

53551

(53552 OR 2)

ਪਿਤਾਮਹ ਕੀਰਤੀ

ਸਾਖੀ ਰਿੰਦੀ

ਜਿਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ

ੴ
 ਕਿ ਪੁਰਾਣਾ
 ਮਾਯਾ ਵਿਚ
 ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਭਰਮੁ ਰਹੀ

19

ਭਾਈਆ ਮਾਤਮਾਨੀ ਹਰ ਸਾਰ ਜੋਨ
 ਪਸੇਖ ਜਾਨੇ ਨਹਾ ਮਹੀ ਮਾਨ ਜਾਨੇ
 ਭਾਗੁ ਖਸੁਖ ਸਮਧਾਰ ਕਰਕ
 ਸੋਭ ਮਾਹੀ ਸੰਗ ਮਾਤਮਾਮ
 ਯਾਪ ਯਾਨ ਦੁਸਰੇ ਕੋ ਯਹਤ
 ਮਾਤਮਾ ਅਨੰਤ ਸਿੰਧ ਲਗਤ
 ਨਦੀ ਦਾ ਮਤ ਖੇਦ ਤਾ ਭਾਰੇ ਭੀ
 ਸੰਮਤਾ ਹੀ ਸਬੈ ਕਾਲ ਮਾ
 ਮਾਸਾ ਪਹੀ ਮੇਖ ਨਹੀ ਤਜੇ ਜੋ
 ਮਾਨ ਨੀਨੇ ਕਾਨੀ ਸੁਹਾਏ ੨੫
 ਈ ਸੁਈ ਜੋਨ ਪਾਵੈ ਸੁਭੀਆ
 ਬਹੁ ਮਹਿ ਸੰਜੋ ਸਪ ਯਾਹੋਰ

੮੮

ਰੋਗੋਪਾਲਕਾ ਜੀ ਲੋਕੋ ਦਸੁਆਹਸੁ ਪਕਰੋ ਤੋ ਲੋਮਨੀ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੇ ਪਾਸਸਾਇੰਤਮ
ਲੀਸਮਪੈਤਨਦੇਵਚਹੇਜਨਮਭੂਆਮਾਗੀ ॥ ਸ੍ਰਾਹੀਗਾਫਾਇੰਦਿਖੇਰਸਮੇਕਨਕ
ਪੁਨਕਾਮਨੀਚਾਹਮੁਪਾਗੀ ॥ ਨਾਮਾਬਿਨਾਸਕੁਰੰਗਕਸ਼ੀਰੁਹਚਾਹਦਿਨਾਲੁਹ
ਸ੍ਰੀਦਮਾਗੀ ॥ ਬੀਚਮਰੁਪਾਇੰਦੀਸਰੀਲਖਜੇਕੁਨਤੀਹਮਨਾਮਜਪਾਸੀ ॥ ੭ ॥
੨ ॥ ਦੁਯੋਦਰਸੀਹਵਿਭਕਥਪਾਠਕਰਮੋਬੁਧਤਾਪਕਰੋ ॥ ਤੇਤੁਮਕੀਨਾਬੀਚਾਹ
੩ ॥ ਚਾਮਾਸਦਿਖੋਇੰਦੀਸੁਪਰੋਪਾਮਾਪਨੋਗਥਜਲੁਹਾਇੰਦੀਬੀਪਨਮਾ
੪ ॥ ਦਾਮੀਲੋਕਮਰੋ ॥ ਤੁਮਨਰੰਚਨਪਾਗਾਦਿਗਾਹਚਾਹਤਰੋਗਰਸਿਸਗਰੋ
੫ ॥ ਕੁਛੰ ॥ ਮਾਪਕੋਉਤਮਲਖੋਪਤ੍ਰਦਿਦਯਾਗਨੰਗਮਾਨਾ ॥ ਪਾਦਨਸੁਮੇਤ੍ਰੇਮਨਮੇ
ਜਗਕਾਰੀਸ੍ਰਾਵਨਰਨਾ ॥ ਬੋਦਮਾਗਾਮਜਾਨਤੋਨਹਜੋਮਗੋਚਰਰੁਪਾ ॥ ਨਿਗਦੰ
ਦਕੋਸੇਤੁਲਖੋਪੁਤਿਦੰਦਮਾਸਾਕੁਪਾ ॥ ੮ ॥ ਪੁਲਾਹਤੋਜਤ੍ਰਕੁਰਥਜੇਸੁਕਦੇਵਰਸ
ਜਗਗਾਗਾ ॥ ਤੁਜਾਦਿਅਸਨਨਿਸਚੈਤੋਲਖਯੋਕਹਮੇਤ੍ਰੇਵਚਸਾਗਾ ॥ ਗਾਥਾਸੁਨ
ਦੋਪੁਰਾ ॥ ਮਨਮੋਰਤਾਂਸਮਾਹੋਇੰਮਪਾਗਸ੍ਰੀਮਨਕਹਤੁਰੇਵਪੁਪਹਰਿਕੋਜੋਇੰ

੬
੨
੨

੧੦ ਮਾਤਾਪਿਤਾ ਕੁਲ ਲਾਜ ਤਜ ਸਮਾਇ ਸਨ ਕੇ ਰਾਸੀਆ ਤਾਂ ਕੇ ਸਮਾਤੁ ਮ ਕੇ ਸਹੋ ਜਿਹ ਤਿਆ
ਗਮਨ ਸੁਲੇਖਾ ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਗੁਰਜੀ ਸਨੇ ਤੁਮ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਦੇਵਾ ਅੰਦਤਾ ਸਮਾਨਿ ਹੋ ਸਕੇ
ਗਾਥਾ ਸੁਲੇਤ ਤੁ ਕੇਵਾ ੧੧ ਤੁ ਪਰਾਸਰ ਬਖਾਨੇ ਤੁ ਮੇਰਾ ਹਜੇਈ ੧੨ ਮੇਰੇ ਪਹਾਨੀ ਰਿਖਾ
ਤੀਤ ਲੇਈ ੧੩ ਨੇਰਿ ਸਿਖਾ ਦੁਰ ਕੀਜੇ ਪੁਥਾਹੀ ੧੪ ਸੁਭੇ ਮਾਸਾ ਤਿਆ ਗੋਰ ਹੋਈ ਰਮਾਹੀ
੧੫ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਮਾਪ ਨੇ ਸਿਖ ਕੀਜੇ ੧੬ ਤੁ ਜੇ ਰੁਖ ਸਾਰੇ ਨਿਜੀ ਰੁਪ ਦੀਜੇ ੧੭ ਸੁਭੇ ਲੋਕ ਜਾਨੇ
੧੮ ਗਾ ਸਿਮਾਹੀ ੧੯ ਸਰਬ ਬਖਾਨੇ ਤੁ ਮੇਰੇ ਮਾਮਾਹੀ ੨੦ ਨਿਜੀ ਸਿਖ ਤੋ ਕੇ ਕਰਨ ਹਮੇ
੨੧ ਫੇਜਾ ਮਤੀ ਤੁ ਰੁਪੇ ਪੁਬ ਕੇ ਸੋ ੨੨ ਕਟਿ ਬਿਤੁ ਜਾਹੀ ੨੩ ਹਰਿ ਕਾਰ ਸਾਂਕੇ ੨੪ ਪਰੇ ਸਿਧ
੨੫ ਬਿਥਾਜ ਤਨ ਫਾਂਕੇ ੨੬ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਜਾਂਗ ਨਿਤੀ ੨੭ ਰਾਹੇ ੨੮ ਲੁਈ ਹੋ ੨੯ ਮਤੀ ਤੁ ਤਮੀ
੩੦ ਰਾਹੇ ੩੧ ਸਰਬ ਬਖਾਨੇ ਗਨੀ ਹੀ ਨਦੇ ਹੀ ੩੨ ਨਹੀ ਕੇ ਲਖਾਵੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕੇ ਹੀ ੩੩ ਮੇਰੇ ਫਾਚ
੩੪ ਆਨ ਮਾਗ ਮਾਗ ਜਾਹ ਗੁਨ ਹੀ ਜਲਾਏ ੩੫ ਮਾਤੁ ਨਾਮ ਕੁਮਾਨ ਜਾਹ ਤਿਆ ਗਾ ਸਰੁ
੩੬ ਪਾਹੀਆ ੩੭ ਰਾਖ ਤੁ ਪਰਾਸਰ ਸੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮੇਰੀ ਕੁੰਤ ਕਰਾਂ ਨਿਕੁ ਸਮਾਨੁ ਮੇਰੇ ਕੋਇ
੩੮ ਖਾਹੀਆ ੩੯ ਨੇ ਸੋ ਮਤੀ ਤੁ ਚਲ ਮੇਰੇ ਕੋਇ ਖਾਵੇ ਮੀਤ ਬਿਧਾ ਸਿ ਦੁਹੀ ਪਤੁ ਜਗੋਹ
੪੦ ਮੇਰੇ ਗਾਹੀਆ ੪੧ ਰਮਾਉ ਮਾਸਾ ਬਾਬਿ ਪਸਾਦਿ ਤੀ ਕੇ ੪੨ ਬਜਾਨ ਤੁ ਹ ਕੇ ਬਨਾਏ ਜੀਵ ੧

ਕੀਮਤੀਤੁਸਾਹੀਯਾ॥ ੧੬ ਹਮੇਤੀਮਤੀਤੁਸਾਹਮੇਤੋਬਖਾਨੇਤਾਹਤੁਮੇਨਾਰੀਨਾ
 ਹਨਿਜਉਚਤੋਲਖਾਏਹੈਅਪਰਾਸਰਕੁਨੇਹਮਜਾਨਦੇਹੀਕਾਰੁਤੁਮੇਮੇਤੋਬਖਾਨੇਤੁ
 ਮਸਾਹੈਲਖਪਾਏਹੈਅਕਰੋਸਿਖਮੋਹਹਮੇਤਿਜਯੋਘਰਥਾਸਮੇਅਜਾਗੁਰੋਸਕੁਪਦ
 ਦੀਨਸੋਜਲਾਏਹੈ॥ ਏਕਹੈਪ੍ਰੀਤਕਰੋਜਾਹੀਅਬਤੋਹਚੀਨਕੁਹਯੋਤਬਜਾਗਦੀਜਰਾ
 ਏਸੇਜਾਗਾਏਹੈ॥ ੧੭ ਨਾਜ ਹਿਗੀਬਰਿਤਯੋਨਹੀਹੀਕਾਰਚੀਰਤੋਤੁਨੀਕਹੋਤਨਿਲਾ
 ਦੁਹੀ॥ ਨਾਇਦੀਪਨੀਘਨੀਕਹੋਹੈਪਰਾਸਰਿਤਬੋਸੁਖੈਰਈਪਨੀਇਹੀ॥ ਰਬੋਘਨੀ
 ਏਕੋਲਗੀਜਰਿਸੋਸਹੀ॥ ੧੮ ਕਹੋਪਰਾਸਰਿਤਬੋਸਟੀਇਸੀਸੁਥਾਤੁਤੁ॥
 ਜੀਦੁਹੀਜਰੋਨਮੋਖਾਮੇਸਕੁਤੁਹੀ॥ ਗਹਿਨਤੁ॥ ਜਾਗਦੁਸਾਪਲੋਕਲੋਕਈ
 ਤੋ॥ ਭਰਿਸੋਜਾਗਦੇਹਮੇਹਿਗੀਬਰਿਅਮੁਤੀਤੁਹੈ॥ ਅਜੋਹਿਗੀਬੁਢੇਨਾਮਾਸ
 ਰਾਸਠਾਨੀਯੋ॥ ਗੁਨੀਗਾਬਿਦਕੇਜਪੋਮਮੋਲੁਦੇਹਮਾਨਯੋ॥ ਕੁਜੀਨਏਹਸਾਰਹੈ
 ਸਤੀਪੁਤੀਤੁਆਤੁਮਾ॥ ਅਮਤਿਨਨਾਮੋਕਹੈਸਕੁਦਿਸਨਹੀਰਮਾ॥ ੧੯ ਨਮੋ
 ਯਾਨਤਗਪਨਿਸਨਾਨਮਾਨਕੋਨਹੀ॥ ਤੁਜਾਹੀਕਾਰਸੁਖਮਿਤਿਤਿਯੋਨਿਜੀਸਹੀ॥
 ਸੁਖੁਖਾਹੀਕਾਰਏਹੀ॥ ਬਿਨਾਦੁਤੀਗੁਰੋ॥ ਜਨਮਾਮੋਮਰਿਨਹੀਲਖਤਿਭੋਦਕੋਪਕੇ॥ ੨੧

੬੬

ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਤਾਮਸਾਤੁ ਜਕੇ ਸਮਤਾ ਕਹਮੇ ਤੁਧੁ ਕਥਾ ਸੁਨਤਾ ਖੁਨਕਾਸੁ ਤੁਧੁ
 ਮਧੁ ਸਹੀ ਪਾਇਤ ਥੀਤ ਕਰੇ ਕੁਮਾਰ ਲਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਭੁਨਮੇ ਤੁਧੁ ਚਿਮਕੇ ਸਮਿਧੇ ॥ ੨੩ ॥
 ਖਤੁ ਭੋਲਿ ਜਮਾਨ ਪੁਟੇ ॥ ਨਿਰਥਾਨ ਸੁਥਾਨ ਜਬੇ ਸਮਤਾ ॥ ਨਹ ਦਿਨ ਕਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਖਾਨਕਤਾ
 ੨੩ ॥ ਨਾਗੋਹ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ॥ ਜਤੀ ॥ ਸਦਹੀ ॥ ਪਲੀ ॥ ਨਾਮਾ ਸਰਤੀ ॥ ਫਰਮੇ ॥ ਨਾਤਬ
 ਮੇਰੇ ॥ ਉਪਕਾਰ ਦਾ ॥ ਸੁਮਤੀ ॥ ਰਚਨੇ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰਮਰਥ ਹਿਰੁ ॥ ਰਚਨੇ ॥ ੨੫ ॥
 ੨੫ ॥ ਫੁਲਹੀ ਰਤਨੀ ॥ ਭੁਨਤਾ ॥ ਪਾਸਰਮ ॥ ਤੁਨਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਜਗਤ ਹੈ ॥ ਭੁਮਾ ॥ ਦੇਹ ਸਹ ॥ ੨੭ ॥
 ਤੇ ॥ ਸੁਖਿ ॥ ਭੁਜਾਨਾ ॥ ਤੁਧਿ ॥ ਹਸੁ ॥ ਪਜੇ ॥ ਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮ ॥ ਤਿਨੇ ॥ ਦਲ ॥ ਹੋਇ ॥ ਦੁਨ ॥ ਉਪਜਾ ॥
 ਹੀ ॥ ਹੋਇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਖ ਕੇ ਸਥਾ ॥ ਪਤਨੀ ॥ ਰਾ ॥ ਅਹਿ ॥ ਆਗਾ ॥ ਹਰ ॥ ਤਨੀ ॥ ਤਾ ॥ ਥੇ ॥ ਭੇ ॥ ਭਨੇ ॥ ਥਾ ॥ ਹੋ ॥
 ਗੋ ॥ ਨਕੋ ॥ ਮਥਾ ॥ ੨੯ ॥ ਪੁਬ ॥ ਮੁਤਾ ॥ ਰਮ ॥ ਕੀਨਾ ॥ ਪਾ ॥ ਸਾ ॥ ਰਤ ॥ ਮਥਾ ॥ ਲੀਨਾ ॥ ਕਹਤਾ ॥
 ਪਾਸਰ ॥ ਥੇਨਾ ॥ ਕਤਰੇ ॥ ਤਹੀ ॥ ਪਰ ॥ ਥੇਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਸ ॥ ਮੇ ॥ ਥਨੀ ॥ ਸਮ ॥ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਭੇ ॥ ਮਹੀ ॥ ਤਜ ॥ ਮਾ
 ਨਾ ॥ ਕਹਮੇ ॥ ਤੇ ॥ ਜਨ ॥ ਦੇ ॥ ਦਾ ॥ ਮਥਾ ॥ ਹਰ ॥ ਕਲਿ ॥ ਸੁਰੇ ॥ ਦਾ ॥ ੩੧ ॥ ਮੇ ॥ ਪਕ ॥ ਪਾਸ ॥ ਮੁਤੀ ॥ ਥਾ ॥ ਰਾ
 ਹੋ ॥ ੩੨ ॥ ਤੁਹ ॥ ਪਾਸ ॥ ਮਤੀ ॥ ਤਲ ॥ ਥਾ ॥ ਹੋ ॥ ਮਥਾ ॥ ਲੋ ॥ ਕਸੁ ॥ ਨੀ ॥ ਦਾ ॥ ਪਰੇ ॥ ਹੋ ॥ ਤੁਹ ॥ ਕੋ ॥ ਰ ॥ ਦ ॥ ਜੋ ॥ ਉ

੬੬

ਮੇਰੇ ਦਾਚ

ਫੁਪਾਰੇਯੋ ॥ ੩॥ ਸ੍ਰਿਧਾ ਮੇਰਾ ਮਹੀਤੁ ਪਤਿਤੁ ਹੋ ॥ ਨਿਜ ਗੀਰਦ ਦੇਹੁ ਖਤਿਤੁ ਹੋ ॥ ਕਲ ਲਾਜੁ
 ਰਾਸੁ ਦੁਖਾਰੇਯੋ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਨਾ ਮਾਨੁ ਸਹਾਰੇਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਮਰਹੀਛੀ ਮੇਰਾ ॥ ਤੁਭਿ ਆਗੀਯਾ ਮ
 ਨਾਗੀ ਸਾਂਤੁ ਦਸੁ ਸਹਾਰੇਯੋ ॥ ਜਗੁ ਸੁਪਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਗੀਰਦੁ ਗਾਧਨੁ ਸੀ ॥ ਦੁਖੁ ਕੇਤਾ ॥ ਕਰੁਮੁ
 ਲਗਾ ॥ ਨਾਲੁ ਖੋ ॥ ਮਹਾਨਾ ਸੁਹਮ ਚਰਜਾ ॥ ਭੁਸਾਗਾ ॥ ਭੁਬੁਨੇ ਪਰਾਸਰ ਸੁਨੈ ॥ ਰਸਾ ਦੁਰਯੁਹ
 ਕਮਹੋਹੁ ਨਿਗਾਹਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸਤੁ ਮਾਸਾ ਰੂਹੈ ॥ ਤਨੁ ਪਾਰੋਹ ਮਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਤੁ ਰਾਗਾ ॥ ਧੁਰੁ ਕਥਾ ਜੂਨਾ
 ਹੀ ॥ ਮਨੁ ਪਰਚਾਹੀ ॥ ਸੁਹਮ ਚਾਗੁ ਸੁਤਾਗਾ ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦਯੋਤੀ ॥ ਹਿਤੁ ॥ ਚੋਤੀ ॥ ਦੁਖੁ ਦਸੁ ਚਿਧੁ ਕਲ
 ਰਚਿ ॥ ਕਛੁ ਹਜਾ ॥ ਫੈਕੋ ਪਸੁ ਮਾਫੈ ॥ ਦੁਤਯੋ ॥ ਰਾ ॥ ਦੁਜਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ਚਿਟਿ ॥ ਫੈ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮਤੁ ਲੰ
 ਪਤੁ ॥ ਸੀ ॥ ਨਹੀ ॥ ਏਕਹੀ ॥ ਸੁਹਮ ਮੇਰਾ ॥ ਸੁਹਮ ਚਾਗੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਤਾ ॥ ਖਉ ॥ ਪਹੇ ॥ ਸਕੀ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਤਾ ॥
 ਸਾ ॥ ਚੋ ॥ ਚਾਗੀ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥
 ਦੇਸਾ ॥ ਮੇਰਾ ॥ ਖਉ ॥ ਕੋ ॥ ਨਹੀ ॥ ਕੋ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਖਉ ॥ ਤੇ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਲੋ ॥ ਈ ॥ ੩੪ ॥ ਗਾ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥
 ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥
 ਦੇਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥
 ਖਉ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਰੰਗੁ ॥

ਸਤੁਲੇਕ ਗਾਏ ॥ ਅਜੀਨਾਲਖਾਏ ॥ ੩੬ ॥ ਅਸਰਬਖਾਏ ॥ ਅਜੀਨਾਗਜਾਏ ॥ ਅਜਬਾਸੀਪ
 ਰੁਪਾ ॥ ਖੰਗੁਰਮਕੁਪੀ ॥ ੩੭ ॥ ਇਤਮੀਦੇਸਨਪੁਰਾਏ ॥ ਪਾਸੁਮੇਤੋਸੀਬਾਏਨਾਮਾਏ ॥ ੩੮ ॥ ਐਪਨਾਮ:
 ੩ ॥ ਭੈ ਮੇਤੋਕੁਨਕੁਮਕੋਮਕੋਏ ॥ ਕਾਏਨਾਹੀਜਗਦੁਖਲੋਈ ॥ ਕੁਨੇਪਰਾਸਰਜਗਦੁਖਕੋਈ
 ਕੁਮਤੇਪੋਖਤਹੈਦੁਖਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜੀਦਈਸਦਾਇਕਲਪਤਹੈਈ ॥ ਦੀਨਾਪੀਨਾਮਾਮਾਹਿਤਹੈਈ
 ਜੀਮਾਸਾਕੁਮਜਬਹੀਖੋਈ ॥ ਕਰਨਾਕਰਨਹੈਨਹਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਮੇਤੋਕਰਲਖਹੈਮਨਮਾਹੀ ॥
 ਤਮੇਦਚਨਦੁਪਾਗਾਮਾਹੀ ॥ ਮਾਧੋਮਾਧਕਰਤਪੁਬਦਾਹੀ ॥ ਪੁਨਕੁਰਮਾਧਪੁਜਸ
 ਪਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰੇਪਾਸਰਕੰਤਜਗਾਹੀ ॥ ਮੇਤੋਕੁਨਜੀਦੁਰਹੀਮਾਹੀ ॥ ਕਰੇਸਪਰਾਸੁਜੀ
 ਕੀਮਾਹੀ ॥ ਮੇਤੋਕੁਨਜੀਲਖਕੋਨਕਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਮੈਥੈਨਪਾਸਰਕੁਖਤਹੈਤਬਕਲਪਤਜੀ
 ਦਲਖੋਸੁਨਗਾਏ ॥ ਮੁਲਪਛਾਨਤਨਾਥਿਤਪਾਦਤਚਾਹਦੁਤੀਰੁਮੇਸਗਕੁਏ ॥ ਥੈਨ
 ਕਰੇਤਬਮੇਤੋਜਸਬਨਮਾਗਰਹੈਸੁਖੈਰਾਗਾਧਗਾਏ ॥ ਕੁਖਪੁਰਾਸੁਕੁਤਪੁਨੇਬੁਨਏਦਫਿ
 ਮੈਮਨਮਾਸਨਜਾਏ ॥ ੫ ॥ ਪਾਸਤੀਆਸੁਤਮਾਲਪਨੀਇਨਤੇਗਲਸਤੀਨਹੈਤੁਮਹੇ ॥
 ਜੈਲਗਚਾਹਤੀਆਨਤਜੀਪਾਰਕੋਸਪਨੀਮਕੁਮਾਨਲਹੇ ॥ ਪੁਤਸੀਕਲਪਸਦਾਦੁ
 ਖਦੇਦਤਮਾਸਕਰੇਦਿਖਆਸੁਚਹੇ ॥ ਨਾਮਸੁਰੁਪਲਖੋਸਚਜਸਤਜੀਕੁਮਤੋ
 ਬਦੁਜਨਦਹੇ ॥ ੬ ॥ ਗੀਆ ॥ ਤੁਜਨਮਰੁਪਾਦਿਕਾਰਰਸਪੁਨਕਮਕੋਪਹੀਕਾਰਹੀ ॥ ਕੁਨ

ਹੁੰਤੁ ਮੋਮ ਤਹੀ ਪਗਾਥਾ ਸਰਬ ਦੇਵ ਨ ਸਾਗਰੀ। ਨਾਹੀ ਪਰਸਰਹੈ ਕਹੀ ਪਨ ਮੇਰੇ ਨਹ
 ਜੰਗਲੋ। ਸਰਬ ਏਕ ਮੇਰੇ ਬੰਦ ਮਹੀ। ਇਸੇ ਹੀ ਮਤੀ ਤੁਪ ਛਾਨ ਯੋ। ੧ ਕਰਮੇ ਰੇਤੁ ਮਖੈ ਨ ਜੇ
 ਗੋਹੀ ਮਤੀ ਤਨ ਤੁਹਾ ਹੋ। ਪੁਨਰੁ ਥਾ ਤੇ ਮਾਤੀ ਤਹੈ ਕਿਮ ਹੋ। ਤੀਰੁ ਮਪਾਰਹੈ ਯਜ ਸ
 ਮੁਲਹੀ ਮੇਨਾਗਾ ਯਤ ਬਕੋ ਮਤੀ ਤਸੁ ਹੋ। ਇਹੋ ਕਰਤ ਪਾਸਾਗਰ ਕੋ। ਇਸ ਪੁਮ ਦਸ
 ਥਾ ਸੋ। ਇਹੋ। ੮ ਨੁਨ ਕਹਿ ਤਮੇਰੇ ਤਬੇ ਮਤੀ ਤਬੇ ਖਦੀ। ਨੁਮੋ। ਕਹੇ ਪਗਾਸੀ ਤਿਸੇ ਤੁਮੇਰੇ
 ਸਖ ਕੀ। ਨੁਮੋ। ਕਹਿ ਤਮੇਰੇ ਤਬੇ ਹਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਨਹੀ। ਤੋਰੇ ਨ ਕੁਸਮ ਹੋ। ਗੋਸ਼ੀ ਸਨ
 ਜਰੇ ਕਹੀ। ੯ ਕਹੇ ਪਗਾਸੀ ਸੁਨੇ ਕਥਾ ਸੁਪੁਰਸਿ ਤੁਕੀ। ਗੁਸਿ ਤੇ ਤਪੀ ਨਿਗਾਹੋ ਮਚ ਸ
 ਸਿਤੁ ਮਤਿ ਕੀ। ਚਲੇ ਸੁਪੁਰ ਕੋਲ ਪੇ ਕਹਿ ਤਮੇਰੇ ਤਬੇ। ਕਥੀ ਮਚਾਗ ਸਤਿ ਬੇਗ ਏਨ
 ਦੇਖ ਨੋ ਮਖੋ। ੧੦ ਕੁਜੰਗ ਪਗਾਸਰ ਬਖਸੇ। ਇਸੇ ਰਾਖ ਨਾਹੀ। ਸਾਹਾ ਦੇ ਮਚਾਹੀ
 ਬਿਲਾਸੀ ਲਖਾਹੀ। ਇਸੀ ਪੇ ਕਥਾ ਹੋ। ਜਰੀ ਤੁਰ ਬਕੇਹੀ। ਕੰਗ ਤੁਪ ਕੁਰੀ ਰਿਝੁ ਯੋ।
 ਦੁਹੇਰੀ। ਵਯੋ ਦਰਸਤ ਕੋਹ ਸਜੇ। ਤੁਰ ਬਗਾਏ। ਦਿਆਲੀ ਤੁਮੇਰੇ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਸੁਆ
 ਏ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗਾਏ ਤਪ ਤੋਰੇ ਧਾ। ਹਮੇਰੇ ਹੋ। ਦਿਆਲੀ ਚਰੇ ਲੇਹੁ ਏਥਾ। ੧੧ ਜਰੂਰ ਬੇਦਾਚਾ
 ਹਮੇਰੇ। ਮਾਗੇ ਤੁਮੇਰੇ ਹਰਾਈ। ਨਿਜੀ ਜੋਰ ਦਾਮੀਰ ਕੋ ਬਲ ਧਾਈ। ਤਬੇ ਇਹ

੧੬
੧੦

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਥਿ ਦਾਉ ॥ ਜਤ੍ਰਿ ਰੁਖ ਬਥਾਖੋ ਤਿਸੀ ਕੋ ਰਿਹਾਉ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁਮੇ ਕਾਹ ਜਾਥੇ ਪਗ
ਪੀਨ ਜਾਂਤੋ ॥ ਸੁਮੇਰੈ ਦੁਹੀ ਮੇਤ ਪਕੀਨ ਤਾਂਤੋ ॥ ੧੪ ॥ ਮੋਤੀ ਦਾਮ ਬਿਤੇਜ ਬਥਾਰ ਸੁਮਾਸਲ
ਖਾਇ ॥ ਥਿਪੈਤ ਬਾਮਾ ਕਹੇ ਪੀਨ ਰੁਖਾ ॥ ਬਰਿਤੁ ਮਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਤ ਜੋਧਾ ॥ ਕਹੇ ਜ
ਤ੍ਰੁ ਰੁਖ ਬਤ੍ਰੁ ਮੋਇ ਜਲੋਧਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪਰੇ ਕਰਦੈ ਤੁਕ ਮਹਿਲੁ ਏਹਾ ॥ ਕਿਮੇਤੁ ਮਕਾਮ ਨਦੁਰ
ਕਰੇਹਾ ॥ ਕਹੇ ਬਿਪ ਬੈਨ ਜਬੋਹ ਮਾਮੇ ਸਾ ॥ ਤਬੋ ਦਰਪੁਰ ਸੁਦਿ ਸਨ ਕਰੇ ਸਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁਥੇ
ਹੁਆ ਦਿਸਨੈ ਦੇਹੁ ਰਿਹਾਉ ॥ ਜਿਸੇ ਕਰਾਮਾ ਸੁਤੁ ਮੇਮਨ ਮਾਗੈ ॥ ਕਹੇ ਬਿਪ ਮੋਹਰ ਸੀ
ਮਾਗਾ ॥ ਤਬੋ ਜਤ੍ਰੁ ਰੁਖ ਬਸੁ ਮੇਸੇ ਗਾਹਾ ॥ ੧੭ ॥ ਇਜੈ ਮੁਹਮਤਿ ਜੁਬੋ ਗਹਰੀਯਾ
ਲੁਖ ਸੁਗਮ ਦਿਰਸੀ ਤਿਹ ਪੀਯਾ ॥ ਤਬੋ ਬਿਪ ਮਹਿਲੁ ਦੀਸੁ ਸੁਮਾਗਾ ॥ ਕਹਯੋ ਤੁਮ ਬ
ਦੁਕਾਮਾ ਸੁਮਾਧਾਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਿਜਮਾਲੁ ਬਹੀ ਬਾਨਿਗੀ ਮਾਸੀ ॥ ਤੁਪਕੀਨੇ ਮੇ
ਤ੍ਰਿਗਾਸੀ ॥ ਚਾਰੀ ਬਾਹੁ ਮਹੀ ਕੋ ਕੀਤਾ ॥ ਬੈਨੈ ਤੋਧੀ ਆਨ ਮਿਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪੇਖੇ ਰੁਪਿ ਪੁਜਾਨੀ ਕੇ
ਸੇਰੁ ਗਾਈ ਰਾਏ ਜੀ ਕੋ ॥ ਰੁਖਾਈ ਸਿਲੀ ਜੇ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਤੀਚਾਹੈ ਰੁਖਾ ਚੋਧੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਗਲੀਫੰ
ਮਾਪ ਤੋਧੇਹੁ ਗੋਮੈ ਰਹਾ ਮਾਸਰੇ ॥ ਰੁਖ ਤੇ ਸੀਪੁ ਤੀ ਮਾਪ ਤੋਧੇਹੁ ਰੇ ॥ ਤੇਜ੍ਰਿ ਰੁਖ
ਹੁਮੇ ਸਚਿ ਚਾਰਯੋ ॥ ਸਰਬ ਤੋਹੋ ਬਲੀ ਕੋ ਨਗੁਨ ਪਾਸਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਦਿਸੀ ਰੁਖ ਯੋ ਮਾਪ

ਨਾਨਕਾਨਾਹੀ। ਹੀਮਮਿਤੁ ਤਿਛੋਪਹੀਠਨਹੀ। ਇੰਦੁਪਾਤਾਦਸੇਯੋਪਗਾਧੀਨਹੀ। ਮੇਲਖੇ
ਆਪਾਮਾਦੁੰਦਾਮਾਦੀਨਹੀ। ੨੨ ਏਧਕਛੀ ਭਾਖਤੁਭਾਜਤੁਭਾਬਤੁਹਾਧੀ ਤੇਮਬਾਮਾਪ
ਅਦੁੰਦਲਖਾਹੀ। ਨਾਹਪਰੋਸਨਤੋਸਨਮੋਰਹਾ। ਹੀਮਿਤੁਤੋਪਰਚਾਹਸੁਜੋਰਹਾ। ੨੩ ਸ੍ਰੀਪੁਤ
ਭਾਖਕਤੇਸੁਮਹੁੰਧਰਾ। ਮੋਹਾਬਿਤੁਰਤੁਧਾਗਿਦਮੇਬਰਾ। ਭਾਖਤੁਕੇਹਮਚਾਹਨਰੀਚਕਾਤੋ
ਹਦਤਾਰਇਖਾਦਨਕੋਇਕਾ। ੨੪ ਛੁਪੈ ਲੇਤਦੇਤਨਹਕੇਯ। ਸਬੈਤੁਮਸਾਬਥਿਮਾਪੀ। ਤੋ
ਸਮਦੁਸੁਨਾਹਮੇਕਛਚਾਹਨਜਾਪੀ। ਮੇਸੇਬਸੀਤੁਮਚਾਹਦਿਸਨਜਾਕੋਸਦਚਾਹੁ
ਸੁ। ਲਾਸਤਿਨਕੇਗਦਿਸਨਸਮਾਮਗਮਾਮਗਾਹੁ। ਧੁਪਾਸਕੈਸੇਗਏਸੁਨੇਮੇਤੋ
ਨੇ। ਸਾਬਿਧਾਜੈਸੇਦਾਮਸੁਦੇਦਨੀਬਦੁਕਾਮਾਸੁਮਰਦੈਸਿਧਾ। ੨੫ ਆਦਨਜਾਨਨਜਾਹ
ਸਦਬਪਨਬਨਯੋਨੀਜਾਹੀ। ਭਿਗੁਨੀਭਿਗੁਨਾਤੀਤੁਰਪਭਿਗੁਸਰਨਾਹੀ। ਦ੍ਰਿੜਕਮੰਤੁਲ
ਹਾਸਾਛਿਕਤਦੇਸੀਤੁਨੀਹਾਰੇ। ਮੇਕੁਨਦ੍ਰਿੜਕਿਯਪਰਯੋਸਤੁਕੋਨਾਹਤਿਹਾਰੇ। ਦਸਮਦੇਦ
ਤੁਬਕਹਤੁਭਾਤੁਹੀਸਤੁਮੋਰੇਮਗਾ। ਦ੍ਰਿੜਤੋਹਹਿਤੁਧਾਰਯੋਮੇਇਛੁਆਦਾਰਤੁਕਹਾ। ੨੬
ਕਾਬਿਤੁ ਹਮੋਸਿਦਰੁਪਸਕੁਕਰੇਸੇਸੁਹਾਦੈ। ਮਕੁਤਬੇਮੇਉਚਾਰਯੋਤੁਮਾਸਿਦਹੀਸੁਹਾਏਯੋ।
ਕਾਯੋਸੋਕਮੰਤੁਲਕੋਧਾਗਯੋ। ਮਮਗਾਗਯੋਦਤੇਮਨੋਤੁਹਮਾਮੇਸੋਤਿਸਗਾਏਯੋ। ਤਬੋਹਮ
ਕਹਯੋਤੁਹਤੁਮੋਸਿਦਹੀਲਖਯੋਗਧਿਧੋਦਤੇਸੁਕਾਗਸਿਦਧੋਦਨੋਪਗਾਏਯੋ। ਦਸਮਦੇਦਗਾਏ

੬
੫੧

ਸਿਵ ਸਿਵ ਕੋ ਪੈਦ ਤਹੇ ਰੋਗ ਕੋ ਨਹ ਭਈ ਸਿਵ ਦੀ ਦੁਪਾਏ ਹੋ ॥ ੩॥ ਉਦੈ ਭਟ ਮੇਕਹਾ ਕੋ ਨਹੁ
ਦੇਸ ਤੇ ਮਾਦ ਤੇ ਜਾਗੁ ਗੋ ਕੋ ਨਹੁ ਦੇਸ ਗਈ ਆਉ ਗੁਰ ਆਮਾਦ ਨੇ ਮਾਦ ਨੇ ਨਖ ਹੁ ਮੇਕਹਾ ਪੇ
ਖ ਆਮਾਤੁ ਪਈ ਆਉ ਗੁਰ ਆਮਾਦ ਨੇ ਮੇਕਹਾ ਸਿਵ ਹੋ ਤਾਂ ਕਹ ਆਉ ਸਿਵ ਤੇ ਦੁਜਨਾ ਹੀ ॥ ੪॥
ਕਹੀ ਖਲੁ ਕੇ ਮਾਦ ਨੇ ਜਾਨ ਮੇ ਪਿਉ ਭੁਤ ਮੇ ਹੋ ਕਾ ਮਾਹੀ ॥ ੫॥ ਏ ਮਾਦ ਨੇ ਜਾਨ ਸਰੁ ਪਮੇ
ਸਿਵ ਹੋ ਦੀ ਦਾ ਦੀ ਦਾ ॥ ਕੁਏ ਮੇ ਨ ਸਿਨ ਸੇ ਮਾਤੁ ਆ ਕੇ ਤਕ ਸਰ ਬਾਨੀ ਦਾ ॥ ੬॥ ਸੇ ਸੁਨੋ ਪੁਰ ਕੀ
ਬਾਤ ਦਾ ਮੇ ਦਹ ਮਾਏ ਮਾਤੁ ਆਉ ਗੁਰ ਆਮਾਦ ਪੁਤ ਲਖ ਪੁਤੀ ਨੇ ਹਮ ਪੁਰ ਪੈ ਗਏ ॥ ੭॥
ਦਿਉ ਸੀ ਦਿਸ ਨ ਪੁਰਾ ਦੇ ਪਾਸ ਮੇ ਤੇ ਸੀ ਬਾ ਦੇ ਨਾ ਮਚਤ ਬੋ ਪੀ ਮਾਮ ॥ ੮॥ ਏ ਮੇ ਆਫੀਦ ॥ ਪਾਸੇ ਦਾ
ਲਖ ਕਰ ਹਮ ਕਹੁ ਪੁਰ ਤੁਸ ਪਾਏ ਬੀਦ ਪਦ ਪਨ ਕੀਨਾ ॥ ਮੁਕੁ ਕਹ ਦੇਖ ਕਹੇ ਬਚਾ ਮੇ ਸੇ ਤੁਮ ਬਤੁ ਸੀ
ਤਪ ਬੀਨਾ ॥ ਤੁਸ ਮੇ ਤਾਂ ਕੋ ਬੀਨ ਬਖਾਨੇ ਕੋ ਸੀ ਤੁਹ ਮੇ ਲਖ ਲੀਨਾ ॥ ਕਮ ਤੇ ਸੀ ਤੁਨਾ ਹੋ ਬਾਲ ਕਜਾ ਤੇ
ਮਦ ਲਪ ਦੀਨ ਹਚੀਨਾ ॥ ੧॥ ਸੀ ਤੁਮਾਂ ਤੇ ਮਦ ਲਪ ਦੀਨ ਪੁਰ ਕਹ ਦੇਖ ਬੀਨ ਉਚਾਗਾ ਮੇ ਮ
ਜਾਨ ਤੁਮ ਮਾਤੁ ਸੀ ਤੁਰ ਤੁਨਾ ਮਦ ਪੁਤ ਬੀਨ ਲਖ ਕਾ ਰਪ ਸੇ ਮਤੁ ਮੇ ਨਹ ਮੁਖ ਪਤਿ ਤੁਹ ਮਤੁ ਮ
ਨਾਹ ਬਹ ਮਹੀ ਸਾਗਾ ॥ ਪੁਰ ਕਹੇ ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਸਿਤੁ ਕੁਰ ਨਾ ਮਦ ਪੁਤ ਜੁਤੁ ਮੇ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ॥ ੨॥ ਮਾਤੁ ਜਾਫੀਦ
ਸਰ ਬਾਏ ਕੁਰਗਾ ਦੀਤਾ ਮੇ ਤੁਲਖ ਨਾ ਮੇ ਰਨ ਹਮ ਦਿਗ ਬਕਤ ਭੁਯੋ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ ਕਹੋ ਮੇ ਹਰੁ ਪਕ

ਪਾਸੇ ਦਾ

ਸਾਮਾਗੀ ॥ ੩ ਕਰਮੀ ਪੁਤਰੁ ਨ ਬਾਨੀ ॥ ਏਕੋ ਸਤੁ ਮਾਚਲਾ ਮੋਰਨੁ ਜਾਨੀ ॥ ਪੁਛੁ ਕਛੁ ਏਥੋਂ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਥ ਚਕਤਨ ਬੋਲਨ ਪਾਗੇ ॥ ੪ ਚੈ ਬੋਲਾਛੁ ਮੋਨੁ ਕਛੁ ਕਛੁ ਬੋਲਨ ਮਾਛੈ ਕਰਮਾਦ
 ਪੁਤਨ ਮੋਨੁ ਕੁਲਾ ॥ ਪੁਰ ਕਰੇ ਕਛੁ ਬੋਲਨ ਜਾਗੇ ਕਰਮੀ ਪੁਤਰੁ ਬਾਲੁ ਲੁਲਾ ॥ ਮੇਲੁ ਪਰੇ ਮਾਦ
 ਲੁਲੁ ਪਦਟੀ ਮਾਂਗੀ ਲਾਜਨ ਤੋਹ ਕਰੀ ॥ ਮਾਤੁ ਮਕਥੈ ਮਸਤੈ ਮਨੁ ਕੋ ਕੋਲੁ ਸੁਪਦਟੀ ਮਚਲੁ
 ਪਗੀ ॥ ੫ ਮਿਰਗਿ ਛੁੰਦ ਦੇਹ ਜੋ ਥੀਰੇ ਕਾਦਨ ਤੋਹ ਕੋ १ ਏਕਹੀ ਚੀਰਹੀ ਕਿਥੇ ਜੋਹੀ ੮ ਸੁਪਤੀ ॥
 ਤਹੀ ਦੇਹ ਕੋ ਰਾਹੀ ੯ ਮਾਤੁ ਮਾ ਨਾਮਰੇ ਦੇਹ ਜੋ ਹੀਧਰੇ ੧੦ ਮਾਗਯੇ ਤੋਹੁ ਲਾ ਮੈਲਪੇ ਜੋਖਲਾ ॥
 ਗਾਮ ਮੈ ਮੈਲਕੇ ਤਾਂ ਸਿਰੀ ਪਾਮਰੇ ੧੨ ਬੀਧਨ ਬਾਂਧਯੇ ਮਾਪਹੀ ਫਾਂਧਯੇ ੧੩ ਪੁਰਤੋ ਚਾਯੇ ਗਮਾਨ ਦੇ
 ਰਾਹਯੇ ੧੪ ਕੰਨ ਯਾਛੁੰਦ ਗਾਯੋ ਪੁਤੀ ਜੋਸੇ ਪੁਤੀ ਲੀਨੀ ਮਾਗੇ ਤੋਸੀ ਗਾਗੇ ੧੫ ਲੀਜੇ ਗਾਨੀ ਮਾ
 ਪੇ ਮਾਨੀ ਬਾਮਦੇਵੀ ਕਾਖੇ ਦੇਵੀ ੧੬ ਸਾਰੇ ਸੋਈ ਜਾਨੇ ਲੋਈ ਸੀਤੀ ਸੀਰੀ ਕੀਜੇ ਰੀ ੧੭ ਦੁਜੀ ਬਾਤੁ
 ਮੇਸੀਤਾਤੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲੀ ਪਾਗੇ ਮੇਨੀ ੧੮ ਸੀਤੀ ਗਾਥਾ ਜੋਤੀ ਸਾਥਾ ਦੇਹੀ ਨਾਮੀ ਤੋਮਾਨਾ ਸੀ ੧੯ ਮੁਖੀ
 ਸਾਰੇ ਹੀ ਨਾਪਾਗੇ ਚੇਤਾ ਚੇਤੀ ਸੋਈ ਨੇਤੀ ੨੦ ਦੇ ਕਰੇ ਪਗਟਾ ਪੁਕੈ ਨਤੀ ਜਗਮਾਥਾ ਚੇਤੀ ਨਾ ਜਗਤੀ ਹਮ
 ਸਤੁ ਜਗਤੁ ਏਤੀ ਚਿਦਗਮਾ ਚਿਦਮਨਿ ੨੧ ਪੰਕਤ ਛੁੰਦ ਚੈਕਤ ਸੋਈ ਕਾਖਤ ਲੋਈ ਮੋਹ ਬਿਗਾਗੀ ॥
 ਦੇ ਮੁਨੁ ਕਾਗੀ ੨੨ ਕਾਮਾ ਹਦੇਵਾ ਤੁਸਨੁ ਕੇਵਾ ਤੋਹ ਮਤਾਹੀ ਬੰਨੁ ਸੁਨਾਹੀ ੨੩ ਏਹ ਬਿਗਾਨਾ ਮੇਨੁ
 ਲਾਗਾ ਮੋਹਨ ਕੋਈ ਏਕਹ ਸੋਈ ੨੪ ਮਾਪ ਸਮਾਸੀ ਏਕੁ ਸਾਮਾਹੀ ਬੀਧਨ ਕੋਈ ਮੋਖਨ ਲੋਈ ੨੫

੨੬

ਸੀਰਖਾਣੀ ਮੋਕੋਬੋਰਾਗੀਦੀਸ਼ੋ। ਜਾਂਤੋਮੋਰਾਨੀਖੀਜੋ। ਤੇਸੀਤਾਂਗਾਖੀਬਾਨੀ। ਜਾਂਤੋਗੁਈਸ
 ਸਾਨੀ। ੨੬ ਤੋਮੋਤੋਗੁਖਾਮੋਸੋ। ਮੋਕੋਗੁੀਕੀਜੋਤੋਸੋ। ਪਾਗਸੁਮੋਸੋਗਾਏ। ਨਾਸੀਖਾ
 ਤੋਕੋਮਾਏ। ੨੭ ਮੋਤੋਤੋਗੁਖੇਬੋਨਾ। ਮੋਮੋਪੀਸੁਸੀਮੋਨਾ। ਪਾਗਸੀਮੋਸੋਗਾਏ। ਤੁੰਦੁਜਾ
 ਕੋਸੋਗੁਏ। ੨੮ ਗਾਥਾਮੋਸੋਈਗਾਉ। ਮੋਪੁਕੋਗੁਖੀਗੁਏ। ਦੁਜਾਨਾਹੀਮੋਮਾਨੋ। ਪੁੰਗੁਖੇ
 ਕੋਸੋਨੋ। ੨੯ ਨਿਸਪਾਸੁਕਾਛੰ ਜਾਨੋਇਕਈਸਮੁਖੀਸਪਸਮਸੁਮਾ। ਦੁਜਨਕੋਯਸਰੁਸੋ
 ਇਕਰੁੰਮਾ। ਗੁਖਤੁਬਮੋਤੁਕਤਚੇਤੁਰਕੀਜੋ। ਏਕਦੁਹਮੋਰਨਹਦੁਜਾਕੋਓਖੀਜੋ। ੩੦
 ਤਾਰਕੋਛੰ ਗੁਰਗੁਖਤੁਬੋਨਹਜਸੁਕੀਜੋ। ਇਹਪੈਨਧਾਤੁਕਹੋਰਮਲੀਜੋ। ਸਿਦਏਕਸਮੋ
 ਮੁਹਬੋਨਸੁਕੀਨਾ। ਮੁਦਮੋਤੁਮਰਾਜਦਯੋਸੁਖਚੀਨਾ। ੩੧ ਸਮਕਲਾਛੰ ਸਤਦਰਬਦਤੁਮ
 ਬਚਨਨਾਫਿਰਕੋ। ਕੁਗਸੁਖਸਰਬੁਨਤੁਮਦਰਹੋ। ਲਖਾਰਿਸਕਰਸਿਦਾਦਿਸਨੁਕਰਾਯਾ
 ਹਮਨਹਚਹਤਤ੍ਰਿਬੁਦਨਸੁਤੁਹਯਾ। ੩੨ ਸਾਗੀਛੰ ਪੁਤੋਗੁਖੇਪਦਦੀਮੋਗੀਲੀਜੋਦੇਦੰ
 ਸਾਗੀਹੋ। ਮੋਤੋਗੁਖਾਬੀਹੀਤੋਰੋਕੀਠੀਸੋਹੋਗੁਰੀਹੋ। ਬਾਮਦੇਦੇਦੇਸੋਈਤਾਂਨੋਮੋਸੋਗਾ
 ਯੋਹੋ। ਨਾਹੀਗੁਰੀਮੋਕੋਕੋਈਤੋਹੀਪਾਰੋਪਾਯੋਹੋ। ੩੩ ਦੁਮਲਾਛੰ ਅਦੁਪੁਤਹਸੋਤੁਬ
 ਗੁਖਤੁਗੁਪਦਦੀਇਹਲੇਪ। ਕੁਕੋਕਰਨਾ। ਕਰਨਾਪੁਨਨਾਕਰਨਾਹਮਰੋਮੋਦੁਪੁਤਕਹੋ
 ਸਿਦਹੁੰਪਰਨਾ। ਪਰਨਾਰਤੁਮੋਪਦਦੀਸੁਲਈਹਮਤਾਗਾਦਿਬੁਤਪਰੀਦਰਨਾ। ਦਰਨਾ

ਸੁ

ਸੁਮਾਇਸਮਈਲਖਯੋਤਿਚਜਾਗਦਿਭੁਤਪਰੀਭੁਗਨਾ॥੩੪॥ ਘਨਾਛੁਗੀਛੁ ਨਾਹਸੋਪਰੇਜ
 ਨਹਮਾਰੇਕਛੁਗੀਅਮਾਹਕੋਸੋਹਮਕਾਹੋਇਹਥਾਹੋਤੋਹਰੁਚਕਰਾ॥ਬਾਦਰੇਸਮਾਨਪੁਰਬੋਲਯੋਓ
 ਚੀਪਨਕਰਕੋਓਲੀਜੋਰੋਗੋਭੋਗਾਮਦਲੁਸੁਹੋਇਥਰਾ॥ਬੋਲੈਤਬਘਾਸਤੁਰਾਮਾਦਹੀਸਾਮੀ
 ਤਹਰਿਨਾਸਤੋਅਨਾਸੀਨਾਹਕੋਅਦੁਜਾਹੀਅਧਰਾ॥ਮੇਸੋਰੁਮਤੋਹਮਾਹਮਦਲਜੋਰੋਓ
 ਚਾਹਤਬੋਮੁਰਛਾਹਪੁਰਪਰਯੋਓਹੀਰੁਮਪਰਾ॥੩੫॥ ਤਾਮਰਸਛੁ ਮੁਰਛੁਤਯੋਖਪਰਾਸੁਰਾ
 ਛੋ॥ਤੁਮਨਹੋਸੁਤਬਾਨਕਹਾਂਛੋ॥ਸਰਹੋਰਿਰੁਪਨਦੁਸਰਜਾਨੋ॥ਤਬਕਹਪੁਰਸਕੋਹਮਮਾਨੋ
 ੩੬॥ ਚਾਮਰਛੁ ਤੋਹਮਾਬਤੋਹੀਸਰੁਪਈਸਸਾਰਹੋ॥ਮਾਧਮਾਹਫਿਸਾਨਹੀਸੁਧਾਰਲੀ
 ਨਥਾਰਹੋ॥ਮੀਚਯੋਖਤਾਹਕੀਪਰਾਸਰੀਬਖਾਨਹੋ॥ਰੁਪਪੁਤਰੁਮਗਾਮਪੁਤਬੋਨਠਾਨਹੋ
 ੩੭॥ ਬੋਨਜਾਹਤੇਸੁਨੇਨਜੀਦਤੇਰਹੇਛੁਗੀ॥ਰੁਖਛੁਮਦੇਛੁਤੋਭਲਾਨਕੀਨਯੋਸਹੀ॥ਰੁਖਤੇ
 ਮਧੁਤਹੀਸਿਦੀਸਰੁਪਏਕਯੋ॥ਰੀਨਤਾਹਰੋਰਤੇਮਏਸੁਗਾਨਪੁਰਮਯੋ॥੩੮॥ ਨੀਲਛੁਦ
 ਮੇਤੁਰੁਖਤਮੋਖਕਰੋਕਿਮਬੀਪਛੁਟੋ॥ਰੁਖਪਰਾਸਰਤਾਹਤੁਮੋਮਨਬੋਦਰਹੋ॥ਮਾਗਮ
 ਮੋਰਪਰਾਨਤਜੋਇਮਮੇਤੁਕਹੋ॥ਰੁਖਪਰਾਸਰਤਾਹਤੁਮੋਨਿਸਚਾਨਮਯੋ॥੩੯॥ ਮੇਤੁ
 ਰੁਖਤਮੋਸਾਸਿਰੀਕਰਪਾਛੁਕਟੋ॥ਕੋਸਸੁਮਾਨੋਬੋਨਗੁਰੀਗੁਰਛੁਰਹੋ॥ਪੋਖਹੁਬੋਲੁ
 ਧਾਇਸਰੁਸੁਨਕਾਮਕਰੋ॥ਹੀਸਪਕੀਜੋਤਾਤੁਨੀਮਰੁਮਾਨਚਰੋ॥੪੦॥ ਮੀਠਕਟੀਪੁਨ

ਖਾਣਗੇ ਰਸਨਾ ਸਮਾਈ। ਸ੍ਰੋਤੁ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਖਤ ਨਿਗਤ ਮੇਲੁ ਰਈ। ਪਚਿਹ ਕੋਲ ਨਿਮਾਸ
 ਸਦਾ ਸੁਖ ਰੁਪ ਲੁਹੇ। ਪੋਜਨ ਦੇਹ ਪਛਾਨਾ ਮਹਿ ਨਹ ਰਹ ਰਹੇ। ੪੧ ਕ੍ਰਿਸ਼ਾਣ ਲਖੇ ਬਿੰਸ
 ਨਿਤੇ ਸੁਨੋ ਬਿੰਸ ਨਾਹੀ ਬੁਝੇ ਹੀ। ਅਮੇ ਸੋ ਨਹੀ ਕੋਊ ਪਾਪੀ। ਇਸੀ ਤੇ ਬਿਨਾਹੀ ਕਹੇ ਮੁਤੁ ਤੇ ਸੋ।
 ਹਮੇ ਜੀਵ ਜਾਨੋ ਕਸੇ ਰੁਮ ਮਨਾਸੀ ਕਹੇ ਤੁੰ ਪਰਾਸੀ। ਸੁਗੀਤ ਮਧੁਰੀ ਹਰੀ ਮੀ ਚਿਤਾਰੀ ਸੁ
 ਜੀਵੀ ਮਨਾਸੀ। ੪੨ ਉਪਜਾਤੁ ਛੇ ਗਾਥੀ ਇਹੀ ਰੁਖੇ ਜੀਵ ਕੋ ਹੇ। ਕਹਿਤ ਬੈਨਿ ਗੁਰ ਤਾਹ ਰੋ
 ਲਹਿ ਘੋਨ ਤੋਹੀ ਕੁਛੁ ਮੁਹ ਪਾਸੀ। ਜੀਵੀ ਨ ਜਾਨਾਇ ਜਮਾਤੁ ਰਾਸੀ। ੪੩ ਇਤ ਸੀਵਿਸਨ
 ਪੁਗਾਏ ਪਾਸੁ ਮੇਰੇ ਬਿਥਾਏ ਪਚਿ ਮੋਧਿ ਮਾਯ: ੪ ਚੈ ਕਹੇ ਪਾਸਰ ਬੈਨ ਰਸਾ ਲਾ। ਸਰਬ
 ਦੇਹ ਮੇਰਾ ਜਿ ਮੁਰਾ ਲੁਗਾ। ਮਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਨਤੁ ਜਿ ਨਿਮਾਸੇ। ਪੋਰ ਕਰੁ ਪਰੀਗ ਬਿਨ ਸਾਰੇ।
 ਸਿਵ ਸਰੁਪ ਸਰੁਠਾ ਸਰੁਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਰੁਨ ਮਰੁ ਪਕਿਉ ਗਾਹੀ ਕਥਾ ਪਉਗ ਕਹੇ ਮੇਰਾਹੀ ਗੰਨਾ ਮਪਾਰਸ ਮਧੁਰਾਪਾ
 ਹੀ ੨ ਕਹੇ ਪਾਸਰ ਮਚਰ ਜਾਮਾਹੀ ਕਥਨ ਗਾਰ ਪਾਨਿ ਸਚਾਨਾਹੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇ ਤੋ ਸਿਧ ਕਿਮਾ ਪਾਏ। ਕਥਾ ਪਤੀਤੁ ਕ
 ਰਮਦੁ ਯਗਾਏ। ੩ ਮੇਰੇ ਰੁਨ ਸੁਨ ਸੁਨਤੁ ਮਥਾਨੀ। ਹੋਵੈ ਗੀਪਤੀਤੁ ਮਹਾਨੀ। ਕਹੇ ਪਰਾਸੁ ਬਦੁ ਕਾਮਾਸੁ ਮਾ।
 ਤੀਨੋ ਹਮਤੁ ਹਸਤੁ ਰੁਏਤੁ ਮਾ। ੪ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਤਿਤੀ ਜਤੁ ਰੁਰਤੀ। ਬਿਨਾ ਪੋਜਨ ਹਮੇ ਸੁਚਰਤੀ। ਕੇਰੇ ਕਹੇ
 ਪੋਜਨ ਹੀਨਾ। ਹਸਤੇ ਮੁਨ ਹੀ ਬੁਧ ਚੀਨਾ। ੫ ਸ੍ਰੀ ਤੀਨ ਸੁਪੀ ਮਤੁ ਰੁਰਤੀ ਰੁਮ ਰੁਖ ਪਰਾਸਰ ਮੁਨੁ ਨਗਾਨੀ।
 ਕਾਰਨ ਹੀਨ ਕਿਯਾ ਹਮੇ ਸੁਨਾਹ ਮਨੋਤ ਕਛੁ ਮਨ ਮਾਨੀ। ਬਾਰ ਮੁਖੀ ਇਕਾ ਮਾਦਤੁ ਤੀਤੁ ਜਾਵਤੁ
 ਥੀ ਗਲ ਨੇਹਿ ਮਥਾਨੀ। ਲੋਕਨ ਸੋਇ ਮੁਛੁਤੁ ਤੀ। ਇਤ ਸਿਤ ਕਈ ਰਹਤੇ ਪਰਪਾਨੀ। ੬ ਗਦਮਹ

ਬਾਹਰ ਸਿਤ ਬਰੇ ਪੁਮ ਹੀ ਸਾ ਮਹੇਤੁ ਬਾ ਮਾਇਵ ਹੀ। ਹਾਸਤ ਪੇਖਤ ਬੇਹਮ ਰਾਖਤ ਮੋਲਖ ਕੇ ਹਸਤੇ
ਤੁਮ ਹੀ। ਹੋ ਸੁਪਨੇ ਸਮਾਇ ਸਤ ਨੀਮਨਾ ਨੀਸਾ ਜਿਸੇ ਸਿਕਤਾ ਲਖ ਹੀ। ੮। ਦਪ ਜਾਨਤ ਮੇਸਹ ਮੇਸਨਾ
ਹਕ ਛੁਸੁ ਸਿਕ ਲਪਤ ਹੀ। ੯। ਕੀ ਕਰਨਾ ਕਰੇ ਦੇ ਸੀਖਾ ਮਨ ਹੋ ਯਦੁ ਸਕੈ ਸੇਹ ਮੇ। ਹਮ ਹਸਤੁ ਹੀ ਤੁਬ ਹੀ
ਹੇਨ ਹੋਉ ਤਰੀ ਦੀ ਨਾਸ ਮੇ। ਭਨ ਦੇਸਾ ਮਾਦ ਪੁਤ ਜੀ ਕਿ ਮਥੇ ਲਤੇ ਮੁਥੁ ਸੋਨ ਹੀ। ਮਨ ਭਗਾਨਿ ਜਪ ਗਾ ਕੀ
ਕਰੇ ਮੇਂ ਤੇ ਗੁਰੁ ਤੁਮੀ ਸਹੀ ੮। ਮਾਦ ਪੁਤ ਭਨਾ ਪ੍ਰਿਸਨੀ ਕਰੇ ਤਬ ਕਹਾ ਭਨਾ ਬਖਾਨ ਦੇ ਮੁਹ ਸਿਖਾ
ਦੀ ਜੇ ਭਲੀ ਜੇ ਮਭੁ ਜਨ ਗੋਈ ਦਰਾਨ ਦੇ। ਮਾਦ ਪੁਤ ਭਨ ਤੁੰ ਕਹਤ ਥੀ ਮੇ ਗੁਰੁ ਤੁਮ ਗਾਜੇ ਸਹੀ। ੯
ਬਾਕਿ ਮਾ ਕਰੇ ਉਪ ਦੇਸਤੁ ਤੁਤ ਬਕ ਹੋ ਗਨ ਕਾਤੇ ਸਹੀ। ੧੦। ਨਾਜ ਸੁਰੀ ਦੇ ਮੇਹਾ ਮਾਪਨੀ ਗੁਰੁ ਤੁਮ
ਰਮੇ ਸਹੀ। ਹਮੇ ਸਰੁ ਪਜਾਨ ਦੇ ਨਿਜੀ ਬੀਲਾਸ ਤੇ ਸਹੀ। ਬਚੇ ਸੁ ਬੋਲਨੇ ਬਨ ਯੇ ਪਮਾਨ ਨਾ ਦੇ ਕ
ਲਪ ਹੀ। ਕਹੀਨ ਮਾ ਰੁਹੀ ਸਤ੍ਰੇ ਮਿਗਿ ਸੁਨੀ ਰਜ ਲਪ ਹੀ। ੧੦। ਪੁਰੀ ਗੀ ਪੁਥ ਮੇ ਘਾਛਾ ਏਰੀ ਤਜ ਮੇ ਪਮਾਦ ਹੀ
ਕਰੇ ਤਬੇ ਮੇ ਪੁਤ ਹੀ ਦੋਚੇ ਤੁਮੇ ਕੁਮ ਲਿਹੀ। ਕਹਿਤ ਦੇਸਤਾ ਤਬੇ ਕੁਮ ਜਿ ਦਸ ਰਾ ਲਖੇ। ਸਤ੍ਰੀ ਗਾਇਦ
ਜਾਨੇ ਕੁਮ ਨਾ ਮਾ ਕੁਮ ਵਿਖੇ। ੧੧। ਮੇ ਪੁਤ ਦਾਚ ਤੁਮੇ ਕੁ ਗਾਇਦੇ ਸਮਾਨੀ ਕੁਮ ਤੇ ਬਖਾਨਾ ਬਿਸੀ
ਤੇ ਭਈ ਦੇਸਤਾ ਨੀਕ ਜਾਨਾ। ਕਰੇ ਗਨ ਕਾ ਕੇਸ ਲਛਨ ਜਾਨੇ। ਨਹੀ ਤੁੰ ਮੇ ਪੁਤ ਭਲੀ ਭਾਂਤੁ ਮਾਨੇ। ੧੨
ਭਨੇ ਤੁੰ ਮੇ ਪੁਤ ਹਮੇ ਦਿਜ ਪਾਦੀ ਤਲੀ ਭਾਂਤੁ ਪੈਏ ਕੁਮ ਸਿਰ ਬਾ ਮਾਈ। ਭਨੇ ਦੇਸਤਾ ਦਿਜ ਕੇ ਤੇਸੁ

ਦਿ
੧੪

੬੫

ਆਏ ਆਏ ਬੋਗੇ ਗੀਯੋ ਯੋ ਸੁਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁਮੇ ਪਾਵਧੋ ਏਕੀ ਮੇਨ ਪੋਈ ॥ ਮੈ ਪੁਤ ਬਖਸੇ ਕਹੋਈ ॥
ਸਲੋਈ ॥ ਕਹੇ ਦੇਸੁ ਸੁਖ ਦੇਖੋ ਨਗ ਅਨਾ ॥ ਹਮੇ ਤੋਲਖੇ ਸੁਖ ਮੇਲੇ ਲਖਾ ਅਨਾ ॥ ਕਹੇ ਦੇਸੁ ਅੰਤ ਨੇਨਾ ਕਮਾ
ਹੈ ॥ ਹਮੇ ਪਾਸ ਦੁਜੈ ਲਖੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕਾਂਤ ਚ ਪੈਭੋਗ ਨੇ ਮੋਹ ਸੀਰੀ ॥ ਮਮੋਤੀ ਸਰਨਾ ਸੁਹਾਵੈ ਉਮੀ
ਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮੋਤੀ ਦਾਮ ॥ ਤੁਮੇ ਜਬ ਏਕ ਲਖਾ ਤੁਜ ਸੀਰ ਬਕਾਮ ॥ ਦੁਪਤ ਸੁਮੇਨ ਪਰੰਕਾ ॥ ਕਹੇ ਜਤੁ ਤੁਰਬ
ਤੁਮੇ ਸੁਤ ਬੈਨਾ ॥ ਪਰਿਦੁਤੀ ਮਾਰਿਤੀ ਮਾਰਿਕਾ ਮੇਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਲਖੈ ਰਿਪਟੀ ਨਿਜਾ ਮਾਤੁ ਮਮਾਹਾ
ਨਿਜੈ ਸੀਕਾ ਮਸੀਕ ਦੁਸਾ ਮਾਹਾ ॥ ਤੁਨੇ ਗਨ ਕਾਤੁ ਬਤਾਹ ਸਨਾਹਿ ॥ ਤੁਮੇ ਨਹ ਗਾਨ ਅਥਾਵਤ
ਕਾਅ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਸੇ ਮਹਰਿ ਚ ਦੁਤੀ ਨਹ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਸੇ ਰਿਪਟੀ ਕਿਮ ਹੋਯ ਸਮਾਨ ॥ ਇਦਿ ਸਰਬੀਖ ਲਬ੍ਹ
ਮਸਦੇ ਦਾ ॥ ਕਹੇ ਰਿਗ ਮਾਹਨ ਮੋਹ ਪਛੇ ਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਹਮੇ ਕਤ ਰੋਵ ਕੁਆ ਬੁਧ ਸੀਰਾ ॥ ਨਿਜੈ ਪਮਹਿ ਸਰ
ਜਾਨ ਉਤੀਗਾ ॥ ਧਰੀ ਤੁਹ ਮੇਨ ਹਮੇ ਚਕਰੀ ॥ ਲਖੀ ਏਹ ਗਾਨ ਮਹਿ ਦਸੁ ਪੀਯ ॥ ੧੯ ॥ ਉਦਿ ਕੁਲ ਕਾਖਤੀ
ਈਸਾ ਮਾਭੇ ਦਾ ਮਾਹਿ ਦਹੈ ਗਾਨਾ ॥ ਮਾਚ ਲਏ ਦਿਹ ਗਾਨੀ ॥ ਰੋਵ ਤੇਰੇ ਤਬੇ ਕੁਰਬ ਮਾਧੁਤ ਦੋਮੇ ਤਬੇ ਕੁ
ਖਯੋ ਤੁਹ ਸਾਨੀ ॥ ਰੋਵ ਨੇ ਗਾਨ ਨੇ ਏਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ਏਲਾ ਜਾਮਾ ਲਾਜ ਮੇ ਸਮਾਪਯੋ ॥ ਹਮੇ ਕੋਛੋ ਕੁਮੇ ਰੋਵਨੇ
ਤਿਸਾ ਮਾਭੇ ਦੇਸੁ ਗਾਸ ਤੁਥੈ ਨਗਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਹਮੇ ਰੋਵਨੇ ਬੁਰਮਾ ਪੁਜਾਨ ਯੋਗ ਨਾਮੋ ਤਿਆਗ ਕੋਈ
ਯਾਤੁ ਰੋ ॥ ਕਾਂਕ ਜਾਗੁ ਜਾਨੀ ॥ ਨੀਰ ਉਦੇਖ ਹੋਏ ਕਹੀ ॥ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਨਿਗਰੋ ॥ ਰੋਵਨਾ ਗਾਸ ਨਾਮੁਤੁ
ਤਾਮਾ ਹੋਏ ਨਮੇ ਦੁਖ ਨਾਹੀ ॥ ਧਾਰੋ ॥ ਕੁਧ ਪਾਰਾ ਸਰੀ ਦੁਖਾ ਮੈ ਸੁਖ ਮੈ ਪੀਕੁ ਜਾਹ ਮੇਤ ਪਸਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥

੧੪

ਤੇਰਾ ਦਿਸਨੀ ਬਿਨਚਾਹਦੁਤੀ ਮਲਹੋਂ। ਸਰੁਹੀ ਦਿਸਨੀ ਸੁਸੁਧਾ ਫਲਹੋਂ। ਮਲਖਾ ਏਦੁਤੀ ਤਬਹੀ
 ਮਰਹੋਂ। ਸਰੁਕਾਲਾ ਗਿਆ ਸੁਦੀ ਸਿਧਹੋਂ। ੨੨ ਦਿਸਕੋ ਸਦਕਾਲ ਨਿਗਰਤਹੋਂ। ਦਿਸਤਾਰੁ ਤੇਰੇ ਹਰਤੁ
 ਗਤਹੋਂ ਮਲਕੀਟ ਰੁਏ ਦਿਖਾਯਾਗਤੁ ਜੇ ਕੁਨਥਾਰ ਮੁਖੀ ਪਨਗ ਮਨੁ ਤੇ ਮਲਕੀਟ ਲਖੀ ਕਿਮਏ ਕਰੁ
 ਤਬ ਥੈਨ ਪਾਸਰਤਾ ਹਕਹਯੋਂ ੨੩ ਮਲਾਮਾ ਮਲਤੋਰ ਸਰੁਪਦੁਈ ਤੁਨ ਮਾਗ ਮਲੀ ਜਿਮਰਾ ਤੁਸੁਈ ਬਿਤਾਮਾ
 ਬਿਤੁ ਮੋਨਾ ਮਮੋਨਾ ਜਿਮੋ। ਕੁਨਥਾਰ ਮੁਖੀ ਨਿਜਰੁਪ ਸੰਮੇ ਤੁਮਕੋ ਮਲਕੁ ਸਤੁ ਬਿਨਜਹੀ ਪਰਮਤਿ ਮਹੀ
 ਸਨਹੋਂ ਅਸਹੀ। ੨੪ ਕੁਨਤਾਗ ਪਰਾਸੁ ਤੋਹਹਿਤੁ ਕਲਪੀ ਸੁਕਥਾ ਨਹ ਬਾਹੁ ਏਤੁ ਹਮਕੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਮੇਰੁ ਨਯੋ ਨਿਜਥਾਰ ਮੁਖੀ ਤੁਮਹੀ ਗਨਯੋਂ। ੨੫ ਸ੍ਰੇਛੰ ਹਿਮ ਮੇਰਾ ਲਨੁ ਤੁਹੀ ਤੁਤਾਂ ਤੇ ਜਾਂਤੋ ਮਨਾਵੈ ਕ
 ਲਪਤੁ ਹੁਦੈ ਪਾਪਕੀਨ ਮੇਥਾਰ ਮੁਖੀ ਹੀ ਨਿਜਰੁ ਮਤੋਹਨ ਕੁੰ ਸੁਖਕੀਦਾ। ਤੁਸਾਮਾ ਸਦਾ ਸੁਤੇ ਹੋਈ
 ਥਾਰ ਮੁਖੀ ਧਰਯੋ ਨਿਜਨਾਮ ਗਨਾਮ ਗਨਹੀ ਕਾਗਨ ਜਾਗਯੋ ਨਾਨੇ ਰਾਸ ਮੇਕੀ ਬਿਸੁਯੋ ੨੬ ਤਬ
 ਦੇਸੁ ਬੈਨ ਬਖਾਨੇ ਮੇਕੋ ਗਨਾਮ ਗਨ ਸੋਜਾਗ ਕਹੇ ਪਗਾਸੁ ਤਾਂ ਕੋ ਮੇਸੇ ਮੇਪੋ ਮਗਨ ਸਮਾਪੁ ਕੀਸਾ
 ੨੭ ਸਤੁ ਚਿਤਾਮਾ ਨਿਦਰੁ ਪਾਨਿਗਾ ਹੋਹੋ ਨਹੋਂ ਏਨਹੀ ਮਾਧਾਰਾ ਮੇਮਤੀ ਤੁਮੇ ਸਾਨਹ ਕੀਨਾਮੁ
 ਕੁਮਤੋ ਤਜਦੇ ਪਰਥਾਗ। ੨੮ ਫੁਟਾਏ ਸੁਨਾਮ ਰਿਖੇ ਮੇਰਤਾਹੀ ਬਿਉਤਾ ਫਟਾਏ ਨਿਜਨਾਗ
 ਪਾਗੋ ਕਹੇ ਦੇਸੁ ਨਿਜਾਮਾ ਨਿਜ ਜੋਈ ਏਹੀ ਕੀਪਫਾਨੇ ਪਾਸਰ ਚਿਚਾਗੇ। ਕਹੇ ਜੋ ਸੁਨਾਹੀ
 ਸਰੋਕੁਰ ਮਜਨਿ ਕਿਧੋ ਮਾਪਹੀ ਸਰਬਦਾ ਮਾਪਨਾਹੀ। ਕੁਈ ਮੇਨੁ ਸੋਈ ਤੁਹੀ ਕੁੰ ਸਮਾਧੀ
 ਨਿਜਰੁਪ ਪੋਖਾ ਮਨਿ ਰੁੰ ਸਤਾਹੀ। ੨੯ ਹੋਰੇ ਮੇਰੇ ਤੁਮਤੇ ਕੁਲੀ ਦੇਸੁ ਜਾਨੋ ਸੋਰ ਫਰਪ
 ਦੇਸੁ ਤੁਮੇ ਨਹੀ ਹੀ ਕਿਰਤੁ ਮਹੋਂ ੩੦ ਮੇਰੇ ਕੁਨਕਹਤੇ ਸਤੁ ਤਜੇ ਕੋਕਿਰਾ ਕਹੇ ਪਾਸਰ ਨਿਜਤੁਜ

ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਦਿਨਾਗ ੩-੩ ਤੇਰੇ ਤੁਮਕੀ ਕਾਗ ਮਿਲੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜਾਨਯੋ
 ਤੁਮਕੋ ਮੇਰੇ ਗਾਗ ਸਾਰ ਮੇਰੇ ਕਾਗ ਪਤੀਤੁ ਮ/੩/ ਏਤੁ ਬਿਉਤ
 ਪਾਸਪਾਦੇ ਪਾਸੁ ਮੇਰੇ ਤੁਮੇ ਸਿਧਾ ਦੇ ਨਾਮ ਥਾਮਦੇ ਹੀ ਮਾਮ ੬

ਭੈ ਪਾਸੋਂ ਸੇਰੀ ਕਾਸਿ ਮਿਟਾਨ ਚਹਾਏ ਮੇਰੇ ਬੈਨ ਸਤ ਕਰ ਲਹਾਏ ਮੇਰੇ ਹੋਏ ਕੈ ਸੁਨਾਹਿ ਤਸੀਹਾ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਬੈ
ਨ ਭੈ ਮਿਹਾ ੧ ਜੈ ਲੈ ਰੁਕਾਮਿ ਏਨਹ ਮੇਰਾ ਤੈ ਲੈ ਮੇਰੇ ਨਹੋ ਦੁਤ ਜੋਰਾ ਰੁਮਾਇਨਾ ਅਨੁਕੁੰਜ ਬਹੀ ਹੋਈ
ਨਿਜ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੋਏ ਗੀ ਸੋਈ ੨ ਜੈ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਤੇ ਰੁਪਾਵਹੁ ਨਾਹ ਰੁਪਾਵਹੁ ਸਾਚ ਲਖਾਵਹੁ ਸੁਨ ਮੇਰੇ ਦੁਚਤ ਬੈ
ਪਾਸਰ ਗਾਹੇ ਕੋ ਸਮੇਰੇ ਕੋ ਕੁਪ ਪਰ ੩ ਪਗ ਪਹਾਰ ਬਹੁ ਸਾਸਨ ਦੀਨੀ ੪ ਸਾਹਸ ਮੇਰੇ ਰੁਨਾਇ ਮਚੀ ਨੀ ਏਤੁ
ਬਿਨਿਜ ਕੋ ਨਾਹ ਪਹਾਰੈ ਤੁਮ ਗੁਰ ਨਿਜ ਹ ਪਹਾਰ ਚਿਚਾਰੈ ੪ ਸੋ ਨਾਮ ਮਾਤੁ ਮੇਰਾ ਹੁਤੁ ਮਨਿਜ ਕੋ ਨਿਜ ਮਾਤੁ
ਕਹੈ ਪਾਸਰ ਤਾਹਾ ਮਜਹੁ ਕਿਸਾ ਦੇਖਾਤੁ ਮੇ ੫ ਏ ਰੁਸਮ ਕਰਤੁ ਹੋ ਤੇ ਹ ਕੋ ਮੇਰੇ ਰੁਨ ਤੇ ਬੈਨ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ
ਤੁਮ ਕਹੈ ਪਾਸਰ ਬੈਨ ੬ ਸੋ ਨਾਨਿਸ ਬਾਤੁ ਪੁਰੀ ਬਕਹੀ ਏਜ ਤੇ ਸੁਤ ਰਾਖ ਸਕੋ ਰੁਲਤਾਈ ਤੀਏ ਜਾਨਿਸ ਬਾ
ਕਫ ਚਿਕ ਪੀਨ ਪਹ ਲਾਹਾ ਮਹੋ ਮਧ ਕਾਈ ਏਹ ਸਿਧ ਬਤਹੋ ਪੀਤੁ ਤਾਂ ਕਰਤਾ ਨਿਸ ਬਾਹੁ ਤੁਰੇ ਰੂਗਾਈ
ਗਾਥ ਸੁਨਾਵਹੁ ਤਾਂ ਗਾਥੀ ਰੁਪਾਵਹੁ ਤੁਰੇ ਸੁਨ ਪਾਸ ਹ ਲਾਈ ੭ ਪਤਰ ਏਹੋ ਏਤੁ ਆਕਰਹੋ ਹਿਰਨੀ ਹਿਰਨਾ ਮਹਾਬ
ਲਪਾਰੀ ਪਾਰ ਵਿਰਾਧ ਨੀ ਏਸ ਨੀ ਹਨ ਤਾਂ ਹਿਰਨੀ ਪਰ ਲੀਨ ਸੁਖਾਰੀ ਤਾਂ ਕਰਤੁ ਤਤ ਬੈ ਬਲ ਸੇਤੁ ਪਕੈ ਬ
ਲ ਏਤ ਲਹੇ ਦਰਗਾਹੀ ਪਾਵ ਕਾਈ ਦੁਤੇ ਅਮਨੀ ਰਤ ਜੀਤ ਕੁ ਬੈਰ ਸਮੀਰ ਦਸਾਹੀ ੮ ਹੀ ਸਰੁ ਮਾਗਾ
ਤਾਂ ਕੀ ਪਰੋ ਅਗਾਥਾ ਗਾਏ ਦਨ ਜਮੇ ਲਏ ਪਦਨਾ ਦਸੁਰ ਸਤੁ ਰੁਸਤੁ ਰੇ ਪਰ ਮੇ ਬਸੇ ਸੇ ਦਾਠ ਏ ਸੁਰਗੀ ਸੁ
ਨਰ ਕੀ ਜਾਤੁ ਹੋ ਤੇ ਹ ਮਾਗਾ ਸੋ ਜੀਤ ਹੀ ੯ ਤਿਹ ਪਾਸ ਸੁਦਾਈ ਦੁਤੇ ਅਤੁ ਕਰਤੁ ਜਗਾ ਮਾਗਾ ਏਤ ਹੀ ੧੦
ਨਗਾ ਚਨੀ ਆਮ ਨਲਾ ਲਪਾਰ ਸਸ ਸੁਰਜਨ ਬਹੁ ਸੇ ਰੁਹੀ ਮੁਕਤਾ ਸੁਧਾ ਲਹਹੇ ਮਲੁ ਪਹਰੀ ਤਫਰ
ਕਾਮ ਛੋਰੁਹੀ ਪਹ ਲਾ ਦਤਾ ਕੇ ਸੁਤ ਮਹਾ ਚਦ ਸਾਲ ਤੇ ਏਕ ਦਾਮ ਏ ਮਦ ਪੀਤ ਬਾਤ ਬਹੁ ਪਹੀ ਤਿਹ
ਬੈਲ ਦਚਾ ਮੇਰੇ ਕਹਾਏ ੧੦ ਸੁਨ ਸੁਨਾਇ ਬਿਦਾ ਆਪ ਕੀ ਕਹੀ ਤੁਪਤ ਮੇਰਾ ਸਰੇ ਸੁਦਿ ਸਨ ਰੁਪਾਹੈ

ਮੁਹ

ਅਦੰਦਦੰਦਨਾਮਯੰ ਸੁਨੋਜਦੇਖਰਾਖਯੋਸਤੀਸੁਦਿਸਨਜਾਨਯੋ ਤਿਸੋਬਿਨਾਸਭੇਤੁਮਸੁਕੇਦਲੰਪ
 ਫਾਨਯੋ ११ ਸੁਨਿਤਖੰਨਪੁਤਕੋਸੁਲਾਲਨੋਨਕੋਪਹੀ ਬੁਲਾਯਾਸੀਤੁਮਾਰਕਯੰਕਹੰਤਸਰੁਓਪਹੀਤਮੇਪ
 ਤੁਯਾਯਾਦਈਫਲੀਜੁਬਿਚਕੀਮਹਾ ਹਮੇਤੁਲਾਯਾਦੰਦਯੋਤਨਜੁਭੰਗਵੰਤੁਹਾ १२ ਭੁਜੰਗ ਦਿਜੋਤੋਬੁਖਾ
 ਨਾਮਤੋਕੋਪਕੀਜੋ ਬਿਮੋਬਾਲਚਕੀਪੁਨੰਸੁਧਬੀਜੋ ਕਹਾਬਾਲਸੋਤੁਤੁਹੀਤੋਦਿਜਾਹੀ ਪੜੇਮਤੀਦਿਸਨ
 ਨਾਮਨਿਗਾਹੀ १३ ਨਤੋਪੁਨਹਾਨਕਿਰੋਤੋਹਗਾਯੋ ਪੁਲਾਦੀਕਹੋਕੋਨਮਾਰੋਸੁਨਾਯੋ ਚੌਰਾਸੀਮਝਾਰੰਗਮਾ
 ਸੁਧਮਾਹੀ ਸੁਈਰਖਕੀਕੋਨਮਾਰੋਤਿਸਾਹੀ १੪ ਕਹੋਰੁਪਬਾਲਿਤਮੋਮਾਯਾਬੀਤੀ ਮੁਝੇਈਸਕੋਤਾ
 ਗਧਾਗੀਮਨੀਤੀ ਮੁਝੇਸਾਨਦਜੋਨਹੀਤੀਨਲੋਕੀ ਪੁਲਾਦੀਕਹੋਵੰਦਿਸਨਜਹੈਮਸੋਕ १੫ ਸਿਧੀਸਾ
 ਪਥੇਦੀਕਵੀਨੇਤਗਾਏ ਮਨੀਏਈਤੋਪਰੇਸਿਤਧਾਏ ਕਹੋਰੁਪਬਾਲਿਸਠੀਵਿਸਨਤੋਰੋ ਸਕਾਰ
 ਭੁਯੋਪੁਲਵਤੋਤਾਹਰੋਗਾ १੬ ਕਾਬੀਤ ਚੇਤੰਨਪਰੋਸੁਤਾਹਕੀਭੁਵੰਸਕਾਰਾਮਾਹਪਟਗੁਨਭਗਵਾਨਮਾ
 ਯਾਮੇਪਫਾਨਯੋ ਕਰੋਮੋਹਨੋਨਦਰਮਤੋਹੋਯ ਚਕਚੁਰਗਾਯੋ ਚਟਸਾਲੁਗਾਈਤੁਯੋਕਾਲਮਾਨਯੋ
 ਬੋਲਯੋਸੁਤਪਏਤੁਤੁਸੋਈਕਹੋਸੁਨੋਤੁਤੁਸਿਤਜੋ ਓਧਾਰਨਾਮਸੀਤੁਨਾਸਠਾਨਯੋ ਸੋਈਪਮਾਤੁ
 ਮਾਗੁਦੰਸੁਤਤੁਹੀਰਮਾਜੀਸੋਕਸਤੁਯਾਸਤੀਸੁਦਿਸਨਦੇਵਜਾਨਯੋ १੭ ਕੋਪਸਿਗਏਤਰਾਯ
 ਕਹੋਬਾਲਕਾਲਾਮਾਯਾਹਨੋਕਲਕੀਟਕੀਸੁਦਿਸਨਰਪਾਮਾਯੋਹੋਤਬੇਖਿਹਰਾਖਸਸਾਮੇਤੁਹੀ
 ਅਨਿਤਬਲਾਮਸਮੁਦਗਰਸਾਖਯਤੋਹਤੁਗਾਯੋਹੋ ਜਬੋਤੀਨਿਹਾਰੋਤਬੋਪੁਨਹੀਸੋਹੋਨਰੁਸੁਨੋਤੀਰਮੇ

ਅਦੰਦਦੰਦਨਾਮਯੰ ਸੁਨੋਜਦੇਖਰਾਖਯੋਸਤੀਸੁਦਿਸਨਜਾਨਯੋ ਤਿਸੋਬਿਨਾਸਭੇਤੁਮਸੁਕੇਦਲੰਪ

ਮਨਈਸਮਧੇ

ਭਨੇਪੁਲਾਦਸਭੁਪੁਰੋਗਾਬੀਦਯੀਕੋਮਸਤੁਸਸਤੁਰਾਖਸਮੇਈਸਤੁਸੁਹਯੋਹੋ॥ ੧੮ ਭੋਟਕ ਤਿਯੋਕੋਰਿ
ਮੁਹੀਪੁਲਾਦਗਾ ਨਹਤੁਸਲਹਾ ਪਿਤੁਭਾਖਤੁਰਾਸਨਪੁਤਸਠੰ ਅਪੋਨੋਧਲਮਗਿਹੁਤੁਆਗਾਹਠੰ ੧੯ ਕਿਯਾਮਾ
ਰਸਹੋਹਿਤਪਾਨਤਜੇ ਹਮਰੋਬਚਮਾਨਲਹੋਸਖਸੋ ਨਕਾਯੋਕਛੁਧੀਮਬਤੁਆਗਾਹੀ ਗਾਹੁਆਪੁਹਮੇਸਿ
ਖਮਤੁਧਰੀ ੨੦ ਅਹਲਯਾਈਤੁਸਾਫੁਤੁਬੋਸਿਸਕੋ ਹਰਿਰੁਪਲਖਾਸਿਸਕੁਰੀਤਿਸਕੋ ਸਹਦੀਤਕਟੇਸਿਸ
ਕੋਤਨਕੋ ਤਦਪੀਨਹਦਖਭੁਯੋਮਨਕੋ ੨੧ ਪੁਲਾਦਤਨੋਸਮਲੋਹਭੁਯੋ ਪਛੋਤੋਕਰਨੀਅਹਦਖਲਹਯੋ
ਸੁਪੁਲਗਈਅਹਕੀਦਖਸੋ ਨਿਪਪਾਸਕਹੋਮਸਥਾਕਲਸੋ ੨੨ ਅਪਭੁਰ ਅਹਸਿਸਮਹਾਨਤੁਸਯੋਨਸਾ
ਇਕੋਈਨੋਰਕਾਮਕਰੀਹੋਥਨਾਇ॥ ਤਿਸਤੇਸੁਬਾਲਭੁਯੋਯੋਯਾਗੋਟਰਮਹਾਨਰਦਦੇਤਸੋਯਾ ੨੩
ਅਯੋਸੁਭੁਪਪੋਰੇਮਹਾਨਾ ਕਰਸੇਲਪੇਟਕਰੁ ਥਾਲਠਾਨਾ ਹੀਮਹਧਰਤੁਰਦਦੀਹਸੋਯਾ ਤੁਬਮੇਰੁਪਸਿਸ
ਬਿਸਨੋਯਾ ੨੪ ਤਬਕੋਤਾਤਸੋਥਾਤਤਾਤਾਸਨਤਾਤਵਿਸਨਬਲਸੁਬਗਾਤਾਗਿਰਖਤਿਧਾਰਾਮਸਗੋਬਲੀ
ਯਾਨਤਲਯਾਰਿਖਾਰਸਕਰੀਸੁਪੀਯਾ ੨੫ ਤਿਹਤੇਪਛਾਨਸਕਤੀਤਿਸਾਹਾ ਸਰਬੀਸਰੁਪਤੇਮੋਹਮਾਹਾ
ਤਿਸਤੇਸੁਤੋਭੁਨੋਨਹਨਰੁਚੇਤੀਨਾਨਹਦਤੀਤਾਹਤੇਕੋਪਾਛੀਨਾ ੨੬ ੨ ਤਜੇਹੀਹਕਾਰੀਸਬੋਸੋਯਜਾਨੇਤਜੇਦੀ
ਦਤੇਸਾਤਮੋਸਖਹੀਯਾਤਬੋਕੋਪਸੋਭੁਪਬੋਲਾਯਦਨੋਬਤੋਪਾਟਕਕੀਤਸੋਥਾਲਕੀਯਾਤਿਸੋਆਹਪਾ
ਯੋਤਿਮੇਦਰੁਸੋਤੀਪਰੀਸੋਕਨਰਚਹੁਤਾਹਲਾਗੋ ਅਦੋਮਦਹਾਸੀਅਹੀਦਿਸਨਰਾਸਿਨੀਰੁਪਹੋਪਾਟਕ
ਪੋਨਰਾਗੋ ੨੭ ਨਹੀਆਪੀਪਾਟਕੀਨੀਰਗਾਲੇਨਹੀਪੋਨਸੋਖੇਨਹੀਉਤਸਾਹੀਕਲੇਸੀਨਤਾਪਸਿਰਾਮੀ

ਚਹਾਨੀਯੋਪਾਥਕਿਸਨੁਤੀਬਾਕਗਾਹੀਸੁਨੇਚੋਕਠਾਜਨਹੀਨੀਰਪਾਕੀਮਹੀਤਾਸਨਾਗੋਬਰੀਮਾਮ
ਧਾਤੀਵਿਹੀਬਿਸਨਬੋਰੀਸੁਤਿਰੂਪਪਾਠਮਯੋਗਾਵਤੋਬੋਨਰੀਤਾਸੁਤਾਹੀ॥ ੨८ ਨੇਨੀਵੇਦਿਤੋਸਸਤਾਇਨੇਨੀ
ਦਹੀਤਿਪਾਵਕ: ਨਚੋਨੀਕਲੇਦਯਤਿਆਯੋਨਸੋਪੀਤੀਚਮਾਠ: ਚੋਸੁਰਗੁਰਕੇਪੁਤਬੁਲਾਏਸੰਕਾਮਰਕਾਨ
ਮਸਾਮਾਏ॥ ਤਾਸੋਕੁਹੇਬਾਲਕੀਲੀਜੋਸਾਮਦਾਮਯੁਤਬੁਸਕਰਦੀਜੋ॥ ੨੯ ਤਾਸੋਪਾਵਕਤੇਸੁਨਿਕਾਠਾ॥
ਕਹੋਬੋਨਸੁਤਾਪਿਤਸੋਪਾਠਾ॥ ਰੇਗਜਨਸਿਸਜਨਾਮਜਨੋ॥ ਯਾਪੇਖਿਮਾਕਰੇਸੁਤਮਾਏ॥ ੧० ਤੋਯਸਾਏ
ਤਮਕੋਸੋਈ॥ ਸੁਤਕੋਕਹੋਪਿਤਾਗੁਰਏਈ॥ ਪਥਮਈਸਗੁਰਮਾਤੁਸੁਤਾਤਾ॥ ਜਾਤੋਤਨਹੁਯਲਪਜਗਜਾ
ਤਾ॥ ੧੧ ਨਬਏਬੋਨਮਨੇਨਹਮਾਰੇ॥ ਤੋਹਮਸਾਪਾਮਗਨਸੋਜਗੇ॥ ਚਾਪਦਾਹਥਰੇਗਮੋਖਦਗਾਪਾ
ਵੈਸੇਵੀਪਤਾਕੀਜੋਕਰਾ॥ ੧੨ ਸੈਨਾਰਗੁਰੂਪਤਪੁਤਾਪਿਤਾਗੁਰੂਤਾਕਰਬੋਨਪਰੇਲਾਬਿਚਾਰੇ॥ ਅਦਿਵਨੀਕ
ਕਹੋਸੁਖਦਾਲਖਤੋਪਹਲਾਦੁਨੇਵਚਸਾਏ॥ ਤਾਸੁਤੰਜਬਘਾਤਕਰੋਤਜਸਾਂਤਸੁਦੇਹਨਰਕਪਜਾ
ਗੇ॥ ਖੇਤਹਖਾਵਠਬਾਤੁਜਬੋਤਬਨੀਕਨਜੋਮਨਦੇਦਿਖਾਰੇ॥ ੧੩ ਤਾਤਪਤਿਗੁਰਨਾਰਸੁਤਿਸਬਸੀਦਿ
ਸਨੀਬਿਨਦੰਦਾਮਤੇ॥ ਤੁਮਹੋਬਚਨੰਸਬਸਾਠਤਬੋਜਬਏਕਹੀਲਪਸਾਂਤੁਲਹੇ॥ ਤਬਤਾਚਟਸਾਲਾਬਿ
ਰਾਯਵਤੀਨੀਪਤੀਰਾਮਏਪਛਿਬਾਲਹਾ॥ ਲਖਬੁਪਜਰੂਪਸੁਮੋਹਕਲਾਜਿਯਪਾਵਕਨੀਰਨਤਾਸਾਮ
ਤੇ॥ ੧੪ ਗੀਯਾ ਕਹਬਾਲਹਮਬਚਸੋਕਹੋਜਿਹਤੇਹਮੀਸੁਖਪਾਵਤੀ॥ ਪਹਲਾਦਕਹਹਰਕੁਜਨਹੋਜੋਹਦੇ
ਤਹੀਮਾਘਾਵਤੀ॥ ਮਨਖੀਤਤਜਸਬਾਦਿਖੇਗਸਤਬਬਾਲਕਹਾਮਬਬੋਸਏ॥ ਹਸਤਜੇਜਾਵਤਨਾਯੁਬਾਥੇ॥

[illegible]

ਟੈਨ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹਿਠਈ २੩ ਸੋਤੀ ਰਾਮ ਲੋਭੇ ਤੁਚ ਮਾਨ ਹਰਾਤੁ ਹਰਾਮਾ ਮਲੀ ਪੁਨ ਮੁਤਰ ਸੋਨ ਤਬਾ
 ਮਾਧੁਨੀ ਸਬ ਪਾਹ ਨਹੈ ਜੁਗੁ ਪਾਨਿ ਜੇ ਮਮਤਾ ਕਰ ਬੀਧਤ ਜੁਪਾ २੪ ਲਖੇ ਨਹਾ ਪਾਨਿ ਜਤ
 ਮਸਾਹਾ ਰੁਮੇ ਹਸਚੈ ਦਲ ਬਾਸਨਿ ਪਾਰਾ ਨਹੀ ਸੁਤ ਮਾਤੁ ਹਤਾਤੁ ਹਰਾਤੁ ਨਹੀ ਪਤਨਾ ਸਬੈ
 ਕੁਮਗਾਤਾ २੫ ਪਾਨਿ ਜੀ ਕੀਤੁ ਦਾਸ ਨ ਲੇਨ ਹਰੇਨਾ ਭਾਏ ਇਹ ਸਾਕ ਸਬਿਧਾ ਮੇਨਾ ਤਿਨੇ ਹਿਤੁ ਸੀਰ
 ਸੁਜੀ ਵਕ੍ਰ ਮਤਾ ਨਿਮੇ ਫਰਕੀ ਬਹੁ ਠੰਗਾ ਪਛੀਤਾ २੬ ਨਿਜੀ ਵੇਦੁ ਸੇਤੁ ਤਿਮੇ ਹਰੇ ਜਨਾ ਮਹੇਮ
 ਮਲੀਦਿ ਸਨਿ ਕੁਗਾ ਵਾਲਾ ਸਬੈ ਪੁਨਾ ਮਤਿ ਰਬਾ ਹਰ ਜਨਾ ਸੁਖੀ ਪੁਨ ਭੋਤਾ ਨਿਰਤਿ ਹਮਾਨਾ २੭
 ਨਹੀ ਤੁਹ ਲੇਖ ਮਨ ਬੁਧ ਸੀਗਾ ਜਿਮੇ ਮਹਾ ਚੰਦਨ ਮਾਹਾ ਮਖੜਾ ਤਿਮੇ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਸਾਖੀ ਪਾ
 ਤਿਸੇ ਬਿਨ ਕੁਤਾ ਮਰੀ ਦਖ ਕਾਰਾ २੮ ਮੁਲਿ ਤੁਝੇ ਗੋ ਸਿਖੀ ਦਿਹਿ ਗੋ ਸਾਖਾ ਪਲਵੰਗੀ ਕੁਸਮਾਨ
 ਕੁੰਗੀ ਮਾਏ ਸਰੋ ਦਸ ਨਾਨੈ ਸਮ ਸਤਿ ਨ ਮੁਚਤੇ ਚੰਦਨ ਸੀਤਲ ਤੀਚੈ ਗਰਬੁ ਮਾਹਤੁ ਕਰਾਰ ਸੁਕੀਨ
 ਬੀਨ ਹਰਿ ਕੁਝੇ ਸਾਖ ਹਤ ਦੀਨਾ ਏਹ ਪਰੇਤੁ ਹਨ ਰਕ ਮਝਾਣੀ ਨੋ ਮਾਸਨ ਹੁਯ ਬਸਹ ਜਾਰੀ
 ੨੯ ਸੋਦਖ ਚੇਤੇ ਨਾ ਪਸਏਹੀ ਤਿਮੇ ਕਰੈ ਮੂਰ ਦੁਖ ਲੇਈ ਨੋ ਲੋ ਮੋਤ ਗਾ ਸਿਰੀ ਹੀਰੇਹੀ ਤੁਲੋ ਸਿ
 ਮਰੇਈ ਸਮਨੇਹੀ ੩੦ ਬਾਲ ਕਖੇਲਤ ਹਨ ਤਹ ਨਹੀ ਜਰਾ ਚੰਤੁ ਕਬ ਨਾ ਮਯ ਪਾਹੀ ਨਾਲੇਨਾ
 ਲਜ ਪੋਹਾ ਰੇਨਾ ਮਾਸਾ ਬਿਸਾਸ ਨ ਕਾਲਾ ਮਗਾਮਾ ੩੧ ਕਾਲਾ ਮਚਾਨ ਕਾਪਨੇ ਖਪਾਏ
 ਬੁਧ ਬੀਰੀ ਕਰ ਮੂਰ ਲੁਭਾਏ ਮਤਿ ਸਮੇਪਤੁ ਤਿਨੇ ਜਮਾਨੇ ਮਧ ਕੋਰ ਕੁਹਨ ਦੇਤਾ ਦਿਵਾਨੇ ੩੨ ਏ

ਪਛਤਾਵੈ ਨਿਜ ਗਰਬ ਤੇ ਭੋਗ ਭੁਜ ਜਨ ਮਤਿ ਆ ਬਾਲ ਮੂਰ੍ਹ ਜੋ ਬਨ ਬਿਖੇੜ ਗਾਮ ਮਾਨਾ ਚਿਤਿ ਤਾ ਸੇ
ਤੀਯ ਜਤ੍ਰੇ ਨਿਤ ਦਾਸਨ ਸੇਨਹ ਪੁਰਨਾ ਮਾਸਾ ਮਾਨ ਸੇਨਹ ਨਾਰ ਸੁਤਿ ਪਨ ਹੇਤੁ ਗਯੋ ਨਹ ਹੁਸਨ ਮੀ
ਬਿਥਾ ਮਾਘੇ ਨੇਨ ਮਲੀਨ ਸੁਤਿ ਬਪਰੀਤ ਨਹੁ ਦਪਰੀ ਸਪਰੀ ਮਨੁ ਹੇਤੁ ਮਾਪਨ ਪਾਪ ਚਿਤਾਹ ਜਰੇ ਮਨ
ਮਾਸ ਸੁਜੀਵਨ ਮਾਹਰ ਹੇਤੁ ਤਾ ਕਰ ਨੀਤ ਜਪੋ ਹਰਨਾਮ ਕਰੋ ਨੀਤ ਕਾਮ ਸਦਾ ਨ ਰਾਈ ਏਕਾ ਮਦ੍ਰਿ
ਦਲ ਖੋਪਰਾਤੁ ਮਸੀਦਿ ਸਨੈ ਸਬ ਪੁਰ ਰਹਾਈ ਤੀਨੁ ਤਾਪ ਮਿਦੈ ਸਮਤਾ ਕਰ ਭੋਗਾਤਿ ਤਿਨ ਹੋਰ ਬਰ
ਈ ਰੇਹੁ ਮਾਨ ਜਤ੍ਰੇ ਮਿਦੈ ਨਹੁ ਦਾਸਨ ਹੁਥ ਕਸਤੁ ਪਰਾਈ ੩੫੪ ਸੁਨੇ ਕੋਲ ਖਾਵੈ ਸਬੀ ਬੁਧ ਮ
ਭਾਵੈ ਨਹੀਂ ਦਿਕਾਹਿ ਤਾਹੇ ਤਨਾਹੀ ਤਬੋ ਚਾਹ ਪਾਦਰ ਥੀਯਾ ਖਤਾਹੀ ਪਰੇ ਸਮਤਾਹੀ ਸਤਿ ਚਿਤ ਪਾਹੀ ਤਿ
ਸੋਭੋਗਾਹੁ ਮੇਖ ਸੇ ਪੋਤ ਸਾਰੇ ਸਮਝਿ ਸਤਿ ਪੀਬੇ ਚਾਰੀ ਸਮੀਗਾ ਨਹੀਂ ਗਰ ਕੁ ਮੇਵਾ ਸਨਾ ਕਾਲ ਤਾਸੀ
ਜਿਨੇ ਦਬ ਪਾਦਰ ਸੇਨ ਮਹੀਗਾ ੩੬ ਹਸਾਦਲ ਯੋਨੈ ਬੈਨ ਬਾਲੀ ਸਮਾਪੀ ਸੁਦਾ ਲੀ ਮਨੇ ਸੰਤੁ ਮਾਈ
ਸੁਦੈ ਏ ਬਿਲਾਈ ੩੭ ਸਤਿ ਸੰਗ ਲੋਭਾ ਕਰੇ ਮੇਸੋਹਾ ਸਮਕੀਰ ਬਿਗੀ ਕੁਯੇ ਸਤੁ ਰੀਗੀ ੩੮ ਏ
ਤਸੀਵੈ ਸਪੁਰਾਣੇ ਪਾਸ ਸੇ ਕੇ ਸੇ ਬਾਏ ਪਹਲਾ ਦਬਾਲ ਕਨ ਗਾਨ ਕਨ ਨੀ ਸਮਸਪਤੁ ਮੇਧਾਮ ੭
ਚੋ ਸੰਗ ਮਹਕਾ ਮਾਹਰ ਸਾਲਾ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਪੁਨ ਹੇਤੁ ਬਿਸਾਲਾ ਨਸਰੀਰ ਜਗ ਲੋਕ ਪੁਲੋਕਾ ਸ
ਬੋ ਬਿਸਨ ਪੁਬਹ ਮਾਮ ਸੇਕਾ ੧ ਨਾਯ ਭੁਪ ਸੇ ਬੈਨ ਚਿਰਾਗੇ ਮਾਪਗਯੇ ਸਬ ਬਾਲ ਬਿਗਾਯੇ ਛੁ
ਲਕਗ ਬਿਸਨ ਬਾਲ ਬਨ ਮਾਯੋਗ ਸੁਤ ਨਹੁ ਤੇਰ ਸਤੁ ਲਪ ਪਾਯੋ ੨ ਸੁਨ ਕਰ ਕੋਪ ਭੁਪਤ ਬਾਮਾਯੋ
ਪੇਖ ਸਾਪ ਸੰਗਿਤ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ਹਰੀ ਪਰਯੋ ਪੁਤ ਨਹ ਬੰਗੀ ਮਾਰੇ ਯਾ ਕੇ ਮੇਸੇ ਰੇਗੀ ੩ ਮੇਰੇ ਕਹਤੁ ਮ

ਚੜ੍ਹ੍ਹ ਪ੍ਰਿਤਾ ਕਹੇ ਪਰਾਸਰ ਮੁਖ ਕੇ ਦੁਤਾ ਸਬੈ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਕਤੁ ਮੁਕਾ ਮੇਰੇ ਕਹ ਸੁਭ ਹਰੀ ਮਗੁ ॥ ੪ ॥
 ਅਤਿ ਨਾਮਾਵਤਤਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਮਾਪੇ ਪੁਤਿ ਪਿਤਾ ਕਪਤੀ ਲਾ ਕਹੇ ਕਥਾ ਤੁ ਬਕਤੇ ਪਰਾਸਰਾ ਸਬੈ ਬਿ
 ਲਾ ਸਮਨੀ ਕੇਰੇ ਬਗਾ ਦੇਵੀ ਬਿਖ ਪਹਲਾ ਦਾਤਾ ਈ ॥ ਭੁਜਨ ਮੇਰ ਪਦ ਪਮੋ ਪਾਹੀ ॥ ਪੀਵੇ ਬਾਲਾ ਵਿ
 ਸਨ ਪਰ ਪਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਅਮਿਤ ਸੇਵਾ ਜਨਾ ॥ ਗੀਆ ਪਚਗਾਏ ਭੁਜਨ ਪੇਖ ਕੇ ਸਬ ਚਕਤ ਦੇ ਤ ਬੇਰਾ
 ਜੀ ॥ ਬਿਖਲ ਪਨੈ ਪਗ ਦੇ ਨਹੀ ਹਥ ਹੋਤ ਰਿਗਾ ਮਪਾਹੀ ॥ ਸਿਪ ਮਾਹਾਂ ਹਮ ਕੇ ਮਬੈ ਬਿਖ ਨਾ ਰਈ ਤਮ
 ਯੋਗੀ ॥ ਏਤੋ ਹਰੀ ਸਚ ਬਾਕਾ ਦੇ ਜਪੁ ਨ ਮੇਰ ਦੇਵੈ ਰਿਸ ਪਰੇ ॥ ਸਨ ਮੇਰੇ ਪਨ ਬਾਲ ਪਨ ਤਮ ਕੇ ਜਬੈ ਬਿਖ
 ਚੀਜ਼ੇ ॥ ਤਬ ਤੁਨ ਖਾਵੇ ਤਾਹ ਕੇਵਹ ਬਹਮਤ ਜਨੀ ਭੀ ਜੀਏ ॥ ਕਾਮੇਰੇ ਪਹਲਾ ਦਪੁਨ ਤਿਹ ਬਾਪ ਦੇ ਤ ਸਬੈ
 ਹੀ ॥ ਸਬ ਮੇਰੇ ਪੀਜਾਨ ਏਰਾ ਮਾਹੁ ਰਿਸ ਬਧੋ ਦੇ ਹੀ ॥ ੮ ॥ ਭੁਜੀਗ ਤੁਮੇ ਬਪ ਮੇਰੇ ਦੁਰ ਮੇਰਾ ਹੀ ਕ
 ਹਾਰਿ ਰਨ ਦੇ ਤੇ ਪਹਲਾ ਦਿ ਦੁਤਾ ਹੀ ॥ ਸਬੈ ਮੇਰਾ ਪੀਅਦੀ ਬਿਖਾਹੀ ॥ ਪਰਾਸਰ ਬਖਸੇ ਤੁਮੇ ਦਿ ਕੁਯਾਹੀ ॥ ੯ ॥
 ਮਲੀ ਮਤਿ ਰਿਵਾਸ ਨਾ ਮਾਸੁ ਰਾਹੀ ॥ ਤੁਮੇ ਗਾਨ ਬੀਬ ਗੀਯਾ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤੁਮੇ ਦਸਤੇ ਪਾਪ ਲਗੇ ਮਪਾਹੀ
 ਪਖਤੀ ॥ ਰਿਦੇ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਪਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਕੁਤੇ ਮੇਰੇ ਦਰਸ ਕੀ ਨਤੁ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮੇ ਪਾਪ ਲਗੇ ਮਪੀ ਸਿਖ ਜਾਹੀ
 ਤਜੇ ਮੇਰੇ ਲਾਜ ਲਗੇ ਮਪਾਹੀ ॥ ਸਚੇ ਰੰਗ ਸੀਤੀ ਮਪੀ ਤਾਰ ਸਾਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਬਹੀ ਤੇ ਕਰੇ ਹੀ ਸਕਾ ਕੀ ਪਿਕਾਹੀ
 ਹਸੇ ਤੇ ਬਖਾਨੇ ਸੁਨੇ ਗਾਥ ਤਾਹੀ ॥ ਤਬੈ ਸੁਕੁ ਰਿਪੁ ਬੋਲਾ ॥ ਚਾਰੇ ॥ ਤੁਮੇ ਸਿਖ ਦੀ ਜੇਹਾ ॥ ਤੁਧਾ ਪਸਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥

ਸਿੱਖ

ਸੇ ਸੁਭਵਾਚਸੁ ਬਾਲਸੁ ਨੇਵਿਸਨੁ ਸੁਮਕਿ ਚਨੁ ਪਤਨਾਹੀ ਤੀਪਤੀ ਨਹ ਲੋਕ ਪਤੀ ਕੁਲ ਉਚ ਬਡੀ ਹਰਿ ਕੇ ਕੁਲ
ਨਾਹੀ ਤੇਹੀ ਦਾਸਾ ਮਤੀ ਤੁਸੁ ਰਿਕਹੁ ਤੇ ਪਿਤੁ ਦਾਸ ਸੁਲੋਕ ਪਾਮਾਹੀ ਗੋਪਹੀ ਲਖ ਏਕ ਤਨਾਤੁ ਮਤਾਤੁ ਪਸਿਧ
ਧਰਨੁ ਭੁਮਾਹੀ ॥ ੧੩ ਤਾਤੁ ਪਸਿਨ ਕਰੇ ਨਿਰਭੇ ਭਵਨਾਤਰ ਕਾਲ ਰਾਮੇ ਸੁਖਨਾ ॥ ਆਰਯੋ ਤੁਮਰੇ ਨਿਨ ਬਾਬੂ
ਧਾਰ ਬਰਾਹ ਤਿਨੇ ਜਪਨਾ ॥ ਆਖੀ ਪਤੀ ਤਕਰੀ ਹਮਰੇ ਸਿਖ ਸੇਭੀ ਗਪਤਨਾ ॥ ਮਾਠੀ ਦਲਨ ਕੀ ਸ
ਕਤੀ ਜਹਤਾ ਕਰਨਾਤੁ ਬਾਲਨਾ ॥ ੧੪ ਨਾਨ ਸਮੇਤ ਰੇਹ ਮੇਦਈ ਸਸੀਖ ਸੁਕਰੀ ਪਗੀ ॥ ਤੁਮੇਨ ਪਾਰਤੇ
ਮਨੇ ਤੁਥੇ ਸੁਮਾਰੀ ਕਰੀ ॥ ਵੇਦਾਂਤ ਜੋ ਪੜ੍ਹੇ ਮਨੇ ਸੁਲੋਕੁ ਦਾਸਨਾ ॥ ਤਿਸੇ ਸੁਮਾਰਨੇ ਕੁਲੇ ਪਖੰਡ ਪਾਪ ਮਿਨਾ ॥ ੧੫
ਤੁਮੇ ਭਰੀ ਤੁਹਨਹੀ ਹਮੇ ਸੁਮਾਰ ਰਾਹੀ ਕਹਿੰਤੁ ਮੇਰੇ ਮਭੇ ਤੁਮੇ ਗੁਰੁ ਸੁਸਾਰਹੀ ਸੁਮਾਰਤੇ ਜੇਵਾ ਵਨੇ ਜਿਸੇ ਸੁ
ਹਾਥ ਸੋਗੁਗਾ ॥ ਤੁਥੇ ਸੁਰਾਸ ਕੀ ਨ ਕੇਤਨੇ ਪਰਾਸਰੀ ਤੁਰੀ ॥ ੧੬ ਕਹਿੰਤੁ ਨੀਤੁ ਮੇਸਹਾ ਮਤੀ ਤੁਸੀਘ ਸਾਪਹੀ
ਗੁਰਾਨੀ ਪਸਾਪਿ ਚਏ ਬਸੀ ਨਹੀ ਤਾਮਾਪਹੀ ਲਪਨਿਤਾਹ ॥ ਨਾਨ ਏਨ ਮੀਤ ਏ ਬਹਾਬਰੀ ॥ ਤੁਮੇ ਸਨਾ ਸਹੁਕ
ਰੇ ਜਮੀਤੁ ਸਾਮਤਾ ਪਹੀ ॥ ੧੭ ਦੇ ਮੇਰੇ ਕਹ ਮੇਸਰਨ ਜੀ ਪਾਹਤੁ ਮੇਰੁ ਗਵੰਤਾ ॥ ਹਮਸੀਖ ਜਾਤੁ ਮਦੇ ਤੁਹੇ
ਰੇ ਨਹੀ ਸਮਸੀਤਾ ॥ ੧੮ ਚੇ ਸੁਨ ਪਹਲਾ ਦਕਖਾ ਜਿ ਮਗਾਈ ॥ ਜੇਗੁਰੁ ਸੁਨਤੁ ਮਗਾਈ ॥ ਸਰੁਤੋ ਅਪ
ਮਦੇ ਤੁਸੁਤਗਾਵੇ ॥ ਕਾਹੇ ਹਮ ਕੇ ਭਿਚੁ ਜਨਾਵੇ ॥ ੧੯ ਤਾਤੁ ਕਹਾਤੁ ਮਪੁਜ ਮਹਾਨਾ ॥ ਵੇਰੁ ਬੀਬੇਨ ਸਾਚਨ ਹਜਾਨਾ ॥
ਖਾਨ ਪਾਨ ਹੇਤਾਤੁ ਸੁਦਾਨਾ ॥ ਮੁਕਤ ਦਤਾ ਹਮੇ ਬਡ ਜਾਨਾ ॥ ੨੦ ਜਮਤੇ ਰਖਾਤਾਤੁ ਨ ਕਰਈ ਤਨਇ ਵੀਕੇ

ਪਲ ਨ ਪਰਈ ਪੁਨਰੁ ਗਵੰਤੁ ਮਤੀ ਤਨ ਰਿਕਾ ਸਦਾ ਮਚਲ ਗਜ ਨਿਨ ਮਕਿ ॥ ੨੧ ॥ ਕਈ ਕੁ ਪਹੋਏ ਮਿਤ
 ਤੁਏ ॥ ਸਤਿ ਬੈਨ ਮਨ ਥਾਨ ਹਰੇ ॥ ਚੋਗ ਸੀਰੋ ਪਾਲਨ ਹਰੇ ॥ ਜਾ ਸਤ ਤਾ ਤੇ ਤਮ ਹਮ ਸਥੇ ॥ ੨੨ ॥ ਚੋਕ ਸੁਕ
 ਹਕੀ ਹਰਿ ਪਾਹੀ ਤਮ ਲੇਵੇ ਗੋਪਿਤਾ ਮੁਕਾਹੀ ॥ ਕਹ ਪੁਲਾਦ ਮੋਖ ਨਿਜੋ ਗਾਨਾ ॥ ਏ ਪਿਤੁ ਪਾਸ ਨਰਿ
 ਮਲਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋ ਸੋਪਨ ਲੇਵੁ ਹਰੀ ਘਰਿ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਨਿਰਬਾਨ ਮਚਾਹਰਾਹੀ ਬੰਧਨੀ ਨੁਸੁ ਸਾਤੁ ਲ
 ਤੇ ਤਬ ਸੁਕੁ ਰਾਖਤੁ ਲਗਾ ਮਾਹੀ ॥ ਪਾਵਕ ਤੇ ਤੁਮ ਕੋ ਰਖੇ ॥ ਤੁਮ ਮਨ ਤਨ ਹਮ ਰੋ ਬਚ ਜਹੀ ॥ ਸਾ ਪਹ ਤੇ ਤੁਮ ਮਕਿ
 ਹੁਤ ਬ ਬਾਲ ਕਹਾ ਸੋ ਬਸੀ ਪਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ੨੪ ॥ ਮਨ ਨ ਤੇ ਤੁਬ ਮਾਗ ਕਢੀ ॥ ਮਤ ਭੋਕ ਰਸੋ ਬਰੁ ਦਾਸ ਮਾਈ ॥ ਮ
 ਨ ਹ ਜਾਹਤਾ ਮਨਿ ਹ ਕੋ ਕਰ ਸੁਕੁ ਤਿ ਸੁਲ ਸੋ ਸਿਕਰਾ ਮਾਈ ॥ ਪਾਪ ਸਭ ਪਾਮਈ ਨ ਪੇਜਨ ਸੁਪਤਿ ਪੈਸਿ ਦਸਿ ਰੁਠ
 ਸਾਈ ॥ ਹੀ ਯਾ ਬਿਚਾਰ ਤਬ ਲਤੁ ਬੋ ਮਗਨੀ ਤਨ ਹੋ ਮਸ ਬੋ ਰਿਧੀ ਮਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੁਮੇ
 ਸਤੁ ਸਬੋ ਰੋ ਰਬਾ ਪੀਈ ਸਹੀ ॥ ਦਿਲ ਕੋ ਪਤੁ ਰਖਾ ਕਰੋ ਪੁਨ ਗਾਨ ਸਾਤੁ ਹਰੀ ਧਰੀ ॥ ਸਬ ਬਾਪ ਬਾਪੀ
 ਵਿਸਨ ਹੋ ਨਹ ਦਸਰੋ ਹਿਤੁ ਮਕਹੀ ॥ ਤਬ ਭਾਸ ਕਾ ਕੋ ਦੇਹ ਨ ਹ ਸਬ ਹੋ ਸਿਕਲ ਪਿਅਤੁ ਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਤਬ ਪਾਵਕ ਵਿਹਸ
 ਤੁਭੀ ਨਹ ਮੇਨ ਕੋ ਕਬ ਜਾਹੀ ॥ ਤਬ ਓਲਟ ਸੁਕ ਮੁਖ ਮਈ ਨਹ ਓਦ ਰਸੋ ਸਕ ਪਾਹੀ ॥ ਨਹ ਰੋ ਮਹਾਰਿਜ ਨੁਕ
 ਜਗੇ ਨਿਜ ਕੋਲ ਰਾਵੇ ਭੋਕਹੀ ॥ ਤਬ ਕਰੀ ਕੀਰਤ ਦੀਨ ਹੁਇ ਪੁਲਾਦ ਰਜੁ ਮੋਰ ਧਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਦਬਾਲ ਰਖੇ
 ਮੁਛੇ ਹਮ ਪੋਹ ਤਿ ਮਰੇ ਸਹੀ ॥ ਤਬ ਸਤਿ ਦਾ ਯਾ ਤੇ ਬਚੋ ਜਿ ਮਨਿ ਦੇ ਕੀਰਤੁ ਸਮਾ ਮਹੀ ॥ ਨਹ ਸਤਿ ਮਾਹਤ ਕਾਹ ਕੋ
 ਨਿਜ ਲਾਨ ਕੋ ਰਖਾ ਕਰੇ ॥ ਜਿ ਮਤੁ ਮੇ ਸਿਖ ਪਛਨ ਕੋ ਹਮ ਲਾਹੇ ਨਾ ਪਿਨ ਧਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਭੁਨੀਗ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਆਪ
 ਜੁਇ ਪਾਠੇ ॥ ਹਮੇ ਸਿਖਾ ਅਪਿਲਿ ਖੋਤੁ ਤੁ ਪਾਠੇ ॥ ਹਮੇ ਤੋਲ ਖੇ ਸਬ ਹੀ ਤੋਰੁ ਪੀ ॥ ਪਰਾਸਰ ਬਖਾਨੇ ਨਹੀ ਨੀਕਤੁ ਪੀ ॥

ਪੁਥੀਕੋਏਪਾਸੀਨਦੁਨੀਕਰਾਡੇ ੦ ਨੇਦੋਬਪਾਦੋਬਪਾਸੀਗਤਤੇ ॥ ਕਚੇਲੋਹਕੋਪਕਪੋਲਦਖੰਡੇ ॥ ੩੦ ਕਹੇਮੇਰੁੰਗਤਿਕੋਸੀਕਰਾਹੁ ॥ ਸੁਬੇਈਸਜਲੋਨਾਮਾਪਾਧਰਾਹੁ ॥ ਨਵਤੇਪੁਨਾਦੇਮਹੁਤੇਪਹਾਰੀ ॥ ੩੧ ਸਬੈਮਾਤਮਾਵਿਸਨਦੁਸੁਬਮਾਹੀ ॥ ਇਹੀਦਾਸਗਾਥਾਲਖੇਵਿਸਨ
 ਚਾਹੀ ॥ ੩੨ ਅਗੀਤਗਨਾਮੂਡਪਤਿਤਨਹੀਕਰੇਮੇ
 ਤਰੇਅਤਿਤੋਰਨਪਾਹੀਕਬੈਰੁਖਤੇਸੇਵਨੀਕੀਗਾਯਾਨੀ ॥ ਕਬੈਪੁਰੁਨੀਕੋਕਬੈਬੁਧਦਨੀ ॥ ੩੩ ਪੁਰਾਸੋਵਨਨ
 ਅਤਿਬੇਦਪਾਵਹੀਬਿਧੀਸੁਖੇਖਸਾਰਦਾ ॥ ਮਨੀਅਨਤਿਮਾਯਾਸੁਆਦਮਤਿਨਤੁਦਾ ॥ ਸੁਆਦਮਪਾਅ
 ਤਦੁਸਦਾਸੁਸੁਬਮੇਸਹੀ ॥ ਕਹਿਤੇਮੇਰੁੰਗਤਿਕੋਮਹੀ ॥ ੩੪ ਪਰਾਸਰਕਹਿਤੇਬੇਸਨਾਸਸੁਬਉਤਮ
 ਬਟਸਬਾਨਪਸਤਪੁਬੀਗਹਸਤਦੁਰਮਾ ॥ ਤਜਤਿਸੁਬਕਰਮਣਿਨਾਮਾਸਕਾਸਧਾਰੀ ॥ ਤਬੇਸਨਾਸਸਾਰਹੋਨ
 ਕੇਪਤੋਸੁਖਾਰਹੀ ॥ ੩੫ ਜਬੇਲਗੀਮਨੀਰਹੇਸੁਆਸਨਾਰਹੀਧਨੀ ॥ ਤਬੇਨਮੋਖਹੋਤਹੋਜਬੇਗਰੀਪਦੀਮਨੀ ॥ ਤਬੇ
 ਸਨਾਸੁਜਨਹੀਸਰਨੀਈਸਕੀਗਰੀ ॥ ਤਬੇਨਕਾਹਕੋਗਹੋਸੁਆਸਕਾਸਹੀਹਰੀ ॥ ੩੬ ਦੋਜਬਲੋਤੁਮਮਨਮਾਨੋ
 ਤਬਲੋਨਾਵਿਸਦਾਸਾ ॥ ਮਨਕਟਿਬਮੇਕਾਟਸੋਬਿਥਾਮਤੀਤਸਨਾਸਾ ॥ ੩੭ ਮੇਰੁੰਗਚੋਟੀਸਿਰੀਏਕਜਲੇਓ
 ਮੋਹਾਏਭੀਤਾਗੋਤਮਕਹੋਜਰੇਮਰੋਤਬਸੋਹਾ ॥ ੩੮ ਕਹੇਪਰਾਸਰਤਾਹਸੇਜਬੈਮਤੀਤਪਾਯਾ ॥ ਪੁਨਚੇਲਾਕੀ
 ਦਾਸਨਾਉਪਜੈਪਰਚਾਭਾਯਾ ॥ ੩੯ ਤਾਏਵੇਸਨਾਮਾਸਹੀਮਾਸਤਮਜਪਨਾਮਾ ॥ ਕਰੇਕਰਾਵੇਬਹਮਹੀਹਮਨ
 ਹਸਬਹਾਰਿਸਾਮਾ ॥ ਏਤਸੀਵਿਸਪੁਰਾਏਪਾਸਮੇਰੁੰਗਤਿਕੋਮਹੀ ॥ ੪੦ ਤੇਨੀਤੁਦਹਨਹਇਕਰ
 ਸਰਹੀ ॥ ਮਾਤਮਸਾਤੁਰਪਾਥਿਤੁਲਹਹੀ ॥ ਤਾਏਨਰਕਦੇਹਕੀਮਾਸਾ ॥ ਬਿਨਾਮਾਸਾਵੇਹਿਸੁਭਾਸਾ ॥

ਨੀਕੋਪਛਾਨੇ ਸੁਖ ਸਿਰਏ ਹੀ ਵਈ ਕੁੰਰਏ ਹੀ ਨਿਜਾਨ ਦਲੇ ਹੀ ਨਿਜਾਨ ਹਜਾਨ ਵਕੁੰਰੀ ਕਹਾ ਹੀ ਸੁਖੀ ਗਯਾਨ ਮਨ
 ਕੁੰਰੀ ਤੀਸਤੀਆ ਹੀ ੧੦ ਨਸਤੀ ਅਸਤੀ ਸਬੇ ਦੇ ਸਨ ਜਨੋ ਬਦੇ ਸੁਖ ਤੇ ਗਤ ਤੇ ਸੁਖ ਠਾਨੋ ਤਬੇ ਦੇ ਕੁਰਪ ਕਿਰੇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂ ਈ ਮਰੇ ਨਾਹ ਮਾਰੇ ਬਲੇ ਕੋਤੁ ਮਾਈ ੧੧ ਤਬੇ ਬਦਤਾ ਤੀ ਕੋ ਬਾਲ ਮੇਸੇ ਨ ਮਤਿ ਨ ਜਤਿ ਨ ਤੇ
 ਤੀ ਸੁਤੇ ਸੇ ਮਾਰੇ ਸਕਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਗੋ ਨ ਸੀਧੀ ਸਸੀ ਸੁਰਜਾ ਤੇ ਚਲੇ ਪੈਨ ਬਿਧੀ ੧੨ ਸਬੇ ਮਾਰ ਬਾਪੀ ਸ
 ਬੇ ਮਾਤੁ ਮਾਰੇ ਸਬੇ ਤਾ ਪਹਾਗੀ ਸਕਤ ਤਾ ਸਾਰੇ ਕਰੇ ਦੋਤਾ ਸੇ ਮੁਏ ਕੁਤੁ ਮਾਰਯੋ ਕਸੇ ਮਾਤੁ ਮਾਰੇ ਸਨ ਕੇ
 ਤੇ ਚਿਚਾਯੋ ੧੩ ਨਾਨ ਕਰਿਤ ਕੀਰਤੀ ਮਰਿ ਸੁਏ ਹਰਾ ਦੀ ਯਏ ਸਤਿ ਸੁਯੋ ਨਾਗਿ ਰਿਤ ਬੇਤਿ ਸੇਤ ਥੀ ਯਏ
 ਰੁਰਿਤ ਕੁਮ ਮੇਜ ਬੇਤ ਬੇ ਬਿਚਾਰ ਬਾਲ ਹੀ ਮਰੇ ਨ ਮਾਰ ਕੇ ਦਤੀ ਸਬੇ ਸੁ ਦੇ ਸਨੁ ਲਗੀ ੧੪ ਪਰਾਹ ਲੀਰੁ ਰੁਈ
 ਮਤਿ ਸੁਪਾਪ ਮੇਲਗੋ ਕੁਈ ਸੁਰੂਯ ਕੇ ਸਮਾਗੀ ਪਰੁ ਪਹੁ ਪਗੋ ਨ ਬਾਰ ਬੀਕਤਾ ਹ ਕੇ ਨੀ ਸੇ ਸੁਗਾਖ ਦੇਵੁ
 ਨੀ ਨੀ ਪਸਾਰਾ ਬਦੇ ਰਖਿਤ ਕੁਮ ਕੇਵਹੁ ੧੫ ਕੁਈ ਤੁਈ ਗੋ ਨ ਬਾਨੀ ਰਖੇ ਮੇ ਪਾਗੀ ਨਿਜੀ ਰਪਦਾ ਸੀ ਏ ਸੀ ਤੇ
 ਸਾਰੀ ਪਰਾਗੋ ਨ ਸਾਰੇ ਹਿਤ ਮਿਤਿ ਪਾਗੇ ਤਬੇ ਬਾਲ ਬਾਕਿਤ ਨੇ ਪੇ ਮਸਾਰੇ ੧੬ ਕੁਈ ਮਗਤੋ ਈ ਸਪੇਤੁ ਗਤੁ
 ਨਹੀ ਨਹੀ ਦਾ ਸਲੋਰੀ ਪਖਿਤੁ ਸਾਮਾਗੀ ਪਤਾਤੇ ਸਬੇ ਦੇਤੁ ਭੀ ਨਾਹ ਬੇਗੀ ਸਬੇ ਬਿਸਨੁ ਪੀ ਮੁਏ ਸੁਯਾ ਮਰੇ
 ਗੀ ੧੭ ਤੋਰਕ ਬਿਪਚੀ ਦਾ ਅੰਦ ਸਬੇ ਤੁਮਾਗੀ ਤੁਮਤਾਤੁ ਸੁਯੋ ਯਾਹਿ ਸੇਹ ਮਹੀ ਉਤ ਕੋਪ ਕਰੇ ਉਤ ਗਾਪਤੋ
 ਸਬੇ ਠੇਹ ਸਰੂਪ ਚਕੀ ਗਤੁ ੧੮ ਕੁਪ ਹੋਤੁ ਨ ਮਰੇ ਮਨੀ ਕਬਹੋ ਬਰਦੇ ਸਮਤਾ ਬਿਨ ਜਾ ਚਹੋ ਰਖਮਾ

ਨਹਾਤੁ ਮੇਨ ਬਹੀ ਓਪਕਾਰਨਹੀ ਅਪਕਾਰਲਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਬਦ ਸਰਨਹਤੁ ਮੇ ਬਿਨਹੀ ਤਬ ਕੋਓ ਪਕਾਰ ਕਿ ਸੇ ਪਰ
ਹੀ ਚਖ ਮੁਦਲ ਪੇਦਿ ਸਨੀ ਨਿਨ ਮੋ ਪੁਨੈ ਭੁਪ ਸੁਸੀ ਬਰ ਸੋਭੈ ਨ ਮੋ ॥ ੧੯ ॥ ਮੇਰੀ ਦਾਮ ਇਸੇ ਨਾਮਾਤੁ ਮਬੋ ਪਲਖੀ
ਤਾ ਨ ਪੇਦਿ ਸਨੀ ਛਲਾ ਮਾ ਅਕਮਤਾ ਤਬੇ ਕਹ ਸੀ ਬਰ ਬੇਨ ਭੁਆਲਾ ਇਸੇ ਹਤੁ ਮਾ ਅਕਰੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਚੀਨੀ
ਨ ਮਾ ਅਮਨੀ ਤਬ ਲੀਯਾ ਨਹੀ ਭਗਤੀ ਮਨ ਰਚ ਛਲੀਯਾ ਸਮ ਮਿਨ ਸਾਂਤਾ ਮਦੇ ਦਾ ਮਬਾਨਾ ਤਬੇ ਚਕਰੇ ਲ
ਖ ਸੀ ਭੁਗਵਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਯੋ ਚਹੁ ਫੇਰ ਗਵੀ ਸਮ ਸੋਯਾ ਤੁ ਮਕਿ ਸਮਾ ਅਤੁ ਹਾ ਦੁਖ ਹੋਯਾ ਕਦੋ ਸਿਰ ਸੀ ਬਰ ਕੇ
ਲਖ ਭੁਪਾ ਤਬੇ ਕਹ ਪੈਨ ਓਤਾ ਮਾ ਮਹੁਪਾ ॥ ੨੨ ॥ ਨਾਮ ਚਲੈ ਤੁ ਪੈਨ ਤੀ ਛ ਨੀ ਨ ਤੇ ਲ ਬਾਲ ਰਚਹੀ ਤਬੇ ਸੁ ਦੇਤੁ ਗਟ
ਹਾ ਮਾ ਅਪਕੋ ਪਬੀ ਚਹੀ ਤਿਯਾ ਗਈ ਸਨਾ ਮਕੋ ਭਲੈ ਤਬਾਲ ਹੁਤ ਬੀ ਗਾਯੋ ਸੁ ਸੁਕ ਪਾ ਮਮੇ ਪਨੀਨ ਤਾ ਗਾਹੁ ਕ
ਬੀ ॥ ੨੩ ॥ ਯਦ ਭਲੈ ਤੁ ਮਨੀ ਮਨੀ ਸੁਦੰਦ ਹੋ ਗਈ ਤਬੇ ਪਨੀ ਦੇਰੁ ਰਹਯੋ ਹਨੀ ਗਦਾਨੀ ਪਛੀ ਸੁਟ ਕ ਸਾਂਤ
ਹੁ ਭਈ ਗਦਾ ਪਦੰ ਸੁ ਘਾਤੁ ਤਾ ਤਬੇ ਕਹੰਤੁ ਸੁ ਕਰੀ ਸੁਨੋ ਨੀ ਪਸਿਠੀ ਮਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਗੀਯਾ ਨਹਤਾ ਸਯਾ ਕੋ ਮਨ ਹਲੈ ਤਨ
ਭੀ ਮਭੋਲ ਹਾ ਵਈ ॥ ਕਤ ਸਾ ਸਨ ਕਹ ਬਕਤ ਹੋਤ ਜ ਬੋਰ ਪੀਰ ਭਵਈ ਕਛਾਦਿਨ ਬਿਤੇਰ ਸਮੇ ਹੋਤੇ ਦਸ
ਹੋਯੋ ਪਨ ਭਲੀਯੋ ਕਹ ਭੁਪ ਜੋ ਲੋਹੀ ਚਿਤੁ ਰੇਤੁ ਬੀ ਮਾਰੇ ਮਾਨਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਨਹ ਬੋਰ ਮੇ ਕਰਤੇ ਘਰੀ ਇਹ ਬੀ
ਸਨ ਬੋਰੀ ਹੋ ਸਹੀ ਨਹ ਬੋਰ ਮੇਰੀ ਤੇ ਭਯੋ ਮਹ ਸੋਨ ਹੋਤੁ ਨ ਰਚਹੀ ਨਾਗਤੁ ਸੁਪਨ ਸੁਖ ਪਤੁ ਗੀ ਸਬ ਕੋ ਬਾਪੀ
ਮੇ ਸਹੀ ਨਿਜਾ ਮਾਤੁ ਮਾ ਕਰ ਸੁ ਮੇ ਕਵਨੀ ਸੇਰੀ ਪਤੁ ਹੋ ਕਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਏਦੇ ਇਸੇ ਮਨ ਵਾਕਨ ਮਾਨ ਤਬਾਲ ਕਯੋਤੁ
ਮਭੀ ਦੁਖ ਪਾਹੀ ਬੋਰ ਮਾ ਤਲਖੇ ਮਨ ਮੇਤ ਬਕ ਪਕਾਏ ਪਤੁ ਕੋ ਬੀ ਦਯਾਹੀ ਬਾਲ ਪਤੋ ਦਿਯਾ ਤੁ ਬਹੀ ਸੁਤ ਸਾਰੇ

ਈਕਰੋਰਤਹਾਹੀ ਹੋਸ੍ਰੀਪਰਮਾਤਮਾਨੁਕਿਚਤਮੋਰਕਹੁਕਹੁਡਾਹੀ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਪਦਰਥਦਾਯਕਸੀਪਤਭਾਸੁਭਾ
ਸੁਭਾਸੁਭਾਮਧਰੋ॥ ਨਿਰਕਾਰਸਕਾਰਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰੀਸਬਪਾਗਮਾਦਿਦਗਦਿਦਹਰੋ॥ ਦੇਹੁਮਾਨਸੁਪਚਿਹਕੇਸਨਭਾਮਨੀਮ
ਲਸੁਧਵਰੋ॥ ਹੀਮਮਤਾਗਾਇਤੀਕੁਗਤੀਸਮਗਾਨਸਦਾਮਾਨਹਕਰੋ॥ ੨੧ ॥ ਏਅਤਮਾਬਿਦਯਾਨਾਦੇਹੀਮਮ
ਤਾਗਾਸਸਾਗਾਸੁਬਾਤਮਸੀਪਤਸਹੀਵਿਸਨਵਿਸਮਯਧਾਗਾ॥ ੩ ॥ ਇਤਸੀਵਿਸਨਪੁਰਾਣਪਗਸਰਮੇਰੁਸੰਬਾ
ਦੇਨੋਮੋਧਾਯਾ॥ ੬ ॥ ਹੀਰਨਕਸਪਕਹਸੁਨਸੁਤਸਾਨੇ॥ ਹਰਿਕੁਜਨਿਤਜਨਿਕਕਲਮਾਨੇ॥ ਪੁਤਕਹੋਸੁਨਤਾਤਪਰ
ਮਕੁਲਾਹਰੀਸੇਵਲਖਫੁਲਭਾਨਬਲਾ॥ ੧ ॥ ਸੁਬਾਤਮਪਰਮਾਤਮਸੇਈ॥ ਚੇਤਨਹੋਨਿਰਬਾਨਸੁਜੇਈ॥ ਤਾਕੀ
ਜਲਕਾਦਿਸਦਹਚਰੇ॥ ਸੱਤਾਸਤਾਅਨਰਬਚਲੋ॥ ੨ ॥ ਦੁਖਸੁਖਕਲਪਤਹੀਜਨਤੁਮਾਦਿਨਤੇਭੁਲਬਾਲਜਾਨਾ
ਧਨਧਨਮਤਾਮਚਲਸੁਤਾਹੀ॥ ਹਰਿਕੁਜਨੀਮਨਤਾਗੋਨਾਹੀ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇਕਹਪੁਲਾਦਸਹਾਤਾ॥ ਦਸਰਲਖੈਤਾਤਕੇ
ਸੋਮਤਾ॥ ਪਿਤਾਬੈਨਸੋਮਾਨੇਨਾਹੀ॥ ਯਖਾਮਪਖਨਸੰਤਪਗਾਹੀ॥ ੪ ॥ ਤਾਨੇਭੀਦਸਹਰਧਾਗਾ॥ ਯਦਨਿਪਬੁੰਬਦਏ
ਕਪਕਾਗਾ॥ ਪਰਮਾਦਵੈਤਜਨਨੇਸਾਹੀ॥ ਮੁਖਤੇਕਹਬੀਰੁਧਯਭਾਹੀ॥ ੫ ॥ ਸੈਭਾਖਪੁਰਾਸਰਬਾਲਕਹੋਸੁਨਤਾਤ
ਸਭੋਸੁਗਮਾਸਰਮਾਹੀ॥ ਨਾਗਨਰੀਸਬਸੀਪਤਹੀਲਖਾਵਿਸਾਬਿਨਾ॥ ਵਿਸਨਿਕਤਨਾਹੀ॥ ਜਨਤਭੋਪਰਮੀਸੁਖਤਾ
ਦੁਬਧਾਬਿਨਈਸਭਿਪਸਨਮਾਤੀ॥ ਯਾਪਨਮਾਨਨਜੇਸਹਪੁਨਤਪੋਦਤਸੇਵਨਿਜੰਕਰਚਾਹੀ॥ ੬ ॥ ਤੇਸਥਕੇਮੁ
ਖਸੀਪਤਹੁਨਖਸੀਸਪਰੀਸਬਾਮਗਪਕਾਸੀ॥ ਯੋਸੁਨਦੇਤਪਤੀਮਨਕੋਪਤਸੰਭੁਪੁਲੈਰਵਜੋਧਤਰਾ
ਸੀ॥ ਜੀਪ੍ਰਨਤੇਗਾਹਮਾਤੁਰਾਪੁਨਹਾਹਸਕੇਤੁਬੈਨਮਲਾਸੀ॥ ਨੀਰਨਿਧੀਯਬੋਹਦਿਸੇਇਹਬਾਲਸਰੰਬ

ਚੁੰਗਤਾ ਅਸੀ ॥ ੧ ॥ ਭੁਨਿਗ ਚੁੰਨੇ ਮੇਤਰੇ ਤੋਹ ਭੋਨੀ ਰਤਾਰੇ ॥ ਤੁਮੇ ਪੀਰ ਮੇਸਾਨ ਹੀ ਮੇਸਿ ਹਾਰੇ ॥ ਅਵਤੁ ਕੋਰੇ ਚੁੰ
 ਚਾਰੇ ਦਿਤਾਰੀ ॥ ਦੁਹੀ ਪੀਨ ਬਾਲੀ ਵਿਰੀ ਮਾਨਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗਲੇ ਤਾਨੀ ਰੀਨ ਨੀ ਮਾਹਤਾਰੇ ॥ ਤਬੇ ਬਾਲ ਪਾਨੀ ਸਿ
 ਗੀ ਕੀਤ ਪਾਰੇ ॥ ਤੁਮੇ ਜੋਸ ਮੀ ਮੇਸਾਨ ਕੇ ਆਵੇ ॥ ਤਬੇ ਤਾਹ ਕੇ ਮਨ ਸਾਰੀ ਹੋਏ ॥ ਕਹੇ ਮੇਤਰੇ ਨਾਮ ਤੇ ਦੁਖ ਪੇਖੇ
 ਕਸੇ ਤਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਈ ਸੀਨ ਗਯੋ ॥ ਸੁਨੇ ਮੇਤਰੇ ਪੀਖਾ ਹੋਤ ਪਾਕੀ ॥ ਸਗੀ ਪੀਤ ਏਹੀ ਵਾਝ ਹੀ ਸੁਤ ਕੀ ॥ ਮੀ
 ਤਿਦਾ ਸਨਾਗੀ ਸੁਖ ਸੇਵ ਜੋਈ ॥ ਦੁਖੀ ਮੇਤਰੇ ਵੇਨ ਹੀ ਪੀਤ ਸੋਈ ॥ ਸੁਨੇ ਏਕ ਗਾਥਾ ਇਸੀ ਪੈ ਸੁਨਾਉ ॥ ਰੀਪੀ
 ਨਾਹ ਏਕੀ ਤਿਸੀ ਮੇਲੁ ਭਾਉ ॥ ਮਨੀ ਮੇਰਤਾ ਪੇਮੁ ਹਯੋ ਨਾਮ ਠਾ ॥ ਕਹੇ ਮੇਤਰੇ ਵਾਹਨੀ ਕੇ ਸੁਖ ਮਨ ਪਰਿਨਾ
 ਲੋਕੇ ਅਪੀਸੋ ਪਖਤੀ ॥ ਤੁਮੇ ਹੁਕਮੇ ਨ ਕਰੇ ਗੋ ਪਰਿਨੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨ ਪਰਾਸਰੀ ਕਹੇ ਤਬੇ ਪਰਿਨਾਹ ਦੇਖਈ
 ਸਹਿਤ ਨਰਕ ਦੁਖ ਹੁਨਿ ਸੀ ਸਬਾ ਤਲੇ ਖਈ ॥ ਪਰਿਨਾਹ ਹੀ ਸਹੁਦ ਦੇਤ ਹੀ ਅਧਾਰਨੀ ॥ ਹਮੇ ਬਨਾਹ ਨ ਕਰਾ
 ਮਤਿ ਦੇਵੇ ਤਕਾਰਨੀ ॥ ੪ ॥ ਅਵੇ ਸੁਕਾ ਮਹੇ ਤਤੇ ਅਪੀਨ ਵੀਨ ਹੁਠੇ ॥ ਸਮਾਪਛ ਨਹੇ ਤਹੁ ਕਰਾ ਬਾਸਹੁ ਨ ਦੇ
 ਤਿਸੇ ਸੁਮਾਗਯੋ ॥ ਦਯੋਤ ਪੀਟ ਲੀਕੁ ਹੀ ਰਕੀ ॥ ਨਾਮਾ ਪੇਸੇ ਬਿਗਾਨ ਹੁਠੀ ਨ ਚੀਤ ਗੁਰ ਕੀ ॥ ੫ ॥ ਧਰੀ ਮਗ
 ਅਹੁ ਜਮੀ ਸੀ ਸੁੰਡ ਕੀ ਭਵੀ ॥ ਜੁਗਾ ਅਵੇ ਫੁਚਿ ਤੇਹੁ ਸੁਹਾ ਪਤਾ ॥ ਅਵੇ ਰਵੀ ਨ ਦੇਤੁ ਲੇਖਾ ॥ ਕਿਸੇ ਮਨੇ ਤਚਾ
 ਹ ਕਰਮਨੀ ॥ ਜਗਾ ਅਪਾਪ ਪੁਨਿ ਹੁਨਿ ਰਾਸ ਬਹਾ ਅਧਰਮਨੀ ॥ ੬ ॥ ਤੇਰ ਸੁਨ ਬਾਤ ਸਬੇ ਹਮਰੇ ਸੁਕੇ ॥ ਬਹਾ ਮਾ

੪

ਸਥੇਹਮਾਸਿਸਰਏ। ਸੁਨਬਤੁਜਿਸੇਹਮਪੇਮਲਗੋ। ਸਤਿਹਰੇਤੁਨਿਸੀਤੁਤਪਾਮਜਗੋ॥੬॥ ਤੁਮਘੋਰਪਨਿਬਰਸੀਜ
 ਲਾਹੁ। ਚਲਪੈਨਤਬੋਮਹਘੋਰਤੁਹਾ। ਮਹਕਿਲਗਾ। ਯਹਮੇਹਿਤੁਹੀ। ਸਤਿਹਮਾਸਰਪਾਠਚਲੇਤਿਤੁਹੀ॥੭॥ ਤਿਹਸੀ
 ਗਤਰੇਲਲਜਨਦਯੀ। ਨਦਕਾਮਹਰੇਤੁਸੁਪੇਮਨਯੀ। ਸਤਿਹਰੇਸਹਮੇਨਲਗਾਤੀ। ਹਮਭੁਤਗਸੋਮਹਧੀ
 ਨਸਤੀ॥੮॥ ਸ਼ਿਨਪੇਮਸੁਲਗਰੁਸੇਮਹਤੁ। ਨਹਮਾਸਕੇਨਦਪਾਗਤਾ। ਅਤਬਸੀਤੀ। ਖੀਤਪੱਧਾਘਨੇ। ਮੁਹਪੁ
 ਛਤਕੋਹਮਾਮੇਸਤੁਨੇ॥੯॥ ਰਿਖਨਾਹਮੇਤੁਬਚੋਕਹਾ। ਨਹਰੇ। ਅਸੁਨਾਹਕਹਾਵਤੁਹੀ। ਲਖਲੀਪਰਨਾਹਸੁਮੇਹਾ
 ਯੋ। ਅਤਲਾਤੁਮਕੀਛਟਮੋਹਨੇ॥੧੦॥ ਚੋਟਲਸਮਾਮੁਹਲਗਤਾਮਨੀ। ਪੀਤੁਬਧੋਮਿਟਕਪਰਸੁਦੀਰੀ
 ਪੁਨਥਾਸਿਸਟਸੁਤਲਪਕਰਮੇਹੀ। ਕਰੇਭੁਸਾਮਸਾਮਘਤੁਮਸੋਹੀ॥੧੧॥ ਹਮਕਹਤਤੁਮਾਤੁਸੁਤੁਕੁਗੀ। ਸਬੈਧਪਨਏ
 ਮਨਕੁਮਧਾਗੀ। ਕੋਈਕਰੇਪਰਾਸਗਨਾਹੀ। ਕਪਟੀਜਗੋਪਾਵਕਮਾਹੀ॥੧੨॥ ਪਾਵਕਮਾਹਜਗੇਤਨਮੋਹਾ। ਤੁਦਪਨਦਖ
 ਕਛਲਾਗੇਭੋਗ। ਭੁਯੋਰੀਗਾਮਬਪੀਤਮਪਾਓ। ਮਾਯੋਮੀਤੁਕਰੇਕਿਮਭਾਓ॥੧੩॥ ਮੇਕਹਤੋਹਪੀਤੁਮੁਹਮਤਿਠਾਜ
 ਰੇਦੋਹਪਰਤੁਮਮਿਲਮਤਿਗ। ਮੀਤੁਕਰੇਤਨਬਿਨਿਮਿਲਹੀ। ਪੇਕਹਤੋਹਰਿਦੇਬਸੁਭਲਹੀ॥੧੪॥ ਸੇ। ਤੇਰੇਦਮੇ
 ਜਬਮੇਬਸਹੇਤੁਮਹੇਤੁਹਤੇਨਿਜਮਾਨਦਪਾਓ। ਮੇਸਾਹਿਤਿਤੁਮਦੁਕਰਯੋਕਬਮੇਤਰਭਾਖਤੁਮੇਸਚਗਾਓ। ਭਾ
 ਧਪਰਾਸਰਮੇਸਪਹਲਾਦਹਨੀਰਤਰੇਸਟਰੀਸਮਤਾਓ। ਗਾਖਸਚੋਕਭੁਏਸਬਹੀਜਲਸਿਧਨਦੀਮਹਬਾਪਤੁਹਾ

ਮ

੭੧ ੨੫ ਰਾਖਤਰੁਪਤਬੇਸੁਨਕੇਸਿਲਜੇਅਪਠਾਸਸੁਪਾਹਨਲੋ ॥ ਓਸਸੀਸਤਲੇਪਰਰੋਬਦਿਜੇਹਰਿਹੀਛਲ
 ਸੋਇਹਰੁਪਮਿਲੋ ॥ ਵੇਤਨਬੁਧਯਜੇਮੇਜਿਮਪਾਰਤਤੋਜਨਸੋਗੁਨਗਾਅਭੁਲੋ ॥ ਸੁਰਮਾਸੁਰਲਾਪਚੋਰਾਸਤੁ
 ਮੇਪਗੰਤਮਾਮਾਤੁਮਸਾਰਵਲੋ ॥ ੨੫ ਕੁੰਗਨਮੇਸੰਰੁਪਤਾਹਰੀਚੰਦਰਨੀ ॥ ਸਿਯਾਕੋਪਤੀਕੀਜਨੇਨੀਮਹਾਨੀਨਮੋ
 ਜਨਮਸਤੇਸੁਖਜਿਤੁਰਾਸੀ ॥ ਸਿਜੀਘਾਲਸਿਘਾਰਜੋਤਿਪਕਾਸੀ ॥ ੨੬ ਤੁਹੀਦੇਵਤਾਇਵੀਕੁਤਸਗੇਮਹਾਤੁ
 ਤਿਕਾਰਮਾਯਾਬੀਥਾਗੇ ॥ ਗਦਾਚਕਪਾਰੀਮਹੀਬੋਰਯਾਨੀ ॥ ਮਲਖੀਮਨੀਤੁਗਾਤੁਗਮਾਨੀ ॥ ੨੭ ਚਰਾਤੇਥੀ
 ਰੀਤੇਪਟਪਟਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮੇਧਾਨਪਯਾਤਾਸੁਧੇਅਤਿਮਾਹੀ ॥ ਨਰਮਚਿਹੀਨੀਪੋਖਾਨਪੋਖੀ ॥ ਮਨੀਤੁਸਮਾਯਾ
 ਤੁਮੇਕੀਮਦੇਖੀ ॥ ਮੁਖੇਨਕੁਲਵੇਤੁਮੇਕੀਸੁਮਾਯਾ ॥ ਤੁਮੇਨਾਮਦਾਯਾਮਦਦੀਲਾਖਾਯਾ ॥ ਇਮੇਕੀਰਤੀਗਾ
 ਯਕੋਸਤਿਸੋਈ ॥ ਕੁਯੋਲੀਨਦਿਸਨੀਮਧੇਵੇਕਹੋਈ ॥ ੨੮ ਗੀਯਾ ਕਹਮੇਤੁਭੋਇਕਸੰਰੁਮੀਜਿਹਜਾਨੇਸੋਈ
 ਮਿਲੇ ॥ ਜਿਹਲਹਜਾਨਯੋਨਾਮਿਲੇਕਿਮਸਬਕੁਯਦਿਸਨੀਰਲੋ ॥ ਕਹਤੇਪਰਾਸੁਰਭੇਸਬੀਵਿਸਨੀਮਪੀਸਗਾ
 ਸਰੀ ॥ ਜੈਜਕੋਪਛਾਨੇਮੇਲਕੋਸੁਖਹੋਤਮੇਸੀਹੀਧਰੀ ॥ ੨੯ ਧਨਕੋਪਛਾਨੇਮਾਪਨੇਪੁਨਕਰਿਮਾਲਹੋਲਹੀ ॥ ਤਿ
 ਤੁਰਮਨਾਹੀਹੋਤਹੋਦੁਜੋਕੁਮੇਅਦਧਨਸਹੀ ॥ ਇਕਬੁਧਮਕੀਸੁਬਸਕਤਯਦਤਦਦੋਯਸਕਤੀਗਾਦਹੀ ॥ ਵਿ
 ਦਯਾਮਾਦਿਦਯਾਨਾਮਤਾਇਕਈਸਦਤਜੀਕੁਦਹੀ ॥ ੩੦ ਨਹਸੁਤਬਕਤਾਮੇਰਕੋਦਜਾਮੇਨੀਤੀਜੀਵਹੋ
 ਨਖਹੋਅਕੋਭਿਤਰੋਕਰਿਨਤਾਮਾਪਹੀਤੁਨਸੀਵਹੀ ॥ ਨਹਗਮਾਨਤੇਮਗਯਾਨਕੋਸਬਫੁਰਨਮੇਰੁਮਭਾਸਹੀ ॥

ਸੁਕੀਸੁਦਾਨਹਤੋਗਿਲੀਸਥਾਮਾਗਮੋਮਗਰਾਸਹੀ ੨੨ ਫੁਲਨ ਤਜੇਜੀਵਈਸਿਨੀਜਾਬਿਤਲੀਨੀਨੀਏਕ
 ਤੇਦਨੇਗਾਸਹੋਈ ੨੩ ਬੇਸੀਗਲੀਤੁਟਜੀਰਸਾਰੇਜਲੀਮਾਂਹਨੋਕਾਜੀਮੇਸਿਤਸੋਈ ੨੪ ਬੇਦੋਤਸੇਲੀਸਿਲਾ
 ਹਚੋਲਾਵੇਨਹੀਤੁਹਲਾਗੋਜਨੇਫਲਬਾਸੇ ੨੫ ਬੇਬਿਸਨਹੀਪੀਜਗਤਿਲਖਾਵੇਮਸੋਬਿਸਨਹੀਰਪਾਅਨਤਿਧਾ
 ਗੋਨਮੋਹਨਮਸਤੇਸਥੇਮੀਤੁਮੇਗਤਮੇਕੋਨਨਕੋਇਤੋਹਪਤੋਗਾ ੨੬ ਸੁਨੇਮੇਤੁਗੇਮੇਸਹੋਰਪਸੋਈਕਹੋਤਹਕੀ
 ਕੀਰਤੀਜੋਪਭਾਹੀ ਕਹੇਮੇਤੁਰੋਕੀਰਤੀਸੋਅਗਾਵੇਜੁਈਕਸਫਪਾਵੇਪਹਲਾਦੀਸਮਾਹੀ ੨੭ ਬੇਏਕਹੀਏਕਸਾ
 ਫਪਹਈਤੁਬੇਕੋਸਗਾਓਹਮੇਘਾਟਨਹੀ ੨੮ ਪਰਸਰਬਖਲੇਨਹੀਸੇਖਾਮੇਸੇਜਬਖੇਦਹੋਈਕੁਲੇਗਾਨਤਾ
 ਤੀ ੨੯ ਮੇਤੀਦਾਮਇਸੀਬੀਧਹਰਨੀਕਸਪਗਾਯਾ ੩੦ ਮੁਯੋਏਮਗਾਨਸੁਬੀਪਕਹਾਯਾਦਖੀਪਨਰੋਵਤਸੁਖਹ
 ਸਤਿ ੩੧ ਕਰੋਸਮਤਾਹਾਰੀਕੀਬਿਨਮਤਿ ੩੨ ਜਿਨੇਸਮਤਾਤਿਨਦੇਦਸਨਹ ਨਹੀਮਨਤਹਰੀਕਾਰਲਖਾਯਾਤੁਮੇਹਮ
 ਮਾਹਰਜਾਹਰਨੋਕਾਤੁਬੇਭੁਲਜਾਯਾਗਾਨਮਬੇਕਾ ੩੩ ਕਹੋਤਬਮੇਤਰਮਾਰਤਮੇਗਾਭੁਲੇਤੁਮਸਤਿਸੁਕੋਹਰੇ
 ਹਾਕਰੋਓਪਕਾਰਮਏਕੁਖਧਾਰਾ ੩੪ ਮਿਟੇਤੁਨਮਾਨਸੁਮੋਹਰੀਕਾਗਾ ੩੫ ਕਹੋਤਬਤਾਹਪਰਾਸਰਬੇਨਾਹਮੇਦਿਲਗਾਖ
 ਸਨਾਹੀਮੇਨਾਕਹੋਹਮਧਾਰਗਾਨਸੁਹੀਯਾ ੩੬ ਕਰੋਭੁਗਤੀਜਿਹਤੇਸੁਖਥੀਯਾ ੩੭ ਓਟਿਓਟਕੀਰਤੀਗਾਵੇਤੋਪੇਮ
 ਪਹਲਾਦਹਗਾਨਾਭੁਗਤਾਬਿਸਨਾਮਾਏ ੩੮ ਬੇਨਤੇਪਚਿਤ੍ਰੇਮੇਘੁਰੇਕਾਮਸੋਕੀਰਤੀਬੀਦਸੇਦਾਸਗਾਏ ੩੯ ਅਮ੍ਰਿ
 ਤਿਹਪਸੇਦਰਸਨੀਈਸਕੋਭਾਗਤੇਪੇਖਏਮੇਖਦਾਨੀ ੪੦ ਬੀਦਨੀਤੁਸੋਕੀਰਤੀਗਾਨਾਨੀਰੁਖਤੇਲੇਬਰੀਕੁਗਤਗਾਨੀ ੪੧

ਗੀਯਾ ਪੁਲਾਦਰੁਨਪੁਮੇਸਰੀ ਕਰਤਾਰੁਪਾਮਾਚਿਤਨੀਅਮਲਾਖੀਅਬੋਪੁਰਮਾਤਮਾਕੁਲਦੀਸਈਸਨਮਾਸਿਰੀ।
 ਨਿਰਕਾਰਗੁਨਪੁਮਗਮਰੇਪੁਨਦੇਵਦੇਵਨੀਰਿਤਨੀਬਰਦੇਹਯੋਕੁਜਨੀਬਿਨੁਨਾਦੇਹਮੋਬਿਤਕਾਲਤੀ। ੪੧ ਨਾ
 ਜੁਨਜਾਠਾਬਾਸਹੋਰਿਭਜਨਸੰਗਤਾਮੇਸਹੀਜੇਮਕਾਮਨੀਕਾਮੀਜਨਾਪਨਲੋਕੁਜਾਮਾਮਦਲੀਆਹਿਸਾਸਸਾ
 ਸਚੇਤਾਰਗੁਹਰਿਹੇਤਹੀਬੁਧੇਸਦੀਇਮਹੋਪਹਰਿਜੀਕਾਪੁਪੁਨਮੋਰਲੀਯੋਹਰਿਵਦੀ। ੪੨ ਵੇਯਦਪਪਿਤੁਮੁ
 ਰਦਪਦਾਤੁਮੇਨਾਮਕਪਸੋਯਾਯੁਦਪਤੁਮੇਮੇਏਕਤਾਤਾਕੀਹਰਿਜੀਹੋਯਾ। ੪੩ ਦੁਤੀਭਾਵਤਾਕੇਮਿਟੈਖਮਕ
 ਰੋਅਪਤਾਹਾਮੇਸੋਕਰਯੋਬਿਰੋਪਜੇਮੇਕੀਨਾਦਿਰੁਦਾਹਾ। ੪੪ ਇਤਸੀਵਿਸੁਪੁਰਾਣਪਠਾਸੁਰਮੇਰੇਸਿਬਾਦੇ
 ਸਮੇਧਾਯਾ। ੧-ਇਸਨੇਵਚ ਚੁ ਤੇਪਿਤਪਾਪਸਮੇਅਗਯਾਨਾਕੁਯੋਲੀਨਤੇਹੋਰਿਤਲਾਨਾਤੁਮਕੋਰੋ
 ਨੀਰਬਾਨਪਦਾਹੀਜੀਵਨਮੁਕਤਸਤਿਤੁਆਹੀ। ੧ ਤੇਪਿਤਮੇਖਸਜੁਤਪਠਾਹੀਕਥੇਬਾਲਏਰਗਤੀਪਾਹੀ। ੧੦
 ਰਿਕਰਗੁਗਤਿਹੋਤਨਹਪਾਤੋਪਰਭਗਤੀਫਲਪਾਵੇਤਾਤੇ। ੨ ਤੇਕੋਕੀਭਾਸਤਹੋਸਤਿਕਥੇਬਾਲਸਤੁਮਭ
 ਗਵੰਤਾਅਮਾਤਮਗੁਪਸ੍ਵਰੁਦਿਸਦਾਵੇਤੇਬਿਨਦੁਸਰਾਦਿਸਨਾਮਾਵੇ। ੩ ਸਿਭਥਿਤਪਾਠਲਪਤਿਮਕਰਤਾ
 ਨਿਗਬਿਖਾਦਾਮਕਰੇਕਗੁਰਤਾਨਿਰਭਿਪਾਧਗੁਨਤੀਤਾਮਕਾਮੀ। ਕਰੋਦਿਸਨਭਗਵੰਤਸੁਯਾਮੀ। ੪੫
 ਤਾਤਲਬੇਤੁਮਕੋਬਿਦਾਯਾਹਿਤਮਤਿਪਾਠਬਖਾਨਕਰੇ। ਤਬਤੁਮੁਕਨਾਮਰੇਬਚਨਾਹਨਮੇਦਿਗਭਾਪਸ
 ਬੇਸੁਹਰੇਅਨਤਨਾਪਿਤਕੋਬਚਨਾਮਤਾਤੇਮੁਏਰਗਤੀਸੁਧਰੇਪੁਨਮਾਗਤਨਾਸਬਸੁਹਮਪਛਾਨਤਤਤ

ਨਿਰਕਾਰਗੁਨਪੁਮਗਮਰੇਪੁਨਦੇਵਦੇਵਨੀਰਿਤਨੀਬਰਦੇਹਯੋਕੁਜਨੀਬਿਨੁਨਾਦੇਹਮੋਬਿਤਕਾਲਤੀ। ੪੧ ਨਾ

ਤੁਮਰੇ ਕਛਹਾ ਬਨਾ ਆਵਤੁ ਤਬ ਬਾਲ ਕਹੈ ਸਬਤ ਸਕਤੀ ॥ ਭਿਤ ਮਾਰਤੁ ਹੋ ਪਿਤੁ ਭਏ ਇਤ ਪਾਰਖਿ ਮਾਭੁ ਜਨਿ ਰਕ
 ਤੀ ॥ ਪੁਨ ਦੇ ਦਰਸਨਿ ਸੁਪੀਰਜੁ ਦੁਬਰਾ ਮਾਗਤੁ ਜੀਵ ਸਦਾ ਜਗਤੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਵਤੁ ਜੋ ਸਦਈ ਸਰਤੁ ਪਰਮਾ ਅਧਰ
 ਮਤੁ ਮੇਰੀ ਵਕਤੀ ॥ ੬ ॥ ਕੁਜੰਗ ਕਰੇਈ ਸਤੋਹ ਸਦਾ ਹੋ ਸਹਾਈ ਜਲੀ ਪੈਨ ਮਾਗੀ ਤਤੈ ਦੇਵਤਾਈ ॥ ਤੁਮੇ ਮਾਤੁ ਮਾਪੁ
 ਹਨਿ ਸੁਖ ਜਨਾ ॥ ਹਮੇ ਜਾਤੁ ਤੋ ਬਨ ਬੈ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹੈ ਤੋ ਪਹਲਾਈ ਸਕਾਰੀ ਓ ਪਾਸੀ ਇਸੀ ਤੇ ਲਖੀ ॥ ੭ ॥
 ਦੁਖ ਟਾਸੀ ॥ ਸਜੇਗੀ ਵਿਜੇਗੀ ਸੁਖ ਦਿਖਤਾਉ ॥ ਹਮੇ ਸੋਓ ਪਾਸੋ ਵਿਜੇਗੀ ਨਯਾਤੋ ॥ ਸੁਈ ਮਾਤੁ ਮਾਵਿ ਸਹੁਰ
 ਪਮੇਗਾ ॥ ਕਹੈ ਤਾ ਪਰਮੀ ॥ ਤੁਹਿ ਗਿਆਨ ਹੋਗਾ ॥ ਤੁਥੇ ਵਿਸੁਭਾਖੇਗਾ ਮਾਗਾ ਯਾਨੀ ॥ ਤੁਮੇ ਕੀ ਪਰੋਜਨ ਜਿਨੇ ਤੀ
 ਯਾ ਥਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ਯਤੀ ਮਾਗ ਮਕਿਰ ਮਭਗਤੀ ਗਾਯਾਨੀ ॥ ਤੁਮੇ ਮਾਗ ਨੀਠੀ ਤੁਮੀ ਵਿਸਨ ਜਨੀ ॥ ਤਬੈ ਮਤਿ ਰਿਧ ਯਾਨ
 ਹੁਈ ਸਹੈ ॥ ਜਲੀ ਮੇਥਲੀ ਪੋਖ ਦੇਤੀ ਚਕੋਈ ॥ ੯ ॥ ਰਜੀ ਸਾਥ ਬੀਧੇ ਸੁਭੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਈ ਕਹੈ ॥ ਤੁਥੇ ਵਿਸਨਿ ਤਜੇ ਕੁਰ
 ਮਸੋਈ ਪਖੀ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ॥ ਅਰਿ ਦੇਤ ਜਨੇ ਸੁਮਾਯਾ ਪਤੀ ਬਹੁ ਮਨਾ ਬੰਚਿ ਮਾਨੇ ॥ ੧੦ ॥ ਹਮੇ ਸਾਚੇ ਦਾਨੰਦ ਬਹੁ ਮਪਿ
 ਗਨੇ ॥ ਗਿਖੀ ਮਨਿ ਸਾਖੀ ॥ ਅਬੋ ਚਿਦ ਮਾਨੇ ॥ ਨਹੀ ਪਖਾ ਮਾਪਖ ਮੇਰੇ ਮਨਾਹੀ ॥ ਇਕੀ ਬਿਸਨ ਸੋ ਬੋਹਾ ਤੇ ਕਥਾਹੀ
 ॥ ੧੧ ॥ ਗੀਯਾ ਸੁਹਰੇ ਤਬ ਚਕੋ ਸੋਢਲੀ ਪੁਨ ਕੁਤੁ ਮਾਯੋ ਖੁਕਰੈ ॥ ਤਬ ਪੁਤ ਕਹ ਸੁਨਤਾ ਤਜੀਵਹ ਸਾਤੁ ਰੁਪਾ ਅਚੁਕੈ
 ਪਿਤੁ ਕਹੈ ਜਬਾ ਵਿਸਨੀ ਮਿਲੈ ਤਬ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਗਾਵਹੀ ॥ ਮਾਹਤੀ ਗਵਿ ਸਨ ਬਖਾਨਤੈ ਕਹਾ ਮਾਤੁ ਮਾਵਿ ਸਨੁ
 ਨਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਇਕਾ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਵਿਸਨ ਕੇ ਤੁਮਨਾ ਮਲੇ ਤੇ ਵੇਦੀ ॥ ਤੁਤੇ ਤੁਹੀ ਵਿਸਨੀ ਛਲੀ ਸੁਤਹੁ ਪਰੋ ਦੁਖ ਕੀ ਦੋਹੀ

ਨਬਤੁ ਮਕਹਯੋ ਜਲਮਾਹਰਿ ਸੋਹਮੇ ਆਤਮਰੁਪਹੀ ਤਬਹਰਖਮੋਰੇਹੀ ਭੁਯੋ ਪੁਨਾਵਿਸਨਕਯੋ ਕੁਜਤੁ ਸਹੀ
 13 ਸਭਚਤੁ ਕੁਲਖਹੀ ਯਮੋ ਨਹਹਾ ਬਦੋਈ ਕੋ ਮਰੇ ਪਹਲਾ ਦਕਹਤੁ ਮਕਹਾ ਬੇਜਬ ਵਿਸਨਹਮ ਬਾਨੀਕ
 ਤੀਹਿ ਰਨਾਖਕਹਮ ਸੁਬਮੇ ਬਾਪੀ ਮਦੇ ਪਛਾਨਏ ਨਹਮੋ ਬਿਨਾ ਦੁਸਰਕਹੁ ਪਹਲਾ ਦਕੁ ਨਸੁਨ ਬਾਨਦੇ
 14 ਨਾਜ ਤਮੇ ਸੁਬਗਾ ਸਹੁ ਮਨੀਤਹੁ ਪਧਾਰਯਾ ਪਰਿਤਸੀਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਪਗਤੁ ਮਾਧੀ ਦੁਹਾਯਾ ਆਤਿਨੇ ਨਦੇਰ
 2 ਤੋਤੋਤੁ ਮੇਸਦੇਰਦੋਖਹੀ ਜਲੀਧਰਾ ਸੁਪੀਨਹੁ ਲਖੀਤਦਾ ਸਰੋਖਹੀ 16 ਸਬੈ ਸੁਵਿਸਨਹੁ ਪਹੀਨ ਚਿਲੀ ਚਮਾ
 ਨਏ ਕਹਿਤਹਿ ਰਨਹੁਤ ਬੋਹਮੇ ਸੁਬਹਮ ਜਨਦੇ ਪਹਲਾ ਸੁਆਤੁ ਮਾਹ ਮੇਰਚੇ ਸਭਲਹੀ ਕੋ ਪਹਲਾ ਦੁ
 ਤਬੇਤੁ ਮੇਹਕਾ ਕੁਲਹੀ 17 ਮੋਤੀਦਾਮ ਤਬੇ ਮਨਕੋ ਪਹਿਰੀਨਹਾ ਮਾਯਾ ਕਰੇਤੁ ਹਟੁ ਕਹਟੁ ਕਸੁਨਾਯਾ ਲੁ
 ਥੇਤੁ ਮਹੇ ਬਿਸਨੁ ਪਤਾਪਾ ਕਹੇ ਜਨਪੇਖਯੋ ਨਾਤੁ ਮਬਾਪਾ 18 ਕਰੀਰਖਾ ਜਲਪਾਵਕ ਮਾਹਾ ਨਹੀ ਸਕਤੀਤੁ
 ਮਹੀਤੁ ਹਰਾਹਾ ਕਹੇ ਸਰਬਾਰਹ ਬਾਰਕਪੁਤਾ ਜਪੇਹਰਿ ਮਾਯਾ ਕਬਿਸਨਕਸੁਤਾ 19 ਕਹੇ ਸੁਤਲਾ ਜਨਤਾਤੁ
 ਤੁਮਾਹਾ ਤਜੇਹਰਿ ਮਾਪਨਕੀਰਤਧਾਰਾ ਨਿਲੀ ਮੁਖਗੋਰਬਈ ਸਕਹਿਤਾ ਨਹੀ ਵਿਸਨਿਗਰਬੇ ਮੁਖਸੀਤਾ 20
 ਜਲੇ ਰਸਨਾ ਜਿਹਾ ਨਿਦਹਰੀਯਾ ਜਪੇਦਹਪਨਿਬਚੇਦੁਖਧੀਯਾ ਤਬੇ ਪਤਭਾਖਹੀ ਫੁਲਬਚਿਹਾ ਹਮੇਸੁ
 ਅਛੇਦਾ ਅਤੇਦਪਦਿਹਾ 21 ਨਹੀਛੇਦਤੇਰੇਦਸੇ ਮੋਹਹੋਈ ਕਹੇ ਪੁਤਤੇ ਬਾਪੁ ਸੋਬੇਨਾ ਮੇਸੋਆਛੇ
 ਟਵਛੇਦੀ ਸਬੈ ਮਾਯਾ ਮਾਹੀ ਬਿਨਾਦੇ ਬੋਰੋਪਸਾਵਿਸਨਤੇਸੇ 22 ਕਰੀਹਲਾਯਾ ਜੋਪਬੋਰੋਪਧਾਰੇਤਦੀਪੀ

੨

ਸੁਬਾਧਿਤਭੇਖੀਮਸਾਨੀਕਦੇਖਰਗਸੋਹਾਥਮੇਤੇਜਧਾਠਾਕਧੋਕਾਹੋਵੇਸਨਜੇਈਸਮਾਨੀ॥੨੨ਉਦਿੰਦੁਤਾਖਪੁ
ਹਲਾਦਸੋਪੋਖਨਾਹੀਕਦੁਖੀਮਤੇਤੋਹਮੋਮੋਹਮਾਹੀਧਾਰਤਰਦਾਰਮੇਸਬਹੁਠਾਮਮੇਗੋਨਤੇਭੁਮਮੇਸਬਰ
ਹੀ॥ਭਾਸਤੇਨਾਮਬੈਬਾਤੁਬਕਤਕੁਮਤੇਬੀਸਨਕੋਨਾਮਗਾਵੇ॥ਬੀਧਯੋਮੋਹਜੇਯਾਨਖੋਲਾਪਤੁਹਜਾਨੇ
ਦਿਸਨਤੇਪੋਖਪਾਵੇ॥੨੩ਛੁਪੇਬੀਸਨਚਾਹਮਬੀਧਖੋਲਨੇਚਾਹਤਿਸੇਸਬਾਤੁਬੈਥੀਮਗਰਗਾਪਕਰਕ
ਪਨਹੋਤਮਹਾਤਬਾਸੀਪਰਪਨਰਦੇਹਕੋਟਾਬਿਨਲਕਰਕਾਨੀਕਹੇਦੇਤੁਰਾਦਿਸਨਮਯੋਮੇਮਾਰੇਤਾਨੀ॥ਜੇ
ਕੋਦਾਚਮੁਹਮਾਰੇਤੋਪਰਿਚਮੁਹਹਾਨਜਾਹਾਦੇਹਬਿਨਾਸੀਹੋਸਹੀਅਤੁਮਨਾਹਮਰੇਸੁਤਾ॥੨੪ਚੋਕਾ
ਪਹਲਾਦਮੇਸਜੋਜਾਨਾਤੁਜੋਗਰਬਭੁਜਸੀਤੁਗਵਾਨਾਕਹੇਦੇਤਮਬਪੀਨਾਦਿਨਜਾਨਾਜਾਕੋਖੋਲਤ
ਲਖਯੋਆਨਾ॥੨੫ਗਯਤਜੀਹਨਿਕਾਸੇਸੋਈਕਾਯਰਭੀਤਦਹਮਭੁਖਸੋਈਤੁਪਤਥੀਮਭਾਪਾਦਕਸਾਨੀ
ਨੇਨਲਾਲਾਸਿਤਦਿਤਮਹਾਨੀ॥੨੬ਜੀਹਤਰੂਤਪਨਤਨੁਗਵੀਤਾ॥ਭੁਯੋਸਮਰਾਮਰਾਨੀਸਾਦਿਨਾਮਤਿ॥
ਮਾਰੇਰੁਰੇਦਾਨੇਤਾਰੇ॥ਤਬੈਕਹੇਨਗਸੀਪਮੁਗਰੇ॥੨੭ਲੇਤਰਦਾਰਦਿਖਾਪਸੁਜੋਰਾਪਾਛੈਮਤਪਛਤਾਵੇ
ਰੋਗਾ॥ਨਿਜਛੁਕਾਪਹਾਰਿਤੇਸੋਮਾਯੋਕਰਾਜੋਰਸੀਗਰਹਾਰਿਕਾਯੋ॥੨੮ਸ੍ਰੀਆਧਰਵੀਮਸਤੀਜਬ
ਰੁਤਬਮਾਹਦਰਧਰਤਾਪਟਕੋ॥ਮਾਸਪ੍ਰਤੀਬਿਤਨਾਬਰਖੀਮਹਾਧਾਰਭਿਰਪਰਸੋਲਟਕੋ॥ਦੁਹਨ
ਖੀਯਾਤਮਾਤੁਰਤਾਭਿਰਪਾਪਲਈਕੁਪਸੋਜਰਕੋ॥ਬੀਧਾਮਾਦਾਸਿਦ੍ਰਿਸੁਰਬਾਸਦਲੋਕਪਕੀਰਤਹੇਤ

੨੬

ਅਏਖਟਕੇ॥੨੯॥ ਭੀਤੁਏਤਨਹੀਮਮਸੋਨਹੀਗਹਜਤਮਨੀਰੁਸੋ॥ ਜੋਪੁਨਫਲਫਸਾਵਤੁਤਬ
ਗਾਜਤਭੇਨਰਹੁਹਰਿਸੋ॥ ਭੁਯਚਲੇਮਹਕਾਲਾਮਯੋਮਤੁਤਾਸਭਰੇਮੁਰਛਾਧਰਸੋ॥ ਸੀਪਹਜਤ
ਤੁਏਜਬਹੀਤੁਬਸੀਅਤੁਗੀਕਪਮੇਨਰਸੋ॥ ੩॥ ਗੀਅ ਪਹਲਾਦਨਿਰਭੇਬਾਲਸੋਹਿਤਗਮਾਨਰੁਗ
ਤੀਭਾਵਨੀਹੀਮਮਨਹੀਤੁਨਮਾਲਸੋਬਚਕਹਤੁਸੁੰਦਰਪਾਵਨੀ॥ ਤੁਮਕੋਪਲਖਕਹਨਾਨਿਪੈਸਬਤੁਤੁ
ਤੁਮਨਿਜਗੁਪਹੀ॥ ਮੁਹਕੇਲਖਾਵਤੁਸੁਬਤੁਮਕਪਹਰਖਤੁਮਹਨਪਹੀ॥ ੪॥ ਮੁਪਭਾਲਚਮਨਸੀਸਸੋ
ਕਰਏਗਸਿਰਬਚਗਾਵਹੀ॥ ਪਿਤਰਾਜਬਾਲਸਮਾਲਤੁਮਕਹਤੁਬੈਬਾਲਕਤਾਵਹੀ॥ ਸੀਵਰਾਜਦੀ
ਜੇਦੇਵਜੀਇਸਗਲਕੀਬਾਛਾਨਹੀ॥ ਤਬਗਾਨਪੁਤੁਤਹਰਾਜਦੀਤੁਮਾਮਗਿਸਿਗੋਮੇਸਹੀ॥ ੫॥ ਭੁਯਚ
ਪਦੇਗਲਮੇਦੋਤਸੀਸੋਈ॥ ਤਦੀਪੀਹਰੀਤਾਸਹਾਈਸੁਜੋਈ॥ ਤੁਮੇਮੇਤਰੇਗਾਥਲਾਈਮਨੇਨਾ॥
ਗੁਨੀਨਾਭਯੋਬਾਸਫਕਸਮੇਨਾ॥ ੬॥ ਜਿਮੇਗਾਗਤਾਨਿਸੁਤਰੇਸੁਲਾਵੇ॥ ਕਹੰਮੇਤਰੇਜੀਭਯੋਲਾਤੁਤਾਵੇ॥
ਸਤੁਰੇਗਾਵੇਈਅਨੰਦੀਅਪਾਰੀ॥ ਬਿਨਾਈਸਾਮੇਰੇਨਕੋਈਨਿਹਾਰੀ॥ ੭॥ ਪਗਸੁਬਖਾਨੇਬਲੀਈਸਮ
ਪਾ॥ ਬਿਪੀਭੋਕਪਜਿਹਾਦੇਵੀਭਾਯਾ॥ ਕਹੰਮੇਤਰੇਜਾਨੋਜੋਗਾਬੀਦੀ॥ ਤਬੋਕੋਨਮਾਯਾਬਲੀਜਨਚ
ਦੀ॥ ੮॥ ਪਗਸੁਬਖਾਨੇਤਦੀਪੀਸੁਮਾਯਾ॥ ਬਲੀਸੁਬਪੇਮੇਰਬਾਲਿਸੁਨਾਯਾ॥ ਜਬੋਗਾਜਲੀਨੇਤਬੋਸੁਕਤਾ
ਹੀ॥ ਕਹੰਮੇਤਰੇਗਾਤਾਵੇਸਨਾਯਾ॥ ੯॥ ਕਹਪਹਲਾਦਹਮਨਕਹਯੋਹਰਿਭਾਵੀਬੁਲਵਾਨਾ॥ ਹਿਰ
ਨਾਖਹਿਰਨਯੋਤਾਸੋਬੈਰਨਮਾਨਾ॥ ੧੦॥ ਸੁਕਕੀਪਿਤਾਤਕਹਯੋਤਾਤੇਜੀਵਨਤੋਗਾ॥ ਬਿਖਨਰਕੀਸਮਕ

੩੦
 ਤੇਜਗਾਦਿਸਨਸਪਖਮਜੋਗਾ ੩੦ ਰੋਬਾਲਈਸਿਨਹੀਬੈਰਯੋਗੀ ੧੧ ਨੇਕੈਰਕੀਰਨੋ ੧੧ ਨਰੋਗੀ ੧੧
 ਤਤਕੋਬੈਰਕੈਸੇਲਦਾਗੀ ੧੨ ਅਜੋਗਰੋਗਜਸੀਤੋਪਚਾਗੀ ੩੮ ਇਤਸੀਦਿਸਨਪੁਗਾਏਰਿਨਸਪਬਧੋਨ
 ਮਵੇਕਾਰਸੋਧਾਪ ੧੦ ਚੈ ਸੁਕਰਗੋਪਹਲਾਦਰੁਮਾਲਾ ੩੯ ਪੁਤਥਾਮਗਤਿਤਾਲਾ ੧੨ ਮਹੋਤੁਤਗਾ
 ਸੀਕੁਗੀ ੧੧ ਨੀਵਈਸਦੇਰਚਤਨਿਹਾਗੀ ੧੩ ਚਲਤੁਤਕੁਯਨਰਹਗਾ ੧੪ ਪੁਤਾਪਬਲਮਮਿਤੁਸੁ
 ਪਹਗਾ ੧੫ ਸੋਸਾਮਜਗਮਮਰਤੁਮਕੋਗੀ ੧੬ ਸੁਨਪਹਲਾਦਬਪਗੀਟੇਗੀ ੨ ਦਲਬਲਰੁਗਾਬਾਹਰਕੀਨਾਸਾ
 ਨਬਾਜਹਾਜਗੀਚੁਚੀਨਾ ੧੭ ਮਪਿਤਬੈਰਲੇਗਮਰਹਗੀ ੧੮ ਸੁਕਗੁਰੁਕੋਮਾਸਰਪਰਗੀ ੩ ਚਤਰੰਗਨਪ
 ਨਾਗੀਰਪਟਸਾਨੀਪੋਖਬਿਸਨਹੀਮਾਮਾਮਾਨੀ ੧੯ ਜੋਜਨਪਚਿਪੁਗੀਤੋਮਾਏ ਦਲਮਨਿਤਜੋਜਨਨਕੁਛ
 ਏ੪ ਥੈਕਾਕਲਗੀਪਨਬਾਜਬਿਕੀਹਰਬਾਹਨਜਾਪਨਗਾਖਸਘੋਗਾ ੨੦ ਮਤਿਰਜਾਮਕਸਿਗਬਲੀਲਖਭੇਦਿਜ
 ਦੀਨਜਗਾ ੨੧ ਤਰੋਗਾਮਾਤੁਰਹੇਤੁਨਦਪਹਗਾਸਿਰਕਪਤਏਲਕਟੀਕਰਗੋਗਾ ੨੨ ਹਰਦਤੁਗਨਸੇਵਕ
 ਨਾਮਪੁਬਿਪਲਗੋਸਿਪਮੋਗਾ ੨੩ ਤੰਮਪਲਾਦੁਨਬਾਮਨਕੋਦਰਸੀਸੁਹਟਾਦਤਸੰਨੇਟਿਗਾ ੨੪ ਮਰਨੇਮਬ
 ਚਾਹਤੁਤਬਮਾਸਕੇਨਹੀ ੨੫ ਤੁਗੇ ੨੬ ਗਬਲਗੋਮਤਏਮਰਹੀਤੁਬਸੇਪਹਲਾਦਨਾਮਰਗੇ ੨੭ ਬਹ
 ਮਨਿਸੁਨੋਬਿਨਤੀਤਬਾਮਾਪਹਲਾਦਸਬੀਦਕਰੇ ੨੮ ਗੀਆ ੨੯ ਜੁਗਾਖਾਮਪਨੋਕਾਮਤੁਮਚਾਹਤੇਗੀਪੁਰੀ
 ੩੦ ਮਦਾਸਤੁਰੇਤਬਕਯੋਦਿਜਾਬਿਸਨਬੈਗੀਕੁਰਹੀ ੩੧ ਮੁਹਤਾਤਮਾਤੁਸਬੀਪਜੇਸਬਤੰਮਮਾਹੋਚਕਗੀ ੩੨ ਮ
 ਤਾਹਨੀਤਨਹਚਲੇ ੩੩ ਮਹੋਰਕੁਲਾਦਪਨਮੰਗੀ ੩੪ ਮਹਕੋਨਿਬਾਹਸਾਥਜੀਨਿਪਕਹੇਗੋਗਬਲੀਜਵੇ ੩੫

ਦਿਨ ਕੋ ਸੁਕੁ ਤੇ ਪੁਛੇ ਤਿਹ ਦੇ ਸਕੋ ਨ ਲਖੀ ਜੀ ਏ। ਤਬ ਦੇ ਸਕੋ ਨਿਸਚੇ ਨਹੀ ਸੁਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਸਹੀ। ਦਿਨ ਕ
 ਹੋ ਨਿਸਚੇ ਨਹੀ ਨਹੀ ਤਬ ਕੋ ਸਚ ਨਹੀ ਤਮਲੀ। ੮ ਨਾਨ ਤਮੇ ਸਹੀ ਨ ਬੁਝੇ ਤਮੇ ਸਹੀ ਮਤੀ ਬਰੀ। ੫
 ਰਿਤ ਕੋ ਸਜੀਤ ਹੋ ਸੁਭਾ ਮਨ ਹਤਾ ਪਰੀ। ਕਹਿਤੁ ਪੁਰਿ ਦਿਨ ਜਲ ਪਤਿ ਦੇ ਹਜ਼ਨ ਏ। ਹਨਿਤ ਦੇ ਹਲੀ ਮੁਨੇ
 ਤੇ ਜਤਨ ਏ। ੬ ਚਿਦੀ ਸਤੀਗ ਮਾਨ ਕੋ ਸੁਜੇ ਹੋ ਰਹੀ। ਹਨਿਤ ਬੋਹੀ ਮਹੀ ਸਦੇ ਵਈ ਸਸਾਹੀ।
 ਹਸੋ ਦਿਨੀ ਭਲੇ ਭੁਏ ਗਿਰੀ ਸਹਾਥ ਤੇ ਵਈ। ਕਹਿਤੁ ਪੀਪਾ ਹਨਿਤ ਬਲੀ ਦਿਸੀ ਮਾਜੀਤੀ ੧੦ ੯ ਤਿਸੇ ਜੀ
 ਤਨੇ ਜਨ ਮਹੀ ਮਹੀ ਮੁਏ ਲਾਭੀ ਸਾਥ ਸੁਭੁ ਤਮਾਹੇ। ਵਹੀ ਤਸੇ ਹੋ ਗਥ ਦੇ ਰਿਤ ਮੇਗਾ ਗੋਰਾ ਚਾਏ
 ਦੀ ਜੋਤ ਮੀ ਜੋਰ ਰਾਹੇ। ਤਬ ਦੇ ਤਲ ਗੋਮੇ ਮੇਰੀ ਟੀ ਨਹੀ ਹਲਤੀ ਨੇਕ ਪਹਲਾਦ ਆਯੋ ਨਹੀ ਓਠਤੀ
 ਵੀਤ ਸੋਲਾ ਜਗੀਤ ਬੋ ਦਿਨ ਭਾਖੇ ਕਿ ਮੇਜੀਤੁ ਰਾਹੀ। ੧੧ ਚੋ ਸੁਕੋ ਕਠ ਪਰਯੋਨ ਹੀ ਗਈ ਕੋ ਸੇ ਦਿਸਨ ਜੀ
 ਤਤੁ ਮਭਾਈ ਪੇਖ ਲਾਜਤ ਬਹੀ ਯਾ ਬਿਚਾਰੀ ਵੇਸੀ ਦਿਸ ਪਰਤੁ ਮਸਾਰੀ। ੧੨ ਹਾਥ ਜੋਰ ਨ ਮਕੀ ਗਤ ਕੀਨੀ
 ਤਾਹ ਤਾਹ ਸਹਾਗਤ ਚੀਨੀ। ਦਿਸਨ ਕਹੇ ਹਮ ਤਾਸ ਪਗਾਈ। ਮਾਗੇ ਤੋ ਕੋ ਮਿਲਨੇ ਆਏ। ੧੩ ਖਿਮਾ ਕੋ ਪਕੀ
 ਜਤ ਮਹਾਈ ਮੋ ਪੇਚੇ ਸੁਕ ਬਚ ਪਾਈ। ਕਹ ਪਹਲਾਦ ਸੁਕ ਬਚ ਮਾਯਾ ਤਾਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰੁਮ ਮਾਯਾ। ੧੪
 ਕੋਈ ਬਿਸਨ ਗੁਰਮੇਈ ਕੀਜੀ। ਪੁਰਬ ਜਾਹ ਪੀਛੁ ਯਾ ਬੀਜੀ। ਮੇਸਹੁ ਕਾਤੇ ਹਮ ਪਾਵੇ। ਮਾਪਤੁ ਰੇਤਾ ਰੇਹੁ
 ਨਗਾਵੇ। ੧੫ ਸੇ ਸੀ ਦਿਸਨਿ ਵਰ ਸਤਿ ਜਬੈ ਦਰਸੀ ਪਰਸੇ ਸੁਖ ਸਾਂਤੁ ਪਰਾਤੀ ਸੋਤ ਮਕੋ ਮਿਲੇ ਗੁਰੇ ਜਿਹ ਤੇ
 ਮਨਦਿ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਪਾਤੀ। ਮੇਸਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਤਿਹ ਸੇਹ ਮਤੇ ਤਮ ਕੋ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਨਹੀ ਤਾ ਕਰਮਾਯ

ਨ

ਲੀਯੋਰੀਇਕਸੀਤਮਿਲੇਤਬਹੋਰਖਤਾਹੀ॥੧॥ ਧਾਠਮਯਾਮਬਸੋਯਕੋਜੋਜਾਕਰਮੇਹਮਿਦੇਸਬਹੀ॥੮॥
ਖਰੁਕਛਨਾਕਰੇਕਰਨੇਮਿਟਗਾਸੁਖਹੋਤਬਹੀ॥ਸਿਖਕੋਮਿਠਮਲਨੀਪੀਕਿਮਹੁਤਰਹੋਕਰਨਾ॥
ਬਹੀ॥ਭਾਖਪਥਸਥਸੋਭਜਨੀਕਰਮੇਰਤਜੋਕਰਨਾਮਬਹੀ॥੧੧॥ ਗੀਯਾਕਰਮੇਤਰੇਪਹਲਾਦਭੀਕੁਜ
ਨੀਕਰਾਬਹੁਤੁਹੀ॥ਤਿਹਕੋਭਲਾਯੋਸਿਖਜਾਮਾਕੋਸਤਗਤਿਹਬੁਤੁਹੀ॥ਗੁਰਕਰਤਬੰਮਾਯਾਬਲੀਜ
ਬਹੀ॥ਕਰਸੁਮੇਕੁਯੋ॥ਤੁਜਤਮਮਿਏਕੁਜਨਾਮਾ॥ਯਾਗਏਮਪੰਠਯੋ॥੧੪॥ ਕਿਮਸਤਿਤਕੋਗੁਰਮਲੇਸੁਨ
ਕਰਕਥਾਗੁਰਹੋਤੁਹੀ॥ਦੋਤਮਾਵਤੁਭਯੋਪੁਗਤੀਰਠੇਰਏਕੀਤੁਹੀ॥ਸਿਗਤਲੇਕੁਜਦੇਸੋਗਯੋਤਬਪੇਖਗਕਸਾਮਾ
ਕੋ॥ਇਕਸੀਤੁਪਮਪੁਤੁਹੀ॥ਚਲਦੇਸਤਾਕੋਲਖਰੇ॥੧੮॥ ਪਹਲਾਦੁਤਾਪਾਜਾਇਕੋਮਨਮੇਬਿਰਾਏ
ਮੇਸਹੀ॥ਨਹਬੁਗਨਾਮਾਮਜਨਨਏਕਿਮਪੁਜਬਏਤੋਸਹੀ॥ਕਿਰਾਮਾਇਤੀਕਿਤਜਨਹੋਤਬਨਾਹਉਤਰੀ
ਨਪੀ॥ਤੋਦਰਪੁਛਯੋਮੇਨਪਰਨਾਬੋਲਡਸਨੈਰਕੁਮਪੀ॥੨੦॥ ਕੁਜੀਗਜਬੇਦਾਰਚੋਥੀਪੁਛੇਤੋਬਖਸਾ॥
ਮੇਨੇਸੁਨਾਪਰਮੱਥੀਦਿਪਾਨਾ॥ਪਤੀਤੁਪੰਹਲਾਦੇਤਮੇਪਰਮਹਿਸੀ॥ਨਹੀਰਿਚਹੁਮਾਯਾਕੀਬਿਤਾਮਿਸੀ
੨੧॥ਤੁਮੇਜੋਪੁਛਾਮਾਵਤੇਕਾਹਜੇਯੋ॥ਇਹੀਜਨਦਤੀਕੁਮਪਯੋ॥ਨਕੀਜੋਕਾਪੀਸਬੇਬਹਮਸੋਈ॥
ਤੁਹਾਮਾਵਟੀਨਾਵਟੀਕੋਸਹੀ॥੨੨॥ਇਹੀਗਾਖਸੰਬੁਧਤੋਤੁਮਾਹੀ॥ਤੁਜੇਦੇਦੇਤੀਮਦੀਰਹਾਹੀ॥ਕ
ਤੋਤੁਪਹਲਾਦੀਕੁਮੇਮਾਯਾਹੀ॥ਕੁਏਦਤੁਨੀਕਰਨਾਮਕਰਨਭਾਨੀ॥੨੩॥ ਪਹਲਾਦਿਕਹਾਜਾਕਰਨੀਜ
ਈ॥ਤੁਹਾਕੀਭਯੋਦਤਤਾਖਤਿਸਈ॥ਸਬੇਹੋਗਾਵਿਦੀਨਹੀਦੁਜਯੋਮਾਜੋਤੁਤੁਯਤਿਸਬੇਬਹਮਸੀਚੀ॥੨੪॥

ਅਤੇ

੨੨ ਸੁਖਿ ਪਨੰਦੀ ਤੀਰੇ ਜਨਿ ਮਤੇ ਮਰੀ ਨਹੀ ॥ ਮਹਿ ਤੁਹਿ ਕਿ ਕਰਤੇ ਯਾ ਮਿਸੁ ਤਾਸੀ ਸਹੀ ॥ ਗਮਾਨ ਪੜ੍ਹ ਗਸਾਥੀ ਕਰੀ
ਤਮੋਹ ਮਿਤਾ ॥ ਤੁਮੇ ਪੁਰਲਾ ਦ ਜੇ ਲਪਤੁ ਨਿਵਚੀ ਤਹੁ ਗੁਰੂ ॥ ੨੫ ॥ ਤੁਨੀ ਪੁਰਲਾ ਦ ਜੋ ਮਹੇ ਮਹਿ ਤੁਰਤੁ ਹੋ ਜਗੇ ॥ ਦੁ
ਰੁਮ ਮੀ ਮਿਲੇ ਪਰਿ ਕੀਧੀ ਕਿ ਮੀ ਦੇਟੀ ਪਰੇ ॥ ਪੜ੍ਹਾ ਸੁਰੁ ਪਹੀ ਸਬੈ ਤਨੀ ॥ ਤੇਜੁ ਗੀਰ ਬੀ ॥ ਸਬੈ ਸੁਰੁ ਤੁਰੁ ਸਮੀਰੀ ॥ ਤੁ
ਗੇ ਨਹੀ ਮਬੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਦੀ ਟਹਾ ਤੁਮਾ ਸਸੋਨੁ ਪਰਿ ਕਰ ਦਹੀ ॥ ਤੁਚਾ ਸਗੁ ਪੁਸ਼੍ਟਿ ਰੀ ਮਦੀ ਹਮੇ ਸਨਾ ਦਹੀ ॥ ਇਸੇ ਸੁ
ਰੁਪ ਤੇ ਭਯੋ ਗਜੰਤ ਸੁਰੁ ਦੇਹ ਤੇ ॥ ਨਲਾ ਜੋ ਤੇ ਹਰਿ ਚਹੀ ਤਨੀ ॥ ਭੁਮਨੁ ਹੁਗੇ ॥ ੨੭ ॥ ਤੇਰ ਕੁ ਤੁਮ ਬਾਹਰੁ ਤੁਮਾ ਗਹਰੁ ਪ
ਧਰੇ ॥ ਮਨਾ ਮਤਿ ਰਹੇ ਤੁਸੁ ਦੇਹੁ ਕਰੇ ॥ ਜ ਕਰੇ ਹਨਿ ਜਤੁ ਮਜਾਨ ਤੇ ॥ ਤੁਬ ਕਾਲ ਗਾਹ ਸਤੁ ਮੇ ਸਤੁ ॥ ੨੮ ॥ ਜਨਮੇ
ਮਹਨਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੁਯੀ ॥ ਸਬੈ ਤੁਹ ਕਾਰ ਤੇ ਸੁਨ ਯੀ ॥ ਜ ਬਾਮਾਤ ਮਰੁ ਪਲ ਪੇਸਤੀ ॥ ਤੁਬ ਗਾਨ ਦੇਖ ਦਿਖਤ
ਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਪੁਰਲਾ ਦ ਕਹੇ ਉਪ ਦੇ ਸਕਰੇ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਮਨੁ ਸਾਂਤਾ ॥ ਮਦੀ ਦਵਰੇ ॥ ਬਨਾ ਸਮ ਮਨ ਤਜੇ ॥ ਪਹਾ ॥ ਤੁਜ
ਸੁਖ ਮਯੁਲ ਸੁਕਾਰ ਨਹਾ ॥ ੩੦ ॥ ਤੁਜ ਦੇਹੁ ਤੁਮਾਨ ਮਨੇ ਤਨੀ ॥ ਸਤ ਚੇਤਨਾ ਮਨ ਦਸਾਰੁ ਕੁਜੀ ॥ ਨਹ ਮੇ ਪੁਨ ਮੇਰ ਸੁ
ਸਾਂਤੁ ਭੁਝੀ ॥ ਨਿਕਲ ਪਸਮਾ ਪਸ ਕੁਲ ਪਲਈ ॥ ੩੧ ॥ ਚੋ ਭੁਜ ਭਗਵੰਤ ਸਦਾ ਤੁਮਾਈ ॥ ਸਿੰਘ ਪਾਲ ਨਲੇ ਕ
ਲਪਨ ਗਾਈ ॥ ਨਹ ਕਸੀ ਗਾ ਮਹਿ ਕੋ ਕਰੇ ॥ ਕਾਤੇ ਦਿਸੁ ਸੁਸੰਗਾ ਰਪਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਦੁਜੇ ਲਖਾਨੀ ਜੇ ਕਛੁ ਜਾਨਾ ॥ ਤੁ
ਬ ਸੰਗਾਰ ਕੇਚ ਲੇ ਪਛਾਨਾ ॥ ਲਰੇ ਕਾਹੇ ਜੇ ਮੇ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ਤੁਬ ਪੁਰਲਾ ਦ ਬੀਰ ਬਚ ਗਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਸੇਜਾ ਲੀਜੇ
ਸਦੇਹੁ ਤਾਹੀ ॥ ਤੇ ਖਦ ਪੁਤ ਕਹੇ ॥ ਪਦਾਹੀ ॥ ਪਰ ਬਪਸੇ ਜਾ ਪਰ ਸਦੇ ॥ ਜੋ ਦੇਹੁ ਤੁਹ ਸੁਖ ਪਤੁ ਜੇ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਖ

੨੮

ਮਤਲੋਸਮਤਾਹੋਸੇਲਾਭੋਜਨਕਹਲੀਜੋਤੁਮਏਜਾਕੁਪੈਦਤਜੋਪਾਪਤਹੋਈਭੋਜਨਸੇਨਿਜਤੋਖਰਸੋਈ੩੫
 ਸੇਪਾਤਟਲੀਕਸਕਾਸਾਮਧਾਰਹੋਪਾਮਲੋਰਸਭੋਜਨਸਾਹੋਨਤਜਨੀਗਹਨੀਮਨਮੋਇਕਸੀਪਤਬਹਮ
 ਹੀਯਾਚੇਤਾਹੋਰਾਜਕੋਪਹਲਾਦਕਹੋਮਦਪੁਤਕਹੋਦਹਦੇਸਾਮਪਾਹੋਨਾਪਜਤਾਹੁਪਕੁਈਧਰੇਹਦਸ
 ਰਨਾਨੀਪਰਕਨਿਹਾਹੋ੩੬ਰਾਜਕੋਨਿਜਮਾਤਮਦੇਸਹਚਾਹਤਿਯਾਪਰਜਤਾਹੁਗੀਤੀਨਗੁਨੀਸੁਤਤਾਹੁਏਸੁ
 ਰਚੇਦਸਭੁਤਾਬਿਖੇਰਸਸਾਗੀਪਤ੍ਰਜਾਨਗੁਏਅਤਹੀਪਜਾਸਬਜਨਸਕਰਾਮਪਾਹੀਮੋਹਕਾਰਪਸਾਰ
 ਸਸਾਰਹੋਜਾਨਪਜਾਬਹਮਤਿਹਧਾਰੀ॥੩੭ਚੀਤਬਪੀਮਨਤੋਮਹਕਰਹਜਾਨਗਜੰਗਪੇਕਸੁਬਾਜੀਪਚਿਸਤਤ
 ਪੁਰਬਤਸੋਹਤਰਾਜਕੋਸਬਾਮਤਿਹਰਾਜੀਬੁਪਪਹਲਾਦਕਹੋਤਬਹੀਹਮਕੋਨਤੁਏਦਤਭਾਪਤਾਮਾਜੀ॥੩੮
 ਸਤੁਮੇਨੀਪਹੋਭੁਜਨੀਕਰਕੋਨਮਹੋਭੁਜਨੀਮਨਸਾਜੀ॥੩੯ਗੀਯਾਜਬਲੋਮਨਾਤਮਬਿਤਹੋਤਬਲੋਨਕੁਜਨੀ
 ਤੇਦਈਅਮਭੁਮਾਨਜਾਹੀਤੇਤਜਯੋਤਿਹਲੀਨਰਸਸੁਚਸੁਦਈਸਬਸਾਸਬਿਥਾਤਾਹੋਕੇਨਹੁਜਨਕੋਰਸਜਾ
 ਲੀਯੋਗਬਿਨਪੀਤਜਨਮਸਾਨਸੇਨਹਏਕਤਾਰਸਯੋਨਯੋ੩੯ਜਬਲੋਕਹੋਮੇਭੁੰਗਹੋਤਬਲੋਨਪੀਤਮਹੋਨੀ
 ਤੀਜਬਪੀਤਮਹਿਸਹੁਲਹੋਤਬਾਮਾਪਨਹਮਾਏਰਿਜੀਕਤਾਮਾਦਨਪੁਨਜਾਦਨੀਕਤਮੇਤੁਮੇਪੁਨਦੇਸਹੀਜਬ
 ਅਤਿਸਿਧਤਿਤਹੋਨਹਚੋਹਮਮਤਭੁਸਹੀ॥੪੦ਨਹਬਨਾਮਾਸਮੁਜਾਹੋਸਬਬਨਾਮਾਸਮਾਏਯੋਈਪਗਸੀਸਪਾ
 ਜੋਗਪਾਏਦਹਮਾਸਮੇਦਈਠਈਨਹਮਾਸਪੁਜਮਨੀਤਕੀਮਾਥੋਟੀਕਾਦਨਨਾਚਹੁਸਬਰੁਪਾਅਪ

੨੯

ਨਾਮ ਪਤਿ ਤੇ ਗਾਸ ਬੇਬੇ ਸੈਲੋ ॥ ੧੨ ॥ ਇਹੀ ਜਨ ਦੇ ਅਤਿ ਭਾਗ ਹੀ ਸਬੇ ਚੇਤਨ ਸਾਹ ਸੇਤ ਜਨ ਸਾਹ
ਨਹੀ ਪੇਖੇ ਤੇਤਾ ਹੁਪੁ ॥ ੧੩ ॥ ਇਹੀ ਗਿਰੇ ਦਾਸ ਨਾਮੀ ਤਾਮਾ ਮੀਤਾ ॥ ਗਾਯੋ ਅਨਾਮ ਨਿਸੇਤ ਗਤ ਸਾਹੇ
ਨਹੀ ਦਸਹੇ ਕਸਾਮਾ ਪੁਸਾਖੀ ॥ ਨਹੀ ਜੀਵੇ ਸੀਵੇ ਸੇਤਾ ਕੋਈ ਨੀ ਜੀਵਾ ਸਨਹੁ ਪਾਅਦਾ ਸਨਾਖੀ ॥
੧੪ ॥ ਐਤਿ ਦੇਹੇ ਤੇ ਸਬ ਗਾਸੇਈ ਗਾਈ ਦਬਾਸਾਤ ਸਾਮਾਧ ਪਾਈ ॥ ਨਹੀ ਸੇਵੇ ਸੇਵੇ ਤੇ ਕੋਈ ਪੁਕਾ
ਦੀਨਹੀ ਪੁਤ ਸੇ ਗੋਨ ਗਾਈ ॥ ਗਾਈ ਦਿਸਤੇ ਦਿਸਨੇ ਕਥੀਤਿ ਗਾਈ ਦਿਸਤੇ ਦਿਸਨਾ ਥੀਤਿ ਜਨਾਮਿ ਮੀਟੀ
ਦੁਤਾਮਾ ਯਾਗਾ ਦਿਸਨ ਗੋਨੀ ਗਾਈ ਵੇਰਤੇ ਜੀਵਾ ਦਿਸਨੀ ਸਮਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਇਤ ਸੀਵੇ ਸੁਪੁਰਾਣੇ ਪਰਾਸੁ ਮੇਰੇ
ਸੰਬਾਦੇ ਦੇਰ ਸੇਧਾਮ ॥ ੧੬ ॥ ਰੋਗ ਪੁਰਾਣਾ ਵਹ ਮੇਰੇ ਨਹੀ ਤੁਮਹੋ ਕੋਨ ਦੁਈ ਜਗਾਮਾਹੀ ਦੇਈ ਨਹਤ ਬ
ਕੇ ਸੁਲਖੇ ॥ ਕਹਨੇ ਸਕਤ ਨਹੀ ਦੁਤ ਗਾਯੋ ॥ ਸਕਤ ਨਹੀ ਤੁਬ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਤ ਕਹਾਮਾ ਸਤ ਨਹੀ ॥ ਨਾ
ਹਮਾਹ ਕੋ ਸਿਧ ਜੋ ਕਰੇ ॥ ਨਾਸਤਾਮਾ ਸਤ ਨਾਮਿ ਪਿਠੇ ॥ ਸੋ ਕੋ ਗੋਨ ਚੀਦੀ ਦਿਛਾਹੀ ਮਹਦੀ ਕਾਠਤੀ ਨਹੀ
ਨਦਾਹੀ ਸਤਤੇ ਸੁਰਗ ਲਾਗਿ ਪੀਯ ਜਾਏ ॥ ਪਿਚੀ ਕਤ ਰਸਤਾ ਲਖਾਏ ॥ ਅਤਿ ਹਕਾਨ ਸਤਤੇ ਤੇਹੀ ਰੀਖੀ
ਗਤਿ ਮਤੇ ਤਨ ਸੇਈ ॥ ਮੁਲ ਦੇਹਨਾ ਸੇਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਮੁਲ ਲਖੇ ਸਤਾਮਾਤੁ ਮਾਗਾਨੀ ॥ ੧੭ ॥ ਮੁਲ ਪੁਕਤ ਸਤਤੇ ਦਿਛੁ
ਧੀ ॥ ਕੋ ਸਨੇ ਤਾਪ ਚੁਪੀ ॥ ਜੋਗ ਬਿਨ ਜਾਨੇ ਸੇਨਹੀ ਜੋਗ ਕਹਿ ਸੁਨੇ ਦੇ ਪਕਾਹਾ ॥ ਚੀਟੀ ਮਾਗਾ ਪਖੀਸਾ
ਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚੀਟੀ ਮਾਗਾ ਦੇਹ ਸੁਨ ਪਾਛਾ ॥ ਮਾਧਿਧਾਨ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਪਨੇ ॥ ਕੇਚੁ ਕੇਹੀ ਫੇਧਾਮਾਨਾ ॥

ਗੀਰਧਰਾਪਗਯੋਖਿਸੇਪੁਨਾਬਿਰਿਗਮਜੋਇ। ਗਿਰਬਨਪਰਸਹਤਾਲਖੋਚਿਤਕੇਗਮਨਹਜੋਇ॥੧੯॥
 ਰਾਖਪਹਲਾਹਬਿਰਿਗਮਹੋਭੁਲਪੁਤਕਹੈਤਨਸੋਨਹਹੋਇ। ਜੋਲਗਦੇਹਕੁਮਨਾਮਹੋਤਬਲੋਨਹਹੋਮ
 ਨਭੈਨਹਕੋਈ। ਕੋਨਸਰੂਪਮਹੋਚਿਤਕੇਸੁਨਯੋਨਹਪੋਖਸਕੇਕਬਲੋਈ। ਸੋਯਾਮਰੂਪਮਛੇਦਮ
 ਭੇਦਬਾਨਾਮਸੀਕਗਖਿਤਨਸੋਈ॥੨੦॥ ਦੇਕਸਮੇਤਿਮਛੇਲਗਏਹਮਸਾਸਹਸਾਸਿਦੀਜਪਸਾਪਗਰੂਪ
 ਗਮਾਹਸਿਦੀਰਹੀਲਖਏਸੁਨਏਸਿਦਹਾਅਪਨਾ। ਨੀਰਸੁਰੇਸ਼ਰਨਲਖਕੋਸਿਦਹਾਸਿਦਪਯਨਪਠਾ
 ਤਪਨਾ। ਅਮੇਸਾਬਿਰਿਗਮਕੀਬਿਰਤੀਸਰੂਪਮਹਰੂਪਸਿਦੀਥਪਨਾ॥੨੧॥ ਗੀਯਾਗਿਰਗੋਨਪਰਜਲਸਿ
 ਪਬਸਸਸੁਰਚਿਤਸਿਦਸੁਬਹੀਸਿਖਰੀਗਿਰੀਹਮਜਾਚਰੇਸਿਦਸਿਦੀਨਿਕਦੁਜਾਨਹੀਜੋਗੀਤਹਾਨੇ
 ਥੀਤੁਪੈਸੁਨਨਾਮਤਾਜੋਗੇਸਰੀ। ਅਨਬੁਧਚੀਤੁਹੰਕਾਰਤੇਪਦੁਤਰੂਪਮਹੇਸਰੀ॥੨੨॥ ਅਕਹਾਕੀਤਮ
 ਕਰਤੁਹੰਤਿਨਕਹਯੋਜੋਗਪਰੇਸਹੀ। ਕੇਹਕੇਸੁਯੋਗਕਰਤਮੇਤਿਨਕਹਾਮਕਾਰਸਯੋਗਹੀ॥੨੩॥ ਅਕ
 ਹਮਕਾਰਪੁਣਾਮਹੀਨਰਕੁਯੋਸੋਕਬਹੀਰਹੀ। ਤਿਨਕਹਾਤੇਹੀਦਿਸਰਮੋਰਿਦਨਹਾਮਕਾਰਪੁਣੇਮਹੀ॥
 ੨੪॥ ਕੁਜੰਗਤਰੀਗਿਜਲਿਮੇਨਹੀਹਾਨਤਾਹੀ। ਪੁਛਮੇਤੁਬੰਧੁਤਕਾਕੇਤਮਾਹੀ। ਤਿਨੇਸੋਕਹਾਤੋਨਿਰੰਕਾਰਤਾ
 ਤਾ। ਸੋਈਪਾਲਮਿਤੋਲਖੋਕੁਤਮਾਤਾ॥੨੫॥ ਹਮੇਤੋਕਹਾਸੋਨਿਰੰਕਾਰਮਾਹੀ। ਨਹੀਦਨਭਾਵੈਸੁਤਾਤਮਤਾ
 ਹੀ। ਤਿਨੇਹੁਕਹਾਮੇਸਜੋਹੀਯਜਾਨੇ। ਕਤੇਦੀਦਪੋਖਮਕਾਰੀਨਾਮਾਨੇ॥੨੬॥ ਬਿਰੀਠੀਮਤੋਮੇਸਜਾਨੇ ੩

ਪਹਲਾਈ। ਤੁਮੇ ਤੇ ਤਬੇ ਤੋ ਪਾ ਦੁਜੇ ਬਨਾਈ ਨਹੀਉ ਚਨੀ ਚਨਾ ਹਾਭਾ ਵਭਾਨੀ ਨਹੀਰੀ ਬਿਹਗੀ ਮਹੁ ਭਾਵ ਮਾਨੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਸਿਵੀਹਾ ਸਿਵੀਕਾ ਮਕੋਈ ਨਾਮਾਨਾ ਭੁਏ ਕੀ ਨਤਾਮੇ ਮਹਾ ਬਿਸਲਾਨਾ ਕਹੈ ਤੋ ਪਹਲਾਈ ਅਬੈ ਕਾਹਲਾਉ ॥ ੧੫ ॥
 ਲਾਇ ਨਹੀ ਸੇਵ ਸੇਵੀ ਨ ਪਾਉ ॥ ੧੫ ॥ ਨਜ ਨਗੋ ਪਤਾ ਅਗੋ ਪਤੰਨ ਮੀ ਚਾਜ਼ੀ ਦਮੀਤੀ ਪਰੀਨਾ ਆਪਨੇ ਤੁਹਾ ਸਥਲ
 ਸੁਖ ਮੀਨਹੀ ਅਧੁਤ ਪੁਤ ਨਾਤੁਹੀ ਅਤੀਤੁ ਗੋਹ ਨਾ ਅਤਾ ਨਜੀ ਦਸੀ ਵਹੈ ਨਹੀ ਬਨੀ ਸੁਘੋਰ ਗੋਨਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਨਹੀ
 ਸੁਪਾਸ ਦੁਜ ਕੋ ਨ ਜੋ ਨਿਜੀ ਮਹਾ ਬਨੀ ਸੁਬਾਤੁ ਕਾਹ ਸੇ ਕਰੈ ਨਿਜੀ ਸੁਨੇ ਨਿਜੀ ਕੁਨੀ ॥ ਅਦਿ ਦੁਦ ਕੋ ਨਹੀ ਕੁਈ ਸੁਸੰਤੁਹੀ
 ਅਬੈ ਸਤਿਕਾ ਸਾਬਿਸਲਾਜੀ ਮਿਲੇ ਤੁਮੇ ਤੁਹੀ ਜਬੋ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬੇ ਸੁਖ ਸੁਪਾਇ ਹੋ ਸੁਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੋ ਬਰੀ ਤੁਮੇ ਸੁਸੰਤ
 ਸੰਗਤ ਕਾਹ ਸੁਦੈ ਗੀਤੁ ॥ ੧੮ ॥ ਭੁਏ ਭੁਏ ਆਪਹੀ ਈਸ ਜੁ ਸੰਤੁ ਸਾਰੁ ਪਹੋ ਮੋਹ ਬੇਦਾਰ ਕੇ ਗਨ ਦੀਨਾ ਕੋਨ ਸੋਕੀ
 ਰਤੀ ਤੋਹ ਕੀ ਗਾਵੈ ਮਨਿ ਤੇ ਪੀ ਅਬਾਨੀ ਪਰੀਨਾ ਤੁਹੈ ਕੋ ਬਾਕਤੇਉ ਪਰੇ ਹੋ ਮੇਦੈ ਕੇ ਨੀਰ ਮੇ ਆਪ ਮਾਹੀ ਮੇਦ
 ਯੋ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਹੁਕੀ ਤੁਮੇ ਸੁਬ ਮੇ ਪੁਰਤੁ ਗੋਨ ਮਾਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ਰੂਪ ਅਭਿਚਿਤ ਬੋਝਾ ਪਕੀਤੁ ਸਹੀ ਤੋਹ ਕੀ ਕੀਰਤੀ
 ਸੁਬ ਸਾਹੀ ਆਪਦੀ ਯੋਤੁ ਮੇ ਆਪ ਨਾ ਦਾਨੁ ਬੰਦ ਹੁਦੈ ਪੁਨਾ ਮਭਾਰੀ ॥ ਭਾਖ ਮੋਧ ਤੁਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਲੇਤ ਕੋ ਆਪ
 ਆਪ ਸੋ ਸਿਵ ਜਾਨੀ ਸਿਖੰਗੁ ਰਦੇ ਵਤੇ ਮਗਾਹੁ ਤੁਗਾ ਸੇ ਜਗਾਹੁ ਜਾਤੁ ਹੋ ਬਦਿ ਠਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਦੋ ਜਾਵੈ ਹਮਯੋ ਕਹੈ
 ਬਤੋ ਪਹਲਾ ਦਬਖਾਨਾ ਤੇ ਬਿਨ ਮੇਜੀ ਵੈਨਹੀ ਕਹੈ ਅਧੁਤ ਗਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਚੋ ਮਠਨੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਮੇਨਾਹੀ ਮਠਨੀ
 ਵਨਹ ਮਲੈ ਕੇ ਜਾਹੀ ਮੇਲਾਵੈ ਜੋਗ ਜਾਹ ਮੇਨਾਹੀ ਸਦਾ ਅਖਿਰੁ ਪਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਕਹ ਪਹਲਾ ਦਾਵੈ ਹੋ ਮੇਸਾ

ਤੇਸਤਸੀਗਤਲੋਲਾਕੋਸੇ ॥ ਬਿਖਖਵੇਬੁਤਨਜਰਨੀਕਾ ॥ ਪੇਸਤਸੀਗਾਵੇਯੋਗਨਠੀਕਾ ॥ ੨੨ ਈਸਉਪਾਧਸੀਗਬੁਗਦਾਨ
 ਸੀਤਉਪਾਧੀਮਦਾਵੇਮਾਨਾ ॥ ਉਤਪਤਾਮਾਦਕਿਯਾਤੁਹਮਾਹੀਸਤਿਜਸੀਮਪਕੀਅਮਲਾਹੀ ॥ ੨੩ ਈਸਭੋਜਨਹੁਨਾ
 ਸਤਿਮੇਰੀਹੋਸੁਗੀਪਤੁਮਮਤਿ ॥ ਹਮਪੁਰਨਮਾਦਪਤਬਖਾਨਾ ॥ ਆਦਰੀਨਹਮੇਨਹਮਾਨਾ ॥ ੨੪ ਏਨਾਸੁਹਾਦਰ
 ਸਾਦਨਹੁਤਮਕੁਗਭੁਏਤੁਮਠੇਰਸੇ ॥ ਅਬਜਾਵਨਪੇਖਮਕੁਗਭੁਏਮਦਪਤਕਹੇਤੁਮਕੀਸਰਸੇ ॥ ਆਪਠੇ
 ਪਰਸੇਲਗਭਾਗਮਕੁਗਤਲਤੁਹਹਨਰਸੇ ॥ ਦੇਖਨਚਹਕੋਗੇਸਕੀਸਿਵਸੇਤਮਤੇਨਾਉਨਦਿਸੇ ॥ ੨੫ ਮੁੜਦਹੀ
 ਦਾਬਿਖਾਮਨਜਾਕਗਥੀਤੁਰਏਗੁਰਗੀਬਪਹੋਈ ॥ ਤੋਪਹਲਦਕਹਾਤੁਮਰੇਬਚਸੇ ॥ ਪਰੋਨਿਜਹੀਮਨਲੋਈ ॥ ਸੁਨੇਲਯੋ
 ਸਿਵਹੁਪਾਨਿਜਿਬਭਾਪਤੁਤਾਹਪਮਿਨਸੋਈ ॥ ਕੁਖਤੁਆਵਨਜਨਸੀਜੋਗਨਹੀਸਾਦੀਯੋਗਸਬੈਤੁਮਜੋਈ ॥ ੨੬ ਕੁ
 ਧਾਮਪਤਕਹੇਰਸਨਾ ॥ ਇਕਭਾਖਨਹੋਦੁਤੀਸੁਧਰੇ ॥ ਗੋਪਾਮਠੋਪਸਬੈਸਿਵਕੋਬੁਜਨੀਇਹਬਿਸਰੇਨਹਰੇ ॥ ਆਪਨਮਾ
 ਪਗਵਾਇਨਹੀ ॥ ਬਿਖਾਕਤਸਾਸਨਹੋਯਨਰੇ ॥ ਭਾਖਪਹਲਦਸੁਖੇਵਨਤੇਲਹਨੇਨਹਦਸਕੁਸਪਠੇ ॥ ੨੭ ਗੀਯਨ
 ਹਮਾਨਕੇਤੁਮਹੀਸਬੈਸਨਭਾਖਬੋਨਾਮਪਤੁਹੀ ॥ ਹਮਲੋਕੁਹੇਤੁਨਕੁਖਹੀਪਨਗਜਾਥਯਾਸੁਤੁਹੀ ॥ ਸਬਾਮਾਪਹੀ
 ਲਖਾਮਾਪਕੋਨਹਮੋਹਕੋਹਟਰੇਜਹੀ ॥ ਸਬਨਾਮਰੂਪਪਣੀਮਹੀਜਿਹਦਸਰੋਲਕਭੁਰਮਹੀ ॥ ੨੮ ਪਤਤੇਪਤਾਮਾਭੁਤ
 ਜੇਸਕੁਗੇਨਹੀਹੋਏਬਰੀ ॥ ਬਿਰਾਮਾਪਕੋਜਾਨੇਸਤਿਨਸੋਥਿਰਕੋਈਧਰੀ ॥ ਸਤਾਮਾਤੁਮਾਜਬਭਾਸਹੀਤਬਜੀਤੁਆ
 ਜੀਤਨਨਹੀ ॥ ਨਹਹਾਗਦੋਖਦਰੇਮਨੀਸੁਨਤਾ ॥ ਸੁਵਕਤਾਇਕਸਹੀ ॥ ੨੯ ਨਿਜਾਮਸੁਰਜਾਨੇਪੁਜਾਸਿਵਕੋਲੋਗਕੀਤੁਜ

੩

ਏਦੀ॥ ਤਨ ਸੁਬਾਸਿ ਦਕੋਲੋ ਗਾਏ ਪੁਨਜੀਵ ਸਿਵ ਸੋਮ ਦੰਦੀ ਸਸ ਸੁਰਉਤ ਚਰਾ ਆਚਰੰ ਸਬੁ ਏਕਾਸਿ
 ਦੁਜਾਨੀ ਨਿਜਗੁ ਪਾਸਿ ਦਕੋਪੇ ਪਹੀਜੀ ਪੁਜ ਬਿਧਿ ਧਾਰਿ ਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਭੁਜੰਗ ਸਿਵ ਤੇ ਬਿਨ ਬਾਦੀ ਸੁਬਜਾ
 ਨਾ ਜੁਨੇ ਏਕ ਕਾਲੋ ਤਮੇ ਸਿਵ ਸੁਬਾਸੇ॥ ਗਾਏ ਪੋਖਤਾ ਕੀ ਸਭਾ ਸੋਮਾਰੀ ਮੈ॥ ਪਟੀਆ ਨਨਿ ਤੇ ਗਨੇ ਸੀ ਸੁਭੰ ਮੈ॥ ੩॥
 ਜਟਾ ਮੇਚਲੇ ਜਾਨ ਦੀਉ ਚਧਾਰੀ॥ ਸਿਵ ਤੇ ਸਿਵ ਜਾਪ ਸਾਥੇ ਚਾਰੀ॥ ਤਰੰ ਤੇ ਪਗੀ ਤੇ ਗਨੀ ਸਿਵ ਬਾਨੀ॥ ਅਧੰ
 ਪ ਸੀਲੀ ਕੁਬੇਰੀ ਮਹਾਨੀ॥ ੩੨॥ ਅਯੋਰੰ ਤੁਬੰ ਦੇ ਕਰੋ ਗੀਤ ਗਾਨੀ॥ ਪੁਰੋਚਾ ਜਾਨ ਸਿੰਘ ਹੇ ਸੀ ਮਹਾਨੀ॥ ਮੁਏ ਬੰ
 ਕੁ ਮਨਿ ਸਕੀ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਲਖੇ ਜੋ ਯਾਦੁ ਸੀ ਮਨੰਤੀ ਮਪਾਰੀ॥ ੩੩॥ ਕਹਾਤੇ ਭਈ ਕੋਨ ਰੁਪਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਿਵੰ ਰੁਖ
 ਮਹੇ ਸਬੇ ਰੁਪ ਭਾਵੈ॥ ਲੁਧੀ ਪੋਨ ਮਾਗੀ ਜਲੰ ਕੁ ਮਸੇਲੈ॥ ਸਿਵੀ ਪਾਲ ਲੀਨੀ ਸਬੇ ਮੇਅ ਮੇਲੈ॥ ੩੪॥ ਸੁਜ ਮਿਰੀ
 ਜਲੰ ਸਮਾਨੁ ਰੁਪੁ ਲੁਦੁ ਦੜਾਨੈ॥ ਜੁਬੇ ਦਾਸੇ ਪੁਰਾਨ ਮੇ ਸਬੇ ਸਿਵੀ ਪਛਾਨੈ॥ ਮਨਿ ਬਧੀ ਚੀਤੁ ਅਤਿ ਕਾਰਖੀ॥ ੩੫॥
 ਭੁਤੰ॥ ਇਹੀ ਨਿਸੁ ਤੇ ਸਬੰ ਸਕਾਗਨੁ ਤਹੀ॥ ੩੬॥ ਸਬੰ ਸੁਾਵੈ ਸਾਮਾਦਤੀ ਮੁਏ ਸੁਈਠ ਪੇਸਾ॥ ਆਵੈ ਸਿਨ
 ਪਾਤਸੀ ਕਰੰ ਸੁ ਏਕ ਰੁਪਹੀ ਮੁਦਾ॥ ਜੁਨਾ ਮੁਦੇ ਦੋਤੀ ਧਾਇ ਮੇਦੇ ਸੀ ਸੁਦੇ ਸਹੀ॥ ਸੁਏ ਕਰੁ ਪਜਨ ਤੁਸੁ ਜੁ ਮੇਰ
 ਤਿਸਹੀ॥ ੩੭॥ ਸਿਵੰ ਸਕਤਾ ਏਕ ਸਾਗੁ ਪਜਨ ਕਰੋ ਪੁਜ ਚੰਡੀ ਮਹਾਦੇਵ ਯਾਹੀ॥ ਸਿਵੰ ਤੇ ਮਾਗੀ ਨਹੀ ਗੋਰ ਯਾ
 ਹੀ ਲਖੋ॥ ਪਿਤੰ ਜੀਵ ਸੋਏ ਕਤਾਹੀ॥ ਪਹਲੰ ਦੀਅ ਪੁਤੰ ਨਹੀ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੁਦਾ॥ ਜੁਨਾ ਮਾਝੁਨ ਸੋਮੇ ਸਜਨੇ॥ ਸਬੰ ਏ

ਏ
 ਭੀ

੩ ੩ ੩

ਕਾਮਾਹੀਲਖੇਰੁਪਨਾ ਸਿਵਲਲਸਾਂਤਾਂਸੁਪਸਿਚਮਲੋ ੩੭ ਇਤਸ੍ਰੀਵਿਸ਼ਪੁਰਾਣਪਠਾਸੁਰਮੇਰੇਸਿਬਦੇਰੇ
 ਦਸੋਪਮਾਅੰ ੧੩ ਦੇ ਕਥਾਕਹੋਸੁਕੁਬੇਰਕੀਸਿਵਪੇਪੁਲਸੁਕੀਨਾਬੀਧਮੋਖਕੋਰੁਪਪੁਤਕਹੋਗਮਲਨਿਪਬੀ
 ਨਾ ੧੩ ਸਿਵਕਹਬੀਧਮੋਖਕੁਮਮਾਹੀਲੋਗਕਹੇਤੋਕੁਮਮਿਟਲਹੀਯੋਗਕਹੋਸਿਵਤੋਸੁਬਖਲੋਜੜੇਏਕ
 ਸਬਬੁਹਮਨਾਮਲੋ ੨ ਕਹੋਪਾਰਨਕੋਸੀਸ੍ਰਿਕਾਏਹਧਾਰਣਾਬਿਨਦੇਦਧਾਸਬੋਰੁਪਸਿਵਸਿਵਪੁ
 ਨੀਧਨਾਧਖਕਹਮਨਚਪਲਾਨੀ ੩ ਕਾਮਕੋਪਜੋਲੋਹੀਮਾਹੀਤੋਲੋਸਿਵਸਿਵਕਹਸੁਖਨਹੀਸਿਵਕਹਕ
 ਮਕੋਪਹੇਜੋਤੋਸਿਵਤੋਤੋਨਕੁਸੇਤੋਤੋ ੪ ਮਨਬਸਹੋਤਨਹੀਸਿਖਗਾਏਸਿਵਕਹਸਿਵਲਖਏਸੁਖ
 ਪਾਏਸੁਨਕੁਬੇਰਹੀਚੋਕਤੇਕੁਰੀਸਿਵਲਲੇਨਹੋਰਹਸਾਹੀ ੫ ਸੇ ਨਹਕੁਬੇਰਸਿਵਸੁਖਹੁਦਖਤੋਤੋ
 ਮਨਿਨਹਕੋਦੁਤਤਾਹੀਆਗਮਬੇਦਪੁਰਨਹਸਿਮਤੋਸਿਵਗੋਨਸੁਈਬਿਸਨਾਹੀਬੀਧਨਮੋਖਨਜੋਗਨਕੋ
 ਗਹਬਾਸਨਬਾਸਨਹੀਨਹਕਾਹੀਨਾਸੁਰਹੀਯਮਏਕਸਿਵਸਮਜਾਨਮੁਦੇਸੁਸਮਾਧਸਦਾਹੀ ੬ ਤਾਖ
 ਸਿਵਤੋਮਕੋਨਾਮਹੋਪਨਈਸਕਹੋਹਮਨਾਤਮਹੀਦਾਗਮਈਹਮਹੁਕਰਗੇਤੁਮਪਾਦਕਏਕਕੁਈਸਮਹੀ
 ਆਪਗਏਮਬਾਮਾਪਨਹੀਸਿਵਭਾਖਤੋਬੋਲਕੁਰੀਤਮਹੀਜਬਦਾਗਈਤਬਪਾਦਕਹੁਬੁਧਪਾਛ
 ਹਾਤਬਕੀਰਮਹੀ ੭ ਗੀਯਦੁਪਹੋਤਹੀਮਕੋਬੇਰਸੋਨਹਉਪੁਸਨੀਤਹੀਸੁਨਮੇਸਗਾਥਪੁਲਾਦ ੩੨

ਗੁਰਮੋਹਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਸਹੀ ॥ ਸਭ ਸੀਸੀ ਹਿਤੁ ਗੋਮ ਬੈਠਿ ਜੀ ਮਧੇ ਨਿਜ ਪਾਯੋ ॥ ਨਹ ਮਾਵ ਨਿਜ ਨ ਕਹੁ ਸ
ਭੁਗੁਪਤੁ ਮਲਖ ਖੁਆਯੋ ॥ ਹਮ ਜਨਤਾ ਨਿਜ ਕੋ ਬੰਦਿ ਕਰਾ ਸੀਤੁ ਜਾ ॥ ਅਤਹ ਤੁਮਹੀ ਲਖੋ ॥ ਹਮ ਜਨਤੁ ਨਹ ਮ
ਦੁਪਤੁ ਕਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਸਹੀ ॥ ਪੁਰਾਨਾ ਰਹਾਨਾ ਕਹਾਤੇ ਪੁਨਹਿ ਸਪ੍ਰਮਾਣਿ ਸਹੀ ॥ ਸਬ ਗੁਪਏ ਕੋ
ਦੇਸੁ ॥ ਹਮ ਹੁਸਬੈ ਖਾਪੀ ਸਹੀ ॥ ਭੁਨਿਗ ਅਸੁਤਾ ਸਨੈ ਮਤਿ ਪਿਆਨ ਹੋਈ ॥ ਮਿਲੈ ਸੀਤੁ ਤੋ ਕੋ ਮਥੈ ਜਲੁ ਲੇ
ਈ ਰਹੈ ਮੈਤਰੇ ਬੈਨ ਤੇਰੇ ਸੁਸਾਰੀ ॥ ਸੁਨੇ ਹੀ ਦੁਹੀ ॥ ਦਿਜ ਮਾਨੀ ਨਿਦਰੀ ॥ ਸਹੀ ਮੈਤਰੇ ਦਿਜੁ ਹਿਕੋਈ
ਪਗ ਸਰਕਾ ਜਾਗੇ ਤੁਹੀ ॥ ਜਗਾਵੇ ਮੇ ਪੁੰਕਥਾ ਜੁਸੁਨੇ ॥ ਜੁਰਿ ਕੁਰਤੁ ਰੀਕਛੁ ॥ ਸਿਰਗੋ ॥ ੧੧
ਪੁਬੀਨਾ ਕਰੇ ਸੰਗ ਜਾਨ ਜੋ ਜਾਗੇ ॥ ਮਥੈ ਨਾਤੁ ਜੋ ਸੰਗ ਜਾਗੇ ॥ ਮਸਾਹਿ ਤਨੈ ਸਵੀਤੁ ਸਜਾਨਾ ॥
ਗਿਰੇ ਮਾਪਹੀ ਏਕੈ ਯੋ ਸਿਖ ਛਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਇਸੇ ਮੋਢੇ ਨੀ ਸਚਾ ਕਯੋ ਤਜਾਹੀ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਲਾਗੁ ਸਚੇ
ਸੁਪਾਹੀ ॥ ਮਲੀਨੀ ਸਚਾ ਬੇਸਾ ਮਦ ਕਰੇ ॥ ਗਦਾ ਵੇਨ ਮੁੜੀ ਪਰੈ ਜੁਨਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪਟੀ ਮੀਸ ਜਨੈ ਸਾਬਿਸੁ
ਪਗਨੀ ॥ ਕਹੇ ਦੇ ਯਾਯਾ ਮੇ ਪੁਬੀ ਏਹ ਮਾਨੈ ॥ ਦੁਤੀ ਮੋਹਿ ਗਾਵੇ ਗੁਰੂ ਤਾਹੇ ॥ ਕਰੇ ਮੈਤਰੇ ਮੇਖਰੁ ਪਾਨਿ
ਜੋਤੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤੋਹ ਪਗ ਮਾਪਹੀ ਬਹੁਤਾ ਕਥਾ ॥ ਬਹਨ ਸਮਕੇ ਬਹੁਤਾ ਥਾ ॥ ਸਬਹੀ ਬਿਸਨੀ ਮਥੈ ॥ ੧੫ ॥
ਬਹੀ ਤਨ ਜਾਇ ਹੋਇ ਨਿਸਚਾ ਸਬਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਅਤੁ ਮੁੜ ਜੁਈ ਤਨ ਮੋਖਿ ਹਿਤੀ ॥ ਨਿਸਚਾ ਸਤੁ ਜਾਗ ਲੁਕੈ ਮਾਨੀਤੀ

੨੩

ਸਤੁਆਦਮਪ੍ਰਿਥੁਨਾਮਤਿਦਹੀ ਵਿਸਨੰਸਬਹੀਲਖਰੁਪਸਹੀ। ੬੨ ਸ੍ਵਬੀਖਲਿਸੁਵਿਸਲਾਏਸੋਰਨਹੀਦਿ
 ਸਤੁਹਾ ਕੇਸਨਖਤਿਨਲੁਪਯੋਸਬੰਦੇਹਮੇਗਾਯਾ। ੬੩ ਇਤਸੀਵਿਸਪੁਰਾਣੇਪਗਥੁਰਮੇਤ੍ਰੇਸ੍ਵਦੇ
 ਪ੍ਰਥਮਾਮਿਥੁਪਾਚਤ੍ਰਦੇਸ੍ਵਪਾਯਾ। ੬੪ ਚੋਦਸਗਾਮਿਸਮੇਤ੍ਰੇਗਾਥਿ। ਰੁਗਤਕੋਰੁਗਵੰਤਸਦਾਓ
 ਮੋਪਹੋਤਹਰੀਰੁਗਤੀਸੀਗਾ। ਜਨਮਅਗਨਹਰੀਬੋਮੁਖਾਮੀਗਾ। ਜਾਕੋਰੁਗਮੁਦ੍ਰੇਦ੍ਰੀਵੀਸਾ। ਬੀਪ
 ਮੋਖਜਨਮਿਥਰੀਸਾ। ਸਤੀਤਪੀਜਤੀਯਾਹਿਪਸੋਈ। ਮਿਗਤੀਸਾਪਰਭੁਲੇਨਜੁਈ। ੨ ਤਿਨਰ
 ਲਬੰਦਸੁਪਨਮਨਗਜਾ। ਤਸਜਗਜਨਭੁਜੇਹਰਿਸਾਜਾ। ਨਿਜਤਨਮਾਨ੍ਯੁਗਾਹਿਤਾਯੋ। ਨਰ
 ਮਾਹਸੋਕੁਮਤੁਲਗਾਯੋ। ੩ ਗਤੁਮਾਸਮਲਮੁਤਹਸੁਨੇ। ਯਾਮੋਸਦਾਰਹੈਦਖਕੁੰਨਾ। ਅਪਿਕਪਮੋਮਾਪੇ
 ਪਰੇ। ਤਾਕੋਕੋਨਾਨੈਕਾਸੇਬਰੇ। ੪ ਸ੍ਵੀ ਅਤਿਰਦੇਵਨਜਨਤਾਮਿਪਸੁਬਾਹਰਮਾਹਜਜੇਸੱਥਧਾਏ।
 ਮੇਤੁਰੁਪਤੁਰੁਪਗੁਰੁਤਬਤਾਹਪਗਾਸਰਬੰਨਸੁਨਾਏ। ਅਤਿਰਬੋਲਨਹਾਰਸੁਮਾਤੁਮਤੁਹਲਖੇ
 ਨਹਦੇਹਧਰਾਏ। ਰੁਲਤਦੇਹਤਚਲਖਕੇਸਨਾਮਾਤਮਸਸਕਰੀਬਿਲਕਾਏ। ੫ ਅਤਿਰਬਾਹਰੇ
 ਯਾਪੁਰੁਲਪਾਨਤਹਰਾਨਮਿਥਰਨਾਹੀ। ਦੇਹਸੁਮਾਨਇਹੀਨਰਕੀਬੰਨਜਾਹਸਨੇਹਤੇਜਨਦਖਾਹੀ। ਪੇ
 ਖਤੁਚਾਕਨਕੀਪੁਨਰੁਲਤਪੁਤਸੁਤਾਤਨਮੇਹਇਸਾਹੀ। ਆਤਮਹੇਤਾਜਿਸੇਨਰਕੇਮੰਗੋਨਹਸੋਪ। ੩੩

ਗੋਯਾਇ ਸਤੇ ਸੁਯੋਗ ਕਰੋ ਜ ਨੀਰੋਹ ਤੇ ਵਖਰਿ ਨ ਮੀਰ ਹੋ ॥ ਅਤਿ ਹਜੁ ਬਾਹਰ ਯੋਗ ਮੇਰੁ ਕੁ ਕੋਨ ਨਿਹਤ ਹੋਇ ॥
 ਹੋ ॥ ਕੁਨ ਮੇਰੇ ਨੇ ਮਮੋ ਪਹੋਈ ਸੋ ਕੋਰੋ ਗੁਰ ਮੀਰ ਹੋ ॥ ਤੁਨ ਮਾਨੁ ਤਨ ਬੋਰਾ ਗਯੁ ਤਪ ਹੋ ਬਖੋ ਕੀਤੀ ਵਰੀ ॥
 ਤੇਤਿ ਸਹੁ ਪਿਛਲਾ ਮਦ ਪਪਨ ਨੀਤੁ ਗਹਤੁ ਜਾਨੀਤੀ ॥ ਕੁਨ ਨ ਕੋਰੋ ਗੁਰ ਵੀਤ ਕੋਰੋ ਚਿਤ ਚੇਤ ਨੀਤੀ ਮੋਸਤੀ ॥
 ਸਮਧੋਤ ਕਾ ਕਕਹੁ ਚਲੈ ਸਬ ਸੀਪ ਤੇ ਲਖੀ ਮਨੇ ॥ ਚਿਤ ਜਾਪ ਬਹੁ ਪਾਹੁ ਜ ਬੈਤਨ ਤੀਰ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹੋ ॥
 ਰੁਨੀਗੁ ਤਨਿ ਪਾਲ ਕੀਜੈ ਰੁਨੀ ਸਤਿ ਸੇਈ ਤਜੇ ਚੀਤਾ ਚੀਤਾ ਬਿਥਾ ਜਾਨੈ ਏਈ ॥ ਅਹੋ ਪੰਨਾ ਰੋਜ਼ ਹੀ ਸਿੰਝ
 ਪਾਲੇ ॥ ਸਮਾਕਾਸਤੀ ॥ ਅਤੁ ਮਾਨ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਅਤੇ ਭੀ ਅਮੋਭੀ ਮਦੀ ਮਬੋਰੀ ॥ ਨਿਰਕਾਰਾ ਮਾਕਾਸੇ
 ਸੋਯਾਤੇ ਹੀ ॥ ਸਦਾ ਬੇਦ ਬੇਦ ਤਨਿ ਸਥੀਤੀ ॥ ਅਹੋ ਸੋਲ ਖੋਲ ਲਖਾ ਮੋਸੁਨੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕਹਾਮੇ
 ਚਿਦੇ ਨੀ ॥ ਪਰੰਤੂ ਬਿਸਰੁ ਗਤਿ ਗਾਨੀ ਅਚੈ ਨੀ ॥ ਰੁਗੀ ਵੀਤੋ ਪੀਅਹੋ ਰੁਗਤ ਕੁਰੀ ॥ ਨੜ੍ਹਿ ਕੁਰਤ ਕੀ ਬਾਤ
 ਯਾਪੇ ਸੁਸਾਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਬੰ ਜਨ ਮਮੋ ਜੀ ਮਨ ਤੀਰ ਸੋਈ ॥ ਨੀ ਸੰਬਾਸ ਰੀਸੋਤੁ ਪਿਆਰ ਲੋਈ ॥ ਤੁਪਤਿ ਹ
 ਪੇਖੇਤੁ ਪੀਚੈ ਕਹੋਈ ॥ ਏਕੀ ਦੋਸ ਸਿੰਘਿਰੇ ਬੀਨ ਜੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨ ਅਯੋਸਤੀ ਰਤ ਹ ਕੇਤ ਪੀਸੁ ਰੁਗ
 ਹੁਚਲੇ ॥ ਮੀਰੀ ਰੁਨੀਤ ਸਬ ਹੀ ਮਿਰੀ ਰੁਨੀਤ ਹਾਵਲੇ ॥ ਰੀਰੀ ਰੁਗ ਰੁਤ ਹ ਕੋ ਮੁਨੀ ਸਤੀਰਾ ਮਾਸਮੀ
 ਚਲੀ ਕਹੁ ਬਨ ਗਈ ਗਯੋ ਹਰੀ ਕਹੁ ਰਮੀ ॥ ੧੩ ॥ ਲਖੀ ਮਿਰੀ ਸਿੰਝ ਮੁਨੀ ਵਯਾਸੁ ਹੀ ਮਧਾਰ ਕੋ ॥ ਲ

ਗਾਯਕੀਠਪਾਲਚੰਮਹੀਤਨੀਤਸਾਰਕੋ। ਹਰੀਧਾਨਛਟਯੋਮਿਹੀਸੁਮੇਹਰੁਗਯੀ। ਸਦਾਸੁਸੰਗਹੁਰੁ
ਸਨਨਪਾਨਧਾਰਯੀ। ੧੪ ਨਿਸੀਦੇਨਿਸੁਸੰਗਤਿਏਕੀਸੁਦੋਸਚੰਚਲੀ। ਇਤਿਉਤੀਟਿਰਤਥਾਮੁਨੀ
ਸਪਾਤਭਿਲਲੀ। ਲਗੀਤਪਯਾਨਮੋਕਬੈਸੁਜਗਤਾਹਪਖਈ। ਕਹੁਗਯੋਮਿਹੀਪੁਤੀਏਨੇਸੁਮੇਹ
ਤਾਠਈ। ੧੫ ਅਹੋਕਹਕੋਪਯਾਨਮੇਲਾਯਬੈਰੋਮੁਜੇਹਥਾਅਵੇਕਹੁਗੋਪਿਅਥੇ। ਜਲੀਰੁਬਫਾ
ਕੇਹਗੀਬਾਘਲੀਨਾਮੁਜੇਮਰਿਗੀਦਯਾਨਹਧਾਥੇ। ਤਿਸੇਰੇਤੁਰੇਈਨਿਸਾਨਗਤਾਮੇਪਨਿਨੀਰਖਰੀ
ਘਰਯੋਚੁਤਤਾਗੀ। ਮਰਹੋਦੇਨੀਮਾਹਵੇਣਹੋਈਲਗੀਮਿਗਜਨੀਪੁਬਚੇਤੁਦਾਗੀ। ੧੬ ਤਜੇਏਣ
ਤਾਮਾਦਹੁਸੁਬਸੰਗਤਿਪਤਿਜਤੇਗਯਾਨਬੈਗਗਭਾਏ। ਗਯੋਮੋਹਪੁਮੀਬਫੇਮਾਗਗਾਨੀਨਿਜੇਰੁਪ
ਬੈਰਾਸਾਮਾਪਲਾਏ। ਛੁਟੇਪਾਨਤਾਗੀਦਿਜੰਪਾਮਮਾਹੀਭੁਯੋਬਾਲਮਾਨੇਨਿਸਿਸੁਪਨਾਗੀ। ਲੁਖ
ਸੁਬਬੈਭਿਹਾਗਾਮਾਸਾਗਮੇਸੇਨਹੀਬੋਲਕਾਹੁਜੁੰਬਾਦਗੀ। ੧੭ ਓਟੀਏਤਤਪਾਨਾਯਸੋਬਾ
ਬਾਹੀਥਕੋਤੀਨਹੁਬਰਸਤੇਭਾਨਤੀਕੀ। ਘਾਸਯੀਕਾਰਤੇਪਾਹਨਿਹੁਪਤੈਤਾਹਲਪੀਕਫਮੁਰੁਈਕੀ
ਤਾਤਮੁਆਲਬੈਕਾਤਤਾਕੋਤਬੈਖੇਤਕੋਦੋਖਨੇਸਾਲਾਮਾਏ। ਨੀਗਨਰੋਕੋਜਤਸੋਖੇਦੁਰਤਾਹਕੋ
ਜਨਮਾਕਾਜਗਾਏ। ੧੮ ਏਸਕੋਗੁਰਏਭਾਭਤਾਬੀਧਕੋਪਾਯਕੋਮਾਟਫਤਿਮਬੀਨੀ। ਨੀਗੁ

ਥੀ ਮਯੋਤਾਗ ਸੋਜਾਤੁ ਭੇ ਮੇ ਸਭ ਬਾਤ ਮਾਨਿਤਾ ਮਨੀ ਮਰੂਪਤਾ ਦੇ ਸਕੇ ਬੁਧੁ ਬੁਧ ਮੇ ਮਾਨ ਪੰਕਾ ਲ ਕਾ ਭੇਰੇ
 ਈ ॥ ਤਾਹ ਕੋ ਕਾਦ ਕੋ ਦੇ ਤ ਦੇ ਵੀਰੀ ਮਾਰਤੇ ਪ੍ਰਗਥੇ ਮੁਕੁਤੇ ਈ ॥ ੧੬ ॥ ਯਾ ਪਤੀ ਤ ਬਧੋ ਰਸੇ ਰ ਮੇਰ ਸੁਕਾ ॥
 ਏਹ ਬੁਧ ਮਰੂਪ ਮਤੁ ਹੋ ਪਾਗ ॥ ਤ ਬਧੋ ਪਾਪ ਪੁਜ ਕਰੀਤਾ ॥ ਏਕੁ ਪਾਪ ਮੇਰ ਬਨ ਜਾਤ ਸੀਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਕਪਲੀ ਸੁ
 ਸੀਤ ਸਾਖੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਿਦਕਾ ਮਯਾਗ ॥ ਏਕੁ ਤ ਕਹਾਰ ਥਾ ਕਯੋ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਤ ਹੋਤ ਮਾਨ ਯੋਜਨ
 ਪਛਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਤ ਹ ਬਾ ਮ ਦੇ ਵਤੀ ਥਿਹ ਮਾਨਾ ॥ ਦੇਈ ਕਹਾਰ ਮੁਰ ਮੇਲ ਪਾਨਾ ॥ ਚਲਤੇ ਨ ਸੁਧ ਕੁ ਪਾਇਰ ਕਨਾ ॥
 ਤ ਹ ਬੋਨ ਬਾਗਿ ਰਾਜੇ ਸੁਗਾਹਾ ॥ ੨੨ ॥ ਮੋਟੇ ਨ ਪਾਵੇ ਤੇ ਏ ਮ ਸੀਕਾ ਖਾਵੇ ਕਨਾਲ ਹਾ ਸੇ ਸਠੀਤਾ ॥ ਮੋਟੇ ਤ ਨ ਸੁਮਾ
 ਨੀ ਮੁਹਾਨਾ ॥ ਖਾਵੇ ਸੁਮਾਨ ਜਗਤਿ ਚਹਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਹਜਤੇ ਸੁਨਾਹ ਤਿ ਸਨਾ ਮੱਧੀਨਾ ॥ ਸੀਕੇ ਨ ਕਾਲਤੇ ਮੁਕੁ ਚੀਨਾ ॥
 ਹਸਤੇ ਸੁਨਾਰ ਦਾਸੀ ਮਯਾਗ ॥ ਚਾਹੇ ਸਮਾਧ ਸੁਖ ਮੁਕੁ ਰੂਹਾ ॥ ੨੪ ॥ ਚੋ ਸੁਨੇ ਬੋਨ ਪਗ ਪਰਗੁ ਨ ਗਾਏ ॥ ਥਿ
 ਮਾ ਕਰੇ ਕਰ ਜੋਗ ਮਯਾਏ ॥ ਤ ਮਹੇ ਸੀਤ ਸਮਿਰਿ ਗਵੇਤਾ ॥ ਤੇਜ ਰੂਹ ਤ ਕਹੈ ਨਿਪਸਤਿ ॥ ੨੫ ॥ ਯਾਨੁ ਰੂਹ ਕੀ ਪਤ
 ਨ ਜੀ ਪੁਨਾ ॥ ਸੋਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਭਾ ਰਲ ਖੋ ਮਨਾ ॥ ਪਾਨ ਹੀ ਯਾ ਸਮ ਸਾਰੇ ਸੋਈ ਪਰਾ ਪਾਸੀਖ ਮਵੇ ਵੇਲੇ ਈ ॥ ੨੬ ॥
 ਯਾਨ ਪੋਨ ਮਨ ਚਿਦ ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਹਮ ਕਛੁ ਨ ਤ ਮਾਨ ਸੁਭਾਨੇ ॥ ਸਿਦਕਾ ਦਾਹ ਰੂਤ ਮਗਾਈ ਖਗੁਰੀ ਦਾਹ ਤੁਰੀ
 ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਤੁਨਿ ਜੁਪ ਲਪਾਗਾ ਬਿਕਾ ॥ ਤ ਜੋਗ ਬਪਿਖੀ ਭੀਤ ਪਾਗ ॥ ਏਹੀ ਬਡਾਈ ਤੋ ਬਡ ਮਾਨੇ ॥

ਨਿਪਕਰਕੇ ਸਗ ਬਹਨ ਠਾਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਰੁਤ ਕਰੇਂ ਤੁਨ ਯੋਲਖ ਜੈ ਸਾ ਸਿਦਕਾ ਭ੍ਰਿਸਾ ਤੇ ਸੇ ਤਨ ਤੁ ਭ੍ਰਿਸਤ ਕੇ ਸਗੁ ਪਸੇ ਮਨਿ ॥
 ੨੬ ॥ ਹੇ ਰਾਜਨ ਤੇਰਾ ਪਸੇ ਜੈ ਪੁਛਤੇ ਮੈ ਕੀਨਾ ਮੇ ਮਨ ਕੇ ਸੇ ਸੁਨ ਚਕ ਯੇ ਰੁ ਯੇ ਤੁ ਸਨੀ ਭ੍ਰਿਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ਵਿਤ ਸੀ ਬਿਸ ਪੁਰਾਣੇ ਰਤੀ
 ਅਸਿ ਪਠਾਸੁ ਮੈ ਤੂੰ ਸਿਧਿ ਦੇ ਪੁਖ ਮੇ ਪਾਯਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚੈ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹੈ ਸੁਨ ਰੁਪ ਕਥਾ ਬਹ ਬਿਸਤ ਦੇ ਕਰੀ ਹਨਾ ਮੈ
 ਪਠਾ ਰੁਪ ਨਿਦਾ ਪਤਾ ਹਕੇ ਸੋਈ ਦੇ ਹਜਾਰ ਬਖੀ ਬਿਤੁ ਏਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਏਨਾ ਮਾਸ ਮਤੇ ਉਠਾ ਮਾਯੋ ਤਾ ਕੇ ਪਾਮ
 ਪੇਖ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਬੇਦਗੀ ਤਾ ਮਾਯਾ ਦਪੁਜ ਕਰਾ ਗੁਰ ਕੋ ਬਿਧ ਯੁਤ ਬੀਦ ਸਤੁਤ ਪਠਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚਿਥਾਨ ਸਿਧਾਸਨ
 ਬਿਤ ਕਰਾ ਹੇ ਗੁਰਾ ਮਾਯਾ ਸਦੇ ਹੁ ਮਾਯਾ ਪਠਾ ॥ ੧੮ ॥ ਰੁਜਨ ਖਰ ਰਸ ਰੁਚ ਜੈ ਲੀਜੋ ਗੁਰ ਕਹ ਮਾਯਾ ਮਨਿ ਰੁਚੀ
 ਜੋ ॥ ੧੯ ॥ ਬਨਿਦਾ ਪਰਾਜ ਕੀ ਗਨੀ ਚਥ ਕੁਤੁ ਭੋਜਨ ਦੇ ਮਾਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਰੁਜਨ ਪਾਯਾ ਮਾਯਾ ਇਹੇ ਗੁਰਾ ਤੋਇ ਮਕਥਾ
 ਪਸੰਗਤੁ ਰਯੋਦਹਾ ॥ ੨੧ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਤਿਪਤੇ ਜੀ ਯਾ ਅਬ ਗੁਰ ਕਹ ਪਨ ਮਯਾ ਜੈ ਬਪਾਵ ਕਹੁ ਯਾ ਖੇਤੁਤ ਹੁਤੁ
 ਤਉ ਸਨ ਪਕਾਹਾ ॥ ੨੨ ॥ ਮਨਿ ਜਲੈ ਕਰ ਕੁਤੁਤ ਸੀਤ ਲਨ ਤਰ ਪਾਵ ਕਤੇ ਜਤ ਪਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਨਾਹ ਮਰੋ ਕੁਛ ਕਾ ਮਉ
 ਸੇ ਮਹਾਦਨਾ ਮਾਦਨ ਦੇ ਸਧਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਰੁਪ ਕਹਾਤੁ ਮਾਯਾ ਦਤੁ ਭੇ ਪਨ ਜਾਦਤੁ ਲਖ ਏਤਨ ਭਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਸਤਿ ਕਹਾ
 ਹਮ ਗੀਨ ਸਮੀ ਮਨ ਦਤੁ ਪੁਨਾ ਪਰਨੀ ਰਚ ਭਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਪਟੀ ਕਰੀ ਗਨ ਭ੍ਰਿਸਾ ਮਾਦਤੁ ਜਤ ਮਨਿ ਬੁਧ
 ਸੋ ॥ ੨੭ ॥ ਹੋ ਸਬਨਾ ਮਬਾ ਪਕਹੁ ਸਮ ਏਕ ਕਥਾ ਪਰਹੀ ਸੁਪਸੋ ॥ ੨੮ ॥ ਯੋ ਕਹ ਜਤੁ ਰੁਏ ਗੁਰਾ ਪੁਨ ਕੇਤ ਕਕਾ

ਲਾਬਿਤੇਰੁਪਸੋਆਦਤਭੇਨਗਰੀਤਿਹਬਾਹਰੁਪਾਮਯੋਮਿਲਨੇਦੁਪਸੋ। ੧੧ ਗੀਯਾ ੨੫੨੫ਮਪਟਲੁਲ
ਲੇਪੁਜਾਕਗੀਮਰਘਾਦਹੀ। ੫੫੦ ਮੋਚਲੋਕਫੁਦਿਨਰਹੇਸਮਦਰਗੁਰਕਰਗਾਰਹੀ। ਗੁਰਕਹੰਤੁਮਕੋਨ
ਗੁਰਪੁਨਜਾਮੇਚਲੋਨਹਪੇਖਏ। ਨੀਪਕਹੰਮੇਪੁਗਇੰਦੁਸਮਗਜਸੇਲਸਮਏਦੇਖਏ। ਜਾਪੇਚੜ੍ਹੇਹਮ
ਚੋਰਚਾਮਠਤੇਜਮੇਕੋਤਲਮਸੀ। ਰਥਪਾਲਕੀਫੁਰੁਪਨੇਤੁਮਗੀਮਯਾਸੁਪਸਬਰਸੀ। ਸਮਪੋਨਬਾਨੀ
ਮੇਯਾਰੀਤਦਪਿਸੁਦਗਹੀਤੁਹੀ। ਹਮਸੀਤਸੇਵਾਗੁਰਕਹੰਤਬਕਹੰਸੀਤਸਚੇਤੁਹੀ। ੮੫: ਚੀਤਿਹਗਾਦਤਾ
ਸੁਜਨੇਨਕੁਲੀ। ਸਦਬੀਧਦੀਪਣਤਗਰਬਾਨੀ। ਸੁਕ੍ਰਿਤਮੀ। ਗਰਜੰਤਦਿਤਨਦਹਾਸਤਠਲੰਤੁਗੀਗਓਨ
ਮੀਲੇਨੇਨਠਨਹਕੋਚਦੁਸਾਤੇਭੁਜੰਗਜਬੇਨੇਨਮੇਚੇਨਹੀਦੀਠਾਮਦੇ। ਅਸੀਤੀਪਨੀਗੋਦਰੇਦੇਤੁਭਾ
ਦੈ। ਨਹੀਦਾਸਤੋਗੋਰਬੀਬੰਧਨੀਕੋ। ਅਨਿਕਲਸੁਜਨੀਤੁਯਾਚੀਤਜੀਕੋ। ੧. ਤਬੇਭੁਪਭਾਖੇਵੇਗਾਹੀਸੁ
ਧਾਗੀ। ਮੁਥੇਮਾਚਲੀਰਾਮਭਾਖੇਮਪਾਗੀਕਹਾਤੇਗੁਰਦੁਸਗੀਬਾਠਾਏ। ਏਸੀਤੁਤੇਮੇਗਾਨਹੋਵੇ
ਸੁਭਾਏ। ੧੧ ਸਬੋਸੀਜਪਾਲਲਾਪੀਠਜੋਈ। ਸੁਖਦੁਖਗੀਨਿਕੁਟਸੀਸੁਲੇਈ। ਅਦੁਈਨਿਕਾਕਾਏ
ਕੰਪਕਾਸੀ। ਨਤੀਯੋਬਾਪੀਠਦਿਦਾਨੀਦਰਸੀ। ੧੨ ਅਸੇਭੁਪਕੋਤਗਾਏਬੀਨਮਾਹੀ। ਪਛੇਭੁਪਧਾਹੀਸਿ
ਧਾਹੀਯਾਮਾਹੀ। ਸਬੋਮਾਹਏਕੋਲਖੇਵੇਦਹਾਹੀ। ਰਵੀਯੋਮਲਪੀਰਯੋਨਿਕਾਵੇਕਾਹੀ। ੧੩ ਏਸੀਹੀ

੪੫

ਤਹਾਨੋਪਰੋਭੁਪਹੀਏ। ਨਬੋਰੀਨਮੀਤਿਸਬੇਏਕਲੀਏ। ਤਪੀਸੋਸਤੀਗਮਲਪਬਿਪਮਾਨੀ। ਨਹੀਗਾਗਦੇਖਿ
ਬੰਏਕਜਾਨੀ। ੧੪ ਨਜ਼ਜਲਤਿਰੰਗਨੀਰਮੇਮਗੀਚੇਨੰਗਮਾਗੀ। ਤਿਮੇਜਗੀਸੁਬਹਮਹੰਪਰੀਸੁਬੁ
ਮਪਾਗੀ। ਨਕੁਦਦੀਠਪਾਠਏਬੀਤਾਰਭੇਦਹੋਹੇ। ਬਿਪੀਸੁਚੀਟਪਤਿਨੰਸੁਜੋਤਚੰਤਨਲਿਹੇ। ੧੫
ਛੈਭੁਕੋਨਰੁਪਹੰਮੇਤੁਮੇਦਹੀਲਖੋ। ਸੁਰੇਖਬੋਲਹੀਸੁਨੇਨਸੰਸਪਕਿਮਿਠਖੋ। ਅਨਿਦਕੰਦਚੰਦਸੇ
ਨਤਾਪਪਾਪਦੇਦੀ। ਸੁਨਤਿਸਾਂਤੁਰੁਈਤਨੰਮਨੇਤੁਕੰਦੀ। ੧੬ ਤਜੇਗਾਜਧਾਮਗਿਜੰਘਾਨਗਈ
ਗਯੋਕਾਨਨੇਸੰਤਸੰਗਿਪਠਾਈ। ਨਤ੍ਰਿਰੁਤੁਮਾਯੋਪਤਾਪਾਮਮਾਯੀਲਖੇਕੁਤੁਕੋਪੇਜਲੀਤੋਤੁਆਈ
ਗੇਲਾਤੁਮੁਕੰਦਰੰਬੇਨਗਾਹੀਲਖੇਮਾਤੁਮਾਮਨਿਦਮਾਨੀ। ਮਨੋਕੁਜਨੰਸਾਠਸੰਸਾਂਤੁਪਾਯੋਮਨਾਤੁਹਚਾ
ਚਾਕੁਰੇਬੰਕੁਠਾਨੀ। ੧੭ ਇਸੇਮਾਠਨੇਨੀਕਨਾਮੇਹੁਦੇਸੁਰੰਬਾਦਰੇਪਾਠਨਿਦਾਸਾਨੀ। ਨਹੀਸਾਸਨਾਦੇਹ
ਜੇਬੋਲਸਾਹੀਤਿਸੇਪਾਸਬੋਠਾਯਕੋਪੀਤਠਾਨੀ। ਸਤਿਬੋਲਤਨਾਤੁਕਾਹੇਤੀਕੀਪੋਕਾਛਤਾਸੰਗਚੀਤਕੇ
ਹੀ। ਕੀਪੋਜੋਗਾਹੀਤੀਕੀਪੋਗਾਨਪਾਏਹਮੇਮੀਚਰੰਦੇਪਛੇਤੁਸਨੇਹੀ। ੧੮ ਨਾਸਦੁਪੀਗਾਯਾਸੁਪਿਤਿਧਰਏ
ਸੁਮੇਖਮੋਕਕਾਰਏ। ਸੁਨਤਿਮੇਨਪਾਠਹੀਤੁਪੁਦਾਸੁਚਾਹੀ। ੧੯ ਸਿਪਹਿਰੰਏਹੀਮਹਾਂ। ਤਮੇਕਹਾਰਜਾ
ਤਾਂ। ਕਹੰਤੁਤਾਹਚਾਚਲੀ। ਤਮੇਪਿਤਾਠਦਾਚਲੀ। ੨੦ ਅਰਾਮਦੀਸੇਤਬੋ। ਰੁਦੰਤਪੁਨੰਕਰੰਜਬੋ। ਤਬੋ

ਪਿਤਾ ਕਹੰਤੀ ਹਸੇ ਪੁਨਿ ਹੁੰਦੀ ਕਹੀ ॥ ੨॥ ਛੰਤ ਬਜਰੁ ਭਰਤੁ ਬਖਸੀ ਬਖਸੀ ॥ ਪਰੁ ਪਰੁ ਮਹਤੁ ਗਯੀ ਨੀ ॥
 ਲਖਾ ਤਨੁ ਹਜ ਬਾ ਮਾਤੁ ਮਰੁ ਪਾ ॥ ਇਸਾਹਿ ਤਰੁ ਦਤੁ ਹਸਾਨੇ ਨੁ ਪਾ ॥ ੨੨ ਚੌ ਮਿਟੀ ਦਿੰਦੁ ਮਤਾ ਹਨ ਹਸੀ ॥
 ਤੁਮਹੋ ਪੋਨੇ ਨਕਾਹੰਦ ਸਹੀ ॥ ਤਤੁ ਕਹੰਤੀ ਸਨਾਹਤ ਕੋ ਸੇ ॥ ਕਹੰਤੁ ਭਰਤੁ ਬਖੋ ਪਰੰ ਸੇ ॥ ੨੩ ਪਾਨੁ ਯਾਮ
 ਯੋਗ ਜਦ ਕੀਨਾ ॥ ਤਦ ਪਾ ਮਨੁ ਤੁ ਮਭਾ ਵਨ ਚੀਨਾ ॥ ਹੋਤੁ ਸਾਤੁ ਨ ਹਸਤਾ ਬਿਨਹੀ ॥ ਮਾਤੁ ਮਯੋਗ ਬੇਚਾਰ
 ਯਤੁ ਹੀ ॥ ੨੪ ॥ ਦੁਸਨ ਯਾਮ ਯੋਗ ਏ ਸਹੀ ॥ ਮਾਤੁ ਮਯੋਗ ਅਦਿਨੇ ਹੀ ॥ ਦੁਤੀ ਮਨੁ ਤੁ ਮਯੋਗ ਬਿਖਾਰੀ
 ਪੁਨਾ ਯਾਮੇ ਸਿਧ ਰਿਪਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਤਨੁ ਨਾ ਸੀ ਯਦ ਹੋ ਚੇਰ ਜੀਵੈ ॥ ਸਿਧ ਰਿਪੰਨਿ ਧਨਾ ਸੀ ਥੀਵੀ ॥ ਚੇਤਨ ਪੁਰ
 ਨਹੈ ਸਦਗ ॥ ਸਤੁ ਬਾ ਪਕ ਸੁਬ ਸੁਬ ਸੁਖ ਦਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਤੁ ਮਾਮਭੈ ਮਭੇਦਾ ਮਥਾਨੀ ॥ ਹੋਤਾ ਭੋਕੁ ਨ ਕੋ ਪਹਰੰਜੀ
 ਤਤੁ ਕਹੰਤੁ ਸੁਤ ਸੇ ਮੇ ਪਾਪੀ ਨਾਹ ਲੁਗੀ ॥ ਨਾਵਿਗਤੁ ਕਦ ਪੀ ॥ ੨੭ ॥ ਸੇ ਤੋ ਜੁ ਭਰਤੁ ਕਹੰਤੁ ॥ ਮਘ ਤੇ ਪੁਨਿ ਤੇ ਮਨੁ ਮੋਤ ਮਤੇ
 ਮਨ ਨਹੀ ਪੁਰਨਾ ਮਾਦ ਮਪੰਨੁ ॥ ਮਤਿ ਹਤੇ ਪਰ ਮਾਤੁ ਸਤ ਚਿਤਾਹੀ ॥ ਤਤੁ ਕਹੰਤੁ ਮਜੀਵ ਮਥੀ ਮਨੁ ਤੋ ਜੋਤੁ
 ਹਥ ਕਹੰਤੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥ ਦੇਹ ਮਨੋ ਤੁ ਜੀਵਨੁ ॥ ਮਾਸਹ ਤੇ ਦਰਨਾ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਪੁਰਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਕੋ ਸਮਿ ਦੇ ਬਰਨਾ ਸੁ
 ਮਭੁ ਭਰਤੁ ਕਿਹ ਨੇਹ ਜਬੇ ਤਨ ਨਾ ॥ ਕਾਰਨੁ ਤੁ ਮਕਾਰ ਜਨਾ ਕਤ ਦਹਾ ਕੀਤਾ ॥ ਮਘ ਪੁਨਿ ਮਨਾ ॥ ਸੁਰ ਸਥੈ
 ਪਰ ਮਾਪਰ ਮੀ ॥ ਪਤੁ ਕਾ ਖਨਿ ਹੋ ਸੁਰਗੀ ਜੁ ਬਲਾ ॥ ਪਤੁ ਕਹੰਤੁ ਮਨ ਜਾਰ ਦਯੋ ਕੁ ਬਾਪਾ ਪੁਨਿ ਸੁਖ ਦਖ
 ਹਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗੀਆ ਜਗਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤੁ ਮਾਮੁ ਦਹੇ ਚਰੇ ਗਤੁ ਕਰ ਮਹੀ ॥ ਪਿਤੁ ਕਾ ਖਮ ਖਕਰੇ ਸਦਾ ਤੁਮ
 ਕਹੰਤੁ ਮਥਾ ਪਰ ਮਹੀ ॥ ਸੁਤ ਕਹੰਤੁ ਮਖ ਕੋ ਕਰਨ ਹਾਰ ਪੁਰ ਬੀਤੁ ਜਾਨ ਏ ॥ ੩੦ ॥ ਪਿਤੁ ਕਹੰਤੁ ਮੇਰਿ ਜੋਤੁ

ਨਤੁ ਸੁਤ ਕਹਤ ਬਰਨੀ ਮਾਸਮੀ ਤਨ ਮਾਹਏ ਨਿਜ ਕਲਪਹੀ ਤਿਹ ਭੁਨੇ ਮਾਤਮ ਤੇ ਰਮੀ ਬਰਨਾਸ
ਮਜਿ ਬਲੈ ਦੇਤਿ ਬਲੈ ਨਰੁ ਜਨੀ ਪਾਰਹੀ ਜ ਬਰੇ ਹਭੇ ਬਿਤਨ ਯਾਰ ਤਿ ਬਰੁ ਪਈ ਸਨੇ ਹਾਰਹੀ ॥ ੩੧ ॥
ਫਲਨਾ ਤ ਬੈ ਕੋ ਨ ਜਾਵੇ ਗਯਾ ਪਿਤ੍ਰ ਕਾਂਤੇ ਜ ਬੈ ਸੁ ਬਹੀ ਮਾਤਮਾ ਏ ਕ ਜਾਨੇ ਕੁਰੇ ਪਿਤ੍ਰ ਮੇਰੀ ਦਯੋਪਿ
ਤੁਲੈ ਕੀਪਨੀ ਤਾਗੀ ਗਾਹੀ ਲਹੀ ਜਨ ਤਾਨੇ ਤ ਬੈ ਕੀਨ ਬੈ ਰੀ ਮਾਸਮੀ ਨੇ ਦੁਹੀ ਤਿ ਸੇ ਕੀ ਬਿਨਾ ਸੀ ਪਨੀ
ਬੰਧੀ ਨਾ ਕਹੇ ਤਾਤੁ ਪਤਿ ਤਿ ਸਾਂਚੁ ਖੋਪਰੀ ਪਿਤ੍ਰ ਹੀਨੀ ਮਤਿ ਪੇਤੁ ਚੀਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਮੁਏ ਪੇਤੁ ਕੀ ਜੀਏ ਪਿ
ਤੁਹੀ ਨੀਨੀ ਮੋਖ ਸੋ ਪਿਤ੍ਰ ਬੋਹੀ ਨ ਪਾਏ ਹਮੇ ਪੁਤਾ ਮਾਸੀ ਪਰਾਗੀ ਹਨਾਰੀ ਸੁਤੇ ਮੋਛੁ ਦੇ ਨਿਰੋ ਪਿਤ੍ਰ ਭਾਏ
ਕੁਏ ਪੁਤੁ ਮੇ ਪੇਤੁ ਹੀਤ ਬਨਾਵੇ ਕਰੋ ਮੋਖ ਸਾਰੀ ਕੁਲਾ ਪੇਤੁ ਮਾਨੇ ਤੁਨ ਤੇ ਜ ਬੈ ਚੀਤੁ ਭਾਯ ਕੋਰੀਤ ਬੋ ਪੇਤੁ ਹੀ
ਹੋ ਯਸੋ ਸੁਨ ਠਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥ ਤਿਹ ਤਿਹ ਤਾਤੁ ਤੇ ਪੁਤੁ ਮੋ ਕੋ ਕੁਲਾ ਮੋਖ ਕੀਨਾ ਜੇਤੁ ਸੁਨ ਕੀਨਾ ਕੁਸਰ ਹੁਏ
ਤੁਏ ਏ ਸਹੀ ਬਾਤੁ ਪੁਤੁ ਤੇ ਭਾਖਤੋ ਬੈਨ ਬੀਨਾ ਕੁਸਰ ਹੀ ਮੋਹ ਕੋ ਜਾਨਤ ਚੀਤੁ ਮੋ ਕੁਸਰ ਮਾ ਕੁਸਰ ਕੋ
ਮਾਨਨਾ ਹੀ ਨਾ ਮਤੇ ਰੁਪਾ ਮਾਸਾ ਹੀ ਜੇ ਭੁਏ ਕੁਸਰ ਹੀ ਹੋਯ ਤੇ ਮੋਖ ਮਾਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਕੁਲੇਤੁ ਮੋਛੁ ਏ
ਪਿਤੁ ਪਾਮਾ ਲਖੇ ਜੁਤੁ ਏ ਸਹ ਬਾਤੁ ਨ ਬਾਮਾ ਕਰੋ ਕਰਮ ਕੁਸਰੀ ਬਪਨੀ ਕਾ ਤਤੇ ਜ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਭਾਖਤ
ਠੀਕਾ ॥ ੩੫ ॥ ਤਤੇਤੁ ਮ ਮੋਨ ਹਧਾਰਤ ਬੈਨਾ ਬੁਲੇਤੁ ਮ ਸੁਨਿ ਸੁਪੈਤਾ ਹੋਤੁ ਨਾ ਤਨੀ ਬਿਨ ਮੁਤੁ ਜੇਨ ਹਜਾਨਾ
ਹੋ ਨਿਜ ਸੁਨ ਨਈ ਸਰਗਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਇਤੀ ਦਿਨ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਸ ਮੇ ਤੇ ਜ ਕੁਰੁ ਹਤੀ ਪਤਿ ਸਿਬਾ ਦੇਖੇ ਰਸੇ ਪਾਸ

ਇਤੀ ਮਸਿਹ ਪੁਰਾਣੇ

੩੩

੩੪

੩੫

ਚੋ ਪੋਜਤੁ ਰੁਖ ਬੁਨੇ ਨਿਜ ਬਾਨੀ ਘਨੇ ਜਨਮ ਹਮ ਪਾਵੇ ਤਾਨੀ ਪੋਜਨਾ ਸਿਧ ਕਛੁ ਨ ਹੁਏ ਹਮ ਲੋਗ ਮਨ ਮੋਨੀ
ਠਏ ੧ ਨਾ ਸੁਤ ਮੇਯ ਨੁ ਰੁਤ ਨ ਮਾਸੁ ਤੁਮ ਨ ਹੁਤ ਤੁਨ ਚਾ ਚਾ ਜਨੁ ਸੁਬਾ ਮਾਤੁ ਮਾਗੇ ਨ ਸਮਾਨੀ ਸੁਤ ਪਤਿਤ ਕਰ
ਚਰਚਾ ਮਾਨੀ ੨ ਤਾਤੁ ਕਹੈ ਜੇ ਮਰੁ ਹੁਤ ਕਾਲਾ ਸੋਇ ਪਾਯਾ ਭਾਖੈ ਪੇਦਾ ਯਾਲਾ ਮਬ ਕਹਲੇ ਹੁਜਾ ਮਤਿ ਨ ਹੋਈ
ਸੁਤ ਕਹਤ ਨ ਮਮਤਾ ਯੋ ਖੋਈ ਤੁਕਾਲ ਭੁਯੋਤ ਬਾਹੀ ਕੁਮਰੁ ਪਾ ਜਬੋ ਬਿਖੇਵਾ ਸਨ ਨ ਹਨੁ ਪਾ ਰਜਤ ਲੋਭ
ਜੁ ਕੇਹੀ ਨਹੀ ਯਗਰੇ ਨਾ ਧਾਵੈ ਸੀ ਪਾਹੀ ੪ ਸੋ ਸਾਸੇ ਬਿਸਾਸ ਨਹੀ ਜਬਹੀ ਮਨ ਤੋ ਨ ਹਮੋ ਹਰਹੋਤ ਨ ਮਾਹੀ
ਜਗ ਭਾਸਾਇ ਹੋ ਕਰੀ ਏਕੁ ਜਨ ਸਦਹੀ ਠਰ ਕਾਲ ਨਤਾਹੀ ਬੀਤ ਗਈ ਚੇਤਵੈ ਮਨ ਨਾ ਪੁਨਾ ਮਾਸ ਭਾਵੈ ਖ
ਤਨਾ ਮਨ ਜਾਹੀ ਜੇ ਸਸਮੋ ਲਖ ਤੇ ਸਾ ਬਿਤਾਵਤ ਨ ਬਰਨਾ ਸੁਮ ਮਾਨ ਮਨਾਹੀ ੫ ਚਾਹੀ ਪਸਾਚਨ ਨਾ ਜਿਸ
ਕੋਤਿ ਸਪੁਤਾ ਮਤਾ ਸੁਤ ਨ ਕਲਨਾ ਨਾਤ ਨ ਮਾਨਾ ਜਿਸੇ ਹਿਸਨਾ ਮਮਤਾ ਪੁਨ ਲੋਭ ਨਹੀ ਜਲਨਾ ਯੋ ਪਰਮਾਤੁ
ਮਸਾਰ ਰਵਯੋ ਲਲ ਨਾਤ ਨ ਮੋਹ ਨਹੀ ਮਲਨਾ ਮਾਨ ਗਯੋ ਤਿਹ ਗਯਾ ਲਲ ਹਯੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸਬੋਯ ਮ
ਨਾਦ ਲਨਾ ੬ ਹੀਯਾ ਹਮਤੁ ਮਾਰੀਤੀ ਜਗ ਨਾਹਤੀ ਹੋਇ ਕਸੀ ਪਤਿ ਸਬ ਪੇਖਈ ਪੁਬ ਪੇਖਯੋ ਸਾਖੀ ਸਬੋ
ਹਮਤੁ ਮਜਰੀ ਹਰ ਲੇਖਈ ਮਤੁ ਕਹਤੁ ਹੋ ਮਕੋਰੇ ਸਦਾ ਪਰਨਾ ਕਲਖਯੋ ਰੀਖ ਕੇਸਹੀ ਅਬ ਕੋਸੇ ਦਰਸਨ
ਤਾ ਕੋਰੇ ਸੁਤ ਕਹੈ ਯੋ ਬਿਪਤੇ ਸਹੀ ੭ ਮਨ ਦਾਸ ਨਾ ਜੇਤ ਬੀਤ ਕਰਾ ਮਘ ਪੁਨਿ ਨਾ ਬੀਤਹੀ ਫਰੋਤ ਬਰ
ਰਸਨੀ ਪਰਮਾਤਮ ਸਿਪ ਚੀਲੈ ਭਗਤੀ ਪਰੋ ਦਰਾਵੈ ਦਨੁ ਪਦਾਰਾਵੈ ਦੇ ਮਾਤਮੀ ਸਦਹੀ ਖੁਲੀ ਸਤ

ਦੇਵਨੰਦਾਦੇਗਾਸਹੀਵਹਬਹਮਮੇਜਨੋਤੁਲੀ। ਸੁਨਬੈਨਤਤਬਖਲੀਧਨਭੁਗਮੇਸਫਲੀਦਿਨੀ। ਸਤਸੰਗ
 ਲਗਾਬੀਪੰਜਮੇਨੰਜਗ। ਯਸਸੋਪਾਲੋਮਨੀ। ਸੁਤਕਹੋਤਬਰਸਗਨਕੇਜਬਪੀਤੁਯੋਪਰਮੇਸਰੀ। ਸਬਰਿਖੀਕੋਸ
 ਉਚਾਗੀਠੀਖਈਸਹੁਦੇਖੇਵਰੀ। ਭੁਜੰਗਰਿਖੀਨੋਸੋਇਦੀ। ਸਿਨੀਪਾਲਜੋਈਪੁਨੀਪੇਰਕੇਲੀਲੁਧਗਸੋਈ।
 ਜਬੋਤਾਪਛਾਨੇਨਿਜੋਜਤਕੋਨਾ। ਕਹੰਤੁਯੋਪਤਾਸੁਬਸਾਖੀਮਰੀਨਾ। ੧ ਨਹੀਆਸੁਮਬਿਨੁਤੇਲੋਕਤੋਕੀ। ਪਲੇ
 ਕੰਨਮੇਖੀਨਬੀਪੀਮਸੋਕੀ। ਕੁਮਕਿਨੀਪਾਦਕੰਗਯਨਜਗਾ। ਤਬੇਵਾਮਦੇਵੀਮਦੇਯੋਉਚਾਗਾ। ੧੧ ਪਨੀਕੁ
 ਗਤਾਕੋਰਿਖੀਕੋਸਜਾਨੇ। ਤਬੇਤਤਸੋਤਾਤਬੈਨਬਖਾਨੇ। ਸੁਨੇਵਾਮਦੇਵੀਦਚੀਤਾਤੁਤੀ। ਕਹੰਤਾਤੁਦੇਈਤੁਮੇ
 ਸੀਮਸੇਤੀ। ੧੨ ਤੁਮੇਪੁਤਤੇਸਤਿਏਕੋਹਗੀਸੋ। ਤਬੇਵਾਮਦੇਵੀਕਹੰਤੋਯੋਧਗੀਸੋ। ਤਮੀਤੀਸਰੋਭੀਰਿਖੀਕੋ
 ਸਰੂਪੀ। ਦਤੀਜੋਹਕਾਗੀਮਿਟਵੋਮਨੁਪੀ। ੧੩ ਕਹੰਦਿਨਮੇਸੋਪਰਤੀਮਲਹੀ। ਨਹੀਗਗਦੇਖੀਮਿਟੇਹੀਪ
 ਚਾਹੀ। ਸੁਖੰਦੁਖਬੋਗੀਮਤਿਭਾਵਕੁਸੋ। ਰਿਖੀਕੋਸਕੋਸੇਹੋਵੇਮਾਜਗਸੋ। ੧੪ ਨਾਜਹਮੇਸੁਬੀਪਜਾਤਮੇ
 ਦਿਨੰਤਨੀਸੁਜਨਹੀ। ਸੁਕਪਕਾਮਈਰਖਾਮਰੀਮਿਤੇਸੁਮਾਨਹੀ। ਕਹੰਤਵਾਮਦੇਵਤੋਤੁਮੇਸੁਕੋਪਾਮਾਸਰੇ।
 ਤੁਮੇਬੀਨਕਪਹੁਕਛਕਹੰਤਿਗਸਰੇ। ੧੫ ਸੁਕਾਮਤੋਹਮਾਸਰੇਤਮੀਨਕਾਹਮਾਸਰੇ। ਨਿਹਾਰੁਪਾਅ
 ਪਨੋਕਤੇਮਧੀਨੋਸੁਰੇ। ਸੁਨੰਤਚੋਕਦਿਨਹੁਕਹੰਤਹੇਤਸੇਵਚੀ। ਤਯਾਗਸਿਤਕਾਹਕੋਕਹੰਤੁਹੇਤਕੀਸ
 ਚੀ। ੧੬ ਕਹੰਤਵਾਮਦੇਵਜੀਤਯਾਗਕੋਤਯਾਗਹੀ। ਨਮਾਨਤਯਾਗਗਹਨਕੇਸੁਸੀਤੁਸਾਤੁਪਾਗਹੀ।

ਸਕਾਹਤੋਨਿਕਾਹਦੁਸੁਦੇਹਬਹਮਫੇਜ਼ਗੀ। ਸਬੋਰਿਖੀਸੁਕੇਸਹੈਮਿਟਹਕਾਹੀਮਰੀ 10 ਐਤੀਰਮ
 ਕਹੈਦੇਜਦੇਹਮਹੈਰਿਖੀਸਾ। ਪੁਨਿਹਮਚਹਕਾਹਮਬਦੀਸਾ। ਹਮੇਬਿਨਮੋਰਨਕੋਰਿਖੀਸਾ। ਨਹੀ
 ਨਬਚਹਹਕਾਹਦੀਸਾ। 11 ਅਬੇਵਹਚਹਹਕਾਹਨਦੁਜਾ। ਨਹੀਕੁਲਮਾਕੁਲਚੁਜਾਮਾਚੁਜਾ। ਕਹੈਸੁ
 ਤਮੋਨਲਖੇਵਮਦੇਵ। ਇਹੀਏਨਕੋਰਉਪਾਵਮਭੇਵ। 12 ਹਮੇਸੁਤਰੋਗਮਸੇਪਿਤਯਨਾਤੁਮੋਬਿਨਪਿੰਡਕ
 ਹਮਕਤਾਨ। ਕੁਏਤੁਮਮੋਖਸੁਜੀਦਨਸਾਗ। ਹਸੇਪਿਤਬੈਨਤਬਸਓਚਾਗ 2. ਨਹੀਸੁਤਤਾਤੁਮਾਤਨਕੁਤ
 ਸਬੋਰਿਖੀਸਲਖਾਤੁਮਗਾਤੁ। ਮਿਥੈਜਨਨਵਹਮਾਹਮਨੋਕਾ। ਇਮੇਤੁਰਪਹਿਰਿਪਸਏਕਾ 21
 ਬਿਨਮਾਲਜਾਵੇਮਾਵੇਕਾਕੋਮਾਹੀ ਕੋਰੋਸਾਰਚੇਤੀਮਾਹੀ ਮੁਤੁਚੇਤੀਗਾਨਗਾਨੀ। ਏਕੋਨਕੀਮੰਤੀਹਨੀ 22
 ਦਮਦੇਵੀਭਾਖੇਬਾਨੀ ਨੀਕੋਪੁਰੀਤਾਤੀਹਨੀ। ਮੇਸੇਸਾਸੀਤਾਤੀਕੀਨਾ। ਜਾਤੇਹਦੇਨਾਮੋਚੀਨਾ 23 ਪੁਤੀਭਾਖ
 ਮੋਨਾਕੀਨ ਨੇਤੀਮੇਸੀਤੋਈਚੀਸਾ। ਦਮਦੇਵੀਭਾਖੇਤਾਹੀ ਕੋਤੁਜੀਵੀਸੀਵੀਮਾਹੀ। 24 ਯੁਲਲਾਇਜੀਭਾ
 ਖਸਾਹੋਰਿਖੀਕੇਸਜਾਨੇਤੁਨੀਏਵੀਤਾਹਤੇਕੁੰਨਨਾਹੀ ਤਨੰਮੋਹਨਾਹੀਜਦੀਏਰਹੀਹਮੇਨਕਛਰਿਚ
 ਹੇਈਸਾਮਾਹੀਕਹੈਵਾਮਦੇਵੀਹਮੇਵਾਮਦੇਵੀਜਗੀਮਾਤੁਰਨਾਮਜੋਏਸਦਾਵੇ। ਸਬੋਨਾਮਰੁਪੀਰਿਖੀਕੇਸ
 ਕੋਰੋਹਮੇਤੋਤੁਮੇਈਸਹੁਪਕਾਵੇ। 25 ਏਜੀਭਾਖਯੋਰਮਨਾਤੁਮਜੇਈਸਬੋਰੋਰਿਖੀਕੇਸਹੁਦਿਜਨਾਹੀ ਏਜੀ
 ਭਾਵਹਾਨੀਗਾਸੇਖਸੇਈਹਮੇਤੋਨਹੀਤੋਕਸੇਤੋਹਗਾਹੀ। ਤਬੋਭੁਰਤਗਾਵੇਮਸੇਮਿਤੁਏਨਹੀਜਾਤੇਓ
 ਪਜੇਮਿਸਕੋਈ। ਮਸੇਗਾਨਪਏਤਬੋਮਾਮਾਸੁਰਿਭੈਏਹੀਬਹਮਨਾਦੁਜਕੋਈ। 26 ਚੋਤੋਦਿਜਬੋ

੩੮

ਨਬਖਲੇਮੇਸੋਏਕਬਹਮਤੋਪੋਖਕੋਸੋਏਕਮਾਹਤੋਕਹਸੁਨਗੀਏਕਕਹਨਭੀਕਲਪਨਤਾਹੀ॥੨੭ ਕਰੋਮ
 ਦਪਤੁਭਰਤਕੀਦਾਯਾਜੋਮੇਰੇਬੈਲਿਖਭਾਯਾਏਕਕਹਕਾਨਸੁਨੇਜੀਹਗਾਏਸਬਏਕੋਮਾਨੇਕਸ
 ਜੱਢੇ॥੨੮ ਕਹਾਮਦਪੁਤਕੋਨਤੁਹਨਾਮਾਸੁਨੇਤੁਸਨੀਕੁਏਜਸਾਮਾਕੁਰਤਕਹਤੁਮਭੁਪਪਨੇਰੋਕ
 ਰੋਮਪੁਤਮੇਖਮੇਰੇਰੋ॥੨੯ ਪਨਭਾਗਤੇਦਰਸਨਜਾਹੀਹਮਸੋਕਹੋਕਛੁਬਚਤਾਹੀਕਹਾਮਦਪੁਤਸੁਬਮੇ
 ਮੋਹੀਯੀਦਰੇਹਤੇਨਯਾਰੋਸੋਹੀ॥੩੦ ਗੀਯਕਹਭਰਤਮੇਸੀਦੁਦਯਾਨਿਜਪਕਰੋਪਰਪੇਸਹੀਹਮਚਾ
 ਹਥਤੇਥੇਮਨੇਕਿਮਦਰਸਾਮਦਪੁਤਲਹੀਸਤਜੁਗਮਧੇਪਰਹਿਸਮਤਜਪਗਰਕੀਨੀਸਾਤੁਹੀਅਦ
 ਪੁਤਕਹਹਮਚਾਥੀਜਨ੍ਹਭਰਤਦਰਸੀਗਾਤੁਹੀ॥੩੧ ਤਬਾਦਿਜਕਹਾਜਨ੍ਹਭਰਤਨਹਾਮਦਪੁਤਨਹਾਦਿਜ
 ਦਾਮਬੈਲਜਬਮੇਗਈਤਬਕੀਕਹੋਰੇਖਈਸਪਰਮਧਾਮਹੀਅਦਪੁਤਕਹਜਬਤਮਨਹੀਤਬਬੋਲ
 ਤੇਕਿਮਦੇਖਹੀਏਜਕਹੋਸਬਥਿਖਕੇਸਹੋਹਮਤੁਮਗਏਸੁਖਪੋਖਹੀ॥੩੨ ਦੋਵਾਂਮਹੀਮੇਪਤੁਰੋਮੇ
 ਬਿਨਤੁਜਗਸੁਹਾਕਹਾਮਦਪੁਤਮਹੇਏਮੇਏਨੇਸਚਾਹੀਮਯਾ॥੩੩ ਪੇਤਨਕੋਜਪਾਲਜੰਤਨਮਾਨੀ
 ਪਸਜੀਦਾਤੁਯਕੁਗਵੀਤੇਭਜਨਕਹਪਰਉਪਕਾਰੀਥੀਵਾ॥੩੪ ਪਰਾਮਪਰਕੋਤੇਨਹੀਭਜਨਕੁਗਤਸੋ
 ਗਯਾਨਾਏਜਭਨਏਹੀਭਜਨਯੋਸਬਥਿਖਕੇਸਪਛਾਨ॥੩੫ ਇਤਸੀਦਿਸਪੁਰਾਣੇਦੁਤੀਮਸੇਜਨ੍ਹ
 ਕੁਹਤਮਦਪੁਤਸਬਿਦੇਸਪਤਦਸੋਧਯਾਯਾ॥੩੬ ਚੋਕਹੋਪਰਾਸਹਮੇਤੁਸੰਗਾਕੁਹਤਕੋਰੋਈਸਕੀਰ
 ਗਾਕਹੋਮੰਤਰੇਮੇਹੁਨਾਹੀਕਰੋਭਗਤਿਤਬਕੇਸਾਇਸਾਹੀ॥੧ ਕਥਾਬਖਸ਼ੋਮੇਹਾਨੀਕੁਹਤਮਪੁਤਕਹੀ

੩੮

ਬਾਨੀ। ਕਰੰ ਪਰਾਸਰ ਏਹੀ ਗਾਥਾ। ਸਬੰ ਗੁਬੰਦ ਗੁਬੰਦ ਹਰਾਸਾ। ੨ ਮੇਨਾਹੀ ਏਹੀ ਨਿਸਚਾਯੋ। ਸਬੰ ਗੁਬੰ
ਦਹਰੀ ਤੋਰਾਯੋ। ਮੇਤਰੇ ਕਰ ਮੇਨਾਹੀ ਯਨਾ। ਤਬੰ ਗੁਬੰਦ ਕੇ ਸਪਹਚਨਾ। ੩ ਕਰੰ ਪਰਾਸਰ ਮੇਨਾਹੀ ਪਛਾ। ਹ
ਰੰ ਸੇਖ ਸੋਈ ਗੁਰਾਵੰਦ ਸੁਛਾ। ਯਾਪੇਤੁ ਪਸੀਕ ਬਾਨੁ ਨਾਭਿ। ਹਮ ਜਲਤੇ ਬਦਰੀ ਬਨੁ ਭਾਉ। ੪ ਕੁਹਤਤਾਤਾ ਦਿਜਤੀ
ਅਪੁਤਾ। ਹਮ ਦੇਖਾਇ ਕਤ ਪੀਅਸੁਤਾ। ਪਚਾਮਗਨਤੁ ਪਸਾਪੇਸੋਈ। ਹਮੇ ਪੁਛੁਸਾਧੇਤੁ ਮਕੋਈ। ੫ ਸ੍ਰੇ ਆ
ਯਕੰ ਗਾਵਿਤ ਜਾਵਤੁ ਤੇਤ ਬਕੁਹਤ ਕਰਾਤੁ ਮਕਾਤੁ ਪੁਛਾਹੀ। ਤੋਹ ਪਰੇਨ ਕੋਨ ਹਮੇ ਸਨ ਪਾਵਕਤੀਤੁ ਪਏਰਚਕਾ
ਹੀ ਤੋਬਿਰਥਾ ਕਰਮਿ ਸਬਏ ਭੁਜਨਿ ਭੁਗਵੰਤਾ ਬਿਨ ਕਲਪਾਹੀ। ਮੇਲ ਸੁਦੰਦ ਹਨੇਤ ਬਹੀ ਮਨਜੋ ਭੁਜਨਿ
ਚੋਤੋ ਹਰੀ ਮਾਹੀ। ੬ ਪਲਹਤੇ ਨਿਮਪੋਨ ਸਕਾਰਥਤਾ ਹਮ ਕਾਰਥਜੇ ਭੁਜਨਾ। ਸੀਸਪਯਾਨ ਨਿਹਤਿ ਹਰ
ਦਹਾਥਾ ਬੰਧਾਲ ਪਸੇਵਾ ਬਿਨਾ। ਮਾਦਹਰੀ ਰਸਨਾ ਰਸਦੀਤੁ ਮਨਾਮਲ ਪੇਮੁਕਤੀ ਸਜਨਾ। ਹਮ ਹਰਾਮ
ਰਮੇ ਹਮ ਸੋਮਨ ਨਾਹਾਮ ਹਮਤ ਬੋਸੁਖਨਾ। ੭ ਸਾਰਹੀ ਨਾਗਰ ਮੇਰਮਹੁ ਪਰਏ ਕਯਤੀ ਚਿਤਲਾਯਾਹਰੀ।
ਵੈਨਰਮੇ ਪੁਲਤੋਤੁ ਹੀਰਸਈ ਸਲਹੇ ਮਨਸਾਂਤੁ ਧਰੀ। ਆਯਸੋਭੰਗਵੰਤੁ ਹਕੀਖਿਨ ਮੇਪਰਚੇ ਯਮਨ
ਹਰੁਹੀ। ਜੇਲਗਾਂਬਲਦੇਹਰੀ ਧੀਤ ਬੁਝੇਰਸਕੇ ਮਨਨਾਮਵਰੀ। ੮ ਗੀਯਾ ਸਠਕਰੰ ਕਾਲਹਈ ਸਤੇਪਰ
ਬਪਤੇ ਭੁਜਨਿਹਵੇ। ਤਕਕੋਬਿਸਾਸਨਜਨਏ ਪਰਪੀਨਕਾਲਹਤੇ ਸਬੰ। ਭੁਜਨਿਕਰੰ ਜੇਤਕਾਲਸੇ ਸਬਾਮੇ
ਪਯੋਤਨ ਸਾਰਹੀ। ਬਿਨ ਭੁਜਨਦੇਹੀ ਬਲਪਦੇਤ੍ਰਿਸਨਜਰੇ ਬਹੁਧਾਰਹੀ। ੯ ਬਸਹੰਤਨਾਮਨਪੇਮਾ ਬਿਨੁਕ
ਬਭੁਜਨਾ ਬਿਨਹੰਪੇਮਾਹੀ ਭੁਜਨਚਿਤਾਰੇਪੇਮਹਾਇਕਤਿਮਾਯਾ ਜਾਵੇਨੇਹੀ। ਤਮਪੁਛੁਆਯੋਕਾਚਲੇ

੪੦ ਮਨਚੰਬਲੀਦਾਦੇਸਪਏ। ਪੁਨਬੁਦਬਦੇਜਲਮੋਜਬਾਤਿਮਾਮਾਵਨੋਜਨੋਨਏ॥ ੧੦ ਇਕਈਸਥਿਰਨਿਪਜਮੋਸਦਾ
 ਜਲਬੁਦਬਦੇਦੇਹੀਮਨੀ। ਇਮਭਾਖਭਿਰਤੁਹਤੇਭਏਤਪਾਕੁਤੋਪੁਨਯੋਤਿਨੀ। ਕਿਤਨਾਹੁਗੇਤਬਭਰਤਕਹ
 ਹਮਤੋਕਪੋਤਮਸੀਗਾਹੀ। ਜਬਤੁਹਕਾਰਤਜੋਪਬਿਤਪਯਾਕੁਨੇਤਮਾਮਗਿਹੀ॥ ੧੧ ਭੁਜੀਤੁਮੇਦਰਸਤੁਮੋਹਕੀ
 ਰਹਾਨੀਜਿਮੇਪਾਦਕੀਮਾਹਦਾਠੀਬਿਲਾਨੀ। ਤਬੇਭਰਤਭਾਖੇਤਮੋਮਤੀਤੀ। ਕਹੋਤੁਹਕੇਲਪਨਭੋਤੀਸੀਤੀ॥ ੧੨
 ਕਹੀਮਾਤਗਭੇਖਕੀਪਕਿਤੀਯੋ। ਕਹੋਭਰਤਮੇਸੇਮਤੀਤਿਨਜੀਯੋ। ਤਜਤੋਹਕੀਸੁਖਮੀਦਾਸਨਾਹੀ। ਤਪੀਤੋਬ
 ਖਾਨਾਹਮੇਸੁਪਨਾਹੀ॥ ੧੩ ਸਠਿਭਰਤਭਾਖੇਕਥਾਏਕਾਮੇਸੇ। ਬਿਪੀਪੁਤਸਨਕਾਦਕਚਾਰਬੈਸੇ। ਤੁਹਨਾਰਦੀਮਾਦ
 ਤੋਪੇਖਗਾਏ। ਬਿਜੋਤੋਜਪਦਿਠਪਾਠਿਤਹਾਏ॥ ੧੪ ਸਨੀਦੀਕਹਾਕਾਹਤੇਨਾਰਦਾਏ। ਤਬੇਨਾਰਦੀਬਾਕਾਮੇਸੇਮ
 ਠਾਏ। ਹਮੇਮਾਵਨੋਜਾਵਨੋਬਿਸਨਮਾਹੀ। ਸਬੈਠਾਮਾਬਿਸਨਨਕੁਕੇਸਮਾਹੀ॥ ੧੫ ਜਲਠਿਪਬਿਸਨੀਹਮੇਬੁਬ
 ਦਾਹੀ। ਜਿਮੇਕਚਿਨੀਭੁਖਨੀਨਾਮਤਾਹੀ। ਸੁਨੇਮੇਦਪਾਏਤਬੈਸਨਕਗਾਯੋ। ਕਹਾਜਾਹਗੋਬਿਸਨਦਾਸੀਸੁਨਾਯੋ॥ ੧੬
 ਨਾਜਕਹੀਤਨਾਰਦੀਤਬੈਸਬੈਸਰੋਤਬੈਕਤਾ। ਸਾਦਿਸੁਰੁਪਹੀ। ਮਹੇਨਾਮਾਯਾਜਾਯਾਮਕਿਤਾ। ਸੁਨੀਕਕੁਖਯੋਏ
 ਮੇਤਦੀਕਛਬਖਾਨੁਏ। ਕਹੀਤਨਾਰਦੀਤੇਬੈਤਮੀਓਚਾਰਠਾਨਏ। ਸੁਕੋਨਰੁਪਤਾਮਹੇਤਬੈਤਮੋਨਸਨੀਕੀ। ਸਨੀ
 ਤਤੋਬਖਾਨੋਯੋਕਹੀਮਨੀਕਛਬਕੀ। ਕਹੀਤਤਾਨਾਰਦੀਤੇਮੇਜੁਰੁਠਮਾਦਿਸਨਮੋ। ਮਿਟਾਯਕੋਨਤੋਹਕੋਨੀਜੀਭੁ
 ਮੀਸੁਤਿਸਨਮੋ॥ ੧੮ ਸੁਪਚਿਰੁਤਹੀਕਤੀਖਟੀਜਨੀਪਛਾਨਏ। ਚਿਤੀਨਰੁਪਹੀਸਬੈਪਕਾਸਕੁਸਮਾਠਏ। ਸਬੈ
 ਸੁਨਾਮਤਾਹਕੇਜਨੀ। ਚਿਤੀਪਕਾਰਹੀ। ਸੁਭੀਤਰੰਗਮੁਠਤੀ। ਸਬੈਸੁਦਿਸਨਸਾਹੀ॥ ੧੯ ਤਰੇਕਸੁਨਪੇਖਤਰੀ ੪੬

ਪਸ ਬੇਹਮੀ ਹਮੀ ਬਿਸਨੀ ਸਰ ਬੀਸਮੀ ਜਪਾ ਮੋਗ ਬਿਸੇਤ ਬਭਾਪਤ ਹੈ। ਹਮ ਸੀਪਤ ਕੇਜਪਾਮ ਪਤ ਹੈ।
 ੨। ਨਿਜ ਕੀ ਬਿਸਨੀ ਕਹਲਾ ਦਤ ਹੈ। ਭੁਨ ਨਰਦ ਮੇਉ ਚਗਾ ਦਤ ਹੈ। ਸਬ ਹੀ ਵਿਸਨੀ ਹਮਾ ਵਿਸਨ ਮੱਧੀ ਭੁਨਤਾ
 ਹ ਬਿਜੇਤ ਬਾਮੇ ਸਨਪੀ ੨੧ ਕਤ ਬਦਿ ਹਰੀ ਗੁਨ ਗਾ ਦਤ ਹੈ। ਜਬਾਮਾ ਪਹਈ ਸਜਨਾ ਦਤ ਹੈ। ਭੁਬਨਾਰ
 ਦਭਾਪਤ ਹੈ ਤਜੁਈ। ਵਿਸਨੀ ਦਹੁ ਭੀ ਨਹਾ ਭੁਨੇ ਸੁਈ ੨੨ ਕਰਤ ਕਰਮੀ ਕੀਰਾ ਵਿਸਨੀ। ਸੁਨ ਮੇਨ ਭੁਏ
 ਬਿਜਪੀ ਭੀ ਭੀ। ਜਤੁ ਭੁਤ ਕਹੈ ਇਮ ਹੀ ਸਬ ਹੀ। ਵਿਸਨੀ ਸਭਾਮਾ ਦਨ ਜਾਤ ਬਹੀ। ੨੩ ਹੋਆ ਦੇਜ
 ਦੇਨਾ ਹ ਕੋ ਬਿਨਾ ਦਿਭੁਗਾ ਦਨ। ਜਪਤ ਪਸਿਮ ਭੁਰਮ ਸਬ ਬਿਨਾ ਬਿਸਨ ਕੇਗਾ ਆਨ ੨੪ ਹੈ ਆਪੇ ਕਥਾ
 ਏਕਾ ਦਿਜ ਕੇਰੀ ਪੁਰਬਾ ਦਿਭੁ ਪਰਮ ਸੁਹੇਰੀ। ਤਾ ਸੋਨਰ ਬਾਤ ਹੈ ਰਾਈ ਤੁਨ ਬਿਸਾਸਨਾ ਕਬ ਛੁਟ ਜਾਈ ੨੫
 ਜਾਤੇ ਕਾਲ ਗਸੇਨਾ ਕੇਤਾ। ਸੋਓ ਪਾਪ ਕਹੁਤ ਨਗਤ ਹੈ ਤਾ। ਕਰਮ ਕੰਤੁ ਸੇ ਪੇਜਨ ਨਹੀ ਜਤੇ ਤੇ ਦੇਹ ਨ
 ਜਾਹੀ ੨੬ ਪਮਾ ਮਾਰਗ ਦੇਤ ਨੀ ਭਾਗੀ। ਸੁਨ ਹੀ ਕੀ ਪੇਨਰ ਕਾਮ ਪਾਠੀ ਤਤੇ ਤਗਨਾ ਕੇਰਨਾਈ ਤੋਨਾਰੀ ਸੀ
 ਦਿਜ ਬਚਗਾਈ ੨੭ ਕੋਈ ਤਾਮੇ ਪਰਾਸੁਨਾ ਤੈ। ਛੀ ਪਜਤ ਤਾ ਕੇ ਸਬ ਹੀ। ਜੇਕਰ ਚ ਦੇਤੁ ਨੀ ਮਾਹੀ
 ਪਰੇਹੈ ਤੈ ਮਤ ਭੁਲਾ ਮਾਹੀ ੨੮ ਪਮਾ ਯਕੋ ਪਾਸਨ ਜੇਹੈ। ਭੰਡ ਸਾਸਨਾ ਭੁਨਾ ਪੈ। ਜੇਜਮਾ ਮਕੇ
 ਲੇਦਨਾ ਮਾਏ। ਕੇਸਤ ਜੇ ਜੋ ਕੋ ਲੇਜਾ ਦੇ ੨੬ ਫੁਲਨ ਨਹੀ ਮਾਪ ਸਿਧ ਮਕੀ ਮੇਰ ਸਾ ਕੇ ਲਪਾਵੈ ਨਹੀ
 ਆਪ ਹੀ ਤਾ ਸਨਾਹੀ। ਕਈ ਬਾਰੇ ਪੀਸਮਾ ਸੁਪਨ ਸੋਈ ਤਜੇ ਤਿਸਨਾ ਪਰ ਦੇਤਰਨਾ ਮਾਹੀ ਤਜੇ ਤਿਸਨਾ ਸੀ

ਪਤਿਹੁਪਹੋਈਕਹੋਲਰਤਾਪਥਿਮੋਸੁਲਕੇਦੀ। ਜੇਨੇਬਾਜਨਗੀਪਨੀਦਲਦੀਨੀਵਹੀਸੁਖਸੋਜਤਪੋਕਤਿਬੀਟੀ। ੩
ਕਹੋਕਤਿਲਗੀਪਮਜਿਸੇਸਤਾਹੀਨਜਿਲੀਪਜਾਵੇਹਮੇਤੋਲਪਾਹੀਕਹੋਲਰਤਾਗੁਰਤੇਦੁਖਭਾਰੀਕਹੋਕਤਿਲਗੀ
ਸਹੀਤਾਮਾਹੀਤਨੀਜਾਹਈਹਾਕਸੇਤਾਹਦੁਖਮਨੀਸੁਖਮਰਿਪਸੋਜਤਪਾਏ। ਜਗੀਥੁਲਦੇਹੀਪਮਸਿਖ
ਮਾਹੀਹਮੇਸੁਖਮਰਿਪਹੋਤਾਹਭਾਏ। ੩੧ ਵੇ ਨਰਕਪੈਲਲਦਾਨਕਥਾਮਨਤੇਤਿਹਮਾਰਗਸੁਖਭੁਗਾਹੀਕੀ
ਕੁਭਰੇਸਬੰਮਾਸਾਦੀਜੇਲਲਜੇਹਮਾਸਬਿਸੇਸਫਲਾਹੀਕਤਿਕਹੋਰੁਨਾਹਕਛਪਮਪੀਵਾਜਿਤੋਤਿਤ
ਹੁਮਪਾਹੀਨਾਰਕਹਾਹਮਸਾਕਨਤੇਪਤਭਾਖਤਬੈਕਿਵਹੀਲੇਜਾਹੀ। ੩੨ ਈਸਰਸਾਥਜਲੀਮਨ
ਤੋਕਰਮੀਪਰਹੁਰਬਪੀਸਬਹੀਨਾਪਮਹਾਥਜਲੀਸੁਨਪੀਸਬਾਮਾਗਮਬੇਦਨਮੇਕਬਹੀਨੀਥਬਿਨ
ਤਨਨਾਹਰਹੋਲਬਹੀਮਰਗੇਜਲਹੀਨਬਹੀਨਾਤਬਜਾਵਹਗੇਪਮਪਿਹਲੇਖਹਦੇਨਰਤੀਭਬਹੀ। ੩੩
ਨਾਰਕਪੈਲਬਤਾਹਗਾਏਤਬਪਾਪਹਪੁਨਿਕੁਰੋਕੁਸਹੀਨਾਹਮਤੇਤਬਬੇਲਨਪੈਤਬਕੀਤਕਹੋਸੁਨਨਾਰਸੁਹੀ
ਜਾਗਤਮੇਮਭੁਪਾਸਦਪਨੇਸੁਪਨੇਮਹਸੁਲਖਤੋਰਸਹੀਮੇਸਸੁਭਾਸੁਭਸੇਮਮਤਾਧਰਮੀਪਹਸੇਭ
ਰਤੇਲਸਹੀ। ੩੪ ਗੀਆਨੀਜਹੀਕਹੋਪੁਨਭੁਗਾਨੀਜਕੁਮਤੇਭਾਕਿਰਤੁਭਈਤਜਪਾਪਪੁਨਿਨਵਾ
ਸਨਾਨਿਜਮੁਲਹਾਰਚੇਤੋਮਈਨਿਹਕਲਪਉਨਸਰੁਪਹਾਰਿਨਕੁਰੋਰੁਸਾਂਤੁਸਪਕਨੀਮਨਤਾਧਰ
ਤਬਨਾਰਕਹੋਤਨਕਰਮਕਰਯੋਭਬਹੀ। ੩੫ ਸਬਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਪਛਾਨਹੀਨਹਗੋਪਤਾਹੋਦੁਖੀਕਸ

ਛੋਟੇ

ਹੁੰਤ ਬਕਤ ਕਾ ਕਥਾ ਪੋਖੀ ਗੁਪਤਿ ਸਹੀ। ਸਬ ਰੁਮ ਮਨ ਕੋ ਜਨ ਏ ਨਿਜ ਹੀ ਕਾਰੋ ਬੀਪਨੀ। ਵਹਿ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤਿ
ਜਨ ਏ ਮਨ ਤੋਹ ਮੇ ਸਬ ਪੀਪਨੀ ੩੬ ਤੁਨੀ ਅਪੀਪਨੀ ਖਲੀ ਹ ਕਾਰੀ ਗਵਾਏ। ਕਾਰੋ ਪਤਾ ਕੋ ਜੁ ਬੋਲੀ ਤਥਾ
ਏ। ਅਮਰੋ ਉਤਰੀ ਪਸਨ ਦੂਜੋ ਹ ਕਾਰੀ। ਕਹੇ ਨਾਹੀ ਕਾਰ ਕੋ ਸਮਿਟਾਰੀ ੩੭ ਕਹੇ ਕੰਤ ਕੋ ਜੋ ਬੋਲੀ ਤਥਾ
ਤਬੋ ਹਨ ਹੀ ਕਾਰ ਪੋਖੀ ਅਮਰੋ ਹੀ। ਏਹੀ ਰੁਗਤਿ ਯੋਗੀ ਸਬੋ ਸੀ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀ। ਮੇਰੇ ਦੂਜੇ ਸੁਆਪਾਗਵਾਹੀ
੩੮ ਤਹਾ ਕਾਲ ਤਾ ਸਿਨ ਹੀ ਜਾਹ ਗਮੀ। ਸਬੋ ਸੀ ਪਤਿ ਸਾਂਤ ਗਵਾਏ ਦਸਾਮੀ। ਤੁਨੀ ਮਤਿ ਰਿਖਾਹ ਰਿਸੋ ਰਿਖੀ ਸਿ
ਅਤਿ ਨਾਤੁ ਯਦੇ ਹਮਾਨੀ ਅਨੀ ਸੀ ੩੯ ਜਬੋ ਹੀ ਕਾਰੋ ਤਬੋ ਤੀ ਕਕਲੀ। ਜਬੋ ਰੁਜ ਨਹੇ ਵੇਤ ਬੋ ਬਹਾ ਮਭਾਲੀ। ਕ
ਤੋ ਨਾਹ ਕੋ ਤੀ ਸਬੋ ਬਹਾ ਮਜਨਾ। ਤਬੋ ਰੁਜ ਨ ਕਾ ਕੋ ਕਰੋ ਏਹ ਮਜਨਾ ੪੦ ਵਜ ਕਹਿ ਤਕਤ ਨਾ ਮਤੀ ਮਿਟਿਤ ਕੁ ਮਭਾ
ਹੀ। ਤਬੋ ਤਨਾ ਰੁਖਾ ਪਤੀ ਤਜੇ ਨ ਕੋ ਨ ਸਾਹੀ। ਕਹਿ ਤੁਏ ਹਨ ਮਹੇ ਨਹੀ ਅਮਿ ਸੁਦਾਸਨਾ। ਤਬੋ ਸਮਾਪਤ ਲ
ਗੀ ਮਮੀ ਨ ਮੇਰ ਹੀ ਠਨਾ ੪੧ ਏਹੀ ਤੁ ਅਨਭੋ ਜਬੋ ਤਬੋ ਸੁਕਤ ਰੁਖਾ ਪਤੀ। ਅਬੋ ਨਭੋ ਗਹੁ ਕਰੋ ਜੁ ਏਹੀ ਰ
ਸਾਖੀ ਜਬੋ ਨਭੋ ਗਹੁ ਰਹਾ ਤਨਾ ਕਾਹ ਪਾਹੀ। ਹਮੇ ਅਤੀ ਤਹੇ ਤਹੇ ਚਲੇ ਬਨੀ ਸੁ ਸਾਹੀ ੪੨ ਤਬੋ
ਨਾਹ ਰੁਖੇ ਨਹੀ ਮੇਲ ਵੇਯੋਗੀ ਕਬੋ ਬਾਮਿ ਭਾ ਪਕਿ ਹਾ ਵੀ ਛੁਰਾਹੀ ਗਹੀ ਨਾ। ਅਤੀ ਤਿਸ ਬੇਫਰਨ ਮਾਹੀ। ਮ
ਹਰਨ ਸਾਤੀ ਗਹੇ ਨਾਤ ਜਾਹੀ। ਅਤੀ ਤਿਸ ਦਾਹੀ ਗਹੇ ਤਾਗਨ ਹੀ ਤਬੋ ਕਤ ਗਵਾਏ ਮਹੇ ਮੇ ਸਰੂਪੀ। ਤੁ ਮੇ ਸੁਖ ਸਾ

ਇਤਸਾਦਿਸਨਪੁਰਾਣੇਰਿਜਾਦਿਜਨੀਸਥਾਦੇਅਠਦਸੋਪਾਯਾ੧੮। ੪ ਚੋ ਪਗਸੁਰਮੇਡੇਸੋਗਾਈਸਬੇ
ਬਹਮਨਿਜਨਿਜਪੁਰਾਈ। ਕੀਚਤਕਾਛਾਦਿਜੀਦਿਜਨਗੀਭਈਲੀਨਨਿਜਰੁਪਮਸੁਗੀ ੧ ਪਰਮਹਿਸ
ਪਨਸਤਿਨਸੀਗਾ। ਜੋਤਨਹਰਿਭੁਜੋਓਮਗਾ। ਕਥਾਮਨਪਾਤਕੀਗਾਓ। ਜਤੋਤੋਕੋਹੀਸਮਸੁਓ
੨ ਅਓਪੁਰੀਮਨਪਾਤਾਈ। ਤਾਮੋਚੇਦਿਜਨੋਪੁਬਗਾਈ। ਦਿਨਦੇਪਹਰਗਾਜਾਨਿਜਮਦਿਗਾ।
ਕੋਨੋਨਹਸੋਬੋਨਮੁਹਾਬਰਾ੩ ਕੋਜਨਮਨੋਗਨੀਨੀਕਾ। ਜਾਤੇਸੁਖਹੋਬਲਰਸਜੀਕਾ। ਬਨੀਕਰਸੁਨ
ਹਾਨਗਈ। ਖਨਸੇਵਨੀਪਨਰੁਗਈ। ੪ ਸੇ। ਮਾਪਗਈਪਰਮਾਰਥਹੁਬਿਨਮੇਸਕਰੋਭਿਤਸੰਭ
ਲਾ। ਰੁਪਕਹਾਪਰਮਾਰਥਕੋਨਸੁਨਾਰਕਹੋਸਤਸੀਗਰਹੇ। ਤਕਰਸੀਗਕਸੇਲਖਏਭੁਜਨਹਰਿਕੋਭੁ
ਨਾਰਕ। ੫ ਰੁਪਤਬੋਹਬਿਨਮਸੁਗਾਵਤਪੇਮਮਨਬਚਪੀਤਚਹੇ। ੫ ਰੁਪਤਨਾਰਕਬੋਹਰਿਮਾਵਹਤੋ
ਮਭੇਰਕਹਾਕਗੀਏ। ਨਾਰਕਹੋਤਨਹਮਨਪਨਜੀਹਸਬੋਮਰਪਿਧੀਏ। ਹਾਨਮਲੀਤਨਸੁਨਾਦਿਹਤਨਦੇ
ਕਸਹੁਹਰਿਪੇਚਾਰਿਏ। ਹੇਮਨਿਰੁਪਸਕਿਲਪਹਕੋਪਨਮਾਣਕਲਾਲਾਇਹੀਦਾਰਿਏ। ੬ ਰੁਪਸੁਨੋਪਾਹਨ
ਜਿਤੇਮਨੁਕਮੋਤੀਲਾਲਾ। ਤਾਸੋਹਰਿਕੋਸੇਮਿਲੇਬਿਧਮਨਸਿਵਤਪਾਪਾਛਾ। ੭ ਮੇਤਨਬਖਤਪ੍ਰਿਕੇਤੋਹਰਿਦ
ਰਸਨਹਾਇ। ਰੁਪਕਹੋਨਬਚਾਹਤਜਪੇਮਹਤੋਮਿਲਸੋਇ। ਪਾਮੇਗੀਤਾਬੋਨ ਸ। ਸੁਬਧਮਨਪਰੰਤਜਮਮੋਕ

੪੨
ਸੁਬਧਮਨਪਰੰਤਜਮਮੋਕ
੪੨

ਭਾਖੇ

ਗੀ॥ ਇਸ ਭਾਖਤ ਪਤ ਪੇਸੇ ਸੋ ਗਦ ਕਰੋ ਦੇਤ ਹੀ ਭਟਯੋ। ਸੁਪਤਿ ਯਾਗ ਨਿਰਸੁਪਹੁ ਭਯੋ ਚਿਰ ਪਾਛ ਸੀਗ। ਯਤ
ਠਯੋ। ਤਬ ਨੇਨ ਖੋਲ੍ਹ ਨਿਹਾਰ ਕਾ ਸਬ ਚਿਰ ਸੀ। ਦਿਸ ਨਿਹਰੀ ਰਿਦ ਕੀਨ ਸੇਜਾ ਦਿਛੁ ਵੇਨੋ ਚਖ ਪੇਸੇ ਮਤੇ ਦਰਸਿ ਪਰੀ॥
ਤਬ ਭੁਪ ਭੁਨ ਹਾਰਿ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਲਾਗ ਹੀ ਸੀ ਤੀ ਕਹਾ। ਤਜ ਪਾਪਾ ਮਮਲੀ ਸਾਂਤ ਹੁਯਾ ਤਜ ਦਿਦੈ ਕਹਿ ਦੇਹਾ। ਯਦ ਭਨੇ
ਮਦ ਖਦੀ ਮਰੀ ਪੁਨ ਚੋਰ ਜਾਗ ਨੇ ਘਨੀ। ਤਦ ਪਤਿ ਮਾਰੀ ਮਾਗਾ ਯਾ ਸੋ ਹੋਤੁ ਭੋਰਿ ਤੁਹਾਨ॥ ੮ ਸੁਨ ਮੇਤਰੇ ਇਹ ਕੁੰ
ਤੁਭੁ ਪਤ ਭਨੇ ਸਬ ਤੁ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸਮਦਾ ਪੁਤਰੀ ਪੇਰ ਕਤਿ ਮਸੁਨੇ ਸੀ ਮੁਖ ਹਰਿ ਸਹੀ। ਤਬ ਦੇਖ ਦਰਸਨਾ ਮਤ ਭੁਤ
ਤਨ ਮਨ ਭੁਲੇ ਪਨ ਕੀਤ ਹੀ ਮੁਖ ਜਾ ਪਾਇ ਸਨੀ ਦਿਸਨੀ॥ ਮਜ ਪਾਸ ਪਾ ਮਾਪਾਨ ਹੀ ੧੦ ਭੁਜੰਗ ਹਮੇਲਾ ਤਮੇ ਦੇਸ
ਨਹੀ ਰੁਪ ਜੋਈ ਤਬੋ ਦਿਸਨ ਭਾਖੇ ਕਹੋ ਚਾਹ ਜੋਈ। ਕਹੇ ਭੁਪ ਦਰਸਿ ਚਹਾ ਸੈ ਯਾ ਪਾਪਾ ਮਾਸੇ ਚਾਹ ਪੁਰੀ ਨਹੀ ਦਿਛੁ
ਯਾ ੧੧ ਤਬੋ ਦਿਸਨ ਤੁ ਮੇਰੀ ਯਾ ਪਾਰੀ। ਹਰੀ ਦਰਸ ਦੇਵੈ ਬੋਲੀ ਦੇਹੁ ਭਾਰੀ। ਸੁਈ ਕੁਟੇਰ ਦੀ ਜੇਹ ਮੇਰੀ ਸੁਨਾਈ। ਤਬੋ ਭੁਪ
ਭਾਖੇ ਸਬੀ ਲੈ ਸੁਠਾਈ॥ ੧੨ ਪਰੀਤਿ ਹਮੇ ਦੇਨ ਹਾਰੇ ਜੁ ਮਾਨਾ। ਖਿਅ ਸੋ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਰਿਚ ਜਾਨਾ। ਕਹੈ ਦਿਸਨ ਜੋਤ
ਹਦਾਨ ਹਕਾਨਾ। ਅਬੋ ਸੋ ਮਿਟ ਕੇ ਸਭ ਤੀ ਨਿਹਾਰੀ॥ ੧੩ ਜਬੋ ਲੋਹ ਮੇਰਾ ਸਥੀ ਤੋਰ ਕੇਰੀ ਹਕਾਨਿਤ ਬੋਲੈ ਨ ਦਰਸਿ ਸੁ
ਠੇਰੀ। ਅਬੋ ਨਾਹ ਕਾਰਨ ਹੀ ਚਾਹ ਚਾਹੀ। ਤੁ ਮੇਰੇ ਹਮੇ ਦੇ ਕਮੇ ਕੀ ਮਥਾਹੀ॥ ੧੪ ਜਬੋ ਲੋਹ ਕਾਰਿਤ ਬੈਤੁ ਬਡਾਹੀ। ਅਬੋ ਨ
ਹਕਾਰਿ ਹਮੇ ਨਾਤ ਮਾਰੀ। ਇਸੇ ਭਾਖ ਕਹੈ ਕਤਾ ਲੀਨ ਹੋਈ। ਤਬੋ ਮਤਿ ਰਿਯਾਨਾ ਦਿਸਨੀ ਸੁਲੇਈ॥ ੧੫ ਨਹ ਸਮਾਧ ਭੁ
ਪਤਾਲ ਹੀ ਅਖਰਿ ਬਹ ਮਜਾਨ ਯੋ। ਤੁ ਮੇਰੇ ਮੇਤਰੇ ਹਯੋ ਨ ਜੀਵ ਬਹ ਮਰਾਨ ਯੋ। ਕਥਾ ਮਨਿ ਤਮੇ ਕਹੀ ਤੁ ਮੇਰੀ

ਅਧਾਰੀ ਕਰਤ ਮੇਤਰੇਤ ਬੇ ਸੁਬੰਦ ਬੇਨ ਸਾਰੀ ੧੬ ਤੁਮੇ ਮਯਾ ਪਛਾਨ ਯੋ ਸਬੈ ਸੁਬੰਦ ਮਹੁ ਪਹੀ ਪਰਿਤ ਹੀ ਅਮੈ ਲਯੀ ਸਨੇ
 ਸੁਨੇ ਸੁਭੀ ਪਹੀ ੧੭ ਅਮਿ ਸੁਭਾ ਸਤੇ ਬਚੇ ਜਿ ਮੇ ਸੁਭੀ ਵਏ ਗੁਰੀ ਕਰੇ ਸੁਮੇ ਹਏ ਕਥਾ ਮਯਾ ਨਿਪੇ ਪੁਰੁਦੀ ੧੮ ਪਗਾ ਸੁਰੰਕ
 ਗਤ ਬੇ ਕਥਾ ਸੁਏ ਗੁਪੇ ਰੁਲੀ ਨ ਕੁਲ ਏ ਕਹੁ ਸਮੇ ਪੁਛਿਤ ਤੀ ਪਮ ਬਿਲੀ ੧੯ ਅਮਿ ਸੁਪੰਥਿਤਾ ਸਜੇ ਕਸੇ ਨਿਵਾਰ ਹੋਤੁ ਯੋ
 ਕਰਿਤੁ ਗਿਰਾ ਸੁਤਿ ਸੁਨ ਕਥਾ ਸੁਪੰਤੁ ੨੦ ਭੀ ਕੁਲ ਕਨਾ ਮੀਤਿ ਸੀ ਪਾਸ ਮੇਰੁ ਕਹਾ ਪੁਸਨਾ ਮੇਸੇ ਅਮਤਿ ਸਗਨਾ
 ਤਿਨੇ ਸੋ ਸੁਨਾ ਯੋ ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਪੁਰਾ ਗੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤੁ ਮੀਗਾ ਥਨੀ ਕੀ ਪੁਮਨੇ ੨੧ ਅਮਦਿ ਸਜੇ ਈਗਾ ਯੋ ਪਰਮਤੀ ਰਿਕਰੇ ਬੰਦ
 ਕੇ ਏ ਕਾ ਬੇਨਾ ਮੇਸੇ ਤੁਮੇ ਤਾ ਸਦੇ ਵਾ ਮਾਦੇ ਵਭੀਤ ਮੁਨੀ ਲੋਕ ਪਾਲ ਤੁਰੇ ਕੀ ਪਤੰ ਸੇ ੨੨ ਕਬੈ ਲੋਤੁ ਮਾਰੇ ਰਹੇ ਤਾ ਸ
 ਜੀਵੀ ਮਟੇ ਕੇ ਸਹੁਰਾ ਤੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਾਏ ਨ ਬੈਲੋ ਆਵੇ ਦਾ ਤਨਿ ਮੇਰੇ ਤੇ ਰਸੀ ਪਾਪੁ ਪੁਨਿ ਮੇਸੇ ਸਭਾਏ ਨ
 ਬੰਗਾ ਯਾਨ ਪਾਵੇ ਭੁਜੇ ਦਿਸਨ ਨਾ ਮਹਿਰੀ ਸਦੇ ਤਾ ਮਾਸੁਨੇ ਗਾਸਰੇਈ ੨੩ ਸਮਤਿ ਸਤੋ ਖੀਬੇ ਚਾਰੇ ਸੁਸੰਗੀ ਨਹੀ ਗਾਗੇ ਖ
 ਲਖੇ ਬਹਮ ਜੇਈ ੨੪ ਉਦੈ ੨੫ ਕਲਕੇ ਤਾ ਸਨਾਤਾ ਕਰੇ ਚਹੀ ਕੁਨ ਕੇਤੀ ਰਜੇ ਰੇਨ ਨਾਹੀ ਨਾਗਤਾ ਸੰਨਹੀ ਰਜੇ ਕੇਗਾ
 ਨਤੇ ਦਿਸਨ ਹੁਸੇ ਵਤੇ ਦਿਸਨ ਆਹੀ ਬੈਸਨੇ ਨਾਹੀ ਕਰਮਹੁ ਕਾਂਤ ਕੇਨ ਨੀ ਬਾਸਦਾ ਸਿਲਪੁਜਾ ਬੈਸਨੇ ਸੋਲ ਖੋਦਿ
 ਸਨ ਸੋਭਾ ਯੋ ਮਾਨ ਨਾਵੇ ਸਨ ਤੇਰੇ ਚਦਨਾ ੨੬ ਮਾਨ ਖਰੇ ਵਾ ਮਾਦੇ ਵਚੇ ਗਾਸਹੁ ਦਿਸਨ ਹੁਰੇ ਮਜੇ ਭੁਖਨਾਹੀ ਚੀਟ
 ਪੀਤਾ ਤੁਹਾ ਮਾਤਾ ਮਾਸੁ ਬਹੀ ਦੇਸੁ ਤੋਰੇ ਸਹਾ ਭੋਨ ਨਾਹੀ ਤਾਹ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਹੀ ਸੋ ਕੇ ਦਾ ਰੁਗਤਿ ਮੰਨਿ ਨਾ ਮਾਭੇਦ
 ਜੇਈ ੨੭ ਹੀ ਯਾਨਾ ਸੁਪਬੈ ਲੋਕ ਕੀ ਤਾਤ ਹੋ ਮਾਮਲੀ ਨੀ ਗਨਿਜ ਪੇਖ ਸੋਈ ੨੮ ਸੋਤੀ ਦਾਮ ਲਖੇ ਸਰਬਾਤੁ ਰੁਪ

ਅਪਾਠਾਤੁਜੇਵੇਖਾਵੇਖਾਮਾਦਸੁਸਾਰਾਜਬੇਰਸਤੋਬੀਖਾਮਨਮਾਹਾਤਬੇਲਗਲਕਰਮੰਤ੍ਰਿਗਤਾਹ
 ੨੩ ਸਬੇਲਖਬੁਹਮਨਦਸਰਕੋਆਤਬੈਯਮਭਾਖਤਬੈਨਨਮੋਯਾਜਬੇਤਨਤੇਕਦਮੇਨਰਪਾਨਾਤੁਮੇਪਹਲੇ
 ਯਾਤੁਨਰਪਾਰਿਖਾਨਾ੨੪ਤਬੈਤੁਮਪੁਛਤਤਾਕਰਮਤਿਤਾਤੁਮੇਦਹਕੋਨਸਰਪਸੁਹਿਤਾਤੁਨੇਤੰਭਾਨਜਪਰਮਸੁਤਾਹ
 ਤੁਮੇਨਹਪੁਛਪਰੋਨਿਦੇਸਾਹਾ੨੫ਪੁਛੋਨਹਪੋਨਕੋਨਤਮਾਗਾਤਬੈਯਮਭਾਖਤਦੇਵਾਮਪਾਠਾਜਿਸੇਨਰਪਾਨ
 ਸਕਾਦੁਲੇਯਾਯਾਤਿਸੇਨਹਰਪਰੀਗਲਖਾਯਾ੨੬ਚੋਜਬੈਨਕਕਮੇਤਾਕੋਪਾਓਹਾਯਾਯਕਰਤਾਸੁਨਪਾ
 ਓਹਾਰਪਰੀਗਤਾਕੋਨਲਖਾਵੇਹਾਤਮਾਗਾਯਾਮੇਕਰੋਸੁਹਾਵੇਹਾਮੇਕੋਕਛਾਦੇਸਟਨਹਪਰੋਜਨੋਖੇਲਬਾਜਪਿ
 ਰੀਕੋਸਮਝਾਵੇਮੇਕੋਬਾਤਾਨਤੋਦੰਤਪਾਸਲੇਸਾਤਾਹਾ੨੮ਕੁਮਤੇਧਮਧਾਮਹੋਤੇਰੀਦੇਹਨਰਾਸੇਬੋਲਤਹੇਰੀ
 ਧਮਗਾਯਭੁਨਜੀਅਤਦਹਕਪਾਪਪੁਨਤੇਦੇਹਮਾਨਚਕਾ੨੯ਸੁਖਦੁਖਨਿਜਦਾਸਨਮਾਹੀਤੋਗੇਭੋਗਨਰਕ
 ਸੁਰਗਾਹੀਯਮਭੁਨਏਤੇਬਾਤਪਛਨੀਪੇਤਹਰਪਰੀਗਕਛਜਾਨੀ੩੦ਸੈਸਾਮਦਸੇਤਕਿਧੋਮਰਨੀਪੁਨ
 ਪੀਤਕਿਧੋਭੁਨਭਾਨਜਤਾਹੀਈਸਰਖੇਲਨਜਨਸਕੋਹਮਰਪਨਰੀਗਲਖੇਕਛਵਾਹੀਕਿਕਰਭਾਖਤਹੁ
 ਪਨਜਨਤਪਾਪਹਪੁਨਕਸੇਲਖਪਾਹੀਛੋਗਿਨਤੇਨਿਤਹੀਕਰਮੰਨਰਭਾਖਤਭਾਨਜਬਾਤਸੁਚਾਹੀ੩੧ਬਾਤ
 ਜਥਾਵਤਜੋਪਕਹੋਹਮਤੇਤਮਹੁਸਬਨਾਸਹੁਦਾਹੀਤੋਸੁਪਨਾਸਬਹੀਕਰਮਤਿਬਕਿਕਰਭਾਖਤਮੋਧਿਗਾਮਾਹੀ
 ਦੰਤਹਪਾਸਾਧਿਗੀਸਬਹੀਜਬੰਭੇਦਲਹਾਨਹਦਾਸਕਿਮਾਹੀਭਾਨਜਭਾਖਤਮੁਕੁਕਾਤੁਮਪੋਨਨਹੋਕਰਸੇਵਸਦਾਹੀ੩੨

ਬ

੪੪

ਕੋਤਲੀ ਬਿਸਨੀ ਪਭ ਕੋਤ ਬਜਲ ਲਏ ਇਹ ਬਾਤੁ ਲੀ। ਮੇਲ ਜ ਬੇ ਮਿਟ ਹੀ ਮਮ ਕੀ ਭਿਜਨੀ ਜ ਬ ਪੁਰਨ ਹੋਇ
ਬੁਲੀ। ਕਿੰਕਰ ਭਾਖ ਪੁਭੁਤ ਨੀ ਜਿ ਮ ਮੋਹ ਕੁ ਹੋਤ ਬ ਪੁ ਮ ਰ ਲੀ। ਪੁਰ ਬ ਗਾਨ ਕ ਹੋ ਨਿ ਜ ਕ ਪੁ ਨ ਮੋ ਭੁਜਨੀ ਕਰ
ਹੋਤ ਬੁਲੀ। ੩੩ ਗੀਯਾ ਕੋਤੁ ਨ ਸੁਤਾ ਮ ਬ ਲੋਇ ਮੇ ਪੁ ਬ ਭੁਜਨ ਕੋਰ ਮਾਮਾ ਮ ਲੀ। ਪੁਨ ਗਾਨ ਨੀ ਜਾ ਮ ਬ
ਚਲ ਲਹੋ ਕ ਹ ਕਿੰਕਰੀ ਸੁਨ ਪੁਰ ਬੁਲੀ। ਜ ਬ ਲੋ ਨ ਮਾ ਪ ਜਾਨ ਈ ਤ ਬ ਲੋ ਨ ਭੁਜਨੀ ਸਾਰ ਹੀ। ਮੁਹ ਰੁਪ ਭਾ
ਖੋ ਮਾਦ ਹੀ ਪੁਨ ਕੋਰ ਭੁਜਨ ਭਿਰ ਹੀ। ੩੪ ਕਹਾ ਪੁ ਮ ਰਾ ਯ ਰ ਮੇ ਕ ਹੋ ਰਿਖ ਜੋ ਬਾ ਸਿ ਸ੍ਰੀ ਗਾਨ ਮੇ। ਤਿਹ ਜਾਨ
ਪੁਛੋ ਰੁਪ ਨਿਜ ਕ ਹ ਕਿੰਕਰੀ ਤ ਬ ਪਾਨ ਮੇ। ਰਿਖ ਸਾਥ ਮੇਰ ਕਾ ਮ ਕੀ ਤੁ ਮ ਸੁਆ ਮ ਮੇਰ ਨਾ ਬ ਹੀ। ਤੁ ਮ ਚਿਤੁ ਰੀ ਜ ਬ
ਦੇਨ ਹੀ ਤ ਬ ਪਾਨ ਤੁ ਯਾ ਹੋ ਸਾਥ ਹੀ। ੩੫ ਕਹੋ ਰੁਨ ਸੁਤਾ ਹ ਕੋਤ ਪ ਕੀ ਜੋ ਪ ਬੀ ਬ ਦ ਕਾ ਥਾਨ ਪੁੰਨ ਯ ਤਾ ਹੀ।
ਜ ਬੋ ਮਾ ਮ ਲੀ ਮ ਨਿ ਸੋ ਹੋ ਯ ਤੇ ਗ ਤ ਬੋ ਤੇ ਹ ਗਾ ਛੇ ਨਿ ਜ ਰੁ ਪ ਪਾ ਹੀ ਕ ਹੋ ਕਿੰਕਰੀ ਮ ਨਿ ਕੋਰ ਪ ਕੀ ਹੋ ਪੁ ਨ ਮੇਲ
ਕੋ ਸੀ ਤ ਜੋ ਚਾਹ ਕੋਈ। ਕ ਹੋ ਰੁਨ ਸੁ ਮ ਨਿ ਹੋ ਬੁਲੋ ਜੋਈ। ਜੋ ਹਾ ਏ ਦ ਕੀ ਨੇ ਨ ਤੇ ਕਾਨ ਹੋਈ। ੩੬ ਫਰੋ ਚਾਹ ਜੋ
ਠ ਸ ਕੋ ਹੋਤ ਲਾਗੋ ਖਟੀ ਸੋ ਦਿ ਕਾਰੀ ਪੁਨੀ ਗਗੋ ਦੇਖੀ। ਮ ਲੀ ਮ ਮਿਤਾ ਕਾ ਮ ਤੇ ਕੋ ਪਾ ਮਾਦੀ ਰੁਖੀ ਪਾ ਸ ਤੇ ਸੀ ਤੁ
ਯਾ ਮ ਸੋਖੀ। ਜਗਾ ਮੀ ਚ ਤੇ ਜੀ ਮ ਨੀ ਰਖ ਸੁਖੀ। ਪੁਰ ਜੋ ਤਾ ਦਿ ਕਾਰੀ ਮ ਨੀ ਮਿਗਾ ਸ ਨੀ। ਇਨੇ ਮੱਖ ਸੋ ਮੱਖ ਪਾ ਛਾਨ
ਲੀ ਜੋ ਨਹੀ ਗਾਗੇ ਖੀਵ ਹੀ। ਮਾ ਮ ਲੀ ਨੀ। ੩੭ ਇਤ ਸੀ ਦਿ ਸੁ ਪੁਰਾ ਵੇਦੀ। ਮ ਸੇ ਧੰ ਚ ਮੇ ਪਾ ਯ। ਤਿਨੀ ਸ ਮੇ ਪ
ਯਾ ਯ। ੧੮ ਚੋ ਕਥਾ ਸੁਨ ਓ ਰੁਪ ਕੀ। ਯਾ ਪ ਰ ਕੁ ਮ ਤੁ ਮ ਹਾਨ ਸੁਰ ਜੋ ਬੀ ਸਹਾ ਸੇਖਰ ਪੁਜ ਭਾਗੀ। ਰੁਪ ਭੁਜਨ ੪੪

ਕਾ ਕਿੰਕਰ ਸੁਭਾ

ਪੰਨੀ

ਚੋ ਪੁਜਾਪਾਲਸੁਤਸਮਪੁਤਨੀਤਾਇਕਾਦਿਨਗਯੋਮਖੇਰਸੁਰੀਤਾਹਾਥਨਕਛਲਗੋਇਗਮਾਯੋ
ਮਨਚਿਤਾਮਤਹੀਦੁਖਪਾਯੋ੨ਤਬਜੰਬਕਲਖਮਾਗਮਾਹੀਹਨੇਬਨਤੀਖੇਤਕੱਤਾਹੀਜੰਬਕਹਸੋ
ਤਬੈਨੀਪਕਹਈਕਿਮਤੁਹਸਾਤਬੈਦਹਰਈ੩ਹੇਨੀਪਮੇਰੇਮਰਨੇਸੀਗਾਤੀਨਲੋਕਹੋਪਰਲੇਮਗਿਯਾ
ਤਬਨੀਪਕਹਾਮੁਤੁਹਜੇਸੋਮਮਨਗਨਮਿਗਮਾਰੇਮੇਮੇਸੋ੪ਕਛਨਭਯੋਕੇਸਪਲਾਹੀਪੁਰੇਮਾਰੇ
ਹੋਅਚਕਾਹੀਜੰਬਕਕਯੋਪਸਤਜਨੋਮੇਤੁਨਮੇਤਿਲੋਕੀਮਾਨੋ੫ਖੇਮੇਰਮਰਨੇਕਰਤੀਨਹਲੋਕਸੁਹੋ
ਪੁਰਲੋਸੁਨਭੁਪਚਕਾਹੀਨਾਨਯੋਤਿਹਕੋਰਕੇਮਤਤੀਨਪੁਰੀਹੁਯਾਪੁਲਖਾਹੀਧਾਮਾਮਯੋਪਗਚਿ
ਤਮਨਚਾਹਤੰਜੀਸੁਭਿਦਾਸਾਬਿਤਾਹੀਗਾਨਹੀਧਬਸਭਾਕਰਤੋਨੀਪਰੇਨਾਦਿਨਾਰਸਰੀਗਾਦੁਦਾਹੀ੬ਤਾ
ਦਿਨਭੁਪਸੁਨੇਨਤਾਰਸਤਾਲਮਿਰੀਗਸੁਰੀਮਧਹੀਕਾਲਾਸਿਰੀਪਰਜਨਸੁਚਿਤਤਹੋਪਲਸਾਸਤਨੰ
ਸਧਹੀਭੁਖਤਭੁਪਰਨਾਹਸੇਹਮਹੋਯਾਮਤੀਤਚਲੇਬਨਹੀਹੀਬਿਰਾਗਮੁਝਾਮਤਹੀਰੁਰਕਾਲੀਮੇ
ਤਬਨਾਰਕਹੀ੭ਨਰਕਯੋਜਬਰਾਜਤਲੇਬਨਜਾਯਸੁਤੀਰਬਤਾਪਕਰੇਭੋਹਤੁਬੈਮਨਹੋਯਾਮਰੀਹਮਸੇ
ਨਹਦਸਰਤਮਾਗਨਰੇਭੁਪਕਯੋਸਚਬਾਤਾਇਹੀਪਰਤਾਹਾਵੇਖਪਨਹੋਯਵਰੇਕੇਭੁਜਨੰਕੁਮਤਾਮਿ
ਟਈਹਮਨਾਹਕਾਰਹੀਯਪਰੇ੮ਗੀਯਾਸਰਕਰਤਹੋਕਿਰਮਨਹਮਸੁਬਤਜਾਮਾਸਾਮਨੇਮ

ਨਮੋ ਸਿਰਾਸੀ ਪਾਠ ਹੈ ਨਹ ਤੇਲ ਹੁਤ ਪੁਰਧਨੇ। ਜਿਮ ਤੁਕ ਹੋ ਸੋਈ ਕਰੋ ਤੁਯੇ ਤੁਮੇ ਰੋਹੈ ਪਨਾ ਤਬ ਕਰੈ ਗਨੀਤ
ਤਕੇ ਪੁਬਗਾਨ ਮੋ ਦੇਤੁ ਤਾਠਨਾ ੯ ਜਬਗਾਨ ਲੈ ਸਤ ਸੰਗਾ ਪਰਾਮਾਪਾ ਨੁਗਾਵੇ ਤੇਤਹੀ ਪੁਨਧਾਮ ਦਸਦਸਾਪ
ਬਨਤ ਬਭੁਪ ਭੁਨਬ ਚਚੇਤਹੀ ਕਿਠ ਜਾਪ ਮੇ ਸਹਨੀ ਪਰੋ ਮੇ ਪੇਮਾ ਕੋਈ ਕਰੈ। ਮੇ ਕਹੁ ਸੁਨਾਵੇ ਤੇ ਸਿਖਾਵੇ
ਜੇ ਦਿਦੰ ਤੇ ਬਚਤਹੇ ੧੦ ਤਬ ਕਰੈ ਗਨੀ ਮੇ ਸੁਨਾਵੇ ਬੈਨ ਸਾਹ ਸੇਧਾ ਤਹੀ ਪਰਨਾ ਰਭਾਵਨ ਤੇ ਮਨੇ ਸੇਤ ਜੋ ਨਿਸਚਾ
ਕਰਸਹੀ ਤਬ ਭੁਪ ਭਨ ਬੈਠਾਗਾ ਪਾਵਕ ਮੇ ਮਨੇ ਮੇ ਸੀਜਗੀ ਨਰਨਾਰਭਾ ਸੇਨਾ ਕੁਈ ਸਬ ਕਾਲਗਾ ਸੀਲਖ
ਪਰੈ ੧੧ ਭੁਜਗ ਤੇ ਨੀਦੀ ਟਮੁਤੀ ਮਿਜ ਸੋਨ ਲਾਹੀ। ਇਨੇ ਤੇ ਮਚਾਹੀ ਕੁਯੋਹੀ ਯਸਾਹੀ ਸੁਰੀ। ਇਦ ਕੀ ਰਭਿਤੁਚਾ
ਤਨਾਹੀ ਤੇ ਮੇ ਕੇ ਸਨਾਗੀਲ ਖੁਰੋਗਾਹੀ ੧੨ ਤਬੋਠਾ ਪਰਾਨੀ ਜਬੋ ਤੇ ਸਾਮੇ ਸਾ। ਤਬੋਰੋਰੁ ਪਕਿਰੈ ਕੰਨ ਤੇ ਸਾਨ
ਗੀਕੀ ਪਛੋਨੇ ਜਈ ਨੇਨ ਮੁਦੇ ਨਹੀਦੀ ਠਾਮਾਵੇ ਮਨੀ ਫੁਰਨਗੀਦੇ ੧੩ ਮਿਲੋਤੋ ਦੇ ਮੇਗਾਗੇਤਾ ਗਾਕਾਹੀ
ਜਬੋ ਹੋਵੇ ਗਰਬਿ ਬੈਤ ਬਾਹੀ। ਤਬੋਰੁ ਪਰਾਨੀਦੁ ਤਿਥਾ ਮਾਵੈ ਕੀਟੀ। ਸਭੁ ਕੋਚੇ ਰਾਯੇ ਕਰੈ ਬੈਨ ਮਤੀ ੧੪ ਨੀਪਤੀ
ਰਬੀਗਾ ਭੁਯੋ ਬਸਕਾਲੀ। ਨਾਮਾਵੇ ਕਈ ਮੋਤੀ ਗੀਬਿ ਸਾਲੀ। ਤਬੋ ਮੇਤਰਾਨੀ ਨੀਪਕੀ ਸਾਮੇ ਹੀ ਕੁਰੇ ਸਾ ਸਿੰਗਾਰ
ਨਿਤੀ ਮਾਯਾਹੀ ੧੫ ਤਿਨੇ ਰੁਪਭਾ ਖੇਤੁ ਮੇ ਸੁਨ ਮੁਤੀ। ਰਚੇ ਪਿਠੁ ਮਾਸਿਰ ਚੇ ਮੇਨ ਸਤੀ। ਤਬੋ ਨਰਚੇ ਕੀ ਨੀਪਮਤ
ਵਹੀ। ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ਤਜੇ ਚੇਤ ਸਾਹੀ ੧੬ ਨਾਨ ਸੁਖੇ ਮਤੋ ਯਗੋਇ ਸੇ ਬਿਰਾਗਾ ਮਿਧਾ ਗਿਵੀ ਬਬੇ ਕਮੇ ੪੫

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਸਾਈ ਤਾਨਾਮਾਈ

ਬਸਤੰਪਤਾ ਅਰਨੀ ਪਦਿਈ। ਨਿਸੀਤ ਏਕਦਾਨੀ ਪ੍ਰਸੂਰੇ ਪ੍ਰਮਾਮਾਤੁਰੀ। ਫਿਰਗ ਬੈਨੁ ਰਹੇ ਮਹੇਗਜੀ ਅਸੀ
ਧਰੀ। ੧੭ ਨੁਸਤੁ ਨਰਮਤਿ ਪਨਿਦੇਹ ਗੋਰ ਮੇਰੁ ਖੋ। ਸੁਪਾਲੁ ਯੇਤੁਨੁ ਹਮੇਕੁ ਲੇਜੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲੇਖੇ। ਨਿਸੀਤੁ ਸੁਸੇਨੁ ਬਿ
ਦੁਲਗਾ ਪਨਰੁ ਰੇਗੀ। ਪਦਿਤੁ ਮਾਪਨੇ ਬਲੋ ਮਨਿਦਾ ਮਨਜੋਗਾ। ੧੮ ਤਨਿ ਸੁਪਿਨਿ ਰੇਦੁ ਸੁਜੋਰ ਮੇਨਕੇ ਯ
ਅਸਰੀ। ਮਮਰੇ ਮਨਾਥ ਮੇਮੁ ਯੇ ਪੁਰੀ ਨਿਜੇ ਮਮਿ ਪਰੀ। ਮਨੀ ਸੁਚਿਤੁ ਪ੍ਰਸਿਦਾ ਰੇਦੁ ਹਰੀ। ਬਿਥਾ ਨਰੁ ਪ
ਬੁਰਮ ਕੋਲ ਪਾਮ ਪ੍ਰੀਮ ਗਿਰ ਗੇਮਿ। ਥਾ ੨ ਮੇਰ ਕਛੇ ਇਕਤੁ ਪਸੀ ਬਤੁ ਸਮਾਤ ਮਹੀ। ਦੁਖ ਪਾਵਤੁ ਭੋਬਿਠ
ਥਾ ਮਹੀ ਸਰਤ ਕੇਤੀ ਰਤੁ ਪੀ। ਬਿਤੁ ਥਾ ਲਖੁ ਬੁਧਿ ਬਦ ਬੋਲਤੁ ਬੈਨ ਯਥਾ ੨੧ ਤਮਰੇ ਸਮਹੇ ਪਸੁ ਪਾਸਾਮੇ
ਹਮ ਸੋਹਿਤ ਕੇਤੁ ਮਪੀਤੁ ਸਮੇ। ਤੁਬਲੇ ਦੇਵਲੇ ਪੁਰੁ ਯੇ ਜਲਮੇ। ਤੁਬਰੇ ਦੇਵਤੁ ਥਾਤੁ ਪਾਥਲਮੇ ੨੨ ਚੋ ਪ੍ਰਮਹੰਸਤ
ਬਹੀ ਪੁਗਦਯੋ। ਕਰੇ ਕਾਰੇ ਦੇਵਤੁ ਤਿਹ ਗਾਯੋ। ਕਹਾ ਮੁਕੁ ਬੁਦ ਬਦਾ ਹਿਤੁ ਰੇਈ। ਓਪਜਨਾ ਸਪਾਕੇ ਨਿਤੁ ਹੋਈ ੨੩
ਤੋ ਸੇਤੁ ਨਨਾਗੀ ਪਨ ਪੁਤਾ। ਸੁਮਬੁ ਬਦ ਮੇਨੇ ਹਬੁਤਾ। ਹੇ ਪਰਗਨੀ ਚਾਹੀ ਪਸਾਚੀ। ਯਾਤੋ ਮੋਗ ਪਾਕੁ ਰਗਾਚੀ ੨੪
ਕਹਾ ਜਾਓ ਕੋਰੁ ਪਕਨੀ। ਤੁਬ ਪਰਗਨੀ ਬੈਨ ਬਖਨੇ। ਤੁਮਹੀ ਚਾਹ ਬਦਾ ਦੇਮਾਨੇ ੨੫ ਜੇਤੁ ਮਤਾਹ ਚਿਤਾ ਰੋਲਾਹੀ
ਰਥੇ ਕੁਰੀ ਗਾਖੇ ਕੇਤਾਹੀ। ਏਕ ਸਾਸਾਮਾ ਚਾਹ ਨਿਹਾਰੇ। ਤੁਬੇ ਲਹੇ ਨਿਜਾ ਅਤੁਮ ਪਾਗੇ ੨੬ ਭੁਪਕਰੇ ਜਬਹਾ ਰੋਜੀ
ਆਵੇ। ਸਬ ਸਰੋਟ ਪਾਠ ਸੁਪ ਪਾਵੇ। ਠਾਨੀ ਕਹਤੁ ਮਹੀ ਪਾਨ ਪਾਲਕ ਕੀ ਸੋਹਾਰੇ। ਰਸਨੇ ਤੁਤ ਕਾਲੁ ਕਾ ੨੭
ਤੁਪਕਰੇ ਇਕਦਾ ਸੁਸਤੁ ਮਹਾਮਾਮਤੀ। ਤੁਕਰੇ ਮੁਖ ਬਾਨੀ ਚਾਹਤੁ ਜੀਹਾਰੇ। ਤੁਲਖਿ ਮੁਕਤੁ ਜਨ ਸਜਾਨੇ

੪੬

ਗਸਰਹਨੀ ਕਾਬਸਮੇਹਰਿਪੇਖਨਮੇਪਟਹੰਮਮਚਾਹਮਿਟਾਜਿਹਭਾਗੀ ਮੇਅਬਾਮਾਸਤਾਸਬਹੀਦਖ
ਕਾਨਜਿਹਤਨਕੇਰਸਹਾਗੀ ੨੮ ਤੀਨਹਲੋਕਸੁਰੇਗਸੁਰੀਸਬਮੇਨਹਲੋਕੁਰਤੀਮਨਮੇਹੀਖਨਭੁਗਰ
ਦਿਸਸਹੀਹਰਿਜੇਦਰਸੇਬਲੀਯਤਿਨਮੇਭੁਰਕਰੋਮਸਕੋਨਦਥੀਤਬਨਰਕਸਰਬੀਪਨਮੇਕਤਿਕਰੋਮ
ਨਮੋਗਇਹੀਤਨਹੁਮਨਤਾਹੀਦਿਜੋਗਨਮੇ ੨੯ ਗੀਯ ਤਬਨਰਭੁਨਤਨਰਪਰਹਾਤੁਯਚਾਮਾਮਪਵੀ
ਤੀਪਰੋਤਬਭੁਪਕਹਸਚਬਤੁਏਕਬਦਰਸਕੀਜੋਤਾਵਰੋਸਿਹਕੀਟਮਾਲਬੰਜੀਤਚਿਤ੍ਰਿਭੁਜੀਕਬਪੇਖ
ਹੁਇਮਭਾਖਮਗਨਨੰਦਹੋਤਨਮਨਭੁਲੇਮਿਤਲੇਖਹੁ ੩੦ ਲਖਨਰਤਮਿਤਕਸਮਾਸਿਹਗਹੋਪਕਰੋ
ਭੁਪਜੀ ਕਿਤਗਏਦੇਹਤਉਚਪੁਨਤਬਬੋਲਨਿਪਨਹਰੁਪਜੀ ਬੋਲਾਮਹਰਤਾਮਤਿਯੋਸਬਏਕਏਕੀਸੀ
ਹੰਗੀਤਬਸਰਪੇਖਾਪੇਮਤਹਾਇਮਭਾਖੰਤੀਮਾਏਵਰੀ ੩੧ ਲਖਸੀਪਤੀਮਾਏਕਹੋਤਬਭੁਪਪੇਖਤ
ਹੰਤਹੀਕਿਹਠਾਮਸੀਪਤਹੋਤੀਯਤਨਮਨਸੁਸੀਤਿਚੇਤਹੀਤਬਕਹੋਗਨੀਮਨਮਤੀਤੀਧਾਹਹੰਗੀਦਿਸਾ
ਵਹੀਤਬਭੁਪਕਹਗੇਹੀਮਤੀਤੀਮੋਹਮਨਨਹਭਾਵਹੀ ੩੨ ਭੁਜਗ ਨਿਸਾਤੀਨਜਾਮਿਬੀਤੀਪੇਮਮਾਹੀ
ਭੁਯੋਏਕਮੇਕੀਭਾਸੀਜਪਾਹੀ ਤਬੇਸੀਪਤਿਕਿਰਤਾਕੇਮਸੁਰੀਮਿਲੇਪੇਮਭੁਜਨੰਜਬੋਨਾਮਸਾਰੀ
੩੩ ਸੁਰੇਕੀਕਰੀਮਾਮਲੀਹੀਯਹੋਈ ਤਬੇਗਮਾਨਪਕਾਸਤਾਕੇਸੁਜੋਈ ਤਬੇਕੀਕਰੀਭਾਪਧਮਸਿਤੀ
ਹੀਮਿਪਕੀਕਥਾਮੋਰਭੀਭਾਪਪੀਰੀ ੩੪ ਭੁਨੇਭੁਨਸੁਭੁਪਗਾਥਾਸੁਨੇਤੋਕਰਿਤਹਕੀਮਾਵਤੋਜਨ

੪੬

ਤੇ ਸੋ ਜਪੋ ਨਾਮ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲੇਖੀ ਸਮੀਗੀ। ਤੁਹੀ ਵਿਸਨਾਹੁ ਖਾਦਾ ਸੀਓ ਮੰਗੀ ੩੫ ਜਬੇ ਸੀਪਤਿ ਦਰਸ
 ਭੁਪਿ ਸੁਪਾਯੋ। ਕਹੈ ਓਤਹਿ ਪੁਸਨ ਕੇ ਸੇਜੁ ਗੰਧੋ। ਸੁਧਾ ਬੰਨ ਤੇਰੇ ਸੁਨੇਹੀ ਅਨੰਦੀ। ਅਪਾਏ ਮਨਿ ਨਾਹ
 ਮੇਸਖ ਕਦੀ ੩੬ ਹਰੀ ਬਤੁ ਗੀਨੀ ਬਿਥਾ ਮੋਰ ਬਾਨੀ। ਮਰੇ ਜਾਹੇ ਤੇ ਮਿਟੈ ਦੁਖ ਪਾਨੀ ਜਬੇ ਪੁਨ ਕਾਦੋ
 ਨਰ ਕੇ ਬਖਸੀ। ਕਹਾ ਮਾਤੁ ਤਤਿ ਸੁਤਿ ਨਾਰ ਜਾਨੇ ੩੭ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸੁਏ ਕਦੇ ਕੰਤੁ ਦੁਪਨਾ ਸੰਸੀ ਹਰੀ। ਬ
 ਖਾਨ ਮੇਖ ਹੋਨਰ ਕਹੈ ਕਥਾਨ ਪਤਿ ਗੀ ਕਹਿਤ ਦਮਾ ਯਜੀ ਹੁਗੀ ਪੁਨਾ ਮਧਾ ਕੇ। ਕਹੀ ਸੁਕੀਰਤੀ ਘ
 ਨੀ ਭੁਲਿਤ ਨੀ ਨਿਹਾਰ ਕੇ ੩੮ ਕਹਿਤ ਸੀਪਤਿ ਤਬੋਹ ਮਾਰ ਭੇਟ ਜੇਰੀ। ਵਿਜੇ ਸੁਮੇਧ ਭੂਪਤਿ ਤਬੇ ਸੁਮੇਨਤਾ
 ਕਹੀ। ਕਹਿਤੁ ਹੀ ਪਮੋਇ ਮੇਤੁ ਨਿਸੁਰਾ ਜਮੇਨ ਹੀ। ਸੁਬੋਹਰੀ ਪਛਾਨ ਦੇ ਸੁਦੇਨ ਮੁਕਤਾ ਸਹੀ ੩੯ ਤਬੇ
 ਸੁਪਤਿ ਕਹਾਤੁ ਮੇਰ ਕਾਰਨਾਨੀ। ਹਮੇ ਸਗੁਪਤੁ ਭੁਯੋ ਨਿਨੇ ਮਨੋਤ ਘਾਨਾਨੀ। ਕਹਿਤੁ ਭੂਪਤਿ ਮੁਦਤ ਮੇਸ
 ਬੇਪ ਕਾਰੀ। ਕਹਿਤ ਸੀਪਤਿ ਨੀ ਪਹਿ ਕਾਰ ਅਪਸਾਰ ਹੀ ੪੦ ੩੭ ਹਕਾਰੇ ਯੋ ਮੋਰ ਕੇ ਭੇਟ ਭਾਗੀਤ ਮੇਮੋਖ
 ਤੇਤੁ ਬੇਭੁਖ ਗਾਈ ਹਮੇ ਤੇਤੁ ਮੇਮੋਰ ਕਾਰ ਜੋਈ ਸਬੇ ਤੇਤੁ ਪੁਨੀ ਹੀ ਭੁਨਿ ਗਈ। ਤਬੇ ਨੀ ਗਮਾਹੀ
 ਮਿਲੇ ਨੀ ਰਜੇ ਸੋਇ ਮੇਸੀ ਪਤਿ ਸਾਥ ਸੇਏ ਕਹੈਈ। ਤਬੇ ਭਾਖਾਨੀ ਭੁਲੇ ਵਿਸਨਾਹੁ ਹੀ ਮੁਏ ਕਤਿ ਮਾਮੇ
 ਕਹੈਈ ਸੁਲੇਈ ੪੧ ਤਮੇ ਕਤਿ ਮੀਚਨ ਹੀ ਹੋਯਾਨੀ ਤੁਯੋ ਮਾਮਰੀ ਜਾਨਾ ਮਜੀਰ ਨਾਹੀ ਤਬੇ ਭਾਖਾ
 ਨੀ ਮੁਏ ਤੇ ਸਕੀਨੋ ਬਿਨ ਕਤਿ ਨਾਜੀ ਦਹਨ ਕਮਾਹੀ ਕਹੈਈ ਪਤਿ ਮੁਕਤਾ ਤੁਯੋ ਗਰੇ ਖੋਹ ਮੇਨਾਹ ਭੇਟਿ ਨਰੀਨ

੪੭

ਰਮਨੇ ਕਸੇਤੋਹ ਕੋਸਰ ਸਾਹੁ ਪਜਨੇ ਮਿਲੇ ਮੋਹ ਸੇਦਿ ਨਾ ਸੁਨਿ ਠਨੇ ॥ ੪੨ ॥ ਓਦਿੰਦੁ ਭਾਖਰਨੀ ਤੁ ਮੇਕੋਨ ਸਾਹੁ
 ਪਹੋ ਭਾਖਈ ਸੀਹ ਮੇਬਾ ਪਸਾਰੇ ਸਾਚਿ ਦਾਨਿ ਦਾ ਮਾਦੇ ਦਾ ਮਾ ਬਾਨੇ ਭਾਖਰਨੀ ਹ ਮੇਨਾ ਠਪਾਹੇ ॥ ਮਾਗ ॥ ੩ ॥
 ਮਬੈ ਦਕੋ ਅਠ ਥਨ ਜਨ ਦੁ ਭਾਖ ਸੁਖੇ ਨਹੁ ਸਤੁ ਜੋਈ ਸੀ ਪਤਿ ਭਾਖ ਸੋ ਸਤੁ ਨਾ ਸਨਾ ਚੀਤ ਚੇਤਿ ਨਾ ਮਾਨਿ
 ਲੋਈ ॥ ੪੩ ॥ ਦੋ ਪਕਾ ਸੇਸ ਦ ਸੁਖ ਮਈ ਦੁ ਦ ਦੁ ਵੇਤ ਨਾਹਾ ॥ ਪੁਰ ਮ ਸੁਖ ਪਤੁ ਜੇ ਸਹੀ ਬਾਨ ਬਾਨ ਨਤਾ
 ॥ ੪੪ ॥ ਇਤ ਸੀ ਦਿਸੁ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁ ਤੀ ॥ ਮੀ ਸੇਖ ਸੋ ਪਾ ॥ ੨੦ ॥ ਚੋ ਕਤ ਪਗ ਸਰ ਮੇਤੁ ਤਾਈ ॥ ਮਸੇ
 ਧਮ ਕਹੈ ਗਾਈ ॥ ਰਨੀ ਕਹੈ ਬਿਸਨ ਕੇ ਮੇਸੇ ॥ ਤੁ ਮਨੁ ਹਰੁ ਯੋਗ ਪੁਰ ਕੇ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਦਿਹ ਬਿਨਾ ਨਿਜ ਕੋ ਤੋਗਾ
 ॥ ਦਿਹ ਤੁ ਮੇ ਬਿਨ ਪੈ ਕਤੁ ਭਾਯੋ ॥ ਦਿਹ ਮਾਹ ਸੋ ਕਤੁ ਮੀਨ ॥ ਮਾਸਤ ਜਨੁ ਦੁਖ ਕੋ ਸਿਪ ਕੀਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਸੀ ਪਤੁ ਭਨ ਗਨੀਤ ਮਜਨੀ ਤੋ ਕਤ ਪਸਨ ਓਤ ਰੀਨੀ ॥ ਬਹੁ ਮਰੁ ਪਮੇ ਸਬ ਸਕਤਾਹੀ ॥ ਆਦ ਕਹਾ ਸੁਤ
 ਮੇ ਯੋਗਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਰਨੀ ਕਹਤੁ ਮਬੈਨ ਸੁਪਾ ਸੇ ॥ ਸੁਨਨ ਕਹਨ ਚਿਤ ਕਹੈ ਬੁਧਾ ਸੇ ॥ ਤੇ ਬਿਨ ਦਸਰ ਨਨ ਗ
 ਰੀ ॥ ਸੀ ਪਤੁ ਕਹ ਸੁਨ ਗਨੀ ਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਸੁਧ ਮ ਸੁਧ ਗਨ ਮਗ ਯਾਨ ॥ ਦੁ ਸੁਧ ਮੋਹ ਬੁਝੈ ਮਾਨਾ ॥
 ਤਿਤੁ ਮਨਾ ਮੁਹ ਮੇ ਸਬ ਏਕਾ ॥ ਮੇਨਾ ਮੇ ਮੇ ਸਕ ਗੁਨ ਦੇਕਾ ॥ ੫ ॥ ਸੈ ਭਾਖਤ ਸੋ ਪੁਰਤਤ ਨਿਰੰਜਨ ਤੇ ਸ
 ਬਹੁ ਪਬਾ ਪਕ ਮਾਹੀ ॥ ਜੇਤ ਸਹੁ ਪਾ ਮ ॥ ਸਿਧੁ ਭੰਜਨ ਸੀ ਪਤੁ ਭਾਖਤੁ ਕਸਾ ਮਾਹੀ ॥ ਰਨੀ ਕਹਾ ਹਮ
 ਲਕਤੁ ਪੁਰ ਭਾਖਤੁ ਕਿ ਮਨ ਲਖ ਪਾਹੀ ॥ ਮੋਹ ਲਖੇ ਜਗਹੇਤੁ ਪੁਨਿਤ ਬਨ ਰਕਹੇ ਮਗ ਮੀ ਅਪਰਾਹੀ ॥ ੬ ॥

੩

੪੭

ਅਹਾਮਗੋਚਰਬੇਦਕਹੈਤੁਮਮੇਅਤਨੀਚਤਬੇਹਰਿਤਾਹੀਭਾਖਤਪੈਲਪਓਚਮੁਏਮਹਕੋਯਨ
ਧੀਸਬਹੁਸਮਵਾਹੀਤਾਰਤਮਨਿਹਸੇਲਖੇਤੁਮਗੋਪਕਰੋਧਨੁਦਨਜਿਮਾਹੀਨਾਹਜਨਾਵਤਤੰਧਨ
ਕੋਕੁਮਨਾਹਕੁਦੁਲਬਬਹਮਲਖਾਹੀਤੀਨਾਬਿਚਾਰਕਰੋਬਕੁਨੋਪਟਰੀਤੁਹਮੋਧਨਜੈਸਲਹੋਪ
ਅਬਬੇਕਹਨੇਤਨਮਾਨਹਮਾਨੀਦਮੋਦਖਨਹਰਹੋਨਾਹਪਰੋਜਨਤਾਅਮਸੋਦਤਾਹਬਿਤਹਾਨ
ਰਸੰਨਚਹੋਤਾਤੁਗਤੀਕਹਹੀਅਸੁਧੈਸਮਤਾਥਿਤਗਯਾਨਸਨੀਹਮਠੇ੮ ਭੀਯਾਅਪਸੁਬਨ
ਸਰੁਏਤਿਸੇਨੁਹਸੁਗਨਰਕਤੀਕਹਾਭੁਨਕੀਕਰੀਜਬਨਰਕਨਹਮਤੁਮਸਬੈਨਰਕੀਲਹਾਤਮਦਾ
ਸਜਾਨਤਮੋਹਕੇਤੁਮਕੋਸੁਯਾਮੀਮੰਲਕੋਇਹਬਾਤਸਬਕਲਪਤੁਕੁਈਮੁਕੁਤਮੰਤੁਰਹੀਰਕੋ
ਤੁਮਪੁਤਨਹੀਅਦਾਸਨਾਤਬਕਹੋਧਮਿਹਾਇਯੋਸਮਤਾਸੁਯਾਮੀਕੋਕਰੋਸਰਬਾਤੁਏਈਭੁਇਯੋ
ਤਬਅਮਕਹੈਮੁਹਕੋਕਥਾਨੀਪਕੀਸੁਨਾਵੇਦੇਵਣਭੁਨਧਮਰਾਇਜਬੈਸੁਨੇਤਬਮੋਨੀਕਰੋਕੁਦ
ਏ) ੧੦ ਅਲਪਿਸੁਨੀਤੇਕਾਤੁਹਮਦਾਸਨਾਜਬਾਮੋਸੁਨੇਤਬਤੀਨਲੋਕਪਨਾਸਹੋਕਹਨੀਤਾਅ
ਗਮਮੋਗਨੇਮਿਮਨਾਦਦਾਸਨਸੋਭੁਲੀਨਤਦਾਸਗੋਰਬਪਾਵਹੀਤੁਮਸੁਗਲੀਜੋਇਛਕੋਚੋਰਾਸ
ਲਖਹੋਗਾਵਹੀ ੧੧ ਤੁਨੰਗਜਿਤੇਨਕਮੋਨੀਤਿਤੇਸੁਗਲੀਨੋਕਰੋਕਾਮਾਪਨਾਭਿਜੇਚਾਹਮਨੋਕਹੋ
ਕੋਕਰੀਨਹਕਸੁਗਲੀਹਕਾਹੀਸਤੁਹੋਗਾਵੇਦੀਕਥਾਕੁਪਸਾਹੀ ੧੨ ਕਹੈਭੁਨਸੁਕੋਨਗਾਥਾਸੁਕਾਮੀ)

ਕਰੋਸੇਵਜਾਂਤੇਭਾਂਤੋਂਸੁਖਸਾਮੀਕਰੋਹਸਸੁਆਮੀਪਾਦੰਗਮਮਾਹੀਤਦੀਪੀਮਨੀਸੁਧੋਕੁੰਨਪਾਹੀ
੧੩ ਜਥੇਲੋਬੀਕਾਰੀਮਨੇਤੰਕਾਰੀ।ਤੁਬੇਲੋਨਮੋਖੀਨਿਰੰਗਨਸਾਰੀ।ਅਲੀਮੋਦਪਚੀਰੰਗਨਿਸੇ
ਤੰਗਬੀਪੀਸੰਭੂਸ੍ਰੀਕੰਤਜੰਭਾਖਤੋਂ੧੪ ਤਨੀਮਾਨਤਾਗੰਢਪੇਤਤਸਾਰੀ।ਸਤੀਮਾਤਮਾਮੋਪਤੀਤੰ
ਨਿਹਾਰੀ।ਗੁਬੀਦੀਨਿਜਪਾਛੁਲੀਨਿਕਰੋਹੇ।ਤਤੰਵੇਤਾਮਾਬਾਨਪੀਤੰਹਰੇਹੇ।੧੫ ਮਾਚਿਤੀਵੇਖ
ਪੀਮਦਰਨੀਬੇਨਤੀਕਰੋਹਮਸੋਕੀਕਰੰਨੀਮਤਾਹੀ।ਨੀਪਤੰਹਗੀਕੀਕਥਾਮੋਸੁਨੇਯੋਮਾਸੁਪੀ
ਸੁਪੀਨਾਹਮੋਪੀਤੁਤੰਯੋ।੧੬ ਨਜਕਹੰਤਤੁਨਸੁਤਬੋਨੀਪੀਹੀਸੁਏਕਹੀਕਹੰਤਾਵੇਸਨਜਤਬੇਸੁਰ
ਨਪਸਿਨੋਸਹੀਨਭੁਪਦਸਰੋਰਾਹਮੇਨਾਦਸਰੋਰੇਹੇ।ਸੁਭੁਪਮਾਗਚਾਹਜੋਰੇਦੇਤਮਾਗੀਅੱਥੇ
੧੭ ਕਹੰਤਭੁਪਮੇਨਗੀਤਚਾਹਕਾਹਜਨਤੰ।ਤੁਮੇਲਖੇਸੁਨੋਰੋਨਾਮੋਰਬਾਤਮਾਨਹੀ।ਤੁਮੇਸ
ਬੇਲਖਾਤੰਮਨਾਰੀਖੀਤੁਨੀਰਸੀ।ਸਰੋਦਰੰਚਭੁਸਤੰਤੁਮੇਮਾਯਾਨਿਜੀਮਸੀ।੧੮ ਨਚਾਹਮੇ
ਹਰੀਫਰੋਮਾਛੁਦਤੀਜਹੀਪਬੁਧੀਮਾਯਾਸੁਏਹਕੀਜੰਏਕਹੰਤਾਵੇਸਨਹੁਸੁਪੀ।ਉਪਾਵਚਾ
ਤੁਮਾਗਕੋਇਹੀਸੁਭੁਪਜਨਵੇ।ਮਿਟਾਯਾਮਾਪਭਾਵਕੋਤਬੇਸਰੁਪਮਾਨਏ।੧੯ ਸੁਜਗੀਮੇ
ਪਸਿਧੀਜੇਸੇਪੀਤਲਾਵੇਤਿਸੇਠੰਗਮੋਮਾਪਰਾਹੰਤਸਹੀ।ਨਹੀਲੋਕਪਾਛੋਕਤੇਸਾਕਤੰਸੀਕਰੰ
ਮਾਪਤੰਏਗਹੁਪੀਤੁਤਾਹੀ।ਸੁਏਪੀਤਮੋਮਾਪਹੁਸੋਨਿਹਾਰੇਵਹੀਦੰਗਪਾਖੰਡੋਪਾਖਦਨੀ ੪੮

ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਤੀ ਨੇ ਲੰਦਨ ਪਸਾਨੀ ਭੁਲਾਤੇ ਬੁਰਾ ਸੁਖ ਨਾ ਦੁਖ ਮਾਨੀ ॥ ੨॥ ਸਬੋਨ ਮਹੁ ਪੁਸ਼ਟੇ ਕੇ ॥
 ਛਾਨੋ ਨਹੀਂ ਭੁੰਨੇ ਨੇ ਨੀਠੇ ਬੁਢੇ ਬੁਢਾਹੀ ਬਿਖਰਿ ਪਚਹੀਂ ਤੁਝੀ ਮੇਖ ਸੋਈ ਬਨੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਜਨ ਸੰਸਾਰ ਤਾ
 ਹੀ ਸਬੋ ਮੇ ਪਕਾ ਸੀਲ ਖੋਬਤ ਮਰਾ ਸੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੀ ਅਤੁ ਮਾਅ ਪਰੇ ਹੀ ਜਗੀ ਜੇ ਦੇ ਮੋ ਨਾਹ ਤੇ ਹੋ ਮ
 ਮਾਹੀ ਕਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਗੀ ਗਈ ਮੇਧ ਟੇ ਹੀ ॥ ੨੧॥ ਮੇਦ ੨ ਇਨ ਮਾਯਾ ਛਾਯਾ ਗਾਰੇ ਹੀ ਨਿਪ ਚੋਰ ਕੁ
 ਲੀਭੇ ਭਾਗੇ ਹੀ ਪੁਨ ਮੀਚ ਦੇ ਹੀ ਪਾਏ ਹੀ ॥ ਸੁਤਦਾਗ ਸੰਗ ਨ ਜਾਏ ਹੀ ॥ ੨੨॥ ਇਨ ਮੋਨ ਹ ਬੋਰ ਸੁਗਾਰੇ
 ਹੀ ॥ ਧਨ ਸਾਧ ਸੁਰੁ ਪਿਪਾਰੇ ਹੀ ॥ ਅਗਨਿ ਜੋ ਦਾਗ ਮਿਲਾਨੀ ਹੀ ॥ ਤਬ ਪਾਵ ਕਰੁ ਪਿਠਾਨੀ ਹੀ ॥ ੨੩॥
 ਨਿਜਾ ਮੋਗ ਨਾਈ ਵੀ ਪਾਏ ਹੀ ॥ ਯਤ ਚਾਹ ਨਾਹ ਮਾਨ ਸਮਾਏ ਹੀ ॥ ਦੁਹਲਾ ਮੁਲੋ ਕਾਇ ਖਾਏ ਹੀ ॥ ਨਿ
 ਨ ਭੇਦ ਮਤੀ ਭੁੰਨ ਭਾਏ ਹੀ ॥ ੨੪॥ ਭੁਜਨ ਦੋਹ ਸਾਹਗ ਮਾਨੀ ਹੀ ॥ ਨਿਜ ਹੋ ਮੇਲੋ ਭੁਸਿ ਗਨੀ ਹੀ ॥ ਸਰਬੋ ਮੇ
 ਜਾਨਾ ਮਭੇਦ ਹੀ ॥ ਤਬ ਚਾਹ ਮਾ ਚਾਹ ਨ ਖੇਦੀ ਹੀ ॥ ੨੫॥ ਤੇਰ ਪਦ ਪਕਿਜ ਮੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੀ ਸਬ ਸੰਤ ਬ
 ਚੀ ਹੀ ॥ ਮੇ ਕਹੀ ਤੁਝ ਸਾਦਰਿ ਖੀ ਸਬ ਚਾਹ ਮਨੀ ॥ ਹਮ ਨਾਤੁ ਮਨਾਇ ਕਬਹੂ ਮਜਨੀ ॥ ੨੬॥ ਨਿਜ ਸਾ
 ਹ ਸੁਖੀ ਕਰ ਸੁਖ ਸਬੋ ॥ ਸਬ ਸੀਧਿ ਸਨੀ ਦੇ ਸਹੁ ਪਤ ਬੋ ॥ ਚੁਠਾ ਮਾ ਚਰਹੇ ਪਟ ਮਾਤੁ ਜੋ ਸਬ ਚੀ
 ਹਮ ਯਨ ਹੀ ਭੁੰਨ ਸੁਤੁ ॥ ੨੭॥ ਮਧ ਸੁਦਨ ਨਾ ਮਨਾਯਾ ਨ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੋਇੰਦੀ ਯਪ ਗਾਯਨ ਹੀ ॥ ਨ
 ਹਰੇ ਸਕਾ ਸੁਖ ਸਾਹਿਬੀ ॥ ਮਨ ਮੋ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ॥ ੨੮॥ ਪਰ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ॥

ਕੁੰਭਪੁਰਮੇਨਹਰਚਧਰੀ ਭੁਗਤੀ ਕਰਹੇ ਤਬ ਕੋਨ ਤਮੇ ॥ ਹਰਿ ਭੁਖਤ ਜੋਨ ਗਾਮਾ ਪਰਮੇ ॥ ੧੮ ਚੋ ਤਬ
 ਦੇ ਪੰਥ ਮਭੁਗਤਿ ਹੋਇ ਆਪਨ ਹਸਬ ਸ੍ਵੀ ਪਤੰਗਾਈ ਤੀਨ ਭੁਤ ਕੀਤ ਗਤ ਸੁਜਨੇ ਉਤਮ ਮਧਕ
 ਨਿਸਟ ਬੁਖਾਰੇ २੦ ਸਿਲਾ ਕਨਿ ਸੁਭੁਗਤ ਹੋ ਪੁਜਾ ਮਧਮ ਹੋ ਹਰਿ ਦਾ ਸਮਾਹੁ ਜਾ ਉਤਮਾ ਆਪਨ
 ਹਸਬ ਸੋਈ ਹੋ ਆਨਿ ਰਿਤ ਹੋ ਮੋਖੋਈ २੧ ਅਪਨ ਬਿਗਾਨੇ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਬੋਈ ਪਤਏ ਕੋ ਸੋਈ ਭੁ
 ਗਤਿ ਤੇ ਭੁਗਵੰਤਾਇ ਕਾਹੀ ਭੁਗਤ ਕਹਾਏ ਜੋ ਮਨ ਮਾਹੀ २੨ ਤੇ ਕਪਰੀ ਪਾਪੀ ਨਰ ਜਨੇ ਭੁਪ ਕਹੈ ਮੇਕ
 ਛਨ ਹਠਨੋ ਸਬੀਤ ਮੇਤਬ ਸ੍ਵੀ ਪਤੰਗਾਏ ॥ ਹੋਈ ਭੁਗਤ ਕੋ ਨਿਪ ਭਾਏ २੩ ਕੁਲਾ ਅਨ ਕੁਲ ਸਬ ਮੇ
 ਤੋ ਹੋਈ ਦਾਹ ਪੁਤਰੀ ਤੇ ਜਗ ਲੋਈ ਭੁਪ ਕਹੈ ਤਮ ਬਾਜੀ ਕਿਹੀ ਪੇ ਭੁਗਤੀ ਕਰ ਲਭ ਸੁਧਰੀ ॥ ੨੪ ਦੇ ਸ੍ਵੀ
 ਪਤੰਗਾ ਚਾਇਹੀ ਮੁਹਲਾ ਭੁਸੁਖੇ ਲੋ ਬਿਲਾਸ ਹਰਿ ਨਹੀ ਤੇ ਭੁਗਤੀ ਕਰਾ ਅਨ ਦੁਹਰ ਸੁਨਿ ਰਹੇ ਸਬ
 ਸੁਖ ਸਹੀ ਸੁਨਿ ਮਸੁਨਿ ਮੁਨੇ ਸਮਾਹੇ ਤਰਪਤਿ ਨ ਸੋਭੁਗਤੀ ਸੁਲਹੀ ਭੁਪ ਕਹੈ ਜਬੋ ਨ ਨਹੀ ਤਬ ਕੋ ਭੁਗ
 ਤੀ ਕਰ ਦੇਵਤ ਹੀ २੫ ਦਾ ਸਾਬਿਨ ਭੁਗਤੀ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਭੁਖਤਾ ਮਾਪਹਾ ਆਪ ਮਸਾਹੀ ਕੇ ਭੁਗਤੀ ਸੁਖ
 ਤੇ ਉਇ ਮੇ ਮੁਖਗਾ ਸਾਰਿ ਜੋ ਪਗਧੋਤ ਨ ਚਾਹੀ ਆਪਨ ਅਗਿਹਾ ਆਪਹ ਸੇਵਤ ਸੇਵ ਪਰੀ ਕਰੀ
 ਨਨਿਹਾਹੀ ਚਾਹਨ ਭੀ ਸੁਹੀ ਪਰ ਸੇਵਨ ਤੇ ਭੁਗਤੀ ਬਿਨ ਚਾਹਾ ਅਪਾਹੀ २੬ ਕੇ ਭੁਗਤਿ ਗਾਨ ਕੀਆ
 ਤੇ ਭੀ ਧੋਗਾਨ ਕੀ ਜੀਏ ਅੰਠ ਸਬੋ ਸੁਭਿ ਪਾਪ ਹੋ ਯੋਗਿ ਨਹੀ ਪਮੁਕੀਦਾ २੭ ਉਤਸੀ ਦਿਸ਼ ਪੁਰਾ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਤਬ ਮੇਰ ਕਿ ਕਰ ਯੋਗੁ ਯੋਗੁ ਨ ਨਾ ਕਾਮੀ ਪੇਅਲੀ ॥ ੮ ॥ ਤੁਨੀ ਕਰੇ ਭੁਨ ਸੁ ਸਬਜਾ ਪਾਲਤੀ ਨਿ ॥ ਮਹੇ ਮਾਤਾ
 ਤਾ ਬੀਨ ਨਾਹ ਚੀਨੀ ॥ ਪਰੰਤੋ ਪਰੇ ਸੁਬ ਭੁਨੀ ਪਕਾਸੀ ॥ ਮਲੇ ਖਿ ॥ ਪੀ ॥ ਮਦੀ ਦੇ ਸੁਗਾਸੀ ॥ ਧਾ ਸਿਸਟਿਕਾਦੀ
 ਮਾਦੀ ਦੇ ਸੋਈ ਪਗਤੀ ਮਾਤਾ ਮਹੁ ਜਾਨ ਜੋਈ ॥ ਤਬ ਮੇਨ ਭਾਪੁ ਮਓ ਤਰਨ ਮਾਏ ॥ ਤਬ ਗੋਤ ਮਜਿ ਗਵਲ ਕੀ ਸੁ
 ਹਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਾ ਗੋਤ ਮਥਿ ਰਬਾ ਸਿਸਟਿਕਾ ॥ ਕਹੀ ਮਾਤਾ ਮਾਤਾ ਪਸੇ ਤੁੰ ਪਤੀ ॥ ਬੁਸਿਸਟਿਕਾ ਸੁਬ ਭੁਨ ਮਸੇ
 ਮਾਨ ਹੀ ਸੁਤ ਦਕਤਾ ਵਤੀ ਮਥੇ ਜੋਈ ॥ ਤਬ ਗੋਤ ਮਥਿ ਚਸਤੀ ਬਕਾਹੀ ॥ ਇਹੀ ਜੋਲ ਪਵੇ ਮੁਦੇ ਸੋ ਕਪਾਤੀ ॥ ਬੁ
 ਸਿਸਟਿਕਾ ਤੇ ਸੁਨਾ ਪੱਪਦੇਈ ॥ ਮਨੀ ਲੀਨ ਹੋਏ ਨ ਭਾਸੀ ਤਕੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬ ਗੋਤ ਮਥੇ ਜਾਗਿ ਸੁਵਲ ਕੀ ਕਰੇ
 ਸੁਬ ਭਾ ਮਾਤਾ ਮਾਏ ਕਵਲ ਕੀ ॥ ਬਿਨਾ ਮਾਤਾ ਮਾਤਾ ਸੁਬ ਹੀ ਭੁਨ ਮਜਾਨੇ ॥ ਮਸਤੀ ਨੂੰ ਦਿਖਨਾ ਸੀ ਪਮਾਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਨਜਤ
 ਬੇਸੁ ਕੀ ਕਰਿ ਕਹਾ ਸਤੀ ਨ ਮੋਹ ਜਾਨ ਯੋ ॥ ਸਤੀ ਸੁਰੁ ਪਤਾ ਪਏ ਲਖੇ ਜੁਨੈ ਮਾਨੇ ॥ ਕਹਿਤ ਜਾਗਵਲ ਕਹਾ ਸਿਨੀ
 ਭੁਰੇ ਲਖ ਕਿਰੇ ॥ ਸਤੀ ਸੁਰੁ ਪਸੇ ਸਹੀ ਕੇ ਪਾਸ ਮਨਿ ਤਹੁ ਪਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹਿਤ ਕਿ ਕਹਿਤ ਬੇਨ ਦੀ ਤਰੀ ਗਨੀ ਰਹੀ ॥
 ਤਿਮੇ ਕੇ ਪਾਸੁ ਸਤੁ ਹੋ ਜਗੀ ਸੁਬ ਮਥੀ ਰਹੇ ॥ ਕਹੇ ਤੁ ਜਾਗਵਲ ਕਹੀ ਤੁ ਮੇਨ ਗਾਨ ਹੀ ਲਹਾ ॥ ਮਾਦੀ
 ਦਾ ਭੁਤੀ ਤੁਹੀ ਮਸਤ ਕੇ ਸਤੀ ਕਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਹਿਤ ਕਿ ਕਹਿਤ ਬੇਨ ਮਸਤੁ ਸਤੁ ਰੋਈ ਕੀ ॥ ਮਗਿਤ ਗੀਨ ਜਾਨ ਹੀ
 ਸਬੈ ਸੁ ਮਾਤਾ ਮਾਮੀ ਕੀ ॥ ਕਹਿਤ ਜਾਗਵਲ ਜੀ ਮਚੁ ਜਾਨੇ ਜਾਨੇ ॥ ਤੁ ਮੀ ਕਹਾਨ ਜਾਨੇ ਸਤੀ ਸੁਰੁ ਪਮਾਨੇ
 ੧੬ ॥ ਭੁਨ ਮਥੇ ਸੁਬ ਹੀ ਮਾਤਾ ਮਾਕੇ ਸਚੀ ਨਤ ਬੇਬਾਸ ਜੀ ॥ ਮਾਪ ਸੋਬੰਦੁ ਹੀ ਮਿਲੇ ਪੇ ਮਪੁੰ ਫੀ ਪੁ

ਨੀਜੇ ਪ੍ਰਸੰਗੀਕਤਾਤੁ ਜਨਹੀ ਮੇਖਦਾ ਪ੍ਰੇਮਗਾਹੀ ਤਬੇ ਜਾਗਹੁ ਦਲ ਕਸੇ ਭਾਖਰੇ ਯੋ ਬਿਨਾ ਯੋਗਨਾ ਮੇਖਸੇ
 ਰੋਤ ਕੋਈ ਕਹੈ ਬਾਸ ਜੀ ਜੋਗਤੀ ਹੋ ਪਤਾ ਹੀ ਜਬੈ ਅਤਿ ਰੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਗਤੀ ਹੋਈ ੧੭ ਕਹੈ ਜਾਗਦਲ ਕੀ
 ਦਤੀ ਤੀਸਰੇ ਯੋ ਜਬੈ ਸੇਵਕੀ ਸੇਵਾ ਪਤੇ ਹੀ ਪਸੇਵਾ ਠ ਬੇਬਾਸ ਜੀ ਬਾਚਾ ਮਦਿ ਦਈ ਨੀ ਜੋਇ ਫੁਆਪੇ
 ਰਹੁ ਪੋਯਲੇਵਾ ਤਬੇ ਗਾਥੁ ਸੇਵੇ ਨੀ ਜੀ ਮੀਗਾ ਸਾਹਿਤ ਬੇਦ ਸਰੋਹ ਤੇ ਨਾ ਸੀ ਸਪਾ ਮੀ ਕਹੈ ਜਾਗਦਲ ਕੀ
 ਤੀ ਹੀ ਪਾਮਾਵੇ ਜਬੈ ਕਹੈ ਵੇ ਸਬੈ ਕਹੈ ਸਾਮੀ ੧੮ ਉਦੈ ਜੋਗ ਪਾਠ ਪਾਮਾਰ ਪਤੈ ਸਾਤ ਕੀ
 ਤਾਮ ਸੀਭਾ ਦਲਾਨਾ ਪੇਦਾ ਮਾਪੇ ਦਕੋਤਾ ਪਤੇ ਜਾਪ ਮੇਲਾ ਪਚੈ ਗਾ ਸਰੋਹੇ ਦਦਾਨਾ ਸਿਮਰ ਮਕੋਰੇ ਸਾਧਨ
 ਸਿਧ ਕੇ ਬਿਪਤੇ ਮੇਖ ਕੇ ਪਾਨ ਗਾਨੀ ਕੇ ਸਹੁ ਮਾਤੁ ਮਾਏ ਕਸੇ ਜਨ ਦੇ ਭਾਖ ਬਾਸ ਯੋਗੁ ਤਮਾਨੀ ੧੯ ਨੀ
 ਰਏ ਕੋ ਪਗਾ ਬਾਗਾ ਮਨਿ ਤੋ ਮੀਰਤੇ ਪਾਟਹੁ ਫਲ ਨਾਨ ਬੀਜ ਰੋਟਾ ਸਤੇ ਫਲ ਪਾਟੈ ਫਲੈ ਦੇ ਕਹੈ ਬੀਜ ਕੋਰਸ
 ਜਨਾ ਜਾਗਦਲ ਕੀ ਕਹੈ ਜੋਗਤੇ ਸੇਲੈ ਭਾਖ ਬਾਸਿ ਸਟਨੁ ਤਾਹ ਬਾਨੀ ਜੋਗਲੀ ਪਾਨ ਹੋਰ ਸਮਦੇ ਪਾਠੈ
 ਤੋਲ ਗੀਥੀ ਤਾਮੇ ਖੁਲ ਜਨੀ ੨੦ ਚੋ ਤਬੇ ਨਬੀ ਤੇਗ ਪਾਨ ਬੀਨਾ ਹੀ ਭੁਯੋ ਬਿਯੋਗੀ ਤੇਵਾ ਹੀ ਗਮਨ ਜੋਗ
 ਕਬ ਬੀਛਰ ਨਹੀ ਪਵਤ ਪੀਵਤੁ ਸੋਗਤੀ ੨੧ ਕਰਮ ਹਲਿ ਪਸਮ ਸੁਮਭਾਸ ਜਾਗਦਲ ਕੋ ਤੇਬੈ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਜੇਨ ਰਕਰ ਮਨਾ ਸਹੁ ਕਰੇ ਦੇਹਤੁ ਕੇ ਸੇਹੁ ਪਧਰੇ ੨੨ ਕਹੈ ਬਾਸਿ ਸਟ ਮਨਿ ਨਿਹਕਰ ਮੀ ੨੩
 ਨਤੋਲ ਪਤ ਕਰਮ ਸਬ ਪਰਮੀ ਚੀਰ ਜੇਵਹੀ ਮਰੀ ਜਿਮਹੀ ਤਾਕੇ ਦਲ ਤਾਸਤੋ ਮਾਹੀ ੨੩ ਪੰਕਛ ਕਾਮਸ

ਰੰਨਹਤਤੇ ਤੇਸਗਪਾਨੀਕਰਮਪਛਾਤੇ ਜਗਦਲਕਰਨਾਮਓਬਸਿਸੀ ਯੋਗਕਰੋਦਰਕੋਇਸਟੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸੈਰੁ
 ਪਬਸਿਸਟਹਮੇਬਸੁਨਾਸੁਤਮੋਰਸੁਮਾਨਤਜਗਨੀ ਜਗਦਲਤਿਬਰੁਪਤੀ ਸਤੁਸੇਤਮਕੋਨਪਰੋਜਨੁਗੀ
 ਰੁਪਬਸਿਸਟਸਬੋਸੁਪਨਾਲਖਹੇਤੁਮਹੇਤੁਨਮੋਹਸਹੀ ਯੋਗਸਤਿਯਦਹੇਤੁਗਤੀ ਪਰਹੇਤੁਨਕਰਮਨਿਤੇਲ
 ਖਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਤਿਹਕਾਰਨਤੇਦਹੁਰੁਮਹੇਸਤੁਸੇਕਰਯੋਨਹਜੋਕਿਹਕੋ ਰੁਨਪਾਗਦਲਤਿਮਕੀਤਨਹੇਕਯਾ
 ਤਸੁਤੀਮਜਹੁਲਹਕੋ ਤਿਹਰੁਮਗਏਹਮਹੁਸੁਨਮੇਤਰੁਪਤਿਭੇਹਮਹੀਤਹਕੋ ਤੁਮਨਹਕਛਸਬਹੀ
 ਮਹੀਨਿਜਹੁਨਿਜਰੁਪਨਦਜਹਕੋ ॥ ੨੬ ॥ ਗੀਪਾ ਰੁਨਤੋਬਸਿਸਟਪਗਾਸਰੀਮਤਯੋਕਿਹੇਹਮਬੁਹਮਤੀ ਹਮਕਹਾ
 ਸਾਚੀਕਹਤੁਤੋਨਹੁਰੁਮੋਬਿਨਕਰਮਹੀ ਬਨਿਜਤੇਨਿਨਹਮਹੇਸਦਾਭੁਨਤੋਬਿਸਸਟੀਮੇਸਹੀ ਜਬਸਭੁਤੇਬ
 ਹਰਚਲੇਤਬਰਹੇਮੇਸਹੀਮਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਹਮਕਹਤਭੇਪਗਾਮਪਨੇਪੁਨਨਾਸਭੁਕਾਰੀਲਹੀ ਸਭੁਮਪਨਾ
 ਪਪਛਾਨਹੀਨਿਜਤੇਨਿਨਦਤਨਾਕਹੀ ਕਹਜਗਦਲਕੀਯੋਗਾਬਿਨਨਹੇਤੁਮੇਖਸੁਬਾਤਤੇ ਤਬਮੇਕਹਾ
 ਤੁਮਯੋਗਪਗਨਿਹਚਾਯੋਗੀਜਤਤੇ ॥ ੨੮ ॥ ਹਮਯੋਗਚਾਕਰੋਇਕਦਾਬਿਸਨਹੁਜਹੀ ਤਿਹਤੇਸੁਪੁਛਯੋ
 ਸਹੀਤੁਮਯੋਗਕੇਗਾਪਨੀਲਹੀ ਤਬਬਿਸਨਰੁਨਨਹਚਤੇਪੁਨਨੀਚਮੇਰੋਕਮਨੇ ਜੋਗੀਵਿਯੋਗੀਮਗਤ
 ਗਸਬਏਕਾਮਾਦੁਇਧਨੇ ॥ ੨੯ ॥ ਰੁਜੰਗ ਕਹਾਬਿਸਨਸਾਚੇਲਖਾਤੇਸੁਨਾਹੀ ਕਹੇਜਗਦਲਕੀਹਮੇਜੋਗਮਾਹੀ ਬਡੀ
 ਮਾਪਕਾਲੀਜੇਤਾਸੁਖਪਾਵੇ ਤੁਮੇਬੋਨਮਾਤੀਗੀਪਾਨੀਨਾਮਾਵੇ ॥ ੩ ॥ ਬਿਸਚਕਮਾਟੀਸੁਰੁਭੰਬਨਾਏ ਬਿਸ

ਨਹੀ

ਤੁ

ਯੋਗਗਾਨਿਕਬੇਨਾਸੁਪਾਏ। ਕਹਾਧਾਰਨਾਪਾਨਤੇਸੋਨਮਨੀ। ਕਹਾਨਿਪਯਾਸੰਨਹਤਾਹਤੰਨੀ। ੩੧ ਹਮੇਤੋਕਾ
 ਸੁਬਹੁਤਾਹਪਾਏ। ਪਹਲਾਦੰਸਮਾਥੀਤਨੀ। ਹਚਾਸੁਭਾਏ। ਤਿਨੇਭਾਖਸੁਵਨਹੁਕੇਸਬੇਦੀ। ਹਮੇਤੋਕਾਕੀਰ
 ਤੀਗਾਥਏਦੀ। ੩੨ ਪਨੀਤਾਬਿਚਾਰੇਸੁਮਨਿਨਜਲੇ। ਚਿਤੰਨੀਠਨਿਪਯਾਸੰਨਤਾਹਮਾਨੇ। ਇਹੀਧਾਰਨਾਸੁਬਚੀਤੰ
 ਹਟਾਏ। ਪਨੀਧਾਨਪੱਖੇਸਬੈਬਹਮਭਾਏ। ੩੩ ਨਰਿਨਾਹਤੇਬਾਦਹੰਨੀਗਮਾਹੀ। ਨਭੰਸਿਨਜੇਮਾਤਮਾਹੀ। ਮਿਲਾਹੀ
 ਸਬੈਰੰਗਾਬੰਦੀਹਰੀਨਾਹਦਯਾ। ਤਜੇਜੇਗਪਾਨੀਸਚੇਯੋਗਹੁਯਾ। ੩੪ ਤੋਰ ਅਨੰਕੀਮਹਸੇਪਹਮਾਤਮਹੇ। ੫
 ਹਮਾਤਮੇਸੁਹੁਪਾਸਮਹੇ। ਤੁਰਨਾਮਾਮਨੰਤਸੁਬਾਗਬਨੀ। ਏਕਾਮਾਤਮਰੰਸਯਾਰਸਨੀ। ੩੫ ਜਗਾਮਾਤਮਨਾਮ
 ਸੁਦੋਯਾਇਮੇਜਲਨੀਹਸਮੀ। ਇਕਰੁਪਰਮੇ। ਸੁਨਮੇਨਸਮਾਪਸੁਜਾਗਦਲੀ। ਤਬਗੋਤਮਬੈਨਬਪਨਫਲੀ। ੩੬
 ਹਰਿਨਾਮਜਪੇਰਸਨਾਸਦਹੀ। ਹਮਭੁਖਸਚੀਨਗੋਤਮਹੀ। ਪਰਸਾਤਨਾਮਾਦਤਹੀ। ਜਲਬੇਤਬਨਾਮਾਦਿਪਦਤਭੇ
 ਕਸਬੇ। ੩੭ ਮਨਮਾਹਲਖੇਸਬਏਕਹੀ। ਮਨਦਾਸਨਥੀਤਸੁਜਾਹਕਹੀ। ਤਬਸੋਭਗਤੰਪੁਨਜੇਗਤਹੀ। ਤਬਗੋ
 ਤਮਬਾਚਸੁਨੇਸੁਭਹੀ। ੩੮ ਮੋਤੀਦਾਮਤੁਜੇਸੰਨਯਾਸਹਤੁਪਮਹਾਨ। ਬਿਨਮਨਿਸੰਤਸਬੈਦਖਜਨ। ਪਰੋਇਕਮੇ
 ਖਲਭੀਖਕਰੁਪ। ਲਖੈਜੇਮਾਮਾਤਮਬਹਮਾਮਨੁਪਾ। ੩੯ ਤਬੈਹਮਭਾਖਤਜੇਸੰਨਯਾਸਾ। ਗਹੇਤਮਭੀਖਕਰੁ
 ਪਸੁਗਾਸਾ। ਤਬੈਹਮੇਪਸੁਲੇਕਹਸਾਯਾ। ਤਜੇਪਨਗਹਨੀਬੀਪਧਰਾਯਾ। ੪੦ ਗਹੇਪਨਨਾਹਤਜੇਕਛਹੁਪਾ। ਤੁ
 ਜੇਗਮਾਹਕਾਸਪੀਸਦਰੁਪਾ। ਤਬੈਕਾਜਗਦਲੀਕਸਾਮੇਸਾ। ਕਰੇਤਮਯਾਮਸੁਪਾਨਹਜੇਸਾ। ੪੧ ਲਹੇਤਬਮੇਖ
 ਮਨੀਸਮਹਾਨ। ਭੁਲੇਤਬੈਬਾਸਹਦੇਦਸੁਜਾਨ। ਕਰੋਕੀਮਯੋਗਕਾਸੁਨਸੇਯਾ। ਰੁਕੇਤਨਪਾਨਸੁਪੁਰਕਹੇਯਾ। ੪੨

3

ਦਿਲ
੫੨

ਚੋ ਕੰਕਰੇ ਚਕਮਨ ਸੁਪੋਈ ਕੋਈ ਬਾਸੁ ਜਨੀ ਮਲਖੋਈ ਬਹੁਲੋਗੀ ਮਲਹਾ ਰੁਮਸੁਰੀ ਲੀਪਰ ਬੇਸਿਪਰ
ਜਤਨੁ ਗੀ ੪੩ ਮੋਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਤੁਨ ਨ ਨਿਰੰਤਰ ਸੀਤ ਸੀਗਤੇ ਮਨ ਦਸ ਮਤਿਗਾ ਰੁਗਤੀ ਬਿਨਾ ਬਿਸਨ ਨਹੁ ਹੋਈ
ਨੋਕਾ ਪਤਿ ਤੁਰਨ ਲਜੋਈ ੪੪ ਤੀਰਨ ਦੀਨ ਨ ਕੋਯ ਪੁਕਾਰੈ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਵ ਨਿਜ ਬਲ ਨਹੁ ਤਾਰੈ ਮਨ ਨਾਵੇਰੁ
ਬੇਜਾਨੇ ਤੇਰੇ ਤਜਨੀ ਬਿਨ ਮੁੜੁ ਬਥੇ ੪੫ ਦੇਹਾਂ ਤੀ ਪੁਨਗੀਤਾ ਬੋਈ ਬਿਨਾ ਏਕਤਾ ਮੋਖ ਨੁ ਏਕਾ ਏਕੋ ਪਰਮ
ਤਮ ਏਕਾਨੋ ਨਾਤੋ ਮਾਫੁ ਗੋ ਨਹੁ ਨਾਨੋ ੪੬ ਸ੍ਰੀ ਨਰਗਤੀ ਬਿਨ ਸਾਂਤਲਾ ਕੁਮਜਾਤ ਨਹੀ ਬਿਨ ਤੇਜੁ ਪਾਲਾ
ਪਾਦ ਕਹੀਨ ਪਕਾਸ ਨਹੀ ਤੇ ਮਨਾ ਤੁਜਨੀ ਬਿਨ ਗਾਨ ਓ ਨਾਲਾ ਜਾਗਦ ਲੰਕ ਕਹਾਤ ਬਹੀ ਬਿਨ ਜੋਗ ਪੁਲੇ
ਨਹੁ ਗਿਠਾ ਬਿਸਾਲਾ ਬਾਸ ਕਰੇ ਤੁਗਤੀ ਬਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਾਨ ਭਵੈ ਕੀ ਮਗਿਠ ਹਜਾਲਾ ੪੭ ਮਤਿ ਰਬਾ ਹਰ ਸੋਨੇ
ਮਲੀਤ ਨਹੁ ਪਲ ਪੋਸਿ ਬਜੋ ਗਲਹੈ ਕੋਗਰਿ ਬੀਸਤ ਸੀਗਤੇ ਰੁਗਤੀ ਪਤਰਾਨ ਹੀ ਯਚਹੈ ਰਾਸਤਾ
ਮਤੁ ਦਾਹ ਕਹੁ ਸੁਭ ਬਹੁ ਮਾਏ ਦੀ ਨਰੁ ਪੁਰਹੈ ਜਾਨਹੀ ਸਬ ਕੁਮਮੇਲੇ ਤਿਹ ਮਤਿ ਰਨੇ ਨ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ੪੮
ਦੇ ਕੇਵਲ ਜੋਗ ਹੋ ਕਰੇ ਮਤਿ ਰਨੇ ਨ ਨ ਯੋਲਾ ਪੁਲੇ ਗਿਠ ਚਿਰ ਗਾਨ ਤੇ ਮਨ ਦਸ ਰੁਜਨ ਮਮੋਲਾ ੪੯ ਇਤ
ਰੀਦਿ ਨ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਤੀ ਮਸੇ ਮਸ ਮੋਖਾ ੫੦ ਬਾਸ ਦੇਵੇ ਗੀ ਪਾਤੁ ਗਵੀਤ ਬਿਨ ਜੋ ਪੋਖਨ ਮਲਰੀ
ਠਏਈ ਜਾਨਏ ਅਮਲੀ ਸੁਰਗਤੀ ਕਰਤ ਹੋ ਮਿਟਦੀਰ ਸਬੁ ਹਰਿ ਮਨ ਏ ਬਿਨ ਲਗਨ ਲਗਨੀ ਮਿਟਤਨ
ਹੁਗਤੀ ਬਿਨਾ ਕਿ ਮਯੋਗੀ ਸੁਨਤੁ ਸਨੀਤ ਬਜਾਗਦ ਲੰਹੈ ਤੁਰਾਸ ਪਭੋਗੀ ੧ ਨਹੁ ਬੇਦ ਬਾਸਸ
ਮਨ ਕੋ ਬਪ ਬੇਦੋ ਬਯਾਸੀ ਮਤੋ ਨਿਹ ਬੇਦ ਰਸਨ ਮੇਰ ਸੋਖਣ ਮਾਗਾ ਮਿਸਰੀ ਲਹੈ ਸੁਨ ਮੇ

੫੨

ਤਰੇਖਿ ਮਜਾਗਦਲ ਕੀਤਾ ਸਮਿ ਹੋਵਤਾ ਮਤੀ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਜੋਗਾ ਮਗਿ ਸੁਜਾਹ ਮੇਤ ਬਖਾਸ ਪੁਨ ਚੀਕੀ ਕਹੀ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ
 ਜਨਮੇ ਪਨੁ ਹੋਤ ਕੋ ਸਬਨਾ ਮਧਾ ਹੀ ਨਹੀ ॥ ਸੁਤਤਾ ਤਾਤਾ ਕੁਤਾਤੀ ਸਬ ਸਾਕੁ ਹਰਿ ਜੀ ਲਖਦਰੀ ॥ ਨਹੀ ਗਏ
 ਤਾਪਾ ਹੋਰੀ ਭੁਜਨਿ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਭੁਗੀ ਨਹੀ ਗਤਾ ਕੋ ਬਸ ਕਰੇ ॥ ਮਗਨੀ ਚਕੋਰ ਚਗੇ ਸਹੀ ॥ ੪ ॥ ਭੁਜੀ ਸਸੀਰ
 ਪਸਮਿ ਪਚੇ ਭੁਗਤਾਤਾ ॥ ਮਰ ਕਾਲੁ ਸੀਜ ਪੇਨਾ ਮਧਾਤਾ ॥ ਕਹੈ ਜਾਗਦਲ ਕੀ ਜਬੈ ਭੋਲ ਪਾਨੀ ॥ ਕਹੈ ਤੀ ਕੁਟੀ ਮੇ
 ਤ ਬੋਲੈ ਨਗਨੀ ॥ ੫ ॥ ਕਸੇ ਹੋਤ ਤਗਾ ਬਿਨੁ ਯੋਗ ਪਾਨੀ ॥ ਕਹੈ ਬਾਸ ਸੁਜਾਗਤੀ ਰੇ ॥ ਮਾਨੀ ਲਖੈ ਕਾਵੇ ਸਨਿਤ ਜੇ
 ਤੀ ਹਕਾਰੀ ॥ ਲਹੇ ਜਾਗਤੀ ਮੇਤ ਹੀ ਸੋ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਸਤਤਾ ਕੀਤੈ ਸਬੈ ਸਤ ਜਨੈ ॥ ਚਿਤਿ ਤਾ ਚਿਤਿ ਸੁਖੀ ਨਿਰਮਲੀ ॥ ੭ ॥
 ਸਬੈ ਹੋਗਾ ਬਿਰਹੀ ਸੁਤ ਮਾਲਾ ॥ ਜੇ ਮੇਕਾ ਮਨੀ ਕੋਰ ਸੀ ਪਾਨੁ ਭਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ਕਹੈ ਮੇਤ ਰੇ ਮੇ ਮਨੀ ਗਾਥ ਗੀਯੋ ॥ ਹਮੇ ਕੋ
 ਸਗੁ ਪੀ ਮਹੇ ਦੇ ॥ ਪਪੇ ॥ ਬਲੀਆ ਬਲੀਠੀ ਕਰਾ ਜਾਵੇ ਦੀ ॥ ਉਤਰੈ ਤੇ ਸੁਰੀ ਕੇ ਪੋਭੀ ਰਮੇ ਦੀ ॥ ੯ ॥ ਚਖੀ ਨਹੀ ਬੀ
 ਪਗਿ ਕਾਨ ਪਾਨੀ ॥ ਕੀਯੋ ਮਾਸ ਲੋਹੁ ਚਾਨੀ ਹਮਨੀ ॥ ਸੁਮਰੈ ਬੀ ਮਨ ਬੀ ਪੁਰੀ ਮਾਪੁ ਰਾਹੀ ॥ ਮਿਲੈ ਕੋਨ ਮਾਥੇ ਕੁਪ
 ਕਾਮਾ ਮਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਨਗ ਸੁਪੀਛ ਮਨ ਬਿਪਦ ਲੋਹੁ ਹੀ ॥ ਹਕਾਰ ਮੇਹ ਪੋਰੁ ਹੀ ॥ ਪਰਾਸਰੈ ਬਖਾਨੁ ਹੀ ॥ ਸਬੈ ਤੇ ਮੇ ਪਛਾਨੁ ਹੀ ॥
 ਸਨੈ ਕਥਾ ਏ ਸੀ ਪਰੀ ॥ ਹਮੇ ਚਿਤੈ ਏ ਹੀ ਪਰੀ ॥ ਬਿਪੁ ਸੁਭੈ ਕਜਾਵੁ ਹੀ ॥ ਪਛੋਤੈ ਏ ਪਾਵੁ ਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਪਨਾ ਬਿਚਾਰ ਮੇ ਕਰੇ
 ਬਿਪਿ ਕੋ ਹੋਗਾ ਏਵੇ ॥ ਜਗਨਿ ਨੀਰ ਕੋ ਮਹੇ ॥ ਸੁਪਾਰਬੀ ਪਰੇ ਕਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬੈ ਸੁਲਾਨ ਪਾਵੁ ਹੀ ॥ ਪੁਬੀ ਬਿਚਾਰੁ
 ਵਹੀ ॥ ਜਗਿ ਜਲੀ ਸੁਹੇਨ ਹੀ ॥ ਤਰੇ ਸੁਕੈ ਨ ਕੋ ਸਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇਰੇ ਭੁਨ ਮੇਤ ਰਾਗਿ ਹਰੇ ਦੇ ਸੁਨੈ ॥ ਜਲਦਾ ਸਨਹੁ ਪਾਨ ਮੇ

ਗੁਨੋਤਬਤਾਖਪਰਾਸਰਬਾਤਤਹੀ ਦਹਦਸਨਕੋਨਸਰੁਪਮਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਤਬਮੇਤਰਭਾਖਨਜਾਨਤਹੁਗੁਰੁਪਰੁਗੋਕਿ
 ਹਭੰਤੁਤਹੁਗੁਨਮੇਤਰਾਮਪਕਰੇਗੁਰਜੀ ॥ ਗੁਨਮੇਸਪਰਾਸਰਤੋਸੁਰਜੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਹੁਪਰਕਰਸੁਜਾਨਸਹੀ ਪੁਨਇਛੁ
 ਤੇਦਹੁਤਲਹੀ ॥ ਮਨਮੋਹਸੁਮੇਸਾਬਿਚਾਰਕਰਗਾ ॥ ਬਿਪਜੋਕਹਹੈਏਛਪਰਧਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਮਪਰਪਰੋਨਿਜਇਛੁ
 ਤੇਤਾਤੁਬਮੋਹਪਰੰਹੁਪਬਾਤਸਤੋ ॥ ਤਿਹਤੇਨਿਜਾਏਛਹਤਾਗਕਰੋ ॥ ਕਤਜਾਬਿਪਪੇਹਮਖੇਦਧਰੋ ॥ ੧੬ ॥ ਚੋਕੋ
 ਨਕਾਂਏਬਹਮਾਕੀਕਰਈ ॥ ਪੁਨਮਨਮਾਏਨੋਕਾਦਹਈ ॥ ਨੋਕਾਪੁਮਹੇਸਤਸੰਗਾ ॥ ਪੁਨਕੀਨੋਬਬੇਕਮੇਰੰਗਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਤੁਹੀਸਤਸੰਗਤਨਾਉ ॥ ਪਰਾਮਪਰਤਜਦਹਨੇਭਾਉ ॥ ਜਾਸੇਪੁਛੇਏਹੀਗੋਰੋ ॥ ਦੰਦਤਜੇਤਾਤੁਰਨੋਪੇਰੋ ॥ ੧੮ ॥
 ਤੇਨਿਪਰੰਕਾਮਹੇਤਾਨਉਤਜੇ ॥ ਮਾਪਾਸੁਖਸੋਤਾ ॥ ਨਿਜਨਬਨੈਤਬੇਜਗਨਾਹੀ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਮਗਸੀਗੁਰਗਾਹੀ ॥
 ੧੯ ॥ ਨੋਕਾਤੇਜਗਨਿਪਨਹਕਾਮਾ ॥ ਜੋਏਹੀਨਹਤਰੋਨਿਕਾਮਾ ॥ ਦਹਤਜੀਪਰਾਮਪਰਨਕੋਈ ॥ ਕਹੁਮੇਤਰੰਕਬਕੀ
 ਇਮਸੋਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਤੋਹਰਿਦੇਗੁਰਨਿਕਛਤਾਗਨਚਾਰਧਰੀ ॥ ਤੁਜਨਿਨਹਕੀਨ ॥ ਹੇਭੁਜਨਿਤਜਚਾਰਸਬੰਜਬਾਮਾ
 ਪਨਹੀਤਬਾਮਾਪਰਚੀਨਾ ॥ ਹੇਤਧਨੀਪੁਨਮਨਰੁਪਾਮਨਚੀਤ ॥ ਏਕਾਗਰਹੋਸੁਨਤੀਨਾ ॥ ਮੇਸਨਿਠਾਸਜਬੇਸਤਸੀ
 ਗਹਤੋਸੁਖਸਾਰਲਹੈਜਨਬੀਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਕੋਨਸਰੁਪਤੁਮੇਤਰਹੈਤਬਮੇਤਰਭਾਖਸੁਬਹਮਸਹੀ ॥ ਗੁਨਤਹਪਰਾਸਰਤੁ
 ਬਿਖਈਤਨਤੇਰਸਨਾਕਿਮਬਹਮਕਹੀ ॥ ਨਾਹਮਕਾਰਸੁਬਹਮਕਹੈਕਿਮਮੇਤਰਭਾਖਤੁਮੇਸਲਹੀ ॥ ਏਹਾਅਵੇਹਸ
 ਕਾਹਨੇਗਕਤਹੈਬਿਖਹੁਸੁਪਬਹਮਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਪਪਰਾਸਰਭਾਖਿਨਾਸਤਸੰਗਲਹੈਨਹਚਿਕਹੀ ॥ ਗਜਰਿ

ਪੀਥੀਪਸਿਭੁਨੁਰੇਅਤਕਲਬਲੀਸਬਖਾਯਚੀਕਹਮੇਤੁਰਨਿਬਧੇਬਹਮਸਿਬਕਲਾਮਕਲਤਨੀਰੰ
 ਖੁਹੀਕੋਨਰੁਰੰਤਬਹੋਤੁਗੁਰੁਜਬਾਮਾਦਮਧੀਪਨਮਤਿਵਹੀ॥੨੩॥ਗੀਯਾਭਨਤਾਪਰਸਰਬਹਮਰਿਪਤਮਕੋਕੰ
 ਰੋਸੁਖੀਤੁਨਮੇਤਰੇਮੁਹਨਮਰੁਪਸੁਰੇਨਹੀਦੁਖਦਖਹੀਤੁਮਜੋਕਰੋਪਗਰਕਛੁਹਮਰੇਨਵਛੁਕੋਰਹੀਤੁਨ
 ਤਾਪਰਸੁਰਬੀਪਤੁਮਨਮਨਤੁਪਸੁਖਮਸਹੀ॥੨੪॥ਆਪਰਕਥਾਮਪਨੀਕੁਰੇਜੋਸਿੰਮਨਮਰੁਪਰਨਾਹੀ॥ਇ
 ਕਦਾਹਮੇਬਨਜਾਤੁਤੇਤਨਸੁਪਨਕਛਪਾਹੀਮੁਕੋਬਲਾਵਤਬਨਰਿਖੀਮਿਹਬੋਲਨਹੀਨੀਕਸੇ॥ਅਹੀਸਿੰ
 ਘਪਾਵਕਲਲੁਖੋਮਰਗਾਯਾਏਰੁਖੇਰਸੇ॥੨੫॥ਤਬਦਾਰਏਕਰੁਤਾਕਰੀਮੋਕੋਜੁਗਾਵਤਤੇਤੁਏਨਾਮੋਹਕੋਰ
 ਨਾਫੁਰਯੋਜਬਚੇਥਾਦੇਨਪੋਖਨਏ॥ਅਸਭੁੰਤਹੋਏਨਯਾਰਜੋਤਬਤੁੰਨਯਾਰਜਨਹੀਤੁਮਬੀਪਦੇਹੀਇੰਦੁਨ
 ਯਾਪੋਕਥਾਸੁਨਠਨਹੀ॥੨੬॥ਤੁਜੰਗਅਧੁਤੀਇਕਸਿੰਬੀਬਦੇਹੀਮਹਨੀਗਯੋਕਾਨਨੀਨੀਰਜੁਹਨਸੁਠਨੀਸੁਨੇ
 ਤਾਧੁਨੀਗਾਵਤੇਸਿਵਸਾਠੇ॥ਕਹੈਸਮਕੋਸੇਸਿਵੀਸੁਨਧਾਰੀ॥੨੭॥ਅਗੋਜੋਗਯੋਕੇਸਾਮਟਕੇਦਮਾਹੀਸਿੰਦੁ
 ਜੁਗਾਹਾਮੋਹਕੋਸੇਛੁਡਾਹੀਛੁਟੇਆਪਤੇਗਾਮਤੀਰਿਸੁਆਏ॥ਤਹਾਹੁਖਰੇਨਗਕੇਤੇਬਿਤਾਏ॥੨੮॥ਨਿਪਸੁਪਨੇ
 ਚੰਡੁਭੇਟਾਸੁਮੀਗੀਤਬੈਰੁਪਚਾਹੇਬਲੀਕੋਯਚੀਗੀਅਖੇਟੰਗਯੋਰੁਪਪੋਖਾਮਧੁਤੀਤੁਨਪਸਟੇਲਾਲ
 ਸਾਕੀਸੁਤੀ॥੨੯॥ਕਹੈਤੁਪਤਾਕੇਤਮੇਕਾਨਗਹੀਕਹਾਮੋਸਿਵੀਪੋਖਤੁਪਮਿਦਾਹੀਨਰਿਯੋਯਾਮੁਤੀਸੇਵੀਆਪਮਾਨੇ
 ॥੩੦॥ਸੀਕੁਬਲੀਏਤੁਜੰਗੀਰੁਠਨੇ॥੩੧॥ਨਾਨਸੋਕਮੋਹਤੁਗਾਮਨਿਕਰਿਯੋਰੁਧੀਕਹੈਸਿਵੀਸੁਬੀਪਯੋਨਤਾਸਾਅਸ

੨੬
੫੩

ਜੀਲ੍ਹੇ ਪੁਛੇ ਪਤਿਠਤ ਭਾਤ ਸਾਕ ਕੋਲ ਦੇ ਸਹੀ ਕਹਾ ਸਬੋ ਸਿਵੇ ਸਹੀ ਨਾ ਮੋਰੇ ਚ ਭੇ ਸਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਬਰਨੇ ਆਸ
ਮੀ ਪੁਛੇ ਸਬੋ ਸਿਵੇ ਬਖਾਨ ਹੋ ॥ ਸੁਨਿਤੁ ਪੁ ਮੋਦ ਭਾ ਮਨੇ ਕਹਿਤੁ ਤਾਨ ਹੋ ॥ ਹਮੇ ਸੁਤੋ ਭੀ ਪਕਿਰੀ ਜੁ ਸੀ ਸਮੇ ਹਰੇ
ਸਹੀ ਤਿਸੇ ਪਨਿ ਸੁਦਾ ਛੁਟਿ ਹਮੇ ਸੁਰੇ ਤਲੇ ਵਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਨਕੋ ਯਥਾ ਤਮਾਨਤੋ ਇਹੀ ਸਿਵੇ ਨਰਿ ਕਹੋ ॥ ਇਸੇ
ਬਲੀ ਸੁਦੇ ਤਹੇ ਕਹੋ ਹਨੇ ਤੁ ਮੇਲ ਹੋ ॥ ਕਹਾ ਅਧੁ ਤਮਾਨ ਨੇ ਮਰਿ ਨੇ ਕ ਸੀ ਕਰੀ ॥ ਤਬੋ ਪਰੁ ਗਮਾਨੇ ਲਗੇ
ਸੁਤਾ ਭ ਪਕਿਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਫੁਲਨ ਤਬੋ ਮਰਿ ਚਿਤੁ ਕਾ ਪੋਖਰੇ ਯੋ ॥ ਇਸੇ ਬਾਕਤੋ ਤੇ ਮੇਰੁ ਸਮਾ ਪਾਵੇ ॥ ਇਹੀ
ਸੰਤ ਮਾਨਿ ਤੁ ਸਮਾ ਕੇ ਸਮਤਿ ਮਰਿਤੁ ਸਾਤ ਕੀ ਨਾਲ ਪਾਵੇ ॥ ਨਹੀ ਸਕ ਮੋਹੀ ਜੇ ਸੇਹੇ ਤੇ ਤੇ ਨਹੀ ਨਾਮ
ਰੁਪ ਮਿਧੋ ਬਿਤ ਜਾਹੀ ॥ ਤੁ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਾ ਕ ਕੋਲਿ ਕਹਾਹੀ ॥ ਤਬੋ ਭੁਲ ਜਾਵੇ ਸਬੋ ਬਹਮ ਵਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਕਰੇ ਤਗਾਤਿ ਤਗ
ਵੇਤ ਕੀ ਹੀ ਯਾ ਬੀਤਿ ਮਨਿ ਮੇਲ ਹਨੀ ॥ ਜੇ ਸੇਹੇ ਤੇ ਜਾਹੀ ॥ ਤਬੋ ਭੁਪ ਸੰਨਾਹ ॥ ਤਕਿਨ ਬਦਿ ਜ ਸਕੀ ਰਤਿ ਗਾਹ
ਸੁਪ ਜਤਾਹੀ ॥ ਪਮਾ ਪਾਪ ਕੀ ਜੋਹ ਮੇਰੁ ਲਜਿ ਤੇ ਬੋ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ॥ ਸਬੋ ਈਸਾ ਆਹੀ ॥ ਅਪਤਿ ਪਿਮਾਦ ਸ
ਰਨਾ ਹ ਕੋਈ ਸੁਬੋ ਵੇ ਸਨ ਹੀ ਰੁਪ ਸੋ ਸਿਵ ਪਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਚਿਟਿ ਕੁ ਰੁਖ ਭਾਖੇ ਪੁਰੁ ਸੇ ਪਕੇ ਸੇ ਲਹੇ ਸੀਤਾ ਅੱਧ
ਤਤੋ ਹਾਸ ਗਾਏ ॥ ਆਪ ਹੀ ਬੋ ਪਲੇ ਮੋ ਪਕੇ ਚਾਹੇ ॥ ਤੇ ਦੁ ਸਰੋ ਪਾ ਕੋ ਵੇ ਕੁ ਭਾਵੇ ॥ ਵੇ ਕਹੋ ਵੇ ਕਹੋ ਚੇਤ ਹੀ
ਪਾਰ ਵੇ ਜਨ ਸੀ ਸੁਭ ਤੋ ਕੇ ਸਤਾਹੀ ॥ ਆਪ ਹੀ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਪਰਾਨੁ ਭੁਯੋ ਪੇਖ ਕੇ ਸੋ ਪੁਜਾ ਮਾਨ ਮਾਹੀ ॥ ੩੬ ॥
ਚ ਮਮਤਾ ਤਾਹੀ ਤਾ ਸੁਖ ਸਾਹੀ ॥ ਸਨ ਮਾਸ ਮਲਤ ਨਜ ਬਪਾਹੀ ॥ ਤਾਮ ਭ ਮਾਨ ਪਾਰ ਦੁਖ ਪਾਵੇ ॥ ਜੀਵ ਗਏ

੫੪

ਕਹਾਪੇਤਜਲਾਵੇ ॥ ੩੭ ॥ ਜਬਲੈਪੇਤਤਬੈਕਸਖਾਵੈ ॥ ਏਹਾਨਿਕਾਰੈਸੁਤਕਜਾਵੈ ॥ ਨਗੀਤੁਲਿਖਪੇਤਰਹਾਈ
ਚਿਤਾਤੀਕਜਗਮਾਤੁਜਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਨਤੁਕੀਸੇਤੋਹਕੋਸਹੀ ॥ ਵੁਠਾਮੋਹਪਸਾਰਾਮਾਹੀ ॥ ਅਤੀਤੁਨਿਪਿਤਮੁਖ
ਮੋਖਾਹੀਕਸਤੋਰਗਾਪੇਤਕੁਹਾਹੀ ॥ ੩੯ ॥ ਹੇਮੇਰੈਤਨਮਾਨਤੋਜਾਹੀ ॥ ਭੁਜਨਕਰੋਹਾਰੀਕੋਸੁਖਪਾਹੀ ॥ ਸਬਰਵ
ਯੋਹਾਰਿਜੀਮੋਜਲਾ ॥ ਤਾਕੋਨਹਾਮਾਸਭੈਮਾਨਾ ॥ ੪੦ ॥ ਏਹਾਸੁਸੁਨੋਬਿਧਤੀਰਗਾਏਹਮਤਾ ॥ ਪੁਜਾਪਤਰ
ਛਲਪੁਆਯੋ ॥ ਮੋਕਹੁਪੇਖਹਸਯੋ ॥ ਮਤਹੀਬੁਨਭਾਖਪਰੋਜਨਕਹੀਤੁਆਯੋ ॥ ਮੇਸੁਕਹਾਨਿਜਗਾਨਹਿਤਾ
ਰਖਤੇਮਨਜੋਗਨਬੈਨਾਮਲਾਯੋ ॥ ਮੋਖਚਹੋਰੁਬਯੋਗਕਰੋਤੁਮਮੇਸੁਕਹਾਕਰਜੋਤਿਹਭਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਤਾਹਸ
ਗੁਪਸਕੋਨਾਮਹੋ ॥ ਜਿਹਹੋਕਰਨੋਪੁਨਯੋਗਲਹੋ ॥ ਰੁਖਤਤੇਤੁਮਮੇਸੁਕਹਾਮੁਹਰੁਪਕਰੋਤਬਚੋਕਰਹੋ ॥ ਭਾ
ਧਤਭੋਸਨਕਾਦਤਬੋਓਤਹੀਪਸਨਬਹੁਕਾਰਕਹੋ ॥ ਹੋਬੈਸਮੇਏਤੁਆਯਾਏਹੀਤੁਮਤੇਸੁਪੁਰਾਸਰਗਾਨ
ਚਹੋ ॥ ੪੨ ॥ ਗੀਯਾ ॥ ਤੁਮਗਾਨਹੋਤਜੁਮਾਤੁਭੇਤੁਮਹੀਸੁਤਿਪਦੀਕਰਨੀ ॥ ਹਮਕਹਾਸੋਨਹਪੇਖਹੀਸਨਕੀਕਰੋ
ਤਨਧਾਰਨੀ ॥ ਤੁਮਲਖਤਹੋਚਖਹਾਖਪਗਾਵਹੁਤੇਸਰੁਪਸੁਜਾਨਏ ॥ ਹਮਕਹਾਏਨਾਸੀਅਖੋਸਤਾਰੇਸਹ
ਚਹਗਾਨੀਏ ॥ ੪੩ ॥ ਸਨਕਭਿਨੇਨਾਸੀਅਸਾਸੀ ॥ ਤੁਹਮਯਸਬਣੀਮੁਹੋ ॥ ਹਾਰਿਤੇਓਪਜਹਰੀਹੀਅਯੀਜਿਮ
ਜੀਮਾਬਿਖਬੀਜੀਦਲੀਲਹੋ ॥ ਫਲਫੁਲਪਾਤਪਨਾਮਯਪਰਮੁਲਤੇਸਦਹੀਸਹੀ ॥ ਤਿਮਬੁਲਸੁਖਮਦਾਸਨਾਸ

੨੧
੬੫੫

ਬਬਹਮਹੀਆਤੁਮਲਹੀ ੪੪ ਇਤਸੀਬਿਲਪੁਰਾਣੇਰਤੀਅਸਿਪਾਗਸੁਮੇਰੇਸਿਬਾਰੇਨੋਮੋਧਯਾਯ ੨੩ ੨੩
ਤਰੇਤੁਜਨਯੋਸਬੋਬੁਹਮਤੁਮਹੀਯਾਸੁਨਤਮਾਬਿਧਪੈਰੰਤਵਤਕਗੀਜਾਯਰਚਜੀਯਾ ॥ ਚੋਤਬੋਸਮਾਧਮਾ
ਬਿਤੱਧਤਾਕੇਸੋਪੁਛੋਯਾਕੇਬਾਤਾਯਬਿਥਸਾਖੀਮਨਜੇਤੋਜਨੇਤਬਾਕਿਗਪੇਹਮਦੁਲਬਖਯੇ ੨ ਬਿਧਜੁ
ਕਰਾਰਸਮਤੇਦੁਯਾਠੇਕਹੋਕਈਨਿਜਗਯਾਨਮਯੁਗੇਸੁਯਰਿਪਮੋਪਰਚੇਗਾਵੇਅਨਿਜਅਨਿਦਯੋਬਿਭਿ
ਸੁਨਾਵੇ ੩ ਤਬਹਮਯੋਬਿਧਬੰਚਨਬਖਯੇਹਮਤੇਨਯਾਰੋਕੇਨਹਜੰਨੇਬਿਖਬੀਜਤੇਭਿਨਨਜੋਸੋਮਤੇਓਪਕ
ਯੋਜਗਹਮਤੇਸੋ ੪ ਮੋਕੋਕੀਸਰੁਪਤੇਜਾਨਾਮੇਭਾਖਯੇਤੁਮਬਹਮਾਮਾਨਾਮੋਨਿਜਮਾਨਯੋਪਗਸਰਜੋਸੇ
ਦੋਈਪਰਮਾਵਿਦਯਾਮੇਸੋ ੫ ਭੁਜੰਗਤਬੋਮੋਨਪਾਤਾਭੁਯੋਮਾਥਾਸਿਸਟੀਕਹੋਪੁਤਤਤੋਮਨੇਨਹਨਿਸਟੀ
ਪਿਤਾਬੀਜਤੇਮੇਜਯੋਨਹਗਾਵੇਥਕੇਹੋਮੇਭਾਖਮਾਨੇਨਭਾਵੇ ੬ ਹਮੇਭਾਖਜੋਗੋਕੋਰੋਕੁਲਮਾਨੇਬਡੋਤੋਮ
ਭਾਗੀਸਮਾਮੀਚਜਾਨੇਤਮੇਏਸਸੁਧੇਮਹੀਬਿਧਪਾਵੇਬਿਧਤੋਕਹਾਤਤਬਾਕੀਨਭਾਵੇ ੭ ਹਮੇਕੋਸ
ਮਾਨੇਤਬੋਕਿਗਗਾਏਤਮੇਤੋਮਭਾਗੀਇਹੀਭਾਗਪਾਵੇਤਮੇਯੋਗਧਾਰੇਇਹੀਗਾਨਮਲੀਧਰੋਦ
ਸਨਾਯਾਮਏਹੀਮਭੁਲੀ ੮ ਬਾਸਿਸਟੀਕਹਾਜਾਤੇਰੋਸੁਜੋਸੋਕਸੇਨਾਬੀਗਰੋਨਮੁਏਪੁਤਮੇਸੋ
ਹਮੇਏਕਪੁਤਿਸੁਈਮੀਚਸਾਨੀਤੁਮੇਨੇਬੀਗਾਰਨਸਵਰੋਸੁਮਾਨੀ ੯ ਨਜਕਿਗਕਿਹਾਤਮੇਦਤੀਸੁਭਾਵਮੀ

੫੫

ਚਤੁਸਹੀ ਹਮੇ ਸੁਜੀ ਵਤੇ ਅਹੈ ਇਕ ਸਰੁਪ ਹੀ ਲਹੀ ॥ ਕਤੇ ਬਾਸਿ ਸਟ ਏਕ ਹੀ ਸੁਪ ਖਿਲਾ ਯਕੁ ਸਰਕੀ
ਕੁੰਗਿਹਾ ਸਗੀਰ ਹੀ ਸੁਪ ਮਤੇ ਹਸਿ ਸਟ ਕੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਕ ਹੀ ਸੁਯੋਗ ਦੇਹ ਸੇ ਮੁਖਾ ਬਿਪਿ ਸੁਤੀ ਰਿਤੇ
ਗਏ ਬਾਸਿ ਸਮੇ ਹਸੇ ਸੁਪਾ ॥ ਕਹਾ ਸੁਤਿ ਸੁਮੋਹ ਕੋ ਮਹੀ ਸੁਪੁ ਪਠਾਏ ਹਮੇ ਸੁਤਿ ਸਮਾਲ ਖੇਪ ਨੇ ਬਿਰਾਂਤ ਭੁਭ
ਏ ॥ ੧੧ ॥ ਏ ਭੁਖਤ ਭੋ ਬਿਪ ਜੀਤ ਬਹੀਤੁ ਮਯੋਗ ਕਰੈ ਸੁਤ ਕੀਤੁ ਮਗਾਏ ਭੁਖ ਬਾਸਿ ਸਕਹੈ ਕਛਾ ਮੋਹ
ਹਤੀ ਬਿਪ ਸਿੰਗ ਪਗਾ ਸਰ ਭਾਏ ॥ ਭੁਖਤ ਭੋ ਮਤਾ ਮਾਪ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਰ ਖੋਹ ਮਰੈ ਸੁਅਲਾਏ ॥ ਤਾਤ ਕ
ਤੀਤੁ ਮਯੋਗ ਕਰੈ ਹਮੇ ਸਕਹਾ ਮੁਹ ਰੁਪ ਸੁਨਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਜੋ ਲਗਾ ਮਾਪ ਪਛਾਨ ਨਹੀਤ ਬਲੈ ਹਮ ਯੋਗ
ਕਰੈ ਕੀਹ ਕੋ ॥ ਭੁਖ ਬਾਸਿ ਸਟ ਤਬੈ ਲਖੀ ਜਿਬ ਯੋਗ ਕਰੈ ਮਨ ਤਨਿ ਹਕੋ ॥ ਮੇ ਸੁਕਹਾਤੁ ਮਬੈ ਨਹ ਚੇਨ
ਹਾਮਾ ਦਲਖੀ ਨਿਜ ਨਾ ਜਿਹ ਕੋ ॥ ਤਾਤ ਕਹਾਤੁ ਮਕਾਏ ਇਹਾ ਮਾਵਤ ਬਾਕ ਮਨੋ ਨਹ ਜੋ ਰਿਹ ਕੋ ॥ ੧੩ ॥ ਯ
ਹਮ ਕਹਾ ਸਬ ਕਪਟੀ ਮਹੈ ਨਿਜ ਪਖਿ ਬਾਕ ਮਨਾਵਹੀ ਨਹ ਸਕਿਹਨ ਪੁਨਰੁ ਪਮੋਗ ਨ ਲਖਾਵੈ ਪਾਵਹੀ ॥ ਬਿਪ
ਸਕਹਾ ਹਮ ਰੁਪ ਮੋਗ ਕਰੈ ਤੋ ਬਿਪ ਹੀ ਕਹੈ ॥ ਜਸ ਮੈਤ ਸੇਤ ਮਹੀ ਲਖੋਹ ਮਕਹਾਤੁ ਮਹੈ ਮਮਲਹੈ ॥ ੧੪ ॥
ਜਗ ਸੁਪਨ ਮਾਹ ਸੁਪੀਤੁ ਤੁਹ ਨਹੀ ਯਾ ਬੀਰਾਗਾ ਮਕਾ ਮਹੀ ਮੋਹਨ ਸੁਮੁਯਾ ਜਾਨਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹ
ਜਾਮਹੀ ਤਜਗੇ ਹਬਨ ਮੈਤੁ ਪਕਰੈ ਮਨ ਮੋਹ ਕਰੈ ਦਾਸਨੀ ॥ ਨਹ ਸੋਮ ਤੀਤਿ ਜਲ ਏਨੇ ਜਹੈ ਮਤੀ ਤੀਰਾਸ
ਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਨਹੀ ਮਰੈ ਨਹ ਰਹੈ ਨਹ ਮਰੈ ਨਹੀ ਜੀਵਹੀ ਮਨ ਮੋਹ ਬਿਪ ਸੁਬਿਪ ਹੀ ਬਿਪ ਕਹੈ ਮਨ ਸਮਝੈ ਨਹੀ

ਮਨਤੇ ਤੁਯਾਗੀ ਕੋ ਮਹੇ ਤੁਨ ਤੇ ਆਗੀ ਪ੍ਰੇਖਏ ॥ ਤੁਨ ਮਾਨਤ ਜਹ ਮਹੇ ਨਹੀ ਤਬ ਰੁਪਾ ਮਪਨ ਦੇਖਏ ॥ ੧੬ ॥
 ਮੇਰ ਬਕਹਾ ਪਾਪਾ ਮਪਤੀ ਲੋ ॥ ਜੋ ਲੋ ਦੇਹ ਮਾਨ ਹੀ ਮਲੋ ॥ ਹੇ ਬਿਪਸ ਬਤ ਮਹੀ ਮੇਰ ਰਹਾ ॥ ਪਾਠਾ ਸੁਰਨ ਹੀ
 ਯੋ ਪਰਹਾ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬੋ ਬਿਪਾਤ ਕਹ ਸਭੁ ਤੇ ਹੀ ਜੀਵ ਮਨੇ ਅਲਈ ਸਰ ਸੋਯੀ ॥ ਮਾਪੇ ਜੀਵੁ ਈ ਸੁਮਨ ਲੀਨਾ
 ਹਮਹੀ ਕਹੇ ਜੀਵ ਬਹਮੀਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਰ ਦਤੀ ਕੋ ਮਾਖੇ ਨਹੀ ਤਬੋ ਮੀ ਮਾਸਾ ਮਾਯਾ ਠਹੀ ਕਹੇ ਕਰਮ ਫ
 ਲ ਭੋਗਤ ਸਾਰੇ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਪਧਾਨੀ ਹਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਬਿਪਕਹ ਸਤੁ ਮਾਗੀ ਬਨੀ ਹਮ ਕਹਤ ਮਨਿ ਜਹੀ ਮਬ
 ਮਾਨੀ ਕਰਮ ਨ ਫਲ ਤੇ ਕਾਹ ਲਗਾਹੀ ॥ ਬਿਪਕਹੇ ਹੋਹੀ ਸਬ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਹਮੇ ਨੇ ਕਹੇ ਮਾਨ ਭੀ ਕਹ
 ਮਲੀਨੇ ॥ ਤਬੋ ਤਾਬ ਸੇ ਸਕਾ ਮਾਯੋ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ਸਮਾਤੇ ਬਲੀ ਸੁਬ ਤੇ ਜਾਨ ਭੁਗੀ ਸੁਮੇ ਕੋ ਬਿਨਾ ਅਨਿਤ
 ਤੇ ਨ ਸਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਨੀ ਪਾਲ ਲੀਨੀ ਕਰੇ ਕਾਲ ਭੁਗੀ ਸਮਾਹੀ ਪਧਾਨੀ ਬਿਪੈਰਾਖ ਸਾਰੀ ॥ ਬਿਪਿਕਹ ਸਤੁ ਹੀ
 ਸਤ ਬਾਨੀ ਹਮੇ ਕਹਾਉ ਤੇ ਮੇ ਕੋ ਸਠਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਬਿਪਿਕਹ ਕਾ ਕਾਲ ਮੇਰਾ ਸਰੁ ਪੀ ॥ ਤਬੋ ਨਾ ਯਾ ਮਾਯੋ ਕਹੇ ਬੋ
 ਨਨੁ ਪੀ ॥ ਸਬੋ ਈ ਸਾਪੀਨਾ ਮਹੇ ਕਰਮ ਬੀਨੀ ॥ ਸਮਾਏ ਬਿਛੁ ਪ੍ਰਈ ਸਾਏ ਛਾਨ ਭੀ ਜੀ ॥ ਤਬੋ ਬਿਛੁ ਨਹੀ ਫਲੇ
 ਕਾਟ ਜਾਏ ॥ ਹਮੇ ਨੇ ਕਹਾਈ ਸਕੀ ਰੁਪਾ ਧਾਏ ॥ ਕਹੇ ਨੀ ਤਈ ਸੀ ਜੇ ਸੇ ਤੇ ਰਚਾਯੋ ॥ ਹਮੇ ਠੋ ਕਹਾ ਮੇਰ ਕਾਹੁ ਨ ਜ
 ਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਰਵੀ ਕੀ ਮੇਰ ਕਹਾਉ ਤੇ ਸਜਾਨੇ ॥ ਹਮੇਈ ਸਰੁ ਭੀ ਨ ਨਾਹੀ ਪਛਾਨੇ ॥ ਤਿਸੇ ਤੋ ਕਹਾਉ ਪਤਾ ਕੇ ਸੁ ਕੀਨੇ ॥ ਹਮੇ ਤੋ
 ਕਹਾ ਕੇਰਨ ਭੁਨੀ ਦੁਚੀਨੇ ॥ ੨੫ ॥ ਭੁਨੀ ਹਮੇ ਤੇ ਨਾਹੇ ਹਮੇ ਰੁਪਾ ਧਾਏ ॥ ਕਹੇ ਬੇਦਾ ਮਾਏ ਦਤੁ ਦੇ ਤ ਗਾਹੇ ॥ ਨਹੀ ਈਸ ੫੬

ਜੀਵੀ ਸਬੋਬ ਹਮ ਜਨੇ ਤੁਬੋਨ ਮਾਯਾ ਭਾਖੋ ਸਭੋਨ ਸਠਾਨੇ ੨੭ ਨਜ ਕਹਾਹ ਮੇਤੁ ਪਾਹ ਜੇਤੁ ਮੇਸੁ ਕੋਨ ਹੁਰਹੋ
ਤਿਨੇ ਕਹਾਹ ਲਿਸੁ ਪਾਹ ਬੁਰ ਬਦੇਜ ਨੇ ਲਹੋ ਤਿਸੇ ਸੁਖੇਤ ਹੋ ਜਗੀ ਸੁਈ ਸਰਚਖਾਇਓ ਤਨਿ ਸੁਭ ਛਤਾਹ ਕੇ
ਸੁਹੇ ਸੁਤਿ ਤੁਹਾਇਓ ੨੮ ਨਜੀਵਹੋ ਸੁਤਿ ਤਰੀ ਸਮਿ ਸੁਖੇਤ ਗੀਤਨੀ ਹਮੇ ਕਹਾਤੁ ਸਾਚਹੋ ਸਹੁ ਪਕੋਨ ਤਾਗਨੀ ਤਿ
ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਦੀਨਹੋ ਮਧੀਨ ਦੀ ਵਜਾਨਾ ਹਮੇ ਕਹਾ ਦੁਵੇਤ ਤੇ ਸੁਸਾਚ ਦੀਨ ਮਾਨਏ ੨੯ ਤਨਿ ਸੁਜੀਵੇਤੁ ਕ
ਯੋ ਵਾਕਿਨ ਦੇਹ ਜੀਵਹੋ ਬਨੇਨ ਦੇ ਯਭਾਤੁ ਤਨਿ ਨਜੀਵ ਸੀਵਹੋ ਤਿਨੇ ਕਹਾ ਸੁਮਿ ਸਹੋ ਕਹਾਹ ਮੇਕੋ ਸ
ਹੀ ਬਨੇਨ ਮਸਿਸਾ ਮਸਿਸਾ ਸੁਤੋਤ ਯੋ ਬੀਕਾਹੀ ੩੦ ਗੀਆ ਪਤੁ ਫੁਲ ਕਾਰੇ ਤੇਤਰੀਨ ਹਨਾ ਸਯੋ ਉਨਗਾਯ
ਯੋ ਹਮੇ ਕਹਾਤੋ ਸੁਮਭੇਦਹੋ ਪਰਨਾ ਸਕਾਰੇ ਕੁਯਾਯੋ ਉਨਕਹਾ ਸਿਰਤੇ ਰੋਕੇਤੁ ਮਈ ਸਸੀਗਾ ਮਭੇਦਹੀ
ਗਦਰੁ ਪਾਕਿਰਨਾ ਕੋਕੋਯੋ ਜਿਮਲਾਟ ਦੀ ਪਕਛੇਦਹੀ ੩੧ ਇਹਨਾ ਸਵੇਤ ਜੀਵਹੋ ਪੁਨਹੋ ਮਨਾ ਸੀਈ ਸਰੀਹ
ਮਕਹਾ ਬਹਮਾ ਸੁਕਹੋ ਬਚਨ ਯਾਯਾ ਕੋ ਸੇਹੋ ਕਰੀ ਬਿਪਕਹੋਤ ਬਸਚਨ ਯਾਯਾ ਬਚਨ ਮਕਹਾਤੁ ਮਸਚਨੀਤ
ਹੀ ਕਰਨ ਯਾਯਾ ਕਰਮ ਪਛਾਨ ਕੋ ਬਿਪਕੁਨੇ ਹਮ ਸਬਥੀਤਹੀ ੩੨ ਹਮੇ ਕਹਾਤੁ ਮਸਾਖੀ ਹੋਸਚ ਕੋਨ ਦੇਹ ਬਖਾ
ਨਏ ਤਬਤਾ ਪਤਿ ਜਲ ਮਾਇਓ ਮੁਖਕਰਤੁ ਯੋ ਬਚਮਾਨਏ ਪੁਨਵੇਉ ਚਾਰੇ ਯੋਗ ਕਰਤ ਬਈ ਸਮੇਨ ਰਹੋ
ਵਈ ਹਮੇ ਕਹਾ ਪੁਨਵੇਉ ਪਕੀ ਪੁਨਜ ਪੇਕੇਤ ਹਜੇ ਵਈ ੩੩ ਚੋ ਜਗਵਲਤੋ ਬੋਨ ਬਖਾਨੇ ਮਨਤੇ ਪਰੋ ਪਨਦ
ਹੀ ਮਾਨੋ ਤਾਕੇਲ ਖਨ ਹਸਕਤਾ ਕੋਈ ਹਮੇ ਕਹਾ ਲਖੇਨ ਗਤ ਕੀ ਹੋਈ ੩੪ ਤਾਹਕਹਾ ਯੋਗੀਤੁ ਹਜੇ ਹਮੇ ਕਹ
ਜੋਗੀਭਿਸ ਮਾਲ ਗਾਨੇ ਤਾਹਕਹਾ ਜੋਗਨ ਹੀ ਹੀਕਾਹਾ ਹੋਮੇ ਜਗਤੁ ਸਮਤੁਨ ਪਾਹਾ ੩੫ ਲੀਨਹੋ ਯਨਿਜ

ਦਿ
੫੭

ਹੁਪਮਫੁਰੀ ਹਮਕਹਕੀ ਨਿਜਰੁ ਪਨਿਹਾਰੀ ਤਾਹਕਹਾਨ ਬਜੋਗਾ ਸੁਪਾਰੇ ਤਬਪੇਖੇਤੁ ਨਿਬਪਸਾਰੇ ੩੬ ਮੇਰੁ
ਨੋਜੋਗਾ ਸਿਖਾਵੇ ਮੇਰੀ ਤਾਕਹਾ ਸਿਖਹੋ ਯਪੁਬਮੇਰੀ ਕੋਰੋ ਖਾਨਪਾਨ ਬੋਲਹੀ ਸੋਵਹਬੋਗਾ ਮੰਗ ਬਸਪਾਰੀ ੩੭
ਤਬਤੁਹਜੋਗਾ ਸਿਖਾਵੇਤਾਤਾ ਹਮਕਹਏਨ ਹਸਿਪਲਖਾਤਾ ਜਬੋਮਹਾਰਨਾ ਘਦਿਨਕੀਨ ਅਮਲਦੇਹਹੋਈਨ
ਮਲੀਨਾ ੩੮ ਸੇ ਪੇਜਬਕੋਪਕਰੋਨਲਈ ਮਨਤਾਕਰਕੋਪਮਿਟੈ ਜਿਹਤੇ ਜਲਹੁਯੋਗਾ ਸਚੇਦਹਹੋਤਬਜ
ਗਵਲੀਕਕੋਹੋਇਹਤੇ ਤੁਨਿਗੁਗਤੁ ਮਸੋਨਹਬੋਲਨੀਕਤੁ ਮੇਸਠਹੋਤਿਹਤੇ ਮੋਹਕਹਾ ਪੁਛਕੋਪਕਰੋਨਹਯ
ਹਮਯਾਮੁਹਕੁ ਖਸਤੋ ੩੯ ਜੋਸਤਨੀਮਨਹੋ ਅਮਲਿਤਬਜਾਗਵਲੀਕਕਹੀਸੁਨਏ ੪੦ ਪਚਿਸੁਦਾ ਯਜੁਪਾ
ਨਾਮਪਾਨਹਮੋਉਦਾਨਹਬਾਨਨਏ ੪੧ ਪਚਿਸਮਾਨਜਬੋਰੁਕਏਤਬਹੋਤਾ ਮਨਹਰਨਾਦਮਏ ੪੨ ਪਨਾਮ
ਪਾਨਰੁਕੋਪਨਸੇਸੁਨਮੋਖਲਹੋਸਿਪਹੁਗੁਨਏ ੪੩ ਮੇਤਬਭਾਖਤਭਾਤਹਕੋਜਬਪੋਨਰੁਕੋਤਬਹੋਤਪੁਨ
ਇਹਬਾਤਸਬੋਨਰਜਾਨਤਹੋਇਹਮੋਸਿਪਕੀਮਗਪੋਨਜੁਨਾ ਵਾਯਤਬੋਸਬਦੀਕਹਈ ਘਟਗੋਨਮੁ
ਪੀਪਰਗਾਥਪਨਾ ੪੪ ਜੋਸਪੁਖਾਵਜਓਪਰਤੇਮਤਾਮਾਨਕਰੋਪਨਦੀਸੁਗੁਨਾ ੪੫ ਭੁਜੰਗ ਪੁਨਿਜਾਗਵ
ਲਕੀਕਹਾਹੁਤਤਾਤੇ ੪੬ ਭੁਵੇਸਿਪਪਾਨਸਿਪਾਧਾਰਦਾਤੇ ਕਰੋਜੀਭੁਲਬੀਸੁਤਾਲੁਪਗਈ ਤਬੋਮਮਿ
ਤੀਪਾਨਤਾਤੇਕਹਈ ੪੭ ਹਮੇਤੋਕਹਾਮਤੁਖਾਈਤਮਾਗੀਜਬੋਪੋਨਰੁਕੋਤਨੀਆਗਸਾਗੀਚੜੀਗੋਨਸੀ
ਸੀਮਿਤੀਪਿਪਰੀਧੋ ੪੮ ਹੀਆਪਨੀਬੰਦਖਾਵੇਤਹੀਧੋ ੪੯ ਹਮੇਸਿਖਤੇਗਾਸਚੀਬਾਤਕੋਈਕ
ਤੇਹੁਗੁਨਾਗਵਲੀਕਪੋਈ ੫੦ ਮੇਸਾਬਾਤਕੋਰੋਸੋਨਗੀ ਪਰਿਸੇਸਰੀਮਾਨਯਹੋਯਜਾਹੀ ੫੧

ਹਮੇਰੇ ਕਹਾਮੇਰੀ ਬਾਤੁ ਗਾਈ ਬਿਪਤਿ ਸੁਨੀ ਹੋਗੁ ਹੁਸਮਾਈ ਸਿਖੀ ਮੁਤੁ ਤੀਨ ਤੁਝੇ ਭੋਗੁ ਹਾਹੀ ਤਬੋ ਯਾਗਾਵ
ਲਕੀ ਕਹੇ ਬੋਲੇ ਚਾਹੀ ੪੫ ਗੀਆ ਜਬ ਪੈਨੇ ਦਸ ਮੇਰੇ ਯਾਗ ਮਨੁ ਤਬੋ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਗਾਹੀ ਬਿਨ ਚੰਦ ਸੁਗਭਾ
ਸਬ ਭੁਤੁ ਹੀ ਮਲੇਈ ਸਰਸੇਵਤੀ ਹਮਕਹਾ ਕਤੁ ਭੁਤੀ ਕਹੇ ਤੁਹ ਜੋ ਤਾਨੇ ਜਮਨ ਕੀਰਚੇ ਨਹਈ ਸਕੋਈ ਜ
ਹੀ ਮਲੇ ਨਿਜ ਸੁਨ ਕੋਨੇ ਜਲ ਪਸੀਚੇ ੪੬ ਇਤੁ ਸੀ ਬਿਸੁ ਪੁਰਾਣੇ ਦਤੀ ਮਸਿਨੇ ਮੋਧ ਯਾਯ ੨੪ ਪਾਗਸੇ
ਵਾ ਤੇ ਹਮੇਰੇ ਤਬ ਬਿਪਤਿ ਯੋਗਾਏ ਯਾਗਾਵ ਲਕਮਤ ਸੋਚ ਪਗਾਏ ਜੋਈ ਸਨਾ ਪਤੀਤ ਯੋਗੀ ਪਗਾਮੇਰੇ
ਜਗਤ ਸਬ ਸਤਾ ਮਨੁ ਦਹਾ ੧ ਮੇਰੇ ਬਕਹਾਤੁ ਮੇਨਾ ਮਦੀ ਬਿਪਤਿ ਨ ਮੇਰੇ ਪਸਬਦੀ ਮੇਰੇ ਬਸ
ਨ ਪ੍ਰਗੀ ਲੋਕੀਨੀ ਪੁਨ ਮੇਰੇ ਹਮੇਰੇ ਚੀਨੀ ੨ ਤਬ ਬਿਪਤਿ ਕਹਤੁ ਸਾਂਖੀਧਰੇ ਨਿਤ ਮਨਿ ਤੇਹੀ ਮਬੋਚ
ਗੇਤ ਬੋਕ ਪਲ ਮੁਨਤਾਹੀ ਆਏ ਓਚੀ ਪੁਨ ਕਰ ਬੋਲ ਅਲਾਏ ੩ ਮੇਖਲ ਹੋਨ ਹਬਿਨਾ ਬਬੋਕਾ ਨਿਰਾ
ਨਿਤ ਬਿਚਾਰਨ ਦੇਕਾ ਸਾਖ ਬਿਨਾ ਨਿਲ ਖੋਲ ਕੋਈ ਅਗਮ ਹਸੁਗਮ ਸਾਖ ਤੇਹੋਈ ੪ ਵੇ ਮੇਰੇ ਬਭਾਖੀ
ਕਪਲੁ ਜੀਤੁ ਮਸਬ ਗੋਰ ਗਾਵਨਾ ਨਿਤ ਕੋਨ ਪੁਨ ਮਨਿ ਤ ਕੋਕੋਰੁ ਪਤੁ ਹਮਨਾ ੫ ਸੇ ਤਾਹ ਕਹਾਮਹਤੁ ਤੋਹ
ਕਾਰਤੀਨ ਗੁਨਿ ਤਤ ਚੋਬ ਸਜੋਈ ਜਨਾ ਮਨਿ ਤੁ ਕਰੇਤਿ ਹ ਕੇਤਿ ਹ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਨਿਤ ਸੁਭੋਈ ਮੇਰੇ ਬਕਹਾ ਬਿ
ਧਾਮਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨੀਤੁ ਮਨੀਤ ਕਹੇ ਹਮ ਕੋਈ ਤਾਹ ਕਹਾਤੁ ਮਰੇਵ ਪਸੇ ਨਿਤੁ ਮਾਨਿ ਦਿਪਾਮਾ ਮਦਿਤੁ ਹਸੋਈ
੬ ਤਾਹੀ ਪੁਨ ਬਾਸਾਮਏ ਤਿਹ ਰਾਸ ਬਬੁ ਹਮਾ ਮਹੇ ਬਿਪਤਿ ਕਰੀ ਦੁਸਰਨਾ ਕਹੁ ਕਬਹੀ ਬਿਪਤਿ ਹੁਗਵਤ

੨੬
੫੮

ਕਾ

ਸੁਏ ਕਹਰੀ ਮੇਸੁ ਕਹਾਤ ਬਬੇਲ ਤ ਕੋਤ ਬਬਾਸਾਂ ਇਕ ਬਹਮਦਰੀ ਨਾਹ ਕਹੇਤ ਬਬਾਸਾਂ ਨਹੀ ਚੁਪ ਬਾਸੁ
ਏ ਬਿਬ ਬੇਨ ਪਰੀ ੮ ਮੇਨ ਭੁਲੀ ਬਹੁ ਬੇਲ ਨਤੇਤ ਬਮੇਸੁ ਕਹਾ ਬਚ ਸੰਤੁ ਭੁਲੇ ੧੦ ਰੀਨੀ ਮਹ ਬੇਦ ਬਚੀ ਸਬ
ਹੀਨ ਸਾਹਗੁ ਨੀ ਪਰਤਾਰਦ ਲੇ ੧੧ ਮੇਨ ਬਾਸੁ ਕਹੇਤ ਬਹੀ ਬਿਪੁ ਖਪਗਾ ਸੁਰਤੁ ਨਰਲੇ ੧੨ ਕਾਲਹ ਰਾਸ
ਪਰੇਹ ਮਸਿਕਰਤੁ ਮਭੁ ਮਨ ਭੁਤੀ ਮਚਲੇ ੧੩ ਹੀਯਾ ਕਤਗਰ ਬਪਾਗਾ ਸਰ ਕਹੇਤ ਇਕਾ ਦੇਨ ਪਾਗਾ ਸਰ ਨਾਥੇ
ਸਿਜ ਪਾਲ ਲੇ ਕਰ ਕਾਲ ਸਬਹਮ ਕਹਾਤੁ ਨਾਹੀ ਲੇ ੧੪ ਨਹੇਖ ਮਾਤੁ ਪਰਾਸਰੀ ਸਰਬੀ ਸੁਬਹਮ ਜਿਨ ਲੇ ੧੫
ਲਪਦੀ ਹਚੀ ਟੀਨਾ ਬਿਪੀ ਗਰਬੀ ਮਗਰ ਬੀਨ ਲੇ ੧੬ ਬਿਪਕਹਾ ਸਰਬੀ ਬਹਮ ਤੇਜ ਨਯੋ ਕਹੇ ਕੀਰੁ ਪਲੇ ੧੭
ਮਕਹਾਨਾ ਮਨਾਹ ਪਕੇ ਸਬ ਬਹਮ ਲਖੀ ਨੁਪਲੇ ੧੮ ਬਿਪਕਹਾ ਨਸਟੇ ਹੋਤੁ ਹੋਤੁ ਸੇਜੇ ਸਕਾਰ ਲਖਾਵਈ ਹਮਕ
ਹਾਨਾ ਬੇਨ ਸੇ ਕਹਾ ਸਿਜ ਪਾਲ ਲੇ ਨਹ ਪਾਵਈ ੧੯ ਬਿਪਕਹਾਤੁ ਮਤਹ ਦੇਖ ਯੋਕ ਸਭੁ ਜਨ ਕੀਨੀ ਪਾਰਨੀ ਹਮ
ਕਹਾਤੁ ਮਤਨਾਇ ਵੀ ਬਿਪਨ ਬਪੇ ਹੋਤੁ ਹਨੀ ੨੦ ਨਹੁ ਜਨਤੁ ਮਤੇ ਹੋਤੁ ਜਾਤੇ ਬਿਗਰੀ ਨਾਤੁ ਮੇ ੨੧ ਭੁਜਨੀ ਇਹੀ ਬਿਨਾ
ਗਹੇ ਖਹਨਾਵੇ ਖਹ ਸਹੁ ਸਮੇ ੨੨ ਭੁਜੀਗਾ ਬਿਪੀ ਤੋ ਕਹਾ ਮਾਪ ਹੋ ਮੇਸੁ ਧਾਰੀ ਕਸੇ ਭੁਜਨੇ ਰਸਾ ਮਾਪ ਮਿਯਾਗੀ ੨੩
ਸਬੇ ਕੁਸਾ ਮਾਸਿ ਤੇਜ ਕਰਮ ਧਰਮੀ ੨੪ ਤਬੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ਨਿਗਾਸਿ ਸੁਪਰਮੀ ੨੫ ਤਿਸੇ ਦੇਵਤਾ ਕਾਲ ਬੀਦੇ ਮਪਾਰੀ ੨੬
ਨਾਮ ਕੇ ਦੇਹਾ ਮਾਸਾ ਲੇ ਦਾਹੀ ਨਿਜੀ ਦੇ ਸਨੁ ਤੀਤਾ ਹਮਾਗੇ ਸੁਆਈ ਮਿਲੇ ਭੁਟ ਦੇ ਸਮਰੀਗੀ ਸੁਪਾਈ ੨੭
ਤਬੈ ਮੇਰ ਮੇਬਦ ਪਾਤਾ ਬਖਾਨ ਪਨੀ ਸਿਗ ਸਿਤੀ ਜਿਸੇ ਨਾਮ ਜਾਨਾ ੨੮ ਸਬੈ ਮਾਸ ਦਾ ਸਿਤੁ ਜੇ ਮਾਪ ਜੋਈ ਮਨੀ ਬੁਧ ਹੋਕਾਰ

੫੮

ਜਾਹੀਯਾਖੋਈ ੧੪ ਬਿਪੰਤੋਕਾ ਬਹਮਰੁਪਿਕੀਜੋ ਤੁਮੇਹੱਸੁਜਨਾਹਮੇਭਾਪਭੀਜੋ ਚਿਤੋਚਿਲਪਾਵਤੋਸੁਬੰ
 ਰੀਜਬੇਸਾਂਤੁਪਾਵੇਦਹੀਬਹਮਗੋਰੀ ੧੫ ਨਕ ਜਗਿਸਰੁਪਹੋਤੋਸੇਫਰਨਬਾਹਰੀਬਿਤੀ ਨਾਮਤਿਰਚਬਾਹਰੀ
 ਸੁਦਾਸਤਦਹੱਸਤੀ ਬਿਪੰਕਿਹਾਕਥੋਤਬੋਭਜਨਿਦੇਹਮਾਨਖੀ ਨਿਜੀਨਾਮਨਏਕਛੁਸਬੈਗੁਵਿਦਹੀਲਖੀ ੧੬ ਨਿ
 ਜੋਕਾਰਧਾਗੇਸੁਆਪਹੁਜਲਦਨੀ ਇਸੀਨਹੋਤਦੇਹਹੋਕਾਰਮਾਨਪਾਦਨੀ ਸੁਕੰਸਭੁਪਥਾਭਲਾਜੁਬੋਰਸਾਥ
 ਚੇਤਈ ਤੁਮੇਹਕਾਰਹੀਬੈਗਦਾਯਜਨਮਹੇਤਈ ੧੭ ਸੁਪਨਾਖਾਨਬੈਠਸੋਯਨਾਮਬੋਰਸਲੇਪਤਮਪਖਿਤਦੁਬੁ
 ਨਿਜੋਕਾਰਹਾਮਪੋਜਪਗਾਬੈਰਮੋਖਹੋਗੀਨਹੀਬਿਸਾਹਈ ਸੁਬਾਹਚਿਬੈਠਾਮਨੀਸੁਪੀਤੁਸਾਹਈ ੧੮ ਜੁਈ
 ਬੋਗਮਿਖਦਾਮਾਭਤਿਲੇਕੁਯਕਿਮਪਤਿਰਸੇਰੁਗਤਤਈ ਕਦੇਪੀਠਦੇਈਗੁਨਤਾਮਨੀਤੋਸੁਤੋਸੇਸਗਾਵੇਹਮੇਕੀਕਹੀ
 ਤਬੋਮੇਬਖਾਨਾਹਮੇਤਹਾਭਿਨੀਨਹੀਰਚਹੁਤਾਹਕੇਸੁਪਾਹੀ ਬਿਪੰਤੋਬਖਾਨਾਸਹੀਸੁਤੋਹੀਹਮੇਕਾਕੀਨੇਸਮਕਿਸਤਾਹੀ ੧੯
 ਹਮੇਤੋਬਖਾਨਾਹਮੇਤਮਨਹੀਮਹੱਬਹਮਹੀਤੁਜਨਤੋਕੇਕਹੀ ਮਾਕੋਬਖਾਨੇਵਜੀਵਕੋਹੋਪਨੀਈਸਰੁਪੀਬਿਪੰਤਾਖਚੀ ੨੦
 ਤੁਮੇਪਖਿਸਸੁਤੋਨਾਮਗਾਵੇਜਪਹੀਪਸੋਹਿਤੋਬੋਰੁਹਮਜਾਵੇ ਸਬੋਕਹਮਕੀਲਲਖੋਤਤਾਕੀਸੁਹੀਬਹਮਹੀਜੋਤਸੁਸ
 ਬਪਾਵੇ ੨੧ ਉਦੈਦਚਾਹਾਚਾਹਜੋਤਾਗਕੋਮਾਸਹੀਏਕਹੁਸਾਸਦਾਦੋਯਤੀਨੀਨਾਮਪਾਵੇਲੁਹੱਸਾਂਤੁਸਾਹਪਹੀਕ
 ਰਹਾਸਿਪਤੇਨਿਪਬੀਨੀ ਜੀਵਸਾਹੁਪਸੇਫਰਨਮੇਚਾਹਹੋਈਸਾਹਾਹੁਪਸੇਸਾਂਤਚੀਤੀ ਸਿਪਤੇਲਹੀਗਜਾਭੇਰਨਭੁਦੇਤੋਤੁਮੇ
 ਮੋਦਬਾਪਾਚੀਡੀ ੨੨ ਅਮਿਤੋਸਨਸਬੋਨੇਭਾਖੋਮਸੇਮੋਮਨੀਸੁਖਦਾਏਹਬਾਨੀ ਬੋਨਤੇਪਚਿਨ੍ਹੇਵਿਸਨਤਾਹੀਅਵੇਮੁਖ
 ਤੀਭਿਠਤੇਪੁਜਠਾਨੀ ਪਹਮੇਲਹਲੇਵੇਸਹੀਤਾਹਹੋਨਾਪਾਗਸਰਮਾਨਮੇਹੀਕੀਰਤੀਗਾਤੁਭੇਦੇਵਤਾਬਿਪਸੋਤਾਸਮਾਬਿਸ

ਦਿ
੫੨

ਨਜੁਬਾਰਛੀ ੨੨ ਚੋ ਤੇ ਬਿਪਮੇਸਰੁ ਪਹੋ ਕੋਈ ਪੇਨਹਲਖਾਤੁ ਮੇਕਹਸੋਈ ਬਿਪਭਨਸਿਦਸਰੁਪਤੁ ਮਸਾਰੀ ਤੁਅਬਿ
ਨਨੀਕੋਯਾਮੁਗੀ ੨੩ ਬਿਸਨਕਹਾਮੁਹੁਪਪਥਾਸਰ ਨਹਦੇਤਾਨਿਜਕੋਜਨੋਦਗਾਤੁਬਮੇਚਕਤਸਤੁਹਰਿਜਨਾ
ਬਿਪਤਬਕਹਾਸੁਨੇਭੁਗਵਨਾ ੨੪ ਪਥਾਸੁਰਤੁ ਮਕੋਸੁਭੇ ਸੁਬਮੁਲਜਗਤੁਰਕੋਨੇਯਾਗਰਿਕਯਾਬਿਪਤੋਹੋਦਿਸਦਾਵੇ
ਮੇਤਪਥਾਸਰਏਕਸੁਗਾਵੇ ੨੫ ਤੇ ਮੇਦਿਹਮੇਨਹਕੋਈ ਪਥਾਸੁਰਕਹਸਬਹਰਿਸੋਈ ਜਾਮੇਨਾਹੀਮੇਮੇਸਾਰੀ ਸਬ
ਸਰੁਪਮੇਮੇਨਹਧਾਰੀ ੨੬ ਏ ਬਿਪਕਹਜਗਤੁਰਬੀਜਤੁਮਾਬਿਨਦਿਭੁਗਵਨ ਪਥਾਸੁਰਨਿਜਕਤੁਹੋਲਾਜਹੋਤੁਨ
ਰਾ ੨੭ ਸੋਤੋਤਨਯਤਦਿਮੇਬਿਸਨਕਹਨਹਲਾਜਾਕਾਕੀਲਾਜਜੁਮੇਹਮੇਬਿਪਸਨਮੇਨਪਸਾਜਾ ੨੮ ਇਤਸੀਬਿਸ
ਨਪੁਗਾਵੇਬਿਪਪਥਾਸਰਥਾਬਾਰੇਦਸਮੇਧਯਾਯ ੨੯ ੨੫ ਪਥਾਸੁਰੇਵ ਚੋ ਹੇਮੇਕੋਛਪੁਛੋਬਨੀਕਹੇਮੇਤੋਰੇਸਨਸੁ
ਰਗਯਾਨੀ ਬਿਪਾਬਿਸਨੀਜਹਸੋਤਬਖਾਨੇਕਹਨਗਯੇਤੁਹੀਅਸਥਾਨੇ ੧ ਕਥਨਸੁਨਨਕੋਰਹਨਕੋਈ ਤੁਮ
ਹੀਗਤਕਾਜਾਨੇਹੋਈ ਕਹਪਥਾਸਰਨਭੁਯੋਬਾਪੀ ਮੋਕੋਲਪਸਬਾਮੋਰਨਥਾਪੀ ੨ ਯੋਸਨਬੰਨਾਬਿਸਨਕੋਭਾਗੀ ਮੇਨਹ
ਨਭੁਯੋਸਤਿਸੁਸਾਰੀ ਬਿਪਕਹਹਸਕਹਤੁਮੇਨਿਰੰਜ ਸਬੋਰੁਪਤੇਰੇਮਧਾਮਿਨਾ ੩ ਤੋਤੋਭੁਨੇਨਸਤੁਸਤਾਹੀ ਮੇਨਾਬਿਸਨਤ
ਬਾਸਿਦਤਾਮਾਹੀ ਸਿਦਕਹਸਬੋਰੁਪਸਿਦਕੋਰੇ ਅਬਗਤੁਨਾਥਾਮਵੇਹਮੇਰੇਗੇ ੪ ਸੁਤੋਸਿਦਰੁਪਕਾਸਸਬੋਰੁਗਾਮਿ
ਅਪੇਬਹਰਿਸਬਮਾਹੀ ਸੀਪਤੁਭਾਖਤੁਲੋਸਿਦਤੋਤਬਭੀਹਮਹੇਸਿਦਰੁਪਸਦਾਹੀ ਨਾਹਕਹੁਬਿਸਨੇਸਿਦਹੋਹਮਾਬਿ
ਸਨਜਾਬਿਸਨਾਅਮਲਾਹੀ ਸਕਿਰਭੁਖਤੁਲੋਬਿਖਯਾਅਸੀਸਬਹੀਬਿਸਨਤਹਰਾਹੀ ੫ ਸਾਤੁਹਮਾਪਸਿ
ਦਿਸਦਹੀਬਿਸਤੋਬਿਸਨੀਬਿਸਾਅਨਦਕਾਹੀ ਤੋਸਿਦਸਤੁਅਨਿਪਲੋਪਛਕੁਖਹਰੀਹਮਹੁਸਬਵਾਹੀ ਸੁਪਨਦੁ

੫੨

ਖਪਰੈਸਬਕੋਪੁਤੋਬਿਪੁਰਾਖਹਮੇਸਬਦਾਹੀ ਸੰਤੁਹਰੀਸਬਮੇਪਗਦਾਵਤਤੋਸਿਦਾਮੇਸਕਾਬਚਤਾਹੀ
੬ ਗੀਆ ਬਿਪੁਰਾਮਮਲਕੋਤੋਤੋਸਬਪੁਰਨੀਓਗਲਾਹੀ ਨਹੁਦੇਅਠਮਭੇਦਲਾਸੁਜਪਲੁਲੇਸਮਤਾ
ਤਹੀ ਬਿਪੁਰਨੇਸਿਵਾਦਿਸਨੀਨਹੀਸਬਤੇਨਾਠੇਸੁਪਮੇ ਕਾਰਨਸੁਕਾਰਜਮੇਹਨਾਸਬਕੋਪਕਾਸੀਬਪਮੇ
੭ ਸਿਵਕੋਤਮਮੁਖਤੇਕਾਯੋਸਿਵਾਬਿਸਨਮੇਉਤਪਤਕਰੇ ਮਤਕੁਤਮੇਸੇਬੇਨਤਮਜਹੇਨਪੁਸਿੰਗਨਪਰੇ
ਬਿਪਕੋਤਬਸੁਨਸੰਤੁਸਬਬਹਮਹੀਤੀਪਟੀਗਨੀਸਿਵਕੋਤਮਗਾਪਕੀਤਬਸਤਿਭੁਨਮਨਾਮਾਨੀ
੮ ਸੁਖਮਸਬੁਲੀਮੇਸਹੀਮਨਬੇਨਪਰਲਾਨੀਏਤਬਹਸਪਰੇਸੁਨਚੋਕਸਬਪੁਵਤਹੀਪਮੇਨਦੇ
ਤਮਕੋਨਰੁਪਸੀਪਤਿਤਬਮੇਨਸੀਪਤਹੀਹਰੀਕਾਮੇਤਰੇਹਓਮੇਨਕੁਕਤੇਕਰੇਮੇਤਰਦਰੀਕੁਲਾ
ਤਹਾਬੋਲਨੀਨਮਨਬੇਨਪਾਰੀਕਾਧੀਨਪੀਤੀਅਜੀਮੇਨਸਾਰੀਤਬੇਸਭਿਕੋਬੇਨਪਾਤਾਸੁਨਾਏਸਨੇਮੇ
ਨਪਾਰੀਹਰੀਬਹਮਪਾਏ੬ ਅਦੰਬੋਲਨੇਬੇਨਕੋਅਤਿਲਾਹੀਪਰੰਤਿਕੁਮਤਿਕੁਮਨੀਸਤਾਹੀਜੁਹਾਮੇਨਕੁਰੀ
ਨੇਪੀਸੋਬਿਅਤੀਤੁਹਾਅਤਿਲਾਹੀਅਸੀਸੀਅਨਤੀ॥ਤਬੇਸਭਿਤਾਖੇਬਕੇਬਪਦੇਹੀਨਹੀਬੋਲਸਕੋਤਮੇ
ਤੀਰਤੇਈਕਰੇਮੇਨਨੀਕੀਮਨੇਧੀਅਨਹੀਸਠੀਮੇਨਹੋਵੇਨਸਮਾਤਾਹੀ॥੧੨ਤਬੇਸੀਪਤਿਤਾਖਸਾਚੀ
ਤਾਈਜਪੇਨਾਮਜੀਹਾਪਰਕਾਮਪਾਈਸਬੋਇਦੀਜੀਹਕਾਮੀਤਿਤਹੀਬਿਨਾਕਾਮਬੋਲੇਸਰੇਨੋਕਨਹੀ
੧੩ਪਰਿਬਾਦਬੇਬਾਦਨੀਹੀਮਪਾਨੀਜਪੇਈਸਨਾਮਤਿਬੋਲੇਸੁਪਾਨੀਮਨੇਮਾਸਤਾਰੇਤਜੇਹੀਮਮਾਹੀਅਤਿਕਰੇ
ਮਭੁਗਤੀਤਨੇਨਾਮਦਾਹੀ॥੧੪ਤਬੇਸੀਪਤਿਤਾਖਸਾਚੀਤਬੇਸਭਿਤਾਖੇਬਕੇਬਪਦੇਹੀਨਹੀਬੋਲਸਕੋਤਮੇ

੨੬
੬੦

ਤੁਹੀ ਦੇਖੋ। ਕਬੋਲ ਸਿਉ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸੁਆਸ ਤੁਹੀ ਤੋਂ ਹੁਨ ਭੁਲੇ ਹੋ।
੧੫ ਅਤੇ ਸੁਮੇਤ ਹੋ ਗੁਨ ਬਚੇ। ਅਧਿਕ ਪਾਨ ਦੇ। ਸੁਧਾ ਮਈ ਗੁਨਿ ਹੋ। ਮੁਦ ਕੁਲਾ ਸੁਭਾ ਦੇ। ਸਪਨੇ
ਰੁਪ ਦੇ ਹੋ। ਹੀਰੁ ਜਨ ਸਾਹੀ। ਤਹਾ ਅਨਾਦਿ ਸਿੰਧੂ ਜਨੀ ਗੁਨ ਮੁਗਾਹੀ। ੧੬ ਰਮੇਨੀ ਸਤੋ ਸੁਈ
ਤੋਂ ਸੁਪ ਜਲ ਦੇ। ਸਿਵੀ ਕਹਾਇ ਮੇਜ ਪਾਵੀ ਕੰਠ ਦਾਸ ਰਾਨ ਦੇ। ਸਿਵੀ ਜਪੇ ਤਹਾ ਦੇ ਸੇ ਜਗਨ
ਠਾ ਮੇਰੇ ਹੋ। ਅਕਾਲ ਨਾ ਕਾਲ ਤਾ ਕਹੈ ਸੰਨ ਮੇਰੀ। ੧੭ ਜਗਾਠੇ ਗੁਨੀ ਤਹਾ ਕੀ
ਲੁਹਾਹੀ। ਸਿਵੀ ਮਾਸਿਵੀ ਜਨ ਤਾ ਕੇ ਸੁਹੇਈ। ਸਿਵੀ ਤੁਪ ਤੋਂ ਮਾਪ ਸੋਨਾ ਮਦੇਵੀ ਕਹੈ ਬਿਸ
ਜੀ ਸਿਉ ਸੋ ਬਾਤ ਲੇਈ। ਸਿਵੀ ਨਾਮ ਮਾਨਿ ਰਿਤੋ ਸਾਂਤ ਕੇ ਰਾਜ ਪੇਨਾ ਮਗੋ ਬੀਰਈ ਸਿਉ ਪਾਏ।
ਜਪੇਨਾ ਮਜੇ ਦੇਖ ਕੀ ਹਨ ਚਾਤੇ ਚਾਤੇ ਸੁਖ ਸੋਦੇ ਸਤ ਕੇ ਪਾਏ। ੧੮ ਹਮੇ ਦੇਖ ਸੁਖ ਪਰੀ ਸਿਵ ਸਾਂਤੋ ਤੁ
ਮੇਰੁ ਗਤ ਭੀ ਪਤੋ ਰੰਗ ਪਾਹੀ ਕਹੈ ਵਿਸ਼ਨੀ ਖਤੋ ਰੰਗਿ ਨਿਦੇਹੀ। ਸਿਵੀ ਤੁਪ ਜੋ ਤਿਨਾ ਕੋ ਨ ਤਾਂਗੀ
ਕਹੈ ਵਿਸ਼ਨੀ ਤਿਨਾ ਹੋ। ਮਾਪ ਮਾਨ ਲਈ ਮਾਪਨਾਹੀ ਪੁਨੀ ਮਾਪ ਸੋਈ। ਸਿਵੀ ਤੁਪ ਯੋਗ ਪਤਾ
ਪਗਾਵੈ ਤੁਮੇ ਦੇਸ ਰੋਕੇ ਤੇ ਦੇ ਕਰੇਈ। ੨੦ ਚੰਦ੍ਰ ਵਿਸ਼ਨ ਕਹੈ ਸੋ ਸੀਮਾ ਪਗਾਸਨ। ਤੁਮੇ ਕਰ ਸੋ ਮਝ
ਏ ਮੁੰ ਸੋਗ ਮੇਰਾ ਬਿਸਮ ਗਾਥਾ ਬਿਨ ਬਾਨੀ ਮਨ ਬੁਧ ਮੇਰੇ ਹੋ ਨਾਮਾਨੀ। ੨੧ ਬੁਧਨ ਸੰਮੇਰੀ ਤੇ
ਕਰੀ ਵਿਸ਼ ਕਹਾ ਤੁਮ ਲਾਜਨ ਪਰੀ। ਹਮੇ ਕਹਾ ਮਭੁਲੇ ਨਿਲਾਜ। ਹਮੇ ਰੰਗ ਬਿਨ ਕੇ ਸਾਜ ੬੦
੨੨ ਨੀਲ ਬਿਨ ਦਸ ਰਨਾ ਹਨਿ ਹਾਰੇ। ਕਾਪੇ ਦਾਪੇ ਮੰਗਾ ਮਾਪਾ ਨਾ ਬਿਸਨ ਪੁਨਾ ਸੋ ਰਤੀ ਨਾ

ਤੀ ਅਲਖਾਨਿਠੰਨਾਮ ਬਗਤਾ ਮਾਤੀ ੨੨ ਤੁਹਸਤੁ ਮੇਏ ਨਿਛਾਤੀ ਤੇਮੇਤੁ ਸਬਾ ਮਾਤ ਮਾਮਾਤੀ ੨੩ ਮਸਮਸ
ਪੇਏ ਵਾਕਛ ਨਤੀ ਤੇਨਿਗੋ ਵਿਚਰੇ ਮਨ ਮਾਤੀ ੨੪ ਸੇ ਨਿਗਤ ਨਿਕਰੇ ਨਹਤੇ ਮਨ ਤੇ ਪੁਨ ਨਿਗਾ ਮੇ ਸੀਕਾ ਮ
ਤੀ ਸਿਧਾ ਪਾਲਤਾ ਮਾਤੀ ਮਦਤਾ ਰਹੀ ਹਮਨ ਕਛਾ ਮਾਸਤਾ ਸਲਭੇ ੨੫ ਮੇਤੁ ਵਾਚਾ ਮੇ ਕਛ ਨ ਕਰਨਾ ਮੇ
ਪੁਨ ਕੋਨ ਸਭੇ ੨੬ ਤੇ ਬਚਨਿ ਕਰਨਾ ਸਜਤੀ ਹਮਨਿਗਾ ਮਨਿਗ ਕਰਨਾ ਮਨਭੇ ੨੭ ਕੁਖ ਪਰਾ ਸਰਨਾ ਗਾਹੀ ਤਨ
ਸੁਖ ਮਥੁਲਾ ਮਾਨਨਤੀ ਮੇਤੁ ਕੁਖਤ ਮੇ ਬਿਪਰੇਤ ਮਥੇਨ ਨਤੇ ਮਨਭੇ ਮੁਲਤੀ ਕੁਖ ਪਰਾ ਸਰਨਾ ਮਾਸਤ ਜੇਜਬ
ਤੇ ਪਰ ਮੇ ਸਰ ਬਹ ਮਸਤੀ ਸਤਿਗੀ ਬਿਪਰੇਤ ਮੇ ਸਬ ਮੇ ਸਲਖੇ ਮਜ਼ਹੇ ਯਵਤੀ ੨੮ ਗੀਯਾ ਤਬ ਮੇਤੁ
ਵਰਤਾ ਖਹੀ ਮਕਹੀ ਯਾ ਪਾਥ ਬਿਰਾਗੀ ਸਬ ਲੋਕ ਪਲੇ ਕੋ ਨਿਰਾਸੀ ਹੇ ਮਥੇ ਜੀ ਜਾਗੀ ਧਨ ਮੇਤੁ ਰੇਤ ਮਥੇਨ
ਤਾਨਿਨ ਕੇ ਬਿਰਾਗੀ ਹੀ ਮਥੇ ਵਤੁ ਤਾਗ ਜਾਗਾ ਬਿਰਾਗਾ ਨਿਹ ਕਚ ਮੁਕੁਦਾ ਤੀ ਪਰਾਹੇ ੨੯ ਸਬ ਕੋ ਬੋਧਾ ਰੀਜਨ
ਕੇਤੁ ਮਕੀਰਤੀ ਜਬ ਗਾਵਤੀ ੩੦ ਰੀਤੁ ਜੇਗੋ ਮੁਖ ਮੇ ਖਕਰ ਵਾਸੁਗ ਮੇ ਹਮਜਾ ਵਤੀ ਕਰਤੋ ਗਾਧਰ ਜਾ ਸੰਗੀ
ਉਤਰੇ ਵੇਕਰੇ ਵਾਸਤੀ ਜਗਤੇ ਨਿਮਾਠਾ ਕੋ ਕੁਯੇ ਪਰਾ ਮਲਨ ਦਾ ਤੀ ਕਚਲਤੀ ੩੧ ਹਰੀਤੁ ਗਤਿ ਸਾਗੀ ਕ
ਤੇਤੁ ਮਪਾਗੀ ਸਿਖੇ ਸੁਖ ਯਾਹੇ ਹਮਾਨਿਤੁ ਰੀ ਪਰੇਧਿ ਮਾਨੁ ਹਮੇਤੁ ਯੇ ਸਿਧ ਕਾ ਮੇ ਜੀਤੀ ਤੇ ਮਤੀ ਤੀ ਮਨੀ ਮਾ
ਨ ਪਾਗੀ ਦੁਈਤੁ ਤਬੇਰਾ ਗਾਮਾਤੀ ਤੇਏ ਏਕੇ ਬੇਦ ਮਤਿ ਦੁਤੀ ਮਾਗਾ ਮਾਤੀ ਤੇਗਾਨੁ ਵੀਨਤੀ ਮੇ ਪਯਾ ਤੇਨ
ਤੀ ਮਾਤੁ ਮਪਾਤੀ ਮੇ ਸਾਮਾਤੀ ੩੨ ਕਰੇ ਮੇਤੁ ਕਲਕੇ ਦੇ ਤੀ ਤੇ ਸੇਗਾ ਪਏ ਮੇਗਾ ਮਤੀ ਤਨੀ ਕੇ ਗਤੀ ਦਪਾ
ਵੇਏ ਸੇਏ ਮਤੀ ਤੀ ਕਰੇ ਤੁਪਰਾ ਸਰਿ ਮੁਨੇ ਪਾਹ ਜੀ ਕੇ ਕਰੇ ਮਾਨਨਤੀ ਸਬ ਬਹਾ ਮਾਮਾਤੀ ਮਗੀ ਸਿਧੇ ਏਕੇ ਸਾਮਾ
ਨੁਭਾਏ ਸਬੇਰੁ ਮਦਨੀ ਕਾਲ ਕਾਲੀ ਸਬੇਨਾ ਮਰੁਪੀ ਤੀ ਸੀਕੇ ਪਛਾਨੇ ੩੩ ਦੇ ਸੁਨੇ ਕੇ ਮਰਨ ਕਾਲੇ ਤੇ ਬੇਸੁਨੇ

ਕਲਤ ਸੁਨੇਜੋ ਮਰਨ ਕਬੈ ਨਹੋਤ ਰੀਗਾ ਮਤਗਾਤ ੩੧ ਤਤੇ ਪਥਿ ਸੁਏ ਕੁਲੋ ਸਬੈ ਹੁਪਤੁ ਗਵੰਤਾ ਮਰਨਾ ਮਰੀਸ
ਮਲਾ ਖੋਤ ਜੋਗੋ ਨਹ ਮਤਿ ੩੨ ਇਤ ਸੀਵੇ ਸੁਪਰਾਵੇਦੁ ਤੀ ਮਸੇਰੇ ਰਸੋ ਪਾਪ ੩੬ ਚੋ ਕੁਪੈ ਰਸ ਮੇਤੁ ਰਤਾਈ
ਮਰਨ ਤਾਸਤ ਬਹੀ ਮਿਰਜਾਈ ਲਗੇ ਲਗਨ ਪੇ ਮੀਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸੋਹਰੀ ਹੀ ਸਮਾਮੁ ਤੇ ਮਕਾਮਾ ੧ ਬੈਠੋਂ ਚਲੇ
ਸੋਪੰ ਪੁਨਪਵੈ ਤਰੀ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਸੁਯਾਵੈ ਸੋਹਰਿ ਸਾਂਤਾ ਮਨਿ ਰਿਸਰਪਾ ਮਰਖ ਸੋ ਕਦੁ ਖਸੁ ਖਨ ਹਨ ਪਾ ੨ ਚੇ
ਦਨਿ ਦਾਮਾ ਪੰਡਾ ਮਦੰਡੀ ਸਬੈ ਬਹਮ ਮੇਰ ਪਾਮ ਪਤ੍ਰੀ ਸਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਜੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ਤੁਲਾ ਯਾਨੀ ਜਨੁ ਯਾਹੋ ਮਾਹੀ
੩ ਮਲਾਇਵੀ ਤਨ ਸੁਪਨੇ ਸਾਨੀ ਮਰਨ ਹੋ ਨਿਲ ਨਿਗਾ ਯਾਨੀ ਈਠਨੀ ਠਰਾਗਨ ਹਦੇਖ ਨ ਮੇਰੇ ਹਨ ਰੇ ਹੀ ਸਖਾ
੪ ਸੇ ਬੈਠੇ ਨਵੇ ਹਜ਼ਰੀ ਵ ਮਨ ਯੋ ਨਿਜ ਪਾਪ ਨ ਪੁਨਿ ਤਨਿ ਕਰਮਾਨੇ ਦਾਸਨ ਚਾਤੁ ਮੇਰੁ ਮਾਹੀ ਬੈਨ ਚਾਤੁ ਜ ਬੈਤ ਬੁ
ਪਨਾਮਾਨੋ ਜੋ ਨਿਹ ਚਾਤੁ ਮਗੋ ਬਿਤ ਨਤੁ ਬ ਬੈਨ ਮਕਾਠ ਬੁਰੇ ਹਮ ਜਾਨੇ ਨਾਮ ਪਕਾਰ ਜ ਬੈ ਕਛਾਵੇਤ ਬਾ ਕ ਬਿ
ਥਾ ਸਿਥਤੀ ਰਸ ਮਾਨੋ ੫ ਤੇ ਪਾਸਿ ਪਜ ਕੀ ਮਹ ਬਾਤੁ ਨ ਪੁਸਿ ਕਨਾਗ ਸਿਥਿ ਰਪਰੀ ਨਾਮ ਸਦਾ ਹੁਰੀ ਅਤੁ ਤੀ ਪੁਨ
ਸੀਲ ਕਹੈ ਗਨ ਕਾਸ ਵਰੀ ਸੋ ਖਿਤਿ ਜੋ ਸ ਮਖੀ ਨਾ ਜਾ ਵਤੁ ਤੇ ਸਮਨੀ ਜੋ ਹ ਚਾਤੁ ਰੀ ਨਾਤਿ ਸਜਾਨ ਸਮਾਪਲ ਰੇ
ਮਨ ਲੋਕੁ ਹ ਕਾਰ ਸੁਬਾਦ ਕਰੀ ੬ ਤਜੀਗ ਕਾ ਮੇਤੁ ਰੇ ਗਾ ਬਕੋਈ ਸੁਨੇਯੇ ਪਗਾ ਸਰਬ ਪਾਨੇ ਸਹੀ ਯਾਗੋ ਯੋ ਮਾਮੁ
ਜਾਹਮ ਮਤਾਵੈ ਸੰਕੋ ਪਸਾਰੀ ਤਿਸੇ ਗਾ ਬਗਾਨੀ ਰਚਿ ਰੇ ਪਾਨੀ ੭ ਕਾ ਕਾ ਮਪੇ ਨੀ ਪਰੀ ਕੁੰਤੁ ਤੇ ਸੀ ਹਮੇ ਨਤੁ ਮੇਏਕ
ਬਹਮ ਸਾਮੇ ਸੀ ਕਾ ਮੇਤੁ ਰੇ ਪਛਤੇ ਭਾਖਨੀ ਨੀ ਨੀ ਤੇ ਸੁਨਾਵੇਤੁ ਮੀਆ ਪਚਈ ੮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮੇ ਤੇ ਕਹਾਨਾ ਹ ਕਾਹੀ
ਲਾਖ ਹੋ ਮਦੰਡੀ ਤੇ ਮੇ ਸਰਬ ਤਾਹੀ ਜ ਬੈਤੁ ਸਾਨੀ ਹੋਰ ਗੋਲਾ ਕੁ ਕੋ ਸੋ ਸੁਨੇ ਗਾ ਬੁਥੇ ਲੇ ਕਾਹਾ ਗਲ ਮੇਜਾ ੯ ਕਾ ਬੋਰ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਨ ਸਾਨੇ ੧੦ ਮਦੰਡੀ ਸੁਏ ਕਾ ਮਾਹੀ ਕਾ ਮਾਹੀ ੧੧ ਬਿਥੀ ਸੋਗ ਯਾਨੀ ਕਾਤੋ ਮਕਾਹੀ ਤਿਨੇ ਭੀ ਕਹਾਵੈ

ਸਨਸੋਰੋਸਬਾਹੀ ੧੦ ਨਜ ਸੁਮੇਤਰੇਫੁਪਾਯਕੋਰਵੀਦੁਪਹਰਸੋਨਿਜੀਹਮੇਕਹਿਤਤਾਹਤੇਕਰੋਤਜਨਹੁਭੀਹਮੇਸੁਬਹ
 ਮਤਾਪਤੇਬਰੋਹਜਤਦੇਹਸੇ। ਕਰੋਤਜਨਬਹਮਕੋਨਰੀਤਨਿਸਨੇਹਸੇ ੧੧ ਦੁਖਸਿਖਸੁਪਾਰਕੋਰੀਸੁਨਾਮਹੀਧੋਰੋ
 ਅਨੋਲਸਸਜਾਤਹੇਸੁਲੇਲਫੇਲਤੇਧਰੇ। ਗਜੰਹਹਿਥੀਤਨਿਪਨਿਜਲਲੰਨਾਸਹੀ ਸਨਾਮਸਾਸੁਸਾਸੁਰੋਮਕ
 ਲਕੁਸਹੀ ੧੨ ਸੁਮਤਿਕਾਲਨਾਮਜੋਚਿਤਾਹਜਨਸੋਹੀ ਨਹੀਤਕਾਲਦੁਖਕੇਲੰਤਮੋਹਕੋਧਕੀ ਨਾਚੈਤਕੋਗੁਰੂ
 ਜਨਿਪੁਰਾਸੁਰਬਪਹੋਰਹੇ। ਸੁਚੈਤਤਾਹਕੋਇਮੇਪਤੀਪਤੁਤਾਚਹੇ ੧੩ ਗੰਯਾਬਿਰਥਾਕਰੋਚਿਤਵਨਇਹੀਤਜਚਿ
 ਤਸਾਤਹਨਾਮਹੀ ਨਹਸਾਸਕੋਬਿਸਦਾਸਤੰਤਨਹੇਪਤੀਤਰਬਾਮਹੀ ਯਤਚਹਜਲਹਕਿਰਕੋਕਰਕਾਮਪਰਚੇਨਾਮ
 ਕੋਜਬਤਬੋਰਾਹੀਹੋਤੁਤਬਮੇਸਹੇਮਨਧਾਮਕੇ ੧੪ ਗੰਯਾਬਿਨੰਸਪੇਖੇਨਸੁਨੇਨਹਬੋਲਚਿਤਵਨਹੀਕਰੇ।
 ਤਜਕਾਮਕੋਪਹਕਾਰਮਤਸਰਦੁਪਾਖਡਿਹੋਰੇ। ਕਬਤੋਲਖਯੋਮਨਮੇਤਰੋਤਨਸੋਹਮੇਨਹਦੇਸੁਯੋ। ਯਾਤੇਪ
 ਖੰਡੀਤੁਕੁਯੋਮਨਨਾਲਖਯੋਮਜਪੇਖਯੋ ੧੫ ਮਨਹੇਸਕਲਪਾਵੀਕਲਪਹੁਤਜਤਾਹਪਛੇਬੁਹਮਹੀ।
 ਕਰਕੁਜਨਏਮਨਥੀਤਜੇਤਜਮਾਨਹੀਕਾਹੀਸਹੀ। ਬਿਧੀਦਯਪਿਠਮਾਤੁਮਕਿਰਕਾਮਸਭਬਬੋਰਾਹੀ ਅਦੁ
 ਵੇਅਖੰਡੀਬਹਮਸਬਯਾਪੇਕਧਾਇਕਸਾਹੀ ੧੬ ਬੀਸਹਜਾਹਬੁਖਲੋਇਕਾਦੀਜਤਪਕੀਕੁਰਾਬੀਸਨਦ
 ਯਾਕਰਦਰਸਦੀਤਬੰਕਹਯੋਬਚੁਸਾਹ ੧੭ ਏਅਤਿਰਬਾਹਮੇਸਬਜਨੇਤਪਕਰਸਮਕਾਹੇਤਮਠਨੇ ਸਬੋਬੀ
 ਸਨਾਨਿਜਰੂਪਨਿਹਾਰੇ ਤਜੇਰੇਦਤਿਰਵਾਸਾਪਾਰੇ ੧੮ ਬਿਨਰੂਪਤੁਹੀਹੋਸਾਹੇ। ਤਬੇਦੀਨੰਮਨਕੀਨਬੋਰਾਹੇ।

ਮਤ ਬਾਸ ਏਮੋ ਫੁਲਨੇ ਮਾਯੇ ਮੇਰੇ ਪਲਖ ਸਕੇ ਨ ਭਾਯੋ ਏ ਜਤਨ ਯਦੁ ਮਾਏ ਸਨ ਸੁਪਾਤ ਦਪਨੇ ਮੇਸਰਮ
 ਤੇ ਮਨੁ ਪਾਤਰੇ ਕਹੈ ਤੁਜਨ ਤਨ ਨੀ ਜਤਨ ਮਾਏ ਏ ਏ ਤਹਾਤੀ ੨੦ ਵੇਸਨ ਕਹਾ ਕਹੈ ਨਿਯਹ ਮਾਏ ਮਤਿ ਪ
 ਯਾਨੁ ਏ ਤਹਿ ਪਰਮਾਤਮੇ ਤੇ ਮੇਤਰੇ ਪਛਾਨੇ ਨਿਕੋ ਪ੍ਰਬੁ ਮਨ ਹਜਨੇ ੨੧ ਸੰਯਾ ਪਰਗਾਥ ਸੁਨੇ ਕਚ ਕੀਸਤ ਹੋ
 ਰੇ ਮਨ ਸੰਕਹ ਨੀ ਏ ਕਸਮੇ ਪਤ ਪਾਸ ਕਹੈ ਬਿਦਯਾ ਮਧਕੀ ਪਰਸਾਤ ਮਨੀ ਕੇਸ ਸਰਪਲ ਏ ਮਪਨੇ ਤਬਤਾਤ ਕਹੈ
 ਨਤ ਸੁਗਨੀ ਕੀ ਪਸਨੀ ਬਿਸਮੇ ਮਤੁ ਸੁੰਦਰਤ ਗਹ ਪੇ ਯਜਗਤਾ ਰਧਨੀ ੨੨ ਸਿਲਪ ਲਲਾ ਸਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਤ ਸੁਤ ਹੋ ਸਤ ਚੇ
 ਤ ਮਈ ਚੀਟ ਬਿਪੀਲ ਗਤੁ ਸਬ ਬਾਪ ਕਤੇ ਸਤਤਾ ਕਰਭਾ ਸਨਈ ਐਸ ਬਚੀ ਬਿਪ ਮੋਹਕਾ ਸੁਨਤੁ ਨਿਹਤੇ ਰੁਮ ਮੋਹਤੁ ਏੀ ਸਾਰ
 ਸੁਤਿ ਖਗਤੀ ਯਹ ਸਚੇ ਦੇਸ ਕਰਾਇ ਮਹੀਤ ਵਈ ੨੩ ਹੀ ਯਾ ਬਿਪੁ ਨੇ ਏ ਕਖਗਨ ਮਸਰ ਸੁਤਤਾ ਸਰਸਤੀ ਨਰਹੀ ਪਤਸੇ
 ਪਛਾਨੇ ਨਿਰੁਪਕੀ ਪਤੁ ਨੇ ਏ ਕਹਾ ਰਿਸਾਹੀ ਤਨਾ ਦ੍ਰਿਸਮਿ ਥਾਏ ਏ ਜਲ ਸਮਜਾਹੁ ਸੈ ਜਾਹਤੋ ਵਹੁ ਪਾਮ ਪਨੇ ਸਤਾ ਚਿਤੀ
 ਗੁਨੀ ਮਰੁ ਪਦਿਹਤੋ ੨੪ ਤੀਤ ਬਕਹੇ ਪਤ ਬਨੇ ਰੇ ਸਾ ਚ ਕੇਸੇ ਮਾਨਏ ਏ ਕਸਤ ਭਯੋ ਦੁਤਾ ਮਸਤ ਭਾਤ ਬਏ ਕੇਸੇ ਮਾਨਏ ਪਤ
 ਕੇ ਸਤੁ ਹੋ ਮਤੁ ਮਾਨਿਤੁ ਰੁਪ ਸਾਖੀ ਮਾਮਲੀ ਜਗਦੇਹ ਨਾਸੀ ਜਨਏ ਜੇ ਮਹੇ ਪਛਾਦ ਜਲ ਮਲੀ ੨੫ ਨਗੀ ਕਹੈ ਲਖ ਏ ਮੁਪ
 ਨਹ ਜੇ ਲਖ ਸੋਸਾ ਚ ਕਯੋ ਪਤ ਖਕੋ ਨਾਸੀ ਕਹੈ ਪੁਨ ਪ੍ਰੇਖ ਸਤ ਕੇਸੇ ਲਹੇ ਪਤ ਕਹੈ ਮਲ ਪਛਾਨਤੁ ਸਤ ਮਲ ਦਲ ਚਿਪ ਜੇ ਨਸੇ
 ਵਹ ਮਲ ਕੀ ਹੋ ਬੋਲਤਾ ਸੁਨਤਾ ਜੇ ਪਾਨੇ ਮੇਰੇ ਸੇ ੨੬ ਭੁਜੰਗ ਤਬੈ ਨਰਕਾ ਖੇਵਹੀ ਸਤ ਹੋਈ ਵਹੀ ਤੋਹ ਮੀਦੇ ਹਮੇ ਮਾਨ ਕੋਈ
 ਪਰਿਤੋਲੇ ਬਨਾਹ ਬੋਲੇ ਸੁਜਾਤੇ ਪਤਿ ਭਾਖ ਸੇਈ ਸਤਿ ਚੀਤ ਗਾਤੇ ੩੭ ਤਬੈ ਨਰਕਾ ਖੇ ਪਤਿ ਧੀ ਯਤੋ ਗੀ ਕਛੁ ਨਹ ਜੇ ਜਨਏ ਸਮਸ਼ੁਥ

ਗੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਤੇ ਮਸਤਿ ਤੁਹਿ ਚਿੰਤੀ ਚਿੰਤੀ ਮਾ ਚਿੰਦੁ ਪਾ ਮਾਨੰਦ ਸੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਨਹੀ ਸੁਨ ਮੋਹੇ ਯਹ ਪਲਿਖਈ ਅਸੀਨੀ ਮਧੇਦੇ
ਹੀ ਮਨ ਪਾਈ ਪਰੰਤੂ ਮੁਏਹੁ ਪਕੀ ਹੋ ਬਖਸੇ ਤਬੋ ਬੈਨਤੇ ਪਾ ਮਿਯੋਤਾ ਹਥਾਨੋ ॥ ੨੯ ॥ ਕਹੀ ਗਾਥ ਸਾਗੀ ਪਤਿਗੁਰੂ ਗਾਏ ਸਬੈ ਵੇਸਨੀ
ਸਤਾ ਮਾਸਤੁ ਕਾਏ ਸਹਸਤ ਕਾਏ ਸਤਾ ਮਾਸਤੁ ਸੋਈ ਤਬੋਦੇਦੁ ਮਾ ਮਾਦੀਨੇਈ ॥ ੩੦ ॥ ਮੁਏਨ ਰਕੋ ਸੋਪਤੀ ਤੀਸਧਾਰੇ ਤਬੋਗੁਰੂ
ਤਾਸੋ ਕਹੈ ਬੈਨਸਰੇ ॥ ਤੁਮੇਨ ਰਸਮ ਸ਼ੀਨੀ ਬਾਤੁਈ ਜਹਾ ਸੁਨਿਤਾ ਹੀ ਲਖੇ ਕੇਈ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠ ਕੇ ਕੁਠੇ ਤਬੋਦੁ ਚੀਤ ਚੀਤ
ਤੇ ਯਹੈ ॥ ਸੁਏ ਕਮਾਯੋ ਬਿਧਾ ਸੁਭਾ ਸਮਾਤੁ ਜੋਈ ॥ ਨਹੀ ਸੁਦ ਸਰੋ ਕਹੁ ਹੀਨ ਮਾਯੋ ਲਹੈ ॥ ਕਤੇ ਸੁਨਾਹੁ ਗਨ ਕਤੇ ਜਤਿਦੁ ਪਦੁ ਸੋਈ
੩੨ ॥ ਕਹਿਤ ਗੁਰੂ ਤਬੋਹ ਮੇਜੁ ਬਾਕਗਾ ਯਹੈ ॥ ਜਰਿਤ ਗੀਰੁ ਚੀਪੈ ਮਹਿਨਿ ਹੇਤੁ ਯਹੈ ॥ ਕਹੈ ਤਬੋ ਪਗਿਛੀ ਸੁਬੈਨਤੇ ਪਤੁ ਬਪੀ
ਅਗੀਤ ਗੀਤੁ ਮੀਥੈ ਤੁਮੇ ਸੁਦੋ ਬਿਧਾ ਸਪੀ ॥ ੩੩ ॥ ਜਬੈ ਸਬੈ ਹੀ ਮਹੈ ਮਹਿਤਿ ਗੀ ਕਹਾਤੁ ਹੀ ਤੁਮੇ ਸੁਦੇਦੁ ਜਨਹੈ ਸਹਸਤੀ ਤਿ
ਯਾਸਹੀ ਤਬੋਤੁ ਸੁਤਿ ਪਯਾਨੁ ਕਹਾ ਕੁਸੁਤਿ ਮਾਏਯੋ ॥ ਕਹਿਤ ਗਾਮਰਾਮ ਹੀ ਸਬੈ ਸੁਏ ਕੁਠਾਏਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸਿਕੰਭਾ ਖਤਾ ਕੋਗੇ
ਜੁਤੁ ਮਕੈਨਤਾ ਤੇ ਸਤਿ ॥ ਤਬਕਾ ਕੁਠਾ ਖੇਦਾ ਸਮੇਰਾ ਪਨ ਥਕੋਇਹ ਮਤਿ ॥ ਭਾਖਗੁਰੂ ਸੁਏਹਤੁ ਤਬੋਤੁ ਦਿੰਦੁ ਮਹਾਨਾ ਸਬਰਾਮ
ਏਕ ਜੁਹੇਤੁ ਤਬਦਾਸਤੁ ਕਿਮਾ ਮਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਬਾਤ ਮੇਸਤੁ ਸੁਤਿ ਜੀ ਮਨ ਚੋਕ ਸਾਚੀ ਮਨਾ ॥ ਹੀਨ ਹਸ ਚੀਏ ਬਾਤੁ ਮਹਾਮਾਨ
ਤੇਦਤੁ ਠਾਨਾ ਸਬਰਾਮ ਰਮ ਤੇ ਬਹਾਮ ਹੋਹ ਮਤੁ ਮਨ ਤੁਨਤੁ ਹਾਹਾ ॥ ਆਖਿਤ ਚੰਗਾ ਮਦਿਰੁ ਸੋ ਮਬਗਤੁ ਮਦਿਦੁ ਸਾਮਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸਾਰੇ
ਸੰਗੁ ਪਵੀ ਮਹੈਨ ਹਕਾਂਗਾ ਦੁਜੀ ਜਾਇ ॥ ਤਬਗੁਰੂ ਖੇਕਾ ਗਜੀ ਤੁਮਰਾ ਮਸੋਇ ਕੁਠਾਇ ॥ ਮੇਜਾ ਸੁਨਵੇਰਾ ਮਕੈਨ ਕਾਗਤੇ ਹੋਦ
ਸਾਭਾ ਖੇਤ ਬੇਤੁ ਕਾਗਜੀ ਯਹ ਮਸਰਾਮ ਪਕਾਸਾ ॥ ੩੭ ॥ ਤਦ ਪਨਿਕਾਨੇ ਯਹੋ ਪੁਨਾ ਮੇ ਮਯੋਗੀ ਨਾਹ ॥ ਨਹਦਿ ਤੁਪ ਮੇਸ
ਮੇਸ ਬਾਕ ਮਨਿ ਮਧਾਹਾ ॥ ਤਬਹੀ ਸਕਿ ਪਬਾਹਾ ਮਯੋਬ ਚਗਾ ਯਹ ਬਹਾਮ ਸਾਤੁ ਤੁਹੈ ਅਸੀ ਪੁਮੇ ਸਹੇ ਨਹਦੁ ਜਦੀ ਹਰਗਾ ॥ ੩੮ ॥
੩੯ ॥ ਤਬੋਗੁਰੂ ਤਹੀ ਕਹੈ ਜਹਾ ਮਹੀ ਸਬੈ ਬਹਾਮ ਹੀ ਬਹਾਮ ਸੋਏਹ ਗਾਏ ॥ ਤਬੋਲਾ ਜਹ ਵੇਨਹੀ ਮੁਕਹੀ ਤਬੋਏ ਠਬੋਲੇ ਯਹੈ ਤੇ

ਜਪਾਵੇ ਤਬੇ ਕਾ ਕਭਾ ਖੇਸ ਬੇਰੁ ਪਸੇਈ ਨਿਜੀ ਚੇਤਨੀ ਸਾਹਤੇ ਸਰਬ ਰਾਸੇ ਨਹੀ ਅਨ ਕੋਈ ਸਬੈ ਮੋਸਰੁ ਪ੍ਰਮੁਦੇ ਤੇ ਭਾਵਨ ਕਾ ਵਰਾਸੇ ॥੩॥
 ਇਸੀ ਤੇ ਸੁਹਾਈ ਲਖੇ ਰੁਗਤਿ ਈ ਮੁਖ ਸੁੰਦਰੀ ਲਗਤੇ ਨਾਮ ਹੇਤੀ ਤਬੈ ਮੋਗਾ ਯੋਜਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮਿਲਿ ਖੇਜਾ ਪਾਮਨੀ ਤਹੁ ਪੁਨ ਵਰੇਤੀ
 ਕਹੈ ਸਬ ਕੋ ਕਾਨੀ ਪੁਨ ਵਰੇਤੀ ਸੁਤਿ ਧਾਤੁ ਅੰਕਿ ਰੀਸੀ ਪਤਾਹੀ ਤਬੈ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਨਾਹੀ ਸੇਵਹੀ ਸਾਹਜੇ ਪੁਨ ਵਰਿ ਚਾਰ ਗਾਹੀ ॥੪॥ ਸੁਤੀ
 ਦਾਸ ਸਬੈ ਜਗਤਾ ਰਨਹੀ ਬਿਧ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਯੋ ਸਬ ਰੋਮ ਸੁਮੇਖ ਰਾਮਾ ਕਹੈ ਤਬ ਮੋਰ ਕਹਾ ਵਰਾਸਾ ਕਹੈ ਤਬ ਕਾਗੁ ਮੁੰਡ ਲਲਾਮ
 ੪੧ ਨਭੈ ਜਲ ਮਾਰਤੁ ਰਾਮ ਗਾਮਾ ਸਬੈ ਇਕ ਰਾਮ ਲਖੇ ਹੀ ਅਤਾ ਕਹੈ ਤਬ ਮੋਰ ਬੇਕਾ ਸੰਗਾ ਤੁਮੇ ਕਤ ਦਾਸ ਸੁੰਦਰ ਹਰੀ
 ੪੨ ਕਹੈ ਤਬ ਗੁਰੁ ਸੁਤਾ ਹਸਨਾ ਅਤੁ ਮੇਰੀ ਪਰੀ ਕਛੁ ਦੁਲਖਾ ਪਾਨਹੀ ਤਹੁ ਭੀਨਾ ਮਾਭੇਨ ਸੁਕਾ ਸਬੈ ਦੇਸਨੀ ਪੁਨ ਵਰੇ ਇਕ ਜੋਖ
 ੪੩ ਤਿਸੇ ਸਿਰਫੁ ਰਜੁ ਦੁਜ ਚਿਰਾਗਾ ਅਲਿਖ ਬਹੇ ਮਧ ਰਾਘਰ ਸਾਹਾ ਜਲੇਨ ਹੀ ਭੀਨ ਤਰੀ ਪਛਾਨ ਸਬੈ ਦੇਸਨੀ ਪਰਮ ਭਿਗਵਨ
 ੪੪ ਕਹੈ ਤਬ ਕਾਗੁ ਪਾਵਹ ਰਾਮਾ ਤੁਯੇ ਵਰਾਗੁ ਫੁਆਤ ਨ ਕਹੈ ਤਬ ਮੋਰ ਤੁਮੇਖ ਗਮਿ ਅਹੈ ਸਮਜਨ ਦੀ ਲਖ ਰੀਦਾ ੪੫
 ਜਬੈ ਸਬ ਰਾਮ ਤਬੈ ਕੋਸਾ ਹੁਵੇ ਮੁਗ ਸਿਖ ਜਲੇ ਮੁਹਤੈ ਸਾ ਤਬੈ ਤਹਾ ਅਨ ਕਾਲਿ ਗਚਿ ਰਾਗਾ ਤਜੇ ਪੁਨ ਵਰੇਤ ਬਮੇਖ ਨਿਹਾਗਾ ੪੬
 ਪੁਨ ਵਰੇਤ ਬਮੇਖ ਕਾਗੀ ਪਰਿਬਾ ਮਨ ਰਗੁ ਨਾਮ ਬਿਕਾਗੀ ਸਤੁ ਰਜਤ ਮਾਘਾ ਪੁਨ ਚਿਮੀ ਸਿਨ ਪਾਲ ਨੈਥੈ ਜਾਨ ਤਿਲੇ
 ੪੭ ਮਨ ਬੁਧ ਸਤੁ ਰਜ ਰਿਖੀ ਗਨਹੀ ਤਨਤ ਮਭੁਤਾ ਮੋਰ ਸੁਨਤਾਹੀ ਦੇਵ ਚਰੁ ਦਸ ਸਤੁ ਤੇ ਭਾਏ ਇਦੀ ਰਜਤ ਮਭੁਤ ਹਜ
 ੪੮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਪਸਿ ਤਲਾਲ ਮਸੇਤਾ ਤਾਤੈ ਪਰੇ ਬਹਾ ਮਸੁਖ ਚੇਤਾ ਮਿਠਾ ਰਿਸਨ ਜਲੁ ਏਹ ਪਸਾਰਾ ਨਿਕਾਰ ਗੁਨਤੀ
 ਨਨਾ ਰਾਗਾ ੪੯ ਜੋਲੈ ਪੁਨ ਵਰੇਤ ਜੋਗੇਨ ਹੀ ਤਿਲੇ ਨਿਜਾਨ ਦਿਨਾ ਪਾਹੀ ਤਬੈ ਰੇ ਕੇ ਕੀ ਬਡ ਗਾਨੀ ਏਨ ਲੀਯੈ ਰਾਸ ਸਮਾਨੀ ੫੦ ਤਾ
 ਕੇਤ ਜੋਹੇ ਅਜਬ ਸੇਈ ਸਤਾ ਸਤਨਾ ਭੀਨ ਹੋਈ ਤਾਤੇ ਗਾਨ ਆਗ ਕੋਨ ਹੀ ਸੁਖ ਸੁਖ ਮਏ ਕੋਝ ਪਵਾਹੀ ੫੧ ਸੇ ਗਾਨ ਪਰੇ
 ਬਰਪਾ ਰਜ ਬੇਤ ਬਨ ਕੋ ਕਬਰੇ ਤਉ ਪਾਠਾ ਹੋਸ ਬਰੁ ਪਹਮੇ ਪੁਨ ਵਰੇਤ ਮਹੇ ਪਰ ਪ੍ਰਿੰਸੁ ਚਿਮੀ ਸਾਹਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਬੈ ਹਮਰੇ ਸਬ

ਤੀਹ ਮਹੀਨੇ ਦਸ ਸਾਲ ਹਮਕਾਰੇ ॥ ਭਾਖ ਕੁਲਿੰਗ ਤਬੈ ਸੁਨ ਮੋਰਹ ਤੇ ਬਚਨੀ ਦੁਬਿਧਾ ਯੁਤ ਸਾਠੇ ॥ ੫੨ ॥ ਭਾਖਤ ਹੋ ਸਬਹੀ
 ਮਹੀ ਪੁਨ ਦਸ ਸਾਲ ਹਮਕਾਰੇ ਬਿਨਹੀ ਕੋ ਸਪੁਤੀ ਤਤੁ ਮੇ ਬਚਨੀ ਇਕ ਹੋ ਯਕ ਬੈਦੁ ਤਾ ਪੁਨਹੀ ਦੇ ਕਕ ਬੈ ਕ ਬਹੀ ਸਬਹੀ ਤਬ ਮੋਰ
 ਕਹੈ ਤੁਮ ਬੁਧਨਹੀ ਤੇ ਇਸਦੀ ਮਹ ਮੋਰ ਲਖਾਵਤ ਹੋ ਸਬਾ ਮਾਪਹਾ ਮਾਪਸਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਗੀਆ ਕਹ ਜਾਠ ਸਤਿ ਬਤਾ ਕੋਤ ਮਤਗ
 ਨਹਾ ਮਾਪਾ ਯੁਤੀ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਬੋਲੇ ਸਾਚਹੀ ਨਹਾ ਮਾਤੁ ਮਾਪੇ ਪਾਸਤੀ ॥ ਤਬ ਮਨੇ ਸਾਠ ਸਹੇਰਾ ਕਹ ਬੇਨਤੇ ਯਸੁਨਾ ਯੁਤੀ ॥
 ਕਹੁ ਹੀ ਸਤੁ ਮਕੀਲਾਨ ਯੋ ਉਤ ਨਾਲ ਯੋ ਨੀਜ ਗਾਯਤੀ ॥ ੫੪ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਕਾ ਸੁਨ ਮੂਰਤੁ ਮਦੇ ਪਨਾ ਮਦੇ ਪਨ ਹੁਕੁ ਮੀ ॥ ਤਿਪਰੀ
 ਸੁਕਲ ਪਤ ਹੋ ਨ ਬੈਤ ਬਵ ਸਤ ਕੀਲ ਪਤਾ ਰਮੀ ॥ ਜਹ ਏਕ ਨਹੀ ਦੇ ਯਕ ਬਤ ਬਕੈ ਸਾਤੀ ਪਰੀਤਾ ਰਹੇ ॥ ਤਬ ਕਹ ਨਾਗਾ ਰਿਤਾ
 ਹੋ ਤਿਪਰੀ ॥ ਤਿਪਰੀ ਹਮਲ ਹੋ ॥ ੫੫ ॥ ਏਕ ਦੇ ਯਹ ਮਹੀ ਸਬੈ ਮੋਰਾ ਬਿਲਾਸ ਪਛਾਨਾ ॥ ਹੀ ਸਕਾਤ ਬਤੀ ਹਮੇ ਰਹੇ ਮੇ
 ਨ ਪੁਨ ਰਾਨਾ ॥ ੫੬ ॥ ਇਤ ਸੀ ਵਿਸੁ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਠਾ ਸੁਰ ਮੇਰੈ ਸਿਬਾ ਦੇ ਦੁਤੀ ॥ ਸਿਦੇ ਦੇ ਸੋਧ ਯਾਯਾ ॥ ੧੨੨੮ ॥ ਚੋ ਕਹੈ ਪਾਸ ਰਮੇਤੁ
 ਰਸੀਗਾ ॥ ਤਬੈ ਕੁਲਿੰਗ ਕਹੇ ਬਚਨੀ ਗਾ ॥ ਕੇਕੀਤੁ ਮਕਹੁ ਬੈਨ ਗਾਨੀ ॥ ਕਹੈ ਮੋਰ ਸੁਨ ਕੁਲਿੰਗ ਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਸੇ ਬੈਨ ਬਖ
 ਨੇਤ ਹੀ ਜਾਤੋਤੁ ਮਰੇ ਪੈ ਮਬਜ਼ਹੀ ॥ ਕਹੈ ਕੁਲਿੰਗ ਹਮੇ ਕਬ ਮਰਹੀ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਸਬ ਪਲੇ ਪਰਹੀ ॥ ੨ ॥ ਬੀਧ ਮੇਖ ਜੰਤੋ
 ਖਯ ਹੋਵੈ ॥ ਮੇਸ ਬੈਨ ਕਹੇ ਸੁਖ ਸੋਵੈ ॥ ਮੋਰ ਕਹੈ ਸੁਨ ਏ ਪਗ ਸਾਠੇ ॥ ਧਰੇ ਧਾਨ ਸੁਨ ਗਾਨਾ ਮਪਾਠੇ ॥ ੩ ॥ ਸਬੈ ਕਹੈ ਤ
 ਬ ਮੇਸ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹਨ ਸੁਨ ਨਹ ਮਰੇ ਲੈ ਜਨੀ ॥ ਮੋਰ ਕਹੈ ਯਕ ਹੋ ਨ ਰਹਾ ॥ ਸਬੈ ਨਾ ਸਬ ਚਨੇ ਸੋ ਕਰਹਾ ॥ ੪ ॥ ਭਾਖਤ
 ਕੇ ਸਬਹੀ ਤਬਹੀ ਜਬਹੀ ਉਪਦੇਸਨ ਹੀ ਉਪਦੇਸੀ ॥ ਨਾ ਸਤ ਬੋਕਿਹ ਕੋਤ ਬਹੋਤ ਬਭਾਖ ਕੁਲਿੰਗ ਕਹੈ ਬਚਾਏ ਸੀ
 ਹੀ ਸੁਸਪਾਤੁ ਮਗੇ ਸਿਖਦੁ ਪੁਨ ਮੋਰ ਕਹੈ ਸੁਨ ਗਾਨਾ ਵਿਸੇਸੀ ॥ ਬਨਾ ਮਬਾਨ ਪੁਨਾਨੀ ਬਨਾਨ ਹਨਾ ਕੁਲਿੰਗ ਜਸੇ ਹੀ ਗਦੇ ਸੀ ॥ ੫ ॥

੬੦

ਆਪਗੁਰੂਸਿਖਾਮੋਹਨਦੁਸਰਭੋਗਪੁਨਿਕੁਗਤਾਸਬਓਮੀਮੋਪਨਾਮਸਬੈਦਿਸਕੋਪੁਨਮੋਹਨਮੋਕਰਤੇਸਬਸੋਹੀਦੇ
ਵਾਮਦੇਵਨਰੀਹਮਹੀਨਿਸਨਗਸਬੈਦਰਸਿਹਮਰੋਤੀ।ਧਾਤੁਹਰੀਹਰੋਸਬਹੀਤਬਹੀਚਕਵਤੁਹਾਮਾਯਭੁਨੋਹੀ੬
ਭਜੰਗਹਮੇਬਦਿਨਾਸਬਕੋਪਮੋਰੋਮੁਦੇਨਾਮਰੁਪਨਿਮੋਆਪਹੋਰੋਕਹੈਚਕਵੀਆਤੁਆਪਸਾਭੀਤੁਨੀਸਰੂਪੀਦਿਸਿਸ
ਹੋਮੋਰੋਹੀਤਬਹੀਚਕਵਾਚਕਵੀਮੋਰੋਰਾਮੀਸਬੈਸਾਖਮਿਤੁਆਬੁਹਮਰਾਮੀਕਹੈਜੀਵਾਮੋਸੋਭਬੈਸਤਿਬਾਨੀਸੁਨੀਮੋਖਰੀ
ਬੰਦਨਾਯੋਗਜਾਨੀ।ਕਹੈਕਚਤਾਤੀਕੁਲੇਸਤਿਤੇਹੀ।ਨਿਜੀਹੁਨਿਜੀਸੀਲਨਾਰਿਦੇਹੀ।ਕਹੈਬੀਰਪੁਤਿਨਹੀਆਪਰੋਮ
ਤਿਨੋਨੋਖਰੇਬੈਨਗਾਏਸੁਤੇਮੋ੮ਤਹਾਚਕਵਾਮੋਰੁਪੀਬਿਲਾਸੀਕਹਾਤਾਹਦੇਹਿਸਬੈਦਿਸਨਾਸੀ।ਤੁਨੀਪਚਿਤੇਇੰਦ੍ਰ
ਗੀਪਾਨਸਾਰੋਮਾਮੋਜੀਵਦਾਚੀਬੀਨਾਸੀਪਕਾਰੋ।੧ਤਹਾਲਖਰੁਪਿਜੁਖੇਤੁਗਸੋਹੀ।ਜਿਸੇਤੋਤੁਨੀਪੈਤੁਸਤਿਓਮੀ।ਤਹਾ
ਖੇਤਰੀਨਾਸਯਹਿਪਤਾਗੋਪਲਾਮਕੀਰੀਲਖਸੋਹਿਸਕੁਗੋ।੧੧ਨਾਜਤਿਨੋਸੁਬੈਨਸਤਿਕੋਮਪਾਰਬਾਨਯੀਪੁਰੋ।ਨਖੇਤਰੀਖੇ
ਤੁਗਹੁਸਬੈਮੋਸ਼ਾਹਸੇਵਰੋ।ਸੁਚਕਵੀਪੁਦਿਹਤੁਹੋਮਾਰਨਾਰਮੋਹਨੀ।ਸੁਚਕਵਾਕਪੁਰਖਹੋਸਬੈਸੁਏਕਭੋਹਨੀ।੧੨ਸਤਿ
ਓਦੀਅਨਿਦਾਬਿਕਾਰਾਮਾਬਿਕਾਰੀਬਾਪਬਾਪਕੀਹਮੇਨਾਮੋਰੋਦੁਜਪਾਰਹੀ।ਸੁਖਸਿਧਾਮਾਮਾਭੀਅਧਾਰਯੋਯਨਾਵਹੀ
ਪੁਦਿਹਤਪੁਰਖਨਕਹੁਸੁਏਕਮੋਕਹੁਸਹੀ।੧੩ਖਰੀਕਹਾਸੁਏਕਭੋਪਕਿਰਤਨਾਰਕਯੋਧਰੀਕਹਿਤਿਚਕਵਤੁਬੈਪੁਨਾਮਬੈਨਨ
ਕਰੀ।ਵਚੀਕਹੈਦਿਕਾਰਨਾਸਬੈਸਰੂਪਮੋਰਹੀ।ਸੁਛਾਪਾਦੋਹਕੇਸਮਾਮਸੀਗਸੀਗਸੋਰਹੀ।੧੪੧ਤਬੈਚਕਵੀਮੋਸਬੈਨੋ
ਬਖਾਨਤੁਮੋਆਤੁਆਪੋਖਯੋਨਾਰਾਮਾਹਮੇਪੋਖਯੋਮਾਨਨੀਆਪਕੋਈਨਹੀਦੁਜਤੋਪੋਖਯੋਕੋਸਹਾਮਾਹਮੇਸੁਖ
ਵਾਦੁਪਦਾਮਗਾਗਾਨੀਤਬੈਏਕਹੈਦੁਸਰਭੋਗਵਹੀ।ਜਹਾਬੈਲਨਾਹੀਤਹਾਦੇਵਕਾਹੀਜਬੈਬੈਲਏਚਤੁਤੋਦੇਵਲੋਈ।੧੫੬੪

੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬
 ੨੭
 ੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨
 ੩੩
 ੩੪
 ੩੫
 ੩੬
 ੩੭
 ੩੮
 ੩੯
 ੪੦
 ੪੧
 ੪੨
 ੪੩
 ੪੪
 ੪੫
 ੪੬
 ੪੭
 ੪੮
 ੪੯
 ੫੦
 ੫੧
 ੫੨
 ੫੩
 ੫੪
 ੫੫
 ੫੬
 ੫੭
 ੫੮
 ੫੯
 ੬੦
 ੬੧
 ੬੨
 ੬੩
 ੬੪
 ੬੫
 ੬੬
 ੬੭
 ੬੮
 ੬੯
 ੭੦
 ੭੧
 ੭੨
 ੭੩
 ੭੪
 ੭੫
 ੭੬
 ੭੭
 ੭੮
 ੭੯
 ੮੦
 ੮੧
 ੮੨
 ੮੩
 ੮੪
 ੮੫
 ੮੬
 ੮੭
 ੮੮
 ੮੯
 ੯੦
 ੯੧
 ੯੨
 ੯੩
 ੯੪
 ੯੫
 ੯੬
 ੯੭
 ੯੮
 ੯੯
 ੧੦੦

੬੬

ਕੁਈਪੁਨਪੁਛ ਸੁਖਨਹਲੇਖਾ ॥ ਇਨਸੋਖਮੋਨਪਛੁਲੀਸਠਜੀਹਹਰਿਜੀਭੁਲਦਈ ਤਬਕਹਕੁਲਿਗਤਿ
ਸੋਪਕੀਤਜਕੋਕਲਾਤਵੰਸੁਈ ॥ ੨੬ ॥ ਕੁਲੀਗਹਮੇਤਾਗੀਭੁਦਗਾਏ ॥ ਕਹੈਕੋਕਲਾਗਹਨਤਾਗੀ
ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮੇਅਤੁਮਕਿਸਰਕਰਮਬਿਧਾਏ ॥ ਕਹੈਤਾਕੁਲੀਗੀਜਬੇਕੁਸਰਕੁਏ ॥ ੨੭ ॥ ਜਬੇਲੋਨਕੁਸਰਿਭੁਦੋਅਤੁ
ਸਿਰੁਬੋਲੋਨੀਜਾਨੀਏਪਾਵੈਕਹਾਹੀ ਪਰਿਤਕਿਐਆਪਨੀਬਾਤਹੀਕੀ ॥ ਅਮੇਸਬਸਬੀਬਿਨਾਕੁਟਨੀਕੀ ॥ ੨੮ ॥ ਸ
ਭੇਤਾਬਖੀਨੋਕਹੈਬੋਨਸਾਗੀ ॥ ਕਹੈਕੋਕਲਾਅਤਮਜਾਗੀਹਾਗੀ ॥ ਕਹੈਕੋਸਲੋਨੀਕੁਲੀਸਿੰਧਲੀਨੀ ॥ ਤਿਯਾਕੀਤਸੁ
ਖੀਕਹੈਨਾਮਚੀਨੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨੇਮੋਨਸਾਭੇਤੁਏਕੋਕਲਾਹੀ ॥ ਕਹੈਮੇਗੁਰੁਸੁਬਕੀਹੋਲਖਾਹੀ ॥ ਕਹੈਸਿਤਮੇਗੁਰੁਸਿਖਭੁਦੈ
ਕਸੇਕੁਕਹੈਕੋਕਲਾਸੁਬਪਾਵੀ ॥ ੩੦ ॥ ਨਜਨਭੁਨੋਮੋਤਕਛੁਤਬੈਤਮੋਗਾਯਾਗੀ ॥ ਤੁਮੇਸੁਪਾਨਕਾਦੁਰੈਤਾਸਿਖਤੋ
ਰਪਾਯਾਗੀ ॥ ਪਿਕੀਕਾਸੁਕੋਤਕੀਬਿਲਾਸਮੀਚਜੀਵਨੀ ॥ ਤੁਬੈਸੁਹਿਸਕੁਪਹੀਯਾਦਾਅਵਚਥੀਵਨੀ ॥ ਭਰੀਪਵਾ
ਚਸਾਯਾਹੈਸੁਨੇਨਸੁਨਹੀਸਹੀ ॥ ਨਨੇਨਪੇਖਪੇਖਹੀਅਨੀਬਿਨਾਸਕੁਲਪਹੀ ॥ ਚਿਤੀਬਿਨਾਚਿਤਰਹੀਗੀਨੀਨੀਜੀਸੁ
ਹੀਸੁਹੀ ॥ ਸੁੰਦਰਾਚਰਨਸੁੰਦਰਾਸਾਯਾਪਖੀਸੁਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹਿਤਕੋਕਲਾਤਬੈਤਪੋਨੇਸੁਬਸਾਗੀ ॥ ਲਖੇਸੁਨੇਕੋਬੈ
ਲਤੁਸਬੈਸੁਪੋਨੇਯਾਗੀ ॥ ਗੁਰੁਸੁਪੋਨੇਜਲਏਸੁਬਹਮਰੁਪਹੈਬੀਧੀ ॥ ਕਹਿਤਮੇਗੁਰੁਤਹਾਜਬੇਸੁਸੇਵਤੋਸਿਧੀ
੩੨ ॥ ਸਾਦਲਤਬੈਚੋਗਾਏ ॥ ਪਟੀਲੀਸਬਾਏ ॥ ਤਹਾਨਾਹਾਏਕਹਾਚੇਤਨਾਏ ॥ ੩੩ ॥ ਪਿਕੀਤਾਬਖਾਨੇ ॥ ਅਦਿਦਸੁਭ
ਨਾਸਮੀਦਹਤੁਸੁਈ ॥ ਨਰਾਨਦੁਖੋਈ ॥ ੩੪ ॥ ਕਾਬਿਤਮੋਰਤੋਬਖਾਨੇ ॥ ਜਰੁਪੋਨੇਕੋਤੁਤਮਾਨੇਚੇਤਨਚਲਾਯੋਚਲੋਖਾਲ
ਜੋਲੁਹਾਰਕੀ ॥ ਕੋਕਲਾਬਖਾਨੇਤੁਮੀਭਾਖਹੁਪਕੋਨਆਪਸਾਹਸਬਖਾਨੇਗੁਪਨਿਜਗੋਨਸਾਗੀ ॥ ਪੋਨਤਤੇਕੁਯੋ

੨੮

੬੫

ਲਲਪੋਨਤੇਨਭੀਸੁਏਕਬੇਨਤੇਯਗਾਯੋਤੁਮੇਬਾਤਸੁਨੇਰੁਭੀ। ਸੁਨਗੇਨਜੁਪੋਨਮਾਤੁਮਾਚਿਤੀਨਤੇਨਕੋਕਲਾਬ
 ਪਾਨੇਨਜੁਪੋਨਨਾਹਤਾਹਕੀ। ੩੦ ਪੋਨੀਨਬੋਲੇਨਾਹਪੋਨੀਨਦੇਵੇਤਾਹਪੋਨਤੇਬਿਹੀਨਕਤਚੇਤਨਾਲਾਪਾਈਯੋ।
 ਸੁਪਕਾਸਸਤਿਜਾਨਸੁਨੇਮੇਨਸਬੈਰਨਕਹੈਕਤਾਮਾਈਨਸਹਾਨਕੀਨੁਭਾਈਯੋ। ਸੀਸੇਮਾਹਤਾਰੇਸਬਖੰਡਕੀਸਮਾ
 ਪਾਮਬਾਮਨਦਨਿਦਾਹੇਇਨੇਵਕਸੇਤਜਾਈਯੋ। ਕੋਕਲਬਖਲੇਗਾਨਸੁਨੇਤੁਮਬੈਰਮਨਤਜੇਦੁਰੀਯਾਚਿਤਪੋਨ
 ਈਸਗਾਈਯੋ। ੩੧ ਸੁੰ ਮਾਹਤਪਾਰਤੁਯੋਸਿਭਪਲਲਾਯੀਬਿਧਸਤਿਹਗੀਸਬਸੇਈਮੋਰਕਹੈਸਕੇਤਬਹੀਸੁਖਪਤਸਮਾ
 ਪਸੁਪੋਨਨਕੋਈਕੋਕਲਤਾਖਵਹੀਪਵਨਸੁਖਥੀਤੁਭਯੋਤੁਭਯਾਦਾਹੇਈਈਸਵਹੀਸੁਖਪਤਸਮਾਪਕਹੈਤਬਹੀਸ
 ਸੁਤਬਿਚਨੇਈ। ੪੦ ਰੁਖਬਿਪੀਹਮਪਾਨਪਕਾਸਕਨਾਹਸੁਪੋਨਹਮੇਪਕਾਸੇਈਸਹਪਾਨਕਹੇਸਕਤਿਕਰਦੇਹਾਠਪਿਸ
 ਬੁਈਸਹਰਾਸੇ। ਕੋਕਲਤਾਖਤਹੈਤਬਹੀਤਨਜੀਵਮਭੇਦਸੁਤੀਪਿਤਤਾਸੇ। ਪੋਨਸੁਈਸਹਏਕਮਈਤੁਬਕਪਸਬੇਪਗ
 ਬੋਲਤਵਾਸੇ। ੪੧ ਪਿਤਤਾਤਕੇਸੇਸਮਭਿਪਹੇਈਤਨੀਵਤੋਏਕਤਾਕੇਸਮਨੀਨਿਤੀਆਨਿਤੀਕੇਸਸਮਾਨਹੇਏਜੜੀਦੇਹੇ
 ਜੀਵੇਏਨਿਤੀਸੁਮੇਬੋਲੇਨਾਹਤੀਧਾਰਨੀ। ਕਿਹੈਕੋਕਲਪੋਨਹੁਸਬਸਾਗੀਨਿਤੀਆਨਿਤੀਤੋਹਕੀਕਲਪਨਾਹੈਨਕੁ
 ਪੋਨਤੇਰੇਹਜੀਵੀਅਪਾਗੀ। ੪੨ ਕਹੈਤਸਬੋਨੀਬਿਪੀਮੇਸਗਾਏਪਠਿਤੋਪਕਾਸੇਜੁਈਪੋਨਗਾਯੋਹਮੇਸਬਕਰਤਾਤੁਮੇਪੋਨਗਾ
 ਯੋਕਹੈਕੋਕਲਪੋਨਹੁਬਿਧਰਾਯੋਕਹੈਤਸਹੈਪੋਨਸੋਸਕਤਤਾਕੀਕਹੈਕਰਨਾਹੇਸਮਾਜੋਯਕੀਤਾਪਿਕੀਭਾਖਤੀਪੋਨਹੁ
 ਕਰਨਾਹੇਕਹੈਸਾਹਸੀਨਗਥੋਨਗੀਤਾ। ੪੩ ਚੋਮੇਸੋਨਿਸਚਾਕੋਕਲਸਨੀਹੈਦੋਤਬਲਪਰਪਾਨਜਾਨੀਆਗਮਬੇਦਕਹੈ
 ਜੜਮਾਹਤਏਹਰਸੋਕਾਦਿਦਮਯਧਾਰਤਾ। ੪੪ ਸਾਹਸੁਤੀਕਾਬੁਧਬਿਨਹੀਨਿਸਚਾਕਾਕਹੈਗੋਤਾਤੀਪਿਕਕਹੈਸਬਪੋਨਹੀਸਾ

੬੬

ਗੀ ਬਿਨ ਪੰਨੇ ਸੁਤੀ ਸਨ ਚਰੀ ੪੫ ਸੰਤੁ ਸੁਤੋ ਪਕਾ ਸੀ ਪੰਨੇ ਜਲ ਕੁਹ ਕਰ ਮਾ ਬੋਲੇ ਤੋ ਨਾ ਪੁਲੇ ਮਾ ਮਾਤ ਕੁਹ ਹੋਈ ਪਿਕ
 ਕੁਤੇ ਤੁਬੁਈ ਸਰਹੋ ਸੇਈ ੪੬ ਜਲ ਕੁਹ ਕੁਹ ਹੋਈ ਸਾਇਛਾ ਹੀ ਮਾਤ ਤੁਹ ਕਾਨ ਕੁਹੀ ਚੋਖੀ ਥਾ ਮਾਤ ਕੁਹ ਜੋਈ ਕੋ ਸੇਈ ਸ
 ਰੁਪ ਹੋ ਸੇਈ ੪੭ ਕੋ ਕਲ ਕੁ ਪਸੁਈ ਸਾਇਛਾ ਦੁਹ ਮਾਤ ਸੁਪ ਮਸੋ ਮਾਤੁ ਹੀ ਗੰਨ ਕਾ ਸੁਪੋ ਨੇ ਸਬੋਲ ਪਪੋ ਨਾ ਬਿਨ
 ਪਰ ਪੰਨੇ ਮਾਪਾ ਹੀ ਘੋਸਨ ਚੋ ਕੁਤ ਮੇਨ ਕੁਏ ਤਬ ਤਾਗਰ ਤੇ ਬਚ ਕੁ ਪਸਨਾ ਹੀ ਪੰਨੇ ਕਾ ਮਜਾ ਮਾਦੇ ਮੇ ਪਿਕ ਮੁਤੁ
 ਮੇਰੇ ਤੁਛੇ ਚੋ ੪੮ ਕੋ ਕਲ ਦਾ ਚ ਜਿਸੇ ਮਜਾ ਬਾ ਪੁਕ ਹੋ ਮਲ ਪੀ ਪੁਨ ਰੁਪ ਨ ਰਿਗਾ ਤੇ ਸਲ ਖੋ ਪਦ ਨੇ ਸਬ ਹੀ ਪਗਾ
 ਤੁਮ ਮਾਤੁ ਮਏ ਕਾ ਮਰੀਗਾ ਭੇ ਬਿਸ ਮੇ ਸਗ ਹੇ ਪਗ ਤੁਨ ਹ ਬੋਲ ਸਕੇ ਤਬ ਕਾ ਕਉ ਮਿਗਾ ਕੀਤੁ ਪਸਤੁ ਮਬੁਹ ਜਗਨ
 ਕੁਗਤੀ ਕੁਗਤੀ ਪੁਤਾ ਮਿਗਾ ੪੯ ਦੇਖ ਸਰੁ ਸੁਮ ਸੀਤ ਨ ਕੀ ਮੁਹ ਬੁਧ ਹੀ ਨਹ ਯਾ ਪਲ ਮਾਹੀ ਉਤੁ ਗਏ ਤਨ ਹੀ ਤੁਮ ਤੁਬ
 ਕੋ ਕਲ ਕੁ ਪਹੁਲੇ ਸਿਖ ਚਾਹੀ ਜੋਗਾ ਮਰਾ ਪੁਨ ਬੋ ਕਰ ਹੋਤ ਬਜਾਨ ਹੋਤ ਜਕੋ ਕਰ ਮਾਹੀ ਹਿਸ ਕਹੇ ਤੁਮ ਪਿਖ ਪਹੇਤ ਨ ਤੁਕਰ
 ਮਿਹੁਤ ਕੁ ਸਤੁ ਮਾਹੀ ੫੦ ਗੀ ਪਾ ਪਿਕ ਕੁ ਨੇ ਜੋਲ ਗਤੁ ਨ ਮਹੇਤ ਬਲੇ ਕੀਤੀ ਯਾਦ ਪਿਖੀ ਤੁਰ ਪਿਸੁ ਯੋਗਾ ਮਰਾ ਪਪਦੀ
 ਸਾਥ ਧੀ ਮਤੁ ਹੋ ਸਹੀ ਮਿਲਨਾ ਸੁਪਦੇ ਨੇ ਬਲ ਪੁਤੀ ਬਿਨ ਪੰਨੇ ਕੋ ਨਹ ਜੀਵੀ ਪਗ ਸਬ ਕਹੇ ਤੁਹ ਮਾਰ ਕੋ ਪੁਛੇ ਕਹਾ ਪਦ
 ਨੇ ਸਹੀ ੫੧ ਤਬ ਨਾ ਸਪਦ ਨੇ ਤੋ ਯੋਗੀ ਪਿਕ ਕਹੇ ਨਹ ਪੰਨੇ ਮਰੇ ਗਤੁ ਨ ਮੇਰੇ ਚੀਰ ਸਮਾਧ ਹੇ ਪਰ ਕਾ ਸਸੇ ਮਾਪੇ ਵਰੇ ਕਾ
 ਹਿਸ ਜੋ ਤੇ ਬੁਹ ਮਹੇ ਜਾਦਾ ਸਜੇ ਪਦ ਨੇ ਮਹੇ ਸਨ ਬਾਦ ਨੀਤ ਬੁਪਿਕ ਕਹੇ ਦੁਹ ਬੁਹ ਮਪਦ ਨੇ ਇਕ ਲਹੇ ੫੨ ਤੁਨੇ ਗ ਮਹੇ ਪੁ
 ਨ ਸੇਈ ਪੁਨ ਬੁਹ ਮਚਈ ਸਬੋਏ ਕਰੇ ਪਿਖੀ ਬਿਨ ਹੋਈ ਚਲੇ ਤੀਰ ਧਾਤੁ ਸਬੋਤ ਹਨੀਤੀ ਪਿਕ ਤੋ ਕਹਾ ਪਖ ਕੀਨੀ ਸੁਚੀਤੀ ੫੩
 ਤਬੋ ਨਾਹ ਮਨੇ ਹੀ ਪਾਤ ਬਾਨੀ ਬਿਨ ਪੱਖ ਸਾਚੇ ਬਚੇ ਮੇ ਮਾਨੀ ਤਬੋ ਉਤੁ ਧਾਏ ਬਿਪੀਤੀ ਗਾਏ ਪਿਕ ਹੀ ਸਸਰ ਸਾਮਾਦੇ ੬੬

ਪਰਮਪੁਰਤੀ ਦੇਸ ਵਿਸਰਨਾ ਤੇ ਮਨੁ ਮਨੁ

ਸੁਭਾਏ ॥ ੫੩ ॥ ਇਤਸੀਵਿਸਪੁਰਾਏ ਪਾਹਸਮੇਰੇ ਸੰਬਾਰੇ ਚੰਤ੍ਰਦਸੋਪਯਾ ॥ ੨੮ ॥ ਦੁਤੀਅਸੀ ਚੋ ਕਰਕਾਤਤਸੀਤਵੇਕੋਸੇ
ਉਤਰਨਾਹਦਯੋਨਿਜਮੇਸੋਬਾਹਸਪਤੁਕੋਤਾਤਵੇਜਨੋ ਨਿਸਚਾਦਮਕਹਲਾ ॥ ਮਹਾਨੋ १ ॥ ਯਸਾਚੋਹੋਏ
ਲਖਾਈ ਯੁਠਸਾਚਜਯੇਦਲਤੁਰਛਾਈ ਤੋਪਬਿਚਾਰਸਤਿਹੁਪਾਤੀ ਪਰੇਨੀਕਬੀਦੋਬਿਪਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਾਤਬਾਤੁਨਾ
ਨੀਬਿਪਸੀਰੀ ਕਾਬਸਿਸੁਸੇਬੋਨਾਮਪਾਤੀਤਬਸਿਸਦਪੁਛੇਕਿਰਾਮਾਏ ॥ ਮੁਖਤੇਕੋਕੋਤੇਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਮਸਬ
ਮਾਤੁਮਏਕਮਨਾਹੀ ਪਕਕਹਪਦਨਾਮਾਤੁਮਾਮਾਹੀ ॥ ਬਿਪਕਹਪੁਹਬਕਹਤੁਮਗਾਈ ਤਬੇਤੀਸਾਬਿਪਤੀਰਸੁਨਾ
ਈ ॥ ੪ ॥ ਸੇਆਪਕਹਸਬਬਹਮਾਮਹੀਮਜਨਤਮੋਬਿਨਾਮੋਨਹੀ ॥ ਜੀਦੇਸਦੇਸਨਏਸਬਮੇਤਬਨਗਾਮਗੀਕ
ਹਬੋਨਤਹੀ ਤੋਦਿਸਨਿਸਬਜਤੁਮੇਤਬਮੋਰਕਹੈਸਬਮੇਲਖਹੀ ॥ ਕੁਖਕਾਲਿਗਸਬੋਮਹੀਹਮਗੇਬਿਨਨਾ
ਸੁਮੋਰਕਹੀ ॥ ੫ ॥ ਹਾਸਤਬੋਬਿਪਤਾਖਤਹੈਸੁਤਾਮਾਰਮਗੀਚਸੁਨੋਇਨਬਾਨੀ ॥ ਜੋਗਕੇਕਰਤਾਹਮਹੀਤੁਮਜਨਤ
ਤੋਪਰਏਪਗਗਾਨੀ ॥ ਮਾਤੁਮਨਹਾਬਿਚਾਰਤੁਮੇਜਿਮਏਹਾਬਿਚਾਰਤਬਹਮਪਾਨੀ ॥ ਪਨਿਕਾਲਿਗਤੁਮੇਨਿਸਚਾਹਮਾ
ਪਰਮਾਤੁਮਾਬਿਸਨਬਪਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਗੀਯਾ ਕਹਤੋਲੁਲਿਗਤੁਬੈਬਿਪੀਪਨਦੇਵਤਮਸਬਹੀਕਰੇਹਾਮਕਹਤਹੈਪਰਹਮ
ਜਾਤੋਤਜਹੀਕਰਸਿਮਾਪਗਾਨਹਤੇਬਿਨਕਛਮੋਰਹੀਬਹਮਕਹਤੁਮਕੀਲਾ ॥ ੭ ॥ ਕਹਤੋਕੁਲਿਗਹਮੇਲਖਾਸ
ਬਮੋਸਰੁਪੀਹੀਹਹਯੋ ॥ ੮ ॥ ਸਿਵਾਬਿਸਨਬਹਮਾਮੇਸਹੀਮੋਰੇਰਚੇਸਬਜਨਏ ॥ ਗੁਨਤੀਨਕਹਨਸੁਮਾਤੁਹੀਸਬਦਿ
ਸੁਨਜਗਮਨਏ ॥ ੯ ॥ ਦਿਸਦਾਸੁਸਾਖੀਸਰਬਕਾਪਰਤੋਮਪਰਹਮਗਨਏ ॥ ੧੦ ॥ ਮਏਕਾਮਬਚਲਗੁਨਪਰੇਕਬੀ
ਸੁਮਾਤਰਬਹੁਭਯੋ ॥ ਸਦਾਮਨਦੰਤਬਗਾਹਨੁਸੋਪੁਛੇਤਿਨੋਬਚਯੋਕਿਯੋ ॥ ਸਬਾਬਿਸਨਜਲਥਲਗੀਨਗੀਰ

ਨਹਿ ਸਗੀਵਿ ਸਮਨਏ ਤਬ ਮੋਹੁ ਖੇਧੁ ਤਪਿ ਕਹਿ ਪਾਸੀ ਪਰਜਨਏ ॥ ੬ ॥ ਭੁਜੰਗ ਸੁਖ ਭੋਜਨੀ ਪੈਸ ਪਰਤੇ ਪਕਸੀ
 ਤਬੈ ਕੋਲ ਕੋਪੀ ਨੀਪ ਪੇਸੀ ਕਹੈ ਧਤੁ ਯਹਾ ਬਪਿਖੀ ਮੀਜਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕੋਹ ਲਵੈ ਮਹੈ ਚੰਕਾ ਮਹੀ ॥ ੭ ॥ ਤਮੇ ਮਾਪਤਾ
 ਗੀ ਨਿਜ ਦਿਤਾ ਈ ਕਹੈ ਬੇਦ ਮੇ ਪਾਨੁ ਬਲ ਗਈ ਤੁ ਮੇਤੇ ਭਏ ਤਤੁ ਹੀ ਦੇਵ ਸਾਹੇ ਕਸੇ ਭੁੰਨ ਭਾਖੇ ਨਿਜੇ ਤੁ ਮਪਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਤੇ
 ਮੰਤ੍ਰੇ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਜਨਾਹੀ ਕਸੇ ਭੁੰਨ ਪੈਨਿ ਕਹਿ ਤਾਹ ਗਾਹੀ ਬਿਪਿਨ ਕਹਾ ਕੋਪਹੀ ਮਨ ਧਰੇ ਮਨਿ ਸਾਹਬੀ ਚਰਬ
 ਯਮ ਸਿਮਰੇ ॥ ੯ ॥ ਕਹੈ ਬੇਦ ਜਨੇ ਸੁਤਿ ਤੇ ਪਰੇਸੀ ਪਰਿ ਤੇ ਪਕਸੀ ਸਰਿ ਤਤੁ ਤੇ ਸੀ ਨਖੀ ਸਿਖ ਮੇ ਤੇ ਨਗਾ ਅਨਕਲਾਹੀ ਸਬੈ
 ਪਨਾਹ ਅਨਿਜਨ ਤਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਪਰਿ ਤੇ ਕਹਾ ਪਾਨ ਕਹਾ ਮਿਸਾਹੇ ਨਹੀ ਭੁੰਨ ਨਗਾ ਅਨਿ ਤੇ ਨਿਹਾਹੇ ਪਰਿ ਤੇ ਭਏ ਭਵੀ ਪੈਨੇ
 ਪੀ ਕਸੇ ਭੁੰਨ ਨਗਾ ਅਨਿ ਤੇ ਮਨ ਪੀ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾਨ ਤਨਿ ਸੁਪਾਨ ਏ ਕਜੇ ਭਿ ਮੇ ਸੁਪੈ ਨਈ ਸਹੈ ਤੁ ਮੇ ਸੁਬੇਦ ਮੇ ਪਨਾ ਸਪੈਨ ਪਾਨ
 ਮੀ ਸਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕੁ ਕਹਾ ਪਾਨ ਤੇ ਸੁਭਿ ਨਈ ਸਤੇ ਕਥੀ ਬਿਪਿ ਬਪਾਨ ਕੇ ਕਲੇ ਸੁਕਾਨ ਮਾਤੁ ਪੈ ਤਥੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਬੈ ਸੁਬਹ ਮਹੁ ਪਹੀ
 ਪਰਿ ਤੇ ਜਨਾਹੀ ਪਕਿ ਕਹਾ ਸਹੁ ਪਬਹ ਮਹੁ ਖਸੇ ਪਾਨਹੀ ਬਿਪਿ ਕਹਾ ਸਹੁ ਪਗਾਨ ਜਾਹ ਕੋ ਪਛਾਨਏ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਸੇ ਸੁ
 ਤਾਖੈ ਕਲੇ ਕਹੈ ਨ ਪੋਖਤਨਏ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁ ਮੇਲ ਪਾਸਹੁ ਪਕੇ ਮੇ ਕਸੇ ਲਖਾ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕੋ ਕਲ ਤਬੈ ਏਹੀ ਤਸੀ ਸਪਹਿ ਤੇ
 ਸੁਰੇਖ ਕੋਨ ਤਹ ਕੋ ਮਦਿ ਮਾਹ ਨਾ ਬੁਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਰੇਖ ਕੋ ਅਤਾ ਸਦਿ ਦੁਹਤਾ ਠਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਪੇਖਨ ਹਾਹੇ ਪੇਖਵ ਸੁਰੇਖੀ
 ਪਰੀ ਕਹਾਹੇ ਏਹੀ ਜੋ ਪਰੀ ਸੋ ਪੈਨ ਤੇ ਪੈਨ ਬੀਨਾ ਸੁਨੇ ਏਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਚਕਾਹੀ ਅਪਤਾਨਹੀ ਬੋਲ ਸਾ ਕੋ ਕਹੈ ਮੋਹ ਤੇ
 ਤਰਿ ਹੋਤ ਨਾਹੀ ਗਏ ਵਿਸਨ ਤੀ ਕਿਹਾ ਖੀ ਗਸਿ ਪੀ ਖੀ ਧਤੁ ਅਕਿਹਤੀ ਤਾਹ ਗਾਹੀ ਸਬੈ ਕਾਹਨ ਬਾਪ ਕੀ ਬਾਪ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

੬੬

ਨਪਤਸੁਪਕਾਸੀ ਨਿਤਮਪੋਨਵਿਸਨਕਯਤਾਸੀ ਸੁਨਹਰਖੇਖਗਪੀਨਹਰਿਗਾਏ ਤਬੈਕੋਕਲਾਏਨਸੁਨਾਏ ੩੦ ਏ
ਹਮਤਤੇਭਿੰਨਸਕਾਗੀ ਮਾਨੋਨਿਜਕੋਈਸਾਮਪਾਗੀ ਵਿਸਨਕਯਨਹੀਮੁਖਾਮਲਾਓ ਤਨਕਰਪੋਨਕੁਸਤੋਗਾਓ ੩੧
ਕੋਕੋਕਲਾਤਨਕੋਨਾਸੋ ਤੇਜਕਾਮਾਹਤਨਹਕੁਸੋ ਅਰਫੁਰੇਧਨਜੇਸਨਹਰੇ ਤਬਭੀਗੋਨਨਾਸਨਹੀਲਯੋ ੩੨
ਯਥਾਏਕਾਏਕਾਏ ਕਾਨਸੁਨਪੋਨਹਵਾਫਾ ਵਿਸਨਕਯਨਕੁਮੋਹਸਰਪਾਸਿਜਪਾਲੋਲੋਮੋਹਮਨਪਾ ੩੩ ਸੁ
ਸੁਪਕੋਸਬਤੀਪਰਮਾਤਮਮਾਹਤਭਿੰਨਕਸੇਤਮਮਾਨੇ ਕੁਨਹਕੀਕਿਰਨਸਮੰਤਮਾਹਤਤਕਰਤਤੀਪਹਚੋਨੋਕੋਕਲ
ਵਾਰਾਮਖਿਡਨਹੀਤੁਮਤੇਪੀਤਪੀਤਦੁਤੀਦਿਸਦੇਨੇਜਕਾਵਿਸਨਲਖੇਨਿਜਕੋਵਿਸਨਿਕਹਮੋਹਮਰੁਪਸੁਜਾਨੇ ੩੪ ਕੁਖਪਿ
ਕੰਜਬਤਸਾਮਰੁਪਹਤੇਸਾਮਰੁਪਸੁਮਾਹਤਜਨੀ ਕੁਪਹੀਜਬਤਤਪਲੇਤਬਪੋਨਹਰੇਨਹਚਪਮਾਨੀਕੋਕਲਕੁਖ
ਪਲੇਬਰਨੇਬਰਨੇਤਗਵਿਤਮਤਿਤਤੁਸੀ ਹੇਤਹਕਾਯਤਿਪਾਜਸਹੀਤਸਲੀਨਕੁਵੇਰਚਨਾਕਿਤਤੁਨੀ ੩੫ ਗੀਯਾਪਿ
ਕਰੁਖਾਸਿਜਪਾਲਨਲਾਯਿਫਰਨੇਬਿਨਾਹੇਤੀਨਹੀ ਵਹਫਰਨਪੋਨਪਛਨਏਬਿਸਨਿਕਹਾਪੁਰਖੀਸਹੀ ਜਬਪੁਰਖਹੋਵੇਤਬ
ਟੁਗੇਪਿਕਰੁਖਕੋਪੁਰਖੀਮਾਯੀ ਹਮਰੇਸਰਪੀਬਿਸਨਕਯਤਮਕੋਨੀਪਕਰੁਖੇਲਾਯੀ ੩੬ ਹਮਸੀਪਕਾਸਾਮਖਿਡਤੇ
ਤਬਭਾਖਾਪਕਕੋਤੀਕੋਹੇ ਵਹਬੋਲਨੀਮਾਹਤਯਤਿਤਮਯਰਕਹਹਮਈਸਹੋ ਸੁਨਮੋਲਬਿਸਨਿਜੁਏਇਕੋਕੋਕਲਾ
ਮਾਯਾਈਤਬਜਾਤਾਜਿਦਪੇਸੁਬਹੀਮਨੁਲਖੇਦਮਕੋਕਲਦਈ ੩੭ ਏਸਏਕਤੇਦਖਪਾਵਹੀਏਸਕੋਸੁਮਾਰੇਪੁ
ਨਹੀਜਿਹਤੇਯਨੇਦਖਪਾਵਹੀਤਿਹਮਾਹਨਾਮਯਨਾਮਾਹੇਪੁਕਰੇਜਬਮੇਮਾਹਤਬਹੀਯਤਸਬਾਮਿਤੀ ੪
ਲੋਪਛਨੇਸਬਕੀਹਸਾਵਿਲਤਾਖੇਸਾਚਹੀ ੩੮ ਭਜੀ ਚਲੋਕੋਤਕੀਖੇਲਜਨੋਬਿਲਾਸੀ ਗਏਸਿਤੁਪੇਬਿਦਨਾਕੀਨ

੬੮

ਰਸੀ ਰਸੇ ਮਾਪ ਕੋ ਬੀਰੀ ਮੇਰੀ ਨਹੀ ਕਾਏ ਬੇਰ ਸਰੋਤ ਕਾਗੀ ਨਿਮਾਹੀ ੩੭ ਸਿੰਦ੍ਰਿਕ ਕਾਵਿ ਸੁਕੇ ਕੋ ਨਹੀ ਕਾਏ ਵਿਸੁਆ ਮਾਪ ਕਾਗੀ
ਗੇਰੀ ਪਰੰਤ ਕੋ ਪੇਨ ਦਰਿ ਪਾਏ ਯਤਿ ਕੋ ਕਸਾਗਰੁ ਮਾਦਿ ਸਾਧਾਏ ੩੮ ਤੁਥੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੇਰੀ ਬੀਰੀ ਮਾਹਿਰ ਸੰਭੁਤ ਮੇਰੀ ਮਨੀ
ਹੀ ਕੁਰਸਾ ਬਤੋ ਮੇਰੀ ਪੈਰੀ ਪਾਸੀ ਤੁਮੇਰੀ ਪੀਸੀ ਮੇਰੀ ਹਰਾਸੀ ੩੯ ਸਬੋਇ ਸੁਕੇਰੇ ਪਾਸ ਕਾਏ ਹੀ ਤੁਮੇਰੀ ਯਾ ਕੀ ਕੀ ਸਤਿ ਮਾਪ
ਜੇਹੀ ਸਿੰਦ੍ਰਿਕ ਕਾ ਸੁਖ ਮਤਿ ਸੁਖਾਤੀ ਕਰੇਰੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਪਛੇਤਾਖ ਸਾਤੀ ੪੦ ਸੀਚ ਰੋਤ ਬੰਦਿਤ ਰੋਤੋ ਹਰੇ ਤਾਤ ਬੇਰੀ ਸੁਕਾਖੇਰੇ ਮੇਰੀ ਮ
ਤੋਹੀ ਸਬੋਇ ਰੋਤ ਮੇਰੀ ਪਾਪ ਕੀ ਮੇਰੀ ਨਹੀ ਕਾਏ ਕਾਗੀ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਸੁਮਾਨੇ ੪੧ ਨਹੀ ਹਮੇਰੀ ਸੁਖ ਪਲੀਏ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਪਲੀ ਪਨਿਸੁਕੇਰੇ
ਯਾ ਕਾਏ ਸਬੋਇ ਪੈਰੀ ਮਾਨੀ ਦੇਨਿ ਸੁਰਤੁ ਦੇ ਕੋ ਬਲੀਤ ਪੈਰੀ ਤੇ ਸਬੋਇ ਤਿਸੇਰੇ ਮੁਰਜਨ ਤੇ ਜਿਸੇ ਬੀਰੀ ਮਾਗੇ ਮਾਗੇ ੪੨ ਸਿੰਦ੍ਰਿਕ ਯਾਨ ਪਾਕੇ
ਲਪਾਯਦੀ ਸਾਧਤੀ ਤੁਤੀ ਸਗਾ ਪੈਰੀ ਪਤਿ ਨਿਸਚ ਸਿਤੀ ਸਤਿ ਸਗਾ ਦੇ ਸਕੇਲ ਪਤ ਬਤ ਸਾਦਾ ਕਰੀਤ ਪੈਰੀ ਕੋ ਕਲਾਸੁ ਪੈਰੀ ਬਹਾਮ
ਠਾਠੀ ੪੩ ਦੇ ਨਲੀ ਸੋ ਮਾਨੀ ਕੋ ਤੇ ਮੇਰੀ ਸਚਾਨਾ ਪੈਰੀ ਪਕਤੋਰੀ ਬਪੋ ਪਰੇ ਸਿਤੁ ਸਮਾਨਾ ੪੪ ਯਾ ਕੋ ਸਮਾਨਾ ਦੀ ਜੇ ਸਮਾਨੇ
ਤੁਰੇਰੀ ਮਾਪ ਨਮਤੁ ਮੇਰੇ ਸੁਨਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਨਾ ੪੫ ਇਤੁ ਸੀਵਿਸਨ ਪੁਰਾਨੇ ਦੁਤੀ ਮਸਿਪਾਸ ਮੇਰੇ ਸੀਧਾ ਦੇ ਬੇਰੇ ਸੇਧਾ ੪੬
ਬਹਾਮ ਪਤ ਕਾ ਪਤ ਕਾ ਪਤ ਨਿਸਚੇ ਮੇਰੀ ਸਚਾਨਾ ਰਾਤੇ ਤੁਕੇਰੇ ਸੁਨਤੀ ਬੀਰੀ ਨਿਸਚੇ ਪਰੇ ਮਾਪ ਪੁਰਾਨੀ ੪੭ ਬਹਾਮ ਕਾਤੋ
ਕਾਗੀ ੪੮ ਯੇ ਬੀਰੀ ਕੁਲਤੁ ਕੀ ਮਹਿਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਖਾਨੇ ਤੇ ਮਾਸਾ ਕਾਗੀ ਸਚਾਨਾ ੪੯ ਰੇ ਸਬ ਬਹਾਮ ਪਨਿਸਚਾਨ
ਹਾਸਨ ਪਰਾਬੀਰੀ ਪੀਨਿਤੁ ਹਾ ਬਾਦਰ ਨਹੀ ਮਲ ਮੁਤੀ ਸਬੋਇ ਬਹਾਮ ਦੇ ਇਤੁ ਨਹੀ ੫੦ ਜੇਰੇ ਹਤੇ ਪਰੇ ਪਨਾਧੇ ਨਿਸਚੇ ਤੇ ਮਾਪ
ਯੇ ਸਾਰੇ ਕਾਗੀ ਮੁਖ ਦੁਖ ਦੇਤੁ ਮੁਲੇਈ ਕੋ ਯੇ ਦਿਸਾਵਿ ਕਾਗੀ ਦੇਈ ੫੧ ਬੀਰ ਕਾ ਮੁਖ ਬੀਰੀ ਮਨਿਤਾ ਨਿਜਤਾ ਵਨ ਤੇ ਮੇਰੀ ਤਾਮੇਰੇ
ਯਕਲਨ ਨਹੀ ਯਾਗ ਮੇਰੀ ਜਨ ਬਾਤਿਯੇ ਪਾਤੀ ੫੨ ਸਿੰਦ੍ਰਿਕ ਕੋ ਤੁਰਜਨ ਪਨੇਰੀ ਜੀ ਜੀ ਜੀ ਮਾਪ ਕਾਗੀ ਦੇ ਹੋਤਾ ਮਨਿਤ ਸਚੇ ਨਿਸਚਾਨ

੭ ਸੋਥਿਰੁ ਪੁਰਿ ਭਾਗ ਕਹਾਏ ॥ ਤਤ ਕੋ ਨਿਸਚਾ ਅਸੀ ਤਨ ਨਾ ਸਭ ਦੇ ਪਰਜੀ ਲਨ ਜਾਏ ॥ ਸਾਸਤ ਸਾਸਤ ਪੋਪੁ ਮੇਸਰਾ ਅਤਮ ਰੂਪ ਅਸੀ
 ਨਮਰਾਏ ॥ ੬ ਦੇਹ ਸੁਖ ਹਮ ਅਈ ਲਖ ਹੋ ਸੁਤ ਪੁਤ ਕਹੈ ਬੰਨ੍ਹ ਮਪਨਾਮੀ ॥ ਤਤ ਕਹੈ ਪਾਦਮਾਨ ਹੁਲਤ ਦਪਨਿ ਹਮੈ ਰਤਨ ਕਛੁ ਪਾਮੀ ॥ ਤੇਹ
 ਰਸ ਕਰਜ ਤਨ ਕੋ ਪਦ ਨਾ ਸਮਈ ਬਰਸ ਸੁਤ ਗਾਮੀ ॥ ਤੋਪ ਜ ਬੋਤ ਨ ਕੋ ਅਜਨਾ ਹੁਤੋ ਮਨ ਦੰਦ ਮਿਟੈ ਸੁਖ ਰਾਮੀ ॥ ੭ ਗੀਯਾ ਨ ਬਸ ਰਬ
 ਅਤਮੇ ਜਨਾਨ ਹੋਤੁ ਪੁਰਿ ਹੋਰ ਨਹੀ ਹੋ ॥ ਤਨੁ ਸੁਖ ਮਮਿ ਸਭ ਲਕਾਰ ਨਾ ਦੁਛੀ ਇਕ ਹੀ ਲਹੇ ॥ ਨਹਾ ਸਉਤ ਪਤ ਬੁਨਾ ਅਸਮ
 ਅਗਤ ਗਯਾ ਮਕਾਲ ਨਾ ॥ ਤਪਏਹ ਸਾਚੇ ਜਨ ਕਹੈ ਤਨੁ ਇੰਦਰੀ ਰਸ ਮੋਰਨਾ ॥ ਤਪ ਕੋ ਨਉਤ ਮਏ ਸਤੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਜਨੇ ਥਿਰ ਮਨੀ ॥
 ਤਨੁ ਮਾਨ ਤਨੁ ਪਨ ਸੰਪਦਾ ਕਰਮ ਤਿਜੇ ਨਿਜ ਹਰ ਗਨੀ ॥ ਕਚ ਕਹੈ ਸੁਨ ਪਿਤ ਚੋਕ ਬਤ ਨਹ ਬੁੰਦ ਸਾਗਰ ਹੋ ਸਕੈ ॥ ਜਲ ਕਹੈ ਤਬ ਸੋਮ
 ਨਏ ਕਸ ਸੰਪਦਾ ਕਰਜ ਕਰ ਬਕੇ ॥ ਕਿਰਨ ਰਵੀ ਤੇਹੋ ਰਹੈ ਪਨ ਲੀਨ ਤਾ ਮੋਨ ਹਰ ਵੀ ॥ ਤਿਮ ਜੀਵ ਕੋ ਸੇਬ ਹਰ ਹੋਵੈ ॥ ਮਾਸਤਾ ਸੀਤਾ
 ਸਵੀ ਪਿਤ ਕਹੈ ਸੁਤੀ ॥ ਤਤ ਤਪਦੇ ਸਬ ਕਥਨ ਮਸਮੇ ਜਨਾਏ ॥ ਪਦਤੀਨ ਕਹਨੇ ਮਾਤੁ ਹੋਇ ਕਸੇਤ ਹੀ ਹੋ ਮਾਨਏ ॥ ੮ ਭੁਜੰਗ ਕਚੇਵ
 ਵਜੇਤੋ ਪਦੀਤੀ ਨ ਨਹੀ ਕਤੇਤੀ ਨ ਭੇਦੀ ਸੁਤੀ ਸੀਤ ਗਾਮੀ ॥ ਪਤਾ ਭਾਖ ਪੁਤੀ ਸੁਨੇਤੋ ਬਖਾਨੇ ॥ ਲਖੇ ਨਾਹਤੀ ਨੇਜ ਹੀ ਹੋਤੁ ਭਾਨੇ ॥ ੯
 ਲਖਾ ਜਹ ਰਪ ਅਵਾਚੀ ਸੁਹਾਈ ਨਹੀ ਭੁੰਨਤਾ ਤੇ ਕਹੈ ਬੋਨ ਜੇਈ ॥ ਸੁਨੇ ਬੇਦਾ ਅਗੀ ਮਤੇ ਸਤੁ ਪਾਸੀ ਕਹੈਤੀ ਨਤੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ਹੋਤਾ ਸੀ ॥
 ੧੨ ਸੁਨੇ ਬੋਨ ਤਾਤੀ ਸੁਤੀ ਚੋਕ ਹੀਯਾ ॥ ਪਦੀ ਬਚੀ ਬੇਦੀ ਸੁਤੀ ਸੁਕੀਯਾ ॥ ਕਸੇ ਸੀਤ ਜੇਤੀ ਨ ਭੇਦੀ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅਭੇਦੀ ਕਰਨਾ ਹੁਦੀ ਪਰਾ
 ਨਾ ॥ ੧੩ ਪਿਤਾ ਜ ਕਹੈਤਾਤ ਸਤੀ ਬਚਾਹੀ ॥ ਸਮਨਿ ਵਸੇਤਾ ਗਨੇ ਦੰਦ ਅਗੀ ॥ ਅਦੀਦੀ ਤੀਦੀ ਦਤਾਨੇ ਜਾਈ ॥ ਤੁਲੇਵ ਚਲ ਪੇਲੋ ਖੰਭ
 ਪਾਈ ॥ ੧੪ ਜੁਝੇਹੀਯਾ ਮਾਹੀ ਬਿਚਰੀਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਲਖੀਵਾਚ ਸੀਤੀ ਮਸੀਤੀ ਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸਤੀ ਸੀਤਾ ਸੋਧੁ ਪਧਾਵੈ ॥ ਬਿਨ ਕਰਜ ਮਤੁਲ
 ਪਨਿ ਖੁਲਾਏ ॥ ੧੫ ਨਾਜ ਕਦੀ ਬਖਾਨਤਾਤ ਜੀ ਕਥਾ ਕਹੈ ਖਰੀਵਹੀ ॥ ਪਿਕੰਜ ਮੋਰ ਮੋਨ ਭੀ ॥ ਰਈ ਦੁਰੇਵ ਤਾ ਸਹੀ ॥ ਕਹਾ ਬੰਖਾਨਤਾਖ

ਗੀਖਿਤਾ ਕਰੇ ਸੁਪੁਤਰੀ ਤੁਸੇ ਪਤੀ ਤੁਹੇ ਨਹੀ ਕਰੇ ਸੁਕੇ ਸੁਤਰੀ ਸੁਤੋ ਕਹਾ ਪਤਾ ਤੁ ਮੇ ਵਚੀ ਸੁਸੀਤ ਪੀਹਮੇ। ਹੁਵਤ ਚੋ ਕਨਾ ਬਿ
 ਰੀ ਕਸੇ ਪਤੀ ਤੁਹੇ ਹਮੇ॥ ੧੬ ਸੁਧੋਰ ਬੁਧ ਮੋਹ ਕੀ ਤੁ ਮੇ ਵਚੀ ਨ ਕੁਠਾ ਯੀ। ਲਖੋ ਅਦੀ ਸੁਹੀ ਯਮੋ ਸੁਆਤ ਮਪਿ ਕਾਠੀ। ਨਿਸੀਦੀ
 ਨਜੋ ਬਨੀ ਬੀਪੀ ਸੁਬਾਲ ਨਾਤ ਨੀ। ਮਖਤਿ ਰੂਪਾ ਮਾਤਾ ਨਿਬੁ ਸਮਨ ਪੁਰਨੀ॥ ੧੭ ਉਦੇ ਨਾਮਾ ਸਤਿ ਤਹਾ ਸੁਨੇ ਬਚੀ ਨ ਤੇਰਾ ਯੀ।
 ਹੁਵਤ ਸਾਚ ਸੁਖ ਹੀ ਕਰਿਤ ਤਾਤ ਤੇਰਾ ਯੀ। ਬਡੇ ਸੁਭਾ ਗਾਜਾ ਗੀਤ ਬੀ ਸੁਸੀਤ ਸਿਹਾਤੀ। ਗਵਾ ਯਾ ਮਾਪਾ ਪਾਪੁਲ ਪਤਿ ਪਾਨ
 ਜਯੋ ਰਤੀ॥ ੧੮ ਤੋਰ ਕ ਪਗ ਕਾ ਪਤ ਭੇਹ ਮਤ ਗੋ ਸਬੋ। ਨਾਮਾ ਸੁਤਨਾ ਸਤਾ ਮੋਰ ਕ ਬੋ। ਸਬਹੀ ਹਮ ਰੂਪਾ ਮਗਤਿ ਗਾਤਾ ਯੀ।
 ਹੁਪਾ ਪਉ ਪਾਪ ਸੁਖ ਜਿ ਗਾਤਾ॥ ੧੯ ਕਤਾ ਹ ਕਾ ਲੀ ਗਾਤਾ ਨੀ। ਮਾਪ ਜੋ। ਦਹ ਕੋਨ ਕਹੇ ਪਗ ਦੀ ਹਲ ਘਜੋ। ਹਮ ਹੀ ਪਨ ਰੀ
 ਦਰੋਦ ਮਾਪਾ। ਪੁਨਿ ਰੂਪ ਸੁਸੀਦ ਰਹੇ ਸੋਰ ਘੀ॥ ੨੦ ਸਰਪੀ ਮਤ ਲਾਜਾ ਮਲਾ ਜਹ ਮੇ। ਗਰਬੀ ਪਨ ਨੀ ਮ ਕੁਵਰ ਮੇ। ਯਕ
 ਤੋ ਪਨ ਬਿਧਿ ਹਮੇ ਸਬਹੀ। ਰੁਗਤੀ ਜਗਤੀ। ਭਿਖਦਾ ਨ ਸਹੀ॥ ੨੧ ਗੁਨ ਮੋਗੁਨ ਲੋਭਾ ਮਲੋ ਭੁਰ ਸੀ। ਅਨ ਕੀ ਪਨ ਏ ਕਜ ਸਨ
 ਜੋ ਸੀ। ਨਰ ਨਾਨ ਪੁਸਿ ਕਰਾਤਾ ਦੇ ਨੀ। ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ ਰੁਗਤਾ ਸੁਠਨੀ॥ ੨੨ ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਪਾਲ ਲੀ ਨੀ ਬਿਰਾਗੀ। ਬਬੇ ਕੀ ਘਰੇ
 ਮਾਪਾ ਰੀ। ਮਕੋਲਾ ਲਯੋਈ। ਹਮੇ ਨੇ ਮਤਿ ਜੋ ਉਪਦਾਨ ਹੇਤੀ। ਮੇ ਕੀ ਭਵੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਿਧੋਈ। ਤਬੋ ਕੋ ਕਲਾ ਬੋਨ ਸੋਢਿ ਚ
 ਗਾਏ ਕਬੋ ਸੋਢਿ ਸੋਢਿ ਤੇ ਸੋਢਿ ਮੇ ਸਬਾਨੀ। ਘਰਿ ਨੁਨ ਬੋਲੇ ਨਹੀ ਬੋਲ ਪੁਰੋ ਹਲੇ ਨਾ ਹਰੀ। ਰੀ ਰੀ ਬੀਤ ਸਾਨੀ॥ ੨੩ ਬਿਨਾ ਚਾਹਨ
 ਬਿਨ ਨੇ ਹੋਤ ਗਾਈ ਜਬੋ ਚਾਹੇ ਤੋ ਕੋ ਸਦੁ ਬਹਾ ਮਸੋਈ। ਕੁਲਿਕੀ ਬਖਾਨਾ ਪੁਨਿ ਹੋਤਾ ਮੇ ਸੋ। ਬਿਨਾ ਚਾਹ ਘਰੀ। ਯਾਲ ਤੇ ਕਰ ਜੋਈ।
 ਤਬੋ ਮੋਹ ਭਾਖੋ ਬਿਪੀ ਸੁਪਤਾ ਹੀ। ਸੇਵੀਏ ਮਕਾਮੀ। ਨਿਜੰਗ ਪਗਾਨੀ। ਸਬੋ ਹੋਤ ਬਿਰਾਗੀ। ਮਕਾਮੀ। ਰੀਦਾ ਹੀ। ਦਿਤੀ। ਮਾਨੀ ਤੋ ਕਾ
 ਮਕੋ ਮਰਥ ਜਾਨੀ॥ ੨੪ ਚੋ ਜੇਤੁ ਮਕਹ ਤਨ ਸੀਗ ਸਕਾਮੀ। ਤਨਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਿਲ ਸਮਠਾਮੀ। ਤਨ ਜਨਾ ਮਾਤੁ ਮਾਮੋਂ ਮਸੀਗਾ॥

ਮਨੀ ਕੇ ਸਬਰ ਚੇ ਬਯਗਿ ੨੫ ਚਾਰੁ ਪਮਨ ਨਾ ਸੀ ਸੋਈ ਤਤੇ ਭਾਹਿਕਤ ਹੁਨ ਲੋਈ ਤਬਾ ਸਿਵ ਕਹ ਪੀਨਤੁ ਮੇਕ ਲੋਗ ਮਾਤੁ ਭੁਤ
ਤੇਰੇ ਕੋਰੀਗਾ ੨੬ ਕਹੇ ਕੁਲੀਗ ਸਤੁ ਸਿਵ ਗਾਉ ਮਾਤੁ ਤਤ ਕੋ ਮੋਰ ਨਗਾਉ ਮੇ ਮਾਤੁ ਹਮਤੁ ਤਤੁ ਜਨੇ ਮੇ ਅਦੁ ਦੋ ਨੀਰੁ ਦਮਾਨੀ ੨੭
ਸਿਵ ਕਹ ਤੇ ਹੁਰ ਕੋ ਨ ਸੁਭਾਹੀ ਕਹ ਕੁਲੀਗ ਸਿਖ ਹੁਰ ਮਸਾਰੀ ਸਿਵ ਕਹ ਕਤੋ ਵਿਦਾ ਪਾਈ ਜਤੇ ਮਹਾਗਨਤੁ ਗਾਈ ਕਹੇ ਕੁਲੀਗ ਮੇਸ
ਬਰੁ ਪਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾਵੇ ਦਯਾ ਮੋਰ ਨਉ ਪਾ ਸਿਵ ਕਹ ਜਤੁ ਪਾਤ ਤੇ ਕੋਨਾ ਕਹੇ ਕੁਲੀਗ ਮੇਸ ਬਸੇ ਨਾ ੨੮ ਮੋਰੀ ਨਦ ਸਰ ਮੋਰ ਨਹੀ ਕਤ
ਕੋ ਸਉ ਪਾਪ ਕੋ ਕਛ ਨਹੀ ਸਿਰੁ ਕਹਾ ਪਨਤੁ ਅਮਲੀ ਮਜ ਸੀ ਪਤਰਿ ਰਤ ਕੇ ਮੁਖ ਵਹੀ ਯੇ ਪੁਰੁ ਜੁ ਸੁਨ ਯੋ ਬਚਨੀ ਖਗ ਸੀ ਪਤ ਭਾ ਪਤ ਹੋ ਸਚ
ਪਾਹੀ ਮੁਲ ਉਪਾਤ ਹੋ ਸਬ ਕੋ ਇਹ ਪੋਹ ਮ ਸੋਕ ਨ ਪਾਹਤੁ ਮਾਹੀ ੨੯ ਮਾਦ ਉਕਾਰੁ ਭੁਯੋ ਸਬ ਤੇ ਤਿਹ ਤੇ ਹਮ ਦੇਵਤੁ ਈਤ ਨਾ
ਗਾਏ ਸਉ ਕਾਰ ਪਰੇਖ ਗਾ ਬੋਲਤ ਮਾਤੁ ਮਭਾਵ ਨਾ ਮੋਰ ਨ ਬਥੇ ਕੋ ਸਕ ਹੋ ਮਿਥਾ ਇਨ ਕੋ ਨਿਜੁ ਪਲ ਤੇ ਨਿਜ ਹੀ ਸਬ ਸਾਰੇ
ਸੰਕਰੁ ਭਾਖਤ ਸਾਚਤ ਬੋਲ ਬਹੀ ਮ ਮਨਾਇ ਨ ਹੋਤੁ ਸੁਚਾਰੇ ੩੦ ਸਾਦਲ ਸਬੋਗਾ ਸਮੇਰਾ ਸੁਮਤਿ ਕਰੇ ਗਾ ਪਰਿ ਤੋਹ ਕਾਰੀ
ਜਿਨੇ ਨਾਹ ਧਾਰੀ ੩੧ ਤਿਨੇ ਬੰਦਿ ਧਾਰੇ ਤਬੋ ਬੰਦੁ ਚਾਰੇ ਚਮਤਿ ਉਲੀਘੇ ਇਸੀ ਤੇਜੁ ਸੀਘੇ ੩੨ ਲਖੇ ਤੋਹ ਕਾਰੀ ਯਹ ਮਿ
ਤਧਾਰੀ ਇਸੀ ਪੇਸੁ ਗਾਥਾ ਕਹੀ ਸੰਭੁ ਸਾਥਾ ੩੩ ਇਤ ਸੀ ਦਿਸੁ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਤੀ ਮਿਥੇ ਖੋਸੇ ੧੬ ੩੪ ਧਾਯ ਦੇ ਕਥਾ ਕ
ਯੋ ਪੁਰੁ ਬਕੀ ਜਾਂਤੇ ਭਾਗ ਥਖੀਨਾ ਤਕੇ ਸੁਤਾ ਮਤ ਪਕਾ ਮੀ ਗੁਨ ਬਲ ਤੇ ਜਪੁ ਚੰਡੀ ੧ ਚੋ ਗਜ ਦੇ ਪਾਸੁ ਤਕੇ ਨਿਪ ਭਾਰੀ ਗਯੋ ਬਨ
ਮਹਤੁ ਪਾਹਿਤੁ ਪਯਾਰੀ ਪੇਖੋ ਬਨ ਮਹ ਸੰਤਾ ਮਨਿਤਾ ਤਪ ਕੇ ਤੇ ਕਰ ਪਯਾਨ ਮਨਿਤਾ ੨ ਜਾਪ ਹੋ ਮਕੇ ਕਰੋ ਗਾਯਾਨਾ ਬੇਦਾ ਮਾਗਮ
ਪਾਠ ਪੁਰਾਨਾ ਹਾਰਿ ਚਰਚਾ ਕੇ ਕਰੋ ਮਹਾਨਾ ਦੇ ਕਸਤਿ ਪੁਨਤੁ ਹਾਲ ਖਾਨਾ ੩ ਚਰਚਾ ਕਰੋ ਦੇ ਕਰੇ ਸੰਗਾ ਨਾਤੁ ਨ ਹੋ ਜਗਾਇ ਕਹਾਰੀ
ਮਹਿਗਾ ਤੀਨ ਚਾਰ ਨਰਤਾ ਹਨਿ ਹਾਰੇ ਗਯੋ ਭੁਪਤਿ ਹਪਾਸ ਪਕਾਰੇ ੪ ਹਾਥ ਜੋਗ ਨ ਮਬੋਨਤੁ ਕਰੀ ਮੋਹ ਬੋਗਾ ਗਭੁਯੋ ਮੁਨ ਵਰੀ ਮਯਾ

[illegible]

੬
੭੧

ਨਦੇ। ਅਮੇ ਸੁਖਾਇਲੇ ਤਹੇ ਹ ਕਾਰਖਾ ਅਜਲਾਯੇ ਕਹਿਤ ਸੀ ਪਤਿਤ ਬੇਸਤੀ ਸਹੁਪ ਸੋਭਯੇ। ੧੬੭ ਮੇਸਾਵਿਸ ਪਾਲਹੁ ਸੁਪਾਲ ਮੋਹਕੀਕ
ਗੇ। ਤਿਸੇ ਪਯਾਨ ਮੇਧ ਰੋਜ਼ ਸਾਂਤਹੀ ਯਬੀਚਯੇ। ਇਸ ਪਠੰਕ ਬਾਸੁਨੇ ਸੁਏ ਕਰੁ ਪੁਤੁਥਾ। ਮਹੀਨਿ ਸੰਧਯਾਵੇ ਤੇ ਹੀ ਨੁਜਗ ਸੋਤੁਥਾ
੧੭ ਸੁਬਾਲ ਧੋਸਤੇ ਇਮੀ ਬਿਤੰਚਲੀਤ ਖਾਨਹੁ। ਸੁਪਾਨ ਨਹ ਪੇਤੁਥਾ ਹੀ ਧਯਾਨ ਜਲਹੁ। ਸਨਾਦ ਬਾਰਹੀ ਤੁਨ ਰੁਚੇ ਸ਼ਰਾਜ ਕਾਜਹੀ।
ਇਕੀ ਦੁਇ ਸੁਭਾ ਕਹਿਤ ਬੇਨ ਸਾਜਹੀ। ੧੬੮ ਮੁਏ ਪਾਛੁ ਸੋਰਾਜ ਕਹਿਤ ਪਾਰੇਤ ਮੇਸੀਯਾ ਹੀ ਧਯਾਨ ਮਾਹੀ ਜਿਮੇ ਭੁਤਲਾਗੇ ਤਿਮੇ
ਵਿਸਨ ਤੇ ਕਲਗੇ ਤੁਓਤਾ ਗੈਲਗੇ ਵਿਸਨ ਤੁਹੀ ਨਹੀ ਮੇਸਯੋਗੀਤ ਨਿਨਾ ਸਮਾਹੈ ਕਰਨੇ ਨਜਤੇ ਹੋਰਾਜ ਦੇਹੀ ਤਮੇ ਬਾਰਬਾਰੀ ਰੋਟੇ
ਨਾਮਤਹੀ ਮਤੋ ਕੋਪ ਪਾਰੇਤ ਮੇ ਵਿਸਨ ਏਹੀ। ੧੬੯ ਜਿਮੇ ਬਾਰਹੀ ਬਾਰਾਮਾ ਕਾਇਕੋਈ ਤਬੇ ਨਰਚਾਵੇ ਤਬੇ ਪੁਤਗਾਏ ਨਹੀ ਕੋਪਤਾ
ਹੀਰੇ ਬਾਰਬਾਰੀ ਤਬੇ ਮੇਰਾ ਪਾਵੇ ਹੀਰੇ ਤੁਥਾਏ। ਜਿਮੇ ਕੀਜੀਰੀ ਪਨਾਪਿਤਾ ਮਾਹੀ ਜਲੀ ਸੀਨ ਸਾਜੀ ਕਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਰੀ। ਨਿਪਮੀਚ ਪਾ
ਈਨਹੀ ਗਾਜਲੇ ਭੁਲਗੇ ਨਾਸਹੇ ਨੇ ਪੁਜਾਤੈ ਨਿਹਾਹੀ। ੧੭੦ ਉਦੈਵ ਤਹੇ ਪੇਜਾ ਅਮੇ ਬਾਤੁ ਭਾਖੀ ਇਮੇ ਗਾਜ ਕੀਜੈ ਸਤਿ ਫੁਰ ਪਾਰੇਤਾ
ਤੁਥਾਖਤ ਬੇਗਾਜ ਤੇ ਭੁਲੇ ਨਾਸਹੇ ਨੇ ਕਚਾਹੀ ਹਮਰਾ ਚਾਹ ਬੇਹੀ ਨਸਦੈ ਤਜੇ ਭੋਗੇ ਸੇਰ ਕੋਘਾਸ ਜਾਏ ਦੇਵਨੇ। ਗਾਜਤਾ ਗੇਵੀ
ਵਿਸਨਹੁ ਵਿਸਨ ਸੇਜਤੁ ਭਾਬੀਨ ਮੋਹੇਤ ਮਾਨੇ। ੧੭੧ ਪੰਧੁ ਏਕੀ ਚਿਤਾ ਹੋਨੇ ਮਾਸਾਜ ਮੰਜਤੁ ਭਾਵਿਸਨਹੁ ਪਜਾਨੀ ਔਰਨਾ ਪੰਧਹੀ ਵਿਸਨ
ਹੀ ਸੁਬੰਤਿ ਤਹ ਕਾਲੀ ਮਯੋ ਸਤਿ ਗਾਨੀ ੨੩ ਅੰਧੁਤ ਜੋ ਅਤੇ ਪੁਤਹੇ ਭਾਖਤੋ ਕੋਨ ਤੁਤੇ ਬਖਨੇ। ਰਾਸਹੀ ਬਿਸਨ ਕਾਵਤ ਜਹਾ ਸਕੇ ਕਹਤੁ
ਨੀਕਭਿ ਪਾਧਮਾਨੇ। ੨੩ ਚੋ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕੀਥੀ ਪਨਮਾਂਤੀ ਹਰੇ ਮਲਨ ਭੁਮਜਤੋ ਨਹੀ ਤੋਸੀ ਪੁਤ ਕਹੀ ਮਦਧਤੁ ਤਮਭੀ ਹਰੀਯੋ ਮੋਰਨਸੁ
ਤੀ। ੨੪ ਤਗਮਾਨੇ ਜਲ ਭੁਪਾਧੀ ਨਿਰੋਪਾਧ ਚਿਪਾਧ ਸੇਸਾਪੀ ਸਬੈ ਬਿਸਨਹੀ ਔਰਨ ਕੋਈ ਤੋਮਦਧਤੁ ਕਹਿ ਬਚਲੋਈ ੨੪ ਬਿਸਨ ਦਰਸ
ਕੀਨ ਤੋ ਭਾਈ ਏਹੀ ਮੀਟੀ ਨਹ ਦਾਸ ਕਹਾਈ ਮੋਖਨਹੀ ਜੋਦਾਸ ਕਹਾਵੇ ਆਪਹੀ ਕੋਰੀ ਨਜਨਾਵੇ। ੨੫ ਦਰਸਨ ਲਭੁਦਾਸ ਤੁਹੀ
ਈ ਦੋਹਰੁ ਪਮਾਨਯੋ ਨਿਜ ਚੋਈ ਤੀਨ ਸਤਿ ਤਨ ਕੀਤੋਈ। ਫੁਰ ਖਾਕਾ ਬਿਸਟਾਏ ਜੋਮੇ ੨੬ ਸਤਾਚਿਤਾ ਮਾਨਰਹੁ ਪਤੁ ਮਾਂਡੇ।

੭੧

ਤਤਨਦਾਸਦੇਹਜਤਧਾਰੋ ਸੋਤਨਤੋਹਤਜੇਨਹਮਾਨ ਆਪੋਹੀਤਜਜਾਯਾਬਿਗਨਾ ੨੭ ਏਓਸਤਿਨੀਪਰਬੁਬਦਜੋ
ਸੁਪਨੇਸਮਰੋਤਨਤਾਤਜਗਾਈਕੇਦਲਹੋਕੁਮਮਾਤਰਸੋਕਰਮਪੁਨਵਾਸਨਕੋਬਨਾਆਈ ਛੁਪਤਰੀਪੁਗਰੀਧਬੱਜੋਨਭੁ
ਦਲਸਮਾਤਜਨੇਹਤਿਸਾਹੀ ਅਤਿਤਤਿਤਤਸੋਮਿਲਹੋਨਭੁਸੋਨਭੁਪੋਨੋਹਪੋਨਜਲਾਈ ੨੮ ਕੁਪਜਭਾਯਾਬਿਗਨਾਯਤਿ
ਤਬਮੋਓਪਦੇਸਕਰੋਤਮਗਾਨੀ ਜਕਰਹੀਮਮਜੋਨਮਿਟੋਹਮਬੀਪਨਮੋਹਮਨੋਤਾਬਿਲਾਨੀ ਵੰਤਕਰੋਤਜਨਾਮਹਰਪਸੁ
ਕਰਿਦਮਾਦਸਕਾਗਦਿਹਾਨੀ ਸੰਚਿਦਨੀਤੁਮੇਪਮਾਤਮਹੇਸਬਤੋਹਸਰੂਪਮਾਨੀ ੨੯ ਗੀਯਾ ਨਿਪਕਾਜਬਸਤੁਗੀਸ
ਤਤਬਰੁਗਮਰੁਗਮਕੋਮਹੀਹਮਕੀਨੀਸਚੇਅਬਸਹੀਨਿਜਰੂਪਮੋਹੋਸਬਲਹੀਅਦਧੁਤਕਤਬਪੇਖਨੇਅਨਪੇਖਨੇਸ
ਬਤਸਹੀਨਹਦਿਦਕੁਮਤਾਤੋਹਮੇਨਹਭੀਨਭੀਨਕੋਤਹੀ ੩ ਤਬਅਗਤਗਕਹਾਜਰੀਕਿਹਪੇਖਏਅਬਗਾਨਕੋਜਬਤਮ
ਨਹੀਪੁਕਾਸਕੋਸੇਕਰੋਕੋਪਮਾਨਕੋਗੀਪਪੁਤਸੁਨਾਮੇਸੇਵਚਿਤਬਤਸਨੀਨਿਰਬਾਨਮੋਤਿਹਪਾਸਤਬਹਮਹੁਗਏਕਹਾਬਿਸਨ
ਸਿਵਸੁਨਗਾਨਮੋ ੩੧ ਇਤਸੀਵਿਸਪੁਰਾਣੇਦੁਤੀਅਸਿਯਾਗਾਸੁਮੇਰੇਸੰਬਾਰੇਸਪਤਦਸੋਧਯਾਯ ੧੭ ਏਵੇਸਦੇਵਸਿਵਸੀ
ਗਓਚਾਹੀ ਤਾਪੋਹਮਗੋਕਹਬਚਸਾਰੀ ਤਨਪਾਛੇਜੋਸੇਖਰਹਾਏਸੋਮੋਰੁਪਲਯੋਨਿਯਭਾਏ ੧ ਗਜਪੁਤਤੋਮੇਸਬਖਨੇ
ਮੇਤੋਤਮਸਿਵਾਬਿਪਸਬਜਨੇਅਮੋਬਗਤਨਾਥਨਿਰੰਜਨਸੋਈ ਅਲਖਅੰਤੁਮਾਮੇਸੋਸਬਜੋਈ ੨ ਤਾਬਚਸੁਨਮੇਚੋਕਸੁਧਾਰ
ਦਾਸੋਹਤਭਾਭੁਹਮਾਗ ਕੋਨਮਿਲਯੋਏਗਯੋਬਿਗਾਗੀ ਦਾਸਦਾਸਨਿਤਕਤੋਸਾਰੀ ੩ ਜਪਤਪਧਾਨਮੋਰਤਜਰੀਨਾ
ਪੁਨਪੁਛਤਮਰੁਪਸੁਚੀਨਾ ਤਾਤਕਹਾਤੁਮਹਮਨਹਦੇਈ ਦਾਦਤਜੇਲਖਏਕਸੁਜੋਈ ੪ ਸੁਨਬਚਤਾਹਮਾਨਿਜਨਭੁਆਏ
ਤਤਵੇਤਾਮਹਪਾਲਤਭਾਏ ਹੇਸਿਵਾਅਨਿਤਕਾਮਜੋਆਹੀ ਤੇਅਚਾਹਮਤਾਕੋਚਾਹੀ ੫ ਸੈ ਤੀਬੀਭੁਭਾਪਤਈਪਤ

ਜਾਬਿਧਕਰਨ ਬਾਤ ਸੁਝੁਠੁ ਭੁਈ ਸੀਪਤ ਭਾਖ ਸੁਬਹਾ ਮਾਥਿ ਪੇਕਰਤਾ ਹਰਤਨ ਹਪਲ ਕੁਈ ਹੋ ਮਨ ਮਾਤੁਰ ਬਾਤ ਸਚੀ ਇਮਕੋਰ
 ਹੋਰਾ ਨਿਜ ਪਾਮ ਗਈ ਕਾਕੁਤੁ ਸੁੰਡ ਕੁਥਾ ਸੁਨੀਏ ਮਬਦਤ ਸੁਝੁੰਦਗਏ ਤਿਸਈ ॥ ੬ ॥ ਤਾਪਰ ਸੇਲ ਬਡੈਤ ਰਛਾਵਹੋ ਕਲਪਿ
 ਰਸੈਦੁ ਪਹਾਰੀ ਸੋਅਰਹੇ ਸੁਖਰਾਮ ਲਖੇ ਜਬਨ ਕਲ ਨਾਜਹਦੇ ਸਮਝਰੀ ਕਾਕੁਤੁ ਸੁੰਡ ਪੁਤਾ ਮਯੋਤਹਦੇ ਪਰੀ ਬਿਤਭੇ
 ਸੁਖਪਾਰੀ ਏਅਵ ਪੁਤ ਲਖੇ ਕਸਹੀਤ ਬਨਹਲੇ ਮਨਸਾਂਤਾ ਮਪਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਗੀਯਾ ਤਬ ਪੇਖਾ ਥਿਰਤਾ ਹਕੀ ਨਿਜਤਾਤ ਪੇਠਿ
 ਸਤਤ ਕਰੀ ਜਸ ਸੁਨੇ ਬੇਤ ਸਹੀਲਖੇਤੁ ਮਪੁਰਾ ਅਏਦਤੋ ਜਹਰੀ ਸੁਨ ਬਾਤ ਮਦ ਯੁਤ ਥਾਇ ਮਾਇ ਸੁਬੰਦ ਕਾਕੁਤੁ ਸੁੰਡੀ
 ਲਖਤਾ ਬਿਭੂਤ ਸੁਮਾਗਿ ਪੇਮਦ ਕਾ ਮਹਨ ਪਚੰਡਹੀ ॥ ਬਰਨਾ ਸਮਿਜਨਤਨ ਹੀਨ ਹਾਮਰੇ ਕੋਤ ਪਾਮਤੀ ਤਬ ਪੁਛਤੋ ਹੋਗਮ
 ਮਯਤ ਮਕਦਨ ਕਾਤੋ ਮਾਗਤੀ ਤਬ ਹਾਸ ਬਚਾ ਅਵ ਪੁਤ ਭਨ ਜਬਰਾ ਮਹੁਪ ਬਖਸਯੋ ਤਬ ਕਦਨ ਕਾਤੋ ਮਾਵਤੋ ਏ ਬੇਨ ਕੋਸੇ
 ਰਾਨੇਯੋ ॥ ੮ ॥ ਜਬਗਮਦੇਵਾ ਚਰਹੋ ਬਹੁਤ ਤੇਤ ਬਯੋਬਨੇ ॥ ਜਬਏਕਾ ਅਨੇ ਕੁਠਿਯੋਤ ਬਬਨਾ ਮਾਸਮ ਹੁਗਨੇ ਤੁਮ ਬਨਾਮ
 ਸਮਬੰਧ ਮੇਲਖਏ ਸਦੰਦ ਸਕਾਮਹੀ ਤੁਮ ਮੇਲਹਮ ਸੇਕੋ ਸੁਭਵਤ ਮਸਕਹੋ ਯੁਤ ਬਾਮਹੀ ॥ ੧ ॥ ਭੁਜੰਗ ਸੁਨੇ ਮੇਨ ਕਾਕਾ ਕੁਠਾ
 ਸੁੰਡ ਭਾਗੀ ਪੁਨੀ ਯੋਕਹਾ ਮਗਦ ਕੋਨ ਸਾਗੀ ਤੁਮੇ ਚੀਰਦੇ ਤੇਨ ਹੀਦੇਵ ਕੋਸੇ ਨਰੀਦੇ ਹਨੀਗੀ ਪਰੋਜਹਾ ਮੇਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨ ਭੁਯੋ
 ਨੀਤੀਨ ਕੀਕਰ ਜਾਹੀ ਤਹਾ ਕੋਪੇਰਹੇ ਰੁਪਤੀ ਬਿਛਹੀ ਕਾਤੋਤਾ ਮਪੁਤਿ ਜਸੇ ਬਾਨਹੋਈ ਤਸੇ ਪੇਰਹੇ ਸੋਏ ਕੋਸੁ ਜੋਈ ॥ ੧੨ ॥
 ਮਿਲੇ ਚੀਰਭੁਯੋਤ ਬੇਤਾ ਗਨਾਹੀ ਜਬੇਨਾ ਮਿਲੇਗਹਨ ਹੇਤੀਨ ਜਾਤੀ ਸਰਾਹੋ ਮਨੀਦੀਨ ਹੀਲੋਕੋਈ ਪਟਿਕੀਰੀਰੇਵੇ ਕੋ
 ਸੁਜੋਈ ॥ ੧੩ ॥ ਨਹੀਉਦ ਮਿਜਤਨ ਹੁਰ ਚਕੋਈ ਸਮੀਨਾ ਬੰਖੀ ਮਿਬੋਸਾਂਤਲੋਈ ਸੁਖਾਵੀਤ ਪੀਵੀਤ ਬਤੀ ਮਝਰੀ ਸਰਾਸਾ ਚਿਕਾਨੀਦੇ
 ਹੀ ਸੁਖਪਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਮੇਗਮਗਮ ਮਿਪੋਤੋਤਲਾਈ ਹਮੇਜਾ ਪਾਮਾਜਾ ਪਮਾਨੀਨ ਭਾਈ ਕਾਤੋਤੁ ਸੁੰਡ ਚਲੇਨ ਗਮਾਤੀ ਅਪੁਤੋ

ਕਾਗਮਤੇਬਨਵਾਹੀ॥੫ ਨਾਨਕਾਭੋਰਬੁਧਮਕੋਤਹਾਸੁਪਦਿਪਨਿਭਾਸਹੀ ਤਨਿਲੁਗਨਹੀਸਦਾਸੁਸੁਨਿਰਾਸਹੀ॥ਤੁਮੇਵਸੋ
 ਪੁਰੀਮਧੇਬਨਿਸੁਮੀਨਿਨੇਅਹੇਨਮੇਦਮੇਹਨਗਮੇਬਨਿਖੇਦਹੁਲਹੇ॥੬ ਕਯੋਕੁਸੁੰਡੁਸੰਤਿਜੀਅਨਿਛੁਤੀਪੁਰੀਅਈਤਿਸੇਤਾ
 ਗਨਭਲੋਹਮੇਸਹੇਤਬਾਸਈ॥ਅਧਤੁਬੋਨਤਾਕਹੇਤੁਮੇਹਕਾਰਏਮਨੇਹਮੇਪਰੀਹਮੇਹਿਤੀਚਲੋਅਹੀਸਏਠਨੇ॥੭ ਹਕਾਰ
 ਮੇਹਦੇਜਬੋਤਬੋਚਲਿਤੁਮੇਪੁਰੀਅਈਧਨਿਸੁਕਚਿਨਿਪਰੀਸੁਭੋਜਦੇਵਗੀ॥ਤਿਨੇਨਚਹਮੇਕਛੁਪਦੀਸੁਮੇਰਹੋਧੰਨੀ॥ਪਹਾਕੁਹੋਯਭੋਜ
 ਨਿਭਪੀਮਿਟਾਪਲੇਮਨੀ॥੮ ਫੁਲਨਟਲਿਫੁਲਨੀਰੰਗੁਠਾਪੋਟਸਾਦੀਮਧੀਮਾਖਾਮੇਗੁਰੁਸੇਖਦੀਨੀਤਿਨੇਜੋਗਪੇਪਦਿਾਰੇਨਾਮ
 ਹੀਹਮੇਖਾਯਕਰੰਬਸੇਹੇਤਚੀਨੀਤਵੈਮਪਛੁੰਧਮਧੋਖਾਯਤਹੀਕਦੀਮਖਾਬਾਲਕਾਮਾਗਭੂਰੀਮਧੀਲੀਨਾਮੇਸੇਤਬੋਮੇ
 ਪਛੁਨੀਹਈਹਣਸਜੋਰਨੇਖੇਦਸਾਹੀ॥੯ ਕਈਮਾਸਲੋਜੋਰਸੋਖੇਦਸੰਗੀਜਬੇਨੀਕਹੋਯੋਤਬੋਤਾਗਵਾਯੋ॥੧੦ ਸੇਤੋਕੁਸੁੰਡੁ
 ਤਜੋਜੀਪਨਤਾਈਨਹੀਜੋਰਨੇਨੇਕਹੀਬਨਾਮਾਯੋਕਹੋਰਜਹੋਵੇਨਹੀਧੀਨਹੀਨਾਈਹੀਬਾਤਖੁਰੀਹਿਤਿਬੰਦਗਾਏ॥ਜਿਨੇਨਕੁ
 ਰੋਸੀਧਨੀਨਿਸਚਾਹੀਤਿਸੇਹੇਤਗਾਏਨਹੀਸਤਿਭਾਏ॥੧੧ ਉਦੈਦ ਅਵਨੇਲਾਵਨੇਸੀਪਦਾਰੀਤੁਹੋਤੋਤਾਅਚਲਹੀਬਾਤਨੇਤੀ॥
 ਤਾਤੋਕੁਜਨਹੀਸਾਹਨੀਤਿਸਦਾਅਤੁਮਾਹਾਮਲੋਸੰਗਚੇਤੀਨਾਪਦੈਨਵਧੇਏਸਕੇਪਾਤਨਤੇਹੋਤੋਨੇਤਾਅਵਸਗਈ॥ਲੇਖ
 ਜੋਈਲੇਖਾਹੋਤਾਅਵਸਹੁਤਾਤੇਚਿਤਸੇਮੁਕੁਪਾਈ॥੧੨ ਦੇਹਕੋਮਨਜੇਤਾਗਏਕਾਗਜੁਤੋਚਲੇਤੋਹਕੇਗਾਮਮਾਹੀ॥ਕਾਗ
 ਕੁਸੁੰਡੁਤੋਬਾਚਤੋਮੇਸੁਹੁਕੇਸੇਤਤਾਗੋਜਿਸੇਰਾਮਪਾਹੀ॥ਜਾਤੋਕੁਗਤਿਹੀਮੇਪਾਈਧਨੀਭਾਖਾਐਪਤੁਤੋਬੋਨਾਮੇਸੋਕਾ
 ਸਿਆਣਾਬੁਝੋਬੋਰਤੋਵੀਟਪੇਮੇਤਾਮਿਲਸੋਨਾਮਤੋਸੋ॥੧੩ ਚੋਤਾਹਗਾਨਹਤਨਹਿਤਵੀਟਾਤੇਨੇਸੁਨੇਪਰਹੀਸਾਅਮੀਟਾਮੇਤੀ
 ਖਾਯਦਪੀਪਨਾਨਾਮਕੁਕਤਰਤਾਅਤੁਮਗਾਨਾ॥੧੪ ਕਾਗਤੁਹੀਤਨਸੋਜੋਹੋਤਾਨਾਸੀਬਨਰਾਮਸੇਚੇਤਾਸਬੋਰਾਮਚੀ

ਟੀਬਿਧਮਾਤੀ ਦੇ ਜਨੇਤ ਬੈਤਨ ਕਾਠਾਹੀ ੨੫ ਤੁਮ ਜਨਾ ਮੇਸਿਤਿ ਸੁਭਰੀ ਮੇਪੁਰਮਾ ਯਾਮਾਇਨ ਸਾਠੀ ਤੁਤੋ ਮਾਪੀ ਮਯਾਹੁ ਪਾ।
 ਮਾਤੁ ਚੀ ਸੁਨੀ ਕਾਗੀ ਪਤੁ ਪਾ। ੨੬ ਨਿਜੇ ਦਾਸ ਮਾਨੇਤ ਨ ਪਾਯੋ ਸਦਾ ਕਾਗਾ ਦੇਹੀ ਪ੍ਰੇਧਾਰੇ ਤਨ ਨਾਸੀ ਮਾਯਾ ਮੇਜੋਈ ਸੋਤੋ ਮੇਟੇਨ
 ਯੀ ਸਦ ਲੋਈ। ੨੭ ਅੰਠ ਕੋ ਨ ਮਾਯਾਇਤੁ ਮਾਵੇ ਮਾਹਿ ਦਾਸੀ ਬਨ ਨਤੁ ਵੇ। ਲਬ ਸਬ ਰਾਮ ਤੁ ਮਾਯਾ ਸੀਤਾ ਕੋ ਸਨ ਯਾਹੀ ਸਬ
 ਹਾਠੀ ਨੀਤਾ ੨੮ ਏ ਕਾਗ ਕਰੇ ਪਨ ਰਾਜ ਸੁਤੀ ਤੁ ਯਾਪਾ ਮਦੀ ਇਹ ਮਾਯਾ ਤਜਾਹੀ ਤਾਹਾ ਮਧੁਤ ਕਰੇ ਸੁਨ ਦੇਤ ਨ ਮੁਲ ਸਬੋ ਜਗ
 ਕੋ ਜਿਤਾ ਮਾਤੀ ਮਾਯੇਤ ਜੀਤ ਬਕੋਨ ਜ ਬੋਏ ਫੁਯਾ ਤਨ ਕੀ ਮਿਟਤੀ ਨਹਾ ਮਾਹੀ ਅੰਸਰ ਜਤ ਫੁਟ ਯੋ ਪਨ ਤੋ ਸਰਤ ਯਾਗਾਮ
 ਤੀ ਨਿਰ ਬਾਨ ਸਪਾਹੀ ੨੯ ਤਾਹੁ ਸੁਤ ਕਰੇ ਇਮਹੀ ਤੁਜ ਮੇਹ ਤੁਯ ਤਿਤ ਚਾਹ ਪਠਾਏ। ਤਾਗ ਕਰੇ ਮਲ ਪਗਾਹ ਕੋ ਸਰਬ ਗਾਹੇਤ
 ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਏ। ਤਾਮ ਦਧੁਤ ਕਰੇ ਸੁਨ ਕਾਗਾਹ ਤਾਕਾਤਿ ਸੇਵਾ ਮੁਲ ਸਬਾਏ। ਹੋਮ ਸਪਦ ਲਬੇਤੁ ਮਹੀ ਕਲਨਾ ਸਲਨਾ
 ਖਦੁ ਖਤਨਾਏ ੩੦ ਗੀਯਾ ਹਮ ਸੁਸ ਮਾਯਾਹੁ ਤਪੁਰਤ ਰਜੇ ਕੁਸੁਤੁ ਹਕਾਂਗਾਹੀ ਲਖ ਲੀਨਾ ਮਥ ਮਾਯਾ ਮਦੀ ਤਨ ਮਾਨ ਸੁਤੁ ਗੁਨ
 ਗਾਗਾਹੀ ਹਮ ਰੋਪ ਰੋਜਨ ਨਾ ਕਛੁਤ ਮਕੋਨ ਸੀਗਾਹ ਮੇਬਰੀ। ਤੁਮ ਕਵਨ ਸੁਪਲੀ ਭੁਜਨ ਤੇਤਨ ਕਾਂਗਾ ਮੋਟਾ ਸੀਪਰੀ। ੩੧ ਨਹ ਸਤਿਸਿ
 ਗਤ ਮੇਬਰੀ ਨੇਹ ਮਾਨ ਪਖ ਪਖੰਗੀ। ਇਹ ਹੀ ਹੋਨਾ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਗਾਨ ਤੁਯਾਹੀ ਲਖਹੀ ਇਮ ਭਾਖ ਕੋਊ ਰਜਾਤ ਭੇਹ ਰਸਿਤਰੀ
 ਚਕਨਾ ਪਰੋ। ਸਬ ਤੇ ਅਜੋ ਨੀਜੋਨ ਮੇਨ ਹਾਗਾ ਦੇਖੀ ਕਰੇ। ੩੨ ਤਬ ਕਾਂਗਾ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਕੋ ਬਿਨੁ ਤੀ ਕਰੇ ਗੁਰ ਬੋਨ ਤੇ। ਹਮ
 ਕਾਂਗਤ ਸੁਰ ਕੋਰੇ ਮੁਦਾ ਮਰਾਮ ਸੁਚੇਨ ਤੇ। ਤਮ ਤਾਰ ਮੇਹ ਸੁਸਿਤੁ ਭੁਭਿਪ ਦੇ ਸਕੀ ਜੋਗਾਯਾਨ ਹੀ ਤਬ ਤਾਮ ਪੁਤਿ ਬਚ ਕਰੇ
 ਬਰਾਮ ਹੋਲ ਪਧਾਨ ਹੀ। ੩੩ ਕੁਜੰਗਾ ਹਮੇਰਾ ਮਰੁਪ ਨੀਤੀ ਤਾਨ ਯਾਹੇ। ਨਹੀ ਭੇਰ ਪੋਖੇ ਸਬੋ ਰਾਮ ਸਾਹੇ। ਤਬੇਤਾ ਮਿਮਾ
 ਸਾਮ ਯੋਤਾ ਹਥਾਨੀ। ਬਿਨਾ ਕਰਮ ਬਾਤਿ ਨਈ ਸਿਸੁ ਜਾਨੀ ੩੪ ਨਹਾ ਮਭਿਵੇ ਜਿਤ ਕਰਮੀ ਬਿਨਾਹੀ ਹਨੇਰਾ ਵਨਿਜੋਤ ਬੈਤਾ ਸਾਹੀ

١٢٠

ਸਿਰੀ ਕੁੰਦੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰੀ ਕੁੰਦੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰੀ ਕੁੰਦੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ

ਅਪੁਤ ਕਹਾ ਕਹਾ ਕੀਨੇ ਸੁਕਾਹੀ ਤਨਿਵਾ ਓਤੀ ਮਾਤੁ ਮਾਤੇ ਹੁਦਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਤਨਿ ਤੇ ਕੁਏ ਤੋ ਕੁਨ੍ਹ ਪਸੋਈ ॥ ਜੁ ਬੋ ਮਾਤੁ ਮਾਤੇ ਤਾ ਅਕੋਸੁ
ਤੋਈ ॥ ਸੁਨੋ ਮੇਨ ਮੀ ਮਾਸ ਯ ਬੋਲ ਨਾਹੀ ਬਸੇ ਸਕਤ ਬੋ ਮਾਨ ਬੋਲਾਤੁ ਹਾਹੀ ॥ ੩੬ ॥ ਸਬੈ ਕਾਲ ਮਾਪੀ ਨਹੈ ਜੀਵਈ ਸੀ ॥ ਬੰਨ ਕਾਲ ਮੇ
ਖੰਨ ਗੁਨ੍ਹਾਨੀ ਸੁਦੀਸੀ ॥ ਕਹੈ ਤਾ ਅਪੁਤ ਤਨਿ ਜੇ ਸਕਾਰੀ ਤਿਨੇ ਪੇਸੁ ਕਾਲੀ ॥ ਅਜੇ ਮੇਨ ਪਾਠੀ ॥ ੩੭ ॥ ਨਜਨ ਭੁ ਸੁਨੀਲ ਭੁ ਸਹੀ ਨੀਲ ਗੋਨ ਕੋਰ
ਚੇ ॥ ਸੁਨੇ ਬਸੇ ਸਕਤ ਬੋਨ ਬੋਲ ਮਾਦ ਤੋ ਪਚੇ ॥ ਤਬੇ ਨ ਯਾ ਯਾ ਮਾ ਯਾ ਕੈ ਬਖਾਨ ਏ ਕਕਰਤਾਹੀ ॥ ਸੁਅਕੋਨ ਹੀ ਕਛੁ ਅਪੀਨਈ ਸਦਹਾਹੀ ॥
੩੮ ॥ ਕਹੈ ਮਪੁਤ ਕਹਾਤੇ ਸੁਕਰਤਾ ਬਿਖਾਨਏ ॥ ਪਲੈ ਮਸਾਠ ਕੋਨ ਹੁਸਈ ਸਕਰਤ ਮਾਨਏ ॥ ਸੁਮੇਨ ਨ ਯਾ ਯਾ ਤੋ ਕੁਯੋ ਪਤਿਲ ਲਿਸੁਆਹ
ਠੇ ॥ ਬਿਸਾਸੁ ਯੋਗ ਪਾਹ ਸਲਹੀਤ ਮੋਪ ਕੋਵਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹੈ ਮਪੁਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁਯੋਗਾ ਅਪਹੀ ਬਲੀ ॥ ਓਤੀ ਸੁਹਤ ਜੀਵਤੋ ਓਤੀ ਨਧਾਰਤਾ
ਬਲੀ ॥ ਸੁਤੇ ਨਹੈ ਤਯੋਗ ਸੋਕਰਤਾ ਓਤੀ ਨੀਪਰੀ ॥ ਤਬੈ ਸੁਤਾਹ ਮਾਤੁ ਮਾਲ ਪੋਜੁ ਸਾਖੀਧਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਕਹੈ ਮੇਨ ਰਾਹੀ ਤਬੈ ਸਾਂਖਾਅ
ਇਯੋ ਕਹੈ ਨੀਤਾ ਅਨਿਤ ਬੇਚਾਰ ਸਾਰੀ ॥ ਏਹੀ ਮਾਤੁ ਮਾਮੋ ਪਦਾ ਬੁਧ ਮਹੋਈ ॥ ਕਹੈ ਤਾ ਅਪੁਤਿ ਸਦੈ ਵੈ ਨੀਤਾਹੀ ॥ ਅਦੈ ਮਪੋਹੋਤ ਬੇਚ
ਰਸਹੀ ॥ ਜਹਾ ਕੂਲ ਹੋਵੈ ਤਹਾ ਪੋਜੁ ਪਾਏ ॥ ਜਗੀ ਮੋ ਬਿਚਾਰੀ ਰਸੀ ਮੋ ਅਦੈ ਨਹੀਤਾ ਸਕਲ ਪਿਸਜੋਰੀ ਹਸਾਏ ॥ ੪੧ ॥ ਰਸੀ ਰਪਾਏ ਸਮੇ
ਨਾਂਤ ਸੀਪੀ ॥ ਓਤੀ ਹੋਤ ਸੁਖੀ ਸੁਨੇ ਮੇਨ ਸਾਖੀ ॥ ਤਬੈ ਅਬਿਦਾ ਤਿਪਨ ਬਨ ਪਾਠੀ ਸਿਯਾ ਰਾਮ ਤੇਲ ਪਮਨੀ ਸਾਥ ਰਾਖੀ ॥ ਕਹੈ ਤਾ ਕੁਯੋ
ਪੁਤਿ ਬੋਨ ਪੁਤਿਲ ਪੋਰਾ ਮਾਏ ਨਹੀ ਦੁਇ ਜਾਹੀ ॥ ਤਮ੍ਹਿਨ ਦੁਇ ਕਹੈ ਗਮਹੋਹੀ ਤਬੈ ਬੰਦ ਕਾਠੀਲ ਪੋਰਾ ਮ ਚੁਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਮੋਤੀ ਰਾਮ
ਹਸੇਤ ਬੁਠਾ ਮਕਹੇ ਬਚ ਪੇਯ ॥ ਕਹੈ ਹਮਰਾ ਮਾਮ ਸੀਕ ਸੁਹੇਯ ॥ ਸਬੈ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਰਾਮਾਨਾ ਮਖਤਿ ਹਮੇ ਸਬ ਰੂਪ ਨਾਮੋਰ ਪਚੀਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁਨੇਲ
ਪਜੋਵੈ ਸਹੀ ਯਾ ਓਤਾ ਰ ਸਬੈ ਮਹਰੂਪ ਨਾਮੋਰ ਨੀਹਾਰਾ ॥ ਨੀਪੀ ਮਹਤਿ ਨਿਨ ਬੁਬਦਹੇਯ ॥ ਕਹੈ ਤਬ ਕਾਗਾ ਹਮੇ ਹਰਿ ਸੋਯਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤਜੇ
ਕੁਰਮਹਿ ਮਰਾਮ ਬਖਾਨਾ ਨਹੀ ਕਛੁ ਸੇਵ ਕਸੇਵ ਸੁਆਨ ॥ ਏਮੇ ਮੁਦਕਾਗਾ ਭੁਨਿ ਸੁਪਾਠਾ ॥ ਅਤੈ ਮਦਪੁਤ ਪਰੀਉ ਪਕਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਇਤ

ਉ ਪੁਰਕਰੀ ਪੁਰ ਪਕੀ ਗਾਥਾ ਦੇਵਤ ਸੁਤ ਗੁਨ ਬਡ ਸਾਥਾ ਕੀ ਦੇਵਤਿ ਹਨਾ ਮਾਪਾ ਭੀ ਕਪਲ ਦੇਵ ਕਰਾ ਮੁਤ ਭਾਗੀ ੧ ਤਾਹੀ
ਦਕਰ ਜੋਗ ਮਲਾਏ। ਮੇ ਪੁਨ ਕੋਨ ਜਗਤ ਕੋ ਗਾਏ। ਕਪਲ ਦੇਵ ਹੁਤੀ ਸੁਤ ਰੋਏ। ਪੀਨ ਪੀਨੀ ਪਤਮ ਦੇ ਪਰੋ ੨ ਵਾਸਤਵੀਤ ਮਹਾਨ
ਹਕੋਈ ਦੇਵਾ ਮਕੋਨ ਭੁਸ ਮਸੇਈ। ਹਮਤੁ ਮਤੇ ਜਗ ਮਲੋਨੀ ਬਹਮ ਸਰਪਤ ਬੀ ਕੀ ਗਾਥੀ ੩ ਪੇਖਾ ਸੁਨ ਲਖਾਨ ਹਜਾਏ। ਲਾਤੇ
ਆਪ ਸੋਏ ਲਖ ਪਾਵੇ। ਹੇਗ ਨਤੁ ਰਿਸਹ ਸਾਰੀ ਸਤਾ ਚਿਤ ਕਰਿ ਵਤੁ ਹੀ ਨਿਹਾਰੀ ੪ ਵੈ ਰੁਪ ਕਹਾ ਹਮ ਬਹਮ ਕਸੇ ਮੁਨ ਭਾਖਤੁ ਸਿ
ਧ ਹੀ ਕਰਤਾ ਗੁਪ ਕੇਤੋਂ ਨਤੇ ਹਮਨ ਯਾਹਾ ਵਤੁ ਨਹੀ ਪੁਤ ਮੇਰੁ ਗਤਾ ਭਾਖਾ ਭੀ ਪੀਤ ਨਤੇ ਮਹਾਯੋਜਿ ਮ ਬਿਘਨੀ ਮਸਤੀ ਪਰਤਾ ਗਤੁ
ਅਦਵੈਤ ਨਨਾ ਸਮੇਈ ਪਰ ਕੀਤ ਯਾਥਾ ਨਿਪਾਸ ਰਤਾ ਪੁਰੁਪ ਹਸੇ ਰੇਖ ਕੋ ਬਰਨੇ ਅਦਵੈਤ ਨੀ ਕੀ ਮਤੁ ਹਦਤੀ ਦੇਹ ਜਤੀ ਮਜੇਬ
ਰਨੀ ਸਤਾ ਮਾਤੁ ਮਰੁ ਪਤ ਅਰੇਕਤੀ ਕੋਤ ਨਾ ਮਾਤੁ ਮਦੇ ਕਵੀ ਕਹਾ ਜਕ ਕੋ ਯਾ ਚਿਤ ਨੇ ਗਤੀ। ਭਾਖਾ ਭੀ ਜਬ ਕੋ ਕਥਨੀ ਨ ਭੁਲ ਸ
ਮਾਤਿ ਹਦਿ ਰਤੀ ੫ ਜੇਲਗ ਨਾਤੁ ਨ ਮਾਨਤ ਜੇਤ ਬਲੋਨ ਹਗ ਯਾਨ ਭਵੇ ਸਨ ਗਾਈ। ਦਸਰ ਚਿਦ ਜ ਬੋਲ ਪਵੇਤ ਬਲੋਨ
ਚਿਦ ਲਖੇ ਨਿਜ ਭਾਈ ਜੋ ਕਥਨਾ ਸੁਨਨਾਤ ਜੇਤ ਬਹੁਤ ਸਮਾਪ ਸੁਖ ਮਪ ਕਾਈ ਬੋਦ ਪਰਾਨ ਕਥੇ ਕਥਨੀ ਸੁਨਨੇ ਜਗ ਜੇ
ਸਬਤਾ ਹਾ ਬਿਲਾਈ ੬ ਗੀਯਾ ਤੁਤ ਪਰ ਜਬੇ ਸਮਝੇ ਮਨੇਤ ਬਪੁ ਗਟਾ ਮਸਪ ਰਪਾਹੀ ਨੀ ਪਠਾਖ ਕੇ ਸਗ ਯਾਨ ਹੁਪਤ
ਦਕਾ ਗਬਿਰਤੀ ਸਾਹਈ। ਗੀਯਾ ਭਾਖ ਜਬਤੁ ਮਪੀਤੁ ਹੇ ਸੁਨ ਬੋਨ ਹਮ ਰੇਹੀ ਪਰੋ। ਬਿਗ ਯਾਨ ਨਿ ਸਚੇ ਹੋਯ ਗੋਦਿ ਰੂਨੀ ਸਚਾ
ਜਬ ਹੀ ਕਰੋ ੭ ਬਿਗ ਯਾਨ ਹੇਵਤੁ ਗਾਯਾਨ ਤੇਵਤੁ ਗਾਯਾਨ ਕਾਰਨ ਭੁਗਤੀ ਯਾ ਸੁਰੁ ਕਰਮ ਤੇ ਭੁਗਤੀ ਭੁਈ ਨਿ ਸਕਾ ਮਹਾਰਿ
ਅਰਪੀ ਨੁਪੀ। ਸਬ ਮੁਲ ਜਾਨਾ ਬਿਗਾਹੀ ਰਸ ਦੇਹਾਏ ਵੀ ਪ੍ਰੇਯਾਨ ਹੀ ਲਗਨਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਕੀ ਜਬੇਤ ਬਹੁ ਪਹਸਤਾ ਪੇਤੀ
੮ ਪੁਬ ਕਹਾਤੁ ਮਸਬ ਬਹਮ ਹੈਤੁ ਮਤੇ ਨਦੁ ਕੋ ਅਰਹੀ। ਮਬ ਹੁਡ ਲਾਵੇ ਮਹਕੋ ਨਿ ਜਤੁ ਰਲਾ ਵੇਰੋ ਹੀ ਨਿਤ ਚਾਅ ਨਿਹ ੯

ਰਾਕਰਮਸੁਭਬੇਰਾਗਸਾਥਨਕਾਮਹੈ॥੧॥ਮਹੈਨਨਯੋਸਬਥਪਾਪਯੀਸਬਰੂਪਮੇਰੇਸਾਮਹੈ॥੧॥ ਤੁਸੀਂ ਤਬੇਮਕਲਿੰਗੀਕਰ
 ਬਹਮਸਾਹੀ॥ਤਿਸੇਤੇਬਿਨਾਮੋਕੁਰਮੀਮਪਾਹੀਕਰੋਰੂਪਦੇਹਿਸੁਕਰੀਤੁਯਾਹੀ॥ਤਿਸੇਮੋਰਹੈਤੀਵਤੀਤਿਸਮਾਹੀ॥੧॥ਮਹੈਪੋਰਕੀਆਤੁਆ
 ਸੁਬਸਾਹੀਤਬੋਕਪਲਗਾਏਸੁਨੋਰੂਪਭਾਹੀ॥ਠਹੈਨੋਨੋਮੋਜਾਗਤਿਮਾਹਜੀਵੀ॥ਬਸੇਕਰਿਸੁਪਨੇਰੀਦੇਸੁਪਪਤੀਵੀ॥੧੨॥ਤੁਰੀਮਾਹਸਾ
 ਥੀਬਿਚਾਰੀਸੁਪਾਹੀਕਰੋਰੂਪਚਾਰੇਰੂਏਮਹਿਤੁਹੀ॥ਜੁਈਮੋਰਾਮਹੀਤਿਨੇਪਾਪਕੀਸਾ॥ਤਿਸੇਮੇਨਬ੍ਰਹਮਕਿਸੇਜੀਵਤੀਨਾ
 ੧੩॥ਰਿਖੀਵਾਚਰੁਨੀਸਬੋਕੋਪਕਾਸੈ॥ਪਰਿਤੋਰਹੈਗੋਨਮਾਹੀਹੁਲਾਸੈ॥ਲਖੇਬਾਰਦਯਾਰਿਯੋਰਖੇਮਹੀਚੀ॥ਸਬੋਮਹਿਮੋਜੋਪ 3 ਤੁ
 ਚੇਤੀਨਸੀਚੀ॥੧੪॥ਨਜਤਵਪਨੇਨਪੋਖੀਨਾਮੋਰਪੋਖਾਮਹੀ॥ਸੁਨਿਤਕਨਜੀਹਤੇਰਸੈਸੁਰੋਤਰੀਹੀ॥ਮੁਦੰਭਪਗਾਏਧਨਿਸੰਤਸਾਕੀ 3 ਤੁ
 ੨ ਤੁਮੋਕੀਮਾਹਾਤੇਕਰੇਰੂਮਭਾਹੀ॥੧੫॥ਕਰਿਤਾਰਿਖਰੂਪਏਅਬੇਨਦੇਰਹਾਈ॥ਕੁਰਮਕਾਰਨੋਕਰੇਦਤੀਸੁਭਾਵਨਾਈ॥ਨਿਪਕਿਰਿਤੋਰੇਦੇ
 ਜਿ ਗੁਰੀਸਿਖਿਤੀਅਹੀ॥ਕਰੋਕਿਮੋਮਿਰੇਦਈ॥ਰਿਖੀਕਰੇਸੁਨੋਤਰੀ॥੧੬॥ਸਬੋਸੁਬ੍ਰਹਮਜਨਏਗੁਰੀਸਿਖੀਮਪਾਹੀ॥ਕੁਰਮਭੇਦ
 ਨਾਕਹੁਤਨੀਨਾਮੋਰਪਾਹੀ॥ਤਬੋਸੁਰਤੋਜੀਅਏਕਤੀਤੁਮੇਸਬੋਨਹੀ॥ਸਬੋਸਰੂਪਮੇਅਹੋਲਖੇਸੁਰੋਪਚੈਨਹੀ॥੧੭॥ਮੋਤੀ
 ਦਾਮਕਰੋਤਬਮੋਤਰਪੀਚਕਹੀ॥ਯਾਮੁਏਇਕਸਕਿਹਨੋਗੁਰਜੀ॥ਇਸੇਧਰਤੁਰਸੁਖੀਤਮਸਾਰ॥ਹੋਅਦਧੁਤਸੁਰਤੋ
 ਅਪਾਹ॥੧੮॥ਕਸੇਤਹਪੁਸਕਰਦੀਪਮਸਾਰਮਿਲੇਕਪਲੀਪੁਨਰੂਪਪਕਾਗਾ॥ਕਿਧੇਤੁਮਬਾਵਰਬਾਤੁਕਰਿਤਾ॥ਉਤੀਮਤਹੀ
 ਨਹਮੇਸੁਯਾਜੀਤਾ॥੧੯॥ਕਰੋਤਬਤਾਹਪਰਾਸਹੈਤੁ॥ਨਭੀਸਮਬ੍ਰਹਮਪਕਸੀਤਸਚੇਤਾ॥ਜਹੀਇਛੁਹੋਤੁਤਹਾਦਰਸਾਹਾ॥
 ਤਿਨੇਤਨਗੋਨਸੁਸੁਖਮਾਮਾਹ॥੨੦॥ਨਹੀਬਿਸਮੇਸੁਨਵੇਅਬਥਾਤਾ॥ਕਰੇਕਪਲੀਵਚਾਮੇਸਲਖਾਤਾ॥ਤੁਮੇਪਸਹੈਇ
 ਨਰਿਮਨਲੀਨਾ॥ਤਬੋਅਦਧੁਤਸੁਤੁਸਨਲੀਨਾ॥੨੧॥ਦੇਸਰਬਰੂਪਮੇਰੇਅਹੋਪਸਨਰਸੁਰਮੁਨਨਾਗਾ॥ਤਤੋਰਚਕਖੇਦਨ

੭੫ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ੨੧ ੨ ਬਰਖੀ ਜਾਰੀ ਦੁਈ ਤਹ ਥਾਨੀ ਹੋ ਮੋਨ ਸਮਾਪਤ ਸੋ ਸਤਿ ਦੇਈ ਹਸੇਰੋ ਅਧੁ ਤਪਦੀਆ ਪਦ
 ਹੀ ਹਮੇ ਤੇ ਭੁਏ ਮੋਨ ਸਮਾਪਤ ਜੋਈ ੨੨ ਬੈਕ ਪਲ ਗਾਏ ਤੁ ਮੇ ਬਾਨ ਮਾਹੀ ਕਹੈ ਤਾ ਅਧੁ ਤਹ ਮੇ ਬਾਨ ਬਾਨੀ ਨਹੀ ਦੁ ਸਰੋ ਭੁ
 ਸਤਾ ਕੋ ਅਮੇਰੇ ਤ ਬੈਕ ਪਲ ਗਾਏ ਸੁਨੇ ਭੁਖ ਮਾਨ ੨੩ ਕਰੋ ਜਗ ਭਾਰੀ ਤੁ ਮੇ ਵਾਸਟਾ ਗੈ ਬਿਤੇ ਦੇਹ ਜਾਰੀ ਸਮਾਏ ਹਰਾ ਮੀਲ
 ਤੇ ਰੁਪਾ ਅਪਤਿ ਬੈਕੁ ਪਗਾ ਵੇਨ ਹੀ ਦਾ ਸਮਾ ਵਾਸਨਾ ਮੋਹ ਕਾ ਮੀ ੨੪ ਕਰਨਾ ਅਕਰਨ ਕੀ ਚਹਤੋਈ ਨਹੀ ਮੋਹ ਮੇ ਵਾਸ
 ਨਾ ਸਤਿ ਸਾਗੀ ਕਹੈ ਕਪਲ ਧੁਤਿ ਤੁ ਮੇ ਰੁਪ ਕੋ ਨਿਕਹੇ ਪੁਤ ਜੀਨਾ ਮਤੇ ਰੁਪ ਭਾਰੀ ੨੫ ਉਦਿ ੬ ਨਾਹ ਮੇਰੇ ਕਹੁ ਸਰਬ ਮੇਰੀ ਪੁ
 ਨੀ ਮੋਹ ਕੇ ਭਾਖਨੇ ਤੋਹ ਲਾਭੀ ਕੋ ਨਹੀ ਹੋ ਯਕੋ ਤਾ ਹਤੇ ਮੋਨ ਹੀ ਨਿਕਹੀ ਪੇਖ ਜੇ ਸਮਾ ਸਭੀ ਠੋਹ ਨਹੀ ਭਾਖਤੇ ਸੋਨ ਕੀ
 ਕਪਲ ਤੋ ਭਾਖਤੇ ਸਤ ਬਾਨੀ ਜਾਨਨਾ ਮੋਹਾ ਮਜਾਨਾ ਜੋ ਮਹੇ ਨਾਹ ਤਾਹੀ ਬਨੇ ਸਾਂਤ ਠਾਨੀ ੨੬ ਮੋਨ ਹੋਏ ਹਰੇ ਭੁਪੁਤਿ ਭਾਖਤੇ
 ਮੋਨ ਕੋ ਸੇਕਹੀ ਬੋਲ ਮਾਹੀ ਆਤਮਾ ਤੁ ਸਹੀ ਭਾਖਾ ਅਧੁ ਤੋ ਜੋਲਹੀ ਬੁਧਤੇ ਜੀਹ ਮਾਹੀ ਤੋਲਹੀ ਬੋਲਨਾ ਹੋਤਾ ਮਾਵ
 ਸਹੀ ਭੁਪੁਤਿ ਭੇਤ ਬੋਹੇ ਅਧੁ ਤਾ ਬੋਧਾ ਮਾਧੀ ਨਿਸੇ ਰੁਪ ਤੇ ਗਭੁਯੇ ਮੋਨ ਮੋਧੁ ਤੋ ਕੀਨ ਸੁਤੀ ੨੭ ਚੋ ਤੋ ਮੁਕਦਿ ਛਬ ਭਾਰੀ
 ਸੀਗਾ ਪੁਗਟੇ ਭਾਖੇ ਭੁਪੁਤਿ ਮੰਗਾ ਕੋਤੁ ਮਕਹ ਹਮ ਸਬ ਕੋ ਦਿਸਹਾ ਨਿਪ ਕਹ ਮੇ ਰੁਪ ਕੀ ਤਿਸਹਾ ੨੮ ਤੋ ਮੋਧੁ ਤੁ
 ਕਹੈ ਨੀਪ ਸਰ ਸਮਾ ਕੋ ਸਕਹਾ ਤੁ ਮਕੋਨ ਦੁਤੀ ਰਮਾ ਤੋ ਨੀਪ ਮੋਨ ਦੁਤੀ ਕੋਨ ਹੀ ਕਹੈ ਕਪਲ ਤੁ ਮਕੋ ਕਹੁ ਚਾਹੀ ੨੯ ਨ
 ਮਰੁਪ ਜੇਤੁ ਮਹੇ ਨਾਹੀ ਕਹਾ ਮੋਧੁ ਤੁ ਨ ਕਪਲਾ ਨੀਪਾਹੀ ਨਾ ਮਰੁਪ ਸਬਾ ਆਤਮ ਸਾਗੀ ਤੁ ਸਨ ਭੁਏ ਕਪਲ ਰਿਖ ਭਾਰੀ ੩੦
 ਦੇਹ ਜਾਰ ਬਰਖੀ ਪਦਤਿ ਲੀਨ ਹੋ ਜ ਬਬੀ ਤੇ ਮਤਿ ਪਲ ਸਮ ਜਾਨੇ ਨਾਤੁ ਹੀ ਆਤ ਬਮੁਕਦਿ ਹਸ ਬੋਨ ਸੁਕੀਆ
 ੩੧ ਪਨਵਰੁਪ ਸਬ ਗਾਨ ਸੁਲੀਨਾ ਕਪਲ ਕਹੇ ਸਬ ਪਨਵੀਚੀਨ ਗਯਾਨ ਪਨਵਤ ਬਏ ਕਸਰੁ ਪਾ ਲੀਨਾ ਮਲੀਨ

੨੬

ਕੋਨਤਬਨਪਾ ੨੮ ਥੋਂ ਤੋਂ ਅਵਤਰਕਪਲੰਤਬਬਾਮਭਯੋਪਨਵੇਸਾਮਪੀਨਾ ਚੇਤਨਭਾਜਨਰੂਪਤਬੋਧਰੰਗਪਤ
 ਭੇਤਨਸੰਤਸੁਕੀਨਾਮਾਤਮਾਸਰਬੀਸਕਤੀਤਿਹਭੇਦਲਖੇਜਨਕੋਨਪੁਬੀਨਾਮਾਖਰਾਮਾਤਮਭਾਪਤਹੋਸਨਕੋਹਿ
 ਕੋਤਾਮਣਬੁਪਸੁਚੀਨਾ ੨੯ ਆਤਮਭੇਦਲਖਾਕੇਸਹੀਨਹਸੰਤੁਭੇਤਿਹਸੇਨੰਜਨਾਨੇ ਬੇਦਬੁਪੀਪਰਸੰਤੁਭੇਤੁ
 ਗਤੀਪ੍ਰਤਗਾਨਾਕੀਤੀਸੁਭਰਾਨੇ ਤੋਂ ਅਵਤਰਕਾਕਹਨੇਤਬਭਾਖਮੁਕਦਿਕਾਸੁਖਮਾਨੇ ਭਾਖਾਮਧੁਤਹਮੇਸਬਬਾ
 ਪਕਤਾਸੁਖਹੋਯੋਹੀਪਰਗਾਨੇ ੩ ਗੀਯਾ ਰਸਭੇਤਸਬਕੋਤਪ੍ਰਕਾਸੀਅਤਿਰੰਪੁਨਬਾਹਰੀ ਸਬਭੰਨੇਸਬਸੋਯੀਮ
 ਲਯੋਸਿਜਪਾਲਲੇਸਬਭਾਹਰੀ ਕਪਲੰਕਹਾਮਹੀਹਮੇਨਹਤੁਕਿਬੋਸਚਭਾਤੀ ਅਵਤਰਕਤਮਕੋਨਸੁਖਕਪਲੰਕਹੇਸੁ
 ਨਸਾਤੁਹੀ ੩੧ ਕਹਨੇਤੋਸੁਨੇਹੁਪਰੇਹਮਹੇਸੁਖਸਿਦਸਾਹਰੀ ਤਨਵਿਦੀਮਨਬਪਪਨੰਸੁਬਕੋਰਸਪਾਹਰੀ ਸੁਖਦਖਾਬੋ
 ਨਾਨੰਜਸੁਖਸਦਾਇਮਕੀਸਬਦਾਮਪਾਹਰੀ ਪਨਮੇਨਤੁਸਨਹੇਗਏਗੁਗੋਸੁਚਿਤ੍ਰਪ੍ਰਕਾਰਹੀ ੩੨ ਸੁਨੇਮੇਤਰੇਤੁਮਮੇਸਰਤਾ
 ਹੀਸਨਾਉਤਬੋਲਏਅਨਭੋਕੋਉਤਗੁਗੋਤਬਕਹਤਮੇਤਰਖੋਲਏ ਸਮਤਾਗੁਗਨਸੋਕੋਰੇਤੋਹਸੁਬਗੁਨਹਤਜਨਏ
 ਉਠੇਅਪੀਸੁਹੋਤਹੋਤਬਕਹਪਰਾਸਰਬਾਨਏ ੩੩ ਭੁਯੰਗ ਸਤਿਸੰਗਕੀਜੋਨਿਭੰਕੋਬਿਚਾਰੀ ਤਜੋਆਪਕੋਆਪਰੁ
 ਪਤਿਹਾਰੀ ਕਹੇਬੇਦਸਤਿਏਮੇਬਾਤਨਾਮੀਕਹੇਮੇਤਰੇਆਪਨਹੀਸੁਕਾਮੀ ੩੪ ਤਮੇਬਹਾਮਸਤੁਕੋਆਪਹਾਨੀਨਹੀਬੁਹ
 ਸਤੇਭੰਨਕੀਤਾਗਠਨੀਕਹੇਬੇਦਸਤਿਤੁਮੇਕਪਲਬੋਨਾ ਨਹੀਬੁਹਮਤੇਉਤਕੋਯਚੋਨਾ ੩੫ ਪਰਾਸਬਖਾਨੇਜਬੇਬਾਤਾਮੇ
 ਸੀਕਹੀਕਪਲਤੋਭਾਖਮੇਕਦਿਤੇਸੀ ਜਬੇਬਹਾਮਤੇਉਤਕਿਹਕੋਈ ਤਮੇਕੀਠਹੇਤਾਲਖੋਧੀਯਜੋਈ ੩੬ ਕਹੇਤਾਮਧੁਤਿਨਹੀ
 ਕਪਲਕੋਈ ਮੁਕਦਿਨਗਜਾਸਬੋਬਹਾਮਸੋਈ ਕਹਾਕਪਲਭੰਕੀਜੁਬੋਲਤਬਾਨੀ ਅਧੁਤਿਕਹਾਮੇਨਹੀਬਹਾਮਕਾਨੀ ੩੭ ਸੁਵੇਕੀਅਨੇਕ
 ਸੁਯਤਿਪ੍ਰਕਾਸੀ ਕਥੇਕਪਲੰਕੇਤਬੋਦਯਭਾਸੀ ਅਧੁਤਿਕਹਾਵੇਰਤੋਕੋਦਿਪਵੇ ਤਨਿਪੋਖਜੋਈਭਾਬਹਾਮਭਵੇ ੩੮ ਨਜ ਤਨੀਮਦਿ

ਦਿ ੭੬

ਰਸੋਤ ਬਿਸੁਦ ਕਤੰ ਚਪਾਈਯੋ ਤੁਮੇਲਖਾਨਤੰ ਸੁਈ ਦਿਤੰ ਨਸਬਪਾਈਯੋ ਸਬੋਸਕਤਤਹਕੀਨਬੋਨਮੋਹਰੀਮਮੀਅ
 ਤਿਮਮਿਈ ਕਕੈਹੁਦੰਤਥੋਰਹੁਮੀ ੩੬ ਕਹਿਤ ਕਪਲਗਾਨਤੇਸੁਮਗਯਾਨਮਾਤਮੀ ਦਖਿਸੁਖਿਸੁਈਭੁਯੋਤੁਮੇਸਦੀਦਕੀ
 ਤੁਮੀਹਮੇਅਖਿਤੁਪਹੇਸੁਖਿਤੁਕੋਨਪਤਗਾ ਕਹਿਤ ਕਪਲਰੰਨੇਹੁ ਦਿਨੰ ਸੁਹੋਤਤਾਲੰਗਾ ੪੦ ਅਖਿਤਿਖਿਤੁਕੋਤੁਮੇ
 ਨਕੋਯਾਧਤਹੀ ਕਹਿਤਪਤਤਾਹਕੋਤੁਮੀਸੁਮਤਸੁਤਹੀ ਕਹਿਤਨੀਹਖਿਤੁਸੇਕੁਲਤਖਿਤੁਸਹੀ ਕਹਿਤ ਕਪਲਤਾਹਕੋ
 ਸੁਨੀਹਧਰਮਰਾਸਹੀ ੪੧ ੨ ਸੁਨਕੋਨਤੇਨੇਨਹੁਪੋਖਸਾਰੇਤਨਿਖਿਤੁਪੀਮਨੀਖਿਤੁਨਹੀ ਤਬੇਤਾਅਧੁਤਿਕੋਤੰਯੋਕੁਖਨੋ
 ਹਮੇਗਮਾਤਗੋਯਕਿਤੁਮੋਨਠਾਨੋ ਨਹੀਮੋਨਮਾਮੋਨਕੋਮਨਮੋਰੇਸਬੋਆਪਹੀਅਪਸੇਬੇਦਗਾਏਹਠੀਬੋਨਮੇਸੇਸ
 ਬੋਮਾਤਮਾਹੀਕਰੇਕਮਾਅਲੋਪਮਾਸੰਗਭਾਏ੪੨ ਕਹੇਸੁਬਕਾਮਨੀਹੀਲੋਪਛੇਪਿਸਬੈਸੀਲਤੇਪਦਨਿਮੋਹਜਨਾਤਬੇ
 ਕਪਲਕਾਹੀਮਨੀਕੋਯਮਾਨੇਕਹੇਤੇਸੁਨਕੋਸਹੁਹੀਯਠਾਨੋ ਕਹੇਕਪਲਹੁਮੇਹਮੇਨਾਹਦੁਜੋਕਹਾਤੀਸਰੋਮੋਹਮੋਜਨਪਤਿ
 ਕਹੇਪੁਤਕੋਰੁਪਮਾਪੀਨਹਾਹੇਹਕਾਹਿਤਹਾਕਪਲਗਾਤੀ੪੩ ਦੋਕਹੇਕਪਲਸੁਨਦਤਾਪੁਤੀਹਮਹੀਕਾਰਨਹਠੀਨਤਿਥੁੰਡੀ
 ਮੋਨਮੋਨਸਤਿਨਹਕਹੇਜਥਾਯੋਗਨਿਸਇਛੁਆਚੋ੪੪ ਕਹਾਮਦਪੁਤਸੁਤੰਤਪਤਿਤਾਹਮਤੇਭੁਈਅਲੋਪਹਮਤਿ
 ਦੁਇਨਹੀਹਮਦੁਇਹਕੀਨਾ ਕਹੇਕਪਲਸੁਨਪੁਤਪਈਨਾ੪੫ ਤੁਮਤੁਨੋਦਾਅਤਮਸਾਰੇਕਹਾਮਦਪੁਤਦੁਹੋਨੁਪਾਹੇ
 ਤਨਾਮਾਤਮਰੋਮੁਕੁਬਪਨੋਹਮਤੇਦੋਯਥਪਾਨਿਜਮਾਨੋ੪੬ ਦੋਯਨਹੀਇਕਾਮਾਤਮਸੇਈ ਤਨਹੋਭੁਸਤੰਤਨਾਇਛੁਹੋਈ
 ਅਗਦੋਕੋਬੈਖਮਬਖਨੇਤਗਾਮਾਤਮਾਹੁਪਸੁਨਾ੪੭ ਸੀ ਅੰਗਲਖੇਤਨਾਮਾਤਮਾਤੁਮਤੁਗਲਖੇਓਲਈਗਥਕੀ
 ਨੀ ਪੁਤਕੋਤੰਜਗਯਾਸਾਹੀਤਾਰਥਾਮਾਤਮਾਤੁਨੀਕਿਕਲਨਚੀਨੀ ਦੇਖਤੁਹੀਹਮਕੋਨਮਹੋਮਨਬੁਧਹਕਾਗਥਿਖਿਤ
 ਨਭੀਨੀ ਭਾਖਤਕਪਲਕਹਾਕਹੀਏਤਮਸੇਪਮਾਨਸਬੋਕਹਲੀਨੀ ੪੮ ਓਤਕੋਪਤਓਤਰਭਾਖਤਕੋਨਹਮੇਤਮ ੭੬

ਤਾਹੀ

ਸਬੋਸਕਤਤਹਕੀਨਬੋਨਮੋਹਰੀਮਮੀਅ
 ਤਿਮਮਿਈ ਕਕੈਹੁਦੰਤਥੋਰਹੁਮੀ ੩੬

ਗੋਲੀਜੀ ॥ ਨਾਹਮ ਤੇ ਤਮ ਕੋਨ ਤੁਹਾ ਜਿਧ ਕੋ ਕਰ ਤੇ ਲਪ ਸੋ ਭਿਜੀ ॥ ੫੬ ॥ ਤਕੋਨ ਜੁਈ ਕਹੋ ਤੇ ਪੁਨ ਕੁਧ ਤੇ ਕੋ ਜਈ ਪੁਛੁ ਸਹੀ ॥
ਏ ਮਸਗਾਨਾ ਨਘਨਿ ਮੁਨਹੁ ਤਬਾ ਮਾਧ ਲਖੇ ਬਚਨਿ ਸਿਕਰੀ ॥ ੫੭ ॥ ਗੀਯਾ ਬਹਾ ਮਾਧਿ ਸਨਾ ਸਿਵਾ ਮਨ ਗਨੈ ਤੁਨ ਸਿਰੀ ਹੋਇ ਤੇ
ਗਏ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਜੁਗੀ ਸਰਨੀ ਕਹੈ ਜਿਨ ਦੀ ਪਕੀਧਾ ਯੋਨੇ ॥ ਸਿਨ ਪਾਲ ਲੇ ਤੁਹ ਦੀ ਪਤੇ ਪੁਨ ਪੁਰਨਿ ਦਹਰੀ ਪਹੀ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਾ
ਤਮ ਪੋਖ ਯੋ ਦਹਰੀ ਪਕੋਨ ਮਹੀ ਪਹੀ ॥ ੫੮ ॥ ਹਸ ਕਹਤ ਏ ਮਸ ਬੋਨ ਤੁਹਾ ਦੇ ਸਰਾ ਸੁਰੀ ਪਕ ਜਨ ਦੇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਟੀ ਵਟੀ ਤਿਹ ਤੇ ਇਤ
ਰਨਾ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਮਨ ਦੇ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਤੁ ਮਾਧਾ ਹੋਤੁ ਮਾਧਾ ਮਤਿ ਪਛਾਨਹੈ ॥ ਲੋ ਮਸ ਕਹੈ ਤੁਮ ਹੀ ਕਤਿ ਹਮ ਰੇਨ ਬੀਪਨ ਰਨ
ਹੀ ॥ ੫੯ ॥ ਹਮ ਸ੍ਰਾਂਤੁ ਸਿਨੀ ਪੇਯਾ ਹੋਤੁ ਬਮੋਨ ਹੁਤੀ ਪਾਰਹੀ ॥ ਲਗਤਾ ਸਮਾਧ ਹੀ ਤਕੈ ਸਿਮ ਮੁਰਤੀ ਲਖ ਭਾਰਹੀ ॥ ਚਿਰਕਾ
ਲਕੀਨ ਸੀਬਾ ਦਲ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਸੁਖੁ ਨੀ ਦਯੋ ॥ ਹਮ ਪੋਖ ਤੇ ਰੰਦ ਚਖ ਸੋ ਪੁਨ ਕੇ ਉਯਾਨਿ ਭੁਖ ਤੇ ॥ ੬੦ ॥ ੫੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਕਹੈ ਤਾ
ਅਪੁਤਿ ਹਮੇ ਸੁਥ ਮਾਹੀ ॥ ਤਮੋਨ ਕਹੁ ਨਾਹ ਭਾਸੇ ਦਤਾਹੀ ॥ ਤਬੇ ਕਪਲ ਨਾਗੇ ਹਮੇ ਬੋਨ ਮੇਸੋ ॥ ਜਬ ਬੋਹੈ ਤਮੇ ਤਾ ਸਬੋ ਜਨ ਤੇ
ਸੋ ॥ ੬੧ ॥ ਜਬੇ ਏ ਕਹੈ ਸੋ ਮਨੇ ਕੀਤ ਬਾਹੀ ॥ ਅਪੁਤਿ ਕਹਾ ਦੇ ਯਮੇ ਮੇਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਹਮੇ ਏ ਕਾ ਮਨੇ ਕਹੀ ਨਿਸਦਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਕਪਲ
ਕੋ ਲਖਾ ਦੇ ਦੁਤਾਹੀ ॥ ੬੨ ॥ ਅਪੁਤਿ ਕਹਾ ਜੋ ਕਾਰਿ ਦਤਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਸੋ ਹਮੇ ਰੁਪ ਹੋਵੈ ਲਖਾਹੀ ॥ ਹਮੇ ਸੁਥ ਹੋਸਾ ਤੁਰੀ ਪੀਤ
ਬਾਏ ॥ ਮਸਏ ਸਾਭ ਦੀ ਪਲਿਖੇ ਤਾਹਾ ਏ ॥ ੬੩ ॥ ਕਹੈ ਗਾਯਾਨ ਹੋਤੀ ਮਹੇ ਭੁਗਤ ਸਾਹੀ ॥ ਤਿਸੇ ਰੁਪ ਏਹੀ ਭੁਜੇ ਨਾਮ ਪਾਹੀ
ਸਬੈ ਪੁਰਨੀ ਬਿਸਨੀ ਬਿਸਨਾ ਧੀ ॥ ਨਹੀ ਦਸਰੇ ਤਾਹ ਤੇ ਮਨਿ ਗਾਥੀ ॥ ੬੪ ॥ ਕਹੈ ਤਾਮ ਪੁਤਿ ਹਰੀ ਭੁਗਤ ਸੀਹੀ ॥ ਹਮੇ ਭੁਗਤਿ ਤੇ
ਕੋ ਭਵੇ ਬਹਾ ਮਰੀਗੀ ॥ ਹੁਦੈ ਪੁਰਨਿ ਸੁਥ ਬਹਾ ਮਨਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਵੇ ਸੁਭ ਗਤੀ ਹਕਾਰਿ ਨ ਜਾਹੇ ॥ ੬੫ ॥ ਨਾਜ ਲਖਿਤ ਦਾਸ
ਮਾਪ ਕੋ ਸਦਿ ਦਾ ਭੁਨਿ ਜਨਹੀ ॥ ਹਮੇ ਭੁਜਨਿ ਜੋ ਕਹੈ ਅਖਿ ਬਹਾ ਮਨਹੀ ॥ ਕਹਿਤ ਸਾਤੁ ਰਿਖਿ ਤੇ ਤਮੇ ਤਨਿ ਪੁਣਾ ਮਹੀ ॥
ਅਖਿਨਾ ਮਚਤਿ ਹਰੀ ਕੀ ਮੇਸਮੀਨ ਗਾਮਹੀ ॥ ੬੬ ॥ ਦੋ ਕਹਾ ਅਵਧੁਤ ਸੁਨੇ ਰੀਖੀ ਨਬਾ ਮਦੇ ਹਪੁਣਾ ਮਾਧਿ ਸੁਰੇ ਹਕ

੨
੭

ਬਿਰਹਰੇ ਸਬੈ ਸਕਾਰ ਬਿਰਾਮ ੫੮ ਇਤ ਸੀ ਵਿਸ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਤੀ ਮਸਿ ਪਰਾਸ ਮੇਤੈ ਸਿਬਾਰੇ ਮਸਾਰ ਸੋਧ ਯਾ ੫੯ ੭੩੩
ਚੋ ਪਨਾ ਅੰਤ ਕਰੇ ਅਸ ਬਾਨੀ ਕੇਤੇ ਬਿਸਨ ਲੀਨ ਭੇਜਾਨੀ ਰਾਨ ਕੋ ਕੇਤੇ ਅੰਤਰੀ ਹਮੇਲ ਖੇਵਹ ਪੁਰਨ ਸਾਰੀ ੧ ਕਰੇਰੀ
ਖੀਜ ਬਹੋ ਪਾ ਬਿਰਾਗਾ ਤਬੇਰਾ ਮਨ ਜੇਵੇ ਬਡੁ ਭਾਗਾ ਕਰੇ ਪੁਤ ਜਬ ਹੋਨ ਹਕੋਈ ਸਬੈ ਬਿਸਨ ਹੀ ਹਮਤੁ ਮਖੋਈ ੨ ਤਹਾ
ਬੇਰਾਗ ਕੋਨ ਸੋਕਰੇ ਜੋਲੋਰ ਮਥੀ ਬਿਪਨ ਪਰੇ ਹਮਤੁ ਗੋ ਕੇਵਲ ਭੁਗਵੰਤਾ ਜਪੇ ਅਗਾਧੇ ਕੇਵਤ ਮਤੁ ੩ ਜਬ ਹਮ
ਨਹਤੈ ਦੇਹਾ ਕੀ ਮਾਹੀ ਕਤੈ ਮੇ ਪੁਤ ਬਿਸਨ ਹੀ ਮਾਹੀ ਰਿਖ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਸੁ ਬਕੋ ਜਨੈ ਹਮਤੁ ਮਸ ਸੁ ਬਗਾਸ ਮਾਨੇ ੪ ਪੁਤ ਕਰੇ
ਜਬ ਹੀ ਹਮਨ ਤਬੁ ਹੀ ਸੁ ਬਗਾਤੁ ਯੋਨਿ ਜਮਾਹੀ ਈਸਰ ਜੀਵਹ ਭੇਦ ਮੇਵਾ ਵਤ ਬੇਰ ਬਚਿਤਤੁ ਮਸਗਾਹੀ ਸਾਤੁ ਰਿਖੀ
ਕਹਰੇਹ ਯਤਿਨ ਤਾ ਮਾਤੁ ਮਦੇਹ ਬਿਨਾ ਬਿਨਾ ਬਿਸਨ ਹੀ ਜਾਨਤੈ ਬੁਧ ਕੇ ਬਲ ਸੋ ਬਪਕੁ ਪਕਰੇ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਾਹੀ ੫ ਆਵ
ਰਾਹੀ ਖੀ ਬਪਕੁ ਪਨ ਹੀ ਵਹਗਾ ਅਮ ਈਨਿ ਸਚੇ ਬਿਰਹੀ ਪੁਤ ਕਰੇ ਨਿਸਚਾਨਿ ਜਤੇ ਉਤਾ ਮਾਤੁ ਮਤੇ ਵਹਹੋਤੁ ਸਹੀ ੬
ਜਨ ਬਪਦੁਖ ਮਹਤੈ ਲਤ ਮੁਰਛਹੋਤੁ ਬੁਖੀ ਪਤੁਹੀ ਭਾਖਰਿਖੀ ਤੁਹਗਾ ਅਨਰਹੈ ਗਾਨ ਸੁ ਬਹਾਮ ਈ ਚਿਰਹੀ ੭ ਪੁਤ ਕ
ਰੇ ਸਬਹੀ ਕੁ ਰਮਤਿ ਜਾ ਮਾਤੁ ਮਬਹਾਮ ਸਬੈ ਬਪਮਾਨੇ ਭੁਪਕਰੇਤੁ ਮਬਹਾਮ ਕਰੇ ਮਤ ਮੇ ਸਬਹੀ ਬਪਹੋ ਸਚ ਜਨੇ ਭਾਖਾ ਕੁ
ਦਤੁ ਮੇਨਿ ਜਕੋ ਮਤੁ ਭਾਖਹ ਮੇ ਸਬਹੀ ਬਪਠਾਨੇ ਪੁਤ ਕਰੇ ਮਤੇ ਤੁਮਨਾ ਇਹ ਬਾਤੁ ਅਵਚਾਖੀ ਪਧਾਨੇ ੮ ਹੀ ਯਾ ਤਬ ਕੋ
ਬਲ ਜੇ ਬੁਧ ਬਪਗੀ ਸਿਧਤੁ ਬਤਹਾ ਮਾਵਹੀ ਚੋਰ ਬਜਹੀ ਸਗਾਨਾ ਪਨ ਕਹਾ ਸੁ ਬਠੈ ਹਮਾਵਹੀ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਤੁ ਮਕੀਲਖਾ
ਸਿਧ ਕਹਤੁ ਹਰਨਹ ਸੀਪਰੇ ਸਰਹੀ ਸਮਾਧ ਸੁਖ ਸਿਚੀ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹ ਬਿਪਿਧੇ ੯ ਨਿਜਤੇ ਸੁਭਿਨਿ ਪਛਾਨਹੀ ਰਦਨਿ ਸੁਹਾਸ
ਹਾ ਮੇਰਹੀ ਇਹ ਜਨਤੈ ਮਗਾਨਾ ਜੇ ਸਬਾ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਗਰੋਰਹੀ ਬਖਿਰ ਜਾਨੈ ਸਤੁ ਹਮ ਪਨ ਰੇਤੁਹੀ ਯਾ ਬਿਰਾਗਾਤੈ ਦਹ ਕੋਨ
ਇਤ ਕਰਤੁ ਥਾਤੁ ਮਗਾਨਾ ਨਹ ਲਖ ਭਾਗਤੈ ੧੦ ਕਹੁ ਗਾਨਾ ਮਪਨੈ ਸਬਹੀ ਤਬਹੀ ਕੁ ਮਾਨੈ ਸਿਧਾ ਕਹ ਬਾਤ ਸਾਚੀ ਮੇਕੋ

ਸਤ

੭੭

ਨਬੀਸਮਾਪੀਨੀਪਹਾਤਬਰਪਮਪਨੋਹੀਲਹੋਪਮਾਨਾਬਿਨਸੁਖਸਾਹੀਕਹਪੁਨਕੁਈਹਦੇਸਨੀਕੋਪਨਜੋਤਮਨਰਚ
 ਧਾਰਹੀ॥੧॥ਤੁਜੰਗਕੋਤਾਮਪੁਤੀਮਨੀਕੋਬਿਲਾਸੀਕਹੋਸੁਨੀਜੋਗੀਕਸੇਜਨਰਾਸੀਨਹੀਬੁਧਬਾਨੀਮਨਿਤਾਬਲਾਹੀਤਬੋਤਾਕਮਾ
 ਏਕੋਬੋਨਗਾਹੀ॥੧॥ਬਕਬਾਰਪੀਅਹੋਗਯਾਨਤੋਰਹਮੇਦੇਹਤਾਗੇਹਲੇਸਕਤਹੋਗੇਕਹੋਤਾਮਪੁਤੀਤਮੇਲਜਲਸਹੀਅੰਏ
 ਏਸਭਾਬੋਨਮੇਸੇਜਗਾਹੀ॥੨॥ਅਹੀਦੇਹਤਾਗੇਸਬੋਜੀਦਮੇਸੇਤਜੇਦੇਹਮੇਧਿਰੇਗੁਨਥੇਸੇਸੁਬਾਜੀਗਰੀਮੇਮੇਜੰਤੁ
 ਨਹੀਕਹੋਸਿਧੋਤੰਨਭੂਤਿਤੁਜਾਹੀ॥੩॥ਕਹੋਪੁਤਤਕੋਨਭੀਨੋਜਨਗਾਹੀਆਪਨੋਰੁਪਸੋਈਨਿਹਰੇਪੁਨੀਓਤੋਗੀਪਥਾਜੀ
 ਅਪਾਰੀਪੁਨੀਸਿਧੁਥੇਸੁਸਾਸਿਪਕਾਰੀ॥੪॥ਨਜਲਪਤਿਜਪਾਮਾਜਪਾਪਪੁਪਪਾਨਹੁਕਰੇਸੁਨਤਪੁਤਭੂਪਹੀਸਤ੍ਰੀਸਮਾਨੋ
 ਧਰੇਪਾਪਤਿਭੀਦਾਅਪਨੀਮਨੇਸੁਪਾਨਤੇਸੁਖੀਤਹੀਪਛਾਨਸੁਬਹੀਤਤਿਨਕੁਲਖੇਦਖੀ॥੫॥ਸੁਚੀਰਪਮਿਗੀਲਖੇਸੁਜੋਗਾਹੀਯ
 ਸਾਹੀਖਗੀਬਿਹੰਗਮਿਗੀਜੁਗਯਾਨਹੀਯਧਾਰਹੀਸਿਧੀਬਿਹੰਗਮਤਿਬੋਕਹਿਤਬੋਨਹੇਤਹੀਸੁਜੋਗਪਿਥਗਾਨਮੇਸਿਦੀਸਮਾ
 ਪਚੇਤਹੀ॥੬॥ਮਿਲੇਸੁਮੀਤਪਾਯਕੇਬਲਿਸੁਯੋਗਗੇਨਹੀਬਿਪੀਸੁਸੇਖਜੋਗਕੇਬਲਿਅਪਾਰਚੋਨਹੀਤਬੋਸੁਮੇਨਪੁਤਭਾਕਹਿਤਭੂ
 ਪਤਾਬਚੀਸੁਜੋਗਤੇਬਿਯੋਗਹੀਸੁਭਰੁਪਨਾਸਚੀ॥੭॥ਸੁਅਹੋਗਯਾਨਾਮਖਡਿਮਾਰਦਿਰੁਪੀਤਹਾਜੋਗਬੋਜੋਗਨਨਪੁਰਾ
 ਤਬੋਮਧਮਨਿਅਸੋਸਿਧਾਅਖੇਸੁਨੇਭੁਪਨਾਜਾਨਹੀਜੋਗਰੁਗਾਸੁਤੇਸਿਧਹੀਜੋਗਸਾਮਾਧਲਾਗੇਪਨੀਅਤਮਹਿ
 ਪਹੀਜੋਗਜਾਨਾਤਬੋਭੁਪਭਾਖੇਨਹੀਬੋਦਸਾਸਕਿਹਾਜੋਗਸੁਤਿਤਨਹੀਯਮਾਨਾ॥੮॥ਜੁਈਯੋਗਧਾਰੇਸੁਈਪਾਨਮਾ
 ਹੀਮਨੀਅਤਮਾਜਨਹੀਸੁਬਹੋਤੀਅਯੀਸਿਧੁਥੇਸੁਤਿਤਮਹੀਲਖੇਜੋਗਹੀਸਿਧਤਾਦਨਚੇਤੀਕਹੋਕਪਲਤਹੀਕਰੋਜੋਗੇ
 ਈਦਹੀਜਨਯੋਨਹਸੇਅਤਮਾਹੀਕਹੋਸਿਧਕਾਰਨੀਜੋਗਕੇਰਾਮਹੋਜੋਗਹੀਜਨਭੋਮਾਸਤਹੀ॥੯॥ਚੋਕਪਲ
 ਤੁਸਨੀਪਖਮੁਕਦੀਕਹੋਸਮਸ਼ਾਨੀਜਾਨੀਕੇਛੁਦੀਕਹੋਗਯਾਨਕੇਕਰਮਾਛੇਗਾਹੀਕੇਈਯੋਗਭੁਗਤੀਯਾਹੀ॥੧੦॥

੩

੭੮

ਅਠਮਸਬੈ ਮਗਧਨ ਕਰੈ ॥ ਯੋਗਸਾਧਕੇ ਗਾਯਨ ਪਰੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾਹਮ ਗਾਨ ਪਠਾਹੀ ਜੋ ਸੁਤਿ ਤਹ ਸਮੁਕਦਰਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥
ਗਾਯਨ ਕਹਨ ਦਾਸ ਮਸਤੁ ਪਾਹਨ ॥ ਕਹਾਹਮ ਗਾਇਨ ਯੋਗਨ ਕਾਰਨ ॥ ਸੋਤੁ ਰਹੁ ਪਯੋਗ ਹੋ ਜਤੋ ॥ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਿੰਧੁ ਗਾਤੋ ॥ ੨੨ ॥
ਤਖੈ ਰੋਮ ਰਿਖ ਬੈਨ ਬਖਸੈ ॥ ਹਮੇ ਜੋਗ ਬੁਝਾਇ ਦੇਖਸੈ ॥ ਸੁਨੈ ਸਿਧ ਪੇ ਜੋਗ ਬਿਯੋਗ ॥ ਹਮੇ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ਮਰੋਗ ॥ ੨੩ ॥
ਜੋਗ ਬਲਿ ਕਰਦੇ ਹਾਇ ਖਾਵੈ ॥ ਦਾਸ ਤਵੀ ਬਿਨ ਦੇਹ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਕਹੈ ਕੁਮਾਰ ਯੋਗ ਹੋ ਜਈ ॥ ਆਪ ਮਗੁਪ ਸੁਤੈ ਸਿਧ ਹੋਈ ॥ ੨੪ ॥
ਸੇ ਸਾਤ ਰਿਖਿ ਤਬ ਨੁ ਖਤ ਹੋਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਈ ਬਿਸਨੈ ਮਨ ਜਾਨੈ ॥ ਮੋਖ ਲਹੈ ਬਿਸਨਿ ਭੁਜਨਿ ਕਰਭਾ ਖਕੁ ਮਾਰਦੁ ਤੀਤਿ ਹਥਾਨੈ ॥
ਦਾਸ ਹਮੇ ਮਿਲਨ ਕਰਕੇ ਪਦ ਸੁਭਗਤੀ ॥ ਹਿਤ ਪੇਅ ਪਧਨੈ ॥ ਭੁਪ ਕਹੈ ਜਬ ਲੈ ਮਨੁ ਪਦ ਤੋਲ ਗਾਯਨ ਕਰੈ ਸੁਖ ਪਾਨੈ ॥ ੨੫ ॥
ਪੇਅ ਕਹੈ ਭੁਗਤੀ ॥ ਇਹ ਭੀ ਸੁਨ ਯੋਗ ਮਹੇ ਨਹਈ ਸਰਮਾਹੀ ॥ ਜਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਰਿ ਤਯੋਗ ਸਾਧ ਪਠਾਹੀ ॥ ਭੁ
ਖ ਕਮਾਰ ਤਿਸੇ ਪਰਮਤਿ ਬਭੁਪ ਕਹੈ ਸਿੰਧ ਪਾਲ ਸਬਾਹੀ ॥ ਪੀਰ ਸਮਿ ਜਿਸ ਗਾਯਨ ਬਿਠਾਗਾ ਕੁਪਕੁ ਮਾਰ ਮੁਖਿ ਕਿਹਨਹੀ ॥
੨੬ ॥ ਗੀਯਾ ਮੁਖ ਕਹੈ ਤੇ ਨਹਈ ਸਮਿਲ ਸਬਲ ਖਤ ਬਹਾਮੇ ਪਾਵਈ ॥ ਤਬ ਮੇਨ ਸਿਪਤਾ ਪੁਤ ਕਹਨ ਬਸ ਬਸੁ ਹਮਲ ਪਾਵਈ ॥
ਤਬ ਕਹੈ ਗੋਸਟ ਕਾਹ ਸੇਵੇ ਕੀ ਅਨੇਕੀ ਸਿਸਹੀ ॥ ਤਬ ਮੇਨ ਪਾਰ ਕੇ ਮਾਰਹੀ ॥ ਤਬ ਪੁਤ ਕਹਤ ਕੋਰਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਕਛ ਬੋਲ ਬਲ ਕਹੈ
ਕਹੈ ਸਬਤੋ ਸਰੂਪ ਨਿਜੀ ਮਹੀ ॥ ਪਰਕੋਨਹੀ ਸਬਾ ਆਪ ਹੋਤੁ ਮਨ ਹਮੇ ਪੁਤਿ ਕਹੈ ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਬੋਲੈ ਮੇਰੇ ਤਾ ਤਮ ਕੋਨ ਪੁਤੀ ਮਾਨਯੋ ॥
ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਤੁ ਮਜੇ ਸੁਈ ਹਮ ਮੇਰੇ ਦੁਜਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸਬ ਸਕਤ ਹਮਰੀ ਜਨ ਦੇ ਜੈ ਸੀ ਸੁਭਾ ਵਨ ਤੇ ਸਹੀ ਸਬਾ ਮਹਿ ਪੁਰਨ
ਬਹਾਮੇ ਨਹੁ ਭੁਯੋ ਨਭਿਗਨ ਮੇਸਹੀ ॥ ਪੁਰਨ ਭੂਗਾ ਸੁਖ ਸੇ ਸਬਤੁ ਸਨੀ ਹੋਰੇ ਭੁਯੋ ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਤ ਮੇਨ ਪਰ ਬੋਲਨੀ
ਜੇ ਦੁਭੇਨ ਦੇ ॥ ੨੯ ॥ ਕਹੈ ਕਪਲ ਤਾਹੀ ਚੁਪ ਬੋਲ ਜੋਈ ਨਹੀ ਦੋਖ ਮੇਰੇ ਸਬੈ ॥ ਅਤੁ ਮਾਹੀ ਕਹੈ ਤਾ ਮਪੁਤਿ ਤੁਈ ਤੇ ਏਚ

੭੮

ਹੇਠਿ ਕੀਚ ਪਤੇ ਬੋਲਤੀ ਜੇਨਾ ਆਹੀ ਅਤੇ ਏਕ ਸਾਰੀ ਤਬ ਮੇਨ ਸੋਈ ਕਰਤੋ ਮਾਰਿ ਖੀਤੁ ਮੇਗ ਯਨ ਮਨੋ ਆਪਿ ਕਾਸੀ ॥
 ਨਿਜਨ ਦੁਜਨ ਕੋ ਪੁਤ ਨਾ ਮੋਹ ਮੇ ਯਨ ਜਨੋ ਹ ਮੇਗ ਯਨ ਤੇ ਜਨ ਆਤੀ ਤੁਭਾਈ ਪੁਨਿ ਜੋ ਪਕਾਸੀ ਤਿ ਸੀ ਤੇਨ ਪਾਰੇ ॥
 ਕਰੇ ਭੁਪਤਿ ਲਾਜ ਨਾ ਆਪ ਮਨੋ ਕੋ ਪੁਤ ਭਾਜੇ ਅਲ ਜਨ ਸਾਠੇ ॥ ਕਰੇ ਭੁਪਤਿ ਭੁਪ ਭਾਕੇਨ ਤੇ ਗਾ ਕਰੇ ਪੁਤ ਸਰੂਪ ਅਬੂਪ ॥
 ਮੇਰੇ ਸਬੋ ਸਾਚੇ ਦਾਨਿ ਦੇ ਬੇਭੁ ਤਜਨੀ ਜਨੀ ਨਾ ਅਸਤਿ ਦਧਿ ਕਿਨੇ ਹੇਰੇ ॥ ੩॥ ਏਤ ਸੀ ਵਿਸ਼ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਤੀ ਅਸਿ ਪਰਾਸ ॥
 ਮੇਰੇ ਸਬੋ ਦੇਖੀ ਸਮਧਿ ਯਾ ਅੰ ੨ ॥ ੩੪ ॥ ਚੋ ਕਰੇ ਪਰਾਸ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਹੀ ਏਨਿ ਸਚਾ ਦੇਰੁ ਸਬਾ ਮਜਗਾਈ ॥ ਏਕਾ ਅਨੇਕ ॥ ੩੫ ॥
 ਨਦ ਜਾ ਕੋਈ ਸਬ ਬਾਪੀ ਆਤਮਾ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰੁ ਗੁਰੁ ਤਹਾ ਮਾਹੀ ਸਿਤ ਸਬੋ ਕੋ ਅਨੰਤਾਹੀ ॥ ਅਰ ਕੋ ਪਤ ਕੇ ਬਚਕਾ ॥
 ਏਕ ਕਰੇ ਪਰਾਸ ਰੁਹ ਕੁ ਮਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਏਤੋ ਕੀਉ ਪਦੇ ਸਾਥਿ ਬਾਹੀ ਤੁਮੇਨ ਪਾਯੋ ਅਬਲਾਹੀ ॥ ਅਰੇ ਸਬ ਕੀ ਕਾ ਅਸੁਤੇ ॥
 ਗਾ ਅਜੇਨ ਪਾਯੋ ਅਰਥ ਪਨੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰੁ ਸੁਨ ਸੁਨ ਬਹੁ ਗਾਥਾ ਨਿਹ ਚਾਹੈ ਕੁਝੋ ਪਰਚਾ ਸਾਥਾ ॥ ਤਾਤੇ ਪੁਛੇ ਤਾਹ ॥
 ਰਗਾਏ ॥ ਨਿਸਚਾ ਤੇਰੇ ਬਪੁਰੀ ਭਾਏ ॥ ੪ ॥ ਤੇਨ ਹੀ ਨਿਆਹੋ ਕੋਈ ਗੀਸ ਕਰੇਨ ਹਭਾ ਸੇ ਸੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਭੁਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥
 ਸੁਨਿ ਸਚਾ ॥ ਤੀਨ ਏਕ ਕੇ ਸੇਭੇ ਨਿਸਟਾ ॥ ੫ ॥ ਏ ਭਾਖ ਪਰਾਸ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਇਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤਰੇ ਦਲ ਸਾਨੀ ਬੇਨੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥
 ਤਮਨੀ ਇਕ ਮੇਰੇ ਭਾਖਤ ਬਾਤ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਕੋ ਸਾਥਿ ਕਾਰ ਅਰੂਪ ਮੇ ਪੁਨ ਹੀ ਨਾ ਬਿਕਾਰ ਕਿ ਮੇਰੇ ਰੁਠਾਨੀ ॥ ਭਾਖ ਪਰਾਸ ॥
 ਪੇਖਨ ਬੇਨਿਜਨਾ ਬਿਕਾਰ ਤਹਾ ਹਾਮਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਭੂਪ ਅਰੂਪ ਨਭਾਸ ਤਹੇਂ ਮਨਾ ਤੁਮਨਾ ਦਰਨਾ ਤਹੇਂ ਏਕੀ ਕੋ ਸਾਥਿ ਕਾਰ ਸਾ ॥
 ਪਹ ਮੇਤ ਬੇ ਮੇਤ ਰੁਪ ਸਮਾਧਿ ਜਿਏਈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਯਲ ਗੇਰੁ ਬਡੀ ਗੁਰੁ ਭਾਖ ਸਬੋ ਲਖ ਮੇਨਿ ਜਸੋਈ ॥ ਆਪਾ ਆਪ ॥
 ਲਖੋ ਜਬ ਹੀ ਸੁਭਾ ਮਾ ਸੁਭਾ ਤਜਨਾ ਗੁਰੁ ਕੋਈ ॥ ੭ ॥ ਗੀਅ ਤਬ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਹੋ ਅਗੇਤ ਬਤਾ ਪਰਾਸ ਰੁਠੇ ਨੀਰੁ ॥

੬੬

ਹੇਸਮਾਤੇਰੇਬਚਤਬਮੇਰੇਤਾਖਤਬਰੇਗੁਰਦੇਵਜੀਹਮਕਰੇਸਿਧਨਾਮਸਿਧੀਕੋਅਠੇਗੁਰਸਿਖਨਤਨਕਾਲਨਾਅਮਦੁ
 ਪਨਸੁਖਠਿਹੈ॥੮॥ਕਹਤਪਰਾਸਰਪੰਨਤਮਏਨੀਸਚਾਦਿਰੂਪਾਰਏ॥ਤਨਮਾਨਗਤਕਤਾਇੰਦਰੀਰਸਸਾਹਸੁਪਏਕੁਹੈ
 ਭਨਮੇਤਰੇਗੁਰਬੈਨਸੁਨਸਿਖਨਤਨੇਤਨਮਾਨੀਵਹਸਿਖਨਾਪੁਤਦਿਨੋਬਚਸਧਾਗੁਰਪੀਪਨਹੀ॥੯॥ਸੁਖਸਾਰਅਮ੍ਰਿਤ
 ਰੁਪਾਬਿਨਾਇਕਗਾਨਸਮਸ੍ਰੀਪਾਰਨੀਤਬਕਹਧਗਾਸਰਗਹਸੇਸਬਏਕਬ੍ਰਹਮਕ੍ਰਿਤਾਰਨੀ॥ਕਹਬ੍ਰਹਮਤੇਸੁਨਬ੍ਰਹਮਹੁਸ
 ਬੰਮੇਤਮੀਦਕਨਹੀਨਭੁਜਨਨਿਜਤਬਸੁਖਲਾਕਤਤਾਗਾਗਾਨੀਨਿਜਸਹੀ॥੧॥ਭੁਜੰਗਤਜੋਕੇਸਾਮਾਪਨਿਭੀਨੀਨੀਹ
 ਗੇਕਹਾਹੋਗਨਹੈਮਾਪਗੁਰਨੀਪ੍ਰਕਾਰੋਨਹੀਗੁਰਨਤਾਗਿਫਰੋਤੋਹਵਾਯਾਪਰਤੀਕਹੋਗਾਬਸਤੀਸੁਭਾਯਾ॥੧੧॥ਪਰਾਸਕ
 ਤੇਤਾਸੁਨੇਗਾਬਤੋਹੀਕਹੇਲਾਭੁਕੀਹੈਜੁਆਪਨਿਜੋਹੀਤਬੰਸੁਖਪਾਵੈਨਿਜਲਸਸਾਂਤੀ॥ਕਹੇਮੇਤਰੇਬੈਨਤੇਰੇਮਹਾਤੀ॥੧੨॥
 ਨੀਜੀਪਛਾਨੋਨੀਜੀਕੋਅਵਯਾਅਲਖੋਕਾਸਬੈਆਪਨੋਆਪਹੁਯਾਕਹੇਪੁਤਗਯਾਨਿਭੁਲੋਆਪਜਨੋ॥ਕਹੇਸਿਧਕ
 ਰਤਾਸੁਨੇਗੀਪਛਾਨੋ॥੧੩॥ਕਹੇਰੇਮਰਿਖੀਇਹੀਮਗਾਯਨੀ॥ਕਹੇਗਯਾਨੀਕੀਸੁਅੰਧੁਤਮਾਨੀ॥ਕਹੇਅੰਦਧੁਤੀਮੁਸੈਤੰ
 ਗਾਮਗੀਅਨਹੀਗਾਨਤਾਗੀਕਹੁਮਾਨਜਰੀ॥੧੪॥ਨਜਪਰਤਿਜਨਸੇਸੁਖੀਬਿਚਾਰਨੀਤਹੁਕਹੋ॥ਕਹੇਤਕਪਲਦੇਵਜੀਸੁ
 ਸਾਖਬੈਨਹੀਧਰੇ॥ਕਹੇਨਰੇਸਤਾਹਕੋਸੁਨਿਤਕੋਨਜਨਏ॥ਅਨਿਤਕੋਨਹੈਤਹਾਕਹਿਤਕਪਲਬਾਨਏ॥੧੫॥ਨਿਤੀਸੁਆ
 ਤਮਾਸਦਾਮਨੀਤਦੇਹਮਾਨਹੈ॥ਅਮਰੀਚਕੀਸਤਰਮੋਟਸਤਿਦੁਖਠਾਨਹੈ॥ਤੁਹੀਸੁਅਖਮੇਸਦਾਹਮੇਨਦੋਯਬੰਧਨੀ॥
 ਕਹਿਤਪੁਤੀਸਦਾਅਲਪਸਰਬਟਿਪਨੀ॥੧੬॥ਨਿਪਕਿਹਿਤਤਾਸਕੋਤਮੇਸੁਕੋਨਹੁਭਏ॥ਕਹੇਅਪੁਤਰੂਪਅਜਨਜਾਨਜੇਠ
 ਏ॥ਜੰਘਨਬੁਧਹੈਮਨੀਤੁਹੀਅਗੀਨਪਾਰਨੀ॥ਅਪੰਦਰਿਤਚੰਡਨਾਅਵਾਚਸਾਂਤਸਾਰਨੀ॥੧੭॥ਸੁਲਾਕਹੇਤੁਪਤਾਹੀਅਨੇਕੀਸਾ

੬੬

ਹੀਕਰੇਜੋਬਬੋਕਤਿਬੋਏਕਹੋਈ। ਕਰੇਤਾਮਧੁਤਿਨਹੀਏਕਨੇਕਮਹਾਸਾਂਤਸਰੂਪਮੇਰਤੁਜੋਈ। ਤਜੇਅਵਿਸੇਖਲਿਹੋਸੇਖ
 ਜੋਸੇਵਹੀਬਾਤਜਨਾਅਸੋਭੁਖਗਾਈ। ਨਹੀਸੇਖਾਮਦਸੇਖਕੋਜਨਗਾਈਪਦਨਾਹਭਾਖੇਅਪੁਤਿਜਨਾਈ॥੧੮॥ ਨਿਪਭਿਖਤੋ
 ਜਹਮੋਦੋਯਨਹੀਅਹੋਅਵਿਸੇਖਕੋਤਹਚੀਤੀ। ਅਹਿਸੋਯਜਨਕੋਕਪਲਤਹੀਏਹੀਤੋਹਕਾਰੀਅਪੁਤੀਮਨੀਤੀ। ਨਹੀ
 ਗਯਾਨਨੇਰੇਤੁਮੇਅਸਾਕੋਤਬੋਤਾਅਪੁਤਿਕਹੋਬੰਨਗਾਏ। ਜਬੇਨਹਕਰੀਤਬੰਨਾਵਿਸੇਖਕੋਕੋਨਭੰਤੀਪੁਨਿਸੇਖਗਾਏ
 ੧੮ ਰੋਕਹੋਪਲਾਅਵਿਸੇਖਨਕੋਈ ਸੇਖਾਨੋਰਜਨਾਮਾਤਮਸੋਈ ਭੂਪਕਹੋਤੁਹਮਤਨਕਾਈਕੋਸੇਮਾਤਹਗਯਾਨਸੁਨਾਈ॥
 ੨ ਬੋਲਾਮਬੋਲਜਾਹਮੇਨਹੀ ਸੋਅਵਿਸੇਖਸਬਹੁਨਾਹੀ ਤਬੇਮੇਨਭੇਕਪਲਸੁਯਾਮੀ ਸੋਈਬਾਤਬਨਾਯਤਜਾਮੀ॥੨੧॥ ਤਬੇ
 ਰੋਮਾਰਿਖਾਅਸਪਦਗਾਏ। ਏਹੀਹੋਅਵਿਸੇਖਸੁਨਾਏ। ਭੂਪਕਹਾਅਸਪਦਹੋਜਾਤੋ। ਸੋਅਵਿਸੇਖਾਵਿਸੇਖਨਤਾਤੋ॥੨੨॥ ਕਹੋ
 ਕਪਲਤਾਅਰਥਬਖਸ਼ੋ। ਭੂਪਕਹੋਬੰਨਸੇਖਸੁਮਾਨੋ। ਸੀਜਪਾਲੋਲੋਤ੍ਰਿਪਦਸੋਈਤਤਪਦਤੀਅਵਿਸੇਖੀਜੋਈ॥੨੩॥ ਵੇ।
 ਨਾਬਧਤੋਪਦਤੋਪੁਨਸੋਅਸਹੁਪਦਸੋਤਤਵੀਪਦਮਾਹੀ ਸੇਖਕਹੋਪਦਸੇਖਕਈਅਵਿਸੇਖਲਖੋਜਿਹਗਾਨਜਨਹੀਭੁਖ
 ਤਭੇਕਪਲਤਿਬਹੀਨਾਮਹੇਨਹਕੋਪਦਤੀਨਲਖਾਹੀ ਭੁਖਨੀਪਤਿਮਹੀਅਵਿਸੇਖਹਧੁਤਕਹਾਹਮਪਾਰਸਬਾਹੀ॥੨੪॥ ਸੇਖ
 ਹਤੇਅਵਿਸੇਖਹਤੇਹਮਪਾਰਲਖੋਤਬਰੋਮਾਰਿਖਾਹੀ ਭੁਖਤਹੋਤੁਹਾਸੁਖਹੁਪਤਨਾਸੁਪਨਕਛਜਾਗਤਾਮਾਤੀਸੇਖਾਮ
 ਸੇਖਮਝੇਨਹਕੋਸਿਧਭਾਖਤੋਤੁਮਤਗਸਾਮਾਹੀ ਸੇਖਵਸੇਖਤਏਕਿਸਤੇਤਬਭੂਪਕਹੋਨਿਜਤੇਨਿਜਾਮਾਹੀ॥੨੫॥ ਸਿਧਕਹੋ
 ਬੰਨਯੋਗਲਖੇਨਹਭੂਪਕਹੋਅਵਿਸੇਖਲਖਾਏ ਸੇਖਾਮਸੇਖਲਖੇਜਨਜੋਦਹਜੇਗਹਜੇਗਕਰੇਸੁਖਦਾਏ। ਅਹਿਮੀਮਾਂਸਤ
 ਬੋਰੋਤੋਕਰਮਕਿਰਜਨਵਸੇਖਜਨਾਏ। ਏਕਸਮਾਨਵਸੇਖਜਿਤੋਤਬਭੂਪਕਹਾਤੁਮਪੀਨਹਪਾਏ॥੨੬॥ ਗੀਯਾ ਕਰਮਕੋ

ਆਦਿ ਸੇਖ ਕੇ ਕੋਸੇ ਸਮਾਨ ਬਖਸ਼ੈ। ਤ ਬੇਮੋਨ ਮੀਮਾਸਾ ਭੁਯੋਤਗਾ ਮਾਥ ਬੇਸਕਭਾਨਏ। ਆਦਿ ਸੇਖ ਕੋ ਕਾਹਨ ਸਮਾਸਿ
 ਨਪਾਲ ਲੇਕ ਹਕਾਲਹੀ ਆਦਿ ਸੇਖ ਕਲ ਸਮਾਨ ਹੋਤ ਬਾਮਨਾ ਯਕਸਾਲਹੀ॥ ੨॥ ਕਹਤਾ ਸੁਈ ਸੁਸਬਕੋ ਆਦਿ ਸੇਖ ਤਾ
 ਤੇਜਨੀਏ ਤਬ ਭੁਪਕਹਤਾ ਮਹਾਬਕਹ ਕਹਨਾ ਯਕਹਤਾ ਮਨਏ। ਸੁੰਜਪਾਲ ਲੇਸ ਬਕੀ ਕਹੋਤ ਬਭੁਪਕਹਤਾ ਆਦਿ ਸੇਖ ਹੀ ਕ
 ਹਤਾ ਬੀਕਾਰੀ ਨਗਤ ਕੋਤ ਨਯਤ ਬਿਨਤ ਨਲੇਖਹੀ ੨੬ ਕਹੈ ਯਾ ਯਾ ਮਾਗਮਦੀ ਡਨੀ ਤੁਮਈ ਸਬੇ ਕਾਰੀ ਕਹੈ। ਤਬ ਭੁਪਕਹਤਾ
 ਵਿਸੇਖ ਸਬਾਕੀ ਮਦੇਤ ਕੋ ਕਹਹੀ ਚੁਯੈ। ਆਦਿ ਸੇਖ ਓਠ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਕਰੇ ਸਬਾ ਮਿਠਹੀ ਕਹਨ ਯਾ ਯਾ ਜਬ ਲੇ ਨਤ ਕੇ ਅ
 ਵੇਸੇਖ ਕੋਤ ਮਚੀਠਹੀ ੩੩ ਤਬ ਲੇ ਨਾਗ ਯਾਨਿ ਸੁਪਤਿ ਹੋਈ ਤਬ ਭੁਪਗਾਵੈ ਸੁਪਕਿਨ ਕਾਮੀ ਹਮੇ ਮਾਪਹੀ ਆਪਸੋ ਸੁਖ
 ਰੁਪਕਿਨ ਯਾ ਯਤੋ ਆਦਿ ਸੇਖੀ ਪਗਮੀ। ਤਬ ਭੁਪਭਾਖੇ ਹਮੇ ਸਤ ਉਚੇ ਜਗਾ ਸੇਖ ਵੇਸੇਖ ਨਗੀ ਮਪਾਵੈ। ਤਬ ਮੋਨ ਯਾ ਯਕੋ
 ਤਾਹ ਰਾਮ ਮਿਨੀ ਜਾਗਵਲ ਕੇ ਸੁਨੇਹੀ ਲਯਾਵੈ॥ ੩੧ ਕੋ ਕੋ ਪਤਿ ਲਲਾ ਮਨਹਰ ਮਾਹੀ ਸੇਖ ਵੇਸੇਖ ਲੀਨ ਹੋਯਹੀ ਏਈ ਹਸਤ ਮ
 ਗੋਨ ਮਝਹੀ ਪੇਖੇ ਕੋਤ ਕਬਾਹ ਰਸਾਹੀ ੩੨ ਸੋਹੀ ਸੋਹੀ ਪੁਨਤ ਹੋਈ ਅਤਿ ਮੁਖ ਬਿਤੀ ਹੋਯਹੀ। ਤਨ ਯਤ ਤਾਨ ਪੇਖੇ ਕੋਈ
 ਸੋ ਆਦਿ ਸੇਖ ਰਿਖੀ ਪਰਹੋਈ ੩੩ ਭੁਪਕਹੈ ਲੇ ਪੇਖ ਨਾਗਾ ਸੋਸਤੁ ਰੁਪਤ ਨਿਰੁ ਮਧਾਗਾ ਪਚਿਤ ਤਤੁ ਹਰੇਨ ਕੋਈ ਦੇਹਸ।
 ਬਕੀ ਪ੍ਰਭੇਨਤੋਈ ੩੪ ਪੁਨਕੀ ਪੇਖੇ ਕੋਤ ਕਹੈ ਨਾ। ਅਪਨੇ ਮਾਪਰੇਨ ਹਮੇ ਨਾ ਜਾਗਵਲ ਕਪਤਿ ਲਲ ਸੰਗਾ ਕਹੈ ਯੋਗ ਬਿ
 ਨਲ ਲਖਾ ਮਾਸਾ ੩੫ ਯੋਗ ਕਰੇਤਨ ਯਾਨੁ ਤਜਾਏ ਬਿਨ ਯੋਗ ਮਨ ਬੀਤਨ ਪਾਏ ਭੁਪਕਹੈ ਹਮੇ ਰਸ ਰਨਾਹੀ ਕਾਤੇ ਯੋਗ ਕਰੇਨਿ
 ਮਾਹੀ॥ ੩੬ ਸੋ ਨਾਪਕੇਨ ਯੋਗ ਹਸੇਤ ਬਗਾ ਯਾਨ ਕੇ ਮੇਜ ਗਵਲ ਕਬਾਨੀ ਭੁਪਕਹੈ ਜੇ ਨਡੇ ਨਿਜ ਗਾਯਨ ਹਸਤ
 ਯੋਗਾ ਮਾਨ ਹਠਾਨੀ ਬੋਹਾਖਾ ਵਨ ਬੇਲ ਨਸੇ ਵਨ ਯੋਗ ਮਪੇ ਕਸਟੀ ਬਹੁਜਨੀ ਨਾ ਆਦਿ ਸੇਖ ਹਸੇਖ ਕਭੁਗ ਮਿਨ ਹਕੋ ਮਨਦੇ

ਦਨਾਮਾਨੀ ॥ ੩੭ ਸਾਂਖਕਹੈਤਬਾਮਾਬਦਨੰਜਬਤਤਾਮਤਤਬੈਚਾਰਕਰੇ ॥ ਆਤਮਕੋਸੁਖਹੈਤਬਹੀਨੀਪਭਾਖਜੁਭੁ
ਲਾਓਤਾਰਧਰੇ ॥ ਭੁਲਹਨੀਤਬਕੋਨਾਚਿਤਹਤੁਸਨਸਾਖਤਬੈਸੁਵਰੇ ॥ ਮਨਬਾਸਕਹੈਤਬਹੀਸਬਬਾਮਸੁ
ਆਤਮਪੁਰਨਰੇ ॥ ੩੮ ਸੇਖਵਸੇਖਦਤੀਕਛੁਨਾਸਬਬਾਮਾਬੈਦਾਂਤਕਹੈਬਚਨਾ ॥ ਰੁਪਕਹੈਤਬਬੈਦਤੋਨਿਜਹ
ਨਿਜਕੋਨਹਦੁਜਮਨਾ ॥ ਰੁਪਸੁਬਾਸਦਈਨੁਜਨਤੁਏਕਾਬਾਮਸਬੈਮਚਨਾ ॥ ਸੇਖਵਸੇਖਹਮੇਇਮਤੀਨ
ਹਨਾਤਤਤੀਮਸਸਰਚਨਾ ॥ ੩੯ ਹੀਯਾਕਾਬਾਸਤਜਾਮਦਸੇਖਕੋਨੀਪਭਾਖਜੋਆਬਿਨਾਸਯੀ ॥ ਕੋਸੇਤਜੇਤਬ
ਕਾਸਕਹਾਮਦਸੇਖਸੇਖਪਰੇਮਯੀ ॥ ਨੀਪਕਹਤਸੈਮਦਸੇਖਹੈਮਦਸੇਖਸੇਖਪਰੇਜੁਈ ॥ ਤਬਬਾਪਤੁਸਨੀ
ਹੋਗਯੋਬੈਸਮੇਸਬੈਜਨਹੁਈ ॥ ੪੦ ਕਹਬਾਸਤੇਮਦਸੇਖਲਹੀਗਯੋਚੋਕੁਗਯਾਨਏ ॥ ਮਦਪੁਤਕਾਤ
ਬਾਮੇਸਹੀਮਦਸੇਖਤੀਬਚਨਾਨਏ ॥ ਬਿਨਾਮਕਿਹਮਹੋਰੁਪਹੈਮਨਗਿਗਾਜਾਮੇਨਾਹੈ ॥ ਨੀਪਕਹਤਸੈਆਵਿਸੇ
ਖਹੈਤਬਮੇਨਾਮਦਪੁਤਲਹੈ ॥ ੪੧ ਫੁਲਨਪਰਾਸਰਤਹੀਕਹੈਬੈਨਗਾਹੀ ॥ ਨੀਪਸੇਖਵਾਸੇਖਤੇਮੇਨਬਾਨੀ
ਸਬੈਮੇਸਰੁਪਤਿਬੈਰੁਪਗਾਏਵਹੀ ॥ ਮਦਸੇਖਲਿਖੇਸਮਝਠਨੀ ॥ ਸੁਨੇਮੇਤਰੇਰੁਖਮੇਸਾਚਰਾਈਪਨਿਤਰੇਨਿਸਚ
ਇਹੀਗਯਾਨਸਾਠੀ ॥ ਨਹੀਮਨਭਾਵੀਬਿਤਰੁਪਸੇਈਤਬੈਮਦਪੁਤਯੁਤੀਹੀਬੈਚਾਹੀ ॥ ੪੨ ਨਹੀਬੈਦਤੋਆਗਮ
ਤਰਮਕੋਈਨਹੀਸੇਖਵਾਸੇਖਹੁਮੇਨਬਾਨੀ ॥ ਸਬੈਬੈਨਾਤਿਸਤਿਸਿਗਪਾਵੈਕਿਤੋਕਾਲਸਾਮਾਧਹੀਭੁਪਠਨੀ ॥
ਨਹੀਦੋਹਮਾਹੀਲਹੀਸਮਝਜਾਹੀਭੁਯੋਨੀ ॥ ਨਿਸਚਾਹਸਰੁਪਪਾਏ ॥ ਨਹੀਬਾਬਾਨੀਨਹੀਦੋਹੋਈਤਮੇਲਕੁਲੀ
ਜੈਸਤਿਰੁਪਭਾਏ ॥ ੪੩ ਵੇਕਹਨਕਹਾਵਨਹੈਤੁਲਤਜੋਬਾਰਨਿਜਨਾ ॥ ਸਤਸਿਗਤਸਤਕੋਧਰੇਤਜੈਸੁਦ੍ਰਿਅਮਾਨਾ ॥ ੪੪
ਇਤਸੀਵਿਸਨਪੁਰਾਣਦਤੀ ॥ ਮਿਸੇਪਰਾਸਰਮੇਸੇਸਿਬਾਦੇਉਕੀਸਮੇਧਾ ॥ ੨੧ ॥ ੩੬ ਚੋਕਹੈਪਰਾਸਰਕਥਾਸੁ

ਨਾਨਕਿ ਰੂਪ ਨਿਰਾਖਏ ਕਰਾਉ ਭੀ ॥ ਰਿਖ ਭਰੇ ਵਕੋਨ ਮਜਲਗਾਏ ॥ ਜਗ ਨਿਪਤੇ ਮੁਹ ਪਾਹ ਕਰਾਏ ॥ ਆਤੇ ਬਨਸੇ
 ਅੰਯੋਰੇ ਵਾ ॥ ਤੁਪਗ ਯਾਨੀ ਤੁਮ ਬਹੁ ਮਸਮੇਦਾ ॥ ਰਿਖ ਭਰੇ ਵਤ ਸੋ ਬਚਗਾਏ ॥ ਜਗ ਸਿਪਹ ਮਕੋਲ ਖਾਨਗਾ
 ਏ ॥ ੨ ॥ ਕਾਤੇ ਪਾਕਲੀ ਪਾਵੈ ਹਾਈ ਨਾਨਿਧ ਨਾਹ ਪੋਤ ਕੋਭਾਈ ॥ ਸਬਾ ਮਾਤ ਮਾਨਿ ਜਰੂ ਪਪਕਾਸੈ ॥ ਗੋਨ ਗੋਨ ਨਾਹ ਮੇਰੇ
 ਸੁਰਸੈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤ ਬਖਲੋ ਕੀਉ ਪਦੇ ਸਾ ॥ ਪਰਤੁਪਤ ਕੋਨਾ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਤੇਰੀ ਜੁਯੋ ਮੇ ਮੇਈ ਜੋ ਸਬਾ ਸਿਸਰਾਮ
 ਸੋ ਲੁਈ ॥ ੪ ॥ ਕੀਉ ਮਧੇ ਕਰਨਾ ਸੁਗਾਮੀ ਪਰ ਚਾਹ ਮਧੋਨਿ ਕਸੈ ਕਰਨਾਈ ॥ ਗਾਮ ਹਰੇ ਬੇਦ ਹਰ ਮਧੇ ਮਨ ਤੇ ਯਦੋ
 ਪਰਬਹਮ ਸਦਾਈ ॥ ਵਕਨਿ ਸਾਸੁ ਪਨਲਖ ਯੋਨਿ ਪਜਾਗ ਕਹੇ ਰਿਖ ਭੀ ਪਤਗਾਈ ॥ ਅਤਿ ਸਰੀਰ ਭੁਯੋ ਹਮਰੇ ਯਮ ਲੇਗਾਏ
 ਮੋਧਰ ਮੀ ਪਤਗਾਈ ॥ ੫ ॥ ਤੁਪਗ ਮੀਏ ਮਥੋਨ ਕਹੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਲਖੇਤ ਬਨਾਹ ਨਾਹੀ ॥ ਮੇਤ ਬਰੇ ਵਚਨ ਸੁਨ ਜੇਤ ਬਭਾ ਪਦਏ
 ਸਬਹੀ ਅਜਾਮਾਧੀ ॥ ਨਜਗ ਬੇਦ ਤੁਪਤਿ ਤਨਾਤ ਬੁਧ ਮੇਨ ਰੂਪ ਯੋਧਰ ਮਨਿ ਮਗਾਹੀ ॥ ਏਸ ਤੁਸੀਗ ਪਤਾ ਪਾਮਰੇ
 ਤਬ ਨੇਨ ਪੁਲੇ ਯਾਮ ਮੇਤ ਨਤਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿ ਕਹਾਰੇ ਖਰੁਤਿ ਬਧੀ ਸੁਪਨਾ ਸਚਨਾਤਿ ਮਹੀ ॥ ਜਗ ਭਾਰੀ ਕੋਨ
 ਨਿਪੀਤ ਰਨੋ ਕਤੁ ਹੋਜਲਾਏ ॥ ਪੁਰੀ ਗਧਰੀ ਬਹੁ ਸਾਰੀ ॥ ਰੂਪ ਕਹੈ ਸਦ ਨਾਗਤ ਸੋਨ ਰਜੇ ॥ ਨਨ ਜੇਗ ਕਹੈ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਤੇਭੁਨ ਤਾਰੀਖ
 ਕੁੰਮ ਸਹੀ ਤੁਮ ਪੀਲਖ ਮੇ ਮਨ ਚੋਕਾ ਮਪਾਰੀ ॥ ਜੋਗ ਕਹੈ ਨਿਸਲਾਗਤੁ ॥ ਮਨ ਮਾਹਾ ਮਹੀ ਲਖ ਸਿਧ ਮਾਹੀ ॥ ਚੋਰ ਹਕਾਰਨੇ ਨਾ
 ਜੋਲ ਗੋਤੋ ਲਗਾ ਸਮਿਟੇ ਨਹ ਕਾਹੀ ॥ ਗਯਾਨਾ ਮਸਿਕਰ ਮਾਰਹ ਕਾਰਹ ਜੋਦੁਤ ਯਾਮ ਨਹੋਤ ਫੁਹਾਰੀ ॥ ਸਤੁ ਕਰੋ ਮਨ ਵਾਸਨਾ
 ਤਬ ਨੀਰ ਨਹੀ ਸੁਪਨਾ ਨਹ ਤਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਗੀਯਾ ਸੁਤਾ ਅਰਥ ਉਲਟੇ ਹੋ ਕਰੋਨ ਹਮਾਨ ਤਜਨਾ ਮਿਰਲੇ ॥ ਅਹ ਕਲਗ ਸਤੋ ਮੋਹ ਤੇ ਨ ਬਪਦ
 ਸਰਪ ਪੀਯੋ ॥ ਜਬ ਚੇਤ ਨਿਜ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਹ ਕਾਲਤ ਕੋ ਖਾਵਈ ॥ ਉਲਟੇ ਰੁਹੇਨ ਰਤੇ ਅਹੀ ॥ ਤਿਮ ਬਹਮ ਤੇ ਭੁਯ ਪਾਵਈ ॥ ੯ ॥ ਨਹੀ
 ਤੇਰੇ ਕਾਲ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਥੁਤ ਸਾਪ ਤੇ ਰੋ ॥ ਜਬ ਹੀ ਬੰਗਾ ਬਸੇ ਰਹੈ ਸਦ ਰੂਪ ਤਿਨਾ ਪਾਏ ॥ ਤੀਪ ਕਤੁ ਰੋ ਸੋ ਗਯਾਨ ਚਖ ਖੁਲੇ ਹਿਏ

ਰਿਖਤੁ ਹੋਯਾ ਜਬ ਸੁਧ ਮਨ ਹੋਵੇ ਨੀਪ ਤਿਨ ਮਾਨ ਰਸ ਤਜ ਗੁਨ ਪਰੇ ॥ ੧ ॥ ਬਨ ਪਾਮ ਏਕ ਸਮਾਨ ਹੋਨ ਕਰਿ ਚਨੈ ਮਾਟੀ
 ਗੋਨੇ ॥ ਨਹ ਹਾਨ ਲਾਭ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਿਹੀ ਠਨੀ ਠੀਠਨੇ ॥ ਨੀਪ ਕਹਤ ਘਰ ਤੁਝ ਕੋ ਬਨੈ ਜਬ ਹੋ ਅਤੀਤ ਨਿਗਨੀ ॥ ਤਬ
 ਜਾਪਤ ਨ ਕੋ ਮਾਨ ਗੁਰ ਕਹਿ ਭੁਏ ਦਿਨ ਮਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭੁਝੰਗ ਕਰੇ ਖੂਲਤ ਯਾਗੀ ਪਖੰਡ ਲਿਖਾਏ ॥ ਹਮੇ ਸੋ ਕਹੈ ਸੁਖ ਮਕਿ ਤੇਜਾਏ ॥
 ਕਹੈ ਭੁਝੰਗ ਲੀਸੋ ਸੁਖ ਮਯੋਈ ॥ ਹਮੇ ਕੋ ਬਖਾਨੇ ਕਹੈ ਸੀਤ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਘਰ ਬਾਹਤ ਯਾਗੀ ਬਨੈ ਮੋਧਿ ਪਾਏ ॥ ਨਹੀ ਮੋਹਤਿ ਤੁਝ ਜੀ ਨਾਹਰਾ
 ਏ ॥ ਖੁਧੀ ਪਾਸ ਚੀਤਿ ਜੋ ਦੇਵ ਕੋਈ ॥ ਸਿਪੀਤੋ ਨਿਪੀ ਮਾਨ ਜਾਤੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਅਹੈ ਖੂਲ ਸੁਗਮ ਤਿਆਗੀ ਕਰਾਹੀ ਨਹੀ ਸੁਖ ਮਵਿਸਨਾ
 ਤਤਾਹੀ ॥ ਗਿਰੀਤੀ ਗਥ ਬਿਨਿਖੇਤ ਰਹਾਹੀ ਕੁਈ ਸੋ ਬਨਾਵੈ ਲਹੈ ਮਾਨ ਤਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਨਹੀ ਸਨਿ ਮੋਧੀ ਤ ਖੂਲੀ ਬਿਤਾਹੀ ॥ ਕਰਾਹੀ ਮਹਾ ਸੁਖ ਮੀ
 ਨਾਤ ਲਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸੀਨੇ ਕਹਾਤੀ ਗਥ ਨਾਨਕੀ ਤੇ ॥ ਤਬੇ ਚੀਤ ਸੁਧੀ ਮਹਾ ਪੁਨਿ ਥੀ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ਗਏਤੀ ਰਥਾ ਮਾਸ ਮਾਨੀ ਪੁਨਾਹੀ
 ਬਟੀ ਬੀਤ ਮੋਹੇ ਭੁਯੋ ਕੋ ਪਵਾਹੀ ॥ ਕਰਾਹੀ ਪੁਨੈ ਲੋਭੁ ਤੇ ਪੁਨੈ ਕੇਹਾ ॥ ਭੁਯੋਤੀ ਰਥੀ ਮਾਹ ਮੋਹੀ ਸੁਹੇਹਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਾਨ ਮਨੀ ਬੀਤਿ ਸੁਚੀ
 ਚਲੈ ਸੁਗੁਪ ਹੋ ਮਭੁਖਨੀ ॥ ਲਖਤਿ ਚੀਰ ਗਾਜਾਨਿ ਰੀਪੀ ਮਦੁਖਨੀ ॥ ਸਮਾਧ ਨਾਹ ਲਾਗਤੀ ॥ ਨਿਜੀ ਸੁਮਾਨ ਨਾਗ ਯੋਗੀ ॥ ਮਿ
 ਟਿਤਾ ਮਾਪ ਯਜਿ ਬੈਤ ਬੈ ਸੁਖ ਸਚੀ ਭੁਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਹਮੇ ਵਚਿ ਸਤਿ ਭੁਏ ਸੁਜਾਨ ਜੀਯ ਕੀ ਪਰੀ ॥ ਮਿਤਿ ਜਾ ਯਾਦੇ ਤੋ ਸੁਮਾਰ
 ਸਗਾ ਪਦੇ ਨਹੀ ॥ ਅਸੋ ਬੀਤਿ ਜਾਹੇ ਕਹੈ ਸਮਾਧ ਤਾ ਕਹਾ ॥ ਦੁਈ ਪੁਕਾਰੁ ਜਨ ਹੋ ਸਕਾ ਮਨਿ ਸਕਾ ਮਹਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਕਾ ਮਚਹ ਸੁਗ
 ਕੀ ਮਕਾਮ ਸਾਤ ਹੋਤਹੀ ॥ ਸਬੈ ਸੁਮਾਤ ਮਲਿਖੇ ਨ ਮੋਰ ਕਾਮ ਚੇਤਹੀ ॥ ਮਿਲਿਤ ਜੋਤ ਜੋਤ ਮੇ ॥ ਮਕਾਮ ਹੀ ਮਾਮਾ ਮਲੀ ॥ ਸ
 ਕਾਮ ਜਾਤੁ ਜੋਨ ਮੇ ਸੁਗਾ ਸੁਰੀ ਰੋਗਲੀ ॥ ੧੯ ॥ ਖੂਲਨ ਕਹੈ ਭੁਪਤਾਹੀ ॥ ਕਿ ਮੇ ਚਹਾਹੀ ਕਹੈ ਦੇਵ ਬੋਲੈ ਨਹੀ ਭੁਪ ਹੋਈ ॥ ਬਿਪੀ ਮਾਦ ਮਾਗੀ ਚਹੈ
 ਪੁਤਤ ਕੇਹੇ ਚਹਾਹੀ ਤਨਿ ਪਾਰ ਮੋਈ ॥ ਭੁਯੋ ਸਕਤ ਨਹੀ ਅਸੀ ਮੇਲ ਪਾਹੀ ਬਲੀ ਮਾਯ ਭਾਗੀ ॥ ਤਿਪਾਰੇ ਦੁਭਾਹੀ ॥ ਤਿਸੀਨੇ ਕੁ ਮਏ ਹਮੇ ਭੀ ਚਕ

ਜੀ ਨਹੀ ਸੁਖ ਮਨਿ ਤਹਿ ਕਾਰਧਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਕਰੈ ਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਸਮਾਮੇ ਤਜੇ ਈ ਭੁਲੇਤੇ ਹ ਕਾਰੀ ਬਿਧਿਗਾ ਲਵਹੀ ਸਿਵੀ ਭੁਗ
 ਆਇ ਅਨੇ ਕੀਰੀ ਪਾਹੀ ਨਿਧੀ ਰੁਪਯਿ ਕਾਰ ਸੋਈ ਨਾਮਾਹੀ ਤਿਸੇ ਮਾਹ ਗੋਤੇ ਘਨੇ ਸਿਧ ਪਾਵੈ ਜ ਬੇਹੀ ਪਛਨੇ ਨਹੀ ਮਾ
 ਨੀਕਾ ॥ ਤਬੇ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਕਰੇ ਨਾ ਮਰਿਗਿ ਕਰੇ ਸਤਿ ਸੇਵਾ ਗਹਿਯੋ ਯਮਾਹ ਮੀਕਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਹਿ ਬੁਹਮ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੇ ਮਨ ਮੇ
 ਸੋ ਸੁਖ ਨਾਹ ॥ ਸੋ ਤੋ ਮਾਹ ਨ ਤੇ ਗਹੈ ਦਰਸੇ ਤਾ ਮਘਾ ਮਾਹ ॥ ੨੨ ॥ ਓਇ ਫੁਟ ਭੂਪਤਿ ਦਾਚ ਜੋ ਸੁਬਹੀ ਬੁਹਮ ਹੋ ਬੁਹਮ ਗੁਪਤਿ
 ਕਾਰਤਾਹੀ ਦੇ ਸੁਖ ਕੋ ਨ ਜੋ ਬੁਹਮ ਹੋ ਮਾਖਈ ਭਾਖਤੋ ਰਿਖ ਭੁਤੋ ਬੰਨ ਦਾਹੀ ॥ ਮਾਗ ਮਨਿ ਯਾ ਅਲੇ ਪਾਸ ਹੋਵੇ ਹ ਮੇਜੀ ਹ
 ਤੇ ਗੀ ਕਟੇ ਜਨ ਗਈ ॥ ਰਿਕੁ ਹੋ ਯ ਕੋ ਭੁਪ ਕੋ ਮਾਸ ਨੀ ਬੀ ਤਭਾ ਖੋਹ ਮੇਭੀ ਨ ਗਈ ॥ ੨੩ ॥ ਭੁਪਤੋ ਭਾਖਤੋ ਬੇਦ ਤੇ ਸਤਿ ਜੋ ਭਾਖਤੋ ਬ
 ਹਮ ਪਾਮਿ ਮਾਤੁ ਮਾਹੀ ਰਿਖ ਭੁਜੀ ਤਾ ਹੋ ਸਤਿ ਸਾਮਾਨ ਜੋ ਹੋ ਯ ਸਾਕੇ ਕਸੇ ਹਿਤ ਜਾਹੀ ॥ ਸੁਖ ਮਮਿ ਮਾਨ ਨ ਜਾਤੁ ਹੋ ਹੀ ਅਤੇ ਬੁ
 ਮਹਿ ਭਾਖਤੋ ਮੁੜ ਸੋਈ ॥ ਮਾਹ ਤੇ ਤੋ ਕੋ ਕਾ ਕੋ ਸਿਖ ਤੇ ਮੇ ਗੁਰੂ ਮਾਨ ਹੀ ਕਾਰ ਮੋਹੀ ॥ ੨੪ ॥ ਚੋ ਤਬੇ ਮੇਤਰੇ ਕਹ ਗੁਰ ਸੰਗਾ ॥
 ਤੁਮ ਕੋਭੀ ਗੁਰ ਮਾਨ ਓ ਮਗਾ ਹਮ ਕੋ ਕੋ ਸੇਤਾ ਯਾ ਗੋਤਾਹੀ ਕਹੈ ਪਰਾਸ ਹ ਕਹੈ ਮਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਰਿਖ ਭੁਕ ਹੋ ਮਨ ਬਸ ਕਰ ਗਈ
 ਨਿਪ ਕਾਕ ਸਮਨ ਬਸ ਹੋ ਗਈ ਰਿਖ ਭੁਕ ਹੋ ਜਗਨਾ ਸੀ ਜਾਨੇ ਪੈਯੋ ਨ ਲਭਤੋ ਕਛਾ ਮਾਨੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਪਨੇ ਮੇਜੇ ਸੇਜ ਗਨਾ ਮੇਸੇ ਪੈਯੋ ਮਨੁ
 ਸਭਾਨਾ ਭੁਪ ਕਹਾ ਮਨ ਰੁਪ ਸੁਨ ਯੋ ॥ ਸੁਨ ਭੁਤੁ ਸਨ ਰਿਖ ਭੁਨ ਗੋ ਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਅਸਟਾਦ ਕਾ ਯਾਨੀ ਯਾਯੋ ਕਹਤੁ ਭਵੇਨ ਮਬ ਚਧਨ ਗਾਯੋ
 ਸੁਬਖ ਫੁਲੀ ਏਕ ਬੁਹਮ ਮਖੰਡਾ ॥ ਮਤੁ ਮਸਤਾਹੀ ਸਬਾ ਮਤਿ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਵੈ ਏਕ ਅਜੀ ਸਬਹੀ ਤਬਹੀ ਮਨ ਕੋ ਨ ਕੋਵੇ ਸਕੋ ਕਰਤਾਹੀ ਨਾਮ
 ਤੇਵ ਸਨ ਕਰਨੇ ਸਬ ਏਕ ਹਏਕ ਸੁਸਾਂਤ ਸਦਾਹੀ ਤੋ ਰਿਖ ਭੁਕਿ ਕਹਤਾ ਹਮ ਸੇ ॥ ਮਜ ਏਕ ਮਯੋ ਕੀ ਮਨੇ ਕਰਤਾਹੀ ਏਕ ਮਨੇ ਕਵਹੀ ਹਮਹੀ
 ਤੁਮ ਦੁਸਰਾ ਮਠਵ ਕ ਕਾਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਤੋ ਰਿਖ ਭੁਕਿ ਕਹ ਜੋ ਲਗਨਾ ਰਸ ਪਚਿਤ ਜੇ ਤਬ ਲੋ ਸੁਪਨਾ ॥ ਮਾਹ ਦੁਲੀਤ ਨ ਏਕ ਜ ਸੋਤ ਬਚਾ

ਨਪਚਿਤਜੇਦੁਖਨਾ। ਤੋਰਿਖਭੰਕਹਰੁਪਤੁਮੇਵਹਕੋਨਕਹੋਅਠਬਕਭਨਾ। ਤੀਨਪਰੇਤੁਗਯਾਹਮਹੀਰਿਖਭੰਕਹਤੀਨਸੁ
ਕੋਨਮਨਾ॥ ੩॥ ਤੀਨਸੁਜੀਵਹਈਸਰਚੋਥਹਬਹਮਅਹੋਸਬਰੁਪਸਹੀ ਤੋਅਵਪੁਤਮਯੋਮਤੇਸੁਤਮੇਰਪਣਮਮੁ
ਏਸੁਕਹੀ ਨਾਸਨਬੰਪਸੁਦੇਸਨਕਾਲਹਨਾਮਨਰੁਪਦਤੀਨਲਹੀ ਤੋਅਸਦੰਦਕਰਿਭਨਹੀਵਹਦੇਸਵਥੀਪੁਨਕਾਲ
ਵਹੀ॥ ੩੧॥ ਗੀਯਾ ਸਬਰੁਪਜਨਾਮਦੇਰਸੋਤਬਤਾਮਪੁਤੀਗਾਵਹੀਤੁਮਕੋਨਾਮਸਦਾਵਕਹਹਮਬਹਮਵਚਪਰਭਾਵਹੀ ਸੁਬਾਦ
ਜਨਾਮਨਾਦਮੇਤਬਕਹਾਮਪੁਤਤੁਮੇਵਚੀ। ਹਸਨੀਯਜਨਤਮੇਸਹੀਕਤਬਹਮਬੋਲਤਹੋਰਚੀ॥ ੩੨॥ ਕਹਾਮਠਵਕਤਹਸੋਚੁਪਬੋਲ
ਨਪਰਮੇਸਹੀਕਹਤੁਸਨੀਸਬਹੁਮੇਦੁਤਮੋਹਕਾਰੀਰਹੀ। ਅਵਪੁਤਕਹਕਤਬੋਲਤਾਰਿਖਭੰਕਹਾਗੁਰਨੀਕਹੋ। ਨਿਜਾਸਿਖਕੋਕਿਰਹ
ਨਤਬਕਹਾਮਪੁਤੀਤਾਲਹੀ॥ ੩੩॥ ਸੁਨਰਿਖਭੁਜੀਤੁਮਗੁਰੁਲੇਮੁਹਸਿਖਾਦੀਜੇਕਹੀ ਕਹਾਰਿਖਭੁਤੁਮਾਮਗਯਾਸਏਅਬੋਲੇਨਚਾਰੀ
ਤਜਸਹੀ ਗੁਰਕਰੇਤੁਮਸਬਗਬਹੁਪੁਨਚਾਹਕਰਗੁਰਕੀਮਨੀ। ਪੁਨਲਾਭਕੀਤੁਮਹੋਯਗੋਅਵਪੁਤਕਹਬਚਤਾਧਨੀ॥ ੩੪॥ ਭੁਜੇਗਾ॥
ਗੁਰਸਿਖਨਾਕਹਨਹੀਮਾਰੁਸਾਰੇ। ਤੁਨਿੱਜੇਨਕੀਅਤੁਮਾਚਿਦਭਾਰੇ। ਕਹੋਸਿਖਯਾਓਪਦੇਸਕਿਹੀ ਪਰਿਪੁਰਨਿਬੁਹਮਹੀਸਬਠਾਹੀ॥ ੩੫॥
ਅਹੋਗਯਾਨਕੁਨੀਸਬੋਹੀਬੋਲਾਸੀ। ਤੁਮੇਰੀਰਸੋਸਿਖਾਮਾਸਿਖਭਾਸੀ। ਤੁਮੇਵਹਜਨੇਤੁਮੇਹੀਯਮਾਹੀ ਗੁਰਾਮਾਪਚੇਲਾਹਮੇਹੀਲਖਾਹੀ
੩੬॥ ਅਨੇਕੀਸੁਏਕੀਹਮੇਸੁਬਰੀਗੀ। ਕਹੋਤੋਕੋਕੇਸਮਸਾਰੇਮਨੀਰੀ। ਕਹੋਰਿਖਭੁਜੀਜਾਹਕਾਰਿਜਗਏ ਸਬੋਭਸਮਾਪੇਭੁਏਜਨਭਾਏ॥ ੩੭॥
ਕਹੋਤੋਮਪੁਤੀਕੀਮੇਤਜਾਗੀਹੀ। ਕਹੋਰਿਖਭੁਜੀਤੁਮਪੁਤੀਭੁਨਾਹੀ। ਕਹੋਪੁਤਮੇਤੋਪੁਛੇਤੋਸਾਮੇਸਾ। ਸਿਵਹੀਸਿਵਿਜਨਏਸਬੋਤੋਸੇ॥ ੩੮॥
ਕਹੋਰਿਖਭੁਜੀਸਿਵਤੇਸਿਵਜਨੇ। ਭੁਏਦੋਤਬੋਪੁਤਤੋਕੋਬਖਨੇ। ਸੁਈਜਨਤੇਜਨਨੇਹਾਰਏਕੀ। ਨਹੀ। ਦਿਸਦੁਜੀਸੁਦਿਸਹਾਪਰੇਕੀ॥ ੩੯॥
ਹਜ ਬਾਸਿਸਦਾਮਾਇਤਾਸਮੇਕਹੀਤੁਬੋਨਸਾਰੀ। ਕਹੇਸੁਯੋਗਾਦੋਬਿਪੀਸਾਅਸਨੀਪਕਾਹੀ। ਸੁਪੁਨਯਾਮਦਾਸਸਤੁਬੋਹਕਾਰਹੀਪਗੇਲਖੀ

ਤੁਹਾਪਾਪਨੇਵਸੀਮਨਿਜਬੇਕਰੇ। ੪੦ ਸੁਪਾਸਮਿਦੋਰਕੇਕਾਰਹੀਮੁਖਿਭੁਏ। ੪੧ ਸੇਤਬੇਅਠਵਲਿਸੁਯੋਗਕੋਨਏਠਏਅਜਿਨੋਬਿਚਾਰਹੈਸਤਿ
ਸੁਯੋਗਕੀਦਿਯੋਗਹੈ। ਕਤੇਸੁਪਾਨਰੋਕਹੈਮਨਿਨਦਾਅਦੇਲਹੈ। ੪੨ ਸਦਾਸਜੋਗਜਾਹਮੇਸੁਯੋਗਕੋਨਪਾਰਹੀ। ਬਾਸਿਸੁਦਾਚਹੈਬਿਪਿਤਮੇ
ਜੁਆਨਸਾਰਹੀ। ਪਰਿਤਜੋਗਹੈਬਿਨਕਸੇਸਜੋਗਤੇਲਹਾ। ਬਿਚਾਰਯੋਗਹੀਕਰੇਨਯੋਗਹੀਨਕੋਰਹਾ। ੪੩ ਤਬੇਤਾਮਧਤਕੋਰੇਬ
ਸਿਸ੍ਰੀਮੇਮਾਸਨਿਏਧੁਪਾਸਾਠੇ। ਤੁਮੇਅਸਨਿਕਜਿਥਾਪਾਨਕੀਨਹਮੇਪਾਨਨਰੋਕਪੁਲਾਸਪਾਠੇ। ਸੁਖੀਨੀਦਸੇਵੈਮਨਿਪਾਨਜੇਈਤਿਨੇਨਾਹ
ਰੋਕੈਹਮੇਸੁਪਾਨਕੇਲੀ। ਤੁਮੇਬੈਸਸ੍ਰੀਮਤਿਨਹਰਚਿਤਮੇਤੈਅਖਿਤਿਓਦਾਹੀਅਪੇਲੀ। ੪੪ ਅਭਿਧਾਨਾਮੇਸੋਮਮੀਪਾਨਤਾਹੀਕਰੇਜੀਲੀ
ਬੀਸੁਧਾਤਾਲਮਾਹੀਦਸਦੇਯਾਹਤਾਪੇਜਬੋਪੈਨਰੋਕੀਤਬੋਬੋਦਮੀਠੀਲਗੋਬੁਖਜਾਹੀ। ਪੁਨੀਅਨਹਦੇਸੋਅਸਤਿਗਮੁਖਹੀਇਹੀਅ
ਤਰਬਾਹਰੀਸੇਵਬਾਨੀ। ਸਬੈਅਨਨਾਹੀਦਹੀਰਾਮਬੋਲੇਸਿਦੇਸੋਹਤਾਹੀਬਿਨਾਸਨਿਠਨੀ। ੪੫ ਉਟੀਏਮੁਨੁਜੋਗੀਭੁਲੇਗਾਨਬੇਹੀਨਤੇ
ਸਿਧਗਾਨਤਿਜੇਬਦਮਾਹੀਲਪਦਿਤੁਹੈਮੀਜਕੇਪਾਨਮੇਦੇਹਕੋਤਾਯਾਨੋਸਿਧਗਾਹੀ। ਆਪਹੀਦੇਹਕੋਤਾਯਾਨੋਜਾਤਹੈਪਾਤਜੋਭੈ
ਫੁਰੋਗਾਯਾਵੈ। ਭੁਖਬਾਸਿਸਰਜੀਕੁਸਰਕੀਨਾਤੁਮੇਜਗਤਕੋਗਯਾਨਜੇਦੇਸੁਨਾਵੈ। ੪੬ ਭੁਖਾਮੇਪੁਤਜਕੀਨਨੀਕਾਹਮੇਜੋਲਗੀਕੁ
ਸਟਨਹੋਤਮੀਨੀ। ਤੋਲਹੀਧੁਮਨਾਭੁਖਤੇਜਤੁਏਬਿਗਾਹਤੇਜੀਵਭਾਈਸਤੀਨੀ। ਯਾਤਮਾਤੁਯਾਗਕੋਸਾਸਹੁਕੋਗਨੋਕੁਲਯੋਜੋਤ
ਸੀਗਿਨਤਨੀਤਾ। ਆਸਨੀਮਾਹਤੋਆਸਮਾਠੇਨਹੀਦੇਹਕੋਤਾਯਾਗਫਸਤਤਚੀਤਾ। ੪੭ ਬਿਜਮਾਲਪੋਨੇਸਾਥੀਕੋਨਕੀਮੀ। ਲੀਯੋ
ਸੁਰੀਕੰਠਬਾਮੀ। ਬਾਜੀਸਾਥੀਕਾਮਨੀਹੀਕੀਤਿਯਾਯੋਨਾਹੀਜਾਹੀ। ੪੮ ਤੋਬਾਸਿਸ੍ਰੀਭਾਖੇਨੰਨਾ। ਮਨੀਧਾਰੇਭਾਖੇਕੋਨਾ। ਪਤਿਭਾ
ਖੇਬੋਲੇਮਨੀਦੇਤੇਨਾਯੋਸੋਹਸਿਨੀ। ੪੯ ਚੋਨਹੋਕਪਲਹਾਰੀਕੀਗਤਭਾਹੀ। ਤਪਤੇਜੋਗਯਾਨਰੇਨਯਾਹੀ। ਹੀਖਭਕਰੇਕੁਲਮੇ
ਨਪਛਾਨੀਕਹਾਅਵਪੁਤਦੁਈਤਜਗਯਾਨੀ। ੫੦ ਅਸਦਾਵਜਗਾਵੈਤਾਹੀ। ਮਨਬੋਲਦੋਮਾਤਮਾਮਾਹੀ। ਤਜੇਗਰੇਕਕੋਸੁਨਭਾਈ

ਕਰੇ ਬਾਸਿਸਟ ਬਿਚਾਰ ਸੁਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਅਸਟ ਵਕਰ ਹੋਈ ਚਾਹੀ ਸਬੈ ਹਮੀ ਕੋ ਦੇ ਦਿਨਿ ਹਾਰੀ ਹੋਤੈ ਬੀਚਰ ਦਸਰੇ ਮਾਣੀ ਕਹਾ ਅਵਤੁਤ ਮੇਕੀ
 ਮਾਹੀ ॥ ੫੧ ॥ ਕਹਾ ਅਠ ਵਕਰ ਹੋਈ ਤੁਪ ਜਾਨਾ ਸੋਈ ਰੂਪ ਹਮੇਰਾ ਪਤੁ ਮਸਾਲਾ ਤੁਬਲਰ ਦਮਾ ਬੀਨ ਬਜਾਈ ਮਧਰ ਮਧੁਪੁਨ ਹਾਰੀ ਗੁਨਗਾ
 ਈ ॥ ੫੨ ॥ ਸੋਧੁਨ ਨਾਯਨ ਹੀ ਕੇਰੀ ਸੁਨੇ ਕਹੇ ਚੁਪ ਹੋਵੇ ਗੁਨੇ ਗੀ ॥ ਏਕ ਕਪੈ ਅਬਜ ਪੈਨ ਗਾਯਨਾ ॥ ਵੇਕ ਕਹੈ ਹਮ ਕਾਤਿ ਤਗਾਇਨਾ ॥ ੫੩ ॥
 ਲਾਜਨਾ ਮਾਵਤੁ ਸਾਮਸਰਾ ਯਨ ਤਾਹ ਜਪੇ ਨਿਜ ਹੁਸੁ ਤੁਲਾਏ ॥ ਵੇਕ ਬਖਸਤੁ ਨਾਮ ਨਾਯਨਾ ਮਪਨ ਰੂਪ ਨਦ ਜਲ ਖਾਏ ॥ ਨਾਰਦ ਰੂਖਤ
 ਨਾਮ ਕਹੇ ਸੁਨ ਸੋਪਾ ਮਾਥ ਤੁਤਾ ਪਾਏ ॥ ਸੋਪ ਲਧਿ ਨਾਯਨ ਬੋਲਤੁ ਕਨ ਸੁਨੇ ਸਬਦੀ ਮਿਟਾਏ ॥ ਪੰਠ ਰੂਪ ਤੁਤਾ ਮਵਤੁਤ ਬੇਹਮ ਭੁਲ
 ਅਭੁਲ ਨਾਮ ਕਹੀ ॥ ਯਨ ਨਲ ਭੁਆਥੀ ਮਾਥ ਤੇ ਵਚਨਿ ਕਰ ਜਨ ਸਹੀ ॥ ਨਾਮ ਨਾਯਨ ਹੁਮਤੁ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਦਾ ਅਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀ ॥ ਨਰ
 ਦਤਾ ਖਤੇ ਚਰਚਾ ਸੁਨ ਸੀ ਪਤ ਮੋਪਰ ਵੇਹਲ ਹੀ ॥ ੫੪ ॥ ਸਿੰਧ ਸੁਤਾ ਸਨ ਭੁਪਤ ਭੁਹਾਤ ਹ ਚਲੇ ਜਹ ਸਤਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਮਾਵਤੁਤ ਮਥ ਹੀ ਇ
 ਹ ਭਾਤ ਬਤਾ ਮਵਤੁਤ ਕਹੈ ਹਸ ਗਾਏ ॥ ਹਾਸ ਹ ਯੋਗਤੁ ਮੇਬ ਚਨੀ ਮਤੁ ਭਾਖਾਇ ਹਾ ਸੁਨ ਸਤਿ ਹਸਾਏ ॥ ਮਾਵਨ ਜਾਨ ਕਹਾਵੇ ਸਨਿ ਮਹਾਮੀ
 ਹਮਤੁ ਹਨਾ ਭੁਨ ਕਦਾਏ ॥ ੫੫ ॥ ਗੀ ॥ ਨਹ ਚਾਹ ਹਮ ਕੋ ਦੇ ਸਨ ਕੀ ਹਮਲਾ ਮਚਾਤਿ ਧਾਰਹੀ ॥ ਨਿਜ ਰੂਪ ਦਿਸਨਿ ਬਠਾਤੁ ਬਾਮਨ ਸੀ ਪਤ
 ਸਾਹੀ ਕਹਤੇ ਭਏ ਸਬ ਸਤਿ ਜਨ ਨਿਰਸਿਸ ਪੁਨ ਏਹੀ ਕਹੀ ॥ ਸਬ ਰੂਪਤੁ ਮਥਿ ਸਨੀ ਸਹੀ ॥ ਹਰ ਬਾਪ ਕੀ ਸਬ ਜਨਿ ਧਰੀ ॥ ੫੬ ॥ ਵਹੁ ਪਵਿ
 ਸਨਿ ਸਾਚ ਹੋ ਸਬਾਵੇ ਸਨ ਹੀ ਜਹ ਪਾਰਯੋ ॥ ਮੁਹੁ ਭੇਦ ਜੰਤੁ ਨਿਹਾਰਹੀ ਜਨ ਸਤਿ ਭੇਦਾਵਿ ਦਾਰਯੋ ॥ ਮਵਤੁਤ ਕਹਨਾਰ ਰਤੁ ਮੇਨ ਹਗਾਯਨ
 ਰੋਚ ਕਹੀ ਲਹਾ ॥ ਨੇਜੁ ਤੇ ਮੁਕਿ ਨਿਪਾਛਨ ਤੋ ਬਿਸਨਿ ਸਬੈ ਬਿਸਹੀ ਮਾਰੇ ॥ ੫੭ ॥ ਨਾਜਨ ਨਾਰਦ ਜਗਤ ਕੋ ਸਬਾ ਬਿਸਨੀ ਬਿਸਨੀ ਮਾਥੀ ॥
 ਰੂਰਤੁਤ ਬਹੀ ॥ ਮਾਵਤੁਤ ਬਤ ਜਹਾ ਸਿਰਾ ਮਨ ਭੁਲਾਯੀ ॥ ਤਨੁ ਭੁਤ ਕਚਨ ਗਾਤੁ ਸਾਸਿ ਗਵਪੇਖ ਨੈਨੀ ਲਾਜੀ ॥ ਮੁਖ ਕਹਤੁ ਸਬ ਜਨੁ ਭਰਤ
 ਤੇਨ ਹਮੇਰੇ ਰਸੁ ਸਾਜੀ ॥ ੫੮ ॥ ਕੁਜੰਗ ਕਹਾ ਬਿਸਨੀ ਹੋਲ ਖਾਵੇਨ ਏਹੀ ਕਹੈ ਬਿਸਨੀ ਬਿਸਨੀ ਹੀ ਕਤੇਹੀ ॥ ਜਨੀਤੁ ਰਤੁ ਭੀਨ ਹਬ
 ਹਮ ਸੁਹਾਹੀ ਤਬੰਗਾ ਥਾਪਨੀ ਜ ਰੂਰਤੁ ਗਾਹੀ ॥ ੫੯ ॥ ਸੁਨੇ ਕਥਾ ਮੇਰੇ ਲੇਖੀ ਮਹਾਨੀ ॥ ਤਹਾ ਮੇਗਾਯੋ ਸਨੀ ਠਾਮ ਜਾਨੀ ॥ ਤਹਾ ਏਕ ਜੋਗੀ

ਸਰਬੀਤ ਦੇਖਾ ਤਿਸੇ ਬੰਦੇ ਮੇਰਾ ਖੋਬੇ ਨਾ ਮੇਰਾ ੬੧ ਤੁਮੇ ਨਨ ਕੀ ਨੋ ਕਰਾ ਮੇਲ ਤੋ ਮੇਰਾ ਦਈ ਧੋਯਾ ਨਾ ਏ ਬਿਭੁ ਤੇ ਭੁਤੋ ਮੇਰਾ ਕਰਾ ਮੇ
ਹ ਕਰੀ ਜਗਾਈ ਸੁਛਾਈ ਪੁਨੀ ਮਾਸ ਨੀਤੀ ਨ ਲੋ ਕੀ ਮਝਾਈ ੬੨ ਸਬੈ ਮਾਹ ਦੀ ਤਹ ਮੇਰੇ ਕਰ ਜਾਨਾ ੬੩ ਏਹੀ ਰੋਗੁ ਰੋਗੁ ਨੀਰੋ ਕਰਾ ਮਾਨਾ
ਕੋਤੋ ਪਾਨ ਪਾਨੀ ਰੁਕੇ ਕੇ ਸਦੇ ਵੀ ਕਰਾ ਏ ਕਰ ਜੋਨੇ ਹੁਦੇ ਸੰਤ ਏ ਵੀ ੬੪ ਏਹੀ ਪਿਗਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਕੇ ਸਪਾਹੀ ਕਰੇ ਜੀਉ ਤੋ ਸੋਏ ਸੁਹ
ਪਸਾਰੀ ਪੁਨੀ ਪਿਗਲਾਈ ਸਬੁ ਹਮ ਸੁਖ ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਮਨਿ ਸੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਦੁਖ ਨੀ ੬੫ ਕਰਾ ਸੁਧਾਨ ਬਖਸ਼ ਏ ਸਬੈ ਸੁਧਾ ਮਜਾਨ ਏ
ਪਯਾਨ ਦਬ ਪੁਰਨ ਬਯਾਪ ਮੇਰਾ ਤੁਨੀ ਤ ਲੇਜ ਸਾਸ ਜਾਤੁ ਤੋ ਕਰਾ ਹੀ ਸਮਾਨ ਏ ਸੁਭਿ ਚਰਿ ਸਮੇਤ ਹੋਏ ਕਰਾ ਮੇਰਾ ਜਾਨ ਏ ੬੬ ਕਰੇ
ਸੁਨਾਥ ਤੇ ਕਰੀ ਸਤਿ ਰਜੰਤ ਮਕੀ ਸੁਧਾਨ ਮਗਾ ਬਿਸਨ ਕੀ ਸਬੈ ਸੁਧਾ ਮਹੀਲਾ ਸੁਭੈ ਗਾਤਿ ਨੀ ਕੋਰੇ ਕਰੇ ਸੁਤਤੁ ਪਾਨੀ ਮਬਾਨ
ਬਹਾ ਮਸਬਹੀ ਤੁਬੈ ਹਮੇਲ ਖਾਵੇ ੬੭ ਸੁਧੋ ਪਾਪਾ ਤਾਹ ਕੇ ਪਦ ਪਨ ਕਰੀ ਪੁਨੀ ਪਦਿ ਜਲਿ ਸੁਪੀ ਪਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਤੁਮੇ ਮਨੀ ੬੮
ਮੇਰਾ ਕਰਾ ਏ ਮੇਰੇ ਸੁਸੀ ਪਤਿ ਸਿਰੀ ਨਤੀ ਮਚ ਜਾਏ ਹਮੇ ਸੁਨੇ ਸੁਗਾਥਾ ਮੇਰੀ ੬੯ ਕਾਬੀਤ ਦੋਨਾ ਗੀਰਾ ਮਾਹ ਏ ਕਰਾ ਹੀ ਸੇ
ਨਿਹਾ ਗੀ ਬਡੁ ਜੋ ਜਨ ਸੁਖਾ ਦਸਹ ਲਬ ਵੀ ਹਮੀਰੀ ਤੁਹਾ ਏ ਕਰਾ ਮਦੇ ਵਬੈ ਰੋ ਸੋਲ ਖਾਏ ਮੇਰਾ ਕਰੀ ਚਾਹ ਜਾ ਓਤੀ ਰਾਮਾ ਕਰੇ
ਬੀਦਰੀ ਕਰੇ ਮਤਾ ਮਾਵੇ ਤੀਰ ਜਬੈ ਲਗਾ ਹਮੇ ਪਾਕ ਭੋਜਨ ਕਰੀਤ ਤੁਮੇ ਨਾ ਯੇ ਨਾਹ ਚੀਰੀ ੭੦ ਹਮੇ ਕਰਾਤੁ ਮੇਰੇ ਸਨਾਏ ਪਨ ਚੋਕ
ਨਾਹ ਪੇਖੇ ਨਾਹ ਚੁਲਾ ਪਨ ਕਰੇ ਸੋਯਾ ਹੁਦ ਵੀ ੭੧ ਚੋਤੀ ਮੇਰੇ ਲਾਨਿ ਵੰਗੀ ਨਾਏ ਏ ਕਾ ਲੋ ਪਮਨੀ ਸੁਧਾ ਏ ਕਰਾ ਮਦੇ ਵਜਰੁਤ
ਹਤਾ ਸੀਲਾ ਸਮਾਏ ਦੋਦ ਲੇ ਮੇਰੇ ਕੀ ਹਮਾ ੭੨ ਪਾਕ ਕਰਾ ਕਰਾ ਪਾਕ ਗਾਨੀ ਪੁਨਾ ਬਿਗਾਨ ਮਧਿਰ ਸਰਨੀ ਪਦਰ ਸੰਤੋ ਜਨ ਨਾਮ
ਹਮਾਗੇ ਵੀ ਪਨ ਚਾਹ ਜਾਈ ਸਾਏ ੭੩ ਬਿਸਨਿ ਰੋਗ ਲਗਾਏ ਏਤੀ ਅਥ ਪਕਿਰਾਨੇ ਤਾ ਸਿਰ ਲੇਹੀ ਮੇਰੇ ਓਤ ਮਭੋਜਨ ਖਾਵੇ ੭੪
ਮਰੀ ਪਕਿਤ ਮੇਰੇ ਮਾਏ ੭੫ ਹਮਾਗੇ ਸੁਬ ਮਝਾਈ ਨਹੀ ਦੰਦ ਨੀਲ ਖਸਾਰੀ ਮੇਰਾ ਨ ਸਿਖਰੁ ਮੇਰੇ ਤੇਰਾ ਤੁਮੇ ਗੁਰੂ ਬਹਾ ਮਸੇ
ਹਾ ੭੬ ਤਿਸੇ ਏ ਬੰਦੇ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਮਾਨੀ ਹਮੇ ਨਾਹ ਕੋਈ ਹਮੇ ਜੋਗਾ ਏਤੀ ਹਮੇ ਤੀ ੭੭ ਦਿਤੁ ਮੇਰੇ ਦਪਾਵੇ ਹਮੇ ਰੋ ਬੰਦਾ ਮਸੇ ੭੮

ਗੀ॥ ਜੜ੍ਹੀ ਰੁਖ ਮੇਰੇ ਤਬੇਰਾ ਬਖਾਨਾ ਜੜ੍ਹੀ ਰੁਖ ਤੋ ਮਿਤਕੀ ਸਿਲਸਨੀ॥ ਤਿਸੀ ਕੋਤ ਪਾਕੀ ਤੇ ਬੇਮਾਨਾ ਦੀ ਹਾਨਤ
ਦਰਹੀ ਬਾਸਤੇ ਹੋ ਪਛਾਨੀ॥ ੧੩ ਤੁਮੇਨਾ ਮਕੋਨੀ ਹਮੇਤਾ ਬਖਾਨਾ ਤਬੇਰਾ ਰੁਖਾ ਪਾਹ ਮੇਨਾ ਮਰੂਪਿ ਨਹੀ ਤੇ ਪੁਨਹੀ
ਅਦੀਦੀ ਪਰੇਸੀ ਤਬੇਰਾ ਸਦੇਵੀ ਅਏਤਾ ਹਨੁ ਪਿਆਮ ਸੇਰੂਪ ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਮੇਰਾ ਨੇਨਕੀ ਸੋਨ ਗਨੀ ਸਬੈ ਰੂਪਤਾ ਹੀ॥ ਸੁ
ਨੇਤਾ ਮਧੁਰੀ ਬਚੀ ਨਸਾਰੇ ਵਡੀ ਏਕਨੇ ਕੀ ਸਬੈ ਸਬ ਮਾਹੀ॥ ੧੪ ਇਤ ਸੁਦੀ ਵੇਸਨ ਪੁਰਾਣੇ ਦਤੀ ਮੀਸੇ ਪਰਾ ਸੁਰ ਮੇਰੇ ਸੀ
ਬਾਰੇ ਤੇਰੀ ਅਪਾਯਾ ੩੭ ਚੋ ਕਹਾ ਮਦ ਪੁਤਰਾ ਹਨੁ ਮੇਰੇ ਏਕਾ ਮਨੇ ਕਕਲ ਪਤੀ ਹੇਰਾ ਕਪਲ ਕਹੈ ਸਬ ਚਧਨ ਤੇਰੀ ਏਕ
ਮਨੇ ਕਕੈ ਸਲਖ ਜੋਹੀ॥ ੧ ਦਰਬਾਸਾ ਮਾਂਯੋਰ ਵਸਨੀ ਕੋਪਾ ਮਾਗਤ ਪਤੇ ਜਮਾਹਾਨੀ ਕਹੈ ਸਬੈ ਪਤੁ ਜਗਰੀਨਾ ਮੀ॥ ਬਿ
ਨੁਤ ਜਨ ਸਬ ਕੋਪਨਾ ਮੀ॥ ੨ ਤਬੇਰਾ ਕਾਮਾਏਤਾ ਹਮਾ ਕਹੈ ਕੁਜਨ ਕੀ ਰੂਪ ਲਲਾ ਮਾ ਕਹਦਰ ਬਾਸਾਨੀ
ਪਗਾਯਾਨੀ ਏਹ ਕੁਜਨ ਜਪਹ ਰਹਿ ਬਾਨੀ॥ ੩ ਪਕਹ ਏਤੋ ਦਦ ਮਾਹੀ ਕੁਜਨ ਹੋਤਾ ਬਿਨ ਦਦ ਮਲਾਹੀ ਜਹਾ
ਏਕ ਕੁਮੀ ਮਾਵੇਨਹੀ ਤਹਾ ਏਕੈ ਸੇਲ ਪਾਹੀ॥ ੪ ਏ ਤੇਰ ਬਾਸ ਕਹੈ ਤੁਮਹੀ ਯਤ ਛਰ ਕਹੈ ਸਬ ਕੋਇ ਹਠਾਹੀ ਤੋ
ਤੁਮ ਬੈਨ ਮੇਰੇ ਮਗਤੁ ਮਨਾਨ ਤਨਾ ਮਹਤ ਜਾਮਤਾਹੀ ਤੋ ਅੰਦੁਤ ਕਹੈ ਰੁਦਹੀ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਕਰ ਰੋਵਨ ਤਾਹੀ ਤਾ ਦਰਬਾਸ
ਕਹੈ ਦਸਦੀ ਤੁਮਾਸੀ ਲਸਦ ਕੁਸਰੀ ਕਰ ਮਾਹੀ॥ ੫ ਛਰ ਕਹੈ ਤੁਮ ਕੋ ਮਬਹੀ ਜਗਾ ਕੁਸਰ ਕਹਤੁ ਮਗਾਯਾਨ ਸੁਨਾਏ ਰੋਮਦ
ਪੁਤ ਕਹੈ ਬਲ ਏਕ ਸਭਰਾ ਛਰ ਕਹੈ ਹਮ ਭਾਏ ਨਹਾ ਮਛਰਾ ਮਛਰਾ ਕਹੈ ਕੁਜਨੀ ਤੁਮ ਭਾਪਤਾ ਰਿਪਾਹਿਤਾਏ ਸੋਹ ਮਜਨਬ
ਲਾਹੀ ਤੁਜੀ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਪਾਸੁ ਪਨਾ ਸਮਾਏ॥ ੬ ਏਨ ਲੀ ਪਰਹਿ ਰਬੀਦ ਮਛਰਾ ਜਥਾ ਮਸਾ ਮਿਸਬੈ ਤੇਰ ਬਾਸ
ਕਹੈ ਸਬ ਕੋਹ ਮਛਰਾ ਕਹੈ ਸੁਨ ਲੇਰਾ ਬੈ॥ ਤੇਰੁ ਗਵਤ ਕਹੈ ਦਰਬਾਸਾ ਜਾਹਨਹੀ ਸਬ ਕੋ ਸੁਕ ਬੈ॥ ਮੁਲਓ ਪਾਪੁ
ਤੋ ਮਦ ਪੁਤਰਾ ਤਾਹਤੁ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ਤਬੇਰਾ ੧ ਗੀ॥ ਦਰਬਾਸ ਕਹੈ ਜਨ ਮੀ ਬਿਥਾ ਕਤ ਖੇਤ ਕਰ ਕਰ ਮੇਰੀ ਮਦ
ਪੁਤ ਕਹੈ ਸਬ ਕਾਨਕ ਰਾਮੀ॥ ਦਰਬਾਸ ਕਹੈ ਤਬੇਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀ॥ ਮਦ ਪੁਤ

੬

੮੫

ਕਹਾਮਗਬਨਤੁਮਕੋਹੋਮਨਾਨਏ॥੮॥ ਦਰਬਾਸਕਹਤੁਮਜਾਹੋਮਦਧਤਕਹਕੀਜਾਹੀ ਇਕਹੋਮਤੇਤੇਨਜਹੋਤਿਹਜਹੋ
 ਤਨਪਾਹੀ ਦਰਬਾਸਕਹਜਨੁਗਤਤੇਹੋਕੁਤਤਕੋਜਹਹੁ ਜਨੁਕੀਕਹਦੈਕੁਤਕੀਯਤਨਾਮਰੁਪਿਰਹਹੁ॥੯॥ ਤੁਮਭੂਪਕੋ
 ਕੁਸਰੀਕਹਾਦਹੁਕਾਲਨਕਹਾਮਾਵਈ ਤਬਹੀਮੀਮਾਸਾਮਾਪਤਹਕਹਕਰਮਤੇਟਲਪਾਵਈ॥ ਸੁਨਬੈਨਦਰਬਾਸਾਮੁਦੋ
 ਪੈਨਤੁਮੀਮਾਸਾਸਚਕਹੋ॥ ਹਮਤੇਸਹਾਈਤੇਸਦਾਯਾਕੋਸਿਖਾਵੈਕੁਲਚਹੋ॥੧॥ ਕੁਜਗਤਬੇਕਪਲਬੋਲਾਕਰੀਮੀਬੀਥਾਹੀ
 ਜਬੋਤੀਕਬੇਚਾਰਨੀਤਾਨੀਤਾਹੀ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਹੋਨੀਤਾਮਾਨੀਤਜਨੋ॥ ਜਬੋਪੁਰਬੀਸੁਭਕਰਮਕਿਰਾਨੋ॥੧੧॥ ਬੀਪਸਿਭੁਸੀਕੀਤ
 ਕਰਮਕਿਰਾਏ॥ ਤੁਮੇਬੈਨਜਹੀਬੀਨਕਰਮਗਾਏ॥ ਬੀਸਬੀਜਪੋਤੀਜਲੀਯਾਮਨੀ॥ ਬੀਨਕਰਮਮੇਖੀਨੀਤੋਤਮਨੀ॥੧੨॥ ਕਹੋਕ
 ਪਲਕਰਮੀਸੁਆਗੀਯਾਨੰਮਾਹੀ॥ ਰਿਦਾਸੁਪਤੇਤਿਸੁਖਸੁਰਗਾਹੀ ਜਬੋਤਾਬੀਚਾਰਨੀਕਰਮਕਾਮੀ॥ ਗੀਰੋਪਾਤਵਲੀਟਲੀਲਾ
 ਗਾਮਾਮੀ॥੧੩॥ ਕਹੋਤੋਮੀਮਾਸਾਤੁਮੇਬਕਬਾਰੀ ਅਗੋਗੀਅਨਕਰਮਨਿਭੇਦੀ॥ ਮਾਰੀ ਬਟਈਜੁਭੇਦੀਜਲੀਅਨੰਗਪੀਪਤਿਦ
 ਲਟਲੀਇਕੋਰੁਪਨੁਪੀ॥੧੪॥ ਬੀਪਸਿਭੁਲੋਕੀਬੀਕਰੀਸੁਪਾਵੈ॥ ਸਸੀਭੁਨਮੇਖੀਸੁਕਰਮਕਿਰਾਵੈ॥ ਜਬੋਮੇਖਚਾਰੀਮਨੀਸੁਪਤੇਤੀ॥
 ਕਹੋਕਰਮਧੁਤਕਹਾਮੇਸਚੇਤੀ॥੧੫॥ ਨਾਜਹਮੇਨਚਹਤੋਕਛੁਕਰਮਕਾਹਪਾਹੀ ਕਹੋਮੀਮਾਸਹੁਤਬੋਇਹੀਕਰਮਸਰਹੀਸੁ
 ਚਾਹਤੇਅਚਾਹਨਾਕਰੀਮਰੁਪਜਾਨਏ ਬਸਿਸਵਚਹਤਬੋਸਤੀਸੁਬੈਨਤਾਨਏ॥੧੬॥ ਪਰਿਤਯੋਗਜੋਕਰੇਤਬੋਸਹੁਪਾਵਈ
 ਕਹੋਮੀਮਾਸਯੋਗਕੀਕਰੀਮਰੁਪਗਾਵਈ॥ ਦਸਿਸਰਤੁਸਨੀਭੁਯਤੇਬੈਨਿਦਾਖਯੋਭੁਨੋ॥ ਕਰਮਦੋਹਤੇਕੁਏਸਜਨਿਨਾਸ
 ਪੀਠਨੋ॥੧੭॥ ਤਬੋਮੀਮਾਸਾਕਹਾਸੁਕੋਨਦੇਹਤੇਬੀਨਾ॥ ਬੀਪਸਿਭੁਗੀਲਗੀਕਰਮਤੇਭੁਯੇਤਸਾ॥ ਜਬੋਤਕੀਸੁਕਰਮਮੇ
 ਤਬੋਲਗੀਤਨੀਹਾ॥ ਕਹੀਤਭੁਪਦੇਹਸੋਹਮੇਨਕਾਮਕੋਮਹੋ॥੧੮॥ ਕਹੋਮੀਮਾਸਾਕੀਪੁਬਕਰਮਾਅਬਤੁਭੁਯੇਤਸਾਗੋਪ
 ਰਮਾਮਾਸਖਾਯਪੁਬਬਤਕਹਾਹੀ ਹਮਤੇਕਛੁਨਖਾਯੋਮਾਹੀਭੁਪਕਹੋਜਬਲੋਕਪਲੋਕਾ ਚਾਹਤਜੀਤਬੀਤਕਾਸਕਾ
 ਕਹੋਮੀਮਾਸਾਭੁਈਅਚਾਹੀ॥ ਏਕੀਕਰਮਜਾਨਤੁਤਾਹੀ॥੨॥ ਕਰਮਾਬੀਨਕਛੁਬੋਲਨਮੇਨਾ॥ ਮੇਨੁਭੁਯੇਤਸਨਿਪਤੋਨਾ

੮੫

21
 ਤਬ ਦਰਬਾ ਬੈਠ ਬਾਨੇ ਕਰੋ ਕਰਮ ਸੁਖ ਪਵੇ ਮਨੋ ਨਾ ਤੇ ਮੁਖ ਕਹਾ ਮੀਰਾਨਾ ਹੀ ਖੰਡਿ ਖੰਡਿ ਪਾਵੇ ਫਲਤਾ ਹੀ ਆਰਿ ਪਭੁਰੇਵ
 ਤੋ ਬਾਕਿ ਚਾਗਾ ਕਰਮ ਸੁਤਿ ਤਦ ਪਰ ਕਰਮ ਸਾਗਾ ॥ 22 ॥ ਮੀਆ ਸਾਕਾ ਕਰਮ ਸੁਤਿ ਤੇ ਜੇ ਸਚਾ ਹਤ ਸਪੁਰੇ ਮਤਿ ਆਰਿ
 ਪਭੁ ਕਰੋ ਜਬਾਇ ਛਾਤ ਜੋ ਕਰੋ ਕਰਮ ਬੀਪਨੀ ਸਜੋ ॥ 23 ॥ ਮੀਆ ਸਾਕਾ ਕਰਮ ਮੀਆ ਹੀ ਇਛਾ ਜੀਨ ਲੀਨ ਪੁਨਤਾ ਹੀ ਕਰਮ ਹੀ ਨਚੀ
 ਭਾਲ ਸਮਾਨਾ ਕਰਮ ਹੀ ਨਹ ਪਾਵੇ ਗਾਯਨਾ ॥ 24 ॥ ਕਾਬੀਤ ਰਿਖਤ ਬਖਾਨੇ ਤਾਹ ਬਹਾਮ ਹੀ ਚੰਡਾਲ ਮਾਤਾ ਤੇ ਨਹਾ ਭੀਨਾ ਨਹ ਚਹੁ ਨਪਾ
 ਰਏ ॥ ਤਾ ਤੇ ਚੰਡਾਲ ਨੀਕ ਭਾਖੇ ਸੁਮਾਰੇ ਮਾਤਾ ਮਾਨੋ ਅਕਛਾ ਆਗੁ ਪਸਾਰਏ ਤਬੋ ਤਾ ਮੀਆ ਸਕਰੇ ਮਕੋਰੇ ਤਲੇ ਜਬੋ ਪੁ
 ਬਕਰੇ ਨਤ ਹਨੇ ਸਕਿ ਭਾਰਏ ਕਰੋ ਅਵ ਪੁਤ ਜਨੁ ਰਹਤ ਮਹਾਨਤਾ ਆਇਨੇ ਕਛ ਦੇਹਾ ਮਬਉਤ ਰਾਮ ਪਾਰਏ ॥ 25 ॥ ਤਤ ਪਰ ਮਾਨਾ ਕਰਮ
 ਤੁਸੁ ਜਨੋ ਪਾਹਾ ਮਸਪਦ ਮਾਹਨ ਹਥ ਲਕਛ ਮਨਏ ॥ ਤੁਯੀ ਪਦ ਮਾਹੀ ਸੁਭ ਕਰਮ ਲਖਾ ਹੀ ਜਨ ਕਰੇ ਤਾ ਮੀਆ ਸਾਤ ਤਤ ਪਦ ਮਾਹਨ ਨਏ ॥
 ਸਿਯ ਪਾਲਤੇ ਸਿਯਾ ਕਰੋ ਜਨੁ ਰਹਤ ਸਾਗਾ ਮਸਪਦ ਮਜੋ ਮਡੋਲ ਤੇ ਲਠਾਨਏ ॥ ਕਹਤ ਮੀਆ ਸਾਤਾ ਹਾ ਮਸਪਦ ਮੁਲ ਸਬ
 ਸਪਮ ਕਰੀ ਮਤਾ ਹਮਾ ਹਰ ਗਾਯਨਏ ॥ 26 ॥ ਸੰਤੁ ਪਾਨੀ ਦਾਖ ਕਰੇ ਤੇ ਬਹੀ ਕਰਮ ਨਿਹਾ ਭੀਨ ਕਛ ਮਜਾ ਹੀ ਪੁਰਨ ਹੋ ਪਹੇ ਸ
 ਰਸਾ ਤੇ ਹਤੇ ਨਹਾ ਭੀਨ ਕੁਤਿਲ ਪਾਹੀ ਮੇਦ ਮੀਆ ਸਕਰੇ ਤਬ ਹੀ ਸਤ ਹੋ ਕਰਮ ਨਿਕਾਮ ਸਤੁ ਧਤਾ ਹੀ ਪੁਤ ਕਰਾ ਸਤ ਹੀ ਸੁਭ
 ਤਤ ਬਸਤਾ ਬਿਨ ਕਛ ਮਾਨਨਾ ਮਾਹੀ ॥ 27 ॥ ਮੇਸ ਗਾਯਨ ਬਸੇ ਮਨ ਜਾਤ ਬਨ ਕੁਸਰਿ ਜਗ ਪੁਤ ਕਰਾ ਕਰਮ ਬਿਰਮ ਸਿਬ ਸਤ
 ਸਹੀਤ ਜਨ ਗਹਨਾ ਨਹਾ ਭੀਨ ਵਧਾ ਭੁਲਹ ਕਾਰ ਬਸੇ ਮਨ ਜਾ ਕਰਮ ਤਿਹ ਕੋਰ ਨੀਯਾ ਪਗਾ ਸੁਖ ਮਹੀ ਕਰਮ ਯਾਦ ਹੋ ਤਦ ਮਸਿ
 ਤਸੀ ਗਾ ਬਿਦਾਹਤਾ ॥ 28 ॥ ਕਰੇ ਮੇਤੁ ਰੇਸੀ ਗਰੀ ਕਰਮ ਨੀਕੇਤ ਬੇਖੇ ਮੇਖ ਕੇ ਸੇਲ ਹੋ ਕੁਸਰ ਹੋਈ ਹਮੇਤਾ ਸਹੋ ਯੋਨ ਹੀ ਤੇਜ
 ਧੀਯ ਕਿਸੇ ਪਾਰਨਾ ਨਿਸਚਰੀ ਹੀ ਯਸੋਈ ॥ ਕਰੇ ਤਾ ਪਰਾ ਸਤਿ ਮੇਨਾ ਸਮਾਧੀਤ ਗਤਿ ਸੇਨਾ ਹੀ ਮਸੇ ਬੈਨ ਜਾਨੇ ॥ ਤੁਨਿ ਟਕ
 ਟਕ ਕਿਧੋ ਜਨੇ ਮਾਹੀ ਤਬੋ ਹੀ ਮਡੋਲੀ ਪਰੇ ਨਿਸਚਰਨੇ ॥ 29 ॥ ਗਸਾ ਵਲ ਇਸੀ ਪ੍ਰਸੁਗਾ ਬਾ ਕਰੇ ਤੇਤ ਸਾਧਾ ਧਰੋਨੀ
 ਸਚ ਸਾਰੀ ਏਹੀ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ 30 ॥ ਪੁਤੀਤੀ ਬਿਨਾ ਹੀ ਹਰੀਤਾ ਗਨਾ ਹੀ ਪੁਤੀਤੀ ਪੁਤਾ ਹੀ ਸੁਧਾ ਬੀਖ ਮਾਹੀ ॥ 31 ॥ ਇਤੀ

ਸੁਖ ਪਵੇ ਮਨੋ ਨਾ ਤੇ ਮੁਖ ਕਹਾ ਮੀਰਾਨਾ ਹੀ ਖੰਡਿ ਖੰਡਿ ਪਾਵੇ ਫਲਤਾ ਹੀ ਆਰਿ ਪਭੁਰੇਵ
 ਤੋ ਬਾਕਿ ਚਾਗਾ ਕਰਮ ਸੁਤਿ ਤਦ ਪਰ ਕਰਮ ਸਾਗਾ ॥ 22 ॥ ਮੀਆ ਸਾਕਾ ਕਰਮ ਸੁਤਿ ਤੇ ਜੇ ਸਚਾ ਹਤ ਸਪੁਰੇ ਮਤਿ ਆਰਿ
 ਪਭੁ ਕਰੋ ਜਬਾਇ ਛਾਤ ਜੋ ਕਰੋ ਕਰਮ ਬੀਪਨੀ ਸਜੋ ॥ 23 ॥ ਮੀਆ ਸਾਕਾ ਕਰਮ ਮੀਆ ਹੀ ਇਛਾ ਜੀਨ ਲੀਨ ਪੁਨਤਾ ਹੀ ਕਰਮ ਹੀ ਨਚੀ
 ਭਾਲ ਸਮਾਨਾ ਕਰਮ ਹੀ ਨਹ ਪਾਵੇ ਗਾਯਨਾ ॥ 24 ॥ ਕਾਬੀਤ ਰਿਖਤ ਬਖਾਨੇ ਤਾਹ ਬਹਾਮ ਹੀ ਚੰਡਾਲ ਮਾਤਾ ਤੇ ਨਹਾ ਭੀਨਾ ਨਹ ਚਹੁ ਨਪਾ
 ਰਏ ॥ ਤਾ ਤੇ ਚੰਡਾਲ ਨੀਕ ਭਾਖੇ ਸੁਮਾਰੇ ਮਾਤਾ ਮਾਨੋ ਅਕਛਾ ਆਗੁ ਪਸਾਰਏ ਤਬੋ ਤਾ ਮੀਆ ਸਕਰੇ ਮਕੋਰੇ ਤਲੇ ਜਬੋ ਪੁ
 ਬਕਰੇ ਨਤ ਹਨੇ ਸਕਿ ਭਾਰਏ ਕਰੋ ਅਵ ਪੁਤ ਜਨੁ ਰਹਤ ਮਹਾਨਤਾ ਆਇਨੇ ਕਛ ਦੇਹਾ ਮਬਉਤ ਰਾਮ ਪਾਰਏ ॥ 25 ॥ ਤਤ ਪਰ ਮਾਨਾ ਕਰਮ
 ਤੁਸੁ ਜਨੋ ਪਾਹਾ ਮਸਪਦ ਮਾਹਨ ਹਥ ਲਕਛ ਮਨਏ ॥ ਤੁਯੀ ਪਦ ਮਾਹੀ ਸੁਭ ਕਰਮ ਲਖਾ ਹੀ ਜਨ ਕਰੇ ਤਾ ਮੀਆ ਸਾਤ ਤਤ ਪਦ ਮਾਹਨ ਨਏ ॥
 ਸਿਯ ਪਾਲਤੇ ਸਿਯਾ ਕਰੋ ਜਨੁ ਰਹਤ ਸਾਗਾ ਮਸਪਦ ਮਜੋ ਮਡੋਲ ਤੇ ਲਠਾਨਏ ॥ ਕਹਤ ਮੀਆ ਸਾਤਾ ਹਾ ਮਸਪਦ ਮੁਲ ਸਬ
 ਸਪਮ ਕਰੀ ਮਤਾ ਹਮਾ ਹਰ ਗਾਯਨਏ ॥ 26 ॥ ਸੰਤੁ ਪਾਨੀ ਦਾਖ ਕਰੇ ਤੇ ਬਹੀ ਕਰਮ ਨਿਹਾ ਭੀਨ ਕਛ ਮਜਾ ਹੀ ਪੁਰਨ ਹੋ ਪਹੇ ਸ
 ਰਸਾ ਤੇ ਹਤੇ ਨਹਾ ਭੀਨ ਕੁਤਿਲ ਪਾਹੀ ਮੇਦ ਮੀਆ ਸਕਰੇ ਤਬ ਹੀ ਸਤ ਹੋ ਕਰਮ ਨਿਕਾਮ ਸਤੁ ਧਤਾ ਹੀ ਪੁਤ ਕਰਾ ਸਤ ਹੀ ਸੁਭ
 ਤਤ ਬਸਤਾ ਬਿਨ ਕਛ ਮਾਨਨਾ ਮਾਹੀ ॥ 27 ॥ ਮੇਸ ਗਾਯਨ ਬਸੇ ਮਨ ਜਾਤ ਬਨ ਕੁਸਰਿ ਜਗ ਪੁਤ ਕਰਾ ਕਰਮ ਬਿਰਮ ਸਿਬ ਸਤ
 ਸਹੀਤ ਜਨ ਗਹਨਾ ਨਹਾ ਭੀਨ ਵਧਾ ਭੁਲਹ ਕਾਰ ਬਸੇ ਮਨ ਜਾ ਕਰਮ ਤਿਹ ਕੋਰ ਨੀਯਾ ਪਗਾ ਸੁਖ ਮਹੀ ਕਰਮ ਯਾਦ ਹੋ ਤਦ ਮਸਿ
 ਤਸੀ ਗਾ ਬਿਦਾਹਤਾ ॥ 28 ॥ ਕਰੇ ਮੇਤੁ ਰੇਸੀ ਗਰੀ ਕਰਮ ਨੀਕੇਤ ਬੇਖੇ ਮੇਖ ਕੇ ਸੇਲ ਹੋ ਕੁਸਰ ਹੋਈ ਹਮੇਤਾ ਸਹੋ ਯੋਨ ਹੀ ਤੇਜ
 ਧੀਯ ਕਿਸੇ ਪਾਰਨਾ ਨਿਸਚਰੀ ਹੀ ਯਸੋਈ ॥ ਕਰੇ ਤਾ ਪਰਾ ਸਤਿ ਮੇਨਾ ਸਮਾਧੀਤ ਗਤਿ ਸੇਨਾ ਹੀ ਮਸੇ ਬੈਨ ਜਾਨੇ ॥ ਤੁਨਿ ਟਕ
 ਟਕ ਕਿਧੋ ਜਨੇ ਮਾਹੀ ਤਬੋ ਹੀ ਮਡੋਲੀ ਪਰੇ ਨਿਸਚਰਨੇ ॥ 29 ॥ ਗਸਾ ਵਲ ਇਸੀ ਪ੍ਰਸੁਗਾ ਬਾ ਕਰੇ ਤੇਤ ਸਾਧਾ ਧਰੋਨੀ
 ਸਚ ਸਾਰੀ ਏਹੀ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ 30 ॥ ਪੁਤੀਤੀ ਬਿਨਾ ਹੀ ਹਰੀਤਾ ਗਨਾ ਹੀ ਪੁਤੀਤੀ ਪੁਤਾ ਹੀ ਸੁਧਾ ਬੀਖ ਮਾਹੀ ॥ 31 ॥ ਇਤੀ

ਤੇ ਕਰੇ ਪਰਾਸਰ ਕਥਾ ਸਾਲੀ ॥ ਰੁਤ ਪਤਿ ਰੁਤੀ ਨਿਪੁਰਾਣੀ ਤਾਰ ਸਰਗੁ ਗਭ ਅਨੀ ॥ ਦਸੇ ਮਾਤੁ ਸੁਤੁ ਜਾਯੋ ਚੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਕਥੇ
 ਪੁਤੁ ਪਤਾ ਬੀਦਾਹੀ ਤਾਤੇ ਤਾਤ ਸੇਵਤੁ ਹਚਾਹੀ ਤਾਹ ਕਹਾਤੁ ਨੀਪਤ ਬੀਰਜ ਕਹਾ ਸਤਿ ਜਨੁ ਸੁਨ ਸੇਵੀ ਪਤਾ ਧਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਮੇ ਮੇ ਪਤਿ ਚੇਦਾਨ ਦਜਾਨੇ ਅਕੇ ਮੇਲਾ ਮਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ਮਾਨੇ ॥ ਮਾਤੁ ਕਹਾ ਮੇ ਅਪਕਾ ਕੀਨਾ ॥ ਜਾਤੇ ਏਨੇ ਲਾਜ ਸੁਤ ਚੀ
 ਨਾ ॥ ਤਾਤ ਕਹਾ ਮਾਤਾ ਸੁਨ ਬਾਨੀ ਤਨਾ ਸੁਪਨਾ ਦਾਹਤੀ ਸਾਨੀ ॥ ਹਕਤਾ ਬੀਦ ਕੋਤ ਨ ਪਵਾਮੀ ॥ ਤੇ ਪਰਮਾਤ ਸਤ ਸਰਧਾ ਮੀ
 ੪ ॥ ਮਾਤੁ ਕਹਾਤੁ ਮੇਰਾ ਪਰਾਨ ਕਥੇ ਕੁਸਟੀ ਮੇ ਸਬੈ ਨ ਕਹਾ ॥ ਤਾਤੁ ਨ ਖੇਰ ਕਹਾ ਜਿ ਸਨੇ ਕਸਮ ਮਾਤੁ ਹਈ ਸਰਕਰ ਮਲਹੇ ॥ ੫ ॥
 ਤਕਹੇ ਕੁਸਟੀ ਸਬੈ ਜਗਨਾ ਮਹਾ ਪੁਰਾਸਾ ਮਹਾ ॥ ਮਾਗ ਮਬੈ ਦਨ ਦੰਤੁ ਮੇ ਕਛੁ ਦੇਵਤਿ ਪਾਤੁ ਨ ਨਾ ਸਰਹੇ ॥ ੬ ॥
 ਮਾਤੁ ਕਹਾਤੁ ਮਭੁਤ ਪਿਸਾਰ ਹਰੇਵਾ ਮੇ ਦੇਵ ਸੁਗਾਖ ਸਹਾਈ ॥ ਮੇਤੁ ਨ ਤੇ ਓਪ ਜਾ ਕਤ ਤੁਤ ਬਪੁਤ ਕਹੇ ਹਮਰੀ ਅਜ ਸੇਈ ॥
 ਦੇਵਾ ਮੇ ਦੇਵ ਨ ਰੁਤਾ ਪਿਸਾਰ ਹਰੇਵਾ ਮੇ ਸਰ ਪੁਰਨ ਲੇਈ ॥ ਮਾਤੁ ਕਹਾ ਕੀ ਮਤੁ ਜਨ ਮਾਪੁ ਨ ਜੋਨ ਮਧੇ ਕੀ ਮਥਾ ਸਧ
 ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਪੁਤ ਕਹਾਤੁ ਮਗਯਾਨ ਨ ਮਾਤੁ ਹਮੇ ਜਨ ਮੇ ਮਿਰਨਿ ਕਤ ਨਾ ॥ ਮਾਦਨ ਮਧਨਾ ਮਤਿ ਕਬੈ ਮੁਹ ਕੋ ਪਨਾ ਮਮੁ
 ਏ ਸੁਜਨਾ ॥ ਦੇਵਾ ਮੇ ਦੇਵ ਨ ਪੀ ਮੁਹ ਕੋਤ ਬਾ ਮਾਤੁ ਕਹੇ ਸੁਤ ਸੀ ਗਮਨਾ ॥ ਯੋਗ ਕਰੇ ਸੁਤ ਪੁਰ ਬਹੁਤ ਬਹਾਨੇ ਸੁਪ ਸੁਈ ਸ
 ਕੁਨਾ ॥ ਗੀਯਾ ਸੁਤ ਭਾਖ ਨੁਨਾ ਯੋਗ ਹੋ ਮੁਹ ਨਾ ਬੀਜੇ ਗਸੁ ਹੋ ਕਹੀ ॥ ਨੀਰਦੇਵ ਕਸਯੋਗੀ ਕਰੋਤ ਬਾ ਮਾਤੁ ਕਹਾਤਾ
 ਕੇ ਸਹੀ ॥ ਬਿਨ ਕਰਮ ਨਾ ਕਲਾ ਨ ਹੋ ਸੁਖ ਪਾਯਾਨਾ ਦੁਖ ਨਾ ਸਹੀ ॥ ਸੁਤ ਭਾਖ ਮੇ ਦੁਖ ਨਾ ਕਬੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਾ ਹੋਗਾ
 ਸਹੀ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨਤੁ ਸਨੀ ਮਾਤੁ ਭੁਈ ਤਬ ਪੁਤ ਕਹਾ ਚੁਪਨ ਕਰੇ ॥ ਮਗਯਾਨ ਦਾਤਾ ਮਾਤੁ ਹੋ ਕਛੁ ਪੁਛਤੇ ਸੀ ਸਾਹਰੇ
 ਸੀ ਜਪਾਲ ਲੇ ਕੇ ਕੁਛ ਕਰੇ ਨਿਰਲੇ ਪਛੋ ਪਸਦਾ ਸਤੀ ॥ ਤਬ ਮਾਤੁ ਕਹਾ ਸੁਤ ਤੇ ਹਮੇ ਨਹ ਬੋਨੇ ਗਾਏ ਕ੍ਰਿਹ ਮਤੀ ॥ ੯ ॥ ਭੁ
 ਜੰਗਾ ॥ ਤੁਮੇ ਮੇ ਸਬੈ ਜਿ ਸੁਨੇ ਚੋ ਕਹੀ ਯਾ ॥ ਮਜੇ ਪੇਰ ਮੇ ਮਾਸ ਦਸ ਮੇ ਸੁਖੀ ਮਾ ॥ ਕੁਛੁ ਰਖ ਮੇ ਕੋ ਜਬੈ ਬਾਹਰੇ

५०॥ ਤਬੋਹੇ ਮਨੀ ਕਰੇ ਪੁਤ ਨੇਯੇ ॥ ੧॥ ਹਮੇ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹ ਰਿਏ ਕਜਾਨਾ ॥ ਕਰੇ ਮਾਤੁ ਸੀਤਿ ਲੈ ਪੁਨਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਰੇ ਪੁਤ
 ਮਾਤਾ ਲਖੇ ਗਯਾਨ ਸੀਰੀ ॥ ਚਖਿਏ ਲਖੇ ਨਕੁ ਮਹਿ ਨੀਰੀ ॥ ੧१॥ ਤਨਿ ਰਿਸਟ ਸੁਠੀ ਲਖੇ ਚਿਰ ਗੋਨੀ ॥ ਸਤਿ ਕੋ ਬੰਦੁ
 ਲਖੇ ਗਯਾਨ ਨੇਨੀ ॥ ਸਬੇ ਕੁਮਤਾ ਗੋਤ ਨਿਮਾਨ ਤੁਰੇ ॥ ਲਖੇ ਅਤਿ ਰੀਯਾ ਮਹੁ ਸੁਬ ਸਾਠੇ ॥ ੧੨॥ ਕਰੇ ਮਾਤਾ ਮਾਤੁ ਮਲੀ
 ਤਤ ਕੇ ਸੇ ॥ ਸੁਤਿ ਤੁਕੇ ਸੁਧ ਹੋ ਮਨਿ ਮੇ ਸੇ ॥ ਮਨਿ ਮਾਮਲਿ ਕੁਮ ਸੀ ਸਾਨ ਪਾਰੇ ॥ ਤਬੋ ਮਾਤੁ ਭਾਖੇ ਸਚੀ ਬਤ ਸਾਠੇ ॥ ੧੩॥ ਨਕ ਕਰਿਤ ਸਾ
 ਚਹੀ ਸਹੀ ਨਕ ਕੇ ਮਾਨ ਹੀ ॥ ਜਗਤਿ ਜਨਿ ਤਕੇ ਸਹੀ ਸੁ ਤੇ ਬੇਬਖਾਨੀ ॥ ਤੁਮੇ ਕਸੇ ਲਖੇ ਤਹੀ ਨੁਪੁਰ ਬਕਿਯੇ ਇਮੇ ॥ ਕਰਿਤ ਮਾਤੁ ਤਾਗਾ ਹੁਸ
 ਬੇ ਸੁਖ ਲਖੇ ਕੇ ਮੇ ॥ ੧੪॥ ਕਰਿਤ ਪੁਤ ਮਾਤੁ ਕੇ ਕਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖੀ ॥ ਨਪੁਤ ਕੀਤ ਕੁਤ ਹੋਨ ਮਾਤੁ ਤਕੇ ਸੁਖੀ ॥ ਹਮੇ ਨ ਕੋ ਪਾਓ ਕੇ ਸੇ ਨੀ ਨੀ ਨੀ ਨੀ
 ਸਦਾ ॥ ਕਰਿਤ ਮਾਤੁ ਕੇ ਸਦੁ ਲਖੇ ਨੀ ਨੀ ਨੀ ਹੋ ਮਦਾ ॥ ੧੫॥ ਮਤੀ ਦਮ ਨਹੀ ਇਹ ਜਾਤੁ ਹਕਾਰ ਮਾਨਾ ॥ ਤਬੋ ਹਸ ਪੁਤ ਕਰੇ ਸੁਨ ਕਨਾ ॥ ਜਬੇ ਲਗਾ
 ਮਨ ਮਾਤੁ ਹਕਾਰਾ ਤਬੇ ਲਗਾ ਮਾਤੁ ਮਨ ਹਨੀ ਹਾਗਾ ॥ ੧੬॥ ਲਖੇ ਸੁਬ ਮਈ ਰੁਗਵੀਤਾ ॥ ਤਨਿ ਮਨੁ ਨੀ ਨੀ ਭਿੰਨ ਮਤਿ ਤਾ ॥ ਇਮੇ ਤਜ ਦੇ ਹਮੇ ਹੋ ਕਰ ॥ ੧੭॥
 ਤਬੇ ਵਹਨ ਮਨ ਰੁਪਾ ਮਪਾਗਾ ॥ ੧੮॥ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਗਾ ਮਪਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਕਰੇ ਸੁਤ ਕੇ ਨ ਲਖੇ ਭਗਵਨਾ ॥ ਪਰਿਤਨ ਮਾਨ ਜਬੇ ਬਪਚੀਤਾ ॥ ਤਬੇ ਲਗਾ
 ਨਾਹ ਲਖੇ ਨੀ ਜਬੀਤਾ ॥ ੧੯॥ ਤਬੇ ਮਨ ਬੀਤ ਸੁਮਾਤੁ ਹਕੀਨਾ ॥ ਕਰੇ ਬਚਤਾ ਮਨ ਤੇ ਪਬੀਨਾ ॥ ਨਹੀ ਸੁਤ ਕੀਤ ਨਾ ਦੇਹਾ ਬਿਹਾਗਾ ॥ ਸੁਭੇ ਇਕ ਸੀ ਪਤ ਬ
 ਹਮਾਗਾ ॥ ੨੦॥ ਤੇਰਕਾ ਤਬੋ ਹੀ ਸੁਤ ਮਾਤੁ ਹਪੇ ਪਤੁ ਗੀ ॥ ਨੀ ਜਨੇ ਤੁਰਵੀ ਸਮਭੁਨ ਜਗੀ ॥ ਜਨ ਮਾਤਿ ਹਪੇ ਰਹੇ ਨ ਮਗੀ ॥ ਜਨ ਮੇਰ ਹੀ ਰਵ
 ਜੋਤ ਜਗੀ ॥ ੨੧॥ ਤਬ ਰੁਪਾ ਮੇ ਸੁਨ ਬਾਤ ਚਕੀ ॥ ਤੁਮ ਕੇ ਸੁਤਿ ਸੁਬਾਦ ਬਕੀ ॥ ਤਬ ਤਾ ਪਰਗਨ ਹਬੇ ਨ ਕਰੇ ॥ ਸੁਤ ਮਾਤੁ ਨ ਕੀਤ ਗੁਵਿਦੇ ਸਹੇ
 ਨਿਪਭਾ ਬਾਬਿ ਚਾਹਲਾ ਕਿਮਹੀ ॥ ਤਬ ਨਾਹ ਕਰੇ ਇਮਹੀ ਜਿਮਹੀ ॥ ਹਮਾਤੁ ਮਨਾ ਜਗਨਾ ਕਲਨਾ ॥ ਹਾਹੀ ਕੀ ਵਿਦਿ ਸੀ ਪਤੁ ਹੀ ਮਲਨਾ ॥
 ੨੨॥ ਤਬੋ ਪੁਰ ਚੈਕ ਪੁਨਿ ਪੁਛਹੀ ॥ ਕਹ ਪੁਤੁ ਹਤੇ ਪੁਛ ਲੇਹ ਸਹੀ ॥ ਸੁਤ ਸਾਬ ਕਰੇ ਨਿਪ ਪਨਿ ਤੁਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸੋਨ ਹਤੰਗ ਕਹੁ ਸੁਨਹੀ ॥ ੨੩॥ ਤੁਮਾਤ
 ਮਰੁਪ ਪਛਾਨ ਪਹੀ ॥ ਪੁਨ ਮਾਤੁ ਹਮਾਤੁ ਮਮੇਲ ਕਰੀ ॥ ਤਬ ਪੁਤ ਕਰੇ ਕਬਾਨਿ ਪਾਰ ਹਥਾ ॥ ਹਮ ਮੇਲ ਕਰਾ ਕਬਤਾ ਹਤਥਾ ॥ ੨੪॥ ਸਦਾ
 ਆਪ ਮੇ ਆਪ ਸੋਬੀ ਤੁਹਾਈ ॥ ਤੇਰੁਪ ਮੇ ਰਿਸਨਾ ਬਿਪਲੀਨਾ ॥ ਜਬੇ ਲੋਨ ਨਾਸੇ ਮਹਾ ਰਿਸਨਹੀ ॥ ਤੇ ਬੇਲੋਨ ਸੁਖੀ ਹਸੀ ਤੀ ਪਾਚੀਨਾ ॥

ਤੁਮ

ਸ

ਕੀਸੀ ਸਨਜਾਈ ਸੁਤਿ ਤੇ ਸੁਨਾਈ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਕੀਤਾ ਹੋਕੇ ਤਪਾਹਾ ਕਰੇ ਰੂਪ ਨਾਪੇ ਘੋਰ ਪਤਾ ਕੋ ਪਰਿ ਚੋਤ ਹਾਲਾ ਯਸੇ ਮਨਿ ਸਾਧੇ ॥ ੨੦ ॥ ਕਰੇ ਪੁਤ
ਤਾ ਤੇ ਜਹਾ ਸੁਹੇਈ ਤਿਸੀ ਮਾਹ ਮੇਲੇ ਤ ਬੇਥੀ ਤਹੇਈ ॥ ਜਿਸੇ ਮਾਤੁ ਗੋਦੀ ਮੇਲੇ ਮੇਨ ਪਾਹੇ ਮੇਲੇ ਮਸਥਨੀ ਤੇ ਨਜਾਨਾ ਹੋਈ ਤਿਸੇ ਸੁਨਾਈ
ਛਾਨਾ ਮਜਾਹੀ ਮੇਲੇ ਸਾਂਤ ਮਾਤਾ ਲਖੇ ਮਾਤੁ ਮਾਹੀ ਤ ਬੇਥੀ ਤਹੇਈ ਮੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਪਤਾ ਜੀਨ ਦੀ ਸਿੰਧ ਲੀਨਿ ਤ ਬੇਨਾ ਦੁਤਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਓਹੋ ਪੁਤਾਹਾ
ਕੋਤਾ ਗਾਯੋ ਪਾਹ ਸੁਖੀ ਲਹੇ ਰੂਪ ਤੇ ਰੂਪ ਤੇ ਪਤਾ ਪਾਹੇ ਬਿਸਨੀ ਕਾਰਨੀ ਏਛਾ ਮਾਹਾ ਤਾਹ ਪਖੇ ਕਿਸੇ ਸੁਨ ਜਹਾ ਪੁਤ ਤੇ ਰੂਪ ਤੇ ਗਾਸਯੋ
ਗੀਤ ਮੇ ਬਿਸਨੀ ਕਾਰਨੀ ਏਛਾ ਜਾਨਾ ਤਾਹ ਕੋਤਾ ਗਾਯੋ ਕੋਨ ਪਾਹੇ ਜਨ ਨਾਸਤਾ ਕੋਨ ਹੀਈ ਸਸਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਰੂਪ ਤੇ ਰੂਪ ਤੇ ਰੂਪ ਗਾਯੋ
ਮੇ ਕੀਨ ਪੁਤੀ ਮ ਬੇਨ ਤ ਜਾਹੀ ਗਾਜ ਸਾਜੀ ਨਹੀ ਪਾਸ ਸੋਕਾ ਮਹੇ ਜਾਪ ਕੋ ਕਾਨ ਨੀਸਾਂਤ ਪਾਹੀ ਪੁਤ ਤੇ ਰੂਪ ਤੇ ਬਿਸਨੀ ਮੇ ਜਾਇ ਕੋ ਕੋਰ ਮੁਲੀ
ਜਲੀ ਖਾਨ ਪਾਨੀ ਲਾਭ ਕੀਯੋਈ ਕੋ ਪਾਪ ਤਿਤਾ ਗਾਯੋ ਕੇਚਾਹਾ ਮਾਪਾ ਪਤੀ ਤੇ ਪਤੀ ॥ ੨੩ ॥ ਕਬਿਤ ਸਬੰਧ ਗਵੰਤ ਜਾਨਤਾ ਗਾਹੁ ਗਾਹਨ ਨ
ਬਨ ਪਾਹਾਹੀ ਸੁਬਾ ਮਾਪਹੀ ਸੁਤਾਏ ਤੇ ॥ ਸਹਜ ਸੁਤਾਹਾਯੋਈ ਕਿਸੇ ਪਾਇ ਛੇਨੇ ਤਤਾਹ ਮੇ ਸੁਰਾਜੀ ਸਦਭਾਏ ਪਸਿਧਾਏ ਤੇ ਕਰੇ ਸਤ
ਸਿੰਗਾਏ ਹਾਯਾਨ ਤੇ ਬਿਰਾਗਾ ਮੰਗਿ ਅਨੇਕੁ ਮਨ ਹੀ ਚਿਤ ਬੀਤੁ ਹਰਾਏ ਤੇ ॥ ਰੇਖਤੁ ਸਦੇਵ ਜਾਹਾ ਮਾਸ ਮਸੁਹਾਹ ਤਾਹ ਸਬੰਧ ਮਤਿ ਮਤਿ
ਮੋਗ ਯਾਨ ਹੀ ਜਨਾਏ ਤੇ ॥ ੨੪ ॥ ਚਲੇ ਤਬ ਸਾਰੇ ਸੁਤ ਮਾਤਾ ਪੁਤ ਰੂਪ ਰੂਪ ਤੇ ਹਾਸੇ ਮਿ ਮਾਸਾਹ ਸਬੰਧ ਕਹੇ ਸਾਰੀਯੋ ॥ ਸਬੰਧ ਤਿਹ ਪਿਮਾਹ
ਸਤਿ ਹੀ ਸੁਰਚ ਪਾਹਾਏ ਕਾਮਦ ਪੁਤ ਨਹਾਨੇ ਬਚ ਭਾਗੀਯੋ ॥ ਤਬੰਤਾਹ ਪੇਖ ਸੁਤ ਤਾ ਕੇ ਬਖਾਨਤਾ ਪੇਖੇ ਤਾ ਮਸਥਾ ਸਤਿ ਰਾਜ ਨੀਤ ਪਾਹੀ
ਤੇ ਮੇ ਸੇਨ ਮਤਾਹ ਥੀਤ ਬੇਰੇ ਸਬ ਸਾਦਰ ਸੇ ਮੇਰ ਸੁਤ ਕਹੇ ਸੇ ਮੀ ਮਾਸਾ ਸਿੰਗਾ ਪਾਹੀਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਓਹੋ ਕਰ ਕਰ ਮਕਤੇ ਹੁਆ ਮਾਏ ॥ ਤੁ
ਬੰਬੇਨ ਮੀ ਮਾਸਾ ਬੇਨ ਮਲਾਏ ਕਰਮ ਸੁਤਿ ਤੁ ਨਿਜ ਤੇ ਜਨੇ ਨਿਜ ਕਰਤੁ ਲੀਨ ਨਿਜ ਮਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਤਬ ਹਸ ਬਾਲ ਕਹੇ ਸੁਨ ਭਾਈ ਕੋਨ ਚਾਹੇ
ਕਰਮ ਕਰਹੀ ਓਹਨ ਭਾਯੋ ਕਰਹੀ ਕਾਮਾ ਮਿਜ ਪਾਲਨ ਲੇ ਪਰਚੇ ਪਾਮਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਰਨਾ ਮ ਬੇਦ ਕਾ ਗਾਵੋ ॥ ਜੋ ਕਰਮ ਕਿਰਹੀ ਪਰਚਾਵੇ ॥
ਪੁਮ ਪਾਮ ਤੇ ਨ ਭੁਭਰ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਪ ਕਾਸ ਮੇ ਕਰਤੁ ਤ ਚੀਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਮ ਕੋਰੀ ਯੋ ਤੋ ਭੀ ਬੇਨ ਤੁ ਮੇ ਮਨ ਲੇ ਯੋ ਕਰਮ ਨਾ ਮਕਰ
ਨੇ ਕੋਰੇਈ ॥ ਕਲਪਤ ਕਹੇ ਮਨੇ ਸਬ ਕੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਵਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਸਿਤ ਕਾ ਯੋ ॥ ਤੋ ਭੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਲਖ ਪਖੇ ॥ ਕਰਮ ਸੁਤਿ ਤ ਨਹੀ ਯੋ ਜਾਨਾ

ਕਰਤੁ ਭਯੋ ਸਤਿ ਤੇ ਮਨਾ ੩੪ ਸ੍ਰੋ ਮਨੇ ਮਿਮਾਸਤੁ ਯੋਤ ਬਹੀ ਸਬ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪਿਤ੍ਰ ਜਨਨ ਮਾਹੀ ਰੂਪ ਕਹੈ ਸੁਤ ਸੋ ਬਚਨਿ ਤੁ ਮਈ ਸਬ ਭੇ
 ਤ ਬਪੁਤ ਕਹਾਹੀ ਤਤ ਬਡੇ ਲਪ ਜਨਨ ਸੋ ਸਬ ਛਰ ਕਰੇ ਮਗ ਯਨ ਸੁਆਹੀ ਹੋ ਪਰ ਮਾਤੁ ਸ੍ਰੀ ਹਮਨ ਤੁ ਮਨਾ ਦੁਖ ਹੀ ਮਮ ਜਾਹੀ ੩੫
 ਮਾਜਨ ਕੀਨੀ ਪਬੈ ਨ ਕਹਾਤੁ ਮਥਾਲ ਸੁਪੁਰਨ ਦੀ ਸਸਹੀ ਬਾਲ ਕਹਾ ਮਗ ਯਨਾਇ ਹੀ ਜਬ ਭਿਨ ਰੁਤੁ ਬਪੁਰਨ ਹੀ ਦੇਖਣਾ
 ਰਸੁ ਦੇਖਨ ਯੋਗ ਹੋ ਯਤੁ ਏਤ ਬਏ ਕਕਹੀ ਹੈ ਮਦ ਪੁਤ ਕਹਾਤੁ ਮਭਾ ਪਤੁ ਧੁਤਾ ਮਧੁਤ ਨ ਬਹੈ ਮਲੁ ਹੀ ੩੬ ਤੋ ਮਦ ਪੁਤ ਕਹੈ
 ਤੁ ਮਨਾ ਮਸੁ ਬਾਲ ਕਹੈ ਤਬ ਦੇਵ ਦਤਾ ਹੀ ਪੋ ਸੁਨ ਬੈਨਾ ਮੁਪੁਤ ਕਹਾ ਜ ਬਏ ਕਲਹਾ ਵਿਦ ਦਤ ਕਹਾਹੀ ਦੇਵ ਸੁਦਤ ਕਹੈ ਤਬ ਹੀ ਸੇਮ
 ਤੁ ਮਦ ਪੁਤ ਤਿ ਮੇਇ ਤਾ ਮਾਹੀ ੩੭ ਪੁਤ ਕਹੈ ਤੁ ਮਰੁਪ ਕਹਾ ਸਿਸ ਰੁਖ ਤੁ ਨਨਾ ਮਨ ਰੁਪ ਜਾਹੀ ੩੮ ਗੀਯਾ ਮਦ ਪੁਤ ਕਹਾ ਨਿਜ ਰੁਪ ਤੇ ਪੁ
 ਨਨਾ ਮਰੁਪਾਇ ਤੁ ਹੀ ਓਤੁ ਰੁਪ ਨਾ ਮਸੁਆ ਪਹੀ ਸਿਸ ਰੁਖ ਤੇ ਜੀ ਹਰ ਹੀ ਰਸਨਾ ਹੀ ਕਿ ਮਹੀ ਕਹੈ ਨਹ ਜੀ ਹਤੇ ਸੁਪੁਗਾਵ ਹੀ ਮਦ ਪੁ
 ਤ ਕਹੈ ਤੁ ਸਨ ਹੋ ਸਿਸ ਕਹਤੁ ਸਨ ਪਾਵ ਹੀ ੩੯ ਤਿਨਾ ਕਿਤੁ ਸਨ ਚੁਪ ਦੁਯਾ ਏਭੀ ਕਹੈ ਤਬ ਮਤਿ ਹੀ ਰਸਨਾ ਮਾਪੇ ਬੋਲਤੀ ਚੁਪ ਦੁ
 ਕਸ ਬਾਅਤੁ ਮਧਰੀ ਸਕਤੀ ਕਹਾ ਰਸਨਾ ਮਧੇ ਚੁਪ ਬੋਲ ਨੀ ਨੇ ਜਹੁ ਪਰੇ ੪੦ ਮਦ ਪੁਤ ਕਹਾ ਰਸ ਜਨ ਸੋ ਜੇਹਾ ਮੇਸ ਜਨ ਯੋਹੀ ਦੇਹੋ ੪੧
 ਕਹ ਬਾਲ ਸੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਹੀ ਨਿਰ ਬਾਨ ਬੇਦ ਨ ਗਾਯਯੋ ਬਿਨ ਕਾਨ ਸੁਨ ਲਖਨੈ ਨ ਬਿਨ ਕਕ ਬਿਨ ਗਹੇ ਦੁਹੁ ਏਯੋ ੪੨ ਰਸਨਾ ਬਨਤੁ
 ਗਾਵਨੀ ਪਗ ਹੀ ਨ ਚਲਨਾ ਸਾਹੀ ਮਦ ਪੁਤ ਕਹਤੁ ਮਥਾਨ ਕਵਨ ਬਾਸ ਜਾ ਮਧਾਹੀ ੪੩ ਤੁਨੰਗ ਕਹੈ ਬਾਲ ਨੇਨ ਸੁ ਜਾਗਤੁ ਮਾ
 ਹੀ ਬਸੋ ਸੁਪਨੇ ਕਠਿ ਮੇਸ ਬਠਾਹੀ ਹਿੰਦੇ ਸੁਖ ਪਤਿ ਸੀਸ ਤੁ ਰਯਾ ਮਧਰੀ ਪੁਨਿ ਸੁਬਰਾ ਮਥਿ ਸੋਨ ਨਾਹੀ ੪੪ ਸਬੈ ਮਥਿ
 ਤਬ ਹਮਤਿ ਮੋਪੁਰ ਜਾਨੋ ਕਹੈ ਏਕ ਠਾ ਮਲਿ ਜਾਹੀ ਯਮਾਨੋ ਕਹੈ ਤੇ ਸੁਨੇ ਪੋਖ ਸਾਹੇ ਮਕੀ ਦੀ ਸਬੈ ਠੋਰ ਬਾਪੀ ਕਹੈ ਕੋਨ ਚੈ
 ਦੀ ੪੫ ਅਧਮ ਮਨਾ ਮਾਪੇ ਪਰੈ ਨ ਕਕ ਕੁਹੀ ਪੁਨੀ ਮਨ ਕੇ ਸੁਖ ਹੀ ਨਾ ਮਹੀ ਹੀ ਜਨ੍ਹੀ ਤੇ ਚਿੰਦਿ ਗਿਰ ਪਾਹੇ ਖੁਲਾਹੀ ਮਨੀ ਸੁਬ
 ਮੁਲੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਵਾਹੀ ੪੬ ਮਨਿ ਕੇਤ ਜਾ ਮਾਪ ਸਤਿ ਸੁਹੇਵੀ ਮਨਿ ਤੇ ਲਹੇ ਕਹੁ ਜਨ ਸੋਈ ੪੭ ਮਥੈ ਬਿਸਮਾ ਮਾਪੇ ਘਨੇ ਰੀ

੨੬
੨੨

ਧਾਰੇ ਅਧਤਕਰਾਮਨੀਤੀ ਗਸਾਰੇ ॥ ੪੪ ਨਾਨ ਕਰੇ ਅਧਤਕਰਾਮਨੀ ਨਹੀ ਤੁਲੇ ਕਹਾ ॥ ਦਰਿਜੁ ਬੋਲ ਬੁਧ ਸੋ ਕਹੇ ਸਿਸੀ
ਕਹਾਤੁ ਹਨ ਸਨੇ ਸੁਰਗ ਮੋਦਹੀ ਨਿਰੇ ਸੁਨੇ ਦੁਖਿਲੀ ॥ ਅਭਾਵ ਬੁਧ ਨਾ ਕਰੇ ਰਬੇ ਬਕਤ ਬਾਦੇ ॥ ੪੫ ਕਰੇ ਅਧਤਕਰਾਮਨੀ
ਬੁਧ ਬਾਦਹੀ ਤਹਾਨ ਕੋਨ ਸੀ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਿਸ਼ੇ ਰਸਾਦਹੀ ॥ ਜਪੁਰਨੀ ਸਬੇ ਅਹੈ ਅਨਿਧੁ ਪੀਰੀ ਖੀਤਨੀ ॥ ਤਮੋਨ ਬੋਨ ਅਪਹੀ
ਸਤਾ ਸਤੀਦਹੀ ਗਨੀ ॥ ੪੬ ਤਬਾਲਤਾ ਹਸਕੇ ਹੋ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ ਯਾਦੀ ॥ ਸੁਬੀਧ ਮੋਖ ਕਯੋ ਮਨੇ ਦੁਖੀ ਅਹਿ ਕਰੇ ਸਦੀ ॥ ਕਰੇ ਅ
ਧਤਕਰਾਮਨੀ ਅਪੀਪਨੀਤਹਾ ॥ ਸੁਬੀਧ ਮੋਖ ਕਯੋ ਨ ਭੁਲ ਰੰਚੁ ਕਹਾ ॥ ੪੭ ੨ ਤਬੇ ਬਾਲਗਾਵੇ ਨਿਰੰਗੁ ਪਰੇ
ਤੰਕਤੇ ਸਾਧਨਾ ਧਾਰਤੇ ਸੀਤਾਈ ॥ ਕਰੇਤਾ ਅਧਤਕਰਾਮਨੀ ਸਪਸਦੀ ਨਹੀ ਦਾਸਤਵੀਤਾ ਹਮੇ ਖੇਲਨ ਯਾਈ ॥ ਤਬੇ
ਪਨੇ ਪਾਰਹੁ ਬੋਨ ਗਾਏ ਸਮੀ ਬਿਖਮਨੀ ਹਸੇ ਰੁਪੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਹੀ ਅਤਮ ਰੁਪਤੇ ਮੇਰੇ ਹਈ ਸਬੇ ਦੇਸਹੀ ਦੇਸਾ ਅਨ
ਪਰੇ ਗਾ ॥ ੪੮ ਮੁਏ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਸਬੇ ਤਾਸਨਾਨ ਤਮੇ ਬਾਲਾ ਮੋਧਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰਾ ॥ ਹਮੇਤੁ ਮਨਾਹੀ ਅਧਤਕਰਾਮਨੀ ਸਤ
ਰੇਤ ਨਿਜਨਾ ਅਖਤਿਰੇ ਗਾ ॥ ਕਰੇ ਨਨਕ ਹਈ ਨਹੀ ਭੁਦਕੇ ਦੇਸਮੀ ਪਤੀਵੇ ਕਹੁ ਜਨ ਸਹੇ ॥ ਕਰੇਤਾ ਅਧਤਕਰਾਮਨੀ ਅ
ਗਾਨੀ ਲਖੇ ਭੇਦਾ ਮਾਰੇ ਸਾਮਾਨ ਧਾਰੇ ॥ ੪੯ ਇਤੀ ਸੀਵਿਸੁ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਸਰ ਮੇਰੇ ਸੰਬਾਰੇ ਦੁਤੀ ਅਸੇ ਪਦੀ ਅਮੇ
ਧਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਚੋ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੇਰੇ ਸੰਬਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸੰਚਰ ਚਾਕਰ ਸੇਰੀ ਗਾ ॥ ਭੁਏਤੁ ਸਨੀਲ ਗੀ ਸਮਾਧੀ ॥ ਪਰਿਹਰਾ ਬੁ
ਖਯੋ ਸਾਧੀ ॥ ੧ ਮਨੇ ਪਦੀ ਇਕ ਧੀਤੀਤਾਹੀ ਪੁਨ ਸੁਛਿਦ ਬੋਲੇ ਯੋ ਦਹੀ ॥ ਦਾਸਨਤਾ ਗਨ ਧਾਰੇ ਜੋਈ ਬੰਧ ਅਹੈ
ਸੋਨ ਰਲ ਖਲੋਈ ॥ ੨ ਬਾਲ ਕਰੇ ਕੀਤ ਲੋਨ ਤੁਲੀ ਕਹਾ ਅਧਤਕਰਾਮਨੀ ਜਬ ਲੋ ਦਾਸਨ ਹੋਇ ਹਧਾਰੀ ਤਬ
ਲੋਨ ਨਿਜ ਰੁਪ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੩ ਦਾਸਨਤਾ ਇਨਾ ਕਿਧੋ ਪਿਸਾਰੀ ਚਾਹਤ ਜੇ ਸਿਦਹੁ ਪਹਾਰੀ ॥ ਬਾਲ ਕਰੇ ਲਬ ਦਾਸਨਤ
ਜਹੀ ਕੋਤ ਬੋਤਾ ਹੋਤ ਸੋਰਜਈ ॥ ੪ ਨਹਤ ਜੇਤੋ ਲਖ ਮੇਰੇ ਕੇਤਾ ॥ ਹਮੇਤੁ ਮਨਾਹੀ ਅਧਤਕਰਾਮਨੀ ਤਬ ਜਨ ਤੁਰਤ ਕਰੇ

ਕਰੇ

੨੨

ਦੇ ਹੀ ਅਤਾਹੀ ਲਹੇ ਸੋਯਾ ਮਾਰੇ ਨਿਸੇਧ ਯਾਨ ਲਾਗੇ ਤਿਸੇ ਰੇਤੁ ਹੋ ਸੰਗ ਤਿਨ ਮਚਾਹੀ ॥ ੨੮ ਉਦੰਦੁ ॥ ੨੮
 ਚਾਹ ਕੋਤ ਯਾਗਾ ਮਾਚਾ ਹੋ ਕੁਪ ਜੋ ਵਾਸਨਾ ਤਾਗਾ ਮਾਵਾ ਸਹੇਈ ॥ ਦਹੀ ਮੋਰਈ ਠੀਨ ਜੰਭੁ ਪਹੰਤਾ
 ਹੋ ਕੋ ਬੰਦ ਤੇ ਸੁਥ ਲੋਈ ॥ ਤੋਹ ਤੇ ਉਚਨਾ ਮੋਰ ਕੋਈ ਨ੍ਰਿਪਿ ਮਾਪਹੀ ਮੋਖ ਤੇ ਬੰਧ ਮਾਨੀ ॥ ਅਸਨ
 ਕੀਜ ਏ ਕੰਭੁ ਵੀ ਮਾਰ ਕੀ ਹੋਤ ਨੇ ਰਾਸ ਸੋ ਮੋਹ ਗਾਨੀ ॥ ੨੯ ਚਾਹਾ ਆਵੇ ਦਯਾ ਮੁੜਤ ਕੁਮਹੇ ਆ
 ਸਕੋ ਗਾਗੇ ਰਾਸ ਧਾਰੀ ਕੋ ਪਾਲ ਭੂਮੀ ਨਹੀ ਕਾਮਨਾ ਮਾਪਹੀ ਬਹਮਤੁ ਮੋਹ ਗਾਗੀ ॥ ਜਨ ਏ ਕੁਮ
 ਤਾ ਮਾਤ ਰਿਦੇ ਵਹੇ ਮਾਪ ਤੇ ਹੀਨ ਨਾ ਕਾਮਰੇਈ ॥ ਅਸ ਸੋਧਾਰੇ ਰਾਨ ਨਾ ਹੋ ਯੋਗ ਭੋ ਸਮੇਰੀ ਗ
 ਉਜੀਵ ਸੇਈ ॥ ੩੦ ਯਾਂਤੇ ਦਧਾ ਮੈਪੀ ਸਾਗੇ ਤੇ ਸੇਨ ਰਕਾਮਨ ਸੁਹਧਾਰੇ ॥ ਪੁਜਤ ਰਹੇ ਜਨ ਮਲੇ
 ਸੋਈ ॥ ਖਾਵੇ ਮਪਨੋ ਕੀਤਾ ਜੋਈ ॥ ੩੧ ਵਾਸਨ ਭੂਤ ਸੁਚਾਹ ਚੁਰੇਲੀ ॥ ਦਈ ਲਗਾਇ ਮੁੜ ਕੇ
 ਪੇਲੀ ॥ ਜਤਿ ਮਤਿ ਕਰਤੀ ਨਹੀ ॥ ਵਸ ਕਰ ਕੀਤ ਸੁਛੰਦ ਪਕਾਰੀ ॥ ੩੨ ਤੇ ਸਮਨੋਤ ਚਾਹਤ ਨਲਾ
 ਈ ਕਰੇ ਜੀਵ ਸੁਹ ਪੁਜਾ ਭਾਈ ॥ ਨਾਤੋਤ ਪਬਤ ਕੋਨ ਸੁਕਰਈ ॥ ਲੋਭ ਹੋਤ ਨਰ ਪਚ ਪਚ ਮਰਈ
 ੩ ॥ ਸਤਿ ਕਰੇਤ ਪਬਤ ਮਖਦਾਨਾ ॥ ਬਿਨਾ ਹੋਤ ਉਪਕਾਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਚਾਹਨ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਸੁਹਾਹੀ ॥
 ਜੇ ਅਚਾਹਤ ਹਯਾ ਮਭੋਨਾਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨੇ ਬੰਨ ਮੇਸੇ ਨ੍ਰਿਪਿ ਸਾਂਤਾ ਆਈ ਲਗੀ ਤਾਸ ਮਾਪੀ ਬਿ

ਤੀਥੀਤਪਾਈ॥ ਤੁਯੋਲੀਨਾਮੇਸੇਜਲੀਨੀਰਜੋਸੇਮਲਯੋਬੁਧਮਸੇਸੀਪੁਡਿਮਾਹਰਾਈ॥ ਤਿਮੇਹੀਯਾ
 ਰੋਨਭੁੰਦਰਸਾਹੇਤਜੇਚਾਹਸੇਜਨਦੇਹੁਪਾਪੀ॥ ਇਮੇਬਾਸਕਰਨਬਚਿਤਾਹਗਾਏਤਬੈਆਤਮਦਰਸ
 ਯੀਗਯਾਨਥਾਪੀ॥ ੩੨ ਸਬੈਆਤਮਾਬੈਦਪੋਗਨਗਾਏਕਤੇਮੋਹਮਾਨੋਤਸੋਹੀਯਲਾਯੋ॥ ਤਬੈਅਤਿਗੰਬੀ
 ਤਕੈਜਾਪਸੋਹੀਜਪੇਸੀਪਤਿਨਾਮਸੇਗੰਨਭਾਯੋ॥ ਬਿਪਿਚੀਟਯੀਆਦਹੁਗੰਨਜਨੋਥਿਤੰਹੀਯਕੀਨਤਬੈਸੁ
 ਖਪਾਏ॥ ਨਹੀਗੰਨਤੇਸਾਗਨਾਚਿਦਭਾਨੰਤਨੀਇੰਦਰੀਪਾਠਮਬਨਭਾਏ॥ ੩੩ ਉਦਿੰਦ ਪੁਰਨਪਿਰਮਹੁਸਾਹਬੈ
 ਦਾਤਕੋਹੀਯਮੋਜਨਾਮਾਖੰਡੁਜੋਈ॥ ਆਪਹੀਆਪਥਾਦੁਸਰੇਮੋਹਗਾਸਾਂਤਸਾਮਦਮੋਨਾਯਜੋਈ॥ ਦੁਖਹਾ
 ਤਾਪਹਾਪਾਪਹਾਸਿਨਰੀਤਾਸਨਾਕਾਲਾਕਾਲਹੋਈ॥ ਦੇਹਤੇਪਾਰਭਾਮਨਿਨਾਇੰਦਰੀਸਾਚਾਮਾਕਾਸਮੰਗੁਪਜੋ
 ਈ॥ ਜੋਤਜੋਤੀਮਿਲੇਓਤਪੋਤੀਸਮਤਿਤਤੁਸੋਮਸੀਨਾਹੁਭੇਦੀ॥ ਦੁਇਆਦੁਇਨਾਜੀਵਹੁਸ਼ੀਵਨਾਮੋਦਸੋਹੀ
 ਯੰਤੰਤਾਮਛੇਦੀ॥ ਪਿਨਹੁਪਿਨਹੁਰਸੀਪਤੀਤੇਬਡੇਚੰਡਕਾਸਭਿਬੈਧਾਤਸਾਹੇ॥ ਤਾਹਤੇਹੋਬਡੇਸੀਗੁਰੂਜਾਨਦੇਜੀਤਤੇ
 ਕੀਨਸੇਬੁਧਮਧਾਹੇ॥ ੩੪ ਗੀਯਾ ਇਹਭਾਤਮਾਤਮਦਰਸੀਆਵੰਤਾਹੀਭੁਏ॥ ਸੁਨਏਕਥਾਭਬਮੇਤਰੇਗੁਰ
 ਬੰਦਕਹਉਸਤਤਰਏ॥ ਭੁਮਈਸਪਰਮਾਮਪਾਰਕਰਨਾਧਾਰਮੋਮਗਲਾਇਯੋ॥ ਸਬਏਕਪੁਰਨਾਬਿਸਨਹੋਨ
 ਹਮੋਹਮੇਗਾਗਾਇਯੋ॥ ੩੫ ਸਬਅੰਤਿਤੇਬੁਧਮਭਿਮੋਤੁਮਹੀਗੁਰੂਹਮਕੋਨਹੀ॥ ਇਮਭੁਖਬੰਦਪਦਖਨਕ

ਸਿਸਸੀਗਾਮਾਮਬਲੋਨਤੁਮਗਾਨਮਭੀਗਾ ੫ ਵੈਨਾਨਿਜਹੁਪਸੁਖਨਿਰਪਾਵੁਭੋਮਨਦਾਸਨਹੀਯਹੁਗੇ ਬਾਲਕਦੇਸੁਖਤੁ
 ਹਕਹੋਮਨਦਾਸਨਾਮਪਸਰੁਪਧਰੇ ॥ ਜੋਲਗਾਮਾਪਸਤਾਨਹਦਾਵਤਤੋਲਗਨੀਕਲਖੇਸੁਕਰੇ ॥ ਜਾਨਦੁਖਤਿਹਤਾਗਾ
 ਤੈਨਤੁਹੋਤਸੁਖਸਿਮਸੋਸਵਰੇ ॥ ੬ ਤੋਜਨੁਰੁਤਕਹੋਬਤਪਾਕਹਤੋਬੀਨਨਹਸੁਨੇਸਿਖਕੋਈ ਪਾਵਕਗਯਾਨਜਗਾਪੁਬੀ
 ਹਮਦੇਹਤੁਮਾਨਹਛਾਰਕਹੋਈ ॥ ਤੋਹਮਪਾਦਨਰੁਪਰਮੇਸਿਬਸਤਿਕਹੋਨਮਤੇਮਕਹੋਈ ਦਾਸਨਮੇਲਹਿਤੈਮੁਗਰੁਜਨ
 ਮਕਿਰਕਾਰਨਚਹਸੁਜੋਈ ॥ ਬਾਲਕਹੋਜਬਹੀਮਨਨਤਬਕਾਹਤਜੇਜਨੁਰੁਤਸੁਨਾਏ ॥ ਬਾਲਤੁਮੇਮਨਕੇਸਨਹੀਇ
 ਹਮਾਨਤਜੇਤਬਾਮਾਤਮਪਾਏ ॥ ਬਾਲਕਹੋਤਜਨਗਾਹਨਸਬਤੋਹਮਧੇਮਨਾਮਮਨਭਾਏ ॥ ਮਾਨਲਖੇਤਬਗਮਾਨਹੀ
 ਜਬਗਮਾਨਤੁਯੋਤਬਾਮਾਨਨਕਾਏ ॥ ਗੀਯਾਨਿਸਨਗਨਾਤਮਭਨਨਾਮਭੰਤੰਗਨਾਦਹਸੇਸਹੀ ਜਨੁਰੁਤਕਹਸੁਨਬਾ
 ਲਤੁਕਤਸਾਪਸੰਗਸਮਲਹੀ ਤੁਮਜਾਨਯੋਸੁਖਤੋਹਕੋਕਤਲਕੁਹੋਵੇਭਾਖਨੇ ॥ ਤਬਬਾਲਕਹਸੁਨਤਾਤਜੀਸੁਤਮਾਤਪੁ
 ਤਨਾਮਾਖਨੇ ॥ ਜਨੁਰੁਤਕਹਬਰਕੋਸਿਸੇਮੁਹਰੁਪਕੋਪਗਟਕਰੇ ॥ ਬਰੁਗਯਾਨਮੇਏਬਾਲਹੋਗਪਤੀਮਤੀਮੁਖਤੇਰੇ
 ਏਨਬਾਲਾਮਾਏਓਕਹਾਪਨਜਾਹੁਗੇਕਹਠਾਮਹੀ ॥ ਸਿਸਕਹੋਤੁਮਰੇਦੇਸਹੋਹਮਦੇਸਕਾਲਾਮਕਾਮਹੀ ॥ ੧ ਜਨੁਰੁ
 ਰਬਕਹਤੁਮਦੇਵਦਤਸੁਕੋਨਏਤਨਪਾਹੀ ॥ ਸਿਸਕਹੋਤੈਰੀਕੋਰਮੇਜਨੁਰੁਤਬਾਲਨਿਹਾਰਹੀ ਤਜੁਰੁਪਾਛੇਰੇਰੇ
 ਦਹਰੁਪਹਮਰੇਜਾਨਏ ॥ ਜਨੁਰੁਤਕਹਤੁਮਹੋਗੁਰੁਹਮਰੇਸੁਬੀਦਨਹਨਏ ॥ ੧੧ ਤੁਜੀਗ ॥ ਇਨਿਚਤਾਲਿਸਬੈਏਕਜਾਨੇ ॥
 ਤਿਸੇਲਾਭਕੀਹੋਮਲਾਭੁਨਹਾਨੇ ॥ ਕਹੋਬਾਲਲਾਭੁਮਲਾਭੁਮਾਹੀ ਨਭੀਸਾਨਬਾਪੀਚਿੰਦੇਸੁਬਠਾਨੇ ॥ ੧੨ ਅਪੁਤੰਕਾ
 ਤਾਹਦੇਖਾਸੁਗਾਓ ॥ ਤਬੋਤੀਨਹੋਤ੍ਰਿਪਰੀਤੁਹਪਾਓ ॥ ਕਹਾਪੇਖਨੇਤਾਮਦੀਸੁਰੋਈ ॥ ਤਹੀਹੋਤਮਨੀਕੁਛੀਕੀਨਸੋਈ ॥ ੧੩

੬੬

੬

ਤਬੇਤੀਸਾਨੀਬੀਧੀਗਯਾਨਕੰਦੀਅਏਤਹਰਮਿਲਖੇਬਿਸਨਚੰਦੀਕਹੇਹਾਸਕੋਬੈਨਪਾਤਾਸੁਤਾਂਦੀਤੁਮੇਸਿਸਟਸਾਗੀਸਿ
 ਸੰਦੀਓਠਾਈ॥੧੪॥੨੫੦੬ਲਓਖਾਹਏਜਗਕੇਗਾਏਹਾਲਭੁਮਾਨਖਰੇਹਿਜਹੇਗਾਕਹੇਤਾਇਪਾਤਨੀਕਿਨਸੋਈ॥ਲਖੇ
 ਆਪਨਾਆਪਨੁਦੇਵਜੋਈ॥੧੫॥ਨਾਜਲਪਨਿਮੋਹਹੋਕਛਬਡੇਹੋਤੁਮੇਕਹੀਜਗਮਿਰਪਤਿਗਮਿਨੀਬਿਲਾਸਤੇਸਹੀ॥
 ਮਨਿਬੁਦਾਸਨਾਹੋਤਿਤੁਮੇਮੁਏਸੁਲਾਘਯੋ॥੧੬॥ਪਰਬਨਾਅਦੇਤਹੋਤਨੀਸਥੁਲਕੁਏਯੋ॥੧੭॥ਰਸੀਸਾਇੰਦਗੀਕੁਗੇਤੁਮੇਮ
 ਪਾਸੁਪਨਤੇਅਤਮੇਪੁਤਾਪਸਾਰਪਕਿਹਿਤਸੀਪਤਿਤੋਸੁਬਾਛਭਲਕੀਲਿਖਾਤੁਮੇਸੁਮਕਿਸਾਹੀਕਹੇਬੀਧੀਠਨੀ
 ਗਇਸੋਸੁਰਚਿਧਾਰੀ॥੧੮॥ਸੁਲੇਖਕੋਨਮੇਕਹੇਅਲੇਖਤੁਪਏਸਹੀਤਬੇਸੁਬਾਛਓਰਕੋਕਰੇਦਤੋਤਤਾਲਹੀ॥ਕਹਿਤ
 ਬੈਨਏਮੁਖੀਮਨਿਬੁਧੀਸਗੀਰਹੀ॥ਸੁਬੀਦਤੋਹਕੋਕਰੇਹਮੇਨਪਾਰਤੀਰਹੀ॥੧੯॥ਕਾਬਿਤਕਹੇਤਬਧਾਤਤਾਹਬਧਦਨ
 ਬਾਲਕਤਬਦਿਬਪਕਰੀਬੁਪਮੇਹੁਟਧਾਰੀਏ॥ਜਬੇਬਧਪੁਟੇਦਈਤਬੇਸੋਲਖਾਵੇਕੋਨਮਨਿਚੀਤਨਹੀਤੋਹਕਾਹੁ
 ਨਸਾਹੀਏ॥ਬਾਲਕਸਮਾਧਲੀਨਾਮਾਯੋਬੀਪਪਤਤਬਨਾਮਜੋਮਗੀਚਪਨਗਯਾਨਸੋਨੀਹਾਰਏ॥ਕਹੇਬੀਧੀਸੰਗਤੁ
 ਮਾਮਗਿਸੋਲਖਾਵੇਨਾਹੀਪਭੁਨਤਾਹਸਿਸਪੰਮਨਭੁਸਾਰਏ॥੨੦॥ਕਹੇਤਮਗੀਚਮਨਬਸਮੇਹੋਵੇਨਾਹਚੰਚਲਾਮ
 ਪਕਾਕਿਅਥੀਤਤਾਹਧਾਰੇਹੀ॥ਸੀਧਯਾਕਰਨਸਮੇਕਹੁਕੋਕਹੁਸੋਜਾਪਕੇਸਹੁਓਪਾਯਮਨਨਾਸਕਰੇਸਾਰੇਹੀ॥ਬਹਾਮਾਨੁ
 ਬਖਾਨੇਜਬਾਪਕੋਪਦੁਲੇਮਨਹਤਨਤਾਨੇਨਿਜਲੀਨਗਯਾਨਭੁਰੇਹੀ॥ਜੋਗਸਾਥਮਨਹੋਤਬਸਨਾਸੁਨਾਓਸਾਚਕਤੋ
 ਬਸਹੋਤਜਗਝੁਰਹੀਪੁਕਾਰੇਹੀ॥੨੧॥ਚੋਜਬਲੋਕਗਨਾਕਰਨਨਜਾਵੇਤੋਲੋਗਯਾਨਸੁਖੀਨਹਪਾਵੇ॥ਅਨੰਤਰੁਪਲਖ
 ਯੋਗਨਕਰਹੀ॥ਨਾਬੀਕੁਠੀਕੀਮਾਸਾਧਹਈ॥੨੨॥ਕਹੇਮਗੀਚਸਕਲਪਾਬਿਕਲਪਾਜੋਲਗਨਹਸਮੀਹੁੰਯਾਅਲਖ

੬੬

ਅਤਮਸੁਖਮੋਨਿਸਚਾਨਹੀ ਨਿਜਕੋਲੋਕਿਤਪੁਸਤਕੀ ੨੨ ਬਿਪਕਰਨਾਮਰੁਪਤੇਨਪਾਠੇ ਲਖੇਰੁਪਕੀਤੇਰਾਧਾਠੇ।
 ਅਤਿਗਬੀਤਤੁਈਸਾਮਾਚੀਤਾ ਲਹੋਨਿਜਰਸਸੋਮਨਮਤਿ ੨੩ ਨਾਮਰੁਪਤਨਬਿਪਨਸਾਰੇ ਖਾਮੇਟਾਸੋਸਬਜਰਾ
 ਧਰੇ ਨਿਜਸਰੁਪਸੋਮੇਲਨਹੋਈ। ਆਤੁਪਰੰਬਾਗਸੁਖਸੋਈ ੨੪ ਵੇਦੋਟਸਾਵਤਜਨਹਕਾਰਨਤਨਮਨਹਕਾ
 ਹਬਿਲਾਏ। ਭੁਖਮਗੀਚਜਬੇਲਗਹੋਤਨਤੋਲਗਾਮਾਪਸਨੇਹਨਜਾਏ। ਭੁਖਾਬਿਪੀਜਬਾਪਨਹੀਪੁਨਕਾਹਸ
 ਨਹਹੋਸੁਤਤੁਈ। ਅੰਗਸੁਨੇਤਨਾਮਗਿਗਿਰੇਜਬਸੋਮਨਤੁਨਾਮਾਪਲਖਾਏ। ੨੫ ਤੇਤਨਕੋਲਚਿਤਿਨਕੁਯੋਤਬਦੇਹਾਬਿਨਾਨਿ
 ਜਰੁਪਨਿਹਾਏ। ਭੁਖਮਗੀਚਹਮੇਮਬਕੋਨਹਾਮਗਤਨਿਕਛੁਰੁਪਾਮਾਏ। ਤੋਬਿਪਭੁਖਜਤ੍ਰਿਤਮਹੀਪੁਨਚੇਤਨਤ੍ਰਿਸਬਾ
 ਪਤੁਮਾਏ। ਤੇਤਨਕੋਪਗਟਾਵਤੋਜਬਹੋਟਨਾਨਿਜਸੁਨਿਹਸਾਠੇ ੨੬ ਪਖਮਗੀਚਸਕਲਪਤਨਹਮਨਾਹਸਕਲਪਸਰੁਪਤੁ
 ਹੀ। ਕੁਤਬਾਅਤਮਲੀਨਸੁਈ। ਵੇਸਨੀਬਿਪਸੋਈ ਮਬਾਤਕਹੀ ਜੇਸਤੁਮੇਸੁਤਬ੍ਰਹਮਕਰਾਤਿਮਸਿਤਕਰੋਮਗਤੇਤਗਹੀ
 ਪਥਿਘਨੇਲਖਸਿਤਨਪਰਰੁਪਇਕੋਨਿਸਚਾਸਤਹੀ। ੨੭ ਗੀਯਾ ਜਿਹਪਥਿਕੋਚਲਜਾਨਹੀਤਿਸਹੀ। ਘੋਤਿਹਤਾਰਹੀ
 ਮਯਨਾਮਾਦੇਤਸੋਮਾਅਤਬਕਰਪਾਹੁਸਬਕੋਸਾਰਹੀ ਅਵਪੁਤਕਾਕਿਹਖਾਇਗੋਪੁਨਕੋਨਤਮਕੀਦੇਖਹੀ ੨੮
 ਨਾਮਕਹਾਮਗਕੋਭੁਖੋਜਿਹਦੇਹਮਾਨੀਲੇਖਹੀ। ੨੯ ਮੁਹਬੈਨਸੋਤਤੁਪਰੇਤਮਨਾਖਾਵੇਨਾਤੁਬੋ। ਕਹਬਾਲਕੋਤੁਮਖਾ
 ਵਹੁਸਿਸਕਹੋਸਬਤਹੀਜਬੋ। ਤਬਪਾਯਕਾਤੇਪੁਛੈਸਬਾਮਗਤੇਰੋਜਾਨਏ। ਨਿਜਪਾਇਨਿਜਕੋਕੋਜਕੋਮਯ
 ਗਾਯਨੀਮਾਨਏ। ੩੦ ਤੁਮਾਮੀਨਿਜਕੋਖਾਵਹੁਤਬਹੋਤੁਮੇਹੋਦੇਨਹੀ ਤਬਬਾਲਕਾਮਦਵੇਤਹਪਤੁਮਤੀਨਮਾਨੇਬੈ
 ਨਹੀਹਮਤੇਤਮੇਪੁਨਖਾਵਨੇਇਹਤੀਨਤੇਮਨਮਰਹੇ। ਕਹਦੇਤੁਮਰੇਨਾਮਕੀਸਿਸਕਹਾਇਕੀਤਨਹੁਲਹੀ। ੩੧ ਭੁਖੀ
 ਗਾ। ਸੁਯੀਭੁਸੁਤਸਿਪਜਾਕੋਪਕਾਸੀ ਕਹਦੇਤੁਮੇਕੋਸਿਸੀਭੁਖਗਾਸੀ ਤੁਮੇਸੋਹਮੇਤੇਹਮੇਤੁਮਮਾਹੀ ਨਹੀਦੇਦਦੇਲਿਖੇ

੨

੩

੨੬

੮੦

੧੫

ਜਿਤੈ ਤੇ ਸੋਭਿ ਤੇ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਹੋ

ਜੇ ਸੁਹਾਗੀ ॥ ੩੧ ਤਬੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਭੁਯੋ ਬਾਲਗਾਏ ॥ ਕੁਝੋ ਬੋਲ ਕੋਈ ਕੁਝੋ ਦੇ ਤਰਾ ਏ ॥ ਨ ਬੋਲੀ ਸੁਆਵੇ ਨ ਹੀ ਸਕਤ
 ਮੇਰੇ ॥ ਮਗੀ ਚੰਕਾ ਥਾਥਿ ਪਸੁ ਬੋਲੇ ਹੋ ॥ ੩੨ ਸੁਨੀ ਦੇਤ ਬਾਨੀ ਲਗੀ ਸਮਝ ਕੋ ਸੀ ਤਬੋ ਸੰਤੁ ਏ ਕਰਿ ਸਲਤੋ ਸੀ
 ਜਟਾ ਸੀ ਸੁਹੀਠਾ ਸਸੀ ਮਾਲ ਜਨੋ ॥ ਸਿਰੀ ਮਾਲ ਕਰੀ ਮਗੀ ਮਲਠਾਨੇ ॥ ੩੩ ਕੁਝੋ ਕੁਝੋ ਏ ਕੁਝੋ ਤੇ ਹੋ ਸੁਲੀ ॥ ਨ
 ਤੇ ਅਪਨੇ ਪੋਖਾ ਯਮੁ ਲੀ ॥ ਸਿਵੀ ਸਬ ਕਾਲੀ ਨ ਹੀ ਮੇਰ ਕੋਈ ਤਬੋ ਭੁਪਨਿ ਦਾਖਿ ਤੁ ਪਛਿ ਸੋਈ ॥ ੩੪ ਯਤਿ ਸੁਲ
 ਕਾਟੇ ਸਿਥੀ ਸੀ ਸਤੇ ਹਾਂ ॥ ਤਬੋ ਭੁਪਤਾਖੇ ਸੁਨੇ ਸੰਤੁ ਨਾਥੀ ॥ ਹਮੇ ਪੈਤੁ ਮੇਰੇ ਸੁਲ ਜੋ ਰਨਾ ਮਾਥੀ ॥ ੩੫ ਨਾਜ ਗੁਨੇ ਮਤੀ
 ਤਸੁਖ ਮਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਪਛਾਨੇ ॥ ਤੁਮੇ ਸੁਸੁਲ ਮਾਯਾ ਕੀ ਸਕਾਰੁ ਪਜਨ ਏ ॥ ਹਕਾਰ ਬੋਰ ਮਾਯਾ ਏ ਭੁਲਾ ਯਜ਼ਾ ਹਰੀ
 ਜਗੀ ॥ ਸਿਵੀ ਕਹਾ ਸਤਿ ਤੁਹੀ ਪਰਿਤ ਹੀ ਯਤੈ ਲਗੀ ॥ ੩੬ ਕਹਿਤ ਜੋ ਏ ਬਾਹਰੀ ਤੇ ਸੇਨ ਮਾਨ ਬਾਤੁ ਹੀ ॥ ਤੇਨ ਤੇ ਹਮੇ
 ਤਰੀਗ ਯਾਨ ਨੇ ਕਹਾਤੁ ਹੀ ॥ ਕਹਾਨੇ ਦਾਖ ਕੋ ਪਸੇ ਜਰੀਤੁ ਮਾਪਤੁ ਭਵੀ ॥ ਪਰੇ ਸਬਾਹਰੀ ਪੁਨਿ ਸੁਆਤੁ ਰੀ ਸਦਾ ਨਵੀ ॥
 ੩੭ ਸਿਵੀ ਕਹਿਤੁ ਭੁਪਸੇ ਜਬੋ ਜਰਾਤ ਨੀ ਭੁਸੀ ॥ ਸੁਸੇਖ ਪਾਛ ਕੀ ਰਹਾ ਕਹਿਤੁ ਭੁਪਤਾ ਮਸੀ ॥ ਮਸੇਖ ਸੇਖ ਨਾਹ
 ਜੇ ਸਬੋ ਸਰੁਪ ਸਤੁ ਹੀ ॥ ਸਿਵੀ ਕਹਾਤੁ ਮੇਰੇ ਨੀ ਸੁਆਮੇ ਸਨੀ ਸਚਤੁ ਹੀ ॥ ੩੮ ਤੁਨੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਿਲੇ ਬਹੁ ਮਜ਼ਦੀ
 ਧਨੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰੀਖੁ ਰੇ ਵਜਨੇ ॥ ਤੁਈ ਦੇ ਵਬੀ ਦੇ ਤਿਸੇ ਸੀਤੁ ਤਾਈ ਲਖੇ ਨਿਜੁ ਪਸਿਦਾ ਸੁਖ ਮਨੇ ॥ ਤਬੋ ਸੀਪਤਿ ਸਾਥ ਸੇ
 ਸੰਤੁ ਗਾਏ ਹਮੇ ਤੇ ਤੁਮੇ ਏ ਕਹੀ ਰੁਪ ਸਾਰੇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਤੁ ਏ ਹੀ ਤਬੋ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਕੁਝੋ ਸੀਪਤਿ ਲਾਗੇ ਦੁਜ ਪਾਰੇ ॥ ੩੯ ਮਿਲੇ
 ਦੁਜ ਮਾਹੀ ਇਕੋ ਥੀਤੁ ਮਾਹੀ ॥ ਅਬੋ ਠੋਤੁ ਮੇਰੇ ਸਿਵੀ ਦੇ ਰਹੀ ॥ ਏਯੋ ਰੀ ਸਯੋਗੀ ਤੁਮੇ ਕੁਝ ਮਾਯਾ ਤੁਮੇ ਹਾਸ ਪਾਰੇ ਹਮੇ ਸੀ
 ਗਥੀ ॥ ਹਮੇ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਜੇ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਹੀ ਸੋ ਨੀ ਹੀ ॥ ਜਬੋ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਤਬੋ ਦੇਵ ਕਾਹੀ ਮਿਲੇ ਨਾ ਮਿਲੇ
 ਤੁਹੀ ਬਹੁ ਮਸਾਹੀ ॥ ੪੦ ਕਹਿਤ ਸਿਵੀ ਬਖਸੇ ਮਨ ਕੋ ਨਤੁ ਮਭੀ ਨ ਮਾਨੇ ਤੁਮਹੀ ॥ ਮਦੁ ਦੇਵੇ ਦੇ ਲੇ ਪਨਾਧ ਗਾਏ ॥ ਬਿਪਸੇ

੮੦

ਬਪ

ਕੁਆਪਯੋਗਾਯਾਨਾਮਲੇਪੰਤੋਰੋਕਛਾਥਨਾਗਮਾਵਤਮੁਹਾਰੇਯੋ। ਤਬੇਦੋਤਸੰਗਾਗਰਿਕਪਤਯੋਨਰਿਕਕੋਟੇਸਿਰਤੋਹ
 ਹਨਚਕੁਆਪਾਰੇਯੋਕਤੇਤਬਦੇਤਸਿਰਕਾਏਯੋਜਬਮੋਤਬਕੋਨਸੇਖਰਯੋਨਿਲਜਨਗੀਯਸਾਰੇਯੋ॥੪॥ ਭੇ ਮੋਨਿਜ
 ਸੀਸਕੋਟੋਨਿਜਗਾਥੀ। ਟੋਰਤਾਸਕਾਦੇਹਸੁਨਾਥੀ। ਤੁਮਤੁਨਰੁਪਉਤਿਤਨੀਨਾ। ਕਯੋਬਿਸਨਸਬਕਲਪਤਚੀਨਾ॥੪੧॥ ਤਤਮੁ
 ਕਾਨਤਾਤਕਾਥਾਮਹਦਤਨਗਾਨੇਤੁਸਾਥਾ। ਪੁਰਖਪ੍ਰਕਤਦਾਹਚਾਨਕਥਾ। ਏਕੋਮਾਤੁਮਹੇਸਬਦਾਪਥਾ॥੪੨॥ ਕਤਨ
 ਮਾਤਏਕਥਤਕਥਾਨੀ ਪੁਰਖਾਨਿਕੰਨਨਕੁਸਮਮਾਨੀ। ਦੇਤਕਥਾਮੁਰਬੀਸਾਮਜਨਾ। ਤੁਮਹੇਰੁਪਸੁਗਮਨਹਮਾਨਾ॥੪੩॥
 ਹਰਨਿਹਰਨਾਕਸਾਮਗਾਯਾਨੀਕਰੀਦੇਦੁੱਮਾਰੇਨਾਨੀ। ਜੇਜਨਤਾਨਿਜਰੁਪਮੁਰਥੀ। ਤੀਨਦੇਵਕੋਬਸਕਰਪਾਥੀ॥੪੪॥ ਏ
 ਜਾਕਥਾਤੰਮਮਕੋਤਿਹਮਾਰਲਏਸਬਹੀਜਗਬੋਰੀ। ਤੇਕੁਲਨਾਸਕਥਾਹਮਾਵਹਹਿਕਰਮੀਚਭੁਏਨਿਜਹੋਰੀ॥
 ਕੁਪਸਿਰੀਪਤਨਾਹਹਨੇਹਮਭੁਤਕੁਦਿਖਭੁਵਨਨੇਰੀ। ਸਿੰਪਤਠੰਗਜਏਨਿਪਜੇਪੁਨਲੀਨਾਨਿਜਬਲਹੇਤੁਸਦੇਰੀ
 ੪੫ ਦੇਕਾਮਥਯੋਕੋਮਾਥਯੋਮਾਥਤਕੋਨਸਜਨਾਨਿਜਮੋਨਿਜਾਥਿਤੁਹੇਸਦਾਮਨਤਨਾਮਾਤੁਮਮਾਨਾ॥੪੬॥ ਤਨਨਾਤੀ
 ਤੰਮਾਤੁਮਾਤਿਵਰਨਹਨਕੁਜਨਾ। ਬੋਸੰਬਾਦਕਥਤੁਸਨੀਕੁਏਤੁਗਮੁਖਸਾਨਾ॥੪੭॥ ਇਤਸੀਵਿਸਪੁਰਾਣੇਦੁਤੀਮ
 ਸੇਪਰਾਸਮੇਤੰਸਬਾਦੇਪੰਗੀਸਮੇ॥੪੮॥ ਚੈ ਸੁਨੋਮੁਰੋਕਹਤਪਰਾਸਥਾ। ਕਥਾਮੀਨਕੀਹੇਯਪਰਸਪਥਾ। ਮਾਗ
 ਹਮਛਕਯੋਇਕਕਾਲਾ। ਯਮਨਾਮੋਨਿਜਕੁਲਹਾਬਿਸਾਲਾ॥੪੯॥ ਕਾਲਾਮੇਸਤਾਸਦਨਾ। ਰੂਪਨਲੇਕੁਹਮੇਹ
 ਠਾਨਾ। ਜੋਤਿਸਨਾਹਮਪਾਰੇਨਾਹੀ। ਤਨਹਕਾਲਸਾਤੁਸਬਠਾਹੀ॥੫੦॥ ਤਾਤੇਤਨਪਾਥੀਕੋਬੋਰੀ। ਅਪਨਕਰਮਸਤਿਸ
 ਨਾਹੀ। ਤਾਤੇਤਿਸਨਕੋਸਤਜਾਹੀ। ਬੋਲੀਏਕਮੀਨਤੁਪਾਹੀ॥੫੧॥ ਬੀਪਨਮੁਲਦੇਹਤੇਤਿਸਨਾ। ਤੁਮਗਾਈਪੈਅੰਰੇਸੁਰਚਨਾ॥

ਜੀਉ ਮਲਹੋ ਸਬ ਕਾ ਆਈ ਆਗਰ ਕਹੈ ਪਤਾ ਗਈ॥ ੪ ਮੀਨ ਕਹਾਨ ਹਰ ਪਨੇ ਹਰਾ ਆਗਰ ਕਹੈ ਨਾਮ ਕਯੋ ਪਾ
 ਰਾ॥ ਮੀਨ ਕਹਾ ਮੇ ਸੁਨ ਕਹਾ ਆਈ ਆਗਰ ਕਹਤ ਕਮੇ ਸੁਹਾ ਆਈ॥ ੫ ਸੇ ਬਤ ਸਨੇਤ ਮਧਾ ਆਗਰ ਕਹੈ ਤਨ ਸੀਰਾਮ
 ਨੇਤ ਹੋ ਕੇ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ਨਾਨ ਪਗਰ ਬਪਿਧਰ ਪੀਰ ਜਤੁ ਲਤ ਨਾਨ ਧਿ ਮਾਜਨ ਸਾਗੀ ਸੇਪ ਸਾਗੀ ਰੇ ਆਗਰ ਕਹੈ ਪਗਰ ਬਪਹਨ ਦੁ
 ਖਰਿ ਕਲ ਪਨੇ ਆਗੀ ਆਤੁ ਮਸਪਾ ਮਲੇ ਪਾਮ ਪਤਿ ਤ ਜੇਤੁ ਨਾਮ ਸਬ ਪਿਨ ਪਾਗੀ॥ ੬ ਜੀਵ ਗਲੇ ਮਸਪਾ ਸਮ ਮਮਤ
 ਤਿਹ ਤੇ ਮਹਤੋ ਨਿਜੀ ਗਯਾਨ ਲਯੋ ਨਜ ਕੇ ਜਬ ਹੀਤ ਨਾਨਿ ਸੁਆਤੁ ਮਹਤੋ ਜੀਯੀ ਮਮਲੀ ਨਿਸਚਾਰਿ ਤੇ ਪਨਾ ਆਤੁ ਮਪਾ
 ਅਸਦਾ ਰਿਜੀ ਮੀਨ ਤਬੋ ਇਕ ਬੋਲ ਤਭੀ ਨਹ ਦੇਹ ਲਗੇ ਨਿਜ ਪਾਯਾ ਜੀ॥ ੭ ਫੁਲ ਮਲੇ ਸਮ ਹੋਤੁ ਕਛੁ ਨਾ ਆਤੁ ਮਪਾ
 ਨਦੇਰਾ ਮਹੇ ਪੇ ਮਨ ਸੁਧਾ ਕਾਗ ਬੀਨਾ ਜਬ ਆਪਾ ਆਪ ਸੁਪੇਖ ਲਯੋ ਆਗਰ ਕਹੈ ਪਤੁ ਹੋਤੁ ਬਹੀ ਮਨ ਨਾਦ ਪਰੋ ਕਛੁ ਰਿ
 ਹੋ॥ ਕਾਹ ਕਾਹਤ ਜੇ ਜਬ ਲਦਤੁ ਮੇਲ ਸੁਕੇ ਨਦ ਤੀਨ ਚਯੋ॥ ੮ ਗੀਯਾ ਜਬ ਆਪ ਮਿਦ ਆਪ ਕੀ ਪੁਲ ਮੇਲ ਜੇਦ ਤੋ ਵਈ
 ਕਾ ਮੀਨ ਏਹੋ ਕਾਰ ਹੋ ਨਿਜ ਆਪ ਹੋਈ ਸਰਕੀ ਸਬ ਹੀ ਨਾ ਆਨ ਮੇਨ ਹੀ ਇਮ ਜਨਤੁ ਸਨੁ ਹੋਰ ਹੋ ਭੁਨ ਮਾਗੀ ਇਮ ਨਾ ਕਰੋ
 ਮੁਹਤੀ ਹੋਤਾ ਏ ਮਹੇ॥ ੯ ਸਬ ਹੀ ਨਾ ਆਨ ਤੋ ਕੇ ਜਬ ਆਪ ਨਾ ਆਹੋ ਜਨ ਹੀ ਕਾ ਮੀਨ ਸਰ ਨੀ ਬੀਨ ਨਾ ਕਾਲ ਤਾ ਸੀ ਹਨ ਹੀ ਕ
 ਹਾਗਰ ਸਿਰ ਨੀਤ ਬੇਜ ਬਹੋ ਨਿਯਾ ਹੋਰੀ ਰੂਹੇ॥ ਤੁਜ ਤਾਸਾ ਆਪਾ ਰੂਹ ਕੇ ਸਬ ਪੁਰਾ ਆਪੀ ਹੀ ਪਰੇ॥ ੧੦ ਨਹ ਤੋ ਨ ਕਲ ਸੁਬ ਪਕੀਨਾ
 ਈ ਸਕੇ ਦੁਤ ਭਾਵਹੀ ਸੁਰਬੀ ਨਿਰਿਤੁ ਹੋ ਕੇ ਹੋ ਮਨ ਜੇ ਸਮਾਪਿ ਪਾਵਹੀ ਤਬ ਚੋ ਕਬ ਪਕ ਕੇ ਨ ਸੁਨਤੁ ਜਨ ਲਾ ਪੁਛਤੁ ਬਾ
 ਨਾ॥ ਬਚ ਸੁਧਾਤੁ ਮਹੇ ਮੇ ਸੁਨੇਤੁ ਜਾਤੁ ਮਬਾ ਪਿਨ ਨਾਨਾ॥ ੧੧ ਭੁਜੰਗ ਕਹੈ ਮੋਰ ਬਾਨੀ ਸੁਖੇ ਤੇ ਪਯਾਗੀ ਕਹੈ ਮਾਗ
 ਇਕ ਕੇਵਲ ਸਾਗੀ ਨਹੀ ਤੀਨ ਹੁਕਾਲ ਮੀਨ ਨੀ ਨਿਹਾਹੋ ਨਿਜ ਬਪਕੀ ਮਨ ਭਾਰੇ ਸੁਭਾਗੇ॥ ੧੨ ਅਹੋ ਮਹਤਾ ਪੇਖੇ ਮਾਨ ਭਾਵੀ

ਸਬੋਸੀਪਤਿਜਲਮੀਨਿਗਾਦੀਮਨਿਤੋਲਖੈਧੀਕੀਮਗਯਾਨੀਸੁਗਯਾਨੀਇਹੀਸੁਬਹੀਕੁਗਦਨੀ ੧੩ ਅਤਿਤੁੰਘ
 ਨਾਦਰੇਹੀਪਾਜਾਹੀਨਹੀਭੁਖਪਾਸੀਨਕਾਲੀਅਪਾਹੀਸੁਨੇਬੈਨਤਾਂਕੇਤਬੇਜਲਤਾਹੀਅਗਨਿਜਗਯੋਬਬੇਕਪਰਾਹੀ
 ੧੪ ਅਲਾਬਹਮਮੇਮੇਤੁਕਤਾਹਮਾਯੋਕਹੇਮਾਗਰੀਕੋਹਮੇਮਤੁਪਾਯੋਗਨਿਸਨਿਗਥਮਿਸੁਸੋਬਪਾਨੋਤੁਮੇਭੀਜਪੋਸੁ
 ਖਸਾਰੀਪਛਾਨੋ ੧੫ ਨਾਜਕਹਿਤਮਾਗਰੀਤਬੇਹਮੇਜਗਯਾਜਲਪਾਹੀਅਬੈਨਤਾਸਹੈਕਛੁਜਪੇਸੁਕਾਹਤੁਲਪਾਹੀਨਜਾ
 ਨਾਉਕਾਰਕੋਤੁਮੇਸੁਜਾਪਹੀਕਰੀਕਹਿਤਮੇਰੁਕਤਿਬੈਨਮੁਲਜਾਨਤੁਦਰੋ ੧੬ ਬੀਧੀਸਿਦੀਸਿਰੀਪਤਿਉਕਾਰਮਾਹੁ
 ਜਾਏਹਜੀਸਤਿਤਮਹਿਨੀਕਹਿਤਮਾਗਰੀਨਏਤਜੋਦੁਤੀਮਦ੍ਵਿਦੁਧਰੋਗਯਾਨਸਾਹਯੀਕਹਿਤਮੇਰੁਕਤਿਬੈਮਦ੍ਵਿ
 ਜੀਨਿਹਾਗਯੀ ੧੭ ਤਬੈਸੁਦ੍ਵਿਦੁਧਰੀਧਰੋਪਯਾਨਤੁਕੁਰੀਕਹਿਤਮਾਗਰੀਤਬੈਸਬੈਸੁਤੀਪਧੇਜੁਟੀਕਹਿਤਮੇਰੁਕਤਿ
 ਹਾਬਚਹਮੇਸਿਪਿਭਿਯੋਤੁਮੇਕਾਹਮੇਸਬੈਤਬੈਸੁਤੀਕੁਰੀਪਧਿਯੋ ੧੮ ਈਕਦ੍ਵਿਦੁਮਾਦ੍ਵਿਦੁਤੀਜਤੁਹੈਤਬੈਤੀ
 ਨਉਕਾਰਹੀਰੁਪਏਹੀਕਹੇਮਾਗਰੀਤਨਤੇਹੀਮਭਿਨੀਮੁਝੇਬੈਰਨਾਮਾਪਕੋਮਾਪਤੇਹੀਤਬੈਹਾਸਕੇਮੀਤੁਕਬੈਨਚਰਾ
 ਜਈਭਿਨੀਸੇਜਾਨਉਕਾਰਕੁਰੀਜਿਸੇਭਿਨੀਭਿਨੀਨਹੀਆਨਕੋਈਦਹੀਤੁਪਟੀਕੁਰੀਹੈਤਸਾਹੀ ੧੯ ਤਬੈਮਾਗਰੀ
 ਮੇਨਸੋਪੇਖਤਾਹੀਅਈਜੋਕਸੋਬੈਨਬਾਖਾਨਤਾਹੀਮੁਝੇਨਾਪਦ੍ਵਿਤੀਨਹੁਰੁਪਸੋਈਤਤਿਤੋਤੁਯੋਅਛਾਏਕਮਾਹੀਤਸਾਮੇਰੁਕੀ
 ਭਾਖਤੇਰੁਪਭਿਅਦ੍ਵਿਤੀਜਨੁਮੇਨਮਤੇਰੁਪਮਾਗੋਕਹੇਜੋਕਹੇਭਾਖਨੇਮਾਤੁਸੋਈਨਰਿਦ੍ਵਿਦੁਹੈਮਾਤੁਮਾਪਮਸਾਹੀ ੨੦ ਇੰਦੁਤੀਨਹੁਗਨ
 ਤੇਪਾਰਜੋਈਅਹੈਸਬਦਬ੍ਰਹਮਤੇਪ੍ਰਗਮਗਾਏਤਸੁਨੇਮੀਰੁਕਮੇਨਹੁਪਾਰੀਮੀਨਤੋਮਾਯਾਬਾਨੀਸੁਨਏਜੋਕਤੁਪਾਪਨੀਪਾਨ

ਲੋਹੁ ਕਰੈ ਤੇ ਹੋਗਾ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਜੋ ਕਰੈ ਤੇ ਕੁਖ ਤੀ ਪਾਨ ਸੋਈ ਲੋਹੁ ਤੇ ਹੋਤ ਬੇ ਕਾਹਦੁ ॥ ੨੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਪਾਨ ਨਹੀ ਖਾਧੁ ਮੇਰੇ
 ਸਈ ਜੋ ਕਰੈ ਤੇ ਲੋਹੁ ਸੋਗਾ ਪਾਨ ਪਾਹੀ ਆਖ ਤੇ ਕੁਨਿ ਨਾ ਮਾਨਤੀ ਮੇਰੀ ਹੀ ਗੋਸਟ ਪਾਹ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖੀ ॥ ੨੨ ॥ ਕੋਈ ਦਲ ਮੇਰੀ
 ਤੇ ਸਦਾ ਨ ਤੁਹ ਕਰੈ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਬਾਨੀ ਕਰਮ ਆਪ ਤੇ ਬੋਲ ਬਾਖਾਨ ਤੇ ਜੋ ਲਗੀ ਹੀ ਯਸ ਕੇ ਚੁ ਮਾਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋ ਜਬ ਮਨ ਰਿਖੀ
 ਸਕਚ ਹੀ ਲਾਏ ॥ ਤਬੋ ਮਾਤੁ ਮਾ ਸੁਖ ਲਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਸੋਧ ਯਾਨ ਜੋਗ ਹੀ ਕੀਜੋ ॥ ਨ ਤੇ ਉਪ ਜੋ ਤੇ ਲੇਖੀ ਸੋ ॥ ੨੪ ॥ ਤੇ ਨਾਹੀ
 ਮਧਨ ਕੋਈ ॥ ਸਰਬ ਪਾਨ ਸੀ ਪਤ ਕੋਈ ਮੀਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਕੁਰਮ ਜੋ ਕਾ ॥ ਕਰ ਮੇਰੇ ਦਰ ਕੋ ਨਾ ਮਸੋਕਾ ॥ ੨੫ ॥ ਮੇਰੇ ਕੁਨ ਸਬ
 ਆਤੁ ਮਰੁ ਪਾਨਾ ॥ ਪੁਟੀ ਕਛੁ ਕੁਨ ਮਨੁ ਪਾਨ ॥ ਸਰਬ ਤੁਮ ਆਤੁ ਮਦੇ ਦਾ ॥ ਕਰੇ ਪਰਾਸਰ ਪਨ ਤੁਮ ਦੇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਤ ਸੀ ਦੇਸੁ ਪੁਰ
 ਏਦਤੀ ॥ ਮੇਰੇ ਪਰਾਸਰ ਮੇਰੇ ਸਬਾ ਦੇ ਛੁਬੀ ਸਾ ਪਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਚੋ ਕਰੇ ਪਰਾਸਰ ਸੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਨੀ ॥ ਯਦ ਪਤੋ ਨਿਸਚਾ ਦੇ ਰੁਠਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥
 ਕਰੈ ਤੁਮ ਦੇ ਰੁਠਾਨੀ ॥ ਬਿਸਨ ਬਿਦ ਤੇ ਕਥਾ ਸੁਖ ਚੇਤੁ ॥ ੨੯ ॥ ਆਤੁ ਮਦਗੀ ਪੁਛੇ ਬਾਤਾ ॥ ਬਾਸ ਕਰਨ ਗੁਰ ਦੇ ਦੁਸਤਾ ॥ ਹੋਗਾ ਰੋਹ ਮਾ
 ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਸਾਖੀ ਕੁ ਗਦਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਇਕ ਸੀ ਦਰ ਕਰੀ ਸੋ ॥ ਜਗਤੁ ਮਾਤੁ ਜੁ ਦੇ ਸਲਖੀ ਸੋ ॥ ਸੋ ਤਨ ਮੇਰੇ ਕਤੇ ਪਰ ਲੀਨਾ ॥
 ਤੇ ਤੇ ਬਾਨੁ ਕੁਜੋ ਸੁਨ ਚੀਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕੋਰੈ ਕਾਤੇ ਆਪ ਦੇ ਹੀ ਕੁਮ ਕਰ ਚਾਹ ਕੋ ਪੋਹਾਨ ਨੇਹੀ ॥ ਜਾਵੈ ਕਹਾ ਗੋਨ ਪਰ ਮਾਹੀ ॥ ਤਨ ਕੋ ਸੇ ਸੇ ਜਪ ਲਲ
 ਪਾਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਯਦ ਕਰਮ ਆਮੁਹ ਸੀ ਕਹਾ ਮਨੁ ॥ ਤੇ ਸੁਹੇਤੁ ਕੁਯੋ ਜਿਮ ਹੀ ॥ ਤਾਹ ਕਰੈ ਤਬ ਬਾਸ ਕਰੈ ॥ ਸੁਪੁਤੁ ਸੁਨੇ ਰੁਗਾ ॥ ਏ ਮਹੀ ਪਾਲ ਲਪ
 ਸਿਜ ਤੁ ਕਰਤਾ ਪੁਨ ਆਦਨ ਜਨਨ ਹੀ ਕਿ ਮਹੀ ॥ ਨਾਜਨ ਮਿਰਨ ਤੁ ਮਹੀ ॥ ਗਿਰਜੇ ਸਾ ਅਭੇ ਲਤ ਮੇ ਸਮ ਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਚਾਹ ਕਰੇ ਮਾਹੁ ਤੇ ਸਹੀ
 ਬਿਨ ਚਾਹਤੁ ਹੀ ਸਬ ਹੀ ਤੁ ਮਹੀ ॥ ਕਾਲ ਤੁ ਮੇ ਸਰਨੀ ॥ ਤਬ ਹੋਤ ਨਾ ਬਿਯੋਹਾਰ ਤੁ ਮੇਰ ਮਹੀ ॥ ਆਪ ਹਰ ਚਕਾ ਮਾਪਦਾ ਤਾਹ ਦੁਸਰ

ਮਾਨਕੁ ਮਾਮਾਹੀ ਪਾਠ ਥੋਧਰੀ ਜੀ ਇਮਭਾਖਤੁ ਹੈ ਸਬ ਜੋਤਾ ਮਜੀਗਮਹੀ ॥੬॥ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਹੁਸਤੁ ਮੇਰਸ
ਰੁਪ ਲਖੇ ਤਨਾਸੀ ਆਤਮ ਰੁਪ ਮਦੈ ਤਲਖੇ ਸਦਾ ਭਿੰਨ ਲਖੇ ਮਗਾਨਿ ਨਗਸੀ ਏਕ ਸਯਾਹਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ
ਗੁਰੂ ਪਗੇ ਮਗਟਾਸੀ ਥਾਵਰ ਜੀਗਮ ਦੇਦ ਹਖਾਨ ਹਜਾਨਾ ਮਜੀ ਸਹਗਾਨ ਪਕਾਸੀ ॥੭॥ ਲਖਾਈ ਰਖੀ
ਨੀਚ ਮਾਨ ਨਯਾਹ ਨਾਮਾ ਮਗਾਨਹੀ ਫਲ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਚਲੀ ਚਗਤਾ ਮਜੁ ਏਕ ਸਤੁ ਮੇਜਾਨਹੀ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਾਲ
ਨਯੁਗਾਨ ਕਰਤੁ ਸੀਗ ਬਿਨ ਨਹ ਦਰਹੀ ਨਿਜ ਰੁਪ ਜਾਨਨ ਸਹ ਬੰਦੇ ਹਨਾ ਸਜਗ ਲਖ ਕਰਹੇ ੮ ਹੋਰੁ
ਗੋਖੀ ਸੁਖ ਨੀਕ ਲਾਗੇ ਹੋ ਸੁਪਨੇ ਦੁਤ ਮਿਗ ਜਲੈ ਤਿਮ ਸਿਪਦਾ ਮਾਯਾ ਲਖੇ ਇਕਾਰ ਨਿਤ ਦੁਖ ਥ
ਓ ਇਨ ਮੁਲਾ ਮਾਤੁ ਮਾਜਿਨ ਲਖਾਤੇ ਪਾਪੁ ਪੁਨਿ ਮਾਯੇ ਪਰੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜਨਮ ਮਨਾਦ ਬੀਧਨ ਮੁਕਤ ਤੇਨ
ਹਛੇ ਪਰੇ ਪੁਨ ਦੁਖ ਤਾਹਨ ਚਰਿ ਹੋਗੁਰ ਮੇਸੀ ਚਰਕੇ ਸੋਕੈ ਦਸਤ ਜੇਓ ਪਸਤੀ ਪਨਾਸਾ ਹੁੰਦੁ ਤੁਰਕੇ
ਤੁਮ ਕਹਾਨ ਅਸਤੁ ਪਨਾਸੀ ਕੋਸ ਲਖ ਹੋ ਮੇਸੁ ਜੀ ਪਨਾਮਾ ਮਾਗਾ ਮਨੇ ਕਹਰ ਕੇ ਤੇ ਪਿਆਵਾ ਗੀ ਨਜੀ ॥੯॥
ਨਾਜ ਕਹੇ ਸੁਥਾ ਸਕਰ ਨਜੀ ਸੁਨੇ ਸੁਤ ਗਾਨ ਕੇ ਜੁਓ ਚਰਿ ਚਰਿ ਕੁਮਲਿ ਲਖਾਤੁ ਹੋ ਮਗਾਨ ਕੇ ਗਾਨ ਦੋ ਨਜਗ
ਬਧ ਨਾਸ ਹੋਤ ਹੋਗੁਰੁ ਸੁਖ ਬਗਰੁ ਪਈ ਸਕੇ ਸੁਨਿਖ ਮੇਸਹੇ ਉਰੁ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਗਾਪੀ ਤਜਾਨ ਮੇਰ ਦੁਖ
ਸਨ ਜਾਯੋ ਸੁਓ ਸਤੁ ਤੀ ਕਰੋ ਗਹੀ ਲਖੇ ਸਰੁਪ ਤਾਹ ਕੇ ਨਨਾਮ ਰੁਪ ਜਗਤ ਜਾਗਾ ਮਨਿ ਦਿਨਿ ਦਿਵ ਏਕਸੀ
ਨਉ ਪਜਨਾਸਤੁ ਹਰੇ ਲਖੇ ਮਨਾਸਈ ਸਹੀ ਅਥੋ ਮਦੈ ਤਹੀ ਲਖੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਚੀਤ ਜਾਂ ਜਿਸੇ
ਸਤੁ ਸੁਧਾਰ ਕੇ ਰਿਖੀ ਲੇਹ ਲੀਤ ਜਾਂ ਲਖੇ ਤੀਸਰੁ ਪਕਾ ਬਿਉਹਾਰ ਨਾਮ ਰੁਪ ਕੇ ਸੁਲੀਨਾ ਮਾਪੁ ਮੇ

੬੩

ਕਰੋਲੁਖੋਹਰੀਸੁਭੁਪੁਕੋ ੧੩ ਭੁਜੰਗ ਨਹੀਨਸਮੋਪਚਿਤੰਤ ਕੋਰੋਸਤਿਜਨਕਰਤਾਰਹੀਸੁਬਸਾਰੇ ॥ ਕਲਕੋਤੁਵੰਗਿਲ
 ਖੋਸਿਲਲੀਨੈਨਹੀਨੀਰਸਸੇਜਪਨਿਹਾਰੇ ॥ ਅਲਿਹੋਮਲੋਸੇਨਹੀਗਾਲਦੇਹੀਤੁਮੇਅਤਿਦੇਹੀਨਹੀਨਸਹੇਮਿਅ
 ਨਬੁਰਸਾਨੀਤਨਿਹੋਤਸਾਖੀਨਯੋਚੀਰਲੇਈਤਯੋਪੁਬਸੇਮੀ ੧੪ ਜਿਮੇਚੀਰਨੀਸਨਪਛਿਸਲੀਰੋਤਿਮੇਪੁਤਪੋਤੇ
 ਪਰੰਜਨਨਹੀ ॥ ਰਹੇਖੇਤਨਤ੍ਰਪੁਨਿਹੋਤਪਾਸੀਸੁਖਸੁਰਗਭੋਗੇਜਬੋਪਨਿਧਾਰੀ ॥ ਅਪਨਿਰਥਮਲੋਕੁਮਰਿਪ
 ਸਾਹੇਇਸੀਜਗਤਮਾਹੀਨਹੀਸੁਨਿਕੋਈ ॥ ਜਿਮੇਸੁਪਨੇਸੁਰਤੀਜਨਾਦੇਸਿਜਹਾਸਾਖਸਿਉਤਨੀਤੁਹੋਈ ੧੫ ਓਈ
 ਏ ॥ ਦੇਸਹੀਰਮਮੋਜੀਦਨਿਤੇਮੋਰਨਰਕਦੁਸੁਰਗਹੁਲਮਠਾਵੈ ॥ ਨਿਦਦੁਕੀਰਤੀਮੇਦਸੇਕੋਲਹੋਰੁਮਹੀਰੁਪਹੋਸਬਨਾਵੈ
 ਨੀਰਕੁਭੀਜਿਮੋਹੋਤਾਅਪਾਵਨੀਥੋਰਹੀਹੋਤਤੇਭੀਨਕੀਲਾ ॥ ਪਦਨਿਹੋਤਹੋਸਮਲੋਜੋਨਦੀਤੇਸਰੁਪਨਿਜਈਸਚੀਨਾ ੧੬
 ਚਾਤੇਮਦਿਆਚਾਹਤੇਪਾਵਨੀਭੋਲਗੀਦਾਹਸਾਗੀਰਪਥੋ ॥ ਹੀਨਬੇਦਾਰਜੋਸੁਖਦੁਖਭਿਗੋਸਿਪਤੇਭੀਨਹੋਬੁਦਸਾਰੇ ॥ ਨ
 ਮਨੀਏਦਹੀਰੁਪਸਾਖੀਜਹਾਚੁਰਨੀਹੋਤਹੋਦੰਦੁਰਾਹੀ ॥ ਪਾਹਨਿਜਰਕੋਕੀਨਚੁਨਾਜਿਮੇਤਾਸਤੋਰੁਪਸੇਤੀਮੁਰਗੀ ੧੭ ਕਾਬਿਤ
 ਆਤਮਰਹੀਤਬਮੇਦਸੇਬਖਾਨੇਬੋਨੇਗੁਰੁਤਮਬੋਨਸੁਪਾਸਾਰਹੀ ॥ ਅਪਾਰੇਹੋਸੀਸਾਏਕਮੋਰਹੋਰੁਤਾਸੁਰੁਹੀਯਥੋਕੋ
 ਤੇਦੁਖਸੁਖਮਾਹਾਮਾਤੁਹੋਨਿਹਾਰੇਹੋ ॥ ਕਰੇਗੁਰੁਤਾਜਹਾਬਖੇਰਸਸੀਲਭੁਯੋਮਿਲੇਸੁਖਏਦਹੀਪਾਰੋਜਨਪਾਰੇਹੋ
 ਦੁਖਸੋਅਨੀਠਪਾਯਸਤਿਸਮਹੋਯਹੀਯਜਾਨੇਨਿਜਸੁਨਧਯਲਪਗਰਸਭਾਹੋ ॥ ੧੮ ਕੰਭਵਕਹਿਤਬੋਨਗੁਰੁਕਰੇ
 ਜਹਤੀਨਚਾਰੇਸੁਤਪਾਰਸਬਾਅਗਮਓਢਾਰੇਹੋ ॥ ਜਗਹੋਮਕੀਨਤਪਬਤੁਦੁਅਪਾਰਚੀਨਾਬਿਨਾਬਸਕਰੇਮਨਮੋਘ
 ਹੀਨਿਹਾਰੇਹੋ ॥ ਮੋਖਹੋਤਨਾਨੇਕਵਾਸਨਾਸੁਰਹੀਜਹਾਫਸੇਮਨਸਾਤਹੀਨਤਿਸਨਾਅਪਾਰੇਹੋ ॥ ਅਸਤੋਨਿਰਾਸਥੋਯ

੬੩

ਆਤਮਪਦ੍ਯੋਨੋਸੋਯਨਤੋਦੁਹਲੋਕੀਨਕੁਮਰੁਮਹਾਰੇ ੧੬ ਚੁੰ ਗੇਹੀਤੇਮਤੀਤਦੁਖਾਭੇਬਖੇਵਾਸਨਾਸੋਲਰਕੁਰੇਮੋ
 ਖੁਨਿਰਸਪਰੀਨਿਜਲਨਾਨਿਜਲਨੋਬਿਨਪਾਨਸਾਨਾ ੨ ਨੀਤੁਨੀਤਬਬੇਕੀਜੀ ਖਿਮਾਸਤੁਸੁਚਤੋਖਰਹਾਹੀ ਰਾਗ
 ਦੇਖਜਸਾਨੇਰਾਹੀਸਾਮਨਸੁਪਤੋਨਿਤਸੁਖਹਚੀਨਾ ੨੧ ਬਿਨਕੋਟਗਤੁਸੋਨਪਨਹੀ ਮਨਰਲਾਜੀਤਿਨਕਰਨਹੀ ਰਿਖੀ
 ਜਾਹਦਾਸੀਅਤੁਕੁਰੀ ਤਾਪੇਰੇਮਹਜੀਵਦੁਖਾਹੀ ੨੨ ਮਨਜੀਤੇਤਬਮੇਖਸੁਹੋਈਨਤੇਜੋਨਪਰਯੋਦੁਖਜੋਈ ਮੋਤੋਪੁਛੇ
 ਬਤਜੁਸਾਹੀ ਬਿਨਸਤਸੰਗਕਰਨਤਾਕੁਰੀ ੨੩ ਸੇ ਲੋਕੁਨਨਾਰਪਨੀਜਿਹਠਾਪੁਨਤਾਤਨਹੀਜਗਕੀਜਹਠਾਈਆ
 ਯਾਨਾਬੀਗਗਤਨਕੁਗਤੀਸਬਬਾਪਹਯੋਅਜਲਨਸੁਹਾਈਸਤਿਸੰਗੀਪਤਪਾਤਹਜੁਰਿਖਈਸਬਰੇਸਤਸੰਗਚ
 ਹਾਈਸੋਸਤਸੰਗਬਿਚਾਰਸਤਿਜਿਹਸੋਤੁਲਯੋਜਲਤੋਮਨਗਾਈ ੨੪ ਵਾਸਨਤਾਗਜਬੇਕਰਏਸਤਕੋਟਮਖਤਿਪ
 ਹੁਟਲਪਾਏ) ਤੋਲਗਨਨਿਜਰੁਪਲਖੇਜਬਲੋਮਨਹੋਤਮਚਾਹਨਕੁਏ)ਆਗਮਬੇਦਪੁਰਨਸੁਨੇਸਬਤੇਬਰਸੀਤ
 ਨਸੇਵਕਗਾਏ)ਦਾਹੁਰੇਮਨਹੁਵਸਨਤਬਕੇਸਹਸੇਵਜਨੀਤਿਹਗਾਏ)੨੫ ਵਾਵਰਵਾਇਗਸੋਜਿਮਹੀਤਿਮਚ
 ਹਾਤਿਨਰਬੋਲਮਪਾਹੀ ਵੀਨਾਮਪੀਨਕੁਯੋਬਕਬਾਦਹਨਲਗਤੇਬਹੁਬੀਨਤਿਸਾਹੀ ਪਾਹਨਤੀਗਬਿਖਾਜਿਮਹੀਸੁ
 ਪਨਾਜਗਜਹਲਖਾਮਨਮਾਹੀਕੇਸਪਨੀਨਿਪਲੋਗਹਿਤਰਬਦੀਨਾਮਪੀਨਹੁਵੇਸਰਨਾਹੀ) ੨੬ ਗੀਯਾ ਤਨਮਲ
 ਪਗਨਿਜਰੁਪਤੁਮਪੁਰਖਮਖਿਡਤਜਨਵੇ)ਤੁਹਕਾਲਬਾਨਲਜਲਯੋਜਿਹਪੇਮਦਰਲਖਠਨਏ)ਸਤੁਚਿਤਅਨੰ
 ਦਨਾਸੁਨਿਸਪੇਨਸੁਨਭੀਵਹਪਾਰਹੀ ਸਿਖਵਾਚਸੀਗੁਰਤੇਮਯਾਹਮਜਲਨਯੋਮਬਸਾਹੀ ੨੭ ਸਬਨਾਮਰੁਪਮ
 ਨੀਤੁਹੋਪੁਨਨੀਤਨਹਪਾਹਨਸਮਾਪਰਮੇਸਰੁਪਸੋਕੋਨਤੋਜਿਹਨਾਸਨਾਹੀਨਿਜਰਮਾਕਿਹਤੇਮੇਤਨਮਾਯਯੋ
 ਕਾਤੇਕੁਯੋਪੁਨਲੀਨਕਾਨਹਮੁਲਾਮਪਨਾਮੇਨਤਖਯੋਗੁਰਸੋਵੇਧਾਯਯੋਚੀਨਕਾ ੨੮ ਕਿਮਹੀਯਮਲਦੁਈ

ਤੇਤ ਬਤਾਹ ਸੀ ਗੁਰਗਾਵਹੀ ਜਲ ਕੇ ਨਦੀ ਨਿ ਮ ਬੁ ਬਰੇ ਤਿ ਮ ਜਲ ਦੇ ਹ ਸੁਹਾਵਹੀ ਹਮ ਬੇਰ ਤੇ ਬੇਰੀ ਕੁਏ ਹਮ ਮੀ ਤਤੇ
 ਗਮੀਤ ਹੀ ਹਮ ਨਾਟ ਰੇਤ ਬਨਾ ਕੇ ਮਰਗਏ ਸਬ ਮਰਚੀਤ ਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿਸ ਜੋ ਬਨ ਪੁਨ ਹੀ ਜਗਤ ਨਤੇ ਹਮੇ ਨਿ
 ਤਜਾਨ ਹੀ ਜਬ ਦੇ ਹੋਏ ਕਾਦੁਖੀ ਪੁਨ ਨਾ ਕੁਏ ਸੁਖ ਮਾਨ ਹੀ ॥ ਜਲ ਬੁ ਬਰੇ ਮਗਾ ਹੀ ਨ ਗਜ਼ੋ ਤਤੇ ਸਗੀਰ
 ਲਖਾਵਹੀ ਪੁਨ ਲੀਨ ਹੀ ਤੇਤਾ ਹੀ ਚਿਤਾ ਚਿਤੁ ਸੋ ਚਿਤੀ ਨ ਨਾਵਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਕੁਨੀਗ ਤੁਹੀ ਤੇ ਕੁਯੋ ਪਾਲ ਭੀ ਦੇ ਹੀਤ ਹੀ ॥
 ਤੁਮੇ ਮਾਹ ਲੀਨੀ ਕੁਯੋ ਜਗਤ ਸੋਈ ਤੁਹੀ ਤੇ ਹੋਏ ਸੋ ਬੋਸ ਮਾਹੀ ਸੁਤੈ ਨਾਰੇ ਹੀ ਜਗਤ ਹੀ ਗਾਹੀ ॥ ੩੦ ॥
 ਹੀ ਨਾ ਮਹੀ ਮੋਰ ਹੀ ਧਾਰ ਲੇਹੀ ਅਲੀ ਹੀ ਤੁਕੁ ਰੇ ਹੋ ਹੀ ਮਜ਼ੇ ਹੀ ਅਦੀ ਸੁ ਸਾਖੀ ਤਿਸੇ ਸਾਨ ਕੋਈ ਅਤਿ ਦੁਸ
 ਨਾ ਸੁਪਨਾ ਭਰ ਮਲੇਈ ॥ ੩੧ ॥ ਨਿਕੋ ਕੁਯੋ ਲਯੋ ਜਿਸੇ ਕੀਤ ਨਹੀ ਸੁਤੈ ਬਾਲ ਜੇ ਸੇ ਕੁਲੀ ਮਾਤੁ ਪਾਹੀ ਤਬੇ ਰੇਤ ਸੋਈ
 ਮਗਾ ਮਨਿ ਪਾਵੇ ॥ ਨਿਕੋ ਪਹੀ ਸਤਿ ਮੇਦੁਖਾ ਆਵੇ ॥ ੩੨ ॥ ਤੁਮੇ ਕੁਯੋ ਕੁਪੀ ਕੁ ਮੇਖ ਮਾਨੀ ॥ ਹੀ ਮਗਤਾ ਮਾ
 ਪਕੋ ਜੇ ਨਜ਼ਾਨੀ ਜਪਤਾ ਪਬਤਿ ਸਬੇ ਕੁਰ ਮਜ਼ਾਨੋ ॥ ਲਖੋ ਰੁਪਾ ਮਾਪੀ ਮਚਰੀ ਮਹਾਨੋ ॥ ੩੩ ॥ ਜਲ ਸੁਹਾਵਹੀ ਸਮਾ
 ਅਤੇ ਜਲ ਸਾਧਨੀ ਮਪਾਹੀ ਸੁਗਮਾਨ ਕੀਤ ਜੋ ਲਹਾਤ ਬੇ ਕੁਲੇ ਪਕਾਹੀ ਹਤੇ ਸੁਨਾ ਮਾਮਨ ਭੋ ਸਮਾਧ ਸਾਂਤੁ ਹੀ ਸੁਖੀ
 ਸੁਤੈ ਤੇਰੀ ਸੁਖੀ ਘਰੀਤੁ ਹੀ ਮਜ਼ਾ ਮਾਦਖੀ ॥ ੩੪ ॥ ਤਜੈ ਤੁਹੀ ਪਾਮਾਪ ਨੇਤ ਨੀਤੀ ਸੁਤੈ ਤੁਹੀ ਪੁਜੀਤਾ ਮੋਰ ਦੇਵਤਾ ਸ
 ਰੀ ਮਹੀ ਮਨੀਤੁ ਹੀ ਚਲੀਤੀ ਹਜ਼ਾਨ ਦੀ ਹੀ ਨਪਾਨਤਾ ਕਰੀ ॥ ਚਹੀਤ ਕਪਖੋ ਦੇ ਨੇ ਹਮੇ ਸਨਾ ਮਹਾਨੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਤੈ
 ਕਾਮ ਕੀ ਕਰਮ ਸੋ ਦੇਵ ਪੁਲਾਧਰੀ ਨਾਮ ਸਾਮਾਧੀ ਸੇਵ ਸੀਤੀ ॥ ਜਜੋ ਦੇਵ ਸਾਹੇ ਪਹੀ ਨੀ ਜਜਾਨੇ ਨਹੀ ਕਾਮਨਾ
 ਧਾਰ ਸੋਏ ਹਮੀਤੀ ॥ ਦੁਖੀ ਹੋ ਸਕਾ ਮੀਨ ਮਨੀ ਸੁਪਾਵੇ ਤਬੋ ਮਾਤੁ ਮਦਿ ਰਸ ਯੀ ਮੇਦ ਪਾਏ ॥ ਮਬੈ ਕਾਮ ਕੋ ਪਾਵੇ
 ਮੋਹਤਾ ਰੇਨ ਹੀ ਦੇਹ ਕੋ ਸੁਖ ਕੀ ਚਾਹੁ ਭਾਵੇ ॥ ੩੬ ॥ ਅਧਿ ਮੇਤਾ ਗੇ ਸੁਖੀ ਖੇਦ ਮਾਨਾ ਪਰੀ ਕੇ ਸਸਾਰੁ ਪਸੇ ਹੀ ॥

ਮਾਹੀ ਨਿਗਕਾਰ ਕੋਹ ਪਾਨ ਨੇਨ ਪੇਖੇ ਮਨਿ ਕੋ ਸਧ ਯਾਵੇ ਬਿਨ ਦੰਦ ਤਾਹੀ ਕੋ ਕੋਨੇ ਭੁੰਤੀ ਨੇਨ ਹੋ ਅਸਾਂ ਤੀਨ ਹਾਂ ਬੇਦ ਨਾਹੀ
 ਤਿਸੇ ਕੋ ਸਪਾਓ ਯਾਵੇ ਤੀਰ ਸੋਈ ਪੁਨੀ ਮਾਪ ਜੋਈ ਤੁਰ ਪੀਨ ਜਨ ਕਹੇ ਦੇਵ ਗਾਓ ॥ ੩੮ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਵਸਨ ਦੇਵਾਂ ਤੇ ਮਾ
 ਤਮ ਰਹਸੀ ਦਾ ਮਕਰਨ ਸੰਬਾਰੇ ਪ੍ਰਥਮ ਪਯਾਯ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ਅਤੁ ਮਰਹਸੀ ਜਬ ਯੋਗਾਈ ਪਲ ਮੋ ਸੋ ਕਮੋ ਦੋਹੜਾਈ
 ਨਾਥੀ ਤੀ ਮਨ ਚੰਚਲ ਭਾਗੀ ਕੋ ਸਲਹੋ ਸਾਖੀ ਬਿਤੁ ਸਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਦਾ ਮਕਰਨ ਗੁਰਤ ਬਯੋਗਾਯੋ ਹਰਖ ਸੋ ਕਮਨ
 ਪਰਮ ਜਨ ਯੋਗੇ ਨ ਨਾਗ ਜੋ ਸੋ ਬਿਤੁ ਨਹੀ ਪਰਨਿਤੁ ਤੇਤਰ ਪਲ ਗਤੁ ਤਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁਪਨੇ ਮਾਦੁ ਨੀਤੁ ਨੀਸਾਹੀ ਮਾ
 ਸਰਤੁ ਮਾਦੇ ਨਗ ਮਾਹੀ ਤੇ ਸੇ ਮਨ ਜਗ ਭਰਮ ਸਮਾਨਾ ਮਾਪਰ ਹੋਨਿ ਤਤਲ ਖਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਹੋਵੇ ਦੇਵ ਤੇ ਸਤ ਤਕ
 ਗਾਤੀ ਮੂੰ ਦੇਵ ਕਹਾਹੇ ਪੇਅਨ ਗਾਨੇ ਮਨ ਗਜ ਮਨੇ ਮੋਭੁਗੀ ਬਿਨ ਦੰਦ ਸੋ ਦੇਵ ਨੇਹਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਦਾ ਚੁ ਸਿਖ ਗੁਰ
 ਜੀ ਮਨ ਤੇ ਬਸਹੋ ਕਰਨਿ ਸਤੁ ਸਿਗਤੁ ਗਾਏ ॥ ਹੋ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਮੇਇ ਮੋ ਬੇਦ ਬਿਦਿਤ ਬਾਸਾ ਗਾਏ ॥ ਪੇਨਿ ਸ
 ਚਾਹ ਮਕੋ ਸਕਹੋ ਕੇ ਮਈ ਸਹਜੀ ਵਸ ਮਹਿ ਯਾਪਾਏ ॥ ਸੋ ਕਰਤੁ ਹਮ ਜਤਿ ਕਹੇ ਇਕ ਗਜ ਕਹੇ ਇਕ ਮਹਿਤੁ ਭਾਏ
 ॥ ੫ ॥ ਗੋਰ ਬਹੋ ਮਸਵਰ ਕੁਈ ਬੁਝਦਾ ਨ ਕਹੇ ਮਖਧਾ ਮਸਵਾਰੇ ॥ ਏਕ ਪਗੀ ਬਿਨ ਤਨੁ ਸਦਾ ਨਹ ਸਾਗਿ ਮਿਲੇ ਤਨ
 ਹੋਗਾ ਧਾਹੇ ॥ ਨਾਗ ਸੁਗੀ ਸਮੇਂ ਕਿਨ ਕੇ ਇਕ ਨਾਗ ਬੋਲੇ ਤੁਰੇ ਖਨ ਪਾਯਾ ॥ ਧਾਮ ਮਧੇਨ ਵਨਿ ਪਾਕਿਨੇ ਇਕ ਦੇ ਸਤ
 ਜੇ ਪਰ ਦੇ ਸਦੁ ਥਾਹੇ ॥ ਕੋ ਸਕਹੋ ਦੁਹ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਿਹਿ ਰਿਦਾਹ ॥ ਤੀ ਮਤ ਦੀਨ ਹੁਦਹੀ ਸੀ ਗੁਰ ਦਰਉ ਪਾਥਾਇ ਹੀ ਤੁਜ
 ਮਾਨ ਤਨੀ ਰਿਖ ਯਾਹੁ ਇਛੁ ਜਾਹੀ ਸੋਨਰ ਜੀਤੁ ਲਖੇ ਅਪਨੇ ਜਬ ਪਾਮ ਖੰਡ ਮਚਾਹੁ ਸੁਖਾਹੀ ਸੋ ਪਮਤੁ ਮਧੁਤੁ ਸਮਾ

ਕੁਖਤ

੬੫

ਨਾਮ ਅੰ ਪਰ ਜਾਤਿ ਹਸੇ ਦਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਗੀ ॥ ਨਿਮਾਧੁ ਮਕਾਰੋ ਮਗਨ ਤੇਤਿ ਮਬੁ ਹਮ ਤੇ ਨਰ ਚਾਹ ਸੋ ॥ ਤਨ ਮੇਰੁ
 ਦੇ ਪਰ ਦੁਤੀ ਨਾਮਿ ਮਤੁ ਨ ਨਰੁ ਪਰ ਦਹ ਸੋ ॥ ਪਪਨਾ ਨਾਹੀ ਭੁਪਰੇ ਨਿਮਦਾ ਠਕੁਰ ਬਡੀ ਲਘੀ ॥ ਨਿਮਦੁ ਪ
 ਮੇ ਪਿਤੁ ਦਹਾ ਮਗਨੀ ਤੇ ਸਸਬਹਾ ਰਿਹੀ ਰਾਖੀ ॥ ਅਰਥੀ ਹਿਤੁ ਥਕੁ ਲਗਾ ਪਰ ਮਾਰਥੀ ਦੀ ਨਿਭੁ ਯੋ ॥ ਪਟੇ ਤੁਪ
 ਤਕੇ ਨਬਤੁ ਮਨ ਤਾਗ ਕੋਟੀ ॥ ਹਿਤੁ ਰਯੋ ਸਠਤਾ ॥ ਤਿਤੁ ਜਸੁ ਪਾਕੋ ਪਨ ਚਾਹ ਪਾਰੇ ਨੀਰ ਕੀ ॥ ਨਾਨੀ ਰਪਾਵੇ ਜੇ ਨੇਰ
 ਕਥਲ ਪਿਕਟੇ ਪਗਾਧੀ ਰਕੀ ॥ ੮ ॥ ਜਬ ਨੇਨਗ ਯਾਨ ਸੁਮਨਿ ਨਿਤ ਬਪੇਖ ਕੋਤ ਕਜਗ ਮਈ ॥ ਨਹ ਭੁਨੇ ਭੁਨੇ ਸੁਸਾਮ ਤੇ
 ਪੁਨਰੁ ਪਸਾਰੇ ਚੈਨਈ ॥ ਬਿਨ ਚਾਹ ਨਹ ਦੇਹੀ ਪਰੀ ॥ ਬਿਨ ਕਰਮ ਸੁਖ ਨ ਦਖਹੀ ॥ ਦਹ ਚਾਹ ਬਿਪਨ ਭਾਰੇ ਤਬ ਨਾਹਕ
 ਰਮਿ ਭੁਖਯੋ ॥ ੧ ॥ ਭੁਜੰਗ ਹਨੇ ਜਾਲ ਜੰਜਾਲ ਚਾਹੀ ਜਿਤੁ ਹੀ ॥ ਨਛੋ ਕੰਕਰੁ ਮੈ ਮਖੋਤੋ ਖਗਾਹੀ ॥ ਕਹੋ ਇਦਮ ਗਿ ਯਾਨ ਪੰਡਾ
 ਦਚੰਚੀ ॥ ਕਹੋ ਅੰਤੁ ਆਸਿ ਕਰੋ ਨੀਤੁ ਸਚੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸਦਾ ਤੋਖ ਜਨ ਮਨਿ ਮਰਨ ਕਬਾਹੀ ॥ ਖਟੀ ਮਾਗ ਮੀਸਾਹ ਪਾਵੇ ਮਹਾ
 ਤੀ ॥ ਖਟੀ ਰਿਪਹਾ ਮਾਗ ਮਖਿਰ ਕੀਨੇ ॥ ਕੀਮੇ ਆਪਨੇ ਮਾਪ ਜਨੇ ਪਬੀਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਘਰੇ ਪਰਮਾ ਅਰਥੀ ਲਹੇ ਕਾਮਤੀਨੇ
 ਪਰੰਤੋ ਸਮੇਖੀ ਬਿਦਾਂਤੀ ਸੁਚੀਨੇ ॥ ਪਯਬਤ ਸਿਪਿ ਮੇਧੁ ਜਾਨ ਕੀਨੇ ॥ ਲਖ ਬਾਸਨੇ ਭੋਜਨੀ ਨੀਤੁ ਦੀਨੇ ॥ ੧੪ ॥ ਭੁਜੰਗ ਬ
 ਲੀ ਜੀਤੁ ਯੋਗ ਸਾਗੇ ॥ ਕੇਤੋ ਅਰਬ ਦੀਰਾ ਜਰੁ ਮੀਸੁ ਪਾਗੇ ॥ ਗਉਲਾ ਪਦਛੇ ਯਤਿ ਸੋ ਸਿੰਗਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਪਤਰੀ ਮਦੀਨੇ ਮ
 ਪਾਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਨਾਨ ਹਜਰ ਬਾਜ ਸੁਦਰੀ ਮਨੀ ਸੁਹੇ ਮਪਾਹੀ ॥ ਗਜੇ ਸਤੀ ਮਪਾਹੀ ਰਥੀ ਮਪਾਹ ਸਠਨੀ ॥ ਨਿਤਿ ਸੁਦਾਨ ਦੇਤੁ ਹੀ
 ਮਪਿ ਸੁਖੈਨ ਬੋਲਹੀ ॥ ਕਟਿ ਕਬੈਨ ਤਾਖਯੋ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਸਨ ਪੋਲਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਪਿ ਕਰਮ ਖਜ ਬੈਸਿ ਦੀ ਸੁਗਯਾ ਹਸੇਦਹੀ

੬੫

ਕੁਛੋਰੁ ਨੇਛੋਰੁ ਸਹੀ ਸੁਰੇਸੁਰਨ ਦੇਵੀ ਧਰਮਗਾਯਸਿਨੁ ਤੇ ਨ੍ਰਿਪ ਮਪਾਠ ਸੇਵਤੇ ਸੁਪੁਖਤੋ ਮਪਾਠਹੁ ਜਸੀ ਮਪਾਠਕੁ ਮਤੇ॥
੧॥ ਬਿਪ੍ਰਿਸੁਤਿ ਸੁਗਾਵਹੀ ਸੁਤੀ ਪੁਨੀ ਮਹਾਨ ਯੀ॥ ਬਿਸਿਨਾ ਮਹਿਗਾਤੁ ਹਸਨ ਸੁਕਾਦ ਮਾਨ ਯੀ॥ ਸੁਨਾਰੀ ਪੁਨੀ ਕਰੇ ਸਬੈ ਸੁਕਾ
ਸੁਮੇਖੁਤੀ॥ ਤੁਹਾ ਸਤਿਬੁਤਿ ਰਹਿਤਿ ਥਾ ਮਦੇਖੁਤੀ॥ ੨॥ ਸਿਵਪਾਸ ਪੁਰੇਤੁ ਮੇਝਗਾਹੀ ਤੁਮੇਕੀ ਬਿਨਕਾਲਨਾ ਕੋਯਾ ਮਨੀ
ਮੁਖੇ ਸੰਕਹਾਨੀ ਕਰੇ ਸਭਿ ਦੇਵੀ ਤੁਮੀ ਤੁਪਰੇ ਕੋਨੇ ਦੇਵ ਜਨੀ॥ ਤੁਥੈ ਸਭਿ ਗਾਏ ਕਰੇ ਦੇਹਾਈ ਤੁਮੇਭੁ ਖੋਹੈ ਬਾਤਤਾ ਭੁਪਗਾਏ॥ ਸੁ
ਪ੍ਰੇਤੀ ਸਹਾਜਾ ਸੋਬਹ ਪਹੋਯੋ ਤੁਗਾ ਨਕੁਰੀ ਮਨੀ ਭੁਖ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਨਹੀ ਸਾਤਾ ਮਾਈ ਕਰੇ ਦੇਹ ਕੋ ਸੋਪਤਾ ਬੀ ਸਹਾਜਾ ਸੋ
ਮੀਚ ਪਾਈ ਹਮੇ ਥੀਤ ਸਿੰਘ ਸਨੀਨੀ ਤੁਮੀ ਪਿਯਾ ਪਾਲ ਕੀਨੀ ਸੁਤਿ ਮਾਨ ਗਾਈ॥ ਮਨੀ ਰੋਨਾਹੀ ਕੁਮੇਚਾਰ ਓਹੀ ਨਿਝ
ਰੂਪ ਨਾਨਾਯੋ ਅਬਤਾਈ॥ ਬਲੀਈ ਸਮਾਯਾ ਤੁਥੈ ਸਭਿ ਗਾਯਾ ਬਿਪ੍ਰਿਓਰ ਪੋਖਾ ਕਹੈ ਚੋਕ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਉਟ੍ਰਿਓਟ
ਰੂਪ ਏਕੈ ਸਾਮਾਵਾ ਚਲੇਈ ਪਦੰਤਾ ਸੁਰਮਾ ਹਸੋ ਬਿਧਗਾਯੋ॥ ਪਨਿਤੁ ਭੁਪਹੋ ਜਾਹਦੇ ਭਾਵਨਾ ਦੇਵਦੰਤੀ ਰੀਖੀ ਨਾਲਾ
ਯੋ॥ ਮੇਸਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਸਤੁ ਪੋਪਾਹੈ ਚਾਹੀ ਬੇਦ ਸੋਪਾਤੁ ਜੋਈ॥ ਮਾਗਮ ਪਿਰਮੋ ਰਿਖਹੋ ਗਾਇਯੋ ਸਾਰ ਬੇਦਾਂਤ ਮੇ
ਜਾਨ ਸੋਈ॥ ੨੧॥ ਸੁਖਮਤਿ ਮਤੀ ਸੁਖਮਗਿ ਯਾਨਹੈ ਬਾਸ ਬੈਕੰਠ ਬੇਦਾਂਤ ਜਾਨੋ॥ ਤਾ ਪਰਿਕਰੇ ਨਾਧਾਗ ਸਾਕੇ ਕਈ ਜਗ
ਤ ਮੁਲਓ ਥਾਹ ਮਾਨੋ॥ ਪਾਪਤੁ ਪੁਨਿਤੁ ਬਿਪ੍ਰੇਤੁ ਮੇਖਤੁ ਪਾਤੁ ਜਾਪੁ ਜੋਦਨ ਸਾਗੇ॥ ਤੀਰਥ ਬਿਤੁਤੇ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਸਕੀ ਮਾਨ ਮਾ
ਤੁਹ ਸੁਬਗਾਏ ੨੨॥ ਚੋਕਾਗ ਜਕਾਰਨ ਸੁਗਾਮ ਮਗੀ ਮਾ॥ ਸਬੈ ਸੁਮਤਿ ਤੇ ਸਬ ਪਗਾਯੋ॥ ਹਿਤਤਾ ਮਾਵਾ ਹਨਕਰਾਤ
ਬੈ॥ ਮਾਵਾ ਹਨਕੀ ਬਿਧ ਬਰਾਤੁ ੨੩॥ ਸੀਪਤਾ ਮਾਏ ਗਰੂ ਸਦਾਗੀ ਸਬ ਓਰ ਬਿਦਪ ਦਖਨ ਧਾਰੀ॥ ਸੀਪਤੁ ਦਚ ਸਭਿ ਓਧਾਤਾ
ਸਬ ਸੁਗਸਨ ਕਾਦਕ ਯੁਤਗ ਯਾਤਾ ੨੪॥ ਭੁਪਪੁ ਸੁਨਾਹਿ ਤੁਤੁ ਮੋਚਿਤਾ ਗਾ॥ ਸੋ ਸੁਨਏ ਮੇਕਰੇ ਚਾਗਾ ਕੀਤੁ ਦਤੀ ਨਲੇ

ਕਸਬਾ ਮਝਿ ॥ ਹੋਰੁ ਮਮਾਤੁ ਸੁਕਲ ਪਤਖੰਡਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਨਿਪਸਤ ਬਤਯੋ ਦੇਹੁ ॥ ਜਬੇ ਮਿਚੁਰੀ ਮਿਗਨ ਕੋਤੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪੁਰਬ ਬਿ
 ਸੁਨ ਕੋਈ ਤੇ ਸੁਰਦ ਨ ਭੁਤੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਨਾਹੁ ਟਵਿਖ ਸਬੋ ਮਜਗੇ ਨਾ ॥ ਨਾ ਮਹੁ ਪਸਤਾ ਚਿਤੀ ਮੇਨਾ ॥ ਕਰਮ ਨ ਤੇਰਾ ਸੇਜ
 ਗੁਰਾਹੀ ਜੋ ਮਾਯਾ ਸਕਤੀ ਹਮਧਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਵੈ ਬਾਦ ਪਟਿਤੁ ਨਿਕਿ ਪਰਮਤਿ ਰਛਾ ॥ ਅੰਤ ਬਾਬ ਪਨੀ ਪਟਾ ਮਾਹੀ ॥ ਮੁੜਤ ਨਿਕਿ
 ਸਾਚ ਪਛਾਨਤਾ ॥ ਮਾਤੁ ਮਕੋਰਤੁ ਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਬਾਦ ਪਟਿਤੁ ਨ ਹੋਨਾ ॥ ਜਿ ਮੇ ਪਟ ਮਾਟ ਸਬੋ ॥ ਜਿਤੁ ਮਾਯਾ ਲਹਾਰੀ ॥ ਕਾਲ ਨ ਮੀਚ
 ਫੁਰੇ ਮੁਹ ਕੋਲ ਬਹੀ ॥ ਅਤ ਵਕ ਸਤ ਲਖਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਸੋਕ ਮੁਦੰਨ ਹ ਪਾਪ ਨ ਪੁਨਿ ਹਈ ॥ ਠਾਮਨੀ ਠਨਾ ॥ ਮਾਦਨ ਜਾਓ ॥ ਨਾਹ ਹਕ
 ਰਹਤ ਲਖ ਏ ਪੁਨ ਲੋਕੁ ਨ ਮੋਹ ਪਰੇ ਸੁਖ ਪਾਓ ॥ ਹੀ ਮਮ ਬੀਜ ਮਹੈ ॥ ਜਗ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ॥ ਚਾਹ ਕਰੇ
 ਜਗ ਜੀਵ ਸੁਸੀਦਹ ਦੇਹ ਪਨੀ ਮਹ ਬੀਧ ਰਹਾਓ ॥ ੨੯ ॥ ਗਿਆ ਜਗ ਮੂਲ ਤਲ ਸਬਦਾ ॥ ਸਨਾਤ ਬਾਮਾ ਪਹੀ ਸੋਖੀ
 ਤੀ ॥ ਬਗਨਾ ਸਮਨਿ ਹਤਾਹ ਕੋ ਨਿਰੁਪ ਪਾਵਨ ਏ ਮਹੈ ॥ ਨਹ ਟੁਰੇ ਜੇ ਦੁਖ ਮਨੇ ਮਨ ਸਾਂਤ ਏ ॥ ਹਿਰੀ ਸਹੀ ਨਹ ਬੀਧ ਮੋਖ
 ਅਸਤੁ ਸਤੁ ਸਬ ਬਹਮ ਹੀ ਜਨੇ ਵਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਅਦਵੈਤ ਦਵੈਤ ਤਤੁ ਹਨ ਹੀ ॥ ਜਨ ਜਨ ਕ ਜੀਵਨ ਸੀਵਹੀ ॥ ਨਿਜ ਹਸਤ ਮੁਖ
 ਹੁਸੀ ਬੀਨਾ ਹਮ ਰੁਰਮ ਕਰਤ ਨ ਬੀਵਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਤਚਾਹ ਬੇ ਸਬ ਬੀਧ ਨ ਬੀਨ ਚਾਹ ਮੋਖ ਏ ਹੀ ਬਹੀ ॥ ਜਲ ਕੀ ਜਲੇ ਸਾਮ
 ਲੇਪ ਸੋ ਨਹ ਬਹਨਾ ॥ ਮਾਟ ਮਤਾ ਪਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਤਨਾਇੰਦਰੀ ਮਨ ਜਗਤ ਜੇ ਸਬ ਬਹਮ ਹੀ ਵਹਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਮਾਤੁ ਤਤੁ
 ਤਾਤੁ ਗਾਨਿ ਜਹੀ ॥ ਨੀਜੇ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ॥ ਜਬ ਦੁਖ ਲਗੇ ॥ ਇਨ ਸਾਕ ਕੋਤ ਬਕੋ ॥ ਮਾਪਹੀ ॥ ਇਮ ਮਾਪਹੀ ਬੀਧ ਨ ਕਤਿ ਪੁ
 ਨ ਮੋਖਾ ਮਾਪੇ ਬਾਪਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ॥ ਜਿਨੇ ਮੋਹ ਮਾਪ ਤੇ ਤਿਨ ਜਨਾ ॥ ਨਹੀ ਮੋਖ ਸੋ ਬੀਧ ਨਿਜਾਨਤਾ ॥ ਜਨੀਓ
 ਏ ਬੀਧ ਬਹੀ ਬਹਮ ਜਨੀ ॥ ਠਬੋ ਮਾਪਹੀ ਬਹਮ ਹੁਜਾਨ ਪਯਾਨੇ ॥ ੩੪ ॥ ਜਿਨੇ ਪਾਪਤੀ ਮਾਤੁ ਮਾਨੀ ਦੇਹੀ ॥ ਵਹੀ

ਓਤਵੇ

੮੬

ਮੇਸਰੁਪਨਿਦੌਲਖੋਈ। ਸਬੇਸੀਪਤਿਬਹਮਹੁਗੋਨਮਾਈ। ਧਗਕੁਰਿਤੇਮਮਲੈਘਰਿਨਦੀ। ਸਬੈਆਪੁਪੈ
ਲੋਹਰੁਪੰਛਾਖਾਹੀ। ਮਿਗੀਲੇਸਨਕੁੰਨਤੇਗੀਧਵਾਹੀ। ੩੫ ਤੁਲੇਮੁਤਾਫ਼ਾਤੁਤੁਨਿਗਾਗੇ। ਭਿਮੇਦੇਦੇਵੀਜ
ਜੇਲੋਕਭਾਗੇ। ਨਿਪੰਚਾਹਮੇਖਾਯਗੋਤੇਨਿਦਾਨੀ। ਨਹੀਪਾਰਜਾਕੋਕੁਮੀਸਿੰਧਮਾਨੀ। ੩੬ ਲਹੇਗਜਾਮਤਿਤਬੈ
ਤੋਖਨਾਹੀ। ਬਦੋਤਿਸਨਾਪਾਵਕੀਦਾਰਪਾਹੀ। ਨਬੇਨੀਰਤੋਖਿਲਹੇਗਯਾਨਸਾਠੀ। ਤਬੇਰੁਪਪਾਸੀਹਨੇਸਾਤੋ
ਗਾਤੀ। ੩੭। ਇਤਸੀਥਿਲਬੈਦਾਂਤੇਆਤਮਦਰਸੀਸੰਬਾਦੇਦਤੀਪਯਾਯ। ੩੮। ੩੯। ਦੁਸਨੇਦਚ ਵੇਜਿਮ
ਸਿਮਈਧਨਪਨੀਹੋਤਿਮਤਿਮਾਮਗਨਪੁਚਿਤੁ। ਰਿਅਤਿਮਵਾਸਨਾਵੇਖੇਤਨਹੋਵਤਚਾਹਮਖਤਿ। ਥਿਨਾਸਾਂਤ
ਨਹਸੁਖਾਨਿਜਵਿਸਾਰਕੁਮੇਜਗਤ। ਤਿਹਲਹੋਵਤਦਖਤਨਧਨਜਿਨਾਮਾਤਮਲਖਾ। ੪੦। ਸਮਰੁਪਕੁਲਪਰ
ਨਿਜਜੋਈ। ਇਨਬਿਧਨਤੇਫੁਟਯੋਸੇ। ਘਟਪਟਮੇਨੋਜਰੁਪਪਛਾਨ। ਬੰਦਨਦੀਵਤਾਭੀਨਇਕਜਾਨਾ। ੪੧। ਨਦੀਰੁਪ
ਰੇਬੰਦਾਮਨੇਕਾ। ਆਤਮਾਭੀਨਜਗਪੁਨਇਕਮੇਕਾ। ਵੇਖੋਚਾਹਮਨਬੰਧਨਪਾਵੈ। ਦੇਵੀਦੇਵਾਮਧੀਨਲਖਾਵੈ। ੪੨
ਨਿਜਵਿਸਾਰਕਰਚਾਹਮੁਕੁਤੁਕੀ। ਹੋਮਧੀਨਮਨਚਾਹੁਗਤਕੀ। ਜਬਨਿਜਰੁਪਲਖਾਸੁਖਪਾਯੋ। ਜੋਤਜੋਤਮਿ
ਲਖੁਖਲਾਯੋ। ਦੁਧਦੁਧਘਿਤਘਿਤਮੇਜੋਸੇ। ਜਲਜਲਏਕਨਿਮਿਲਤੈਸੇ। ਬਾਹਰਲਨਜਲਮਿਲਪਾਨੀ
ਬਾਹਰਜੀਵਾਮਜੀਮਿਲਤਾਨੀ। ੪੩। ਧਾਪਪੁਨਬਿਧਨਤੇਫੁਟਾ। ਸਾਂਤੁਪਧੁਰੇਮੇਲੋਧੂਟਾ। ਚਾਂਹਮਿਟੀਮਨਸਾਂਤਹਰ
ਖਪੁਰਵੇਖੋਚਾਹੁਤਨਿਜਸਰੁਪਧਰ। ੪੪। ਪੀਰਥਿਮਾਮਨਦਖਹੁਖਾਮਾਪਨਾਮਾਪਤਿਤੁਸਟਰਹੋ।
ਦੇਹੁਤਾਵੇਖੋਕਰਮਸਿਰਨਾਵੇਲਚਾਹਮਨਪਰਹੋ। ਗਾਨਬਿਨਾਮਿਲਨਕੁਠਨਿਮਹਸਿਤਸੁਤੀ। ਇਮਹੀਰਹੋ

ਦਿ
੬੭

ਉਚੁਤਾਕਰਤਾਖਤਹੋਸਬਪੁਰਨਬਹਮਨਲਿਪਰਹੋ॥ ੮ ਗਯਾਨਮਸਕਿਰਦਿਹਤੇਨਰਦੁਰਾਮਦੁਰ
ਨਹੀਪਰਸੋਈ॥ ਬੁਦਿਨਦੀਨਿਪਨੀਗਈਕੋਈਮਗਯਾਨਇਕਲਿਖਾਮਾਤਮਹੋਈ॥ ਅਸਨਹੀਮਨ
ਧਰਾਬਿਤੀਕਬਤਪਾਗਬਹੋਕਬਗੋਹਕਜੋਈ॥ ਰਵਕਬੈਪੁਨਰੰਕਕਬੀਕਬਜੀਵਬਨੇਕਬਈਸਹਗੋਈ॥
੯ ਪਾਰਕਬੈਕਰਮਪੁਨਯੋਗਹੀਯਾਬਿਦਾਂਤਪਠੈਕਬਹੀ॥ ਨਵਦੁਈਪਰਪਾਵਪਠੈਜਿਮਤੋਬਹੁਧਾਮਤ
ਮੇਜਬਹੀ॥ ਤੁਬਤਸੋਨਹਸੁਖਲਹੋਜਿਮਪਾਹਨਧਾਮਾਨੇਕਲਹੀ॥ ਮੋਖਲਹੋਨਿਸਚਾਇਕਤੇਬਿਨਗਯਾਨਤ
ਰੋਨਹਕੋਅਬਹੀ॥ ੧० ਰੁਪਸਤੀਬਤਭਾਖਤਹੋਕਰਜੋਰਕੁਰੰਬਚਨਿਏਮਹੀ॥ ਮਾਤਮਏਕਕਹਾਪੁਬਹੀਪੁਨਦੇ
ਯਾਬਿਤੀਸੋਤੁਈਕਿਮਹੀ॥ ਪਾਪਹਪੁਨਿਨਿਰੇਸੁਰਗੀਕਿਮਤੋਬਿਸਨਿਕਹਤੇਤਿਮਹੀ॥ ਨਕੁਮਾਮਾਤਮਏਕਸਹੀ
ਜਨਮੇਮਰਨਾਮਪਨਾਜਿਮਹੀ॥ ੧੧ ਗੀਯਾਜਿਮਭਾਨਨਭੁਸਬਾਮਡਿਦਤਪਰਕੁੰਭਬਹੁਧਾਨੀਰਹੀ॥ ਕਿਤਹ
ਲਤਥੀਤਿਡੋਲਤੇਕਤਦੁਕਦੁਕਹਤਾਲਹੀ॥ ਸਿਲਪਾਲਲੇਤਨਇੰਦਰੀਮਨਬੁਧਮਾਹਪਛਾਣੇ॥ ਵਹਭਿੰਨ
ਭਿੰਨਨਜਾਨਤਾਥਿਗਾਅਬੈਸਤਾਚਿਤਮਾਨਏ॥ ੧੨ ਨਿਜਚਾਹਤਾਮੋਸੀਵਹੋਪੁਨਜੀਵਖੇਲਾਬਿਲਾਸਹੀ॥ ਨਹਭਨਕੇ
ਦੁਖਭਾਸਠੇਪਤਾਬੈਬਹਲਤੇਰਾਸਹੀ॥ ਜਿਹਦੁਰਹੀਤਹਦੁਖਲਹੋਨਰਕਿਸੁਸੁਰਗੀਜਾਨਏ॥ ਪਰਬਿੰਬਮੁਕ
ਤੀਰੁਪਹੋਨਹਜੋਨਾਮਾਯੋਮਾਨਏ॥ ੧੩ ਅਲਹੇਮਮਾਰੀਕੀਭੁਭੋਪੁਨਭੀਤਾਚਿਤਜੋਸਹੀ॥ ਦੁਖਪੀਯਾਈਖਹਮਧ
ਜਥਾਤਿਮਬਾਪਸਰਬੀਵੇਸਹੀ॥ ਸੁਪਨਾਪੁਰੀਗੀਪਰਬੰਧਯੋਜਲਏਵਕੋਜਿਮਭਾਵਹੋ॥ ਤਿਮਾਮਾਤਮਾਜਗ
ਭਾਸਹੀਮਨਦੁਰਤਕੋਪਰਥਾਵਹੋ॥ ੧੪ ਭੁਜੰਗਨਿਜਕੋਨਿਜਭਾਵਲਤੇਚੋਕਏਹੀ॥ ਅਚਾਤਿਸੁਚਾਧਿਰੇਦੁਖਲੇ

५
 १॥ ਜਿਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਈ ਬਸੀਰਾ ਸਾਧੀ ਭੁਯੋ ਬੰਧ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤਾਗਨਾਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਸੇ ਪੁਤ ਨਗੀ ਕਰੀ ਚੋਗਯਾਂ
 ਕਿਧੋ ਕੀਦ ਚਾਹੀ ਭੁਯੋ ਬੰਧ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਸੇ ਹੋਤਾ ਮਾਪ ਬਿਧਾਵੇ ਸੁਜੇ ਸੋ ॥ ਕਪੋਤੀ ਹੋਤੀ ਪਖਿ ਕਾ ਪੋਤ ਵੇਸੇ ॥ ੧੬ ॥
 ਤਿਸੇ ਹੋਤੀ ਤੇਰੇ ਕਾਲ ਭਾਗੀ ॥ ਨਹੀ ਕਾਲ ਸਾਧੀ ॥ ਅਜੇ ਮੇਰੇ ਹਾਥੀ ॥ ਪਰਿਤੀ ਸਾਧੀ ਨਹੀ ਵੇਹਲਾ ਵੇ ॥
 ਤਨਿ ਮਾਹਾ ਬਿਤੀ ਬਸਿ ਖੁਲ ਭਾਵੇ ॥ ੧੭ ॥ ਪਰ ਬੈਠ ਨੇ ਲਗਤੇ ਨੀ ਕਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰੀ ਪਕਾਯ ਸਿਤੀ ਸੀਰੀ ਨਜਾ
 ਹੀ ॥ ਮਦਿਤ ਤਨੁ ਯਾਹੋਤੀ ਬਾਠ ਬਾਠੀ ॥ ਕੁਮੇ ਜੇ ਸਕੋਈ ਪਗਾ ਬਿਸਨ ਭਾਠੀ ॥ ੧੮ ॥ ਪਸੁ ਪਖਿ ਯਜੇ ਨ ਮੇਰੀ
 ਵਜਾਵੇ ॥ ਨ ਸੀਲਿ ਤਜੇ ਮਦਿ ਦਖਿ ਲਹਾਵੇ ॥ ਬਲੀ ਮਨਿ ਜਾਨੇ ਪਰੀ ਮਾਪ ਕੀ ਨਾ ॥ ਨਿਜੀ ਹੀ ਭੁਯੋ ਦੁਸ
 ਰੋਚਿਤ ਚੀਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਨ ਹਮੇਨ ਥੀਤ ਚੀਤ ਹੋ ਕਹਿਤ ਮੋਹ ਕਾ ਮਹੀ ॥ ਤੁਮੇ ਭਯੋ ਸੁਹੰ ਨਹੀ ਪਸੀਸੁ ਦੇਤ ਬਾ
 ਮਹੀ ॥ ਲਖੀ ਚੁਗਾ ਸਜੇ ਨ ਯਾਹੁ ਮੇਰੀ ਅਪਾਹੀ ॥ ਤੁਮੇ ਨ ਕੋਯ ਹੁਰ ਚੇਤੁ ਮੇਰੇ ਪਕਾਰ ਹੀ ॥ ੨੦ ॥
 ਤਨਿ ਸਥੁਲ ਦਾਸ ਨਾ ਅਨਿਤ ਤੋਹ ਪਾਹੀ ॥ ਤਨਿ ਨ ਤੋਹ ਕੋ ਕੋਹ ਯੋ ਪਟਿਨ ਸੁਤ ਸਾਹੀ ॥ ਸੁਸੁਤ ਚੀ
 ਹੁਕਮੇ ਮਨਿ ਸੁਭੁ ਪਜੇ ਸਹੀ ॥ ਗਜੀ ਮਸੀਸੁ ਬੋਲ ਭਾਤੀ ॥ ਯਾਹੁ ਹੋਤੁ ਤੇ ਸਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਰਵੀ ਮਝਾ ਰਧੁ
 ਮਜਯੋ ਤੁਮੇ ਤਨਿ ਲਖਾਵਈ ॥ ਸੁਪਨਿ ਮਾਹੁ ਪਜਯੋ ॥ ਅਨਿਤ ਪਾਹ ਗਾਵਈ ॥ ਨਟਿ ਸੁਪੁਤ ਹੀ ਯ
 ਥਾ ਨਟਿ ਸੁਯਾ ਗਲੇ ਕਰੀ ॥ ਤਿਸੇ ਮਨਿ ਨਟਿ ਮਹੇਤਨਿ ਸੁਯਾ ਗਤਾ ਧਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਕਾਬਿਤਾ ਮਿਲੇ

੬੮

ਜਗਹੇ ਮੇਰੇ ਕਰਗਮੇ ਸੇ ਸੋਹ ਸਬੈ ਭਗਵਨ ਨਹ ਮੇਰ ਬੈਰ ਪਾਹਏ ॥ ਆਤਮਾ ਨਿਹਾਰ ਸਾਰ ਜੋਨ
ਜੋ ਚੋਗਾ ਸੀ ਭਾਰ ਕਾਲੁ ਨ ਕੋਟਿ ਸਬਾ ਮਬੈ ਏਕ ਸਾਹਏ ॥ ਬੈਧ ਮੋਖ ਜਨੋ ਨਹਾ ਮਹੀ ਮਾਨ ਜਨੋ
ਨਹ ਸਮਤਾ ਸਤੋਖ ਸਤ ਸਿਗਾਹੀ ਬਿਚਾਰਏ ॥ ਦੇਹ ਮਾਨ ਫਸੀ ਭਾਰ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਪਾਰ ਕਰਕ
ਸੁਫਲ ਏਕ ਸੀ ਮਹੀ ਨਿਹਾਰਏ ॥ ੨੩ ॥ ਮੇ ਸਹੀ ਮਚਾਹਤ ਜਚਹ ਸੋਚ ਮਾਹੀ ਸਿਗਾ ਆਤਮਾ ਮ
ਨਿਤੁ ਰਿਗਨਾ ਮਹੀ ਯਧਾਰੇ ॥ ਸੋਤੋ ਮਮ ਰੂਪ ਜਾਨ ਨਾਮ ਸਾਂਤਹੀ ਯਧ ਯਾਨ ਦੁਸਹੋਨ ਕੋ ਯਹਤ
ਬੈਰਤ ਜਤਾਰੇ ॥ ਸੁਕੁ ਸੁਕੁ ਫਰੇ ਨਹਾ ਮਾਪਹੀ ਸੋ ਆਪ ਮਾਹ ਆਤਮਾ ਅਨੰਤ ਸਿੰਧ ਲਹਰਤਾ
ਮਪਾਰੇ ॥ ਮੇ ਸਮੇਲ ਮੇ ਜਾਨ ਸਾ ਨਾਹਤਾ ਹਮਾਨ ਜਾ ਕੇ ॥ ਮਨਦਿਦਾ ਮਤ ਖੇਦ ਤਾਹ ਭਾਰੇ ॥
੨੪ ॥ ਨਹੀ ਮੋਖ ਚਾਹੇ ਨਹੀ ਗੋਨ ਸੁਖ ਪਨੀ ਜਿੰਦ ਆਜਿੰਦ ਭੀ ਸੰਮਤਾਹੀ ॥ ਸਬੈ ਕਾਲਾ ਮ
ਕਾਲ ਸੋਏ ਕਹੀ ਸਬੈ ਪੀਤ ਮਰੂਪ ਪਾਛਾਨ ਦਾਹੀ ॥ ਜੇ ਸੋ ਮੋਖ ਆਸਾਧਹੀ ਮੋਖ ਨਹੀ ਤਜੇ
ਬਿਕੀਰੀ ਨਿਜੀ ਯਧਾਰੇ ॥ ਦਹੀ ਜਾਨ ਮੇ ਕੰਦ ਮੇ ਕੰਦ ਗਾਵੇ ਮਨੀ ਮਾਨ ਨਿਨੋਨ ਕਾਨੀ ਸੁਹਾਏ ॥ ੨੫ ॥
ਨਹੀ ਨਾਗ ਭਯਾ ਸੀ ਸੁਈ ਰੋਨ ਮਾਹੀ ਲਖੇ ਸੁਪਨੇ ਮਤਿ ਭੀ ਤੇ ਸਹੀ ॥ ਸੁਈ ਜੋਨ ਪਾਵੇ ਸੁਭੀ ਮਾ
ਸੁਭਾ ਬਤੀਤੀ ਗਥੀ ਗੋਨ ਤੇ ਹਾਜਰੇ ॥ ਮਾਯਾ ਦੁਖ ਪਾਵੇ ਨਿਗਾਸੀ ਸੁਬਹ ਮਹਿ ਸੀ ਜੇ ਸਪਯਾ ਰੋਹ

੬੮

विष्णुपुराण
भाषा हिन्दी
तिरुवाई-उरुवर्ग
19